G.K. Devanathachar

திவ்விய சூரி சரிதம்

Divya Suri Saritham

இப்பிரபந்தம்

மைசூர் மஹாராஜா காலேஜ் சாவகலாசாலைகளில்

பிரதம தமிழ்ப பண்டிதராயிருந்த

மஹாவித்வான்

கோழியாலம் கோயில் சப்தம் வங்கிபுரம்

ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரால்

இயற்றப்பட்டு,

அவரது

புத்ரபௌத்திரர்களால்,

ஸ்ரீ உப. வே. வங்கீபுரம் வாஸுதேவசாரியரின்

முகவுரையுடன்

வேதாந்த தீபிகை

கார்ய நிர்வாக ஸபையாரால் பல அச்சுக்கூடங்களில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரமாதி
ஐப்பசி மாதம் } 1939.

ஸ்ரீ:
ஶ்ரியை நம:

முகவுரை

'திவ்ய ஸூரி சரிதம்' என்னும் இக் கிரந்தத்தை இயற்றிய ஆசிரியர், 'கோயில் சப்தம வங்கீபுரம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்' என்னும் ப்ரஸித்திபெற்ற தமிழ் வித்வான் இவர் வங்கீபுரம் வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஆசார்ய புருஷ குலத்தில் ஜனித்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் இவருடைய பூர்வீகர்கள் அநேக வருஷங்களுக்கு முன் ஸ்ரீரங்கத்தில் வஸித்துவந்தார்கள் என்றும், பிறகு பெருமாள் கோயிலுக்கருகிலுள்ள மருத்தாம்பாடி என்னும் ஸ்ரீ கிராமத்தில் குடியேறி கோழியாலம் என்னும் ஸ்ரீ கிராமத்தில் பூ ரூப சொத்துக்களைப்பெற்று ஸ்ரீவரத ராஜனுடைய திருவடிவாரத்தை அலங்கரித்து வந்தார்களென்றும் நாம் கேட்டிருக்கின்றோம். இப்பொழுது பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகராய்ப் பெருமாள் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ கோழியாலம் ஸ்வாமிக்குப் பூர்வாசரமத்தில் இக் கிரந்தாசிரியர் பிதருவயர் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களிலும் ஆபிஜாத்யத்திலும் மிக்க யஶஸ் பெற்றிருக்கும் தக்ஷிண தேசத்திய ஸ்ரீ வைஷ்ணவ குலங்களுள் இந்தக் குலமும் ஒரு பெரிய குலமே

இந்த ஆசிரியர் பால்யத்திலேயே, 'ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹா தேசிகன்' என்று ப்ரஸித்திபெற்றிருந்த ஸ்ரீ கேதாண்டிப்பட்டி ஸ்வாமியின் கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்ரமாகி, அந்த ஸ்வாமி ஸந்நிதியிலேயே பஞ்ச ஸமஸ்காராதிகளைப் பெற்று க்ரந்த காலக்ஷேபாதிகளையும் செய்து, அவருடைய அஸாதாரணமான அநுக்ரஹத்திற்கும் ஆஸ்பதமானார். ஏற்கெனவே தமிழில் சிறந்தப் பயிற்சியைப் பெற்றிருந்த இவருக்கு, இப்பொழுது இந்த ஸ்வாமியின் விசேஷித்த அநுக்ரஹ பலத்தாற்போல அந்தப் பாஷையில் அநயாத்ருசமான கவந சக்தியும் ஆவிர்ப்பவித்தது. அதன் பயனாக இவர் அப்பொழுதே 'ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜ நூற்றந்தாதி' என்னும் ஒரு க்ரந்தத்தைத் தமது ஆசார்யருடைய வைபவ விஷயமாக இயற்றி, அந்த ஸ்வாமியின் திருவடியில் ஸமர்ப்பிக்க, அந்த ஸ்வாமியும், அந்த க்ரந்தத்திலுள்ள பலவித பெருமைகளைப் பார்த்து வியப்படைந்து, நமது ஆழ்வார் ஆசார்யர்களின் சரித்ரத்தை இம்மாதிரி பாடல்களால் ப்ரஸித்திப்படுத்துவது இவருடைய கவந சக்திக்கு அநுரூபமாக இருக்குமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இவரை அம்மாதிரியான கைங்கர்யத்தில் நியமித்தார். அந்த நியமநத்தை எவ்வித விளம்பமுமின்றிக்கே அநுஷ்டிக்க வேண்டுமென்னும் ஆவல் இவருக்கு இருந்தும் அநேக விக்நங்கள்

நேரிடவே அது அப்பொழுது நிறைவேறாமல் நின்றுவிட்டது அதற்குப் பிறகு இவர், சில வருஷகாலம் சிற சில வித்யா சாலைகளில் தமிழ் ஆசிரியராய் இருந்து, பிறகு மைஸூர் ஸர்வ கலா வித்யாசாலையில் சற்றேறக் குறைய பத்து வருஷகாலம் தமிழ் ஸம்பந்தமான ஆதிபத்யத்தை வஹித்து, பிறகு பங்களூரிலிருக்கும் ஸென்ட்ரல் காலேஜில் மூன்று வருஷம் பாஷா பரவசந்தத்தைச் செய்து, 1910-வது வருஷத்தில் லௌகிக வ்யாபாரங்களிலிருந்து நிவ்ருத்தரானார் மைஸூர் ராஜ்யத்தில் இருந்தபொழுது, அந்தத் தேசத்திய மஹாராணியினுடைய வேண்டு கோளுக்கு இணங்கி, 'மைஸூர் அரசு' என்னும் பெயருடன் செய்யுள் ரூபமான க்ரந்தமொன்றை எழுதினார் அதில், மைஸூர் மஹாராஜா களின் சரித்ரம் வெளியிடப்பட்டிருப்பதுடன், அந்த ராஜ வம்சம் பூர்வ காலத்திய யது குலத்தைச் சேர்ந்ததென்றும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது இந்த க்ரந்தத்தை முடித்தவுடன், பூர்வம் தமது ஆசார்யரால் தமக்குச் செய்யப்பட்டுள்ள நியமந்தத்தை நிறைவேற்றாமல் வேறு வ்யாபாரங்களில் தாம் ப்ரவர்த்தித்து அந்த நியமந்தத்தை அநாதரித்து விட்டதைப்பற்றி ஒரு அநுதாபம் ஜநிக்கவே, இவர் ப்ரஸ்துத திவ்ய ஸூரிசரித்ரத்தை எழுத ஆரம்பித்தார். * அது பூர்த்தியாவதற்கு முன்னதாகவே நேத்ரத்தில் ஸ்வல்ப அபாடவம் உண்டாயிற்று அந்த அபாடவம் பலப்படுவதற்கு முன் க்ரந்தத்தைப் பூர்த்திசெய்துவிட வேண்டுமென்று த்வரைப்பட்டு, அதை ஒருவாறு முடித்துவிட்டு, பிறகு பெருமாள் கோயிலிலேயே ஸந்நிதித் தெருவில் ஸ்ரீ வரதராஜனுடைய திருவடி வாரத்தில் வஸித்துக் கொண்டு, அவனுடைய திவ்ய ஸேவையால் அநுக்ருஹீதராய் 1917-ம் வருஷத்தில் இந்த விபூதியைவிட்டு விலகிப் பரமபதமென்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீ மந்நாராயணனுடைய திருவடிகளை அடைந்தார். பெருமாள் கோயிலில் அசக்தியுடன் எழுந்தருளியிருக்கும் பொழுதும், ஆசார்ய கைங்கர்ய ரூபமாக ஸ்ரீ தேசிக ப்ரபந்தத்திற்கு ஒரு எளிய தமிழ் உரையைத் தெளிவான தமிழ் நடையில் எழுதி ப்ரசுரம் செய்தார் திவ்ய ஸூரி சரிதம் என்னும் இக் க்ரந்தம் மாத்ரம் அச்சுப் பதிப்பிக்கப்படாமல் தங்கிவிட்டது. இதை அச்சுப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதைத் தமக்கு ப்ராப்தமான கைங்கர்யம் என்பதை நன்கு உணர்ந்த அவருடைய புத்ரராகிய ஸ்ரீ உ. வே. தேவநாதா சார்யரும் அவருடைய பௌத்ரர்களாகிய ஸ்ரீ உ. வே. கஸ்தூரிரங்கா சார்யர் ஸ்ரீ உ. வே வரதாசார்யர் இவர்களும், ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகையின் பத்ராதிபர்களுடைய ஸஹாயத்தை அவலம்பித்து அந்தத் தீபிகையின் வாயிலாக இதனை ப்ரசுரம் செய்வித்திருக்கிறார்கள் சென்ற ஆடி மாஸத்திய ஸஞ்சிகையுடன் இது பூர்த்திபெற்று ஒரு புஸ்தக ரூபமாய் ஸமக்ரமாக வெளி வந்தது.

தீபிகை வாயிலாக இந்த க்ரந்தம் வெளிவந்ததைப்பற்றி நாம் விஜ்ஞாபனம் செய்துகொள்ள வேண்டிய அம்சம் ஒன்று உண்டு ஸ்ரீ தேவ

---

* இது இந்த க்ரந்தத்தின் முதல் சர்க்கம் 4-வது பாட்டில் விளங்குகின்றது

நாதாசார்யர், தீபிகையின் அதிகாரிகளுடன் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி முதல் முதலில் ப்ரஸ்தாவித்தபொழுது அக்காலம் தீபிகையின் ஜீவனமே மிக்க ச்ரமத்துடன் நடைபெற்று வந்துகொண்டிருந்த காலமாயிருந்தபடியால், இந்த க்ரந்தத்தை ப்ரசுரிப்பதன் பாரத்தை ஏற்றுக் கொள்வது தீபிகைக்குப் பாதகமாகுமென்று அவர்கள் பயந்தார்கள். பிறகு, ஸ்ரீ தேவநாதாசார்யர், இந்த க்ரந்தத்தை அச்சுப்பதிப்பிப்பதால் ஏற்படும் செலவின் பெரும்பாகத்தைத் தாம் கொடுப்பதாக ஒத்துக் கொள்ளவே, தீபிகையின் அதிகாரிகள் அதற்கு இணங்கி, ஒவ்வொரு ஸஞ்சிகையிலும் எவ்வெட்டுப் பக்கங்கள் வீதம் இந்த க்ரந்தத்தை ப்ரகாசிப்பிக்க ஆரம்பித்தார்கள். மூன்று நான்கு வர்ஷகாலம் அம்மாதிரி ஸ்வல்பம் ஸ்வல்பமாக ப்ரசுரிக்கப்பெற்று இப்பொழுதுதான் அது பூர்த்தியை அடைந்தது. இம்மாதிரி தீபிகையுடன் ஒன்றுசேர்ந்து இது வளர்ந்து வந்ததன் பயனாக இதற்கு என்ன நன்மை நேர்ந்தது என்பதை நாம் சொல்ல அசக்தராக இருக்கிறோம், தீபிகைக்கு அப்பொழுதைக்கப்பொழுது நேர்ந்த ச்ரமத்தை இதுவும் பங்கிட்டுக்கொள்ளும்படி ஸம்பவித்தது என்பதை மாத்ரம் நாம் அறிவோம். இந்தப் புஸ்தகத்தின் அமைப்பைச் சற்று ஊன்றிப்பார்க்குமவர்களெல்லாருக்கும் அது நன்கு விளங்கும். உபயோகப் படுத்தப்பட்டிருக்கும் காகிதம் முதலிய த்ரவ்யங்களின் தாழ்மையும் அச்சுப்பதிப்பிப்பதன் சீர்மைக்குறைவும் அவைகளுக்கு நிமித்தபூதர்களாயிருக்கும் எங்களுக்கே லஜ்ஜையை ஜநிப்பிக்கின்றன. பத்தரை மாற்றுத் தங்கத்தில் இழைக்க வேண்டிய ரத்நத்தைப் பித்தளையில் இழைத்து விட்டோமே என்று நாம் வருந்துகின்றோம். இதற்கு முக்ய சொந்தக்காரராக இருக்கும் ஸ்ரீ தேவநாதாசார்ய ஸ்வாமி இந்தத் தோஷத்தைச் சற்றுப் பொறுத்து நிற்பாராக.

ஆனால், ஒரு அம்சத்தில் நாம் கொஞ்சம் ஸந்தோஷத்தைச் செய்துகொள்ளவும் இடம் இருக்கின்றது. இம்மாதிரி க்ரந்தங்களை எழுதும் க்ரந்த கர்த்தாக்கள், ப்ராயேண, தமது மநஸ்ஸில் தோன்றும் அர்த்தங்களுக்கு அநுரூபங்களான வாசகங்களைத் தேடி அமைக்கும்பொழுது முதலில் தோன்றும் சில சப்தங்களை எழுதியும் பிறகு அவைகளை மாற்றியும், சில சப்தாந்தரங்களை மற்றுள்ள சப்தங்களால் அநுமாநம் செய்து கொள்ளும்படி விட்டு விட்டும், சிலவிடங்களில் பௌர்வாபர்ய மாறுதலைச் சிற்சில குறிகளால் மாத்ரம் ஸூக்ஷ்மமாக ஸூசிப்பித்தும், இவ்வாறு, பிறகு அந்த க்ரந்தம் தம்மாலேயே சரியான ஸ்வரூபத்தை அடைவிக்கும்படி ஹஸ்த லிகிதங்களை அமைப்பது வழக்கம். அம்மாதிரியே இந்த க்ரந்தமும் எழுதப்பட்டிருந்தது. தமிழில் சிறந்த ஜ்ஞாநமுள்ளவர்களைத் தவிர்த்த மற்றை எவரும் இதற்குச் சரியான ஸ்வரூபத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் அச்சுப்பதிப்பிப்பதற்கு அபேக்ஷிதமான சீர்திருத்தத்தைச் செய்து கொடுப்பதற்கும் சக்தராக மாட்டாரென்று தோன்றினபடியால், அப்படிப்பட்ட தமிழ் வித்வானைத் தேடிப்போகும்

படி நமக்கு ஸம்பவித்தது. அப்பொழுது தீபிகையில் அந்வயம் பெற்றிருந்த சைதாப்பேட்டை டீசர்ஸ் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் உரைகடம் ஸ்ரீ உ. வே. ஸுதர்சனாசார்ய ஸ்வாமி, மிக்க கருணையுடன் தாம் அந்தப் பாரத்தை வஹிப்பதாக ஏற்றுக்கொண்டார். அவருடைய பராமர்சத்தால், அந்த க்ரந்தத்திற்கு இயற்கையாக இருந்த ஒளி எவ்விதம் வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தமிழ் ஜ்ஞானமுள்ளவர்கள் எல்லாரும் நன்கு அறிவார்கள். ஸ்ரீ ஸுதர்சனாசார்ய ஸ்வாமியால் ஏற்பட்டுள்ள இந்த குணாதிசயத்திற்கு, தீபிகையின் ஸம்பந்தம் ஒருவாறு காரணமாகின்றது என்பதை நினைத்து நாமும் இதனால் ஒருவித தருப்தியை அடைகின்றோம்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தில் ஆழ்வார்களென்றும், ஆசார்யர்களென்றும் சிறந்த மெய்யடியார்கள் பலருண்டு. அவர்களுக்குள், 'த்ரமிடோபநிஷத்துக்கள்' என்று சொல்லப்படும் அத்யாத்ம விஷய ப்ரபந்தங்களை அருளிச்செய்தவர்கள் ஆழ்வார்களாவார்கள். இவர்கள் பகவானுடைய மங்கள குணங்களிலே மூழ்கி அவைகளில் நன்றாக ஆழ்ந்திருப்பவர்களாதலால் இவர்கட்கு, 'ஆழ்வார்' என்று திருநாமம். இவர்களுடைய ப்ரபந்தங்களே ஸாரதமங்கள் என்பது ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய கொள்கை. இப்படி அவர்கள் கொள்கையைக் கொள்வதற்கு ப்ரதான காரணமென்னவென்றால், வேதாந்த ரஹஸ்யத்தை இவைகளே மிக்க தெளிவுடன் வெளியிடுகின்றன என்பதே. சிற்க, இந்த ப்ரபந்தங்களை ஸேவிப்பதால் பரமாத்ம விஷயமாகச் சித்தத்திற்கு அநிர்வசநீயமான ஆநந்தாதிசய மொன்று உண்டாகின்றது என்பதும் ஸகல ஜாதியருக்கும் இவை உபஜீவ்யமாக இருக்கின்றன என்பதும் அதற்குக் காரணாந்தரங்களாகும். இதை ஸ்ரீ தேசிகன், தமது ஸ்தோத்ர ரத்ந பாஷ்யத்தில் பின்வருமாறு விளக்கி இருக்கிறார்.

"[illegible]" என்று.

ஸ்ரீமத் த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியிலும்,

"യത്സൂക്ത്യാം ശ്രുതീനാം [illegible]"

என்றும் அநுக்ரஹித்திருக்கிறார். நம்மாழ்வாருடைய திவ்ய ஸூக்தி பிறந்த பிறகு, வேதாந்த ரஹஸ்யத்தை உணர்த்தும் வ்யாபாரத்தில் வேத வாக்யங்களுக்குக் கொஞ்சம் ஓய்வு ஏற்பட்டது போலும்.

"യസ്യ സാരസ്വതം സ്രോതോ വകുളാമോദവാസിതം
ശ്രുതീനാം വിശ്രമായാലം"

இவ்வாழ்வார்கள், பொய்கைமுனி, பூதத்தார், பேயாழ்வார், திருமழிசைப் பிரான், நம்மாழ்வார், குலசேகரன், விஷ்ணுசித்தர், தொண்டரடிப்பொடி, திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், எனப் பதின்மர். நம்மாழ்வாரது சிஷ்யரான மதுரகவியையும் பெரியாழ்வாரது பெண்பிள்ளையான ஆண்டாளையும் கூட்டி ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரென்பது நம் ஸம்பிரதாயம். இவர்களுடைய வரலாறு, ப்ரஹ்மாண்டம் பாத்மம் மார்க்கண்டேயம் என்னும் புராணங்களிலும் வேறுசில உபபுராணங்களிலும் எதிர்கால வரலாறுகளை விவரிக்குமிடத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. திவ்ய ஸூரி சரிதம் * ப்ரபந்நாம்ருதம் என்னும் வடநூல்களிலும், குருபரம்பரா ப்ரபாவங்களென்கிற மணிப்பிரவாள கிரந்தங்களிலும் ப்ரபந்த ஸாரம் முதலான தமிழ்ப் பிரபந்தங்களிலும் இவர்களைப் பற்றிய வரலாறுகள் காணப்படுகின்றன. சில க்ரந்தங்களில் விரிவாகவும் மற்றும் சில க்ரந்தங்களில் சுருக்கமாகவும் இவை வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், சிற்சில விடங்களில் ஒன்றோடொன்று முரண்படும் சில அம்சங்களையும் நாம் பார்க்கின்றோம். இவைகளை விலக்கி விட்டால், ப்ரதான அம்சங்களில் இந்த க்ரந்தங்களுள் பரஸ்பரம் பேதம் உண்டென்று சொல்வது ஸாத்யமில்லை.

வேதாந்தார்த்தங்களைத் தர்க்கம் முதலிய சாஸ்த்ரங்களை முன்னிட்டு ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் விவரித்து அது வழியாக நமக்கு உபகாராதிசயங்களைச் செய்தவர்களை நாம் ஆசார்யர்களென்று சொல்லுகிறோம். அவர்களுள் ப்ரதானர்கள் நாதமுனிகள், உய்யக்கொண்டார், மணக்கால் நம்பி, ஆளவந்தார், பெரிய நம்பி, எம்பெருமானார் ஆக அறுவர். இவர்களுள் முதல்வராகப் படிக்கப்பட்டுள்ள நாதமுனிகளுக்கு ஸாக்ஷாத் நம்மாழ்வாரே யோக தசையில் ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசித்தாரென்றும் அவருக்குப்பின் வரும் ஆசார்யரொவ்வொருவரும் தம் தமக்கு முன் வந்துள்ள ஆசார்யர்களுடைய ஸ்ரீ பாதத்தில் ஆச்ரயித்தவரென்றும் நாம் க்ரந்தங்களிலிருந்து அறிகின்றோம். எம்பெருமானாருடைய திருவடிகளில் ஆச்ரயித்த முதலிகளும் அவர்களுக்குப்பின் வருபவர்களும் நம் ஸம்பரதாயப்படி வெவ்வேறாக இருக்கிறபடியால், எல்லாருக்கும் பொதுவாகச் சொல்லவேண்டுமிடங்களில் எம்பெருமானாருடன் இந்த ஆசார்ய பரம்பரையை முடித்துப் பேசுவது வழக்கம்.

இந்த க்ரந்தத்தில் கீழ்க்கூறப்பட்டுள்ள ஆழ்வார் ஆசார்யர்களுடைய வரலாறுகளே வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் மதுரகவியாழ்வாரின் வைபவம் ப்ருதக்காக வர்ணிக்கப்படவில்லை, நம்மாழ்வாருடைய வைபவத்தில் 5-வது ஸர்க்கமாக அது அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உறையூர் நாச்சியார் வைபவமென்று பதினெட்டுப் பாடல்களை அடக்கியுள்ள ஒரு சிறிய ஸர்க்கமும் ப்ருதக்காகக் காணப்படுகின்றது.

---

* இப்பெயரையே இந்த ஆசிரியர் தமது க்ரந்தத்திற்கும் வைத்திருக்கின்றார் என்பது குறிக்கத்தக்கது.

ஸ்ரீ தேசிகனுடைய வைபவமும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி இவர்களுடைய வரலாறு வர்ணிக்கப்படவில்லை இந்த இரண்டு மூன்று அம்சங்களைத் தவிர்த்து மற்றை ப்ரகாரங்களெல்லாவற்றிலும் இந்நூல் பூர்வ க்ரந்தங்களை அநுஸரித்தே பேசுகின்றதென்றும், தக்க ஆதாரமின்றிக் கேவலம் கற்பனையாக யாதொரு கதையும் இதில் எழுதப்படவில்லையென்றும் நாம் த்ருடமாகச் சொல்வோம்.

இவர்களுடைய கால நிர்ணயத்தைப்பற்றி நாம் விசாரிக்கப் புகுவது இவ்விடத்தில் அவசியமில்லையாதலால், அதில் நாம் ப்ரவர்த்திக்கவில்லை. ஆசார்யர்கள் ஸம்பந்தப்பட்டபாயந்தம், நாதமுனிகள் சற்றேறக் குறைய ஆயிரத்து நூறு வருஷம் முன் இருந்ததாகவும் அவருடைய பௌத்ரராகிய ஆளவந்தார் அதற்கு நூறு வருஷம் பிந்தியும் [916-1040], எம்பெருமானார் என்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீ ராமாநுஜாசார்யர் ஆளவந்தார் காலத்திற்குப் பிறகு நூறு வருஷத்திற்குள் இருந்ததாகவும், [1017-1137] அதற்குப் பிறகு இருநூறு வருஷத்திற்குள்ளாக ஸ்ரீ தேசிகனுடைய காலமென்றும் [1268-1369] நிர்விவாதமாக ஏற்படுகின்றது. ஆழ்வார்களுடைய காலத்தைப்பற்றி அம்மாதிரி நிர்ணயம் காணப்படவில்லை. அவர்களுடைய காலம் நாதமுனிகள் காலத்திற்கு அநேக வருஷங்கள் முன்னதாகவே இருந்திருக்க வேண்டும் என்று மாத்ரம் சொல்லக்கூடும். இவ்வளவுக்கு மேற்பட்டு இது விஷயமாக அதிக சர்ச்சையில் ப்ரவர்த்திப்பது நிஷ்ப்ரயோஜநமாக இருக்குமாதலால் நாம் இதிலிருந்து நிவ்ருத்தராகிறோம்.

இவர்களுடைய சரித்ரத்தைப் பற்றியும் நாம் விஜ்ஞாபநம் செய்து கொள்ளப் போவது அதிகம் இல்லை. வடகலை குருபரம்பரை தென்கலை குருபரம்பரை ஆக இந்த இரண்டு க்ரந்தங்களுமே அந்தச் சரித்ரத்தை விஸ்தாரமாக விளக்கும் க்ரந்தங்கள். இந்நூலின் ஆசிரியரும் அந்த க்ரந்தங்களையே ப்ரதான ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது இந்நூலிலிருந்தே நன்றாக விளங்குகின்றது. ஆனால், இந்தக் குரு பரம்பரா க்ரந்தங்களுள் காணப்படும் சிற்சில ஐதிஹ்யங்கள் உண்மையாக நடைபெற்றவைதாமோ என்னும் ஒரு ஸம்சயம் மாத்ரம் நமக்கு உண்டு. கேவலம் பகவத் க்ருபையால் மாத்ரம் நேரக்கூடிய அதிமாநுஷ ஸம்பவங்களை நாம் சிறிதேனும் ஆக்ஷேபார்ஹமாகச் சொல்லமாட்டோம். யோக மஹிமையாலும் சக்தி விசேஷத்தாலும் ஆச்சர்யகரங்களான கார்யங்கள் நேரக்கூடும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஆச்சர்யகரங்களான ஸம்பவங்களை வர்ணிப்பது மாத்ரமின்றிக்கே சாஸ்த்ர விருத்தமான கார்யங்களையும் அந்த ஐதிஹ்யங்கள் சிற்சில இடங்களில் வற்புறுத்துகிறபடியால், அப்படிப்பட்ட விருத்தாநுஷ்டானங்களின் வர்ணநத்தைக் கல்பிதங்களென்றே சொல்லவேண்டுமென்பது நமது அபிப்ராயம். ஸாதாரண மனிதர்கள் போலத் தாமாக முயன்று தத்வஜ்ஞாநத்தைப் பெறுதலின்றி எம்பெரு

மான் தானேவந்து தன்னைக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு ஜ்ஞாந வைராக்ய பக்திகளை எளிதிற் பெற்று, ப்ரபஞ்சத்தவரைப் பிறவிப் பெருங்கடலினின்று கரையேற்றுவனரே பூலோகத்தில் திருவவதரித்த அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநர் முதலான நித்ய ஸூரிகளும், தமது ஆயுள் நாளில் பகவதாஜ்ஞையாகிற சாஸ்த்ரத்தை அதிக்ரமித்தும், அக்ருத்ஸ்நவித்துக்களான ஸாமாந்ய ஜநங்களைத் தர்ம மார்க்கத்திலிருந்து சலிப்பிக்கும்படிக்கும் நடந்தார்களென்றால் அது எவ்விதத்தில் விச்வஸிக்கக்கூடியதாகும்? கர்ம பந்தத்திற்கு உட்பட்டிருந்த விச்வாமித்ரர் முதலானோர் மேநகை முதலியவர்களுடைய வலையில் அகப்பட்டுக்கொண்டார் என்பது உபபந்நமாகலாம், "மற்றொன்றும் வேண்டா மனமே மதிளரங்கர் கற்றினம் மேய்த்த கழலிணைக்கீழுற்ற திருமாலை பாடுஞ் சீர்த்தொண்டர் பொடியெம் பெருமானை யெப்பொழுதும் பேசு" என்று கொண்டாடக்கூடியவரும் வைஜயந்தி என்னும் வனமாலையின் அம்சமானவருமான தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரும் தேவ தேவியின் வலையில் அகப்பட்டாரென்றால் அது நம்பத் தகுந்ததாகுமோ? அப்படி காமக்ரோதாதிகளுக்கு ஒரு பொழுதும் இரையாகாமல் இருப்பதன்றோ ஆழ்வார்களின் ஏற்றம்? தேவதைகளின் பராபாவத்தைச் சரிவர அறியாத ஸங்குசித ஜ்ஞாநத்தை உடைய இந்த்ராதிகள் ஸத்வ குணம் குறைந்து ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் மேலிட்டிருக்கும் காலங்களில் பெரியோர்களை அவமதிப்பது ஸஹஜமாயிருக்கலாம்; குணத்ரயத்தைத் தாண்டி நிற்கும் திருவாழியாழ்வானின் அம்சமான திருமழிசைப் பிரானும் ராகத்வேஷாதிகளுக்கு வசமாகி, பாகவதோத்தமனென்று கொண்டாடப்படும் ஈசனை அவமதிப்பது அவருக்கு அநுரூபமாகுமோ? தேவதாந்தரத்தைப் பரதேவதை யென்று கொண்டாடுவதே பாரமைகாந்த்ய விருத்தமென்பதை அவர் அறியமாட்டாரோ? 'தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:' எனனும் வாக்யத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு அந்திம திவஸாவதியாக சாஸ்த்ரீய நியமங்களை உள்ளபடி அநுஷ்டித்து வந்த பரமாசார்யன், "ஜ்ஞாநாஸா: ஸந்யஸ்தா: பரிவ்ராஜகாஸ்தாபஸா:" என்று இப்புடையில் நிந்திக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்வதாம பரம்ச ரூபமான கார்யத்தைச் செய்யத் துணிந்தாரென்றும், தமது ஆசார்யனுடைய ஸந்நிதியில் தம்மாற் செய்யப்பட்ட ப்ரதிஜ்ஞையைக் கடந்தாரென்றும் இன்னும் இவைபோன்ற வேறு அசாஸ்த்ரீய கார்யங்களைச் செய்தாரென்றும் சொல்வது ஸாஹஸமன்றோ? இவைபோன்ற அநுபபந்நங்களான ஐதிஹ்யங்களை, 'அவை கேவலம் சிஷ்ய ப்ரசிஷ்யர்களுடைய ப்ரதிபத்தி அதிசயத்தின் கார்யங்களே' என்று ஸ்துதிபரமாக எடுத்துக்கொள்வதுதான் உசிதமாகுமே தவிர்த்து அவைகளை வஸ்து ஸ்திதியாக நினைத்து அம்மாதிரியே அவைகளை நூல்களில் அமைப்பது உசிதமாகுமோ என்பது நமது அதிசங்கை. ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமாக இதை நாம் இவ்விடத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கப் புகுந்ததைப் பெரியோர்கள் க்ஷமித்தருளவேணும்.

மற்றைப்படி இந்நூலில் சொற்செறிவு அர்த்தபுஷ்டி ராஸிகயம் முதலியவைகளைப்பற்றி, தமிழ்ப் பாஷையில் எவ்வித ஜ்ஞானமுமற்று இருக்கும் நாம் பேச முயல்வது மிகவும் ஸாஹஸமாகும். ஆனாலும், பாகாதிகளில் ஜ்ஞானமற்றவர்களும் பகவாநந்தத்தின் ரஸத்தை உணர்வதுபோலும், ஸங்கீதத்தில் ஸ்வல்ப பயிற்சிக்கும் ஸம்பாவனையிராமல் இருக்கும் பசு சிசு முதலியவர்களும் கானத்தை அநுபவிப்பதுபோலும், நாம் இந்நூலின் மஹிமையை அநுபவிக்கிறோம் என்று சொல்லத் துணிவோம். பக்ஷ்யத்தின் ஸ்வாரஸ்யம் உண்பதால் தெரியுமென்று பாஷாந்தரத்தில் பழமொழி ஒன்று உண்டு. ரஸம் என்னும் விஷயத்தில் அத்யந்தம் அஜ்ஞராயிருக்கும் நம்மையும் இந்த நூல் ஆநந்திப்பிக்கின்றதென்றால் அந்த நூலின் மஹிமையை அதிலிருந்தே எல்லாரும் அநுமித்துக்கொள்ளலாம். இந்தத் திவ்ய ஸூரிசரிதம் வஸ்து ஸாமர்தயத்தால் சாச்வத ச்ரேயஸ்ஸுக்கும் உபகாரகமாகுமாதலால், இதை ஆஸ்திகர்களெல்லாரும் ஸேவிப்பார்களென்று நாம் நம்புகிறோம்.

மாம்பலம், மதராஸ்
20—8—'37

வங்கீபுரம் வாஸுதேவாசார்யன்

Liberty Press, Madras

ஸ்ரீ:

திவ்விய சூரி சரிதம்

கடவுள் வணக்கம்

உலக முய்யவு யர்ந்தருண் மீனென
விலகி யன்றவு ணன்றனை யீர்ந்துபின்
குலவு மாமறை கொண்டயற் கோதிய
மலரு மாமுகன் றாண்மலர் மன்னுவாம். 1

ஆய வேந்தன கங்கலந் தாய்ச்சிய
ராய மாமயில் வெள்ளமன் றாடிய
பேயு மாமுகி லென்னப் பிறங்கிய
மாய வன்பத மாமலர் நாடுவாம். 2

பேதை வையக முய்ந்து பிழைத்திடக்
கீதை யென்றுதன் கீர்த்தி தனஞ்சயன்
காதி லோதிய பாற்கடற் கன்னியி
னாத னாண்மலர்ச் சேவடி நண்ணுவாம். 3

வரலாறு

வேறு

என்னுயிர்தந் தளித்ததிரு வரங்கராமா
னுசமுனியின் றிருவடியா னிழைத்தநூலைத்
தன்னரிய செவிசேர்த்தித் தகையவாக்கு
மெமதருளா லுனக்கியைந்த தாலேயெங்கும்
பன்னரிய வுடையவரே முதலாயுள்ள
வாரியரைப் பாடுகநீ பரிவாயென்று
சொன்னதிரு வருண்மறந்தே மானிடத்தைச்
சொல்லியவென் னாத்துலங்கத் துவக்கினேனே. 4

அவையடக்கம்

வேறு

பணிபதிக்கும் பகரிய பகடார்ந்த வாரியர்சீர்
துணிவுகொடு யான்புகலத் துவக்கியதுஞ் சிறுபுழையார்
கணிலரிய வூசியதின் கண்ணகன்ற வானமெலா
மணிவிருந்து நோக்குதற்குப் புக்கதனை மானுமரோ. 5

பெரும்புலவர் பேசனுறு மாழ்வார்க ளாரியர்க
ளிரும்புகழை யானிசைக்க வீங்குமனந் துணிந்தேன்
கரும்பெரிய கரடமலை சென்றடைந்த காலவழியில
விருமபியடை சிறுநரியின் வினையுணர்நது நாண்டுறந்தே. 6

நல்லா சுரந்திடுந்தீம் பாலே நனிநிறைந்த
செலலாச் சிறுகலமுஞ் செப்ப முறுவதென
வெல்லார் குரவ ரிரும்பரிசு பாடியதாற்
கல்லாத வென்கவியுங் கனம்பெருகக் காண்குவரே. 7

நூல்

க-வது சருக்கம்

வைகுந்தச் சிறப்பு

திருத்தகு மெவர்க்கு முற்றுந் தேர்ந்தென்றுந் தெரிதற் கெட்டா
துருத்தகு மமர ரெல்லா முணர்ந்துணர்ந் திறைஞ்சற் பாறாய்ப்
பெருத்தவைம் பூதமாதி யவைகளிற பிணைந்த வேழாய்
விரித்தவா வரணத் திற்கும பகுதிக்கும் வெளியாய் நின்றே. 1

மறையினாற் பரமா காச மதுவென வழங்கற் பாற்றாய்க்
கறைபிடற் றவனுல வேத னுதியர் கருத்து காவு
மறைதர நினைததற காகாத் தன்னுழை யடைந்தோர் மீளக்
குறைதரும் பிறிது லோக மிழிந்திடாக் குணத்த தாகி. 2

முகுந்தனென் றரிய நாம முராரியு மிதனு னேற்கத்
தகுந்தகு மெனவெல் லோரும் புகழுறுந் தன்மைத் தாகிச்
சுகந்தனக் குறையு ளாகிச சோதியின் வடிவா யந்த
முகுந்தனுக் கியைந்த முக்கால் விபூதியாய் முதன்மை யாகி. 3

இன்னமு மெவர்க்கு மென்று மியமபொரு ளகிமைத் தாகிப்
பன்னரும் பகிரண் டத்துப் பரம்பத மெனவா யோதும்
பொன்னெடு வுலக மொன்று வைகுந்த மெனும்பேர் பூண்டு
மின்னிடு மதன்கண் பாயுந் தரங்கிணி யிருந்த தொன்றே. 4

அதுகொடும் பவமென் காட்டுத் தீயினு ழுழங்கு வோர்க்குச்
சுதையெனக் குளிர்ந்து வெப்ப மாற்றிடுஞ் சுருதி நாதன்
பதுமநா பன்ற னம்பொற் கருணையே யுருகிப் பாயு
மிதுவென வெவரு மேத்தி யிசைந்திடற் கியைந்த தம்மா. 5

தன்னிடை முழுகு வோர்க டந்துக ளொழிப்ப தாலே
பன்னுவ ரதற்கு நாமம் விரசையென் றெவரும் பாங்காய்
மின்னிய தான முண்டு மித்திடு மாச வன்னங்
கன்னலின் சுவையு முண்டு சத்துவங் கலந்த தாங்கே. 6

அன்றியும் படியு முத்தர்க் காம்பவத் துவக்கில் வந்து
கன்றிய வுடலைக் காதி யைந்துப நிடத ரூபந்
துன்றிய வளிக்கும் பின்னுஞ் சுழிபெறு மெழிலா ருந்தி
யொன்றியின் கோக மாருந் துணைமுலை யுடைத்தாய் மன்னோ. 7

யிருளைத் தாரந் தாங்கி யிழற்றுவண் டலர்த்துஞ் செய்ய
திருநாடுங் கமலம் பூவாந் திருவிழி யவையுங் கொண்டு
பெருமானை யடையப் போந்த பிறப்பறு மவர்க்கு நல்கு
முருகாரும் பெரிய முத்தித் திருவெனக் குலவு மாதோ. 8

அத்தலை யிலகுஞ் சோலை யதனிடை யரிய ஞான
நித்திய சூரி வர்க்க நிழன்மலாக் கனிக டம்மா
பத்தியாய்த் தழைத்து மோங்கும் பாதப மவையாப்ப போந்த
முத்தருக் குதவா நிற்கு முராரியின் கருணையாலே. 9

கனககல் லார நாறுந் தாமரை முதல காணற்
இனியவாய் மலர்ந்து வண்டு பாண்செய வினையொன் றின்றி
மணியெனு மதுர நீருந் ததும்பவை ரம்ம திய
மெனவொரு பெயரு தாங்கிர் யிலகுமோர் தடமு மாங்கே. 10

அத்திருப் பொய்கை யோரத் தலர்ந்துமீ துயர்ந்து தோன்றும்
வித்தகத் தொடுநீள் போதி விருக்கத்தண் ணிழற்க ணென்றுஞ்
சித்திரத் தெழுதும் பாவை திகைத்திடத் துலங்கு மோரா
முத்தணி முறுவ லாரைஞ் ஞூற்றுவர் முதத்தின் வாழ்வார். 11

அவான வாத மாங்கே யடைதரும் பெரியோர் தம்மைத்
திவளொளி மணிப்பூண் வெண்பட் டாடைதே மாலை தேர்ந்து
நவலருஞ் சுண்ண மாதி விழுப்பொரு ளவற்றி னென்மை
யிவருற மகிழ்ந்து பேணி யலங்கரித் திடுவர் மாதோ. 12

சூரவர்தங் கருணை யாலே கோதுறுந் துவக்கு நீத்தே
இரவியே முதல வானோ ரிடையிடை வழுத்த வேறும்
புரையறு மவர்க ளங்க மானவ கரமாம் பூவை
விரவலுந் திவிய மங்க ளத்திரு விழைந்து சேர்வார். 13

ஆங்கிரும் பொழில்க ளூடே யருங்கிளி குயில்க ளாகி
யோங்கிய சூரி சங்க மிவ்வுல குயர்ந்தோர்க் கல்லால்
தாங்கரித் தயலோர் தம்மை யென்றுதண் ணமிழ்தே யென்னத்
தீங்கரும் பனைய ளாகத் தெளிவுற விசைக்கு மாதோ. 14

கடிபொழி லிடையி லெங்குங் காந்தார மணிகள் பாடு
முடைவுட னெழுந் தொழுங்கி னமர்ந்தமா கந்தந் தம்மின்

மிடைதரு மினிய சாரி கைக்குலை மிழற்றுங் கீத
மடைதரும் புதிய முத்தர்க் கருஞ்செவி விருந்தா மன்றே. 15

சோதியி னுருவா யந்தத் தொலைவில விடையிற ரேன்று
மாதியா நகர மொன்ற யோததியென் றுருத்தத் தாலே
யோதுவ ரதனை மேலோ ரதன்பரி சுரைதற் கெம்மாற்
போதுமோ வெனினுந் தன்னம் புகலுதும் விழைவின் மன்னோ. 16

பத்திக்கும் பிர பத்திக்கு முயர்ந்தவர் பலனு மன்றிப்
புத்திக்குந் தெளிவ தாகும் பொருவிலா னந்தந் தேங்கு
முத்திக்கேத் திரமா மென்று முழங்குறு மினிய கீத
மெத்திக்குந் தனக்குள் ளாக்கி யெழிற கெலா முறையு ளாமால். 17

பன்மணி யவற்றி னாகிப் பளபளென் றிலகிப் பாஙகாய்
மன்னுமா வரண மீரைஞ் ஞூற்றினுல் வளைக்கப் பெற்ற
வுன்னவு மரிய செமமை யுற்றிடு முதத்தி கோடி
தன்னையங் கடையச் சூழ்ந்த தன்மையை நிகர்க்கு மாதோ. 18

செம்பொனி னொளி ரனேக கோபுர முடியிற் சேர்நதே
யும்பரி னடித்துக கொள்ளுந் துகிறகொடித தொகையா மோங்குந்
தம்பெருங் கரங்க டம்மா லழிவுறுந் தன்மைத் தாய
வெம்பும்வே றுலகை யெல்லாம் வெறுத்திழித் தசிக்கு மன்றே. 19

ஒன்பது மணிக ளார்ந்த தோரண முயர்ந்து மின்னும்
மன்பெரு வியப்பு நோக்கி லிந்திர தனுவே மானும்
மின்பசு மரகதத் தின் மேவிடு மவைக ளொல்லா
மின்புறு மெழுனை வானி லெழுந்துலாய்ந் திடுவ போலும். 20

கடைகாணற் கரிய காந்திப் பளிங்கினு லமைந்த வீதி
தொடையாடும் பவனகோடி மணியொளி துலங்கத் தன்மேன்
முடியாரு மணிக ளோரா யிரங்களின மொய்க்குஞ் சோதி
வடிவாரு மனந்தன் பாய லனந்தனை நிகர்க்கு மன்னோ. 21

விண்ணிடை விளங்கும் சோதி முடியுடைக் கனக மாட
மெண்ணுதற் கரிய வாங்கே யெழிலுறு மெகினந் தூங்கு
மொண்ணறுங் கமல நீல மாதிக ளொருங்கு பூத்த
தெண்ணறு மமுத மாருந் திருக்குளம் பலவா மன்றே. 22

திருவமர்ந் திணையொன் றில்லா மணியொளிர்ந் தினிய தேனார்
மருவன மாலை யார்ந்து மதியென நிலவு காலுந்
தாளமா வடமுஞ் சேர்ந்த தன்மையா லுலகந் தாய
திருவடி யுடைய மாயன் றிகழுரம் புரையு மாதோ. 23

கஞ்சனைக் கடிந்த மாலுங் கமலமா மயிலு மாட
மஞ்சரி யுடைய காம வல்லியிற் பிணைந்த தெய்வத்
தஞ்சருந் தருக்கணமீதே யடார்த்தபன் மணி பொழுங்கி
னெஞ்சலி விழைத்த செய்குமா ரேகமாறு யுயர்ந்து தோன்றும். 24

இவவண மரிய செல்வ மேயந்தவந நகரந தன்னிற்
செவவிய பவன மொன்று வைகுந்த மெனலாய்ச் செம்பொன்
கவவிய மணியிற் செய்த தோரணங் கலந்தா னந்த
திவவிய சுதையி னுலே தீற்றலுற் றொளிரு மன்னே. 25

அஙகொளிர தமனியக் குன் றனையவா யிரங்கா லோங்கும்
வெங்கதி ரனேக கோடி விண்ணிடை விளங்கு மாபோற்
செங்கதிர் மணிக ளார்ந்த சிகரங்கள செறிந்த தாலே
மங்கள மணிமா மண்ட பமமென வயங்கு மொன்றே. 26

அதனிடை விமலை நாத னிருவிபூ திகளு மாரத்
ததைவுற வெழுதி யைந்து தருமலா பரப்பி நானு
விதமணி தெளித்து மேலாந தருமாதி சூரியாகு
மிதமுறு மிருநான் காய பாதமு மியைந்து மற்றும். 27

ஆயிரந் தள மலாநத வனசமொன றழகின் மீதே
மேயிருங் கலையின் மிக்க திருவனந் தாழ்வான் மென்மை
யாயமின் போக மார்ந்தே யவன்பண மணியின் சோதி
பாயவே துலங்கு முறறு மோரரித் தவிசு பணபின். 28

அந்தமா வரிசு மந்த வாதனத் தலரா ளோடுஞ்
செந்துவ ரிதழார் பூமி நீளையா ருடனுஞ் சேர்ந்தே
யெந்தமா வுலகங் கட்கு மீசனு யிலகுங் கஞ்ச
வுந்தியான் மகிமை யீங்கே யுரைக்குதனு சிறிது மாதோ. 29

அவனடி யிணையை யொக்கு மம்புய மழகி னென்று
நுவலினு மதுதான் மாயச் சகடற வொதுத்த வின்று
புவனம தொருங் களந்து தூதுபோ யுவகை பூக்கு
மவிரிழை யரிவை யாகக் கல்லையு மமைத்த தின்றே. 30

எந்தையின் கணைக்கால் காக ளத்திருஞ் செருக்கை யீருஞ்
சுந்தரக் கடலின் மூழ்கு மைநாகச் சுடிகை மானு
மந்தமார் முழந்தா ளன்றி யௌவன ராமத் தோங்கும்
விந்தைசேர் கதலி யென்ன விளங்குறுந் தொடைக ளன்றே. 31

வேறு.

மின்னரிய மேகலையி ரத்தின காங்கண்
மன்னரிய பொற்றுகின் மறைத்திடு நிதம்பம்

பன்னரிய மாலைவெயில் பாய்ந்திட வதன்கண்
டுன்னரிய தூயமுகி லென்னநகு மென்ப. 32

அந்தவுத ரந்தனி லணிந்தவரை மூன்று
மெந்தைகொளு மூவுலகி னெல்லையென மின்னும்
பந்தமறு நான்மறை பழுத்தமலர் மேலோன்
வந்ததிரு வுந்தியெழில் வழங்கவரி தாமால். 33

செந்திரு வணிந்திடு பளிங்கினொளி செய்யுஞ்
சுந்தர வுரத்தரிய தொல்புருட னுகும்
விந்தைமணி யும்பகுதி விண்ணவர்க ளுதன்
விந்தமெனுந் தோள்களிடை வெம்மருவ தாகும். 34

பூதமெனும் வைசயந்தி மாலையொழில் பொங்கும்
மாதவனு ரத்துறையு மாமலர் மடந்தை
காதலொடி ருந்துகளி தூங்கவவன் காண
ஆதரவி னுடுமணி யூசலின லங்கும். 35

அத்திருவு ரத்தின்முறை யாயொளிர னேக
முத்தணிவ டங்களளி வீசுவன மாலை
அத்தனெழி லார்கவியி னென்றின் மிசையொன்றுய்ப்
பத்தியினெ ழுந்திரையின் பான்மையுறு மன்றே. 36

புந்தியகங் காரமெனும் பொன்வளையி ரண்டுங்
கந்தமலர்க் கைகளிடை யேந்தியடி யார்க
ளெந்தபொழு தென்கருதி யேங்குவரொ வென்றே
சிந்தையொடி லங்குமெழில் செப்பவரி தம்மா. 37

வாமகமலக்கரமென் பாம்பணையில் வைத்துச்
சேமமருண் மற்றதுவுஞ் சேர்த்திமுழந் தாண்மே
லேமமுறு மாழிவளை பின்னுள விரண்டில்
தாமொளிர வீற்றருளுந் தன்மைசொல லென்னே. 38

கங்கணகெ யூரமணி காந்தியொரு நான்காம்
பங்கய மலர்க் கரங்க ளின்று மிசை பாயச்
சங்கநிகர் கண்ட நிறை சாந்தமொடு நான
மெங்குமண மின்கமழத் தங்குமெழி லென்னே. 39

ஏரெனும னன்கொ னுவி ருந்துலகை யாள
நேருமரி பீடமெனு நீரச முகத்திற்
காரணம தின்றியொரு புன்முறுவல் காணச்
சீரொடிது லங்குமிதழ் செம்பவள மன்னே. 40

காணரிய நாசியிரு பாற்கடல்க லக்கா
தேணரிய செங்கரையெ னசசுடரு மிக்க
மாணரிய நீண்டகலு மன்னுகரு ணைககண்
பூணரிய மூன்றுவணம் பூண்டிலகு மாதோ. 41

மென்மைகரு மைக்கிட மெனசசுருளு மேனி
யின்மைபெறு குந்தளமெ ழிறசெனியி லெல்லாம்
நன்மைபெற மின்னுமுடி நற்சுடரி னன்றே
தொன்மைபெறு முச்சுடரி ரந்தனசொ லிக்கும். 42

கருணைவய மாமொருசங் கற்பமதி லாகும்
பரிவுடன ளித்திடுவ தப்பெரிய பண்பிற
குரிமையுறு வாரடிய ரத்தகையர்க ளுள்ளா
மிருமைபெறு தனவிபவ மெத்தனையு மாங்கே. 43

முபபொழுது ணர்ச்சியுளன் மூன்றுகுண மூர்த்தி
முபபொரிய தாமனவன் முத்துயரொ ழிப்போன்
ஒப்பறுமு விக்கிரம னுலகமொரு மூன்றுஞ்
செப்பமுற நன்களிக்குஞ் செமமலவன் கண்ணன. 44

வெண்கவிகை பாதுகையும் வியணையு மேனை
யொண்மணிய ருஞ்சுடரு மொபபரிய படமுந்
திண்பெரிய ஞானமுள சேடனக லாமே
பண்பினுட னுயடிமை பண்ணவொளிர் கிற்பான். 45

அன்பனும டிப்பணியி ழைப்பவனு மாகும்
மின்கொடிதேர் மேல்விரிவி தானமொடு வீசு
மின்புறுமெ ழிற்சிவிரி யாயுமியைந் தென்றும்
பொன்புரைம றைக்லுழன் பொங்கமகி ழோங்கும். 46

வேறு

இருவிபூதி யுங்கரத்தி லேந்துவேத் திரந்தனக்
கொருமையாகி யேர்க்கவன்மை யுற்றதேவ ரோன்னவர்
வெருவுமாறு வீறமைந்த சேனைநாத னண்டையிற்
றிருவருள்வி ழைந்துநிற்க வீற்றிருந்து திகழுமால். 47

பத்தியென்ப தற்கிலக்கும் பண்பமைந்த பத்தரோஞ்
சத்துவங்க றங்கநின்ற சனகனுதி யோகிய
ரெத்திறத்தி யம்பினுலு மீறுறாத தன்மையப்
பித்தமும்பு கழ்ந்துமாடு நின்றகங்க ளிப்பரே. 48

சண்டனாதி வாயிலோருஞ் சண்டமாரு தம்புரை
மிண்டனன குமுதனாதி மிக்ககணநாதருந்
திண்டிறக்க ரீமுகத்த னாதியோருந் திகழ்படை
கொண்டுகைகு வித்துநின்று கூறுமாறி மைப்பரே. 49

திதியின்மைந்த ருயிர்குடிக்குந் திண்மையைம்ப டைகளும்
மதிநிறைந்த சேதனங்க ளாகிமூர்த்திமான்களாய்ப்
பதுமநாபன் பாதபங்க யங்கள்வாழ்கநாளுமென்
றதிசயித்த சயமுழக்க வாரவாரஞ் செய்யுமே. 50

உலகமுற்று மீன்றவன்னை யாகியேது வொன்றிலா
தலகிலாத கருணைசெய்யு மம்புயதத கத்தளா
யிலகுசெல்வி யமையமொன்றி வித்தகைப்ப ரன்றிரு
மலர்முகத்தை நோக்கிமெல்ல மாற்றமொன்றிசைப்பளால். 51

வேறு

ஆக்கலு மளித்தலு மழிக்குஞ் செய்கையு
நோக்குமுன் வயமென நுவல்வ ராயினு
நீக்கமற் றிரண்டையு நிலவு நேமியாய்
காக்குமின் செயலையே கலந்து காண்பையால். 52

அத்தொழி லிரண்டினை யயனரற் களித்
தெத்திற மதத்தரு மியைந்து நின்செயற்
கொத்துள மகிழ்வுறச் செழிபப தோர்ந்துனைத்
தொத்தறும் விண்டுவென் றிசைப்பர் தொன்மையோர். 53

கருமமும் பிரமமுங் காட்டு மாரணம்
வரைவில படைத்ததின் வழியில் வைகிடுந்
திருவுபப் பிரமமென் றெவருந் தேர்ந்துவாழ்
புரையில நூல்பல புகன்றி மைத்தனை. 54

உய்ந்திடுந் தடமிவை யொன்று மோகிலா
தந்தமி லனுதியா யடைந்த வல்வினைப்
பந்தமி திறக்கிடத் தியங்கிப் பற்பல
ரந்தக ரெனக்கெடுந் தடத்திற் காயினர். 55

உண்மையை யுணர்கிலா துனதின் னுணையை
யெண்ணலி லவமதித் தெழுந்த நீதியை
நண்ணிய நிருபரை யடக்க நானிலம்
பண்ணவர் பாவகீ பரிந்து போர்த்தனை. 56

தசரத தனயனு மெதுகுலத் தவன்
வசையறு புதல்வனு மாகி வையக
மிசையெழுந் திடினுமீ மெலிந்த சீவரித்
திசையுறக் கொணர்கிலே திரும்பிப போந்தனே. 57

என்றனை யியம்பிடக் கேட்ட வெநதையும்
நன்றுறுங் குறுநகை புரிந்து நாறல
ரொன்றிய தேவிநீ யுரைத்த பின்னரே
நின்றது நினைவிது நிகழ்த்தக் கேட்டியால். 58

ஆசரத தனத்தனு லகத்தின் சும்மையால்
வாசனை வயத்தராயப புவியின் மாந்தர்கண்
மாசறும் பலவவ தார மாடியான்
ஆசறத் தெருட்டினு மறிவொன் றினறியே. 59

மயங்கிய மனத்தராய மாறி மாறியே
யியங்கிடு மெந்திர மெனப பிறபபது
முயஙகிட வுருள்வது மாகி யோவலில்
பயங்கொளு நரகவிண் பயன்க டெப்பரால். 60

தொடர்தரு பழவினைத் துவக் கறுத்துநம்
மிடமுற வியைந்தருள் கரணங் கொண்டவர்
கொடுவினை புரிகுவா சமிதை கொயதிடும்
படைகொடு பசுவின்வால் பரித லென்னவே. 61

ஆகையி னவரையான் விரகின் மீட்டிடத்
தோகையே யிங்ஙனந் துணிந்துளே னெனப்
பாகடு கினிமொழி யதுவென பாங்கென
வோகையி னுபேந்திரன் மறித்துங் கூறுவான். 62

ஐவகை யவதரிப் படைந்துளே னெழின்
மைவிழி மடந்தையே யவறறுண மண்ணகங்
கைவழி யமுதெனக் கலந்த ருசசையா
யுய்வழி யிதுவென வொளிரு கின்றனன். 63

பூமியு நீளையும் பொருந்த நீயுமென்
காமுறு மருங்கினில் வளையுங் காவிரித்
தாமமா ரரங்கமே முதல தண்பொழி
லேமமார் பதிகளி லிலகு மெம்மையே. 64

அனந்தனே யாதியா மரிய சூரிகள்
கனந்தலை யுலகினி லுதித்து நான்மறைத்
தனந்தனால் விளக்கிடத் தயங்கு மாந்தர்கண்
மனந்தெளி வுறவிவண் மணந்து வாழ்வரால். 65

பற்பல வருணமா யவர்கள் பார்மிசை
யுற்பவித் திடுகையி லுதிப்ப ணீளையு
மற்புட னிலகுமாழ் வார்க ளாரியர்
பொற்புறு மிவரெனப் புகல்வ ராங்கரோ. 66

ஏதியே முதலிய வுதிக்கு மிவ்வகைப்
போதவா ரியர்மறைப் பொருளைத் தண்டமிழ்
வேதமா யிழைத்தெனை விரும்பும் பலவகை
மேதகுந் திருப்பணி யிழைத்து மேவுவார். 67

ஐம்பொறி வழிமனம் வலிக்க வாடியும்
வம்புறுந் துறைபல துணிந்து மாழ்கியும்
வெம்புறுங் கொடுந்தடம் படிந்த வேழமா
யம்புவி யறிவில ரழுங்குவா ரெலாம். 68

வாய்மையின் வழியினி லெமது வைபவர்
தூய்மையி னுதிப்பவர் துலக்கி யெம்பதம்
ஆய்மையி னருளினா ளான மார்த்திரம்
பாய்மதக் களிறென வடைப்பர் ப்ரன்மையால். 69

அடைந்தவ ரனந்தனா ரியர்க ளன்னவின்
குடைந்தபூந் தேன்கலந் தொளிருங் கோதையாய்
மிடைந்துகந் திருப்பணி மிழற்ற யாவரு
முடைந்திடும் பெருங்களி யுததி யாடுவார். 70

எனத்திரு மகட்கிசைத் தெதிர்த்த கஞ்சனால்
பனைக்கராக் களிறிறப் படுத்த மாயனும்
நினைத்தன னருகுள நித்தர் பூமிசைத்
தனித்தனி யுதித்திடத் தயையி னென்பவே. 71

உ-வது சருக்கம்

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

காளியன் முடிமே னடித்ததுங் கல்லைக்
கவின்பெறு வனிதையாக கியதும்
நீளுல கொருங்கே யளந்ததுங் குடிலச்
சகடற நிமிர்ந்துதைத ததுவும்
வாளியல் கரத்துப் பஞ்சவர் பெருக
வளம்பெறுந் தூதுசென் றதுமாந்
தாளதா மரையா ளிறைமலர்ப பதமெந்
தலைமிசை தரித்துவாழ குதுமே. 1

முத்தியைப் பயக்கும் புரிகளோ ரேழின்
மூக்கிய மெனத்துலங் குவதா
யுத்தம மகஞ்செய் கலைமகள் கணவ
னுத்தர வேதியென் றுளதா
யத்தகைப் பிரமன் பெயர்கவென பதனு
லவனரி தனையருச் சித்த
விததக நகர மாகையிற கச்சி
யெனுமொரு திருநகர் விளங்கும். 2

பங்கயன் புரிந்த வேள்வியின் வபையைப்
பரிவுடன் கவர்ந்தெழும் பவளத்
தங்கலுழ் வரத னம்மலர்த் தாள்கள்
வணங்குற விழிதரு மமரர்
செங்கதிர் முடிக ளுரிஞ்சிடச் சிதறும்
பொன்பிதிர் பரவலின் முழுது
மங்களைத் தருவைந் தடர்ந்தபொன் னகரென்
றறைகுவ ரறிவினிற் பெரியோர். 3

பற்பல வடுக்கிப் பளிங்கினு லுயர்ந்த
பவனமி தன்பர்பாற் பயிலும்
மற்புறு கலவி புரிந்தயர்ந் துறங்கு
மங்கனைத் திரண்முகத் தழகைச்
சிற்சில கவரச் செறிந்திட வவர்கண்
ஊட்டிய மைபடிந் துறலால்
பொற்புறு கருமை வடிவிடை யிலகப்
போந்திடுந் திங்கள்வா னகமே. 4

அளவிடற் கரிய கடவுளர் நிலயத்
தந்தா மளவிடுஞ் சிகரத்
திளவெயி லெறிக்குங் கதிர்மணி யொளியாற்
சிவந்தரு கொழுகுறு மெழிலார்
வளம்பல தருநன் னதியது வேக
வதியெனப் பகருவ ரதனைத்
தளவமின் முறுவ லரம்பையர் ககனத்
தாங்கினி யெனமகிழ்ந் தடைவார். 5

மறையவர் புரியு மகத்திடை யெழும்பு
நறும்புகை விண்ணக மறைக்க
நறைநிறை துளவத் தார்புனை வரத
னுள்விழ வவற்றினிற் கறங்கும்
பறைகளு முழங்க வறுபதம் பாடு
மருமலர பைம்பொழி லிடையே
யுறைதரு மயிலகள் காரென மருண்டங்
குவப்புட னடிக்கும்வே னிலினும். 6

விண்ணக மெழுந்த வெண்மணி மாட
நிரைமிசை விண்ணதி பெருகத்
தண்ணிளம் பிறையு மூர்தலி னிழைத்த
தவம்பெறும் போகிக ளுறையக்
கண்ணொரு மூன்று முடைக்கறை மிடற்றே
காம்பரக் கடவுளின் பொலிவை
நண்ணிய வெமக்கார் நிகரெனப் பொங்கி
நகுமெனப் புகலுறு நாளும். 7

கலிவயத் தனராய்க் கருத்தழிந் தலையுஞ்
சேதனர் படுந்துயர் களையப்
பொலிவுற வெழுந்த தூப்புலன் வரதன்
பொன்னடி புரிந்தரு ளாள
நிலவிடு நீயிக் கரிகிரி யிகந்து
நின்பரம் பதத்தினு மடியேற்
கிலமன மென்று சூளுரைத் திடினித்
திருநகர்க் கிணையிறி தெவனோ. 8

காண்கினு மருகித் தீண்டினும் வினையைக்
கலக்குறு மனந்தமா சரசின்
பாங்கரின் பதமாப் பருப்பத முடிமேற்
பைம்பொனிற பளபளென் றிலகும்
மாண்பரு புணிய கோடியென் றெவரு
மகிழ்ந்தடை விமானம திடையே
காண்புறு மருளா ளன்றனைக் கண்ட
கண்களே கண்ணெனத் தகுமே. 9

இப்பெரும் பகடார் நகர்தனிற் பதினெண்
டிருப்பதி களிலெழி லேய்ந்த
மைப்புய னிறமால் கண்வளர்ந் தருளு
மாமதிற் றினகரத் தருகார்
அப்பெனு மமுத நிறைதரும் பொய்கை
யாடகத் தாமரை மலரில்
அப்பெருந் திருமா லங்கையிற் சங்கத்
தஞ்சமாய்ப் பொய்கையா னுதித்தான். 10

முந்திய யுகத்தே நாவிரண் டிலக்கத்
துடன்சில வாண்டுகண் முடிந்து
பிந்திய வொருசித் தார்த்தியைப் பசியி
லட்டமி பிணைந்திடு மோணத்
திந்தமா வுலக முய்ந்திட வுதித்த
விப்பெரும் பொய்கையாழ் வானுங்
கந்தமா மலராள் கணவனம் மலர்த்தாள்
கருதியே தவந்தனி லிருந்தான். 11

பின்மறு தினத்தின் மாவலி புரத்திற்
பேய்முலை சுவைத்தவற் குரிய
பொன்மலர்க் காவின் மாதவி மலரி
லவன்கதை யஞ்சமாய்ப் போந்த
நன்மைசேர் பூத நாதனுந் திருமா
லடியெனு நளினமே நாடித்
தொன்மைசேர் யோகத் துறைபிற ழாது
தோன்றுமா றருந்தவ மிழைத்தான். 12

மறுதினம் பேயா னந்தகத் தஞ்ச
னாகியே மயிலையி லிலகும்

வெறிகமழ் துளவன் கேசவன் கோயி
லருகொரு விரைமலர்க் கிணற்றி
லறுபத முரல்செவ் வல்லியின மலரி
லவதரித் தஞ்சன வண்ணன்
மறையுறு பொருளென் றவன்றனைக் காண
மன்னிய தவம்புரிந் துறைந்தான். 13

கருவிலே திருவாய்ந் தெழுந்தவம முதலாழ்
வார்களோரா மூவருங் கலியிற்
பெருகியே யொழுக வுலகினிற் பலாதே
கான்மவா தியர்களாய்ப் பெருமான்
மருமலர்த் தாள்கண் மருவுத லின்றி
மறுகட வுளர்தமை யருச்சித
திருமையு மிழந்து பிறப்பிறப் பென்னு
மிருதலைக் கொளியிடைப் புழுவாய். 14

உழல்வது கண்டு நாரணன் றிருத்தா
ணிணைப்பது முயர்ந்த நற்குருவின்
கழலடைந் தவர்தங் கடைக்கணிப் புறலுங்
கரியமா லடியர்தம் பதத்தை
விழைவுடன் கண்டு பணிதலு மன்றி
வேறொரு விரகிலை யமுத
மெழில்பெற வடைய வென்றுல கறியத்
தெருட்டிடத் துணிந்தனர் மறையால். 15

துணிந்தெழுந் தாங்காங் கொளிர்ந்தரு ளருச்சை
யெம்பெரு மானடி தொழுதுங்
குணங்கொளுந் தமது மதந்தனைப் பெருக்கிக்
குவளையுங் கமலமு முதலா
மணங்கமழ் மலரார் பெண்ணையின் கரையின்
மன்னுமங் கோவலூர் தன்னை
மணந்தரு ளாய னடி பணியத்
தனித்தனி மறைந்தன ரவனே. 16

கார்முகில் படியுங் கனகமா மதில்சூழ்
சினகரம் புகுந்தவர் கமலை
மார்புறத் திகழும் பூவரா கன்றன்
மலரடி பணிந்தகங் குழைந்து

நேர்பெறத் துதித்தா னந்தவா ரிதியின்
மூழ்கிமெய்ப் புளகொடு நிலவிப்
பேர்கில மனத்தின் பேர்ந்தவா றெவ்வே
றிடங்களிற் பிறங்கினர் பெரியார். 17

ஒருவரை யொருவ ருணர்கிலா துறைய
வொண்கதிர் குடகட லொளிக்க
விரவினிற் பொய்கை யாரொரு மனையி
னிடைகழி தனிற்படுத் திருக்க
புரையறு பூதத் தாளவன் போந்தெற்
குண்டுகொ லிடஞ்சிறி தென்ன
வொருவரே படுப்ப ரிருவரே யிருப்ப
ரொன்றுமேல் வருகவென் றுரைத்தான். 18

கேட்டவ னுழைய விருவரு மிருக்கக்
கேழ்கிள ரல்லியி னுதித்தோன்
மீட்டவ ணெழுந்தெற் குண்டுகொல் சிறிதின்
றிரவினின் மேவிட மென்ன
வாட்டமின் றொருவர் படுக்கலா மன்றி
வைகலா மிருவரே மூவ
ரீட்டியே நிற்க லாந்திரு வுளமே
லெழுந்தருள் கெனவவ ரிசைத்தார். 19

மூவரு மந்தக் கடைத்தலை நின்று
முதமொடுங் குசலமே வினவி
மேவிய கலப்பு நன்றிது நமது
விழைவுமிங் கடைகுது மென்று
காவிபோல் வண்ணன் கண்ணனுங் கடியுங்
காற்றுமே கலந்துகு மழையைத்
தேவரு மறியா தியற்றியங் கெழுந்து
திகைத்திட வவர்நெருக் கினனால். 20

வேறு

மண்ணவர் பருகியுய்ய மறையெனு மமுதங்கால
விண்ணவர் பெருமானந்த விமலராங் கழையைப்புக்கு
நண்ணியு நெருக்கவிந்த நடலையின் கடைதற்கென்னென்
றெண்ணியே யவர்கணெஞ்சந் தியங்கியே யிருக்குமெல்லை. 21

பொய்கையா னருக்கனுகும் பொருவருஞ் சுடரையேற்ற
வுய்கையார் பூதத்தானு ஞானமா மொளியைத்தூண்டச்
செய்கையா லிந்தவந்த காரமு மகன்றுசெங்கேழ்
மெய்கைபாக் கலுழன்மீது மாதவன் மிளிர்ந்தான்மன்னே. 22

மான்றன துரிவையாலே மார்புறை மலர்மேன்மாதைத்
தான்மறைத் தனனென்றோதுந் தன்மையாற் களவின்கண்ணும்
பான்மையிற் பிரியாதொன்றும் பங்கயத் தணங்கினேம்
வானகத் திலகுவானை மூவரும் வணங்கிப்பின்னும். 23

ஆடினா ரங்குமிங்கு மோடினா ருடலமெங்குங்
கூடினார் புளகநாவுங் குழறிடக் குணங்கடம்மைப்
பாடினா ரகங்குளிர்ந்தார் பரமனுங் கடைக்கணித்து
மாடொளிர் நிலயந்தன்னை மறைந்துடன் மணந்தான்மன்னே. 24

தாங்கண்ட செயலைவையந் தான்றெளிந் துய்யத்தேறி
யாங்கவர் முறையேமூன்றந் தாதியா மொருமுந்நூறும்
பாங்குடன் வரைந்தத்தேக வீசனைப் பணிந்துமீண்டு
நீங்கருந் தலங்கடோறுஞ் சென்றனர் நிமலரன்றே. 25

திருமழிசையாழ்வார் வைபவம்

மூதண்டம் பிளக்கவார்த்து முரணெயி லிலங்கைசெற்ற
கோதண்டன் பெருமையிவ்வா றவருல கறியக்கூடி
வேதங்க ணான்கினாலும் விளக்கியே விளங்குங்காலைப்
போதங்கொண் மழிசையாழ்வான் போந்தமை புகலுகிற்பாம். 26

பிருகுவும் வசிட்டன்றானும் பிறங்குயாழ் முனியுஞானம்
பெருகுநற் சுகனும்பெற்ற தாதையு முதலாமற்ற
விரிசடைத் தவத்தராய விருடிகள் விரவிமுன்னர்
ஒருபக லயனையண்மி யின்னண முரைக்கலுற்றார். 27

கலைமகட் கிறைவயாங்கள் காசினி யிடையிலீண்டி
நிலைபெற வசித்தற்கான நின்மல தலமேதென்ன
வுலகையு மழிசையுங்கண் டுண்மையை யுணர்ந்துவல்லே
துலையொன்று மொனார்க்கென்று துவட்டனுக் குரைத்தானன்றே. 28

உரைத்தலுங் கொணர்ந்தத்தச்ச னெறிகட லுலகையெல்லாம்
பரப்பியோர் புறத்தின்மற்றைத் தட்டிலப் பதியைத்தானே
நிரப்பலும் விதேகனுண்ட நிகரறு மழிசைநிற்க
வரைக்குலத் துடனேமற்ற வையக மெழுந்ததம்மா. .9

கண்டதை முனிவரெல்லாங் களிப்பொடு வியந்துபோற்றிக்
கொண்டினி யிதுவேநன்ம கீசார மெனவேநான்கு
துண்டனைத் தொழுதுமீண்டத் தொல்பதி யணுகினோருங்
கொண்டலார் வண்ணன்றன்னைக் குறித்திருந் தவத்திலார்ந்தார். 30

அவர்களி லொருவனாய பார்க்கவ னரியையுள்ளப்
பவர்நிறப் பதுமத்தூடே பதிந்திட விளக்கியையத்
தெவர்களு மிறும்பூதெய்தக் கால்சரு கிவற்றையுண்டு
தவர்களுக் கரசேயென்னத் தகுமென வொழுகினனால் 31

பாம்பொடு பயிலும்பஞ்சா னனத்தொடு கரியும்பாயும்
வேங்கையி னுடனேமானும் விரும்பொடு பயிலுமந்த
மேம்படு முனிவனேற்கும மிருமணம் விரவப்பூக்கும்
பூம்பொழி லிடையிலந்தப் புனிதனின் றகைமைதன்னால். 32

ஆயிரம் விழியோனந்த வருந்தவன் றவத்தின்மிக்க
தாயவெய் யொளியைநோக்கித் தன்பத மலைக்குமிந்தத்
தூயவெந் தவமென்றெண்ணிக் குலைத்திட வதனைத்தோகை
யாயவங் கலுழுமோர்பெண் ணரசியை யழைத்துச் சொல்வான். 33

பங்கயத் திடையிரண்டு செங்கயல் பயில்வதொப்ப
வங்கலுழ் வதனமாதே யம்புவி வதனமென்னப்
பொங்குறு மழிசையூடு மொருவருந் தவயோகத்திற்
றங்குபார்க் கவன்றனேன்பைத் தடுத்திடங் கெழுகவென்றான். 34

மொழிவது செவியுற்றந்த முருந்துறழ் முறுவன்மாதுங்
கொழுமலர்க் கணையோன்வெய்ய பூங்கழை குழைத்துப்பின்னை
ரெழுதா வெழுந்துவிண்ணி னின்றுமவ் விருடிவாழும்
பழுதறு பழுவத்தூடு மின்னெனப் பொலிந்துநின்றாள். 35

காலமும் வயந்தமாகிக் கானக முழுதுமாலை
மாலையாய்த் தழைத்துயர்ந்த மரங்களும் பழுப்புநீத்துக்
கோலமார் பசியசெய்ய குழைதளிர் மலிந்துநாறு
மாலுறு மணங்கள்வீசும் மலர்சினை குழையப்பூத்த. 36

வயந்தநா யகனைக்கண்டிவ் வாறலர்ந் திலகுசோலை
யியைந்தநா யகனைக்கண்டோரா துடியிடை யிழைத்தபூவார்
நயந்திடு புதியகூறை நனைதுடுத் தணிகளபூண்டு
செயந்தரப் பொலிவதொக்குஞ் செறிகுழன மலர்களசோத்தி. 37

மாதவிமலர்க் குள்ளாடி மணம்புதி துடனின்சேவல்
போதரப் பூத்தமாவின பொழிலிடம பிரிந்துசாம்பும்
ஆதர முடையபேடைக குயிலதை யகற்றுமூடி
மேதகு புதியவாசை மனைவியான் மேவுகென்றே. 38

தும்பிகண் மதுவையுண்டு துணையுட னினிதுபாடும்
வம்புலாம் பொழிலினூடே வளர்முருக் கீன்றதோடு
தம்புகழ் நாசியொக்கு மென்றதைத தமதுமூக்கின்
வெம்பியே கறிக்கும்பைநதார்ப் பசுங்கிளித் திரளகள்வீழ்ந்தே. 39

வந்தவள் கரியகூந்தன் முகிலென மருண்டுவாசக்
கொந்தலர் பொழிலின்மஞ்ஞைக் குலநடம புரியக்கீதம்
விந்தையி னளிகள்பாட வேஙகையின முழக்கமென்னும்
முந்துறு முழவமாபப முல்லைமான் முறுவல்பூககும். 40

தாதவிழ் தருவின்மாலைத் தையலு மினையபோழ்தத்
தோதருந் தவசிமுன்ன ருலவிட வவனுநோக்கி
யீதென முகிலினின் றிறங்கிய கொடிமின்னென்று
மாதுரு வெடுத்தென்மாடு நடைபயில் வதனைமானும். 41

சேகுயர் கனகத்தாலிச சேயிழை யுருவமுற்று
மாகியங் கனுழ்வதென்ப தொன்றல வியப்பிவ்வாடடி
யோகியு மருளற்கொத்த வுறுப்பெலா மொளிரும்வணணம்
வாகைநுண் கலையையீங்கு வகையுற வடித்ததெனனே. 42

என்றவன் கலஙகுமாறவ் வேநதிழை தெரியலோடுந்
துன்றிருங் கூந்தல்சோரத் துணைக்கரும் புருவவில்லை
நன்றுற வளைத்துநீல நயனவே லவன்றன்போராக்
குன்றெனுங் குணமுங்குன்றப் போழ்ந்திடக் குறித்துவிட்டாள். 43

அன்னது தவசிநெஞ்சிற் பாயுமு னனங்கன்றென்ற
லின்னிசைக் குயில்களாதி பரிகரத் துடனேயேன்று
கன்னலின் றனுவைவாங்கிக் காரளி யொழுங்காநாணின்
மன்னிய வுரத்தின்விட்ட மலர்க்கணை நுழைந்தமாதோ. 44

உழைந்ததும் படியுகந்தோறு தோன்றினைத் துறந்துமுன்னம்
விழைந்துமே னகையின்வஞ்ச மய[illegible] விழுந்தான்போலக்
குழைந்தக மவண்மேற்காதல் கொண்டவ ளுடனேகூடி
பிழைந்தனன கணமுனீங்கா தகங்களித் திருந்தான்மன்னோ. 45

பாலொடு கலந்தநீர்ற பண்ணவ னொழுகுநாளி
லாலிளந் தளிர்போலந்த வரம்பையி னகடுவீங்கி
நாலிரண் டிரண்டுதிங்க ளடைந்தபி னுப்பந்தன்னான்
மேனுறப் பிணித்தபிண்ட மொன்றினை மெலிந்துபெற்றாள். 46

பெற்றபி னதனையன்னாள் வைத்தொரு பிரப்பந்தூற்றில்
விற்றரு விமானமூர்ந்து விண்ணுல கெழுந்தபின்னர்
நற்றவன் விரதம்போய தெனநனி நலிந்துதேறி
மற்றொரு வனததிறசென்று தவநெறி மணந்துநின்றான். 47

முன்னொரு மூவாவந்த வாண்டுதைம் மகத்திறனோன்று
மன்னதோர் பிண்டந்தன்னைப் போழ்ந்துமா லழலுமாழி
தன்னொளி யுருவந்தாங்கி மழிசைமன் னுதயமானான்
பொன்னிகர் கலுழனண்டம் போழ்ந்துமுன் னுதித்தபோலும். 48

பிறந்திடு குழவியாழ்வான் பான்முலை பெறுதலின்றிக்
கறந்திடு கறவைநீப்பக் கதறிளங் கன்றேபோலச்
சிறந்திடு தொனியிற்சால வாறறலுந் திருமாதோடு
முறைந்திடு மழிசைதன்னி லுவணகே தனனுந்தோன்றி. 49

கருணையா மிரதமூறுங் கடைக்கணிப் பெனுந்தீம்பாலைப்
பருகுமா றளித்தேசெய்ய பறவையி னெழுந்தபின்னர்க்
கருடவா கனனேத்த கடுமையை நினைந்துநெஞ்ச
முருகியஞ் சனையின்செல்வ னுறழ்ந்துராத் தழுதானன்றே. 50

வேறு

அங்கிரும்பிரம் பறுப்பவ ரணுகியச் சிசுவைச்
சங்கை கொண்டுகண் ணுறுகையி லவரிலொர் சதுரந்
தங்கு வோன்றிரு வாளனென் றொருபெயர் தரித்தோன்
பொங்கி யுள்ளமப் புலவனைக் கரங்களி லெடுத்தான். 51

சென்று தங்குரம் பையினிடம் பங்கயச செல்வி
யென்ற தன்மனைக் கிழத்தியி னெழிற்காத் தளிக்க

வின்றி நாமகப் பேறறினை யினைவது தோர்ந்தே
நன்று நாரண னளித்தன னடகனெனக களித்தாள். 52

உச்சி மோந்தகங் குழைந்தகட் டௌிந்துதா னீன்ற
பச்சை யங்குழக் தையினிடம் பரிந்திடும் பாங்கி
னிச்சை யாலெடுத் தெழிலுறு மார்புட னணைக்கக்
கச்சை யமநுயத் தமுதமுங் கான்றது கடுகி. 53

ஒழுகு மின்பய முதவவு மருந்திடா தொன்று
மழுகை யினறியு மசைவது மின்றியு மரியின்
கெழுவு தனனருட பயநதனைப பருகியே கிளர்ந்து
வழுவ ருநதிரு வறிவொடு வளாநதனன் மாதோ. 54

இன்ன வாறுமைத் திராவரு ணியையியைந் திவனும்
மன்னு காலையி லத்திரு மழிசையி லுறைவோன்
உன்னு நீதிய னுழவர்தங் குலத்தினி லுதித்தோன
அன்ன செய்திதன் செவியுற வதிசயித் தாங்கே. 55

கன்று கொணடபின் கறந்திடு கறவையி னமுதஞ்
சென்று கொணடவன் மழிசையான் பெறலருஞ் செவ்வி
நின்று கொண்டுகண் புளகுட னிமிர்தர மகிழ்ந்து
நன்று கொண்டவர் நாண்மல ரடிசிரந் தொழுது. 56

விந்தை யாயவ தரித்திடு மெநதையே வினையேன்
றந்த விந்தநெள் ளமுதினை யமுதுசெய் கென்று
சிந்தை யோடவன் பரவிட வவனருள் செய்தே
யந்த நற்சுவை யமிழ்தினை யமுதுசெய் தனனால். 57

எச்ச மின்றியே மூப்பினிற் பெருகிய விவனும்
நிச்ச மன்புடன் மனைவியு நியமமுஞ் செறிய
வைச்ச தீஞ்சுவைப் பயந்தனை வாய்மடுத் தாழ்வான்
மெச்ச யாவருஞ் செழித்தனன் மெலிவறப் பரிவின். 58

ஏரின் வாழ்பவ னிவ்வண நிகழ்த்திட வொருகா
லார வுண்டபின் மிருந்திடு மமுதையவ் வாழ்வா
னீரி துண்ணுமி னெனவருள் புரிந்தன னியமஞ்
சாரு மத்திருத் தம்பதி தமையழைத் தருகே. 59

பத்தி யாலவர் பவித்திரத் துடன்பரு கியதுஞ்
சத்தி யாலதின் றளர்தரு முதுமையுந் தணந்து
சித்தி யாதயெள வனமது செறிந்தெழில் பெருகும்
வித்தி யாதர மிதுனமா மெனவிளங் கினரால். 60

பின்ப வன்றன தில்லவ ளொடுமுதம் பெருகி
யன்பு கூர்ந்தொழு கமயமோர் தினந்தனி லாழ்வா
னின்பு கூர்ந்தருள் பயமது பருகிய வியைபால்
தன்க ருங்குழன் மனைவியுந் தரித்தனள் கருவை. 61

திங்க ளொன்பதுந் தீர்ந்தபின் மதியினிற் றெரிவை
பொங்கு ஞானியாம் புதல்வனை யுயிர்த்துமுன் பொருவி
லெங்கு மஞ்சுறுஞ் சிலைக்கர விதுரனை யீன்ற
கொங்கு வார்குழற் கொம்பனை யெனவொளி கூர்ந்தாள். 62

கண்ட வன்மகப் பேற்றினைக் களிக்கடன் மூழ்கி
பெண்டி சைக்கணு மிசைபெறுங் கணிகனை னென்னுந்
தண்ட மிழ்ப்பெயர் சாத்தினன் வளர்ந்திடத் தக்க
*வண்டி லெண்ணருங் கலைகளு மறிவுற வமைத்தான். 63

கற்று யாவையுங் கருத்துறக் கணிகனன் கலையிற்
சொற்ற நன்னெறி யொழுகியே சுருதியோர் பரவும்
நற்ற வந்தனக் குறையுளா மழிசைமன் னனினப்
பொற்றி ருப்பதப் பணிவிடை புரிந்தனன் போந்தான். 64

பத்தி சாரனும் பாலமு தருந்தலு மொருவி
முத்தர் வாழுது கிரியவன் முளரியின் பதத்தை
வைத்த வன்றிருக் கருணையாம் வழிதரு மமுதை
நித்த முண்டக நிறைவுறச் செழித்தன னெறியால். 65

போத மூர்த்தியா யின்னணம் பெருகினும் புனிதன்
சாதி பெற்றிடுங் தொழில்கொடு தரையினர் மருளப்
பீத கப்பிரம் பறுத்ததின் முறம்பல பின்னி
யாத ரத்துட னனைவருங் கொளவிலைப் படுத்தே. 66

மாச டைக்திடுங் குரம்பையுண் மகிழ்ந்துறை தரினுந்
தேச மெங்கணுந் தெளிவுறந் தனதொளி பரப்பி

* ஆண்டில் ஒன்பதன் குறைக்கல்.

வீசு வெங்கதிர்க் கடவுளால் வெளியிரு ளகலி
னாசு தங்கக விருளொழிந் தகலவீற் றிருந்தான். 67

வேடர் வைகுறுஞ் சேரியும் பின்பவன் விடுத்துக்
காடெ ழுந்தவ னுயிர்ப்பினைக் காண்கொணா தடைத்துப்
பாடு றுந்தன தகந்தனைப் பகலென விளக்கி
நாட ருந்திரு நாரணன் றனையதி னிறுவி. 68

நாலி ரண்டியோ கந்தனை நணுகியப் பெருமான்
காலி ரண்டெடனுங் கமலமா மலர்க்கடைப் பற்றிப்
பாலி ரண்டினும் பசையற வொருவியே யைந்தி
னேலி ரண்டினு ருண்டினை யிவ்வணங் கழித்தான். 69

வேறு.

பின்பொன்றோ டொன்றொவ்வாப் பிணங்குபல
சமயங்கள் பேசுந் தன்மை
நன்காயத் துணிந்துலுக சாக்கியகா
பிலசமண முதல நாடும்
வன்பாய புறச்சமயத் தொடுசைவம்
வைசெடிகம் பாட்ட மன்றி
யின்பறுமா யாவாத முதலறியாச்
சமயத்து மிழிந்து மன்னோ. 70

அந்தந்த மதங்களிலும் மவரவரா
யாசரித்தே யனைத்துந் தேர்ந்து
மெங்கெந்த விதத்திலுமோர் பயனின்றிக்
களைந்தவற்றை யிறைவ னுண்மை
யிந்திந்த விழிசமயத் துழலுபவர்க்
கொருபோது மெட்டா தென்று
மொந்தந்த மதத்தினரை நீத்தவற்றை
னோன்மையுறு மொன்றே யென்று. 71

இவ்வண்ண மொருநாறுண் டிச்சமயக்
குட்டைகளைக் குழப்பி யேறி
யவ்வண்ண மவையவமே யல்லாதொன்
றில்லையென வுணர்ந்து தேறி

பவ்வண்ண வெழிறகலச வாரிதியி
லாடியப னாணுக்க கிசன்
செவ்வண்ணத் திருமகளார் மார்பினனே
பரமபொருளென றறிந்து தேர்ந்தான். 72

ஆழ்வானும் வேதாந்த விழுப்பொருளின்
மேலிலகு மரிய சோதி
வாழ்வாக வறிவுறவே வாமனனு
மதுகொண்டு மயர்வை யென்றும்
போழ்வாளின் மதியருளித் தனதான்ம
சொரூபமதைப் புலப்ப டுத்தித்
தாழ்வாரே கணடறியுந் தன்னரிய
ஞானதி களையுந் தேற்றி. 73

காமற்குத் தந்தையென்று கழறுவதை
நின்னயிக்குங் கண்ட கண்க
ளேமமுறும் பெயர்வரிதா யெழிலார்ந்த
திருவுருவு மிலகுஞ் சோதித்
தூமணிகள் பலநிரைத்த முடிமுதலாத்
தொகைபெறுபல் பணியுந் தொன்மை
யாமவுணர் குலங்களையு மயிலார்ந்த
வைம்படையு மடைவே தோன்ற. 74

ஒருகணமு மகலாமே தயையுருவா
யுரத்தெழுந்த வலர்மேன் மாது
மிருபுறமு மிணைந்துறையும் பூநீளை
யெனுமெழில்சேர் நாயச்சி மாரு
முருகிமன மெம்பெருமா னியைபொன்றே
தாரகமாய்ச் சூழ்ந்தே யுய்யும்
பெருகரிய ஞானியனந் தன்முதலாம்
பரிசனத்தின் பெருமை தானும். 75

இன்னுமுள வானந்த மயமாயுஞ்
சத்துவமா யிணைந்து முள்ள
தன்னெருமா நித்தியவி பூதியையுந்
தாங்காணத் துலக்கி மற்றும்
பன்னரிய கால்பகுதி புருடமய
மாய்நிகழும் படைத்த லாதி

மன்னுமொரு முத்தொழிலு மன்னுதிரு
விளையாட்டு மறிவித் தானால். 76

பொறிகாலுந் திகிரிகொடு வெங்கரவைப்
போழ்ந்துகளி புரந்த மாவி
னெறியாலே தெருட்டியிடத் தெருண்டவனு
நிலைதுளங்கா வுளத்தோ டென்று
மறியாத பேரின்பப் பரவையிடை
யாழ்ந்தரியே யளிகள் பாடும்
வெறியாருந் துளவமுடி வித்தகனே
யுனதருளால் வினைபோ யுய்ந்தேன். 77

சாக்கியமுங் காபிலமுஞ் சங்கரனு
ராக்கியதுஞ் சமணர் தாமும்
னோக்கியுமன் றொருபயனு நுகராது
விழற்கிறைத்த விதமே னொந்து
பாக்கியமும் பண்டுளதா லுனதரிய
பங்கயத்தாள் படிந்த வெற்குப்
பார்க்கவரி தென்னுளதென் றவனடியைப்
பணிந்துபர வசமாய் நின்றான். 78

அம்புதமா ரின்பொழில்சூழ் திருமழிசை
யானிந்த வடைவே தேர்ந்து
நம்பெருமான் திருவடியை யொருநொடியு
மறவாமே நவின்று நாவா
லம்புமலர் மல்கருங்க சேந்திரபுட்
கரணியிருங் கரையி லார்ந்தே
யும்பர்தொழும் பரிசுடனே யோகியிறை
யாகிமகிழ்ந் துறைந்தா னங்கே. 79

வேறு

சங்கர பரிபவம்

ஆங்கம் மேலோ னுறைபோழ்தி
லரனு ரஞ்சொன் மலைகளும்
பாங்கர் படிய வம்பரத்திற்
படருங் காலை யவர்நீழல்
தாங்க லாகா தெனவொதுங்க
வியந்து கண்டத் தம்பதிக
ளோங்கு மூர்த்தி தனைநிறுத்த
வுமையா ளீசற் கிதுரைப்பாள், 80

முக்கண் முதலவா மூவுலகும்
முதல்வ னீயே யென மொழிந்துன்
பக்கஞ் சாரு மெனப் பெருமை
பாராட் டுவையே பலகாலு
மிகக்கேழ் கிளரு மிருடியுநஞ்
சாயை யிகழ்ந் திங் கொதுங்குவதேன்
றககன் வேள்வி தகர்ததவனே
தரையிற போது மவனருகே. 81

என்றத் தோகையி சைத்ததுகேட்
டெருதே றீசன் முறுவலித்துக்
குன்றத் திசன் குலமகளே
கொழுமா மலராள் கொண்கனது
நன்றுற் றிடுமிவ் விளையாட்டின்
ஞன்கு முகத்தோன் படைத்திடுவன்
பொன்றத் துடைப்ப தெனது செயல்
புருடோத் தமனே புரந்தருள்வான். 82

தண்ணார் கமலத் திசைமுகனுந்
தன்னுண் முழுதுந் தளர்ந்ததற்பின்
விண்ணோ டிந்த மூவுலகும்
வீய வண்டங் கரநதொழிய
மண்ணோ டைம்பூ தங்களுமம்
மாயன் மாயை தனிலொடுங்கக்
கண்ணு ரந்த வைகுந்தங்
கலந்தே யின்பக் கடலாழ்வான். 83

ஆங்கே யாமு மடைகுவதி
னிவனே யல்லா லொரு தெய்வம்
ராங்கண் டறியோ மவன்பதமே
நாடி யிவனு நோன்புறலா
லீங்கு நம்மை மதித்துரையா
னென்ன வவளு மிறையே நாம்
பாங்கி னவனைப் பார்த்துவரந்
தந்தே படர்து மெனப்பகர்ந்தாள். 84

பகரக் கேட்டே விண்டுபெதி
படருஞ் சடையா னிழிந்தவன் கண்

முகமே நிற்க வெதிர் நோக்கா
தவனுங் கீழாய் முகங் கோட்டித்
துகளார் கந்தைத் துண்டுகளைத்
தொடரப் பொத்தி யுறவவனுந்
தகவி லென்னை மதியாமே
யுறைவ தென்ன தகவென்றான். 85

மெய்யே நின்று லெற் கியையும்
விழைவே தென்று மிழற்றவிவன்
ஐயே வேண்டும் வரமளிப்ப
லறைக வென்ன வரனுழ்வான்
கொய்யுந் தாதைத் தலைக்கா நீ
கொடுப்ப தெனக்கொன் றில்லை யென
வெய்ய நுதற்கண் பசுபதியும்
வீடின் மற்றும் விளம்புவனால். 86

முனிவர் குலத்தின் சேகரனின்
மூவா விரதத் துள மகிழ்ந்து
கனிவாய் வேண்டும் வரமளிக்கக்
கைலை நீத்துன் கண்முகப்பே
தனியே நின்று நனிவேண்டுந்
தன்மை யுணரா தகற்றுவதும்
முனியும் வினையை நோற்பவர் தம்
மொய்ம்பிற் கியல்போ வென மொழிந்தான். 87

மொழியக் கேட்ட மழிசையனும்
முறுவல் பூத்து வரைவில்லோய்
ஒழிவி லின்ப வுலகருள
வொல்லு மென்னி லுதவு கெனக்
கழிய வுள்ளம் வெள்கியது
கருணை செய்வோன் றிருமாலே
யொழிய வேறு வரித்திடுகென்
றுரைக்க முனியு மோதுவனால். 88

ஆயின் முத்தி யளித்தலையே
லானையுரித்தோ யின்றெழிவோர்
வாயின் சின்னு ளிருந்தகலும்
வண்ண மிழைத்தி யெனவவனும்

மாயு முயிரைத் தடுத்திடலென்
மாடும் வினையின் மாய்வரெனப்
பாயு மூசி புடனிழையும்
பாயும் வரமே னுந்தருவாய். 89

என்றவ் வாழ்வா னிகழ்ந்திடலு
மேந்து மழற்கை யுருததிரனும்
நன்று நன்றென் றுருத் தெழுந்தே
நமனார் நமனென் றெனையறியா
யன்று சென்ற வனங்கனெறி
யடைகென் றின்னே நுதல்விழிபைக்
கன்றி தினறு கனன்றெரியைக்
காலும் வகையே திறந்தனனால். 90

அழற்க ணின்றுங் கடைக் காலத்
தவனி யெரிக்கும் வடவையெனத
தழற்பி ழும்பாங் கெழுந்தழலத்
தனதே ரிதயத் தாமரையின்
மழைக்கண் மலர்மா மங்கையுடன்
மன்னும் பெருமான் மலரடியே
பிழைக்குங் கதியென் றடைக்கலஞ்செய்
போழ்தின் முனிவன் பெருமானும். 91

இடங்கர் வலிக்க வாற்றுதன்
றிரங்கி யழைத்த மதகரிகுப
படங்கொள் பாய றணந்துவிரைந
தெழுந்த பாகின் படிவமறைத்
திடங்கொள் வானி விருந்துனது
வலத்தாள் பெரிய விரனுதியி
னடங்கும் விழியைத் திறந்திடுகென்
றுரு முணரா தருளினனால். 92

இருடி யிறையு மெம்பெருமா
னிசைத்த துணர்ந்து தளராமே
விரைவி லடியின் கண்டிறக்க
வெயில்கால் கோடி வெங்கதிர்கள்
புரையு முழுத்திப் பிழம்பேய
தனின்றெ ழுந்து புவிமுழுதும்

பரவிக் கங்கைச் செஞ்சடையன்
பாங்கர் வளேந்து தகித்ததரோ. 93

அப்போ தன்ற னுதல்விழியு
மடங்கி நளம்பி னேழ்பரியோன்
வெப்பங் காலும் வெயிலிடையே
புரண்டு வெதுமபுழு கீடமெனச்
செப்பற் கரிய துயருழந்து
செங்கட் கருமா மழைமுகிலே
யிப்போ தருளா மழை சொரிந்தெள
னிடும்பை யகற்ற வென விரைந்தான். 94

நாரி பாக னிவ்வணமே
நலியக் கண்ட வானவரும்
வேரி மாரு மலரவனும்
வெருவிப் போந்து விரைவுடனே
காரி நிகர்க்குங் கணமலராள்
கணமும் வரையா துறை நிறத்தோன்
பாரை யளக்கும் பதமலர் தம்
பைம்பொன் முடிமேற் படவீழ்ந்தார். 95

வீழக் கண்ட நெடுமாலும்
வேயுங் கருமா மலர்த் தொடையீர்
பாழிப் புயவெங் தானவர்நும
பாடு பறிக்கப் பயந்திரோ
ஆழிப் புவியிற் கஞ்சன்முத
லடலா ரவுணர் தமையடர்த்தோங்
தாழக் குலேந்திங் கென்புகுந்த
தஞ்சா தடைவே சாற்றுதிரே. 96

என்னக் கமல யோனியுமாங்
கிமையோர் சூழ வெழுந்து கரங்
தன்னன் முடியிற் கூம்பியிடத்
தாயா புலகந் தாங்கிறையே
நின்னின் னடியன் றிருமழிசை
நிலவ நின்று னடிவிரவின்
கண்ணின் னழலாற் கரிகரிந்து
கண்மூன் றுடையோன் கலங்குவனல். 97

அருவே யொன்றே வவ்வனலா
லவனி யெல்லாந் திக்தொழியும்
மதுவார் தண்ணந் துளவத்தார்
மாயா முகதிக் காக்கிலையேல்
பொதுவர் மனையி னறுநெய்பால்
புகழ வருந்தும் புயல்வண்ணு
மதமா வளித்த வடைவேயிம்
மங்கை பாகற் கருளென்றான். 98

முப்பான் மூன்று கோடியெனும்
மூவா வமரர் முனிகணங்கள்
துப்பே ரிதழா ளயிராணித்
தொய்யின் முலைதோய் விண்ணவர்கோன்
அப்பா லன்ன முகைத்திடுவோன்
முதலா மிந்த வமரரெலா
மப்பா வென்றவ் வமலற
வையன் முறுவல் பூத்தருள்வான். 99.

கேளீ ருலகி லெவரேனுங்
கிளர்ந்தே யெமக்குத் தீங்கிழைக்கின்
கேளீ ரென்றே யவர்சமிப்பேங்
கெடலி லெந்த மடியார்பால்
கோளில் புரை யொன்றிழைப்பவரைக்
குழைய வொறுப்பேமெனவருளி
மாள வுலகம் பெயும்புட்க
லாவர்த் தம்மென் மழைவிளித்தே. 100·

நீவி ரின்னே தாழாமே
நிலமாவுலகிற் படர்ந்தலவன்
காவி னீழல் வயல்வரம்பின்
முழையி னூடே கண்வளர
மேவு நாரை யுழுபடையின்
மேயுங் கயலைக் கவர்பெரிய
வாவி செறியும் வளமலிகன்
மழிசைத் தீயை மாற்றுதிரே. 101·

என்ன செவிகொள் ளெழிலிகளு
மெங்தாயுன்ற னெழிற் காத்தின்

மின்னுந் திகிரித் திருவுருவாய்
மிளிரு மாழ்வான் பதவிரலின்
மன்னுந் திரூண் டெரிந்திடினெம்
மறையி னவிக்கும் மதுகையிலே
மன்ன வழலை யம்பகங்கொண்
டணுகிக் காண்டற் காருளரே. 102.

எந்தம் பகடு வியனுலக
மெங்கும் புகழ வீங்கதுவு
மிந்த நெறியி னகலற்க
வென்றே யவையாங் கிரங்கிடமா
னந்தம் பணியிற் படர்கவுமக்
கணுகுந் திறலு நனியென்ன
வந்த வருங்கார்க் குலமடைய
வாங்கே மீண்டு படர்ந்தனவால். 103.

காண்போர் காணுங் காறுடியிற
ககன மெங்குஞ் சாலமெனச்
சேண்கா ராழி முழுதுமெழுந்
திடையொன் றின்றிச் செறிந்ததென
மாண்பா ரெங்கு மனநடுங்க
விடியு மின்னு மலிந்துமுனந்
தூண்போ லாயர் படப்பொழிந்த
தாரை நிகர்பபச் சொரிந்தனவே. 104.

சொரியத் திணைகள் வேறறியுஞ்
சூழ்ச்சி யின்றித் தொலபுவியில்
பெரிய பிரள யம்மிதுவென்
றெவரும் பேதுற் றழுங்கவெள்ளம்
விரியத் தரணி மிசைப்புரள
வாழ்வா ரடியின் விழிநெருப்புந்
தெரியத் தெரிய மதமடங்குந்
திறமே முற்றுந் தணிந்ததரோ. 105.

வேறு

செவியுற்ற போழ்தத்து மகமுட்கு
மச்செப்ப வரிதாய திண்மாரியின்
புவியுற்ற பெருவெற்பி னசையாது
புருடோத்த மன்பாதமேபுக்கியின்

சவியுற்ற மலர்வைத்த வன்றன்னை
யெயத்த வத்தோர டைந்தார்தனு
மவியுறற பின்வன்னி யழலேந்தி
தெளிவுற்றெ ழுந்தங்க கந்தேறினன். 106.

தேறித்தி றந்தேக ணைதிர்நின்று
திகழ்கின்ற திறலாரை முகநோக்கியே
மீறித்த னக்குள்ள டங்காவி
யப்போடு மேனின்ற வானோர்களைக்
கூறிக்கு றிக்கொண்டு ரோளிர்க
ளினியிக்கு னக்குன்ற னத்தோன்றுமில்
வீறுற்ற முனிபத்தி சான்னெ
னும்பேர்வி ளங்கத்த மைத்தோங்குமே 107.

அடியாருண் முதலம்ப ரீடன்ற
னுலோர்மு னறியாது முனிபட்டதின்
படியாய தென்பாடு மீங்கென்றி
டங்கொண்ட பைந்தோகை யுடனேகருத்
தொடையாடு சுரர்கான வதைநன்கு
ரைத்தெந்தை துளவாடு புயமாயவன்
வடிவாரு மடியாரை வெல்வாரு
முளர்கொல்லோ வகையாரு மெவராயினும். 108.

என்றேறி ருப்பாக வதர்வீறு
மெழில்பஞ்ச விதமாந்தி ருத்தங்களுங்
குன்றாத குருபாதம் பயில்வண்ண
மோடின்ன குறையாத தருமங்களும்
கன்றுய றைந்தந்த களியோகி
யிடைகொண்டு வானுடர் புடைசூழ்வர
மன்றாடு பெருமானு மலைமானும்
வெண்சோதி மலைமீது றச்சென்றனன். 109.

௩-வது சருக்கம்

கண்ணென்று மில்லான்ம கன்முன்ன
மேலோர்க ளந்துள்ள மன்றத்திடைப்
பண்ணென்று மொழியாளை வலிகொண்டி
முத்தாடை பரிகின்று கலைபோழ்தவன்

மண்ணின்ற மரமேங்க மாயாவெ
னக்கூவி மாசோடு கதறத்துகில்
எண்ணொன்ற மில்லாது வளரப்பு
ரிங்தோனெ ழிற்பாத மேயேத்துவாம். 1.

மழிசைப்பி ரானவ்வ னம்மாத
வன்பாத மலர்காடி யுறைபோழ்திலோர்
பொழுதிற்பு லிப்போத்தி னிவர்தந்து
மிசையேகு மோர்கொங்க னன்போம்பொழு
யெழுமிற்மி லாதேத டைப்பட்டு
நிற்கத்தி யக்குற்ற வன்னெங்கணு
மழிவுற்ற நெஞ்சோடு நோக்குற்ற
பின்பார கத்துங்க ணைச்சேர்த்தனன். 2.

கந்தைத்து ணிக்குப்பை பொத்திப்பொ
லிந்துள்ள கலைஞான முனிகண்டிவ
ரிந்தப்பு லிப்போக்கு மிடர்கொள்ள
நின்றாரெ னத்தேர்ந்தி ழிந்தையரே
சிந்தத்து கட்சிரை தைப்புத்த
விர்ந்திச்செ ழும்பட்டி னிற்செய்துறு
மிந்தத்தி ருக்கஞ்சு கங்கொள்ளு
மென்றென்றை யியச்சி ரித்தன்னவர். 3.

நீதந்த தென்விந்தை யென்மீது
நிலவுற்ற திக்கஞ்சு கங்காணெனப்
போதந்தி கழ்ந்தோரெ ழின்மேனி
மீதாயி ரஞ்சோதி போன்மின்னிடும்
பேதம்ப டுந்தாம மணிவார
ணங்கண்டு பெருவிம்மி தங்கொண்டுபின்
னேதந்த விர்ந்துள்ள தவவீர
ரேயிந்த குளிகைக்கொ ரிணையின்றரோ. 4.

இதுகோடி யாமோர்க டும்பொன்னை
யும்போழு மெனவொன்ற வன்காட்டவன்
முதுவெந்த வத்தோர்க டைத்தஞ்ச
விக்குண்டு ணைக்கும்ம லங்கொண்டதைப்
புதுமைக்கு ணங்கொள்ளுங் குளிகைக்கு
ளுபர்வென்று போற்றும்வ னஞ்செய்ததைச்
சதகோடி கோடிக்கு மேலாய
திருபோழு தீ சொன்னெ னச்சாற்றினர். 5.

வேறு.

கண்ட வன்னதைக் கழிபெ ரும்வியப்
புண்டு மாதவ ருயர்ப தஞ்சிரக்
கொண்டி னாசியுங் குளிர்ம னத்துடன்
புண்ட ரீகமே லிவர்ந்து போகினான். 6

போய பின்பவன புனித மாதவர்
சேய தோர்மறு விபினஞ் சேர்ந்தவண்
மாய வன்பதம் மனத்தி ருத்தியே
மேய ருந்தவம் மேவி நின்றனர். 7.

ஆங்க னேகபோழ் தடைய முன்னுதித்
தோங்கு மூவராழ் வார்க ளொன்றியே
வாங்கு பொன்னியி னிடையில் வண்பணிப்
பாங்கு பாயலிற் பள்ளி கொண்டருள். 8.

அரங்க னாதியா யருச்சை யாயொளிர்
பரங்கொ ணாரணற் பணிந்து வாழ்த்தியே
மரங்க ளோங்குமவ் வனததில் வந்தனர்
வரங்க ளோர்சுடர் வளர நோக்கினார். 9.

இத்தி ருச்சுட ரேதென் றேவியக்
தத்தி ருத்தவ ருக ணைந்துகண்
டெத்தி றத்தரோ விவரெ னாமகிழ்ந்
தொத்து ளம்பகத் தன்மை கண்டனர். 10.

கண்டு காதலின் மழிசை மன்னரே
கொண்டு சேமமே குலவு கின்றிரோ
பண்டை யோமிவண் படர்ந்து ளேமென
விண்டு கண்ணவர் விமித முற்றரோ. 11.

நீவிர் போதர னென்னல் செய்தவ
மேவ மேவினீ ரெனவங் நால்வரு
மோவ லின்முதத் தொன்று கூடியே
யாவி யொன்றென வளவ ளாவியே. 12.

கண்களா னந்த நீர்கள் காலவுந்
திண்கொ ளத்தழீஇத் தேனின் பால்பழம்
பண்கொள் கன்னலுங் கலந்த பாங்கென
வெண்கொ ளாமகிழ் வெய்தி வாழ்ந்தனர். 13.

இன்ன ணங்குருந் தொசித்த வெம்பிரான்
பொன்ம லர்ப்பதம் புகழ்ந்து போற்றியே
பன்னெ டும்பகற் பண்பி னால்வரு
மன்ன கானகத தமர்ந்து வைகினார். 14.

வாச நாறுமல் வனந்த ணந்துபின்
பாச றும்மவ ராசை யோடுபோய்ப்
பேச ரும்பிணைப் பேயர் வந்தருள்
கேச வன்கிளர் மயிலை கிட்டினார். 15.

வண்டு பாண்செய வண்பொ ழிற்குளே
தெண்டி ரைக்கடன் முழவு தேழத்திடத்
கண்ட ணிற்குரற் கஞ்ச மார்ததிடத்
தண்ட லைச்சிகி தாந டிததிட. 16.

ஒன்றன் மீதொன்று பொளிரு மாடங்கள்
வெண்சு தாரசங் கலந்து விம்மியே
துன்று தெண்டிரைத் தோய ராசியை
நன்று மின்னியே நகைத்தல் செய்திட. 17.

திருவி ழாவறாத் தேர்க ளூர்ந்திடும்
மருவு வான்கொடி பல மலிந்திடுந்
தெருவொ டின்னபல் செல்வ மல்கிடு
மரிய வல்லியங் கேணி தன்னுழை. 18.

இஞ்சி கோபுரம் மெங்கு மாழைபாம்
மஞ்சு றங்குமா மாக மோங்கிருஞ்
செஞ்செ வேலெனை விலகு செம்மணி
விஞ்சி டங்கொளின் னிலைய மேவியே. 19.

விசயன் றேரிடை வீற்றி ருந்தகை
விசையி னாருசம் மட்டி வேய்ந்தரு
இசைய வெம்மனை யிணைந்தொ ளிர்ந்திடப்
பசை யினின்றருள் பார்த்த சாரதி. 20.

திருமு கத்தெதிர் திகழு மல்லிபுட்
கரிணி யின்கரை கலந்தங் நால்வரும்
பெருகு யோகமே பிணைந்து றைந்தனர்
திருமணாளனா ரடிகள் சேரவே. 21.

ஒழுக வவ்வணை மொருந் னங்கிரு
மழிசை யாரிடம் மற்ற மூவருந்
தழுவி யின்விடை தாம டைந்துமுன்
புழுவ லன்புட னுருவிய தலம். 22.

ஆழி சூழுல கெங்கு மார்த்திடும்
போழ கத்திரட் புனித நீர்பதந்
தாழி வாழ்கரத் தரியை வாழ்த்தியே
தாழு மாசையிற் றம்ப டர்ந்தனர். 23.

வேறு

படர்ந்தபின் மழிசை மன்னன் பாரெலாம் படியவீறு
மடர்ந்த பூம் பொழில் கள் சூழு மழிசையை யணுகிப் பூணத்
தொடர்ந்த வெம்பவத்தை வீடுந் தூநிறத் திருமண் ணேடிச்
சுடர்ந்த வேங் கடத்தின் மேவுஞ் சோதியை நினைந்து நைந்தார் 24.

அடியிடை முடியி னூன்ற வுலகமு மடைந்து தத்தஞ்
செடியினைக் களைய வீறுஞ் சேடன துருவா மந்தத்
தடவரை யொளிருங் காயா வண்ணனைத் தவத்தோர் துஞ்சும்
வடுவறு கனவி னம்மண் வைகுறுந் தலத்தைச் சொன்னான். 25.

துயிலெழுந் தவருந் தூய கனவின்மா லருளிச் செய்த
செயிறரு தலத்திற சென்றுவ கைதெண் மணைக் கொண்டு
பயில்வுறும் பன்னிரங்கத் தணிந்தது துலங்கப்பாங்கின்
மயர்வற வவன்றனும மத்துணை மகிழ்ந்து போற்றி. 26.

ஈறிலா வின்பங் கொண்டே னென்பிறப் பகன்று விண்டேன்
பேறெலாம் பெற்றே னையம் பிரிந்தெழு மயக்கு நீத்தேன்
மாறுகொண் மற்றைத் தெய்வ மணமிலா மலரே யென்று
தேறினே னெனவா னந்தந் தேக்கு றமகிழ்ந் துறைந்தார். 27.

சிலபக லகன்றபின்னர்ப் பொய்கையா ருதித்த செய்ய
தலங்களிற் சிறந்த கச்சித் தலந்தனின் வதிய வெண்ணி
மலர்தலை மழிசை நீத்து மனையெனு மிரத மூரும்
பலமறு ககன்ற வந்தப் பட்டணஞ் செறியச் சேர்ந்தார். 28.

சத்திய விரதக் கேத்தி ரம்மெனச் சகங்கள் போற்று
மத்திரு நகருள்வெஃகா வெனுமொரு தலத்தி லைஞ்ஞூ
றுத்தொளிர் சுடிகைச் செய்ய மணியொளி பரவத் தன்மேல்
சத்திர மதனன் போலுஞ் சவிகொள்பாம் பணையின் மீதே. 29.

கருமுகி லிடையின் மின்சேர் காட்சியாய்க் கமல மார்பி
னிருபுறத் தவனி நீளை யிணைந்துறப் புறத்தே கஞ்ச
மருவுவோன் மருவுயோக நித்திரை மணந்தோ ரோங்கு
மரகத கிரிநேர் மாயன் மலர்ப்பதம் பணிந்து போற்றி 30.

ஆடக நளினத் தூடே பொய்கை யாரவ தரித்த
பீடுறு மரிய பொய்கைத் தடந்தனிற் பிணைந்தே யோகம்
மூடிய விழியராகி முகுந்தனை நினைந்து மூன்
றேடுறு நானூறாண்டு மொருகண மெனவே நீத்தார். 31.

கணிகணன் பணிகள் செய்ய விவ்வண முறையுங் காலிற்
கணிகையோர் நரைத்து மூத்துப் பிணிகளி னலிந்து காப்போர்
மணியொரு வரையு மின்றி மழிசையார் வதியுஞ் சூழ
லணுகினு ளுய்யும் வண்ண மறிவெனு மிருளை காட்ட. 32.

போந்தவன் புனித வாப்பி நீரினன் மெழுகித் தூய்மை
யாந்தரை முழுதும் பொன்னி னலகிட்டுத் துகள கற்றி
மாந்தளி மலர்கள் மானுங் கோலங்கள் பலவுந் தீட்டி
யாந்தனற் பணிக ளின்னு மாற்றின ணிதமும் போந்தாள். 33

பலபக லகல வீங்கே யொருதினம் பத்தி சாரர்
விலகிட விமைகள் கணகள் விழித்தெதிர் பணிக ளாற்றுங்
குலைகுலைந் துடலஞ் சோரு நரைத்திடு குழலி நோக்கி
யிலகிடு மவளி னந்த விருப்பிடந் தனையுங் கண்டார். 34.

கண்டவ ரவள டைந்த கதியினை யடைய ஞானக்
கண்டனின் முதியளே நின் கருத்தினைக் கழறுகென்ன
விண்டொழிந் தெனது மூப்பிங் கிளம்பெண்ணாய் விளங்கவென்பால்
கொண்டருள் புரிக வென்று கூப்பினள் கரங்கண் மாதோ. 35

ஏம்பலி னவளிவண்ண வேண்டிட விருடி யாங்கே
யாம்படி யருளே பாயுங் கடைக்கணி னமர்ந்து நோக்க
வாம்பல மாய விஞ்ஞை யாடவார் செய்லே யென்ன
மேம்படு மரம்பை மான மிளிர்ந்தன ளிமைப்பின் மன்னோ. 36

கயிரவ மனைய வாயுங் காரெனுங் குழலுந் திங்கள்
பயில்வுறு முகமும் வேலைப் பழித்திடு விழியுங் காம்பி
னயமுறு புயமுங் கஞ்ச நலமுறுங் குயமு நண்ணி
வயதுமோர் பதினா றாகி மதனனு மருள நின்றாள். 37

நின்றவ டன்னையாழ்வார் நின்மனக் கிசையும் வண்ணஞ்
சென்றுவாழ் குதியென்றேவச் சேயிழை பயனுமந்தக்
குன்றெனுங் குணத்தி னார்பூங் குரைகழல வணங்கிமீண்டு
பொன்றிகழ் புரியின் வேறோர் புறமிருந் தொழுகி னாளால். 38.

அவ்வண மொழுகு நாளப் புரிதனி லவனி யாண்டு
தெவ்வரை யடக்குந் திண்மைப் பல்லவ ராய னென்பான்
கொவ்வையங் கனிவாயந்தக் குயின்மொழி யெழிலை நோக்க
கவ்விநேர் விழியி னாளு நரபதி யுளையக் கண்டான். 39.

கண்டவ ணயன வேலுங் கருப்புவின் மதன னம்பு
மண்டல பதியின் மார்பிற் பாய்தலு மாழாந் தந்தத்
தொண்டைவாய் மயிலன் னாடன் றெருபயின்மா முலையிற் றோய்ந்தங்
கண்டரு மருந்திக் காணா வருஞ்சுகம பருகிப் போநதான் 40.

கின்னர மிதுனம் போலக் கிளிமொழி யுடனே காலை
பன்னரும் பகல்கள்போகம பருகியே யொழுகு நாளம்
மன்னவ றனக்கு மூப்பு வரவர மலிய நொந்து
கன்னலின் குதலை யாளை விளிததிது கழற லுற்றான். 41.

மதகரி முகத்திற் சூழி மானமென் றுகின் மேலார்ந்த
திதலைபொன் பூத்து மேனாக் கிருங்குலத தெரிவை நீயே
பதமுறும் பருவம் வாய்ந்து மூப்புறு துறைய யானே
முதுமையிற் பெருகி நாளு மொய்ம்பிழந் தழுங்க லென்னே. 42.

கற்பகத தடியில் வாழுங் காந்தையர் குலமே யன்றிப்
பொற்புறும் புவியின் மாதர் மூப்புறு துறைத லென்னே
கிற்கிது நிகழ்தற் கேதோ மறையுள ததனை நீயே
யற்பினி லறைக யானு மவ்வண மடைவ லென்றான். 43.

என்றது செவியி னேற்ற வேந்திழை யிரங்கி யைய
நன்றுறு மழிசை நாத னருளினன் மிடைந்தே னிந்தப்
பொன்றரும் பருவ நீயு நின்னகம் புகுந்து நாளு
மொன்றிய வைய மேற்குங் கணிகனற் குரைத்தி யென்றாள். 44.

கேட்டது கிளர்வா ளேந்துங் குரிசிலு மகிழ்ந்து கேண்மை
நாட்டியக் கணிகண் ணனைக நலமுற விளித்து நாளென்
வீட்டினுக் கழைத்தாய் நின் மழி சையார்க் கியம்பி வேண்டித்
தாட்டுணை தொழுது பையத் தகவினிற் கொணர்க வென்றான். 45.

முறுவலித் தவனுள் வேந்தே முழுதுல கொருகோலோச்சு
மிறையவ னெனினு மன்னு ரேறெடுத் தவனை நோக்கார்
பிறரகத் தடியும் வையார் பிறைமுடிப் பெருமா னுதி
யிறைவர்க ளவர்பா லீண்டிக் கருத்தழிந் தகன்று ரன்றே. 46.

ஆகையி னின்னை யிங்கோ ரருத்தமாய் மதியா ரென்றத்
தோகைபங் குடலன் செய்தி துலக்குற நுவல மன்னன்
வாகையை யெனது பாவால் வகையுறப் பாடு கென்ன
நாகையாப் புலவன் மற்று நரபதி வதன நோக்கா. 47.

வாய்கொண்டு மனிதர் பாட வந்திடு கவியே னல்லே
னுய் கொண்ட சிராரதி காரண னவன்றன் பாதந்
தோய்கின்ற பெரியோர்தூய புகழினைத் துதிக்க நின்றேன்
பேய்கொண்ட நரரைப்பாடிப் பெறும்பயன் ஏதுமேபெனென்றான் 48

இயம்பலும் புவன பால னிருகணுஞ் சிவக்கச் சீறிச்
செயம்படு மெனது சீர்த்தி செந்தமிழ்க கவியினேறி
நயம்பட நினது நாவிங் கொருப்படா தாயி னின்னே
பயம்படு மெனது தேயம் பரித்திடா தெழுக வென்றான். 49.

கொற்றவ னுரைத்த மாற்றங் கொதிகொளக் கேட்ட கண்ணன்
மற்றுரை வழங்கலின்றி மன்னவை தணந்து போந்து
நற்றவ ரடியை நண்ணி வணங்கி யிந் நகரை நீங்கிச்
சிற்றறி வுடையேன் செல்ல வருள்கெனச் செப்பி னுனல், 50.

ஏதையா விந்தமாற்றஞ் சிக்கென விசைத்தா யென்றம்
மேதையா ரிருடிகேட்க மிழற்றின னவனு மன்னன்
கோதையா ருரையைக் கொண்டா ராங்கவர் குழைந்து நெஞ்சம்
வாதையா ரயன் றேயம் வரைவதே தகுதி யாமால். 51.

கோடுறுங் கோற்கி ழார்ந்து வாழ்வரின் வயமா வாழுங்
காடுருஞ் சுகமே யென்று கண்டவர் கழறு மாபோல்
காடிது நினக்கா காத நமக்குமத் தகையே நாமுங்
கூடவே வருதும்போது மென்றவர் குடிசை நீத்தார். 52.

நீத்தவர் சொன்ன வண்ணஞ் செய்தவெம் பெருமா னேயப்
பூத்திரு வடியைப் போற்றிப் புயல்வண்ணு கணிகண் ணன்பின்
னீத்திந்த நகரைச் செல்வே னீயுமுன் னுரகப் பாயைப்
பேர்த்தொன்று நினைதலின்றிச் சுருட் டிக்கொண் டெழுகவென்றான் 53

பத்தரைக் கணமு நீங்காப் பரம்பொருண் மழிசை மன்ன
னித்திறந் தொழுதுபோற்ற வெழுந்துடன் படரா வாங்கே
யத்திரு நகருண் மற்ற வாலயக் கடவு ளெல்லாங்
கொத்துடன் றிரண்டுகூடப் போந்தன வென்ப மாதோ. 54.

வேறு.

முன்னே காருத் தன்வனம் போகத்
தளிரும் பூவு முகம்வாடி
மன்னே சினையின் மரங்கள் சோர
மாநீர் நதியுந் தடம யாவுங்
கொன்னே கொதிகொண் டழல வின்னுங்
கூறக் கூடாக் கொடுமை பல
தன்னே ரில்லா வந்நகர் கொண்ட
தகவே பின்னி ; தடைந்ததரோ 55

ஊழிக காற்று மோங்கி யடிக்க
வுதிரங் காலு மழைபொழிய
வீழத் தூம கேது வுடுக்க
ளிரவும் பகலும் வேறுணரார்
சூழத் திமிரஞ் சோரவு முள்ள
மகவும் பாலும் பருகாமே
யாழக் கோயிற் பொலிவுங் குன்றி
யழகார் கச்சி மழுங்கியதே 56

இறைவன் றன்னின் பொன்னகர் மானு
நன்னக ரிங்கே யெழில்குன்றுங்
குறையைத தன்கண் குறுகுந் தேர்ச்சித
துணைவர்க் கோதிக் கரைபோழ்தின்
மறையைக் கூர்கதே யாய்ந்தவர் மன்று
மழிசைக் கிறைவர் மலரடியி
னுறையுங் கண்ணற் கின்ன விழைத்தே
யுற்ற பயன்கா ணிதுவென்றார். 57

கண்ணனு மாழ்வா ருடனே கக்கார்
வண்ணனு மாங்கே கால்வைத்தா
னெண்ணலி னின்னே யெல்லவ ரும்போ
யன்னவர் தாளில் சரண்புக்கால்

பண்ணுறு மிந்தப் பட்டண மென்னப்
பார்த்திவ னன்றே பலர்சூழ
மண்ணி னடந்தே யண்டையி லாழ்வார்
மன்னிய வோரிக் கையில்வந்தான் 58

வந்தவ னந்த வானவர் தாளின்
மந்திரி மாரின் வணங்கிக்கண்
சிந்துட நீரென் சிந்தையி லேழைத்
தன்மையி னுற்றும் புகரெல்லா
மந்த முறுங்கண் ணுடியின் மின்னு
நுந்த மனத்தே யடையாமே
யிந்த விருப்பே தைக்குல முய்ய
மீண்டெழு கென்ன விரங்குற்றான் 59

நீரே கிழிய வெய்த வகுப்போ னீரவர்
வெப்பங் கெடு மென்னப்
பரரோ ரின்றும் பகறும் வண்ணங்
கண்ணன் சிற்றங் கரந்தொழிய
வோரா ரிதயத் தின்குரு பாதத்
தெய்தி? பொறுத்தி யெனவேண்டச்
சீரார் செல்வத் திருமா மழிசைச்
செல்வரு மாங்கே சினம் விண்டார் 60

விண்டுக தத்தை விண்டுவின் பாதங்
கொண்டு சிரத்தின் வெறிநாறுந்
தண்டுள வத்தார் தாமரை யாள்சே
ரின்கடி மார்பா கணிகண்ணன்
றண்டலை சூழுங் கச்சியின் வைக்க
கொண்டன னெண்ணந் தான்மீள்வான்
பண்டென நீயும் போந்த வணைய
பாம்பணை மீதே பளிகொள்வாய் 61

அடியா ராதீ னத்திரு மாலே
யென்றவ ராங்கோ ரரும்பாவின்
படியால் வேண்டக் கொண்ட விரத்தோன்
பண்டுபோ லந்தப் பதியேகி

முடியா ராயிரம் பணி மீதே மூக்கண
　　ஞதி யிமையோர்வந
தடியார்க் துய்ய வின்றுயில் கொண்டா
　　னந்தணர் போற்ற மறைபோற்ற 62

வேறு.

எம்பெருமா னிவ்வண்ண மீண்டருள வந்நகரி
னும்பர்களு மறமுளதம் மாலயம்வந் தொன்றினரால்
வம்பலரின் வாவிசெறி யந்நகரம் பண்டையினும்
வெம்புதுய ரொழிந்து வீறிச் செழித்ததரோ. 63

கானம் படர்ந்தரக்கர் காலழிய வேர்களைந்து
மானம் பெருகிரகு நாதன்பின் மணந்தருள
வீனந் தவிர்ந்தொளிர்ந்த வின்னகர்நேர் தன்னகரைக்
கோனும் விழிகுளிரக் கொணடுமகிழ் நோக்கியுடன். 64

வில்லெறியும் பூண்பலவுங் கோசிகமும் விளம்பரிய
பல்லாயி ரம்புரியும் பைம்பொற் கவரிகளும்
நல்ல கவிகைகளு மின்னபல நற்பொருளு
மல்லன் மழிசையிறை மலரடியிற் கொண்டளித்தே 65

போற்றித் தொழுதிறைஞ்சப் பொன்னருள்செய் தன்னவரு
மேற்ற வனைக்கடைக்கணித தேயேகு கெனவிடுத்தச்
சாற்றற் கரும்பொருளைச் சலசநய னன்பதத்திற்
கேற்ற தெனவரிதரே யிதயங்க ளிததிருந்தார். 66

மாமழிசை மன்னவன்சொல் வண்ணமல ராள்கணவ
னுமென் றருளி யிழைத்ததி னத்தொல்பதியிற்
சேமம் பெறவிலகு மன்னவற்குச் செகமுழுது
சாமம் யதோத்தகர னென்றே நவின்றிடுமே 67

பல்லாண் டவர்பினுமப் பட்டணத்தில் வீற்றிருந்தே
யெல்லா ரெயிற்குடந்தை யோரா ராவமுதன்
மல்லாண்டதிண்டோள் மணி வண்ணன் றன்போற்றச்
செல்லாவின் றுரெழுந்தி யோகஞ் சிதையாமே. 68

போமா றிடையொளிரும் புலியூரென் றோர்பதியாங்
காமா ரணமோது மந்தணர்கள் கண்டிவரைத்
தாமா ரணிறுத்தித் தாழ்ந்தகுலத் தாரென்றத்
தீமா வினையினவர் விட்டவிடந் தேடினரால். 6

திறத்துமிடந் தோன்றும னின்றலையக் கண்டாழ்வார்
கறுத்தவொரு நெல்லெடுத்துக் கையுகிரி னற்போழ்ந்தக்
குறிப்பி னுணர்த்தமனங் கொண்டவரும் விண்டதலம்
வெறுத்துத்தம வெள்ளறிவை யிருடி தமைவியந்தே. 70

எக்குலத்தா ராயினுமா லேலரார் மலரடியைத்
தக்க படியடையி னந்தணருந் தாமவரே
மிக்க குலத்துதித்து மத்திருவை மேவாதார்
கைக்கு மிழிகுலத்துக் காராளர் தாமவரே 71

என்று மிகப்போற்றி யெல்லோருந் தாங்களித்துத்
துன்றி யவரடியைத் தொன்முறையி னேபணிந்து
நின்றெம் பிழைபொறுப்பி ரென்றுபல நிகழ்த்த
நன்றூர் திருவுள்ளத் தாழ்வார் கனிகுளிர்ந்தார். 72

பின்பத் திருப்பதியிற் பேடார் மழிசையிறை
யின்புற் றெழுந்திசைக ளெங்கு மவணருச்சை
தன்படிவ மாயொளிரும் தாமரையாள் கோன்றிரும்ப
அன்பினதைக் கண்டவர்க ளானந்தித் தங்கரில். 73

மிக்கவவி சொரிந்து மேலா மகம்புரியுந்
தக்கவொரு பரம பாகவதர் தாங்கேட்க
வித்தைதயை நன்கியம்ப லென்னே யெனவியந்து
புக்கவரு மாழ்வாரின் பொன்னடியைத் தான்பணிந்தே. 74

கண்ணனடி யார்பணிந்து கண்படைத்த பேறுடையேன்
பண்ணுமென லுமகச் சாலையுறும் பாதமலர்
நண்ணிப் புனிதமுற நல்லருள்செய் கெனப்பழிச்ச
வண்ண மவர்வேண்டு மாழ்வாரும் வந்தடைந்தார். 75

அந்த மகம் புரியு மரிபாத கோவிதனும்
முந்தவெது நாயகற்கு முரசக் கொடியுயர்த்தோ
னந்தமுறு மக்கிரபூ சனையாங் கிழைத்தபடி
யிந்தத் திருமழிசை யிறைவர்க்கிழைத்தனனால். 76

அந்நாட் சிசுபால னுய்ச்சியர்க டாங்களிக்க
மன்னோர் குரவைபுரி மாயன் றனைப்பழித்த
தென்னேயவ் வேள்வியிடை யிருந்த சிற்சிலரிந்
நன்னை வலர்வெறுக்க நாடா திமிக்கரைக்கார். 77

கண்டப் பரிபவத்தை யரியாத கோவிதனித்
துண்டக் குலம்பிதற்றுந் தோமொழியை யானபொறுக்கேன்
பண்டைப் பெருமறையின் பண்புணர்ந்தீ ரென்றாழ்வார்
இண்டைத் திருமுகத்தை நோக்கி யிறைஞ்சினனால். 78

அப்போ தருந்தவருந் தந்தகைமை பாங்கொளிர
வெப்போதுந் தம்மிதய கஞ்சத் தெழுந்தருளு
மொப்போ தருந்திருமா லொண்பதத்தைத் தானினைந்தே
யிப்போ தெழுந்தடியே னின்னல்களை கென றிறைஞ்சி 79

மாயா மதுசூதா மாலே மணிவண்ணா
காயா வெனுநிறத்தாய் கையாருஞ் சக்கரத்தாய்
தீயார் செருக்கொழியத் திண்மனத் தென்னுள்ளதுபோ
லாயா வெளிப்பட்டிங் காள்கவென வேத்தினரால். 80

ஆட்பட்ட வர்துயரை யாற்றுத வாளரியுந்
தாட்பட்ட வரித்தகவே பழிச்சவுடன்
கோட்பட்ட வெந்திகிரி முதலாங் குலவுபடை
நாட்பட்ட செம்மலர்க்கை நான்கிடையு நன்கொளிர. 81

ஆழ்வாரே தன்னுருவா யாங்குதிக ழத்திகழத்
தாழ்வாயு ரைத்தவருந் தக்கமகஞ் செய்தவருங்
கேழ்வாய்தி ருத்திகிரிக் கேசவனே நீசரேமை
வாழ்வார்க் கிடவருள்வா யென்று வணங்கினரால். 82

ஆனகதுந் துபிதுதித்த வந்நாளப் பேருருவந்
தான்மறைத்த தன்மையினே யிங்குமது தான்மறைக்க
வானவருந் தாள்பணியவ் வாழ்வாரம் மாமகம்பின்
மானமுறத் தானடத்தி மற்றவரைக் கடைக்கணித்தே. 83

அஞ்சலிசெய் தெல்லோரு மானந்த நீர்வடியப்
பின்செலவோ ரோசனைபின் னிற்கவெனப் பேரருள்செய்
தெஞ்சலில் வேள்விகளி னின்புகைமே லென்மறைய
விஞ்சுந் திருக்குடந்தை வெம்பதியை யண்மினரே. 84

வேறு.

திரைக்க ரத்தி னுடைத்த திரள்க ரைக்கண் சேர்த்தலா
லுரைக்க லுற்ற பொன்னி யென்னு மோமெங் நதித்தடம்
வரைக்க லங்க ணிரைத்த தென்ன வைகுமாட வீதிசூழ்த்
திருக்க வோர்க்கு பைம்பொனா லயத்து வாயி லெய்தியே. 85

செங்கதிர் மணிக்கு வட்டி னாயி ரஞ்செ றிந்தவோர்
திங்க ளென்னும் வெண்பொருப்பி னூடுமோர் தெளிந்தகார்
பைங்க திர்மணிப் பருப்ப தமபடிந்த பான்மையாய்
மங்களத்து றங்கு மெந்த மாயனைப் பணிந்தரோ. 83

நடந்த கால்க ளொந்தவோ நடுங்க ஞால மேனமா
யிடந்த மெய்கு லுங்கவோ விலங்கு மால்வ ரைச்சுரங்
கடந்த கால்ப ரந்தகா விரிக்க ரைக்கு டந்தையுள்
கிடந்த வாறெழுந்தி ருந்துபேசு கென்று கேண்மையால். 87

ஊறு தேனின் பாட லொன்று ரைக்கவா ராவமுதனும்
நாறு பைந்து ழாய்முடியை மீதெழுப்ப நல்லுரை
கூற யோகியின்ன ருள்ளங் கொண்டுவப் பருங்கவி
யீறு கொள்ள வாழி கேசனேயெனப் பழிச்சினர். 88

இந்தவண்ணம் வாழ்த்தவத் திருக்கு டந்தையெம்பிரா
னந்தவண்ண மீதுநோக்க ருந்துயில் புரிந்திடத்
தந்திருக்க ரத்திலத்த குஞ்சுடர் பொருத்தியே
முந்தியோக நேமமுற்றிரு மாதமுற் றிருந்தரோ. 89

ஈறி லாது துய்த்த வந்த வின்பவெள் ளமுற்றவும்
வீறு நான்முகன் றிருவந் தாதி யாயும் விழைதருங்
கூறு திருச்சந் தவிருத் தங்க ளென்றுங் கூறரும்
பேற ளிக்கு மார ணங்க ளென்று வையம்பேசவே. 90

நன்க மைத்து நாலா யிரத்தெழு நூறென்று நவிலுறு
மின்ப முற்ற வருடமிவ் விரும்பு விக்க ணின்றுபின்
பொன்க லுழ்ந்த திருவை குந்த மென்றுவையம் போற்றுறும்
மின்க லந்த நாட கத்து மேவியங் கொளிர்ந்தனர். 91

முற்றிற்று

நம்மாழ்வார் வைபவம்
4-வது,சருக்கம்

சீறுபோரி லொன்னலர்கள் செருத்திடே னெனக்கரத்
தேறவில்லெ றிந்தவிட்ட வெழில்விளங்கு பற்குனற்
காறதுய்ய மருள்செய்தென்னு மாற்றினெங்கு மனைவருங்
கூறியுய்ய மறைதெரித்த கொண்டலூன் வணங்குவாம். 1

மீளவின்ப மேவமின்னும் பரதகண்ட மென்னுமிக்
கோளமர்ந்த பொழில்வளத்தில குணநிறைந்த புண்ணியம்
நீளவோடு மென்னலாய பொருநையென் றநீணதி
வாளைபாயுங் கங்கையென்ன வளஞ்சுறக்க வொழுகுமால் 2

அத்தரங்க ணித்தடத்தி லமரநுரை யண்மிநீ
யெத்திரத்தை யென்றசிப்ப தென்னலாய வெண்சுதை
வைத்தெறிக்கு முடிதுலங்கு மனைசெறிந்த குருகையென்
றொத்த நாம மோங்கு செல்வ நகரமொன்று குலவுமே. 3

குலவுமந்த நகரையாதி வழுதிநாடன் கோடிடா
தலகில்கா லங்காண்டுதன் மரதனொன்று ருமறைதரும்
புலவுநாறு வேல்பிடித்த புதல்வனுள வீந்தனன்
நலமுறந்த நரபதிக்கு மைந்தன்சக் ரபாணியே. 4

அவன்றனெச் சமச்சுதன் செந்தாமரைக் கண்ணனவன்
றவந்தனிற்சி றந்தசெல்வ னன்னவன்றன் றனயனங்
குவந்தளிக்குஞ் செங்கணன்பொற் காரியன்ன வுத்தமற்
கவந்தளிக்கு மதலையன்ன வரசன்மைந் தன்காரியே. 5

காரிமைந்தன் மாறனுமிக் காவலற் குளந்தபொற்
காரியுந்தனின் மகற்குக் கடிமணம் புரிந்திடச்
சிருறுங்க ருத்தெழுந்து திருவண்பரி சாரமென்
பேரடைந்த பேறுயர்ந்த வூரடைந்து புக்கனன். 6

வழிவழியாய்ப் பரமபத நாதன்பாதம் வாழ்த்திவாழ்
வழியுதித்து வைகுதிரு வாழுமார்ப னென்றவன்
கழியகங் களிக்கவாருங் காவல்செய் கண்ணிய
னழகுமிக்க விழையுமாடத் தவன்களிக்க வெய்தினன் 7

வந்தவற்க வன்றகுந்த வண்ணமேறு பூசைசெய்
திந்தவெங்கு லம்பிழைக்க வீந்தெழுந்த தென்னெனக்
கந்தமாம லர்க்குழலுன் னுடையநங்கை கைம்மல
ரந்தமாரென் மைந்தன்பற் றுமாசையுற் றடைந்தனன் 8

என்றுரைத்த போழ்தவன்ற னேந்திழைப் புதல்வியைச்
சென்றிவன்வி ழைந்துகேட் குஞ்செந்தவஞ் செய்தேனென
நன்று பொங்கி யொன்றுபட்டே பொழ்திலந்த நரபதி
தன்றிருப்பு ரம்புடர்ந்து தக்கவோரை தன்னிலே, 9

தனயனோடுங் கிளைகளோடுந் தழங்குபேரி கைக்குலத்
தினியகவ்வை யோடுந்தானை யெங்குஞ்சூழ மீண்டுமவ்
வனையுமாட வண்பரிசா ரத்தையண் மிவானவ
ரனைவரும்வ ழுத்தமன்ற லாரணத் திறுற்றியே. 10

வண்டலம்புஞ் சோலைசூ ழுமந்தமுந்து வளநகர்க்
கண்டிருவாழ் மார்பனென்னுங் கார்முகிற் பதந்தமைக்
கெண்டையங்கண் மருகிமைந்தன் கிளைஞ்சருந் தொடர்ந்துறக்
கண்டுபோற்றி மீண்டனன்றன் கடிநகர் குறித்தரோ. 11

வேறு.

அரையன் மகற்கு மணஞ்செய் தனனங்கு மீண்ட
வுரைதஞ் செவிக்கு ளுறவங்க கர்மாந்தர் யாருங்
வரையஞ் சுமாட மிசைவான வரூரி லாட
வரைவெஞ் சுவண்ணத் றுகிற்றண்டு வயங்க நட்டார். 12

புடையா ருமொளித்த மாமலர்ப் பொங்கு கூதனைக்
குடையா வருக்கிவரி வண்டுகள் கூர்ந்து கால
விடையா ருமீரம் புலராத மறுகி னங்குந்
தொடையா டுபூங்கா வணமோங்கித் துலங்க வேய்ந்தார். 13

சேகுற் றசந்த மணித்தோ ரணஞ்சேர விக்கிக்
காகுத் தனுடற் சனகன் மகள்கைபி டித்தன்
றேகுற் றகாலவ் வெழின்மா நகரேய்ந்த கோல
மாகத் துலங்க விதுவும் வனைந்தார்க ளன்றே. 14

இவ்வா றிழைத்தக் தணர்பூ ரணகும்ப மேந்தி
யவ்வா ரணத்தின் முறையோ தமுழக்கு மார்ப்பு
மெவ்வாய் முரசத்திரள் விஞ்சவும் வீழ்வின் யாரு
மொவ்வா தமன்னன் றனைப்போந் தெதிருற்று வந்தார். 15

தோகைக் குலங்களென மங்கையர் தோன்றி யாட
பாகொக் குமென்னப்ப லமங்கையர் பாடல் பாட
வாகைப் புயத்தாண்வள மாநகர் வீதி போந்து
மாகக் குவட்டின்ம னைத்தன்னு ழைவந்து புக்கான். 16

பின்னர்த் தகாரிபினை நேர்விழி நங்கை யோடும்
பொன்னாத் தாடரெனப் போகமும் பொங்கி யுண்டு
பின்னம் படாதுமனை வாழ்க்கையும் பொட்பி னுற்றி
மன்னும் பொழுதத்தி னியாயது மற்று ரைப்பாம். 17

வாயா லொருகால் வழங்கிற் பவக் குப்பை வாட்டுங்
காயா நிறத்துத் திருநம்பி கலந்து மின்னுஞ்
சேயா ரணத்தின் றெளிவிண்ணு லகத்துஞ் சேரும்
வீயா வளத்தென் றிசையினபு றமேவு மூராம். 18

குறுவென் மொழியை முதற்கொண்ட குடியெ னும்பே
ருறுமப் பதியிற் பெருஞ்செல்வத் தொருவன் விஞ்சு
மிறுமாப் புறும்பின் னவனாரண மாதி யெல்லாம்
குறையா துணர்ந்து குறிப்பின்ற ருநீதி யொன்றும். 19

முன்னா ளிருடிக்கு லஞ்செய்த விம்மூல வேத
மன்னா புராணமுதல் யாவையும் வாய்மை யன்றா.
லென்னா னுமொன்றுமிவை முறறிலு மின்றி மாய்ந்திங்
கன்னா டனைத்துமத மொன்றுற நாட்டு கிற்பான் 20

பீடா ரொரு பிள்ளையை யிங்ஙனம் பெற்றெ டுப்பே
னீடா தெனத் தன்மனத் தேதிலை கொண்டு நின்று
வாடா தநம்பி மலர் தாண்மனத் தார வைத்துக்
கோடா தருவெந்தவஞ் செய்தனன் கூர்ந்து மன்னோ. 21

ஏரார் தவஞ்சேரிரு டித்திரள் சென்று காரி
யேரார் முகத்திற்கெதிர் நிற்றலு மாங்க வன்கண்
டாரா வமுதக்கட லாடின னென்ன வின்புற்
றோரா வரிசையுவந் தேற்கவ வற்கிழைத்தான். 22

வந்தீ ரெனதின்குல முய்ந்திட வந்தி ரேனும்
நுந்தம் பணியென்சிரங் கொள்ள நுவல்க வென்ன
நந்தா தவாய்மையவ ராசி நவின்று நன்று
கொந்தா ரலங்கற்குவ வுப்புயற் கோதலுற்றார் 23

நண்ணார் தடைவுண்டொளிர் கூரயினண் ணுங்கையாய்
மண்ணே ருழவனொரு வன்மறை மற்ற னலு
மெண்ணா திழிந்தவென வேசிப் புவன மெங்கு
மொண்ணா மிழைக்குஞ்சுத னைப்பெற வோர்ந்து மன்னோ 24

வீறார் குறுங்குடியி னன்றொரு வெந்த வத்தை
மாறா யிழைத்து வருகின்றனன் மன்ன வின்னே
காறேர் துவ்வத்திரு நம்பியை நாடி நீயும்
பேறே பெருகும்பெரு வைணவ வேள்வி யாற்றின். 25

வாரே றுங்கொங்கை வளர்கோவி யருள்ளத் தோடுஞ்
சீராருமாடைகளுங் காதல் சிறந்து கொண்ட
காரா ருமேனிப் பெருமானவன் கட்க மொன்றுனை
னேரே யெழுந்தே யருளுங் கொளநின் கரத்தே. 26

நீயந் தவாளி னவன்சென்னி நிலத்து வீழக்
காயந் தகாளி லொருபின் னவனகந் தறித்த
மாயன் றிருத்தா சரதிக்கிளை யென்ன மன்ன
னேயந் தனுவிப் பெருநன்றி நிகழ்த்துக வென்றார் 27

கேட்டந் தவன்னை மறிகெண்டையின் கேளி ரென்ன
நாட்டங் கொணங்கை யுடனுய்ந்தம் முனிக டம்மைக்
காட்டுங் கருவிபென வாய்ந்தரு கார நங்கை
மூட்டுங் கனவியிடை பெய்தவிமுற் றினுறல் 28

அக்கா லெநம்பி யவனகண முகப்பே யெழுந்து
மிக்கா ரயினுந் தகமொன் றவன்மே வவீந்து
மிக்கா லுனக்கேன் றதுகே ளென்வேந் தலைய
நற்கா தலனென் றருள்கென் னநயந் திரந்தான் 29

கோனைக் களியுற்று வசுதேவன் குலத்தி லன்னுண்
மாணப் பிறந்த தகவே யுன்மனைக் கிழத்தி
யேணற் கருவிலினி யானுதித் தெங்கு மென்சீர்
பேணிப் பலரும் பெருகக கொளச்செய் குவன்காண. 30

தாழா தினியிக் கரவான் கொடத்தா னவன்மெய்
வீழா மடிய விரைந்தே கினீவீட்டு தென்றக்
கேழார் திகிரிக் கிளர்மா முகில்வாய் மலர்ந்து
சூழா மறைக்கு தித்துத் தொடரக் காந்தான். 31

கங்கா தரவின் முறித்துக் கலியாணங் கண்ட
சிங்கா ரனைகத் திருக்காரி யுஞ்சிக்கெ னச்சென்
றங்கா ரமிட்டக் குறுகான் சிரம்வீழ வோச்சி
யங்கா ருமேத்த வயவாகை யணிந்து மீண்டான். 32

வேறு

பண்டே யீசன்பார் வதியங்கைம் மலர் பற்றக்
கண்டே வானோர்தா பதரோடுங் கயிலைக் கண்
கொண்டே யானந்தம் பெருங்கூட்டங் கொளவப்பான்
மண்டாழ்க் தாழுமங் கையோர்பங்கன் வயந்தன்றே- 33

ஏனிப பாவிவ் வணை மகூந்தற் கொமுன்னும்
வானத் தச்ச னங்கை நுவிதது மந்நூம
ஞானத இல்லாங் கும்ப முனிச னடங்கேதென
பணிற்பின் னிப்பாவெழு மெனறே பகாதங்தான். 34

அம்மா வப்பே ராற்ற லுறுங் கொலவற் கென்றப்
பெம்மான் பேசப் பின்னு மிவனனிப் பிரமாண்டஞ்
செம்மா கோவின்சிர் கொளின்மேலா மொருபாவி
னிம்மா வங்குட் டத்தினன் றட்டே யிறங்கும்மே. 35

என்றத் தச்சன் சொல்லுதன் முன்னே யிருமுங்கீர்
பொன்றப் பானஞ் செய்தவன பொங்கி யெழுபாரு
மின்றற் றெலலா மாய்ந்தன வென்றே சுரர்கமப
மொன்றச் சிறியா ணனே நோக் கியுரை செய்வான் 36

என்பே ராற்ற லின்ன தென்றே ராயநகை செயதா
யுன்பேர் வஞ்சத் துள்ளவ ரின்று முதலூ னுங்
தின்போ ராகிக கள்ளு மிழிங்தே திரிகிற்பார்
பொன்பேர் கள்ள ரென்றெனுஞ் சாபம் புரிதங்தான். 37

அந்தச் சாபத் தேறிடி யுண்ட வரவென்ன
நொந்தத் தச்ச னுண்மையி லுன்பேர் விறல்யானும்
முந்தச் செப்ப முனனுத லின்றி முறையின்றி
யிந்தத் தீய சாப மிழைத்தா யிதுகேண்மோ. 38

கன்னன் மாலுஞ் செந்தமி ழுன்றுன் கடல்சூழு
மின்னன் மேதினித தலையெங்கு மிழிந்துள்ளார்.
சொன்னன் கோரா வாயின் முகத்திற் சொலன்மேவு
மென்னங் குள்ளம் பொங்கி யெழுநதே யிசைத்திட்டான். 39

வேறு

விச்சுவ கரும னிந்த விதமெதிர் சபித்த லோடு
மச்சிறு கடத்தின் வந்தோ னூழியி னவனி யெல்லா
நச்சுறுங் தனது நாவின் விழுங்கிடக் கிளர்ந்து பேழ்வா
யச்சுறத் திறந்து காயு மந்தகன் கடுப்பப் பொங்கி. 40

ஆங்குல கனைத்துந் தீய வண்டமும் பிளந்து சாய
வீங்குறுங் தொனியுந் தூம விதானமும் விரவ வெந்த
மோங்குறுஞ் சிகையின் விஞ்சுங் கடையன லுறழ்ந்து கண்க
டீங்கரும் புலிங்கங் காலத் தழலெனச் சிவந்து மற்றும், 41

முழையெனத் திறந்த வாயி னூசியின் முதிர்ந்து வீசுந்
தழைதரு தருவு நதியுந் தன்மையா முயிர்ப்பு மந்நாள்
பழையவேழ் புவன முற்றும் பாழ்பட விசைத்துச் சாடுங்
குழைதரு சண்ட வாயு வெனக் குலை குலையச் சீறி. 42

மும்மை சாலுலகத் தோடும் மூதண்ட முடிய வினனே
வெம்மை சேர் தவத் தாரென்றன் விறலினிற் புரிவே னென்றுங்
கும்மென வுருத்த போழ்தே விதிர்விதிர்த் துலைந்த வெங்குஞ்
செம்மை சேரமரா யாருஞ் சிதைந்துளம் வெருவி னரால். 43

குடங்கையிற் பரவை யெல்லாங் குடித்திடு முனியுஞ் சீறின்
மடிந்திடா துலக மூன்றும் வாழ்வதுஞ் சரத மாமே
முடிந்தது மூவ ராறுந் தொழிலு மிப்பகலே யென்று
நடுங்கினர் கமலை நாயக னற்பதம் பழிச்சு கிற்பார். 44

விண்முதற் பெருகு பூத மாயு மவ்வுறவின் வீறு
மெண்ணறு மியங்கி யங்கப் பொருள்களி லுளதது மன்னுங்
கண்ணனே கரியை காத்தோர் கரிதனைக் கடிந்த மேக
வண்ணனே குறளாய் மற்றும் வானுற வளர்ந்த மாலே. 45

இக்குறு முனியின் சீற்றத் தெமையவிந் தொழித லின்றி
யிக்கணத் தளிப்பா யென்றே யெழிற்கரங் குவித்து மாழ்க
விகுவின் மதனைச் செற்றோன் பிரமனோ டிருடி முன்போர்
திக்கதம் புலனை வென்றோ ராகக் கிளையுமோ விசையின் மிக்கோய். 46

குறுமுய விடமுஞ் சிற்றங் கொண்டரி வனத்தில் வாழும்
மறியெலாம் படுத்தன் மாலு மற்றுன தெழுச்சி யீங்கே
பொறுபொறு நினது பூந்தேன் பொருவு மித்தமிழே வையம்
நிறைதருங் கலைகட் கெல்லா முடியென நிலவ யானே. 47

அப்பர் சுந்தரர் மாணிக்க வாசக ரெனவே யாருஞ்
செப்பிட வுதித்துச் செய்ய தமிழ்கொடு தலங்க டோறு
மொப்புற வமிழ்தி னெங்கும் பாடுவேன் பகர்ந்தே னுண்மை
யிப்பெருமை வெகுளி விள்க வெனப்பல விசைத்தான் மன்னோ 4

அவ்வணஞ் சபதஞ் செய்து மவர்சின மடங்கா தாகிப்
பவ்வநீர் பருகுந் திய வடவையிற் படர்ந்து மீறத்
தெய்வவான் மலருன் வைகுந் திசைமுகன் மதுர மானுந்
தொவ்வைவாய் திறந்து கோல நன்மொழி பகர லுற்றான். 49

ஆரண நான்கு மாய்ந்தா ரவைகளின் முடியத் தேர்ந்தாய்
காரண முணர்ந்து நன்ஞான முறைபெற் றந்தி வைப்ப
நாரண னடியை நாடி யுயந்திடச் செலுத்துஞ் செப்ப
வேரன வுலக வாசா னெனப்பல ரிசைக்க நின்றான். 50

கருவினு ளுறையுஞ் சேயக காலேறு வுதைத்த தென்று
தெரிவுறு மனைய மந்தச் சிசுவினைச் சினந்த துண்டோ
விரிதழ லனைய சிற்றந் தணிந்திரி விமல கேள்வன்
மருமல ரடியை நாடி யருந்தவ மகிழ்ந்து செட்டாய் 51

அருண்மறை பொழிய மந்தக் கருமுகி லெழுந்துன் முன்னர்
மருவுமுன் மனத்தின் வண்ணம் பரிபுமென் றுணர்ந்து தேற்றத்
திருமுனி தெளிந்து சிந்தை வெருளிபோய் மகிழ வெந்தும்
பருவர லொழிந்து தண்மை பரந்தகங் குளிர்ந்த மாதோ 52

அக்கணத் தெழுந்தத் தெய்வ முனியஞ் சந்தடவி யாடி
வெப்புறு முலகந் தன்மை வேபந்தகங் குளிர வீச
மிக்குவில ஏரதி கேள்வ னார்திறின் றெழும்புந் தென்பாற்
சக்கர மணுகிச சங்க சக்கரன பதத்தை நாட. 53

ஊன்றிய வொருதா ளாலே யுறுதியா முளத்தா னின்று
கானறிடு வெயிலோன் றன்னைக கண்களை மலர்த்திக் கண்டே
யான்ற வெங்கனற் பிழமபு மருகுற வெரிந்து விருச
தோன்றன னுணவு மின்றி தோன்மையிற் பலவாண் டன்றே. 54

நினைப்பவு மரிய வெப்ப நிடவ முதிர வன்றேன்
தனிச்சிரத் தெழுந்த வேகத் தவக்கனற் கொழுந்தின் வானோர்
துணிபபட வெதும்பக் கண்ணோ ராயிரத் துலக்கு வேந்தன்
பனிப்பிறைச் சடையோன் பாங்கா படர்ந்தனன் பகர்தான் மன்றோ. 55

செவியுறுஞ் சிவலு மந்தச் செழுந்தருப் பொழிலோர் சூழச்
சவியுறு மெகின வூர்தி சார்பணை திதனைச் சாற்ற
நவிலுறு மறைநான் கந்த நான்முகத் தவனும் வந்த
தியியுறு மமர ரோடுந் திருமனன பதத்தைச் சார்ந்தான். 56

சார்ந்து சங்கதி யியம்ப வடியவர் விழுமந் தன்னைத்
தேர்ந்தொரு கணமுந் தாழா வெம்பிரான் றிருவின் றிங்க
ளார்ந்த பொன்வதன நோக்கா விளநகை யமர்ந்து பூப்ப
சேர்ந்துள கலுழன் மீதே நிவந்துட னிவர்ந்தா னங்கே. 57

ஆரண வுருவா மந்த வருணனை திளவன் மீதே
சீரணி மலர்த்தாள் சேர்தநிச் செவ்வியி னமரு முன்னம்.
வாரணி முலையு லோபா முத்திரை கணவன் வைகுந
காரணி பொருப்பி னன்றோன் கண்முகப் பெழுந்து நின்றான். 58

நின்றருந் தவத்தே யுன்ற னினைவு முற்றுதற்குப் போந்தே
னென்றிசைத் தருள லோடு மிருடி கண்டிறப்பப் பொன்னங்
குன்றின்மேற் பலசெந் தோட்டு மரைமலர் மலர்ந்த கோலந்
துன்றுபைங் கொண்ட ன்மூன்று மின்னுடன் றுலங்கக்கண்டான்.59

ஆறஞ்சு மூன்று கோடி யமரரு முனிக டாமு.
மேறுஞ்சீ ரொருத்த னன்ன னிந்திரன் முதலெல் லோரு
நாறுஞ்செம் மலர்க்கை கூப்பி நனிதுதித் தடைய நாப்பண
வீறுஞ்செங் கலுழன் மீதுன் விரைமலர்ப் பதநான் காண. 60

செய்தவென் றவமே செய்ய தவமெனச் செப்ப லாற்று
மெய்தருந் திருவு மின்னு மென்னுள தெனவே போற்றிக்
கைதலை மிசையே கூம்பக் கண்களிற் களிநீர் கால
மெய்தனை புளகி னூர மெய்மறந் தாடி னானே. 61

தாமரைக் கண்ண னந்தத் தாபத னிரும்பே ரன்பாக
தாமமார்த் திடவே யுள்ளந் தண்மையிற் குளிர நோக்கி
நாமகி ழணியு நம்மாழ வார்முதற் கவிய னீறுய்ப்
பூமியி னுதித்தே யுன்றன் பொருவருந் தமிழின் மாதோ. 62

சுருதிக ளடைய வாரா வமுதெனச் சுவையே பாயும்
விரிதமிழ் வேத மென்று விளங்குறுஞ் செய்யு ளாக
வரிதினி தியற்றி யங்கண் மாநிலத் தனையே முந்திப்
பரிதியின் கதிர்க ளென்னப் படர்தரப் புரிது மன்னோ. 63

ஆகையி னினிநின் சிந்தை யகற்று கென்றருளித் தோகை.
பாகனம் புயத்தோ னாதி பண்ணவ ரவர்தஞ் சூழ
லேக வின்கருணை செய்தே யெழில்விழை திருவை குந்தம்
வேக வெங் கலுழன் மீதே விரைந்தெழுந் தடைந்தா னன்றே. 64

எண்ணுளா ரெண்ணை போலு மெங்கணும் விரவிக் காணும்
விண்ணுளார் பெருமா னேக வெழுத்தவன் மகிழ்ந்தத் தெய்வப்
பண்ணுளார் முடியின் வாழும் பருப்பதத் துறைந்தே யிந்த
மண்ணுளார் மகிழுஞ் செய்ய தமிழினை வளர்த்தி வாழ்ந்தான். 65

வேறு

பரமபதத் தெழுந்த விடையோரேழ் செற்றுப்
பைங்கழைத தோளைப் பின்னை மணந்தமாயன்
விரைமலராட் கிசைததபடி முன்னே பொய்கை
வேரிமல ரிடையுதித் தோர் முதலா நால்வர்
தரைமிசையே யவதரிக்கப் பணித்தங் கும்பர்
தனிலெழுந்தோர்க் கறைந்த வணந்தனது சேனைக்
கொருமகிமை யதிபதியை மருங்கிற் கூவி
யொளிர்பவளந் திறந்திதனை யுரைக்க லுற்றான். 66

காரிக்குங் குறுமுனிக்குங் கழறினோ மக்கட்டுரை
யின்படி யிழைக்கக் கடல்சூழ் வையத்
தூருக்கு ளுயர்குருகை நகரா ளந்த
வுத்தமற்குப் புத்திரனா யுதித்து வேதம்
பாரிக்கும் பொருள்களைப் பைந்தமிழின் பாவாய்ப்
பாடுக நீ பண்புற மப்படிவந் தன்னி
லாருக்கு மறிவருமெம் பங்குஞ் சேரு
மடைகவெனப் பகர்ந்தருளிப பரிந்து விட்டான். 67

அத்திருவாய் மொழிவழியச் சேனை மன்ன
னுழத்தியர்கள் களைகளைய வலரு நீலஞ்
சித்திரமா ரமதுவிழிக் கிணையா மென்று
சினந்தவற்றைப் பறித்தெறியும் வரம்பின் பாங்கர்
நித்திலங்க ணிலவெறிக்கப் பகலு மாம்ப
னிரைமலருந் தடவயல்சூழ் குருகை வேந்தன்
பத்தினியின் திருக்கருவிற் படிய வந்தப்
பைங்கிளியும் பளபளெனத் துலங்கிப் பின்னும். 68

கஞ்சத்தைப் பழித்த திருக்கவுளும் வெண்மை
கலந்த குயச்சூசுக முங்கறுத்து வாசக்
கஞ்சமலர் விழியிரண்டும் பிறழ்ந்து நோக்கக்
கருவினுறை படைத்தவன் கரத்தி லேந்து
மஞ்சுளமார் பொற்பிரம்பே மான நீல
மயிரொழுக்கும் புலப்படமுன் காண்டற் கொல்லாக்
குஞ்சரமும் பூங்கொடி நேரிடையுந் தோன்றக்
கோடொரு மூன்றும் கரக்கக் குலவினளால். 69

அச்சிறிய மருங்கு புலப்பட்ட துண்மை
    யறிவில்லா வாதியரின் மறைந்த வேதத்
துச்சியுறும் பரம்பொரு ளன்குணர்ந்தோர் தம்மா
    லுலகறிய வொளிர்குவதே யுறழ்ந்த தன்றிப்
பச்சைமணியி னமுதமொளி யனிலம் வான
    மாமிவற்றின் பண்புறு நற்செழிப்புந் தாலங்
கச்சைமுலை யுடனுசி யிவற்றின் கண்ணே
    கண்டுறவோர் கண்களிக்க நிகழ்ந்த தம்மா. 70

அவனடைவே நவமதியு நடந்த பின்ன
    ரையிரண்டா வதிற்கலி யிவ்வுகத்தே யாதி
திவசமொரு நாற்பான் மூன்றதுவா மேலுந்
    திருத்தகு நல்விசாக முறு கடகந் தன்னில்
திவளொளிசேர் முத்துயிர்த்த நந்தே போலுந்
    திரு[illegible]ப் பெற்றெடுத்தது திகழ நீரு
மவனியெலாந் தெளிந்த னிலன குளிர்ந்துலாவ வமர
    ரெலாங் களித்தலரைச் சொரிந்தா ராங்கே. 71

திசையெங்குந் தெளிந்தன நூற்பயின்ற கல்வித்
    திறத்தினர் தம்முளந் தெளிந்த தந்தணாளர்
வசையின்று மவிசொரிந்து வளர்த்துந் தீயும்
    வலஞ்சுழலுஞ் சிகையோடுஞ் சொலித்த தோங்குங்
கசரிகர மணநாறுங் கரடமேழுங் கான்ற
    திகங்களித் ததுகாண் பனியே காலுஞ்
சசியுதர முரிஞ்சிடு தென்மலையில் வாழுந்
    தமிழ் முனியு முளங்குளிர்ந்து துதித்தா ரன்றே. 72

வண்டறையு மான்மதமே பயின்ற கூந்தல்
    வசுதேவன் மனைக்கிழத்தி வயிறு வாய்த்த
புண்டரிகக் கண்ணனென வுதித்த வந்தப்
    புத்திரற்கப் புயல்வண்ணன் புவனங் கீண்ட
திண்டிறல்சேர் கேழலுரு வுடனே வந்து
    திருஞானப் பால் புகட்டத் தெவிட்டா வாங்கே
யுண்டதனைத் தாய்முலையைப் பருக லோடு
    மு[illegible]தனமு மின்றுறைந்தா ராழ்வா ரம்மா. 73

அவ்வண்ண மவர் பயமே யாதி யொன்று
மருந்தாமே யிழிந்ததெனை வகன்றா ரேனும்
மெய்வண்ண நாடோறுஞ் சுருங்க லின்றி
மேம்படக்கீழ் மலைமுகட்டின் மிசையே தோன்றுஞ்
செவ்வண்ணச் செழுஞ்சுகதிரோ னெனவில் வீசச்
செழிப்பதுகண் டுருகுரவர் வியபபின் விஞ்சி
யுப்வண்ண மிதுவென விக்காரணத்தி னேங்கு
திருமாற னென்று மொருபே ரோதி. 74

ஆறிரண்டாந் திவசமதி லவரை யேந்தி
யந்நகர்வாழ் பொலிந்துநின்ற பரமன் கோயி
லேறியவ னுலகளந்த வடிக்கீழிட் டாரிட்
டவுடன் றவழ்ந்தவன் முன்னிசைக்கப் போந்தவ்
வீறுதிருச் சினகரத்தின் வடபாற் சேடன்
விழுப்புளியந் தருவெனவே செழிக்கு மந்தப்
பேறமருந் தருவடி யிற்பதும வாச
னத்தினராய்ப் பிறங்கி வலக்கரத்தின் மாதோ. 75

திருஞான முத்திரையுந் திகழக் கொண்டு
மறுகரத்தை மடிமிசையே பொலிய வைத்துப்
பெருமானை நினைந்தவண்ணம் மௌனி யாகிப்
பிறங்குவதைப் பெற்றவரோ டெவருங் கண்டு
திருமாலின் கருணையினே யுதித்த தீதோ
ரவதார மெனவியந்து தெளிந்து பின்னோர்க்
கொருநாளுந் திருவுளத்திற் கையா வண்ண
முனுற்றிடவொல் லாதெனவும் மகிழ்ந்தார் மன்னோ. 76

மற்றந்தத் திருப்புளியைச் சூழ வாச
மலர்ப்பந்த ரமைத்திரவும் பகலு மாங்கே
பெற்றவரு மற்றவரும் புரந்து வந்தார்
பின்பாழ்வா ரெண்ணிரண்டாண் டளவா யோக
முற்றமர்ந்தே கண்விழிப்பு முரையு மின்றி
யொளிருகையிற் பரமபதத் துலகின் ரூபம்
பொற்றிருவு முபேந்திர னின்வதனை நோக்காப்
புன்னகைபி னன்னயுமாய்ப் புகலா நின்றான்.

நம்மாணை கொடுசேனைச் செல்வன் மாநீர்
நகர்க்குருகை யுதித்திட்டா னவற்கே வையந்
தம்மா வெம்பவந் தொலைத்துத் தளரா வின்பந்
தாமடைய விழைத்திடு மாறுபதே சிக்கப்
பெம்மானே வேண்டுவ லென்றிசைக்க வந்தப்
பேய்முலையில் வாய்வைத்த பெருமா னுள்ளஞ்
செம்மாந்து சிறுநகை செய்தின்றார் போலுஞ்
செகத்திலெவர் பரிவரெனச் செப்பிப் பின்னும். 78

தன்சேனை பதியை விளித்துன்பங் காகித்
தரணியிட மவதரித்த சடகோ பற்குப்
பின்செய்ய படியினரெம் பெருமை கண்டு
பிழைதவிடு மிரகசியங் கள்பெறப்போ இத்து
நின்சாலம் பணிபுரிய மீள்க வென்று
நிகழ்த்தருள நிலமிசை யங்கிமலன் போந்து
மன்சேரும் புளியடியின் மௌனி யாகி
மன்னுகுரு கைப்பானை மகிழ்ந்து கண்டான். 79

கண்டுதிரு விலச்சினையே முதலா வைந்து
திருத்தமு நன்கியற்றி யவர்கமல மானுந்
துண்டமதைக் கடைக் கணித்துத் திரும்ப வந்தத்
தூயவரும் பன்னிருபுண் டரமுந் தோன்றக்
கண்டொளிரக் கதிரவனைத் தின்றோ ருள்ளங்
களித்தாழ்வார் சடக்காற்றை யகற்று மாற்றா
லெண்டிசையுஞ் சடகோப னெனவே போற்று
மெழிற்றிரு நாமமுமிசைத் தாங்கிணைந்து வாழ்ந்தார். 80

ஸ்ரீ:

நம்மாழ்வார் வைபவம்

5—வது, சருக்கம்

மதுரகவி யாழ்வா ரவதாரம்.

பெரியவ னுடன்கவடு பேசி முனிராமப்
பிரியனை யுயர்ந்த வெதுகிரி மிசை பிறங்கத்
திருவுள முடன்றவனை விண்டுகொடு சேர்த்த
சரிமுகில் பாதமலர் கண்டுதினம் வாழ்வாம். 1

மாறசட கோபனினி மண்மிசை யுதிப்பா
ஞனவனி னுய்வனென நாடிமு னுதித்துய
மானசை யினின்ற திருமதுர கவிவந்த
மேனிலை யுறுஞ்செயன் மிழற்றது முணர்கதே. 2

மண்மகண் முகத்திலக மென்னவெழின் மன்னும்
வண்மைமிகு பாண்டிவள நாடதனின் வாசத்
தண்மலரி ளம்பொழி றடங்களு மலிந்த
வொண்மைமிகு கோளூ ரெனவுண்டு நகரொன்றே. 3

அத்திரு நகர்க்கிடை யி லங்கையை யழித்த
வித்தக னிளைபபொழிய வெண்பணியின் போக
மெதவெனு மணைத் தலையின் மேவியறி யோக
நித்திரை யிழைத்தொளிரு நேர்மைபெற வையம். 4

கன்னன் மொழியார் குழல்புலாத்தி யிடுகாலை
மென்னறு மகிற்புகையு மீதெழலி ஞஙகே.
பன்னரிய தேவநதி பானிற மொளிர்ந்தே
மன்னெமுனை யென்றுகண் மயங்குற வயங்கும். 5

மண்ணமரர் மாமறைக ளோதொலியும் வேள்வி
விண்ணமரர் பாகமுற கூவிசையும் வேலார்
கண்ணியர் நரமபொடு கலந்தினிது பாடும்
பண்ணரவ முந்தினமும் பம்பியெழு மாதோ. 6

இலக்கணம் பயின்றிடுவ ரோர்புற மிருந்தே
சொலற்கருந் தருக்கமொடு சோதிடமு மோபால்
நலக்குரிய காவியமு நவின்றிடுவ ரோர்சார்
விலக்கரு வேதாந்த மொருவெள்ளிடை படிப்பார். 7

மந்திரமோ டஞ்சமிதை மன்னுகுசை யீர்வா
ரந்தமுறு சும்மையுட னம்மறுகு செல்வார்
சந்தைசொல வாய்மறைகள் சால்புதவு முந்நூ
லிந்துகா மென்னமுறுக் கெய்தவிழைக் கிறபார். 8

அரிகரியென் றறைந்தபடி வைகறையி லேகி
விரிபுனல் படிந்தெழுந்து வெங்கதி ரிறைக்கு
[illegible]லரி னருக்கியமு மந்திரத்தி னீந்து
[illegible]லர் மந்தேகர் படமன்னு பவந்திர. 9

எங்குமுறை யெம்பரனை யுள்ளமல ரேற்றி
மங்களம ருள்சபமு மாடியொளிர் வெண்மண்
ணங்கமோரீ ராறுகளின் மின்னவெழி றேண்மே
றேங்குதிருப் புட்டிலொடு தூமறுகின் மீள்வார். 10

இன்னதிரு மங்நகரி லேற்றமுறு சாம
மென்றுமறை யேய்ந்தகுலந் தன்னிடை யெழுந்தோன்
முன்னமம ருஞ்சிகையன் மூதறிவன் மாலே
யென்னரிய தெய்வமென் றிருந்தனனோர் பார்ப்பான். 11

சென்றயுகத தீறிலொரு சித்திரை மதிக்க
னொன்றுமரு சிததிரையி லன்னவ னுவக்க
நின்றகண நாதர்களிற் குமுதனெனு நேயந்
துன்றுமொரு சூரிமக னாகவுதித் திட்டான். 12

அக்கருவி லேதிருவ டைந்தவருக் கீன்றோர்
மிக்கநல மதுரகவி யென்றுபொருண் மேவுந்
தக்கதிரு நாமமமைத் தெக்கலை தமக்கு
மொக்கவிலை யாருமென வோதவு மிழைத்தார். 13

வாளை நிகர்ந் தாளை மருட்டங்கண் மடமாதர்
நீளவுல வங்நகரு ணின்றதிரு வாழ்வார்
காளையெரு தேழைமு னடர்த்தவெழிற் கண்ணன்
றாளைமண நாறுமன தாமரையில வைத்தே 14

யோகமிரு நான்கினுட னுற்றவனு றைந்தே
யேகவெகு நாள்களு மிரும்புவன மெங்கும்
போகியரும் புண்ணிய வனங்களிடை யாடி
மேகவணன் கோயிறொழு மேவிமன மன்றே. 15

கோகுல பிருந்தாவனங் கோகருண மாதி
நாகநிகர் நலலதல மெங்குநணு குற்று
வேகமுறு கங்கைமுதல் வெம்பவம கற்றும்
பாகுநிகர் தீர்த்தங்களிற் பான்மை யுட னாடி. 16

ஏழ்பரியன் வாழ்மா பிருந்துல களித்த
பாழ்பட வரக்கர் திருப்பைம்புய லுதித்த
சூழ்புன லயோத்திநகர் மேவியிளஞ் சோதி
யூழ்பட வியங்குமரு யோகமதி லார்ந்தார், 17

அவ்வண மனேகபக லாரவொரு வைகல்
வவ்வுமுயிர் வானவன் வதிந்திடு திசைக்க
ணெவ்வறுமோர் சோதியுயர்ந் தோங்கியொளிர் நிற்கத்
திவ்விய சுவைக்கவி திருக்கணுறக் கண்டார் 18

கண்டிதெளி தன்றொரு கனம்பெருகு போகி
யுண்டுகொல வண்சரத முண்டெனத துணிந்தே
கொண்டுவிதி கூர்வறிஞன் கொள்ளுமகிழ் வென்ன
வண்டுதும வர்க்கருகி லென்னவகம் பொங்கி. 19

வேறு

சிக்கென் றெழுந்தன் னவர்சி ரணிமைக்
கொக்குந் திறலா னமனுங் குதிசைப்
பக்கஞ் செலவவ் வொளிர்பார்த் தவணம
நிற்கப் புறமன் னதுநீங் கினரே. 20

பின்கண் டதுமீண் டுபிளேக தவிப்
பென்கண் டனமென் றுமகிழ்ந் துவர
முன்கண் டதுமூ தெயில்சூழ் குருகைக்
கண்கண் டெடங் துகலந் தனரே 21

சடமா ருதஞ்சா டியசால் பினருக்
திடமா ரகக்கண ணிறெறிந் தவர்தம்
மிடமா ருதலேன் றளிவிண் டுதவங்
கடைமா மலர்க்கண் களிலேக் கினரே. 22

கருணை ரதமூ றுகடைக் கணிவ
ருருமேல் விழவோங் கியபத் தியினித்
திருமா றனெனைக் கரைசேர்த் தருளுங்
குருவே யெனவீழ்ந் துகுளிர்ந் தகமே 23

மாறன் மலரார் பதமன் னியவர்
கூறும் பணிசெய் துகுருக் களிட
மூறின் றுபயின் றுயர்வுற் றுயுநல்
லாறின் கொளவம் புவிகாட் டினரே 24

பண்ணு ளவரவ் வணம்பண் ணுகையிற்
றென்னு டமர்தேர்ந் தசிலச் சிலர்க
ளன்மா றனொா டிவணங் கியுல
கின்மா றெறியேக வியம்பு வரால் 25

உய்யும் மணியொன் றருளிருண் மையினைப்
பொய்யின் மதமா கியபூழ் திபல
வையம் மருள்கொள் ளமறைத் தனவால்
செய்யும் வகையொன் றுதெரிந் திலமே 26

றம்மே ரருளம் புதனோன் மைபெறச்
செம்மா மொழியா கியசீ ரமுத
மிம்மா நிலமுய் யவெழுந் துபெய
வம்மா துகணீங் கியலங் குமதே 27

என்றே யவரேங் கியிரங் திடலுங்
குன்றோர் குருகைக் கிறைகொண் டருணீர்
நன்றே குகநா டுதுமவ் வணமென்
றன்றே யதனா றுதுணிந் தனரே. 28

தம்மின் றிருவாய் மொழிதஞ் செவியி
விம்மென் னுறவெண் ணிகசைந் துறமச்
செம்மின் மதுரம் பெறுசீர கவியை
வம்மின் னெனநன் குவழுங் குவரே. 29

வேறு.

பரவியூக விபவங் களுமந் தரியாமி யர்ச்சையு மென்ப
முரணைவென் றவன்றன் னவதார மம்முறை மையின்முத னான்கைப்
பரவுமா ரணம்பாஞ்ச ராத்திர விதிகா சங்களு டனன்றே
விரவுமா மிருதியு முலகுணர்ந் திடவிளங் கிடுமிக மாதோ 30

தாருலோ கசிலா வுருவா மருச்சா வதாரமு மின்பந் [வெய்துஞ்
சேருமா மறைப்பொரு ளெலாஞ்செறி தமிழ்மறை தனிற்றெளி
சீரினா லிருந்தெண் ணுதல்யோக மேசெய்கு தலருச் சித்த
லாரமுன் றிவையாற் றிமுன்யுகங் களிலடைந் தனரரும் பேறே 31

அந்தரும் பயனிக் கலியகத் தரிநாம கீர்த்தன மாற்றின்
வந்துசே ருமுன்செய் தவப்பய னிவண்வலி யவந்துறு மாபோ
லிந்தமா நிலங்க ரையுற வெம்பிரான் கலுழன்மீ திவர்ந்தேதன்
சொந்தமாம் பரிவா ரமுஞ்சூழ் வரத்தோன் றினன்முன மென்கண்

பாரமற்ற செங்கருணை யென்பாலிழைத்தா ரணப்பொரு ளெல்லாம்
பாரதத்தை முன்பரா சரன்மகன் முகம்பால் பாடிய பரிவேபோல்
பாரகதி னென்வா யினான்மறைப் பிரபந்த நான்கென வோங்கப்
பாரலைக் கடலெனப் பகர்தமிழி னாற்பாடி னான்பரிந் தம்மா. 33

பாடி யென்னகம் பதிந்திடத் தந்தனன் பரமபத மனுகுற்றான்
காடி யன்னவை நானிவன் மிழற்றுவ னன்சுநீர் வரைகெனரும்
காடி யினமுக மலர்தலு மதுரமே வழிகவி யாழ்வாரு
மேடு கொண்டெழுத்தாணியி னெழுதிடவிசைத்தன ரவரம்மா. 34

க்கு வேதமா ரிரதநற் றிருவிருத்தம் மெனமணி வண்ணன்
க்கு ணங்களைத் தெரித்திடு நூறது காண்டமேழ் கலந்துள்ள.
வுரைப்ப ரும்மெசுர் வேதமதி ரதமே யுறுசுவை யெழுபாடல்
விரிப்ப ரேதிரு வாசிரிய மதென விழுமியோ ரொருநாமம். 35

பெரியவுந் திருவும் முதலிடை களிற்பிணைந்து பின்கடை தன்னின்
மருவியுள்ள வந்தா தியைப்பெய ரினைமரு வியபிர பந்தஞ்
சொரியுதேன் கவியெண் பதிற்றே றெனச்சொல் லுவரது சோதிக்
கரியமா லுரைத்த ருளிய வதர்வணத் திரதமே கலந்தன்றே: 36

வாமனன் றிருவரை யறுகுணங் களோரம் பொருமிசை பாடுஞ்
சாமசா ரமேயா யிரத்தொடு செறிநூற் றிண்டெனச் சாற்று
மேமமார் கவியுள ததின்பெயர் திருவாய் மொழியெனும் வையம்
காமமா யிரம்படைத் தவனன்றி தன்பக டெவர்கவில் கிற்பார். 37

கானநூல் வழிசதி முறைபிறழ் கிலாக்கரு விகளுடன் பாடற்
கானதொன் பாதமிர தமுமார்ந் துளதக முருகிடற் பால
தீனமாய நன்மதத தினர்வா யடைக்கிற பதாமிது கேட்டும்
வ னமா டிருபாச மதொழித் தவர்மன மதர்ப்புற வீறும் 38

ஆரணங் களுமாக மமாதி நூலடை யவுமக டார்க்குஞ
காரணம் மெனத்திகழ் தருபிரண வங்கலந்த வக்கர மூன்றுஞ்
சீரணிந்த முற்செய் யுளின்முத லடிமூன் றினுமுதல் சேரு
மோரணிநத மற்றவை யுபநிடத மாறின் பொருணமுழு துாட்டும் 39

மோதருந திரைப்பற வையின முதிலைமொண்டு கொண்டெழு மங்
மேதினித் தலைப்பொழிவது கடுப்ப வெமபர மதமிகவாட்டு (குன்
மேதகுங் கவியா கையிற் பராங்குச ரென்றிட மிளிர்கிற்போர்
வேதநான் கருஞ்சா ரமுமிவ் வணம்விளங் குறக்கொடு பெய்தார் 40

பெய்தவத் திருநா லொருநான் கையும்பெட் புறவரைந் தேற்ற
செய்தவத் தினர்யானு மிச்செகமு முய்ந்தன மெனவிரைந் தேத்தி
மெய்தவத் தெழுமா றனையன்றி யான்மேவி யுய்ந்திட வேறோ
தெய்வதத் தையுங்கணடிலேனெனவவர்திருவடிமுடி சேர்ந்தார் 41

அச்சடத்தை யன்றகன் றவர்தமக் கருளன் பினையகன் ஞாலம்
மெச்சுநற் கணிநுண் சிறுத்தாம் பெயரிழற் றனுமொரு நூலாய்
வைச்சதஞ் செவிவாங் கருமதுர மேவழி தரவெ வரேனு
முச்சவின் பதமளித் திவணொளிர் தாவிழைத் தனருவந் தம்மா 42

தாளதா மரைத்தட வயற்குரு கையர்தம்பி ரானது கேட்டு
நீளகங் களித்திருக் கையிற பொலிந் தவணின்ற வெம்பெரு மானுங்
கோளமர்ந் ததன்மகிழ் மனத்தா ரவர்கொள் கெனவருள் கூற
நாளலர்ந் ததைத்தரித் தவர்வகுள பூடண னெனாவில் குற்றார். 43

பொலிந்து நின்றதிற் புனிதரா மதுரமா கவிகளின் பொருவற்ற
வலிந்த பத்தியிற் கரைந்தக மலர்க்கருண் மழைமிசை விழநோக்கி
மலிந்த வாண்டு முப்பானு டனைந்துமம் மகிழ்புளி யடியோங்கிக்
கலந்தொ ளிர்ந்தன ருச்சையின் முன்னுருவையிகந் தனராங்கே 44

பின்னை யஞ்சுவைக் கவிகளு மாறனின் பிறங்கிருந் தமிழ் நான்கா
மின்ன றுஞ்சுவை யமிழ்தினைப் படிமிசை யெங்கணும் பெயலாற்றி
மன்ன லின்றிய பரமதத் துகள்படிந் தடங்குற வயங்கிப்பின்
பன்ன ரும்விழா வயர்ந்தனர் பராங்குசர்க் கடைவுடன் பரிந்தம்மா 45

ஐந்து பத்துமே லாண்டுகள் வகுளபூட ணன்பத மருச்சித்தே
யெந்த பத்திக ளினுங்குரு பத்தியே யேற்றமென் றுணர்ந்தெங்கு
முய்ந்து பெற்றிட வுயர்பதம் விளக்கியவ் வொளிமணித்திரைமாடத்
தந்திருப் பதிக ளிலிருந் தெழிற்பரம பதத்தனையடைந்தாரால் 46

நம்மாழ்வார வைடவம்

முற்றிற்று

ஆக சருக்கம் 5க்கு, செய்யுள் 204

குலசேகர ராழ்வார் வைபவம்.

6-வது சருக்கம்

வேறு.

வேளை தப்பி விருந்தென வெம்முனி
நீள வந்து நெருக்க வழுங்கிய
காளை யையவர் களிப்புற வந்தருள்
தாளை யுற்று மகிழ்ந்து தளிர்த்துமே. 1

வெற்ப னேக மெனப்புவி வெம்பொருள்
பொறபோ டக்த திரண்டி பொருந்தலா
லற்பி னம்மலை நாடர் மறைதரு
மற்பு தத்தி னடர்க்குள தொனறரோ 2

கூட லார்களெல லாரையுங் கொளறுவென்
றூட லாமன்ன ராள்கையிற் கொடுவியென்
றூட லாம்பெய ரணைமி யமரரு
நாட லாகு நகரதற் குண்டரோ 3

பூவின் மேவிய புங்கவன் முன்றிரு
மேவு பொன்னக ரோடிதை யின்றுலைக்
காவ லின்னிறை யாற்றிட விந்நகர்
தாவ ருங்கனத் தாலிவண் டாழ்ந்ததே 4

இரத்தி னத்திர ளெல்லலை வீசுமங்
குரைத்தி டற்கரு மாவண வோளிக
ளிரத்தி னாகர மென்னுங் கடலினைச்
சிரித்த சிப்ப தெனத்திகழ் கிறகுமே 5

ஓங்கு மாட மிசைக்குயி னோதியர்
பாங்கர் பாற்க லவிச்செரு பண்ணியே
வீங்க யர்வுயர் விண்ணிதித் தணவெளி
தாங்கி வீசிளங் காலிற் றணியுமே. 6

தேவர் கோயிலுந் தேசிகர் கோயிலுங்
காவ லன்புவி காத்திடுங் கோயிலு
நாவ லர்கலை நாடுறு கோயிலு
மேவி யெங்கு மிடைந்தொளிர் கிற்குமே. 7

வேத சாலையும் வேள்வியின் சாலையும்
மாதர் மன்னுந டம்பயில சாலையு
மோது பல்கலை யோர்தரு சாலையு
மேத கும்பல மேவியங் கென்பவே. 8

வைய மன்னவர் வையம தூருவார்
செய்ய வந்தணர் செம்மறை யோதுவார்
பொய்யி லாவணி கர்பொருள் போற்றுவார்
செய்வ ரின்பணி யேரினர் செல்வனே. 9

பொன்னெ யின்மணி பூவையர் பூண்மணி
மன்னர் கோயின் மலிர்ந்தெழு வின்மணி
யின்ன செஞ்சுட ரீண்டியெ றித்தலால்
பொன்ன னுடன் வல்லும் பொலியுமே. 10

நாலு வேதமு நான்கற மும்பொரு
ளாலு மன்னர ரண்படை நாலொடு
நாலு பாயமு நால்வகை யாழுமக்
கேலு மென்றுமெ ழில்பெற வென்பவே 11

ஒன்றெ னதிகழ் மாயவ னெண்பத
நன்றி ரண்டையு நாடி நலிவுறும்
வென்று மூன்று புரைகளை வெஞ்சுக
மொன்றி வாழ்குவர் நால்வகை யோருமே 12

வேறு.

இன்னமு மிசைத்தற் கெட்டா விருபக டுடைய வந்தப்
பொன்னகர் புரந்த சேர பூபதி களிலோ வாய்மை
மன்னு திடவிர தத்த னெனவொரு மகிபன் றோன்றி
நன்னெறி வழுவ வின்றி நனிபகல் புரந்து மற்றும் 13

நாவலர் புகழ்ந்து பாடு நங்குலம் வளர்க்க விங்கோர்
காவல னிலையே யென்று கலுழ வாகனனைப் போற்றத்
தாவரு மவன்றன் மார்பிற் றயங்கொளி மணியே யந்தக்
கோவுள மகிழ மைந்த னுய்வரக் குறித்தா னன்றே. 14

இக்கலி யிருபத் தெட்டாம் பராபவத் தெழில் சூழ் மாசிக்
கொக்க வெண்புனர் பூசததி னுவண கேதனன்முன் செய்சங்
கற்ப மதழியா வண்ணங் கௌத்துப மரையன் றேவி
தக்க வின்கரு வினின்றுர் தனைய னுயுதித்த தம்மா 15

கண்டது கொல்லி காவல் பூண்டவன் களித்தெல் லோர்க்கு
மொண்டரு நிதியை யீந்து கன்னலுங் கண்டும் மொய்த்துக்
கொண்டவர்க் குறவழங் கிக்குல சேக ராழ்வா ரென்று
மண்டலம் புகழுநாம கரணமு மதித்துச் செய்தான் 16

சருக்கரைக் கிடையே தோன்றித் தக்க போழ்தமுதம் பாய
மருக்கமழ் மலரி னேங்குங் கற்பக மெனவே யாழ்வார்
விருப்புற வளர்ந்து கல்வி வேலையை யறிவாம் போதத்
தொருப்படக்கடந்து காம னெளித்தெழச் செழித்தார்மன்னோ. 17

அவரும் பொறையு மாரா யறிவு மாற்றலுரைந் தேய்க்குந்
தவர்செறி புயமு மாற்ற றதும்பிய வுரமுங் கண்டு
துவரித ழொருபைங் கோதை தனையவர் மணக்கப் பேசி
யிவர்தர வதுவை யாற்றி யெங்கணுங் களிக்க மற்றும் 18

எழுகட லவரைப்பின் மேவி ராச மண்டலங்க ளெல்லாம்
விழுநிதிக் குவையின் வாயில் வீழ்ந்திருந் திருக்க வோச்சும்
வழுவறு மொருகோ லன்னோர் வலக்கரத் திலக்க தந்து
முழுமணி முடியைத் தந்தை முடிமிசை முடித்தா னன்றே. 19

மல்லடு புயத்தி னன்னோர் மண்ணகந் துவக்கத் தாங்க
தொல்லருங் கமடஞ் சேடன குலகிரி துதிக்கை யானை
யெல்லையின் கிரிக ளின்ன வெடுத்த நஞ்சுமையைத் தீர்ந்தேம்
வில்லிய லிவரா லென்று வியனகை யடைய நின்றார். 20

அடையல ரவனி மாதர் மட்கட மகன்று விண்மீன்
மிடைதரு மமர மாதர் பொற்கட மிடைய மின்னுங்
குடைநிழல் குலவு மந்தக கொற்றவன் காதார் வாளைக்
கொடியதென் றறையு மாந்தர் கூர்மதி யிலர்கண் மாதோ. 21

செவியுறு கையினின் றேகுங் காவியச் சுவையிற் றேங்கு
மிவர்கையுந் துறக்க மீனும் திசையுறு நசையு நீதி
யவிரிரு நூலி னோசை யுடன்பகை யழிக்கு மேதிக
குலையுறும் விழைவுந் தக்க கொடையதுங் கொளவாரென் றும். 22

நயந்தவ ருவப்ப யாவும் நல்கிருந் தருவு மோரார்
செயந்தனின் றந்தை காட்டிற் செழுப்பதற் கென்னை யென்னின்
வியந்திவர் கொடையை வெட்கி விண்படர்ந் தொளித்த தென்றால்
பயம்படு மவர்தம் பண்பை முற்றுறப் பகர்வ தென்னே 23

புலவு நாறடல் வேலையன் புயல்வண னடியி னன்புங்
குலவு பாகவதர் மாடே கொண்டது மிகலித் தம்முன்
பலபட வாத மாடிப் பரம பாகவதர் பாங்கர்
நிலவிடு மதுவே பின்ன ரொருபடி நிமிர்ந்த தம்மா. 24

காசினிக் கிறைவர் காக்குங் கடைத்தலைக் காவல் வீரர்
கேசவ னடியார் தம்மைக் கேண்மையின் விடுக்க மாழைத்
தேசுறுங் கந்த வார மளவுஞ்சென் றிறைவர் செய்யும்
பூசனை விழைவி னேற்று வைகலும் புகழ்வர் மாதோ. 25

பதுமையின் கணவன் பாத பங்கயம் பயின்று வாழும்
மதனனை நிகர்க்கு மாழ்வார் மதமலைக் குழுவின் வைகுஞ்
சிதைவறுஞ் செல்வத் தூடு செறிதருந் திருநா ளெல்லாந்
ததையசி முனியின் வாழ்க்கை தானெனக் கழித்தார் தாமே. 26

அஞ்சன சைலனாதி யரங்க னன்றி லங்கை செற்ற
செஞ்சிலைத் திருவ னின்னோர் சேயடி களையே யுன்னி
நஞ்சர வணையான் பாத நணுகியே யிமைக்கு நாளு
மஞ்செறி பணியி லென்றே யார்துமென் றறைந்து போந்தார். 27

பரம பாகவதர் சூழப் பாரதஞ் செவியின் மாந்து
முருகுற ஸ்ரீராம காதைமோக பாகவத மாதிப்
பொருவரு புராணங் கேட்டு வைகலும் பொழுது நீத்துந்
திருமனன் றிருவாராத னத்தினுந் திகழ்ந்து மன்னோ 28

காகுத்தன் கதையி லன்னான் சானகி வதன நோக்கிப்
பாதுற்ற நினையு மன்றிப் பண்பி லக்குவனைத் தானு
மேகதொல் லுயிரை யேனு மிழப்பினு மந்த ணாளர்க்
காகச்செய் யுறுதி யென்று மகல்கிலே னணங்கு போல்வாய். 29

என்றவ னுரைத்த மாற்ற மிருசெவி குளிரக் கேட்டுப்
பின்றைய ரதன்சேய் தானு மொருவனே பிறங்கல் போல
நின்றவ ரெதிர்த்தீ ரேழா யிரமுக டிரத மூரும்
வன்றிற லரக்கரிந்த வான்செரு முடியும் வண்ணம். 30

தீதென வறிகிலே மென்றிருந் தவரி சைத்தா ரென்ற
காதையைச் செவியுற் றந்தக் கடுஞ்சம ரெதிரி னன்றே
தீதுற நிகழ்ந்ததென்று திருவுளந் துணிந்து பொள்ளென்
றேதிக ளுடனு லாய விரும்படை திரட்டிக் கொண்டே. 31

வம்மினெம் பெருமாற் கின்னே படைத்துணை வலிதிற் செய்து
மிம்மெனும் பொழுதி லந்த நிருதரை யெரித்து மென்றுங்
கும்மென வுறுக்கி வில்லுங் கையுமா யெழுந்த வூக்க
மம்முறை புராண கூடத் தனைவருங் களித்துக் கண்டார். 32

வில்லவர் பெருமான் றெய்வ பத்தியை வியந்தக் காதை
சொல்லுவோர் மறித்து மாற்றார் சொலற்கருந் திரளை வீழ்த்தி
வில்லொன்றால் விளங்கு வீரன் றனையனம் விழையுஞ் சீதை
புல்லினன் மகிழ்ந்தா னென்றபொருள்படுங் கவியைச் சொற்றார். 33

ஏற்றது செவியி னாழ்வார் இதயமும் பூரித் தேகுங்
கூற்றுமஞ் சனிகத் தோடு மீண்டிது கதையே யென்று
தேற்றியிவ் வண்ணந் தெய்வ நாயகன் புகழை நாளும்
போற்றியின் றறியா ராத னத்தையும் போந்தா ரன்றே. 34

வேறு

சுரும்பி மிருமண மாலையொடு பிறழுந்
 தண்டிரளச் சோதி மாலை
விரும்பி யிளகில வெறித்துத் துயல்வருதோள்
 விலலவர்கோன் விமலை கேள்வ
னரும்பெ ரியவடி யாரோ டிவ்வண்ண
 மனுதினமு மொழுகக் கண்ட
விரும்பு விபைப்புரப் பதினன் கெண்ணு
 தொழின் மந்திரிப ரீண்டி மன்றே. 35

அகடார வனுதினமும் வைதிக வேடந்
 தரித்த வந்த ணாளர்
செகம்புரக்கு நமதிறைவன் றன்னுழையே
 சேர்ந்தரசு செலுத்துமவ் வண்ண
முநவாமன் மனஞ்சு ழன்றே யுழன்றலையப்
 புரிவ தினவ்வுயர்ந்தோர் தம்பா
லநமரா வஞ்சகசப்ப தொன்றி ழைத்துமெனத்
 துணிந்தா ரறிவின் றுங்கே. 36

துணிந்து வழிவழி யாளும் புரவலர்கள்
 விலையிடுதற் கரிய தோண்மே
லணிந்தி லகுமாப ரணத்திரள் களிலொன்
 றறியாம லொளித்தே யாழ்வார்
பணிந்திறைவ னம்பணியி லொன்றெ வரோபய
 மின்றிக் கவர்ந்தா ரைய
வெணுந்திறமு மியலா விக்கொடுந் தொழிலை
 யிழைக்கிற்ப தென்னோ வென்றார். 37

ஏலா வம்மொழி செவியி னேற்றவரும்
 விம்மித முற்றினமாய் நின்ற
னாலா யுந்திறத் தினரே நண்ணிய
 வச்சாணி மலையெனவே யோருங்

காலா ருந்தேர் நிலத்திற் கவிழாது
காப்பதெனா வாசுமென்னும்
பாலாரின்ப மூதுபடா தோங்குமெனப்
பரம்பரையாய்ப் பகர்வர் மாதோ. 38

ஆகையினீ ரவனி யெலாநந் தலையிற்
றாங்குது மென்றறைந்து நின்றும்
பாகைநிக ரஞ்சொ லரம்பையர் வதியு
முலகளவும் பரிய செம்பொற்
கோபுரமே தாங்கி யெனக்குலவு கிறீர
னிலமு நங்கோட்பா டின்றி
யேகியிடா திந்தலை யிலெனி னீயிரிசை
யாதிங் கெவர்தாம் போந்தார் 39

என்றியம்பக் குலைகுலைந்தவ் வேணுதித் தலைவ
ரைய்யே யிட்ட வேலி
நன்றுவளர் பயிர்மேய்ந் தானனி புரம்போ
ரிழைப்ப தெவன்றடையொன் றின்றிச்
சென்றிவனே காதலரே யன்றி பெருமையறி
யாது சேர்வா ராரு
மின்றமது திருவுளமே நன்றுனை ருமென
வழங்கி யிறைஞ்சி நின்றார். 40

ஆகா நீரறைகு வதியா முணர்ந்தே
மீங்கதனை யவிர்த்துங் காண்மின்
றூகா தவினை நினைந்தீ ரென்றூழ்வார்
தம்மய லருளொருவன் றன்னை
யேகா நீயொரு பணியைக் கொணர்க
விரைந்தெனவ ருளிச்செய்ய வன்னுன்
போகா வோர்பொங் கரவைக்கு டிவழியாற்
கொணர்ந்தான் பொருக்கென் றம்மா. 41

நாவி ரண்டை நீட்டியது கனிசீறிப்
படம்விரித்து நரபா லன்முன்
மேவி ருந்தவவை நடுவண் மிகைத்திருகண்
குருதியெழச் சிவந்தங் காடக்
காவலனுமொரு கடத்தைத தந்ததனுட்
புகவிடுக்கக் கழறிக் காந்துங்

தாவருபொற் கடககரந் தாக்குமிதழ்த்
தாமரையாள் கணவன் றனனே. 42

மனமலருணிறுத்தி யவனியிறைவர்கோர்
செவிகேட்ப மலராள் வாழுங்
கனக மணித்திரு மார்ப னடியவர்க
ளொருபோதுங் கள்ளா ராயின்
சினவரவு நன்கிழைக்க வெனவெடுத்துச்
செங்கணணராவுறையும் பாண்டந்
தனுள ரவிந்தங் நிகர்க்குந் தங்கரத்தை
யிட்டினிது தடவி னூரால். 43

அக்காலப் பேருரக மடங்கி யவரங்
கரத்தின் மூக்க மிட்டுத்
தொக்கா நின்றவ ரெதிரிற் புறப்போந்தத்
தூடவரை வலஞ்சூழ் வந்து
நிற்கா முன் னூடுவதை நின்வா னினொருங்
கிமையோர் வியந்து வன்டு
மொய்க்கா வைகதரு மருமா மலர்கள்
மொண்டவர்மேற் பொழிந்தார் மன்னோ. 44

நீர்ததும்பி நிலவெறிக்கு நித்திலங் கணிரை
குயிற்றி நிலவு நேமி
யோர்ததும்புக கைபின் கிறிருந்த தரசு
செலுத்து குலசேக ரன்றன்
சீர்ததும்பு குணங்களை யங்கிருந் தவர்கள்
செயசெய வென்றெடுத்துப் பாடக்
கார்ததும்பு மேனியனுங் கமலை யோடு
கண்டகங் களித்தா னன்றே 45

வேறு.

மாழ்கிய மனத்த மாத்திய ரஞ்சி
மல்லடு புயங்குலை குலையக்
கேழ்கிளர் மணியா ரந்தனைக் கொடுவந்
திறையெழில் கிடந்த தாளிட்டுத்
தாழ்தலை யுடனே வீழ்ந்தெழுந் தைய
தமந்தனி லழுந்தகத் தினராய்ச்

சூழ்தர லின்றி யிழைத்த வெம்பிழையைச்
சூழ்ந்திடா தளித்தருள் புரிவாய் 46

ஏந்தலே யென்றுங் கிரங்குபு பழிச்ச
விலைஞர் ரயிற்கரத் திறைவர்
சாந்தமே மணந்து சழக்கென மகனைத்
தமனிய மணித்தவி சிருத்திக்
காந்துபொன் மகுடம் புனைந்து பன்னீதி
கலந்த நல்விதம் பலபுகட்டி
யாய்ந்துணை வரைவே றமைத்த வரவர்க்கா
மறத்துறை பணித்தனர் மற்றும் 47

நீளோயி லுருவா யவதரித் துள்ள
நீனிற முகிற்குழ லலங்கல்
வாளையேய் கண்ணியாம் புதல்வியைப் பொன்வழங்
கிருநதிக கிடைய ரங்கத்
தாளர வணையிற் பள்ளி கொண்டவற்கே
யருங்கடி மணமிழைத் தளித்தக்
கோளமர் பரம வைணவர் குழுமங்
கூடியங் கொழுகினர் பலகால் 48

வைகலும் புலரி யெழுகையி லமரர்
வந்துவந் தரம்பையர் திரளின்
கொய்தல ருச்சித் தெழுமரங கேசன்
குணக்கடல் குடைந்தன ரவர்தம்
மெய்கலு ழுந்த மேன்மையை முகுந்த
மாலைபாய வடமொழி தனிலுஞ்
செய்தனர் பெருமான் திருமொழி யென்னச்
செந்தமிழ் தன்னிலுஞ் சிறந்தே. 49

ஆங்கவ ரொழுக வடமலை முகடா
ரலர்மகட் கிறைவனை ரமைய
மீங்குவந் தெங்கண் மங்களா சாசனம்
புரிந்திடுக வென்றி சைக்கத்
தேங்கிய வுவகையொடு பரனடியார்
திரள்புடை சூழ்வர வெழுந்து
கோங்கிள முலையார் கண்ணயி னெறிசேர்
கொழுநகர்க் கச்சியின் மணந்தார். 50

மணந்தழு தொழுகு மலர்ந்த பாலாற்
றிழிந்த கங்குளிர்ப் புறந்தோய்ந்து
பணைந்திக ழனந்த சரசினும் படிந்து
பருங்கரி கிரியிசைப பரவிப
பணிந்தவர் தமக்கு வரமருள் வரதன்
பங்கயத் துணைப்பதம் பழிச்சிக்
குணந்தனிற் பயின்றங் கிருந்தனர் சின்னா
ளெழுந்தனர் வடமலை குறித்தே 51

தாளகஞ் செறிவோர் தீவினை யெரிக்குந்
தன்மையால் வேங்கட மெனவே
நீளுல கறையும் வானவ ருலகக்
நெடுங்கடஞ் சூழ்தர நிலவுங
காளமா முகில்க ணிரந்தரம் படியுங்
கனகமா முகடடர்ந் திலகுங்
வாளர வனந்த னுருவென வயங்கத்
திருமலை யிவர்ந்தனர் மாதோ. 52

ஆடுவோர் பங்கம் பாதலம் படிய
வடக்குறுஞ் சாமிபுட் கரணி
யேடவிழ் நறுந்தா மரைமண நாறு
மிரும்புனல் படிந்தெழுந் திமையோர்
தாடொழு மமைய னோக்கிருந் தடருந்
தமனியச் சிகரிசேர் நிலயத்
தூடடைந் துலகை யளந்தவ னொளியா
ரக்கண்டடி பணிந்தே. 35

கண்டகண் பெயர்க்குந் திறனிலா தருவிக்
கருத்தெழு முதமெனு மிரதங்
கண்டனில் வழிந்த தெனக்கணீ ருடலங்
கலந்திழி தரக்கரங் குவித்துப்
பண்டுபோற் கருதா தடியிணைப் பரிபா
லித்தருள் பரமனே யென்று
மண்டரு மறையிற் பரவிடப் பெருமாள்
கடைக்கணித் தருளொடு மகிழ்ந்தார். 54

அத்திருப் பதியி லவ்வணம் பலவாண்
டடைதரக் கழித்தலைக் கடல்சூழ்

குத்தலை முழுது மானிடர் தொலைத்த
குரைகழ லரிபெழுந் தருளுந்
தொத்தறு தலங்கடொறு மவனடியார்
தொகுதியிற் படர்ந்தவன் விறலை
யெத்திறத் தவரு முணர்ந்துயும் வகையே
யிசைத்தனர் தொழுதன ரிருந்தார். 55

ஆக சருக்கம் 6கது, செய்யுள் 259

குலசேகர ராழ்வார் வைபவம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

விஷ்ணுசித்தர் வைபவம்.

வேறு.

முன்னோ ரந்தணன் முழுமிடி மணந்த செந்தவத்தோன்
றன்ன தின்னவ லயின்ற தற்கவன றனைத்தனைத
னென்ன மினன வாஙகிரும் பொருளருளிய விறைவன்
பொன்னி னினனடி மலர்சிர முடித்தனம் புகன்றே. 1

நாடெ லாமிக நசைகொளும வழுதி நாடதனிற்
பாட லாம்பல பகடுறுங் கவிஞரோர் நகர
மாட லாந்திரு வில்லி புத்தூரென வதனை
மாட லாம்பொழின் மலர்மணங் கமழ்ந்தெழுந் தினமும். 2

வல்லி நுண்ணி டையாம் பையர்வதியு மந்நகரும்
வில்லி புத்தூரின் விழுமிதிக் குடைந்துளம் வெட்கி
வில்லி யின்பிறை வேணிய னொளித்த தன்றென்றூற்
சொல்லி யெங்கதன் முடிவுறுஞ் சொலற்கரும் பணையே. 3

ஓங்கு மாமணி மாடமீ துலவுறற் குழலார்
பாங்கி னுனன மதியிள முறுவலிற் படரும்
பூங்க திர்த்திர ளிலகினிற் புனிதவின் னதியார்
தேங்கொ ளின்குமு தம்பல தெளிவுற மலரும். 4

மிக்க கனகமு கிடை விடை பட மெல் கியபா
தொகக் ருககடைக கணகளின் சோதியுந் தலாயா
பொக்க நீழு நிலமு மாடபது டி ந்து
புகக தோரண மென்னை நிரை டப பொடயும 5

பதி நதிலப் பவனனெ நெழுந்த நிலவி
னத்தி நப்புப வமரர் கோன நென்றிரு * நகரைப
பதி நதிலும் பணத்திறு சிரந்தவெவ பகடி
மெத்தி நத்தைச் யெனபபரி கசிபபதை பிணையுட. 6

அந்து மாடரும பசியவா தனிடைச சபரிக
தெங்க டெப்வத மெனபபத மிகை ஞசிடப புதுவோர
தஙக டாபழுன நகன்றுய ரிறபடுட தழைகக்ச்
செஙக ணங்கடை விருகதருள செயதிநிஞ் சிறக்க. 7

கங்கை யுஞ்சர வதிபுங் கதிரவன மகளு
மங்கு வநதுதோய பவரகங்க ஞவியின் பருகதப்
பங்க யசெழுங் காடல ரமுதெறும் பயமார
பொஙகி நுந்திரு முக்குள மெனபபெயர பொ யும. 8

வேறு.

உம்பருமியம பநகரிய மாணபாரத தொனனகரில
கறறினமு மேபதத திருக்கண்ணன் கழலிணையே
பறறென்று மையுமொரு முன்குடுமிப பாகவதர்
பெற்றெடுத்த ரத்தினமே பெரியாழவா ரென்பவரே. 9

இந்தயுக நாற்பானே ழேன்றகுரோ தனவருடத்
தந்தமுறு மாணிமதிச் சோதித் திருநாளில்
சந்தமறைக் கலுழன்றன் பங்காமச சால்பினரும
வந்துதயஞ் செயதனரவ வந்தணர்கால வழியிலக. 10

சாந்த மொடுதாங் தஞ்சாலுங் கருணையுறா
லேந்த ரியகலவி மணிவணண னிடத்தன்புற
தேர்ந்த வர்க்குவிண்டு சித்தரென்னுந் திருநாமம்
பாந்தண் மிசைக்கிடந்த பரமனடியாா பணித்தாா. 11

[* குறிப்பு:—இந்திரனுக்குத தென்றிசையில் வசுவோகஸார மென்ற வொரு நகருண்டு.]

பொன்னன் புதல்வன் பூட்கயிறை வீடணனோ
டின்னபா னன்பரெல் லோர்க்கு மித்தகையார்
பன்னற கரியதிருப் பத்தரெனப் பார்த்தவாசனை
மன்னுமகிழ் வுற்றறைய மாண்பா யொழுகினரால 12

விண்டு சித்த ரெந்தை வியந்த வடவிருக்கங்
கொண்ட பெருங்கோ யிலற்குக் கொள்ளுந் திருப்பணிகள்
கண்டெடு தனை யான புரிவேனென்று கருதியவன்
கொண்ட வெழிலீரைந்தவ தர்பவைக குறித்துணர்ந்தார். 13

ஓனபா னவதாரத் தொன்னலன்று வாணிபரி
லன்பாய மலர்தெரியற காரகெழுந்த தன்மையினே
மின்பாய் முகிலூரத் தாபகந்த மிகும்பணிமெய
வன்பா யிழைத்திடுவே னென்றுமனம் வலிந்தே. 14

எல்லை யறிவரிதா யிரும்பெரிய வாராம
மொல்லென் றுடன்வளைத்தாங் கோளிபுற வுமபாகனும்
புல்லரிய நானுப பூஞ்செடிக டாமபதிததே
யல்லும பகலுமதை யாதரித்துப போந்தடைவே 15

கிள்ளை மயிலபோலுங கேகயமென் புட்போலும்
வெள்ளை யனம்போலுங விவிதபிற வேரிமலா
களளைப பெருக்குநறுங் காலாபந் தெடுத்தழகே
கொள்ளை கொளததொடுத்துக கொவிந்தற்கே யணிவார் 16

ஈதிங் ஙனங்கழ வினனென்றி யமபுதுமண்
மீதெங் குங்கோல் செலுத்துமின்னு மணி முடியார்
பாதம் பணிந்தொழுகப பாண்டியர்க ளன்றுளு
மோதம் மெனவொளிரு மதுரையெனு மோர்நகரம் 17

பத்தி மணி மாட மதிரவிற் பைந்தொடியா
ரத்தோ ரணநகரி லாங்குலவு வாரிடையி
னத்தங் கரனகர நாயகனு நன்முகமுஞ
சித்த முணராதே தியங்கிடுமு ரோணியரோ. 18

பூட்டுந் தளையோடும் பொழியுங் கருமுகில்க
ளீட்டந் திரிவதென வெங்குமதி ரபயிளிறும்
மோட்டின் முகபடத்த மும்மதத்துக் கைம்மலையின்
கூட்ட மசைந்தசைந்து வீதிதொறுங் கூர்ந்துலவும் 19

செங்கேழ் பரிதிமணிச் சேர்ந்துல(வு) மாடமிசைச்
சிங்கா ரஞ்செய் மணியின் செப்பென் முலைமகளிர்
தங்கா தலர்விழைபத் தாமணிபுனை கஞ்சனம்போ
லங்கா ரலகரி [illegible] லார்த் [illegible]ளிரு[illegible] வைகறையே. 20

பூந்துழ லாரைம்பா[illegible]த்தமசிற் பூம்புகைவின்
ணோங்கு மணிபாடப பலகணியி னுள்ளிருந்து
நீங்கிப புறம்போகை நேசிறைபிற படமுகி
லேங்கிக் களவிரிக் தேமுவதேக் குமரோ 21

பொன்மணியின் றோரணமும் பூஞ்சாமர[illegible] கதிலத்தின்
மின்வடமுந் தொங்கவகன் மேலோங்கு காவணமும்
வின் மணியின கோபுரங்கள் வீறுஞ் சினகரமுந்
தொன்மையையா மங்கரி பெங்கரு துவன்றிடுமே 22

வேறு

புந்தியி னளகறு போருறு கரியவபுரியின் கைகிர
சிந்துவே முடங்க வையஞ் செவியிற் புரக்கு மாற்றன்
முந்திய கீர்த்தி முழுமை புலகினோர் முடலை வீரன்
இந்துவின் மரபிற் றோன்று மிருந்தசட ரென்ன நின்றான் 23

வல்லப தேவ னென்று வழங்குமோ ரிறைவன் வந்தோர்
சொலலுமுன் வழங்கு மென்றுஞ் சுவணமே டளிக்க நேர
வெல்லை யிலொரே யாகி யிடை யற் தொழு கலாலை
மல்லலங் கடலுந் தோயம வறத்தலின் மலிபு மன்றே. 24

கூடலின் கோமான் கையிற் குலவுவாண் முகிலே யென்று
மாடலே ஞானதாகா ரெனுமன நிவக மந்த
நாடரு மசிலைப் கண்டே நடலையி னரியு மென்று
லாடலா ரவன்முன் போரி லாரெதிர்ந் தடுப்ப ரம்மா. 25

அன்னவ னொருநா ளாரு மறிவுறு வேடந் தாங்கி
நன்னகர் நிலையா ராய நள்ளிர வுலவப் போந்து
தொன்னெடு மறுகி லோரில வேதிகைப் புறத்தே துஞ்சும்
பன்னரு மறைவ லாள னொருவனைப் பரிவிற் கூவி. 26

ஆரையா நீயிவ் வூர்க்குப புதியையா யடைந்தா யென்ன
வேரையாய் பவத்தின் விண்டு பதிப்புனல் படிந்து மீண்டு

சிறையாய் சனகி கேள்வன் செய்தசே துவின்கண் டோய
வுறையாள பவனே போவல் வேதிய ரொருவன் யானே. 27

என்ன வவ்வேந் தனீயே யெக்கலை யுணர்ந்தா யென்ன
மன்ன வவ்வவற் றினென்ன மதித்தடை யமுத மானும
பொனனெ டுழுலகம் போற்றுரு சுருசி ரன்றிற மேபோனு
நன்ன யமுளதொன் றிங்கு நவில்வது துணிந்து கலலாய 28

ஆண்டெலாந் துய்க்க வோரெண் மதியி னின்முயல லாகு
மீண்டிய விரவிற் கேற்ற பகற்பொழு திழைக்க லொல்லு
மூண்டிடு முதுமைக் காய விளமையின் முயல வேணடு
மாண்டகாய் மறுமைக் கிம்மை யடையவு முழைக்க லாமே. 29

அததிறுண் மணலின் மிக்க வடுத்த பல்பிறவி தம்முள்
கத்திகைப புயத்தா யொனறிற சிறிது மூனறரி காண்டற
கெத்திறத் தவர்க்கு மின்ப மேபக்தி நெறியி னென்றுற
புத்தியிற சிறந்து பூபபோ ரொழிவிரா வதனி னென்றான். 30

அந்தண னுரைந்த வந்த வரும்பொரு ளறிந்த வாழிச்
செந்தனிக் கரத்துச செம்மல் சிக்கெனப் பவளம் புக்குத
தநதவ்யந் திநா ளெல்லாந் துணந்தன வறிந்தே யெனறு
சிந்தையிற் கனுழ்ந்து செல்வ நம்பியை விளித்துச செப்பும 31

என்குலம் படரும்பின் புரோகித மணிமே நீம்பா
னனகருந் திடுதற காய வெடிப்பி னிற்க விழ்த்த நாடாப்
புன்கரும் பேதை யொப்பப பொழுதெலாம் வறிதே போககி
யின்பரம பொருளை யாராய வின்றுசிற றின்பந தேககி. 32

போந்த நானுன் மஞானம் பொருந்தியுபந் திடுமா றுனறன
கூர்ந்த புந்தியி னாயந் துகூறுக வென்ன வந்தச
சாந்தமா நிதியாங் கல்விச் சாகர னுளத்த
காந்து பன்மணியா மூாரக் காவலற குரைக்கு மாதோ. 33

கலைக்கடல் கடைந்து வாய்மை யறிவெனு மமிழ்து கண்ட
மலைக்கிணை யெனுமோர் சான்ற பெரியரை மணநது வேதத்
தலைபபுறும் பொருளைத் தேறித் தணபபரும பிறவி நீத்துக்
கொலைக்கருங் கூர்வே லைய கூடுதி யமுத மென்றான். 34

இன்னணஞ் செவியி னேற வெறுப்பவத் தடந்தோள் வீரன்
பொன்னினற் கிழிபொன ருங்கே பொருவின வுபரத் தாக்கி
மின்னதிக கேவா தத்தி ... ருமந்த
மன்னெடுஞ் சமயத் தேவ மறைபுற பொருளா தாமே. 35

ஆகையி னமைச்சர் தாணி ரவரிமி பரப்பல
சாகையின் சமயத் தோரகள போந்தி வனாடமது கொள்கை
வாகைசேர் வகையின் வாதப பரிசினை ... கென்ன
வோகையி னுலகெங் கோட ... ரவந யாங்கே 36

கண்டது சமணர் சைவர் கபிலர் பாட்டத் ரின்ன
மண்டல நிறையு நாளுமத்தின ராயபின் மார்த்தர்
கொண்டல் கண்படிக்கு மிஞிசிக் கூடலார் கோமான் வைதுத்
தண்டமிழ் வலாருங் கோட்டி தன்னகம் பொதுளி னாரால். 37

நோக்குறு மளவே நெஞ்ச மூட்கிட நவலும் வாதம்
போர்க்குவ நதவர் களார வாரத்தி பொருவின் மாயன்
பாக்கியக் கெதுகொ லாமோ வெனபரிக் தவளபொற பாதம்
வாககிறை பரவுஞ சிரின வைணவ ரவைக தாராக. 38

வடபெருங் கோயி லானவ வளவி லாழுவாரின் வண்மைக்
கிடமுறுங் கனவின் கண்ணா யெழுந்து நீ மதுரைக் கேகித்
தடமறைப பொருளியா மென்னுந் தத்துவத் துலகத் தென்னப்
படவா வமர்ந்தோ யென்றப் பண்ணவா பகர்வா மாதோ 39

கனித்திரக் கையனுபுன கழலிணை கருதிக கல்வி
தினைத்துணை பயில்கி லாது திரிதரு மடியே னெங்ஙன
மனத்தினு நினைக்கொ ணாத மறைபுறு பொருளை யாய்வென
சினத்தினி லிலங்கை செற்ற செஞ்சிலைப புயத்தா யென்ன 40

பச்சையா லிலையின் பாயற் பரமனின் முறுவல் பூத்தே
யிச்சையா யெழுக நீயே நினைக மிருந்தே யாமும
மெச்சயா வருமெங் கெங்கு மெய்ப்பொருள் விளக்கு தும்பொன்
வைசசயாப் புடனே வென்றி மணந்திவண் மீள்க வென்றான், 41

கண்விழித் தெழுந்தே யந்தக் கனவினின் பொருளை முன்னி
விண்வழுத் திருமவ் விண்டு சித்தருஞ் சனகி கேளவ
னெண்விழுப் பதஞ்சே ரஞ்ச னேயனை யுறழ்ந்து ஞான
மெணவழக் கிடுதற் கின்றி வீறிடக் கிளர்ந்து மன்னோ. 42

ஆரணம் பழுத்த நாவி னம்புவி யமரர் பல்லோர்
சீரினைப் புகழ்ந்து போற்றிச சூழ்வரச் சிவிகை யூர்ந்து.
நாரணன் புகழை யன்றி நவின்றிடா மதுரை மூதூர்
காரணிந் துறந்து மாழை மதிற்புறச் சோலை கண்டார் 43

செல்வ நம்பி யறுகுங் காளச் செழுமுகில் விண்டு சித்தன்
வெல்லும் புன்மதங் களைந்து ஞானக் கண்விளக் கவன்றன்
மல்லடு திணிதோண் மன்னவ குரைத்தது மகிழ மன்னன்
பல்லியந் துவைப்பப் போந்து பணணாவர்க் கருகு புக்கான் 44

புக்கவர் பொருவில் பாதம் பொன்முடி படியக் கண்டம்
மிக்கவ ராகித் தொண்டு மேம்படக் கொணர்ந்து பூவி
னெக்கலை வலரும் பம்பு மவைக்களத் தரிபி னேர்ந்துத்
தக்கதோ ரிருக்கை யீந்து தனியுறச் சிறப்புஞ் செய்தான, 45

கறுத்திடு மனத்த ராகிக் கண்டுநங் கிருந்தோ ரெல்லா
மிறுத்திடக் கிழியைத் தத்தஞ் சமய நூலெடுத் துக்கதறி
வறுத்திடு பயறை வித்தி வளமுளை கிளம்ப நோக்கி
வெறுத்திடு முழவ ரென்ன வெம்பினா திகைக்கும் வேலை 46

நிருபனும் செல்வ நம்பி நேயனும் விண்டு சித்தர்
மரைமல ரடியைப் போற்றி மறைப்பொருள மலர்த்து கென்னப்
புரையறு மவனும் வேத பூரணன் புகழை நாடி
வரையறும் பொருளக ளெல்லா மனத்துறத் தொகுத்தார் மன்னே

பங்கய னருளின் வன்மீ கம்முனம் பயந்தான் போலுஞ்
சங்கமாம் பாஞ்ச சன்னி யத்தினிற் றுருவன் போலுஞ்
சிங்கமா யெழுந்த தேவன் றிருவருள் கொடுதொல் வேதந்
தங்குவான் பொருளக ளெல்லாந் தமதகம் பொலியக் கண்டார். 48

கண்டவா முழுதுந் தேற்றார் குலைந்தகங் கருதிச் சாம்பக்
கொண்டலி னிடித்துப் பெய்யுங் கொள்கை யாய்க் குமுறி யாடி
விண்டுவே யீறி லின்பம் விழைவுற வளிக்குந் தேவென்
றண்டரு மறிந்து தேற வரும்பொரு டெருட்டி வைத்தார். 49

வேறு.

இன்ன வண்ண மவரறு தியிட்டதாத வோடவை யிருந்தவ
ரென்ன வென்ன விதுவென்று விம்மித மெய்தி நின்றிட விரும்பொனின்
மன்னு சற்கமு மறுத்த மாதவர் மலர்ப்பதத் தருகு வீழ்முனம்
பொன்ன காத திருமலர்த் திரண்மழைய வைக்களத் தைநனி போர்த்ததே 50

சருதலா தழுமி காத்துறக் குகடை நிருப னிடை மோகி தூட
னருகிடன் னவரி னடிவணங் கிடடி யோபமைச் தவிது மொனறுயோ
மதரிரவின நூமய லாழ்ந்தமாழ்கிட மூசேயமா யாவையமபிழைத்தவே
பரிதல் கொண்டிவ வொழுகது பல்லாண் டுரைதரு வீனென்று பலபரவவே. 51

பட்ட யானைமிசை வைத்தநப் பரிப பமபுவா முரசதிர்ந்தெழ
வட்ட வெண்குடை நிழற்றிக் கபமி வார மேகனு மெருங்குநக
கட்டியம்பல ரெடுத்திசைக்கவி ருகை துவிநமெதவருங் காணவா
நட்ட ணொகொடி யடர்ந்த மாடறு கிளகா வடையவர நடததினை 52

அந்த வேலைக் கடலவன் னனையபுய மலர்ந்தமா மடிறுடனவ
செந்தலைக கலுழன் மீதிவாந் தாதிசை முகன் முதல் விபுதர் செறியந
நந்தகத திலுட னெறிகனற் போறிபை நாலவகைய படைபுயின் செய
வந்தரத தினிடை வந்துமன் பருள் யசுதைல விழவை நோக்கியே 53

வரைபெனும் பிரமரதமீவாக தொளிரு
மைநதனைத தசவசி ரன்றவா
வரையறும் பரம முதமுடன் விழைவிநோக்
குமாறு மனமகிழ கையில்
புரையறுந் திருவின விலமிடுந் தூரிறை
பூத்த ஞானமொடு வானமே
னிரையின் மின்னுகட ளரிடைப் போலிய
நீல மேனியனை நோக்கினூர். 54

வேறு.

காலதே யங்களிற் கட்டுணு வொன்றிலை
வாலிதின் வந்தெனின னமபகத தெதிருறச
சீலமோ டெத்தவஞ் செய்துளே னெனினுமுன்
னேலுமோ விப்பெரும் பேறியா னெய்தவே. 55

என்றுகந் தடிபணைக் கரமதத் திபமிழிந்
தின்றுநா னுய்ந்தே னென்றிரு நிலம்படி யேவீழ்ந்
தொன்றுபே ருவகையிற் பலதரஞ் சிரமிசை
நன்றுசெங் கரமலர் நலமுறக் குவிகொளா 56

கண்களா விழிதருங் களிபுனற் பெருவள
மெண்கொளா மயிர்சிலிர்ப் பேபந்தமெய் யெங்கணும்
மண்கொளா றென்னவே மறைசெயத் தனிமறந்
துண்களா லளிபடும் பாடுபட் டுருவேவ 57

காதலின் மக்களிற் காரண மின்றியே
தீதெனும் பரிவெனத் தேவதே வன்றனைக்
கேதுகொல் தியையுமோ வெனமனச் சங்கையி
னோதினா மங்களா சாசனத் துலகுய 58

சாலியின் குலைபழுத் ததிதெலிற் சாயுமா
போலவப் புனிதருமப் பொருவருஞ் செல்வமங்
கேலவந் தெய்தவு மெம்பிரானரு டனிற்
சாலவுந் தாழ்ந்தவன் றன்னைத் தாழ்ந்தரோ 59

தாமிவர்ந் தருளுதந் தாவளக் கண்டையை
மாமலர்க் கைகளிற் றாளமாய் மன்னியே
சேமமா மங்களஞ் சேருபல் லாண்டெனத்
தாமரைக் கண்ணனுக் காயவண் பாடினார் 60

ஆண்டுபூ மாதினவ் வாண்டவன் பொங்கியே
மாண்டதன் குணமலா மலரவங் கருளவே
சேண்டிகழ் வடபெருங் கோயிலான் றிருவரு
ளீண்டிதிவ் வனுபவ மென்றவற் றுடியே 61

செவிமணிக் குழைகளைச் சேருநீள் விழிகளார்
குவிமுலைக் கோவியர் குரவைகொள் கண்ணனின்
கவிகளும் பிறர்களும் போற்றுமின் கதைகளைத்
திவியமா மமிழ்தினிற் லெளிவுறப் பாடியே 62

பாடுபல் லாண்டையே பான்மையிற் கொண்டுமுன்
றேடருந் திவ்விய தேசமெங் கணுமொளிர
ஏடவிழ் துளபமா லேத்தரும் பகடினை
நாடியே பாடினர் நாகரம் போற்றவே 63

வேறு.

பெரியாழ்வார் திருமொழியென் றதற்கரும்பேர் பேசுவார்கள்
வரியாரும் பையரவப் பாயலிற்கண் வளர்பவனுந்
திரியாத ஞானியினைத் திருக்கடைக்கண் விழித்தருளித்
தெரியாதங் கெல்லவர்க்குஞ் சிக்கெனவிண் ணூடொளித்தான் 64
கந்தடுகிம் புரிகோட்டுக் கரிகிகரக் காவலனு
முயந்தனனுன் னருளினென வும்பர்தொ ழுமாழ்வாரின்
கந்தமலர்ப் பதம் போற்றிக் கைகுவித்து நிற்கவவர்
பந்தமறு பலர்கேட்பப் பார்த்திபனுக் கீதுரைப்பார் 65

நாலாகாய மாமறையின் றணிபாட பொருளைத்
தேன் காலத் தெரிபாதுசெந் திருமா லவனென்றே
வானகாரை வகுத்து வனமேள வாய்மைகவ லுவகைபெ
நான்காரை வந்தவிந்த நாரணனுர்க் காட்டினரே 66

மாயைகடந் தவனுய மன்றுசத்த சத்துவமே
யாடகுணத் தாதிமத் திடாந்த ரகிதனுமாய
மாயிருஞா லங்களெல்லா மாண்டவழிற் றள்ளடக்கித்
தூயமல ருந்தியினின் றயனைத் தோற்றுவித்து 67

ஆனைபுரிந்த தோனமனை பவனு ஆதிபபிதனுக
தானையொளி ராட்புடன முனை பராந்தளித்து
மேனையிரண மெவ ரளிக்க வீந்தருளம்
மானே மறைமுடியின் மன்னுமொரு தெய்வமரோ 68

பிரகிருதி கலவாது பிறங்குதிரு வைகுந்தத்
திரவிபல வெனவிலகு மாமணியின மணடபததே
விரவிவெழி னித்தியரு ரிதவெதாகையின் விழ்ந்துளபப
பரமனருள் பாடுவதே பகாரிய முத்தியெனப 69

அகதகைப பேறுறறகோ வாசிரிய ரின்னருளைப்
பததிபுரிந் தவைவேயபண் ணிடிமு பாபமென்ப
ரிததகைய நெறிதணைகோ ரிறப்புதிப பினைபபொழுதும்
மத்தமொடி யாப்புணடு மறுகிச் சுழன்றலைவார் 70

விட்டவர்க்கும் வாய்ப்பரிய வீடுதிங்ஙனக் குரைத்தேன
மடடவிழு மணமாலே மன்று வெனவருளிச்
சிட்டர்தொழ வானவர்கள் செய்யமலர் தூய்வழுத்தப்
பட்டநதன் மும்மதக்கால் பகட்டின் மிசையியர்ந்தார் 71

ஆங்குப் புரவலனு மளப்பரிய சிறப்பளித்துத்
தாங்குசெல்வ நம்பியொடு தான்சிறிது பின்படர்ந்து
பாங்கிற் கடைக்கணிப்பும் பரிவினின்மி னெனுமொழியுந்
தாங்கியரி தின்மீண்டு தடமதிலி னுட்புகுந்தான் 72

வழுதியவை நடுவண் வாய்மைகிலே நிறுத்தழகன்
எழுதருமீங் கெனமருங்கில் வந்தியர்க ளேத்தெடுப்பக்
கெழுதகைமை யுடன்வருதல் கேட்டுநக ரெல்லோரும்
முழுதுமம ராவதியின் மூதூர் வனந்துடனே 73

பொன்னே புரிந்தொளிரும பூரணகும் பங்களுடன்
மின்னே ரிடைமடவார் மிழறறிவர மங்களமும்
மென்றுடும் பீலியொடு முக்குடைக்கண் மிங்குறழ
வன்றுரைச் சென்றெதிர்ந்தே யங்கரங் கொண்டணைந்தார் 74

மண்டபமும் வாவிகளும் மன்னுநக ருண்ணுழைந்த
விண்டுசித்தர் கண்டுயிலும் விண்டுநில யமபுகுந்து
தண்டமென வீழ்ந்தெழுந்து தாமரையா ளுபகநின
பண்டையருள் கொண்டுவயம் படர்ந்தே னெனப்பரவி 75

வாகைபெற மணந்த பொற்கிழியும் வாரணமு
மீகைமலி வல்லபதே வன்கொடுத்த வெப்பொருளுந்
தோகையுறை பங்கன் றுனபொழித்த மாலடியி
லோகையுட னளித்தா ருலகம் புகழ்நலத்தார் 76

மற்றந்த செம்பெருமான் மகிழ்ந்து கடைககணிககப
பெற்றின்று ளவமொடுதீர்த தப்ரசாத மெல்லாஞ்
சுற்றுமவர் கட்குச்சொல விமுறை யின்மொழிகள்
பற்றகலு நன்மனத்தார் பான்மையுறு மில்லிளங்கே 77

பூவாணி பன்மனைக்குப் பூவிழைந்து புக்கவற்குத்
தாவாமு தம்விளைக்கத் தாமெடுத்த பூத்தொழிலை
மேவாவு றற்கரிய மிக்கவந்த நற்பணியே
யோவாதின் சீவனமென் றுன்னி யிழைத்துவந்தார். 78

விஷ்ணுசித்தர் வைபவம்

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் 7 - க்குச் செய்யுள்—337

ஸ்ரீ:

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்.

8 - வது சருக்கம்

வேறு.

முன்னா ளெய்த்தோ ரருமறையோன்
முழுகுங் கங்கை யிடைமூழ்கித்
தன்னோர் பொய்கை தனிற்கிளைபத்
தார முடனே தயைபுரிந்த
பொன்னின் முடியி னொருவரைசேர்
புகழார் திருநார ணன்மலர்த்தாள்
மன்னே நனவிற் கனவிடையு
மறவா தாரே பிறவாதார். 1

தெங்குங் கமுகுந் திங்களையுந்
தேன்சேர் கதலி நறும்பலவு
மெங்கும் பொதுளி வளமபெருகு
மெழிலார் பொன்னி வளநாட்டிற்
பொங்கும் பவங்க ளினைப்பினும்போம்
பொன்பாய் நதியின் றன்கரையிற்
றங்கு மண்டங் குடியெனும்பேர்
தாங்கிப் பொலியு மோர்பதியே. 2

எழுதாக் கேள்வி நான்கினையு
மிகவா தோதி யனவரதம்
வழுவாச் செந்தீ வளர்ப்பவர்முன்
வளருந் தூமிச் செந்தலைபார்
தொழுவார்க் கின்பந் தொழவருள்வோர்
தோலா நூலின் றுணிவுடையோர்
எழுநா ளுய மனையுடையா
ரிருந்தா ராங்கின் வேதியரே. 3

காரார் கலியிற் காசினியோர்
கருதா ரெம்மை யெனக்கருணை
சேரா நீலத் திருமேனிச்
செங்கண் மாலத் திருப்பதியிற்

பாரா ணிளை பங்கயத்தா
ளுடனே நின்று பரமபதந்
தாரா வின்பந் தமையுமவன்
டந்தே யடைவோர்க் கிலகுவனால். 4

வேலைய் கண்ணா ளயிராணிக்
கேள்வன் முதலாம் விண்ணவாக
ளேலா வேள்வி யெபபொழுது
மிழைக்கு மறையோ ரழைப்பதினே
மேலா முலகி னடிககடியிங்
கிழிதற் கிதுவே மிகவினிதென்
றுலா ரவ்வூர் தனிலுறைவா
ரகலா தென்று மரம்பையரின். 5

கலியி லிருநூற் றெண்பத்தொன்
பதுவென் கழறும் பிரபவத்தின்
மலியு மொன்ப தாமதியிற்
கேட்டை நாளின் மாதவனார்
விலையில வனமா லையின்பெருமை
விரவுந் தொண்ட ரடிப்பொடியார்
நலிவி லவ்வூ ரொருமறையோர்
மகவாய்த் தோன்றி நனிசெழித்தார். 6

நன்கே நாடு மங்கலத்தார்
நணுதுங் காலை திருக்கருவிற
பொன்கேழ் வதனப் பூவமரும்
புள்ளே யென்னும விழியிணையி
னென்கே சவனென் றிருவரங்க
னிதயங் கூர்ந்து கடைக்கணிக்க
வின்கேள் விகளே முதலாய
வெல்லா வுணர்வு மேய்ந்தனரே. 7

எனினு முலகிற கியையவிளம்
பருவத் தெழிலோ ராசிரியன்
கனிவி னருளிற் கலைகடலின்
கரைகண் டில்வாழ் காதலகன்
றனையாள் கண்ணற் குறுபணியே
யிழைக்க விரும்பி யெழுமதில்சூழ்

பனைசேர் கைம்மா படைப்பித்துத்
திருவரங்கம் படைத்தனரால். 8

படர்ந்தங் கரங்கன் கிங்கரர்கள்
பலரு மிவ்வண்ண முறைபுரிந்தக்
தொடர்ந்து வழுத்த வடக்குரிய
தூய வைபவத் துணைவிரார்க்
கடந்தாழ் கரிவைப் புராதவத்துக்
கமழ்ந்தே மாலைத் திருப்பணிபே
கடந்தா னலமொன் றதுபுரியத்
தாணித்தே தலமு தாடப்பேர. 9

பூவை குந்த மெனுமதற்குப்
புகலு மேல்பாற் பொன்னியலை
தாவுந் தடமோர் முடிக்குறையென்
றறையு மதனிற் றழைபுமலர்க்
காவொன் றமைத்து வழைவகுளங்
காந்தள் குரவங் கமழ்துளவஞ்
சிவந் திடுமே முதலாய
சேருந் தருக்கள் பலநிரைத்தார். 10

இருமூன் றிருது வினுமகமழு
மெழிலா ரலரா மலர்த்தத்
திருந்தத் தனத்தே தினங்கொய்த
தேமா மலரின் பூந்தொடையே
யருநா கணையான் றிருவரங்க
னங்க மெதகு மாழ்வாரின்
பரிவோ டணிகு வதினன்றே
பகர்வர் தாமோ தரனென்றே. 11

புலனை வென்றோ ரனைவருமிய
பொருவில் விப்ர நாரணரே
விலையின் மணியா மெனமகிழ
விளங்குங் காலை யொருபகலின்
மலர்சே ரணைகு மாயவரின்
மதிசே ரெழில்சேர் முகநோக்கி
நலனே விஞ்சு திருப்பவளந்
திறந்தே குயிலி னவில்குற்றாள், 12

கூடா தனையுங் கூட்டுமிணை கூடாக் கொற்ற முனக்குளதென்
றூடா நிற்றி யாண்பாலா யம்மை யெதிர்நின் றுநினு
நாடி நின்ற விவர்பானு னலியும் பகுதி புரிகுவதென்
காடாள் வித்தே யைவரையுங் காத்த கரியோ னெனநகைத்தாள். 13

கனகற் கொருதூண் போழ்ந்தெழுந்தோ னிலவே காலும்புன்முறுவ
லினிதிற் புரிந்தென் னிளமயிலே யிவரிற் பெரியோர் காமுகரி
லவனிக் கண்ணே யொருவருமின் றெனவே யாரு மறைதரயாம்
மனதிற் களிக்க நீயின்னே மாடுந் திறலைக் காண்டியென. 14

அருளி யாங்கே பொன்றுலகில் வதியு மரம்பை யாயமதின்
மருளு முனிவ ரெனும்வனப்பே மணந்தா டேவ தேவியென்பாள்
சுருளுங் கரிய குழற்சகியர் சூழக் கரம்ப னூரிடையே
யுருளுந் தேரார் மறுகினொரு மனையின் வதிய வுரைசெய்தான். 15

பையா ரரவப் பாம்பணையான் பணித்த பணிதன் றலைசுமந்து
செய்பா ரரிதோப் சேல்விழியச் சேண்பா லணந்து விண்ணிழிந்து
மெய்யார் முலையும பொய்யிடையு மேவு மாயம் புடைசூழச்
செய்யார் தீக்கை யவரணையச் செறிந்தா ளவ்வூ ருறைந்தாளே. 16

உறையுங் காலை யொருபோழ்தவ் வொளிகால் கபோலப் பனிக்குடையாள்
உறையூ ரிறையி னுழையேகிமீளு மமையத் துயிர்க்குறுக
ணிறையும் புரியா விப்பிரநா ராய ணன்ற னிரும்பொழிலில்
குறைய வழிபோ மிளைப்பொருதன் குருந்தி னடியி னொதுங்கினால் 17

நின்றங் கரிய வுடன்பிறந்தா னிலவுந் திங்கண் முகநோக்கிக்
குன்ற நாணுங் குவிமுலையாய் தனதன் வனமுங் குறைந்துடையு
மன்றன் மலரே மலிதருமிம் மறைபோ னறையே பொழிபொழிலி
னென்ற னிதயம பொங்குமித னெழினன் கடைவே காணுகவே,

அளியின் பாட னல்லுசவு மலரு மலரா மருக்கியமு
மிளியுஞ் சுவையின் மகரந்த மெனுமேந் தரிய பாத்தியமுந்
தளிரா நவபீ தாம்பரமே தாங்கு வனமான் கொண்டுநமக்
கொளிசேர் தருக்க ணிரையினிழைத் திடுமே யுயரா தித்தியங்காண்.

தனுவு நாணு முரனுழந்து தளருங் கணையுந் தடந்தேருந்
துணைவிற் பசிய பாயமாவுந் துனிசெய் கரிய காகளமு
மினுமா மிவையே முதற்பலவா மிகலுக் குரிய வெப்பொருளு
நனியீங் கீண்டிக் கிடப்பதினே யனங்க வீர னனிசீறும். 20

துவளுமவ் வல்லிதன் றணைப்புயமுந் தமரே சேர்ந்த தூநர்வாய
நவமா மலரி னின்னகையும் பாராத மென்றே நரி சாரதுங்
கவலுந் தணந்தோர் களகண்டக திசையின் முகம னுப்படைத்து
மிவருமகாத லிவ்வனமான செந்நேவார்க் கினப மிழைப்பனவால். 21

குரவந் தளவங் குருவமைமா கோடல் படமா தவிநல
மரவிந் தங்கை ரவமுதலா மளவி னான்கு வகைமலரிற்
பெருகு மதுவிற படிந்துதவழ் பிள்ளைத் தென்றல் விவணடைவோர்
வருகவருகென் றணவின்மகிழ்ந் தெதிர்கொள் வகையே மானுமரோ.

வில்லார் குழையைக் கிழித்தகன்ற வேலே விழியா ரிப்பெரிய
செல்லார் பாத பஞ்செறிந்து சினையே தழைபுஞ் செழும்பொழிலே
ரெல்லா நோக்கி யெனதிதயந் தணிந்த தினியா மேகுதுமென்
றல்லார் கரிய குழலுரைக்க வவளு முறவல் பூத்தனையாள். 23

முனியு மருளு முகிழ்முலையாய் முராரி பரங்கன் வேட்டமிழைத்
தனையா முலகுக் கலரவளோ டணைபா விகட னபர்வுயிர்க்கின்
இனையா வந்த வழிநடப்பி னெமதா மபர்விங் ககல்வதுமோர்
வினையோ வென்றிவ் வணமொழிந்தே விபின மடைய நோக்கினரால்.

வேறு.

அவ்வா றவர்வன மெங்கணு மாடிப் படர்தரவங்
கொவ்வா நலத்துயர் விப்பிர நாரா யணரொருபால்
வெவ்வா றறுபகை வென்றவர் விழைவோ டாலவாலத்
தெவ்வா யடங்கலுங் கொத்துபு வீர்பைம் புனல்விடுத்தார். 25

ஆரோ விவருட லெங்கணு மடர்வுற் றெழுமயிரே
நேரா யவர்முக மீசையி னிலங்கண் டிடுந்தாடி
சீரார் மரைமணி சேர்திருத் துளவத் தொடுதிகழு
மோரார் வடமகன் மார்பக மெங்கும் பிளிங்கிலகும். 26

அங்கங் களினீ ராறெனுந் திருமட் குறியவிருந்
திங்கட் கதிரென வேயிரு தந்தங் களுந்திகழு
மிங்கிச் செழுவன பாலக ரிவரே யெனமதியா
வங்கப் புரிகுழ லாரிரு வோரும் மருகணைந்தார். 27

அணைந்தே சுகமென வாய்திறந் தவர்பா லுரையாடப்
பணைந்தா முரவல் குற்சிறு பைந்தோ கையுமவர்மற்

றிணங்கா தவளுட னுடேதற விருந்தார் வெறுமனையம
மணந்தாழ் குழன்மட வாண்முறு வல்பூந் தனள்புகல்வாள். 28

என்னை யிதுமுன் னுபடி யிருகால பெறுவிலங்கோ
கொன்னை பிறந்துழ லின்சுகங் கூடா தவோரவியோ
மன்னை யானை யெதிர்வந் தெழினமாறறந் தருபொழுது
மென்னோர் முகந்தனை நோக்குத லினறும மெவருறைவார் 29

என்றே சியமொழி முன்மயில செவியேன நிடவெமபி
நன்றே யுறைசெய தாயிவர் நளிறு பதிபதமே
யன்றே யுயும்வழி பென்றவன் பணியே விழைந்தயல்வே
றென்றே தெனினுந தந்தி ருவுளத்தே யகன்றுறைவார். 30

உனதா ரெழிலுடன் மாமையு முயர்சா யலுமயிலபோல்
வனமான் விதிகொடி யாவரு மருளப் புரிசெயலுந்
தனமே தவத்திவா பாசெலு மாடுங் கிளாதங்காய
நினையா தொருதிங் கிரனை மகலவா யனநிகர்வாய. 31

என்று வியம்பிட வன்னவ ளென்மா விறலறியாய
சின்று ளிவிபபுலன் வெனறவா சிகரும வகைமயலிற்
பண்ணு விடிலுன தாளடி யாளாம் வகைபடிவேன்
சொன்னே னிதுநின் னம்மென நனிசீ றினள்சொன்னாள். 32

கேட்டே முனமுதி தந்தவன் கிளிமா லுறுமொழியாய்
விட்டே னுனைவீ டேகுவ னெனவின் டுறுசேடிக்
கூட்டங் கொடுசென றுளிவ னுளமா வலிகொடுதம்
மீட்டந் தணந்த வனைதனி யுடனே யிருந்திப்பால். 33

வெயிலை யெறிபணி யாவையும் விண்டாள் விலையறியா
மயலே புரிமல ரேபயில் பட்டா டையும்விட்டாள்
புயலேய் குழறபூ வுங்களைந் துடைகந் தையினுடுத்தாள்
செயலே தறியாள் போலவர் நயனக் கெதிர்சென்றாள். 34

சென்றன் னவர்பா தந்தன செங்கை குவிததிறைஞ்சிக்
குன்றன் னவின்குணத் தோயடி யாளிந் நகர்குடிகொள்
ளொன்றின் மனவிலை மாதனை யுறவா டியேபலர்பாற்
சென்றேண் பொருமெகுத் தியென வென்றே நனிசீறும். 35

பண்டே கொடுவினை யுண்ட தற் பரத்தைப் பிறப்பெடுத்தே
னெண்டேன் மனமொல லாவினை யுனுற்று வுடலவளர்ப்பான்
றெண்டே னினதிழைப் பேன்பழ வினையின் பிணிதொலைப்பான்
கொண்டே யருளபுரப் பாயென வழுதா னனிதொழுதார். 36

நெஞ்சசந் தனிலவஞ் சந்தனை யொருபோ தினுநினையாச்
செஞ்சொன் முனிவர ரனனவன் செபபும் படியுளதென்
றஞ்சன் மனமென வெண்ணுபு வபயம் மருள்செய்யா
கஞ்செங் தொழினீ யுங்கொடு புரிவா யெனநவின்றார். 37

அன்றே முதலவர் சொல்வண மடர்பூஞ் செடிபோங்க
நன்றே பனிநீர் பெய்வது முதலே வையுநவிலா
முன்றோர்ந் தடைவொடு செய்தன ளொழுகத் திருமுனியுஞ்
சென்றேந் துபுவரு பிச்சையின் சேடந் தனையருள்வார் 38

மணியாழ் பலபணி யாடையு மலர்மா லையுமொருவி
யணையார் வெருவர மின்னுறை யகறுங் கிளர்வாள்போல்
கணைமா ரனினென நின்றவள் காலங் கருதியுமவ்
வணநாள் பலகழியும் வகைபணி யாற்றுபு வந்தாள். 39

மற்றோர் தினமயி லன்னவண் மணிநீர் கொடுதகும்பின்
சிற்றே ரிடையிடு கச்செடி யடியிற் பெயுஞ்செவ்வி
புற்றே லரவணை யான்றிரு வுருவே நிகர்புயல்வான்
முற்றே றுபுவெறி காலொடு மூண்டே பொழிந்தன்றே. 40

அவ்வே லையிலாழ் வார்சிறு குடிலுட் புகுந்தவளைச்
செவ்வாய மடமயி லேயிவண் செறிகென் றினிதிசைப்ப
வெவ்வா ளுடலெங் கும்மழை விழுநீ ரினினனையா
வொவ்வா மணியென வேகனி யொளிரச் செறிகுற்றார். 41

கந்தைத் துணிநனை யத்திகழ் காயங் குளிர்விஞ்சி
கொந்தத் தருணத் தேகடு நடுங்கும் படர்நோக்கி
யிந்தத் துகிலணி கென்றவர் மேலுள் ளதொன்றீந்தா
ரந்தக் கலையெதிர் கொண்டவ ளரையிற் செலவுடுத்தாள். 42

அக்கா லரவணை யானருள் சங்கற் பமுமனைய
வெக்கா வினுமிழி யாவவ ரிதயம் மவளெழிலின்
புக்கா வருகுரு குங்கன ளவநீ தமேபோ லும்
மிக்கா வலினுருகத்தனி மீளா மயல்கொண்டார். 43

அதுகண் டலரம் போன்விடு கணையும் மவளவதன
விதுநின் றெறிவிழி வேல்களு மிதயந் தனுட்புதையப்
பதுமம் பொருகரங் கொண்டவள் பைம்பொன் னுடறழுவாப
புதுமென் மணநறுந் தேறலின் போகந் தனியுண்டார். 41

வேறு

பின்னரப் பிணைய னாளும் பெய்கல னணிந்து திங்கண
மென்னறுங் கலையை மானும் பூந்துகி லுடுத்து மின்ன
வன்னவ ரவண்மே லாசை நாடொறும் வளர்ந்தப
பொன்னவிர் திதலை பூத்த முலைவிலை மகளி னோடும் 45

காவத மணக்கும் பூவே கனலிய சினையின் கீழும்
பாவளி பருகுந் தேன்சோ ரலர்கொடிப் பந்த ருள்ளுந்
தேவரும் விழையு மின்னுந் திருத்தகு பொழிலி னூடே
மேவிய தலங்க டோறு மேவருஞ் சுகங்க டுய்த்தார் 46

கழிந்தபின் சிலநா ளாங்கே கதிர்மணி வடங்க டோய்ந்து
விழுந்திடாக் கொங்கை மங்கை விப்ரநா ரணரைக் கொண்டு
கொழுந்துக டருவின் மூடுங் குடிமிசோ தனது மாடக்
கெழுந்தன டமக்கைக் கெல்லா மியம்பினள் களிப்பின் மாதோ 47

தன்னமு மகல்கி லாது தங்கையி னமைசேர் தோண்மேன்
மன்னிய புயத்தி னோடு மணந்துறு மவரைக் கண்டு
கொன்னவின் முனைவேற் கண்ணாப் கோதறு மிவரை யென்னை
யென்னையீங் கிழைத்தா யந்தோ வென்றன ளவளு மாங்கே. 48

நங்குலக் குரிய வீறு நகைமதி முகத்தா யோரா
திங்கிது புகல்வ தென்னோ வென்பழி யகல முன்ன
மங்குநா னிழைத்த வொட்ட மமைவுற முடித்து விட்டேன்
பங்கமா ரடிமை விண்டே னென்றிவள் பகர்ந்து போனாள். 49

தவ்வையுந் தோழி மாருந் தன்றிறம் புகழ்ந்து பேசத்
திவ்விய மாத ராளத் தெய்வவான் முனியைத் தூர்த்த
ரெவ்வெவர் களுமி வர்க்கீ டின்றென விழைத்தே யின்பந்
துவ்வநன் களித்தெப் போழ்துந் துனியற வொழுகி னாளால். 50

அவருமுன் கலைக்கோட் டையன விரிழை மகளி ராலே
தவமிழந் தவர்பின் போன தன்மையாய்த் தேவ தேவி
குவிமுலைக் கோட்டில் வீழ்ந்து குளிர்புன லரங்கற் காற்று
நவையறு மலரின் றெண்டு நயந்திலர் மறந்தா ரன்றே. 51

காந்தன் மெல்லிர லினைந்தக் காரிகை சரிபயாபி
னேந்திய வாரண வன்னை யிழுத்தன ளினாபயந்தச்
சாந்தமா நிதிகரு கையபரி மேவிப் புளப்பு மென்று
தேர்ந்தன ளொருநாணக் கற்கு முனிபுனை லோக்கா. 52

என்னகா ணங்க ளூதீ யிலைய ணியிய லிங்குப்
பொன்னொரு தினையுங் கானா தின்பமே புசிக்க நின்று
யென்னிரு குலத்தோ ரெல்லா மேசுவா ரிதனைக் காணி
னின்னிலென் னருந்து மேதே நீயினி யொறுங்கி யென்றாள். 53

மற்றுமிற் புறந்தே கௌரு கடித்திட வெருமோர்ந்கிப்
பற்றுறு தலைந்து வாடிமை படர்கொடு மெபாலே காம
முற்றதஞ் சிங்கை பேங்கி பவள்கடைத் தலைவா யொன்றி
யற்றவ ரிரப்பக் கைக் குடி வாகை கிடந்தா ரன்றே. 54

ாஙகிவ ரிநப்ப வேமேழாங் கெயிலகத தாயின் பாய
பாங்கரார் காபச்சி மாருமபசையத நாகதும் புலவி
ங்கரு மின்பங் நுப்கரு மேலவைபி லரங்க னேயங்
தாங்குவோ னடியார்க்காங்து கைததனை றணியின் மாதோ. 55

கண்டது கமலே பென்ஞே காரணை நிகழா திங்குக்
கொண்டது முறுவ லென்னக் கோமுனி நிலையைக் கூறப்
பண்டைய துணர்ந்து லோகம் பயந்தவன் மற்றும வெம்பி
யண்டர் களதிபா வந்தோ யருள்கினி யவரபா லென்றாள். 56

நன்றென னரினை நாய்க னந்நிர விடையில வேதந்
துன்றுமோர் மறைபோ னாகிச் துலைந்துமோ ரணி யதனின்
தன்றிரு வள்ளங் கொணாக ரங்கொடு படர்ந்தத் தையன்
மென்றளிர்க கரத்தி லிந்து மிதுமறுவல கேட்டி நங்காய். 57

விரும்பிய தினது போகம் விபயிர நாம னன்ற
னரும்பெருந் ராகாப் பத்தே யா பளிதை நினக்குத் தந்தான்
கரும்புமென் கைக்குந் சொலாய் கழற்டு மெனது நாம
மிரும்புவி யடங்க வென்றே யழகிய மணவா ளன்காண். 58

என்கையி லவளா னங்க மெனுஞ்சல நிதியி லாடித்
தன்கையி லதனை யேன்று கொண்டவர் தமையின் கின்னே
மின்கலுழ் மேனி யாய்நீ கொணர்கென வரங்கன் மீண்டு
மன்புட னவர்பாற் சென்று னைவர்முன் றாத னென். 59

அந்தண ராசே ஙின்னே யணிகிளர் தேவ தேவி
வந்துதன் சயனம் வைக விரைந்தின்னே வழங்கு கென்று
ளிந்தகன் னிமிடங் தன்னி லெழுகென விதயம் பொங்கி
முந்துசென் முகுந்தன் பின்னே முடுகுபு நடந்து போனார். 60

போயவ ளொளிசேர் பொன்னின் வாயிலிற் புகுந்த மாயன்
மாயமாய் மறைந்து தன்மின் மணிமுடி நிலயஞ் சார்ந்தான்
றாயவ ரகத்துட் போகத் தோகையு மவரின் மார்பஞ்
சேயதன் கரங்க ளாலே தழுவின ளணையிற் சேர்ந்தாள். 61

ராங்கிது நிகழ வோங்கு மெம்பிரான் சினக ரத்து
ளாங்கருச் சகனே யாதி யடியர்வை கறையிற் சென்று
பாங்குற விழைக்கும் பூசைப் பாத்திர மடைய நோக்கி
யேங்கின ரொருபொன் வட்டி லில்லெனக் குழம்பு மேல்வை. 62

வேசியி னகதது வேலைக் காரியோர் விரகின் மிக்கா
ளாசையங் கிண்ண மொனறோ ரந்தணன் றேவ தேவிக்
காசையாய் நெருந லீந்தா னென்றன ளவரு மாங்கே
மாசறு முறையூர் வாழும் வளவன்கண் வழங்கிக் கொண்டார். 63

புரையறப் புரக்கும் பூமி பாலனப் புழுகு நாறும்
விரைமலர்க் குழலி னாளைக் கூயதை வினவ வன்னா
டரையுறு விபுதன் விப்ர நாரணன் றந்தா னென்று
ளரைசனு முடனே யாழ்வார் தமைவிளித் துரப்பி மன்னோ. 64

வாய்மையை வழங்கு கென்று மருட்டிட வவரு மந்தோ
பாயமதப் பகட்டி னாயோர் பாவமு மறியே னென்னத
தூய்மைசே ரொருவன் றாதன் றந்தன னிவர்க்கா மென்றச்
சேய்மணிக் குழையாள் செப்ப வவரகஞ் சிதைந்து மற்றும். 65

தூதனு மெனக்கிங் கின்று தோனறலே யவனி யென்று
நீதியிற் புரப்பா யென்ன நிருபனு மமைச்சர் காணீ
ரீதுகன் காரரய்ந் துண்மை யுணர்ந்துகற் பவர்கட் கேறப
வோதிய முறைமைத் தண்ட முஞற்றுகென் றுரைத்து விட்டான்.

அமைசசரு மவரை மூன்று விதத்தினு லாண்டு பின்னர்க்
கமைக்கொரு நிதியன் னோரே கள்ளரென் றுணர்ந்து தேறி
யமைக்குயர் புயத்தி னானை மனைக்கெழ வனுப்பி யன்னோர் [னே
தமைச்சிறை யடைததுத் தண்டம் விதித்திடத் துணிந்தார் மன்

மற்றந்த நிசியிற் றன்னின் மலர்ப்பத மடைந்தோர் தன்பற்
சிறுங்கண டிருக்க கில்லாச் சலசலோ சனனு மன்னன்
பற்றுஞ்செங் கனவி னூனே பணடூர மப்பாக்கா யந்தப
பொற்றங்கக் கின்னாத தேவ தேயிபாற் புதந்து சேர்ந்தேன் 68

நானார வணையின் மேய நகரிணை யகரி பன்னீனுர்
பானலிந் திடுவ தொன்றும் பார்த்திப விழையே யென்று
தானருள் புரிந்து தாழான கரந்துந் தரணி பாலன்
வானமர் துயிலு ணர்ந்து மறந்து நினைந்து பொங்கி. 69

புவியி லவைக்கண் போந்தெல லரிடலை பொலிந்து சூழும்
பலகலை யுணர்ந்த தேர்ச்சித் துணைவரே முதல பல்லோர்க்
கலர்மகள் கொழுநன் சொப்ப னத்தெழுந் தமைந்த வெல்லாஞ்
செலமகிழ்ந் தறைந்தான் கேட்டோர் செப்பரு மிறும்பூதுற்றார். 70

பொளளென வழைத்தப் பாக வதிரு புனித பாதந
தெள்ளரி மகுடந் தீண்டப் பணிந்தெழுந் தடியேன் தேறு
துள்ளதை யிழைத்த வெல்லா முளங்கொளா தருள்க வென்றுங்
கௌளலி லுபசா ரங்கள் பலவிழைத் திறைவன் விட்டான். 71

பின்பவர் தெருண்டந் தோவென் பெரும்பிழை யிழைத்தேன் கண்
பொன்பயி லடியி லென்றன் புன்றொழிற் கவன்றா தாமோ [ணன்
நன்றென நடுங்கி நாணி கொந்தக நரக மானு
மன்பறு வனிதை மையற் படுகுழி யழுந்தி னேனே. 72

எனப்பல ரறிய வாய்விண் டிரங்கியம் மயலின் வேரை
நினைப்பெனுங் கனித்தி ரத்திற் களைந்தவ ணிருந்து நீங்கித்
தனக்கெதி ரரிய பேரூர் தடம்பொழி லரங்க நண்ணி
நினைப்பருஞ் சுருதி யாதி நீதிநூற் பலவுந் தேர்ந்தார். 73

தேர்ந்துழுக் கமன மாற்றுந் தீவினை யகலு மாறே
ரார்ந்த பாகவதர் பாத தீர்த்தமே யருந்திப் பன்னுள்
கூர்ந்திடுந் தொண்டர் பாத தூளியென் றுலகங் கூறும்
சேர்ந்தன ரொருபேர் மற்றுஞ் சிறந்தனர் முன்னு மாதோ. 74

மறைமுடி யுணர்ந்தோ ரெல்லா மனமிக மகிழ்ந்து போற்றப்
பிறைமுடிப் [illegible]மான் றுதை பிறந்தபூ வுந்தி மாவி
னறைவன[illegible]லே யஞ்ச மாகையி னனந்த ஞானக்
குறைய[illegible] யெனவயு மங்கை செல்வியங் கனிபோ லுற்றார். 75

திருப்பள்ளி யெழுச்சி யென்றுந் திருமாலை யென்று மெங்குந்
திருப்பெயர் புரன்று போற்றுந் திவ்விய பிரபந் தங்க
ளுரைப்பரு மறையின் சார மொன்றியும பர்களும் பாடக்
கருப்பிணி விரத மூறக் கழறி னருலக முய்ய. 76

பண்டுசெள னகனின் பாங்கர்ச் சதானீ கமுனியும் பைங்கேழ்க்
கொண்டல் போல்வண் ணனும மடையவுங் கூறக் கேட்டான்
றொண்டர் தாட்பொடி யாரின்று தோமற வருளு நூலிற
கண்டுதன் பெயர்கண முற்றுங் களித்தனன் கமலக் கண்ணன். 77

வேறு.

அருச்சைகளி லரங்க முடையானே பரம்பொருளா
யருச்சனை யடைந்தொளிரு மென்று துணிந்தவன்பா
லுருக்கிளரு முத்தமிதன் கொண்கனுழை யொழுகுந்
திருக்கிளரும பக்தியோடத் தெள்ளிய ருறைந்தார் 78

அரங்கனடி யாரடி படிந்தமுடி யனானர்
வரங்கொளய னாதியர் வணங்கடிய ராகிக்
குரங்கினி னிலங்கைமுன் கொளுத்திய வலறகாங்
கிரங்களி மலர்ப்பணி யிழைத்தனர் மகிழ்ந்தார். 76

பின்னவர் விரத்தியையும் பேரரு ளரங்கன்
முன்னமெழி லவர்களின் மூடனிடந் தூதாய்
மன்னவர் வணங்க வெழுந்தரு ளியது மான
வென்னுழை யெழுந்தனனே யென்பதையு மெண்ணி 80

கானமயின் மானுமெழி லக்கணிகை காதல்
தானுமொரு விக்கனக வள்ளமொடு தன்கண்
மானமுற வுள்ளமொரு ளுங்கொடு நடந்தே
வானவர் வணங்குதிரு வரங்கனடி வைததே. 81

ஆரணமு ஞானியரு மயனரனு மாதி
யோரணவு வானவரு மின்னதென வோராச்
சீரண வுமையவருள் செய்கவென வாழ்த்தி
நாரண னருள்கொடு நடந்தனன் மனைக்கே.

* தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்.

முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம 8 - ககுச் செயயுள்—[illegible]

* குறிப்பு — இவரது வைபவம் ஆண்டாள் வை[illegible] அடுத்ததாக 14-வது சருக்கத்தில் வெளியிடுதல் வேண்டும். 8-வது ச[illegible]ணிற் வெளியிட்டது தவறுதல். மஹான்கள் க்ஷமித்தருளும்படி வேண்டுகி

ஸ்ரீ

ஆண்டாள் வைபவம்

8 - வது சருக்கம்

வேறு

வேதம் பயின்று மவைதன ரெழுந்த
விரிநூல பயின்று மிலாக
கீதம் பயின்று மகத்தை நளிதக
குருவின் கிளாந்த வடியில்
பேதம் பயின்று பிறவிக குளாவ
ரெதிரிற் பிறங்கு கனிமே
லேதம் பயின்று படுகா பருந்து
மிவருக் கிணைந்த நரரே., 1

முன்னே மொழிந்த திருவில விபுத்தா
ருறைவிண் டுசித்த முனிவன்
பொனனு டடாகத கருசோ பொதும்ப
ரெனவோங் ககல்ற பொழிலுட்
டென்று தெனுவெ னளிபா டுகுலலே
வனமூடு சென்றோர் தினமே
தன்னோர் கனித்தி ரமகொண்டு சொத்தி
நன்னீர் சொரிந்த தரைமேல். 2

பேரால வால மதனிற் றழைந்து
பெருகுந் துழாயி னடியி
லேராரு மின்னி னுனியொன்று விண்ணி
னின்றங்கு வீழ்ந்த தெனலா
யோராவி லைக்க ணொளிரும் பரன்ற
னுாமின்னு கின்ற திருவின்
சீராரிளங்கு ழவியொன் றிலங்கு
செயல்கண்டு நின்று திகையா. 3

முன்பா ரளித்த சனகன் பொனேரி
னுா சேரை தன்னின் முளையா
மின் பெரு யென்ன விவளிந்த மேதி
மாலை யா
ளா யெனின் றெழுந்தி லகுமென்

றன்பா யணைந்து தன்பொற் கரங்க
ளவைகொண் டெடுத்து மகிழ்போழ்
தின்பாக விணடு சித்தற் கிசைத்த
தசரீரி யிந்த விதமே. 4

திருவிலலி புத்தூ ரிறையே முராரி
திகழேன மாக முனமிவ்
விரிபா ரணங்கு கொடுவந்த வேலை
யவளைய நிற்கு விழைவா
யொருநன் கிழைக்க வடியா ளெனக்கு
நின்னுள் ளுவந்த தருள்கென்
றிருகை குவிக்க வரியுங் களித்தெ
னெழிலம்பு விப்பெ ணிதுகேள். 5

நிறைவுற்ற வெற்கு விழைவென் பதொன்று
நிகழ்கின்ற தில்லை யெனினுங்
கறையற்ற வென்ற னடியார் களிக்க
வவர்செய் யுயர்ந்த பணியுள்
ளறைதற் கடங்க லறுமென் குணங்க
ளவைநன்கு போற்று கையுமின
னறையுற்ற வாச மலரொன்று மாலை
நனி கொண்டு சாத்து கையுமே. 6

என்னெஞ் சுவக்கு முயர்தொண் டிவற்றை
யிதமுற் றிழைக்கு மவாகண்
மன்னுஞ் சிறப்பு மகிழக் கொடுப்ப
லவைநீ நசைந்து புரிவாய்
கொன்னஞ் செனக்கு லவுமஞ் சனத்தி
னயிலின குணத்த விழியாய்
பொன்னுஞ் சுரக்கு மவணென் றறைந்து
புக்கா னுயர்ந்த லவுகே. 7

அன்றே தொடங்கி யவதா ரமாக
வவனிப் பெணுரு மருக
ரின்றே யிருந்து மிவணீ யியைந்த
தருமப் பனென்று குறியா
நன்றே யுமுன்ற னளியின் பொழிற்க
ளுதயம் புரிந்த விவளை
நின்றே டருங்கு ழலியென்று காவ
னீசெய்க வென்ற தினிதே. 8

வேறு

விண்வாணியி னுரைதன்செவி விழவில்லிபுத் தூரான்
பெண்சானகி யின்முன்சன கனுமம்புயம் பிறங்கும்
கண்வேலெனுந் திருவிற்கல சாமபோதியு மன்றே
கொணமாபுகழ் கொண்டேனென வுரையாவுளங் களியா. 9

திருவாடியி னொருபூரநா டிகழப்பிறந் தவளை
யிருமாமலர்க் கரங்கொண்டுத னெழின்மார்புற வணையாத
திருமாளிகை யணைந்தேதிரு சேருமமனைய வன்கைக
கருமாமணி யிதுகொள்கென வருளாவிஃ தறைவார். 10

பண்டேபுரி தவமூண்டதி னந்தபடர் பொழிலுட்
கண்டேனிவள் கருமாமுகற் கருணைகொடு திருவே
தணடேன் றுளிதுளவத் தடிதனிலே போனிசை பலவாய
விண்டேமல ரெழுந்தாளினி விழைவிற்புரந் திடுவாய் 11

எனவப்பதி யிரதாமணி பெனுமில்லவள் பொங்கி
யுனதித்திரு மனையம்புய மலரோவென வுரையாத
தனதொத்தக கிலம்விம்முபு டெருகும் பயந்தந்தே
மனதிறகியை வண்ணம்வளர் தரநன்கு வளர்த்தாள். 12

ஊர்தோறுறை யனைவோர்களு மிதுதஞ்செவி யுற்றே
பேர்போகிய வாழ்வாரகம் பெட்பிற்படர்ந் தணையா
வேர்தான்குடி கொள்ளுங்குழ லியினனொளி காணுப
பார்தாவிய பரமற்குறு திருவேயிவ ளென்பார். 13

திருவிண்டுசித் தரேயோபெருந் திருவொன்றின ரிவளால
மருவுண்டன மனைவோருமென றவர்யாவரு மகிழாக்
கருமென்குழ லவளைக்கரங் களிவனசில ரணைவார்
புரிவார்திரு நடனஞ்சிலர் புகழ்பாடுவர் சிலரே. 14

பொன்னின்கடா ரத்தேக்கிறை பூக்கைதயலை புனைவார்
மன்னுந்திரு மஞ்சட்பொடி மணநாறு கற்பூரஞ்
துன்னுந்துக ளிவைமேலுறத் தூவிக்கலந் தெங்கும்
பன்னுஞ்சிறப் பவர்செய்தது பன்னுந்திற முளமோ. 15

இவ்வாறவ ணெழுந்தின்விழ வயரும்மெவர் தாமு
மொவ்வாமதர் வுறவவ்வவருள தங்கிலைக் கிடைய
வல்வானவர் புகழ்விண்டுசித் தருமின்பரி சளித்தா
செவ்வானவர் களுமைந்தரு விண்பூமழை யிறைத்தார். 16

ஓதார்மறை யோதிக்கிழி யறுவாதமு னிழைக்தோர்
மாதேரிடக் கரமாகுமென் மலரிற்கொடி குடையுந
தாதார்கம லமுமாதியுந் தயங்கக்குறித் தரிக்கே
யாதாரமா யிவளாகுவ ளென்றேழுத மடையார். 17

மீண்டன்னவன் மிளிரசெந்தளிர் யேவுமபத வுரைகண
டீண்டுமெவிபு தரின்பன்னிய ரிலகுஙகுழன் மலர்க
டீண்டுமவணங் குலவுமயிஃ தென்றேநனி தெரிந்தே
பூண்டுமயிவள் புகழுமபெய ரெதுவெனறறி தாயநதார். 18

மறையேதரு கோவிதநிரு மாலுக்குற வுவளென்
றறியாவத றுனேயெழிற் கோதாவெனு மரும்பேர
நெறியானிடு நிறைஞானியுங கனகச்சிர மட்டி
லெறியாவொளி யிலகும்மணி யிழைதனெக்கு மறிந்திட்டார். 19

அத்தொட்டிலி னவளாட்டிடு மவர்வேறிசை பாடின்
பித்துப்பிடித தகுபோலமும் பீதாம்பரன் பெருமை
வைததிட்டது வழங்குந்தொறும் வனப்பாரமதி வதன
மத்திடடொளிர் கமலம்மென வலாந்தநகது கேட்கும். 20

அணியங்கணத் தகளின்னிடை மலாக்கைமமுறை யமர்தநி
யணிமின்சிறுசதங் கைசசிலம் பின்னின்னிசை மலிய
வணியுஞ்செவி லித்தாய்முத லனேவோர்களுங் களிக்கத்
தணிவின்முறு வலிப்போடவ டவழ்ந்தேவிளை யாடும் 21

முகபங்கய மூசும்மள கமெனும்மளி நிரையை
நகுதன்கர நறுஞ்செநதளிர் கொண்டேநனி யொதுக்கி
யுகுபற்பல மலரின்றுக ளொளிரும்மனை முழுதும
மிகுபற்பல விதவாடலகள் மேவிததிரி சிறபாள 22

வில்வீரத் தினமார்பணி விளங்கததிரு நுதனமேன்
மெல்வீமக ரந்தத்துடன் மிளிரததிரு விதழ்வின்
டெல்வீசிள நகைசெய்யுமவ் வெழிலசேர்மக ளனேயா
லலவீசடா குழலுச்சியி னேயன்முகந் துகப்பார். 23

அப்பெண்மணி மணிகுட்டிம மதனுட்டன தழகார
துப்பின்னித ழொடுதோன்றுறுந் துண்டந்தனே நோக்கா
லொப்பின்றிய வொருபஙகய மிதுவென்றதைப் பிடிப்பா
னப்புன்னகையி னதுறுமையி னகலாதனை நோக்கும். 24

மணியித் தியின்மி னுருக்கனே தேக்குஞ் [illegible] கைகயா
ஒளிபெற நவே [illegible] கனி பன்நதை [illegible] தைசநதே
யனுகிற் கிலதது தன்னைபங் கைதடு மெனகினையா
னணுகிச் சுவராகு கின்னை [illegible] வுரைபாடா 25

வேறு

செவிலியின காக்கண் டனுத் [illegible] துதியைப் [illegible]
யிவணமேல லெழுந்தி ரத்தினச் [illegible] வைக்குத்
திலளாளி செறிக்க செக்கேழ் [illegible] திறங்கள் [illegible]
நவையறு விண்டு சித்தர் ளியுளக களிப்பர் மாதே. 26

காதலா கைத்தா யன்னை டப்பகென் றனை யக்கண்டே
மாதரா ளதனிர் [illegible] கோவிநதன் [illegible]
மாதரா திசயம் பணடே யுண்டதி னறைந்து கொணடே
போதராக் கரங்கள் கொட்டித் திருவு [illegible] நிக [illegible]. 27

வாயச [illegible] முன்னர் [illegible] கதவெவ் [illegible]
தீயசெக் துவை வரைந்து [illegible] னைக் தெரிந்து [illegible]
சேபசக் திரனங் கண்ணன் சிக்கையி லுதித்த [illegible]
நேபசிக் தையினே வாவா வெயறிகி சிசியி னட்டா 28

கோமறு கிடையி னெபதி பிதுளேயி னினத்திற் [illegible]
காமரு புழுதி கொணடு கடன்மலே டவி சேர்க்க
மாமகி படுக இறு மக்திர மிறைதது [illegible]
தாமரை விழிப னெனைத் தாயவின் [illegible]. 29

காவியஞ் சுள்ளி நாபன கமலபாத திரத்தன் மலக
மேவரு நறவ மாது ளம்பழ விதைக ளாகும்
தூவரி கிறையப் பெய்து சன்பகச் சடரு [illegible]
தேவரு மருந்திக் காறு வடிசிலுக் தெரிந்து செய்வார் 30

இணனுமக் கலச சுளாரி யிடைதுகிரக குழிசி பூடே
யின்னறும் பனிநீர் தேக்கிச செம்மணி யெரிவை மூட்டி
மின்னெரி வயிர மென்னு மேவரு [illegible] யிட்டே
யன்னவ ளடுதல காறு வனேவருங் களிப்ப ரம்மா. 31

மரகத மணியின் மாணிக் கத்திலும் வனேந்த கன்னன்
விரவுருக் குமிணி யென்னு மிருபது மைகளே வேய்ந்த
தாளவெண் பந்தர்க் கீழே தாலங்க தனன் செய் சேதி
திருபனின் சமரத் தோடு நிகழ்த்துவள் வதுவை மாதோ. 32

வில்லெறி வயிர வேதி கைக்கிடைப் பவளத் தியு
நல்லரி சந்தனத் திந்தனத்தினு னலங்கொண் டோங்கச்
சொல்லருந் தாளக் குப்பை யாம்பொறி சொரிந்து மந்த
மல்லடு திணிதோள் மாயன் மணத்தொழி னடத்து மன்றே 33

பைங்கிளித் திரளி னுப்பண் டோகையைப் பரப்பி மஞ்ஞை
பொங்குற நடிப்ப போலும் பூவை யாரிடை யினன்று
டிங்களின் வதன நான்கு புறத்தினு நிகழச் சுற்றிக்
கொங்கவிழ் குழலுஞ் சோரக் கந்துகத் தொடலை யாற்றும் 34

இடையிடை நீவி பந்த மின்புறப் பிணிப்பாள் சோர்ந்து
படிபுரள் குழலை யாப்பா னூபுர முதல பலல
விடுசுடர் மணிப்பூ ணுங்காங் கிலகுற விரகிற் சேர்ப்பா
ளிடையிடு கவள்ப ந்தாட லெழிலெல ரிய டிப்பார். 35

கழலாடித் தோற்று நிற்குங் காலையிற் சகிக ளன்னை
ளழகாரும் வதன நோக்கி யாருனக் கரிய கௌணகன்
விழைவோடு விளம்பி னீயே வென்றனை யெனவே நாணி
மழையாரும் வண்ண னென்று மெலவென வழங்கு மன்றே 36

இரணியத் திழைத்த வீரேழ் குழிகளை யிலகு முக்கத்
திரளினி னிரப்பி முற்று மொன்றினிற் றிரட்டிப் பின்னு
நிரலபட நன்னுன் காக நிரப்பு நிதநி லங்கள் வவ்வி
முரணறு னெதிரி லாடுந் தோழியை முடங்க லாற்றும். 37

வண்ண மூன்று டையமா ழைவகை படவிழைத தகாய்க
ளொண்ணறு மலர்க்கை கொண்டே யும்பரை நிவந்து நோக்கா
மண்ணையுண் டுமிழ்ந்த மாயன் மகிமையா ரிசைகள் பாடிய
பெண்ணெலாம் வியந்து நோக்க வம்மனை பெருக வாடும். 38

ஆடலின் னணம னேக மாற்றுறு மழகி தந்தை
வீடருள் பெருமாற் கென்றே விதம்படத் தொடுத்து வைத்த
தோடவிழ் தொடைய னுஞ் தன்றிருங் குழலிற் சூடி
யாடியி னழகு நோக்கா மீண்டதைக் களைந்து வைப்பாள். 39

அம்மரு வொலிய னுரு மணிந்தகங் குளிரு மாயன்
செம்மைசேர் விண்டு சித்தர் செய்துமுன் புனைந்த தானும்
வெம்மையார் கஞ்சன் மாலா காரன்முன் விழைவி னீந்த
பொம்மலார் பிணைய லானும் பூத்திலன் களிப்பி னம்மா. 40

காடோறுங் கோனை தங்கு நந்தபா நறுங் கண்டு
கோடாரப் பூந்து வாசம கொணர்ந்து வெந்தநுக சட்டுக்
சூடாவின் றவளைக்க காணு தாரிதந்த சூந்யா நாறும்
பீடார மணக்கக் கண்ணன் பெருமிதம் பெறச் சூடும். 41

யௌவனம் புதிய தேற்ற மிவளுடன் பெறுர்ந்து மீதே
திவ்விய நதியின் சோதி திகழ்முலை யிரத விபு
நவ்விசேர் விழிக ளாகு நீலமு மனுங்க யாமென்
பவ்வமே படைய நாளும் பார்வையிற் படரு மாதோ. 42

அத்திருப் பருவ மானோ டரிய பூடணை முகநாம
னத்திர மணியு மாகி யனந்த னம்பா யலாவறன்
வித்தக விநிம லர்கமே பெருந்துற வமுத தாரை
போகத வமொழு குமென்ற மொருபடி முதிர்க வின்றே. 43

புதியவெள வனத்த வன்றாள் பொன்னுடன் முகிழ்மென் கொங்கை
மதியிலார் புதிய செல்வ மணக்குமே ரேறுகு மாபோல்
புகைதரத் தரள மாலை யிரண்டிடை யூரிக தோங்க
வதுபொறு திடுகு தொய்ப கொடிமருங் குடைய தாகி. 44

பிறைநுதன் மிசையே யேறி வளைந்துலாம் புருவ விலலும்
பிறழ்கயல் பிணையுங் கண்க ளென்றிடுங் கணையும் பெய்த
நிறைமதி முகமென் செப்ப பங்கய மிடைந்து சேர்ந்து
செறிதரும் புழுகு நாறுங் குடிலமாங் குழலுஞ் சேர்த்தே. 45

ஒருமுலை யிரண்டு கொங்கை யோங்கலும் பிறிதோர் கோடி
பெருகிய நிதம்பந் தானும் பிறங்கிடக் கோத்து மின்னுங்
கருமணிச் சலாகை யென்று கழறுறு மயிரை மூங்கி
னரியவா யொளிரு மண்ட நாயகற் கமைந்த தானே. 46

மற்றுமத் திருவின் மேனி முலைமலை மணந்த காமம்
பெற்றவுந் தியெனும் வாவி பிணைந்துதோள் வல்லி யார்ந்து
கொற்றவேல் விழியென் வண்டுங் கூடியே மதன னூடற்
குற்றவா ராம மாக வொளிர் தரு மென்ப மாதோ. 47

பெண்மணி யிவள பாங்கம் பெய்கொடுங் கணைபா யந்த
வொண்மலர்க் கணையான் கண்ண னுரததினி லழுந்தி வெல்வா
னுண்மையீ தன்றே லண்ட நாதனை மொருவன் றன்னைத்
தண்மை கொண் மலரம் பெய்து தன்வயப் படுத்த லென்னே. 48

கொண்டழுக் காறு காறும் பங்கயங் குலவு மாதங்
கண்டுதற கடுகடுத்த தாலையுங் கண்ணன் கோதை
கொண்டையிற் புனைந்த தாரே புனைந்தகங் குளிரு மாற்றுற்
கொண்டனே ரதுவே மேன்மை கொண்டதென் றறைவ ரம்மா. 49

அமுதமா கிரணத் தன்னு ளானன மறிந்து தேர்ந்து
கமழ்தர வுலக மூன்றிற் கடுப்பதொன் றிலதாய்க் கஞ்ச
மமர்தரு கடவுள் செய்தா னென்றெனி லரிமான் காணு
மிமிழ்தரு கலைக ளாலே யெங்ஙன நிறையு மாதோ. 50

புயலதை யவள னிச்சப் பூந்தொடைக் குரிய நட்பாய்
நயமுள தெனவே நன்கு நவிலுறு மிலதேல் வையம்
வயமுற வளர்ந்த மாலின் கந்தரத் தொழு குறுந்தேன்
மயவிளந் துளவத் தாரின் மகிழ்வுற வணித லென்னே. 51

செய்யரி தடங்க ணாளின் மேனியா னதியிற் சேர்ந்தே
தொய்யிலின் விகரிக் குங்கட் டேங்கி லெனுங்கோ கநக
ளாயமென் கரிய வாய மயிரொழுங் கெனும்பூ வல்லி
மெய்யுற வெழுந்த குஞ்சத் திணையென மிளிரு மன்றே 52

சேயிழை யுருவங் காமன் செங்கண் மாற்கெழு துமானை
யாயபொன் னிலகு மோலை பாயடைந் ததனி னுப்ப
ணையலின் றறிய விங்குச் சுன்னமென் றெழுதி னுன்கா
னுபலின் றதனை யுந்தி யாமென லடுப்ப தன்றால். 53

நிலவுனும் பறவைக் கண்ணின் சேயொளி நிறைந்து செய்ய
மலர்மணச் செருக்கை வாட்டு மங்கையின் மலர்த்தாளை மாயன்
குலவுகௌத் துபமென் செய்ய குலமணி யுரைந்து நாளும்
வலிவுறு முரத்தின் வனமை யெவ்வணஞ் சமிக்கு மம்மா. 54

கோதையிக் குணத்து மாயன குலவுதடதோள் புல்லு மார்வம
மீதுற விதுவின் றண்ணங் கலையென மிகுமின் வாசச
சீதசந் தனத்து வீறுங் கொடியெனச் செழித்தா ளுளம
வேதவிற் பனராம் விண்டு சித்தரின் மனையின் மன்னோ 55

ஆகச் சருக்கம் 8 க்குச் செய்யுள்-474.

ஸ்ரீ

ஆண்டாள் வைபவம்

9-வது சருக்கம்

நினை வடைக்கல மென்றவி மார்க ணிலைபி ர
மன்ன மித்திரன் மரபினி லெழுந்தருகான் வைகுந்த
தன்னு யிர்த்திருத் தன்னையுந் தந்தருக் சர்களைப்
பின்ன ழித்தசெம் பிரமமன் றேபரம் பொருளாம் 1

விண்டு சித்தரோர் பகன்மலி விரைமலர்த் தொடைபல
கொண்டொ சித்தவெங் குவலபா பிடவான் கோட்டை
யண்டர் கடகிறை யாயிலைப் பாபலாற் கணித்து
கண்டு மற்றவன் றிணையடினர் தமதகங் களிப்பின. 2

தனக ருத்தெலாந் தாமரை யிருப்பவ ளனழுபே
நன்கி ருத்தியங் காரணன் குணமெலா மணுகி
யின்பு றத்திருக கோதைபப் பெலலைபி னவரா
யன்பி னிற்பணிங் தின்னண மறைதன்மே யினளால். 3

அண்ட கோடிக ளவைபரு வரலுற தளிக்குங்
கொணடல் வண்ணனின் குணகண சரிதமே முற்றுங்
கண்டொ ளிர்ந்தனை யாதலிற் காசினித் தலைபவ்
வண்ட நாயக னருச்சை யாயமர் தலமுழுதும். 4

வாவ தூகனுய் வளாருந் தந்தையே யருள்கென
ருவ லாயவள் வினவுற வருந்தவத் திறையாம
பாவ லாாகளிற் சிறந்தவப் பாகவ தருமத்
தேவ தேவியின றிருவுளங் குளிர்பபுறத் தெரிபபார். 5

பெண்ணி ரதநின மெனத்தகை பிறங்கருந் தனமே
யெணணி னூறுட னிணைகத வெட்டலன் நலமென்ப
மண்ணி னத்தல மகிமையிற் படிந்திடு மவரே
நண்ணி முத்தியி னமுதந் தணிவற மிசைவார். 6

கேளெ னுவவர் கெடலரு மவைகளின் விறலை
ளீ யாவையு நிகழ்த்தினர் வருகையின் மதுரை
யாள னுங்கிருட் டினனரு முடலையை யறையும்
வேளை யன்னவன் கொண்டதே விம்மித மெனலாம். 7

பின்னர்ச சுந்தர ராசனின் பெருமைகள் பேசக்
கன்ன லுங்கசப புறமிள மழலையங் கன்னி
பொன்னின் மின்னுறும் பொருவரு முடலெலாம் புளகந்
துன்ன மன்னிய மலர்ச்சியின் றணையுமொன் றுளதோ. 8

வேறு லோகமே யிருமஃ தெனும் வேங்கடத் துறையு
நாறு பைந்துழாய் நாரணன் பகடுகண் முழுதுங்
கூறு போதவள் குளிர்மதி முகந்தனிற் கொண்ட
வீறு மின்விகா சந்தனை விளம்பவீ றுறுமோ. 9

பங்கயத் திதழ்த் தடங்கணி பரம்பதம் படிமே
லிங்கி தென்றல கிறைஞ்சிடு மரங்கநா யகன்றன்
பொங்கு வைபவத் தமிழ்தினைப் புதிதுற மீண்டுந்
தங்கு மால்விழை வொடுந்திருத் தந்தைதா டொழுதே. 10

தாதை யேயயன் றாதையா மரங்கனின் றகையார்
காதை யாவையுங் கழறுக விரிதர வெனலும்
மாத ரார்சிரோ மணியுளக் கருத்தினை மகிழா
வாத ரம்பெரு கவை யெலா முணர்ந்தன ரறைவார். 11

நந்தி ருக்குலம் பெருகுற வுதித்திடு நங்காய்
முந்த னத்தினன் முகுந்தனின் றணைமல ரடியைச்
சிந்தை யிற்பதித் திரும்பகற் செழுந்தவம் புரிய
விந்தி ரைக்கிறை யிதயநன் குவந்தன னிதனால். 12

பின்ன ராரண மயமெனப் பிறங்குபொன் முடியார்ந்
தின்ன லாறரும் பிரணவத் தெழிலுரு வேய்ந்து
மின்ன லாரிஃ தரங்கமா விமானமா மிகைசேர்
பன்ன லாந்திருப் பாற்கட லிடையெழுந் ததுகாண். 13

வேறு

செங்கதிர்க ளொருகோடி யொருங்கெழுந்த செவ்வியினைச்
சமழகென் றந்தப்
பொங்குகதி ரோர்தியெழப் பூந்தவிசன் கண்விழித்துக்
காணுங் காலை
யங்கதனு ரூபவிடத மனைத்திற்குங் கந்தமென
வலங்கு மாயன்
திங்களெனப் பணபளெனத் திகழனந்தப் பாயலிடைத்
திகழக் காணு. 14

ஆனந்தக கூத்தாடி யங்குமிங்கு மாயோடி
யவனு லன்றே
தானந்தப் பெற்ற வொருநான் மறையான் றழுதழுத்த
நாவா லேத்தி
நானிந்தப் பேறடைந்த நற்றவமே யுற்றதவ
மென்று நாடா
வானுந்தப் பொன்முகடா ரூர்தியினை வலம்வந்து
பணிந்து மாங்கே. 15

அறிதுயிலா ரதனிடையே யப்பெருமா ளானையினு
னதனைக் கொண்டே
நிறைதிருசேர் தன்னுலக மிடைந்தங்க ணின்மலனை
நெடுநாள் வாசஞ்
செறிதுளப மலர்கொண்டா ராதனஞ்செய் தேயிறைச்
செங்கண் மாலின்
புறதிருமா மகமொன்றுங் கிழைத்திடுதற் கோரமையா
துணிந்தான் மன்னே. 16

அம்மகத்திற் கமரரவு ணேசர்களு மருந்தவரு
முதலா மற்றை
மும்மையுல கங்களுறு முக்கியரும் படர்போழ்து
முடுகி வாவுஞ்
செம்மையுறு மெய்ப்பரியோ னின்மரபின் சேகானு
மனுவின் மைந்த
னம்மகிமை யளவரிய வரங்கனெழிற் கடலாடி
யகம்பூ ரித்தான். 17

வேறு

மகமுடியா வவபிருத மயனு ராட
மனுதனயன் வன்பரிசும் விடையுங் கொண்டு
ககனக முடிச்சிகரிப் புரிசை சூழு
நாகர்களுக் கருந்துணையா மயோத்தி நண்ணி
நிகரரிய திசைமுகனுர் வழுத்து மந்த
நெடியதிரு வரங்கனைத்தான் பரவ லானு
மகவுறுதி யுடனரிய தவத்தி லந்த
வம்புயனை புளத்தமையா வழுத்தான் மன்னே. 18

தன்றந்தை நெறிபிறழா துலகந் தாங்குந்
தடம்புயத்தத் தராபதியின் றவத்தின் மேன்மை
கனறந்த நான்முகத்தோ னுணர்ந்தே யன்று
னலமிகுந்த பத்திதனக் குவந்து தாழான்
மின்றந்த வோங்கார விமானந் தன்னின்
மீளியவன் கண்முகப்பின் மிளிர வந்தப்
பொன்றந்த திணிதோளா னிதியைக் கண்ட
மிடியனென வதுகண்டான் பூரித் துள்ளம். 19

முதவமுத முளததடங்கா தெழுந்து பாய
மொய்புளக முடன்முழுது முளைத்து வீறத்
துதிபுரியு மவற்கருளி யிதனைத தோன்று
னின்னரிய தவத்தினுனக் களித்தே னிந்த
மதுரிபுவை யின்றுமுறை யருச்சித தைய
மறுதினமே யென்னுழைமீண டளிப்பா யென்று
சுதைபுரைய மொழிந்தருளி யுடனே செய்ய
சூட்டெகின மிசையிவர்ந்து மறைந்தான் மனனே. 20

பின்னரவன் பெருமிதங்கொண் டாரா திதனே
பெறலரிய பேறடைந்தா னவனே யாதி
யன்னமர பினரெவரு மடைவே பூசித்
ததன்பிறகத் தாசரதி யடைந்த காலை
யொன்னலரா நிசிசரரை யொழித்து மீளா
வுலகாளு முடிசூடி யொளிர வாங்கே
தன்னையகல் கிற்கிலனாய்த் தவிக்கும வீட
ணன்றனக்கீது வந்தளித்தான் றயையின் மிக்கான். 21

நீடூழி யுயிர்வாழ்வு மமர ரூரை
நிகர்க்குமிலங் காபுரியு மருளிப் பின்னிப்
பீடாரு மரங்கனையு மளிக்கப் பெற்ற
பிசிதாசன் பெருமகிழ்வின் மீண்டு சென்று
கோடோரந் தனித்திரையிற் கனக முய்க்குங்
குளிர்புனல்பாய் பொன்னியிணைக் கிடையே தூய
நீடேரின சைகதக்குன் றனையே வைத்தா
னெடியவிமா னந்தனையோர் நியமத் தாலே. 22

நியமமதை நிறைவேற்றி மீள வந்த
நிலவரிய யானத்தைப் பெயர்க்கு மெல்லைப்
புயமதனுக் கஃதசையாப் பொருப்பே யென்னப்

பொருந்தியது கண்டவனும் புதுமை யெய்தித்
துயருறாவு மசரீரி புரையா லந்தத்
தொல்லரங்கன் விடணையின் றாய வுள்ள
மயர்வொழிக வயலகன்ற பாறு சூழு
மரும்புளின மிதனுழையே யமர்வோம் யாமே. 23

இத்தலையிற் றருமவரு மனுமீங் கொன்பா
னிருமபுனித நறுந்தீர்த்தக் கரையமே லெம்மை
வைத்தயன கவிருடி கனுநன் றூற்றும்
வளர்தவக்கேய் வனைபல்லு மமர்ந்து நின்றன்
மைத்திரள்கண் மூடிதவழு மாட கூட
மதிளிலங்கை யனவரத சோகசா ரின்றே
பைந்தநறும் பாம்பணைமேற் பள்ளி கொள்ளாவாம
படர்குகவுள் ளுவந்தென வீங்கருளி னானால். 24

எம்பெருமான் றிருவாக்கி னிதயமுரித்
திருநிலமேல் விழுந்தெழுந்து வலஞ்சூழ் வந்து
மும்பர்தொழு மரவணைசா லருடந்தன்னி
லொருமுறையிக் கணுவியுனை யருச்சித் துய்வேன்
சம்பரவை ரியையளித்த சலசக் கண்ணா
வென்றுதுதி புரிந்தந்த வருமுஞ் சார்ந்தே
தப்பிதச கந்தரன்ற னெழுந்து சென்றான்
றுமரையாள் கொழுநனு யாங்கமர்ந்தா னம்மா. 25

வேறு

காருபுன்னை கிராநண்ணுந் திங்கட் பொய்கை
வீறரங்க விமானத்து மேரேழ் வையந்
தேறியுய்யும் வண்ணந் திருவரங் கனந்த
வாறமர்ந்தே யிங்ஙனருளுமென்று மம்மா. 26

பொன்னங் குன்றமென்னப் பொலியுமாட வோளி
மன்னுமுறை யூரின் மண்டலம் புரக்குஞ்
சென்னிமுன்னஞ் செய்த செந்தவத்தின் மாவை
மின்னுஞ் சுதையாக மேவினன் மகிழ்ந்தான். 27

அவனனக வம்பே யென்னமிளிர்க் திந்தப்
பலவவா யரங்கன் றன்னைமணம் பண்ணு

டிவளரங்க னந்தத் திளம்புனைந்த கோலந்
தவளாக ராசன் றானுரைப்ப தென்னே. 28

அன்றுமுத லேயற் கமரர் முதலாரு
நன்றழ குறும ணாளைப் பெருமாளென்
றொன்றுநா மங்கூறி யுள்ளங் களிகொள்வார்
மின்றயங் குமேனி மேதினித் திருவே. 29

கோளொன் பதினொன்றே கொள்ளுமா ழிததேரோன்
கோளொன் றியவண்ணங் கொண்டல வண்ணன்கூடி
யாளுந் திருப்பதி யாகுநூற் றெட்டுள்ளு
நீளு மிவ்வரங்க நேர்மை தன்னினென்ப. 30

இத்திரு வரங்கற் கிதரநூற் றோரேழும்
வித்தகத் தினோரோர் வேளை விளையாடுஞ்
சித்திரப் பொழிலாய்த் திகழு மென்றுமேலோ
ருததிகொண் டுரைப்பா ரும்பர் தொழுநங்காய். 31

என்றுரைத்த காலை யிலங்கிழையாள் பின்னு
மன்றளித்த வன்னன் மறுதினமே தன்கட்
பின்றிருப்பு கென்று பேசியும பலநா
ளென்றிருப்பா னிவனுமிருந்த தென்னச் சொல்வார். 32

பெண்மணியே வேதன் பேசிய தவனாள்
வண்மனுவந் தரநா லேழதின் வைகும்
மண்முழுது மாங்கே மடியுமந்த வூழிக்
கண்மணந் திடுவன் கஞ்சனிதை மறறும். 33

மாதரசே யென்று மாதவ னுரைக்கும்
போதன நடையாள் பொங்கிமரை யோடை
யாதவனு லோங்கு மாறரங்கத் தம்மான்
மீதின் மயலோடும் மீறினனு டோறும் 34

விண்டுமெயஞ் சகமென் றுரைக்கும் வேதம்
பண்டைமொழி போலப் பாவையன்று தொட்டக்
கொண்டல்வண் ணனென்றே குவலய முழுதுங்
கண்டவன்கட் காமங் கழிபெருக மாழ்கும். 35

வேறு

இன்னண மவளரங் கேசன் றன்னையே
தன்னகின் ஞெழுங்குறத் தழுவு மாசையால்
பன்னரும் பகடுறும் பயந்த பாவலர்
பொன்னடி தொழுதுபின் புகலு நீங்கரோ. 36

அன்பினிற் பெற்றவென் னரிய தாதையே
கற்பினிற் புறங்குலக் கன்னி மாரிரும்
பொற்புறுங் கண்ணனைப் புணரு மாறுநீ
யெற்பரிக் தருளென வியம்ப லாயினா 37

பொதுவிய ரன்றுபொற் பூவை யேனியன்
மதுவழி துளபமால் மார்பம் புலவுறு
மதர்விளின் மார்கழி விரத மாடியே
யிதமுறுங் கண்ணனை யிணைந்து வாழ்ந்தனர். 38

நீயுமக் கொறு மதியி னேமமா
யேயுமின் விரதம திழைக்கி லெங்கணும்
தோயுமப் பரம்பொரு ளுவந்து தோன்றியன்
பாயுன தருத்தியின் படியி ழைக்குமால். 39

என்னவாங் கியம்பலு மெழிற்பூங் கோதையும்
பன்னிரு மதியிலும் பரிய மார்கழி
தன்னிலக் கோவியர் தன்மை யெய்துறு
வன்னவ ரதனிடை யிழைத்த யாவுமே. 40

தேவரும் விழைவதாய்த் தீஞ்சு வைத்ததாய்
மேவரு மமுதினை யிடைதற் காந்திருப்
பாவையென் றொருபிர பந்த மாகவே
யாவலின் முப்பது கவியி ஞற்றினள். 41

மற்றினி யிரதமே பூறு மாண்பதா
யுற்றது றடனொரு காற்ப தாங்கவி
பெற்றிடு காய்ச்சியார் திருமொ ழிப்பெயர்
சொற்றன ளரியதால் சுருதி யென்னவே. 42

மூன்றெனு மவையினை முறக்கி மூன்றனுட்
சான்றிடும் வாய்மையை விளக்கிச் சம்பவர்

தான்றொலைந் தொழிந்திடத் தயங்கு மவ்விரண்
டான்றநூல் களுமவை யறிதல சாலுமே. 43

கங்குலும் பகலுமக் கஞ்சக் கண்ணினு
ளங்கலு ழரங்கன்மே லாசை விஞ்சிடப்
புங்கவன மலர்க்கணை புகுந்த நெஞ்சகஞ்
செங்கனல் புகுந்தபோற் சிதைந்து சாம்புமால். 44

பதமுறு மங்கையம் பருவ நம்மதை
யிதமுறப் புயங்களா லிறுகப் புல்லுதன்
முதலருஞ் செய்கையா லரங்கன் முந்தியெவ்
விதநுகர்ந் திடுமென நினைந்து வெம்புவாள். 45

சிந்தைசெய் திவ்வணந் துயிலுஞ் செவ்வியிற்
சுந்தர வரங்கனைச் சூழ்ந்த வண்ணமுன்
னந்தமார் கனவிடை நனவி லாற்றுமா
றிந்துமா முகிகலந் தின்பங் கூருமால். 46

ஆங்கருந் துயிலுணர்ந் தரவ ணைப்பரன்
பாங்கரி னமர்கிலா தழுங்கிப் பண்பினந்
தாங்கிய கனவினுக் கொன்றுந் தந்திலே
நீங்கிய ததுவென நினைந்து நையுமே. 47

பானலங் கண்ணினு ளூடலப் பைங்கொடி
வேனில்வேள் குனிசிலை விசித்த நாரியின்
வானுறு மொலியினு னடுங்கும் வண்மைபோ
ருணைசைந் திடும்வறி தொவ்வோர் காலையே. 48

மயர்வினின் மன்னு மவ்வுரு மணந்துபின்
னயர்வுற வதுகரந் தகல வையவென்
னுயர்வுறு முளமல ரொளித்திட் டானென
வியர்வுற நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து விம்முவாள். 49

உண்டலுங் கோசிக வுடையு மங்கொரீஇ
வண்டலும் வரைந்தனள் கழங்கு காணுறாள்
விண்டனள் பணிகளும் வீயுங் கொய்கிலள்
கொண்டலின் வண்ணனென் றொளித்துக் கூறுமால். 50

எம்மைமுன் மீறிய திறுவ யங்கொள,
கம்மலிவ் வடபமே டமையு மென்றவள
செம்மைசேர் மலர்முகச செல்வ வவ்வினன்
பொம்மலின் கரங்களாற் பெ யயுந் திங்களே 51

ஆசைநோ யின்னண மடக்க கில்லளா க
கூசிபூ ரறியுமென் றுணாந்து கூர்தரும
வாசமென் குழலியர் வளைந்து சூழ்வரப
பூசெறி தருமெழிற் பொதும்ப ரெய்தினள். 52

எயதியு மென்பய மிதய மீர்ததிடு
மைதிகழ் மலர்வனத் தூடு மண்டுதி
வெய்தெழுங் காலொடு மிடைந்த தொ ததசே
மெய்திகழ் மடமயில் விரக வெம்மைபே 53

அனங்கனின் வில்லொடு ஞமலே யஞ்சுகம
வனங்கெழு பிகமிவை செறிந்து வந்தெதிர்க்
கனங்குழை தனின்முனரி ரிந்த காரணச்
சினங்கெழு தரச்செருச் செய்ய மேயவால். 54

கானமா மயிலனுள் காமத் தீயினைத்
தான்மிடைந் தோங்குற வளர்த்த தன்மையா
னுனிலம் வன்னியைக் காற்றி னன்பனென்
றானமின் றெருருபெய ருரைக்கு முண்மையே. 55

மாரனங் கிருப்பது மறந்து சேயிழை
யாரமா வனத்தினூ டாங்குப் புக்கனள்
பாரகத் தெவர்களும் பண்ணு முன்வினை
நீரதின் மனஞ்செல நிகழ்வ ராங்கரோ. 56

பொதும்பரு ளிரல்பட பொதுளுஞ் சாலையை
மதன்படை நிறைதர மணந்த சாலையும்
முதம்படு பிகரவ முறுக்கு கஞ்சுமாய்ச்
சதங்கையின் பதத்தினு ளினைந்து சாம்புமால். 57

மந்தமா மாருதங் குளிர்ந்து லாவினும்
சிந்துமந் தாரமா மலரின் றேன்றுளி
யுந்தியங் குலவுற வுளைந்து வையுமால்
சந்தமா மகிழை தயங்கு கொங்கையாள். 58

அங்கையி னகன்றகண் ணணங்கி னுண்சிறு
தங்கமென் கொம்பெனத் தயங்கு மின்றனு
வெங்கதிர் விதுசெறி தினத்தின் மற்றைநா
டிங்களின் கலையென வெளுத்துத் தேய்ந்ததாம். 59

வேறு

கோதையவ தாரங் கொள்ளும் பொழுதவண
கேதனன்ற னனுக்கிரகை கிளர்கவரிச் செங்கரத்தா
ளோதுமறை யொருவறகவ் வூருதித் தவளுக்
காதரவு விஞ்சுசகி யாகியுட னுறைவாள். 60

தன்றோழி யிவ்வண்ணந் தாமோ தரன்விழைவாற்
குன்றுவ ழுங்குவது கண்டவனைக் கூடியுய்ய
நன்றேது னிந்தவளை நண்ணியந்தப் பூங்காவி
லென்றேவி யொன்றிசைப்ப லீங்கென் றியம்புவளால். 61

அம்மா வினவுவதொன் றுண்டுநினை யாதரவால்
இம்மா நிலவலயத் தேயந்தகழி யார்வலர்கள்
எம்மா விதமிடுக்க ணொருவர்க்கி யைந்திடினுந்
தம்மா னுகர்வனவென் றெல்லவருந் தாமுறுவார். 62

ஆவிநிகர் பாங்கீ யழகாருன் சிந்தையினை
மேவியுன்றன் மெய்ம்முழுது மிக்கெரிப்ப தொன்றுளதாற்
காவிநிகர் கண்ணனையே காயம்பொலி விழந்தா
யோவியமும் பின்னுறமுன் பொற்பெங் கொளித்தனையோ. 63

சேந்துந் தணிந்துஞ் செறிந்து மெலிந்துமணங்
கூர்ந்துங் குலவுங் குழைமலர்கள் கொண்டிழைத்தே
யேந்து நறுஞ்சயன மெப்போது மேவிழைவாய்
மாந்துமணி பூங்குழலாய் மாரன் செயலிதுவோ. 64

தண்ணு ரிளங்குழவித் தென்றலுக்குந் தண்கரத்தோ
னெண்ணு றினிய நிலவிற்கு முன்னுடலம்
புண்ணு டயிலி னுலைவதுபோற் கூசுகையாற்
கண்ணு றலர்க்கணைகள் காய்ந்தனவோ கண்மணியே. 65

பெற்றா பெரியா ரெட்டாருஞ் சேடியினை
முற்று ரிவராரு காணாதுன் னுள்ளமலர்ப்
பொற்று மரைவிழ் பெப்பொழுதா ரிளம்புருடனை
கற்றும் முலைமயிலே கள்ளமுற வந்துறைந்தான் 66

தன்செய் புளமறியா தம்புவியிற் றன்னெளிக்கு
மென்செய் தியுமிலதே யிகுளையுமத் தகைபவளே
மின்செய் மணியிழையாய் மெய்யே யிழற்றவையே
னன்செய் கையொன்றதற்கு நாடுதமென் றுளணவாய். 67

கேட்டே கிளிமொழியாள் கெண்டையங்க ணென்சகியே
நாட்டா மரைவிழியார் நாரா யணனன்றி
மாட்டா ரெவரேனு மன்னியுற வென்மனத்து
ளாட்டா னின்றான வனேயம்மா வுளம்புகுந்தே 68

என்றே குயிலனை வேந்திழையு முணறணி
யின்றேன் றுளித்திடுசெங் குமுதமெனு மேர்பவள
நன்றே திறந்திசைகக நாடியவ ளோர்படத்தை
முன்றேவி கண்ணுறநன் றேவிரித்தா ணமொய்குழலாள 69

தாயேயித் தாரணியுட் டாமோதர னருச்சை
மேயேதிக முருவ மெல்லாமினி ரிதன்கண்
நீயேதுள விறுவி நித்தங்கரை குதியோ
வீயேயெழிற் கரத்தால் விளக்குகதை யென்றனளால. 70

கோதையத னிடையே கூர்ந்திலகும் பொன்னரங்கன்
சோதிவடி வொன்றனையே சுட்டிக் கடைக்கணியா
யாதுமறை யாமே நாணு வருத்திறைஞ்சி
மாதரசி யிற்க மற்றவளு மீதுரைப்பாள். 71

கண்ணே கரும்பே கற்கண்டே காணமிழ்தே
புண்ணேய மென்பா லுள்ளதெனி லனியுடன்
பண்ணுது கள்ளம் பகர்வாயின் குங்குமையினைத்
தண்ணார் பொழிலரங்கன் றன்விழைவு கொண்டனையேல். 72

வாய்மை வழங்குதியேல் வானவருங் காணரிய
தூய்மை நதியிடையிற் றுஞ்சுந் திருவரங்க
னும்மயிலே யின்னுழையே யென்று மமர்ந்தருள
நோய்மை சிறிதின்றி நொய்திற் றொணர்குவலகாண். 73

பாங்கமொழி யமுதிற பைங்கிளியா ளுளனிறைந்
தாங்குறையு நாண மகலவவள பொங்கி
மாங்குயிலின் வாயதிறவா வெண்ணகையின மின்றாள
மாங்கிளரு மாலேயனுக கிரகைக்கிட் டுரையபாள. 74

காரா ரரங்கன் கலவியமு தம்பருக
நீரா யுருகுமென்னை நீயதனின் மூட்டுவையேற்
சீராருஞ் செந்திருவே செயதா யவகார
மோருன் காரணமா யென்னையளிக்க வுனாமையினே. 75

கண்ணுார வென்றன் கழிவிரகங் கண்டென்பா
லெண்ணுறலு மெயதலுறு வெழிலரங்க னிப்புணர்ப்பை
நண்ணு நனிமகிழ நக்கா யருளுதியேல்
பெண்ணாய்ப் பிறந்திடுமென் பேறளித்தா யென்லேயே. 76

கைம்மா றிதறகெளியேன் கருது நினைகளிகக
விம்மா யுயிருளதொன றுது நினதருளி
னம்மா விங்குயந்த தெனிலன்றோ நினதிதுவு
மெம்மா பரிசுதவு மிவ்வுலகம் பெயமமுறநிற்கே 77

சேடியெனப் பலவுஞ் செபபிவிடுக் கவவள
வாடியிடேன் மாதவனார் வங்கா ரென மதியெங்
ஙுடியினி துரைகளங் கைகுவித் திறைஞ்சி
நாடித்திரு வரங்க நன்னிமித்தங் கண்டடைநதாள் 78

9-வது சருககம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருககம் 9-க்குச் செய்வுள் - 553

ஆண்டாள் வைபவம்

10-வது சருக்கம்

பொன்னன் புதலவன் பலதுன்புழந் தெய்ததபோது
நின்னை கழறகா னினேவோடு நிகழ்ந்தவண்ணம
கனனங் கரியமுகில் வண்ணவென் கண்ணனின்றுண்
டுன்னுங் நினைவை யொருவாதருண் மன்னவற்கே. 1

கோதைச் சிலதி [illegible] தகை [illegible]
மேதக்க வேனிற் [illegible] மிக்க [illegible]
போதுற்ற பூஞ்சா [illegible]
த் தணிந்து திகழ் [illegible] ச் [illegible] ன். 2

அங்கின [illegible] பல [illegible] சைய
பொங்கும் மறையின் புகழ் [illegible] சைப்ப
வங்கக் குளி [illegible] மயிலேடுக [illegible]
யெங்கும் புகழுமணி [illegible] மேய்த்தமன்றே. 3

தொண்டைக் கனியின் [illegible] த்திர
கொண்டிக் குரலு மணியாழு [illegible]
கண்டுற் றறுசுவையி லுவர்ட [illegible]
பண்டைச் சடங்கு பலவும்பு [illegible] 4

பக்கம் பட [illegible]
டொக்கங் கணிந்த [illegible]
புக்கங் குலாவு பொழுதின் [illegible] வீச
நிற்கும் வசந்தக் கொடு [illegible] னேறினான். 5

அங்கே பனேக சமனத்திர [illegible] துவாசங்
தங்கே ரரிய வனமாலை யணிந்துசால
அங்கா மசனை மெனும்படி பார்த்துதன்கட்
பங்கே ருகமுன் னுறைமாதவப் பணபுகண்டான் 6

பரபுட்ட மாகுமெழிற [illegible] ளம் பண்பிலேனுக்க
விரைவுற்ற மந்த பவனத்திரு [illegible] ரினமேவி
யருகிற் பொருந்த [illegible] சந்தப [illegible] லுமவ்வமைசசன்
விரவிக் கணின்முன் விளையாடினன் காமனுங்கே 7

பைங்கிள் ளையின்றே ரனங்சன்மலர்ப் பாணமேறச்
செங்கண வரங்கன் றிருவுள்ளஞ் சிறிதுகைந்து
இங்கந் தருப்பன் கணைக்கெம்முள முங்கெடற்கென
றங்கென் னுசிக்தை புடனூர்ந்தன னுதிதேவன். 8

அக்கா லணைக்க வெழிற்கோதையின் றாதியங்குப்
புக்கா வருகிலொரு பூங்கொடி போர்த்தவில்லுன்
மிக்கா வலோடு மறைந்தேயிருக் கையன்மேனி
யொக்கா தசெவ்வி முழுதுங்களித் துற்றறிந்தாள். 9

பாங்குமொழி யமுதிறை பைங்கிளியா ளுளந்திறைந்
தாங்குறையு நாண மகலவவள பொங்கி
மாங்குயிலின் வாய்திறவா வெண்ணைநைபின மின்றாள
மாங்கிளரு மாலையனுக் கிரங்கைக்கிட் டுரைப்பாள். 74

காரா ரரங்கன் கலவியமு தமபருக
நீரா யுருகுமெனை நீயதனின் மூட்டுவையேற்
சீராருஞ் செந்திருவே செப்பதா யவதார
மேமாருங் காரணமா யெனையளிக்க வுளமையினை. 75

கண்ணூர வென்றன் கழிவாகங் கணைபா
ரெண்ணுறுமெய்யதனூ றெழிலரவ புணர்பவை
கண்ணு கனிமகிழ நங்கா யருளுதியேல
பெண்ணாய்ப் பிறந்திடுமென் பேறனிதகாய நீயலையே. 76

கைம்மா றிதறகெளியேன் கருந் தினைகளிகச
விம்மா வுயிருளதொன் றிது வினதருளி
யம்மா விங்குய்ந்த தெனிலன்றே யினதிதுவு
மெம்மா பரிசுதவு மிவ்வுலகம பெய்ம றகிற்க 77

சேடியெனப் பலவுஞ் செபபிவிடுக கவவள்
வாடியிடேன் மாதவனார் வங்கா ரென மதியெண
ரூடியினி துரைகளங் கைகுவித் திறைஞ்சி
நாடித்திரு வரங்க நன்னியித்தங் கண்டடைந்தாள். 78

9-வது சருககம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருககம் 9-க்கு செய்வுள் - 553.

ஆண்டாள் வைபவம்

10-வது சருக்கம்

பொன்னன் புதலவன் பலதுன்புழங் தெய்த்தபோது
தின்னவ கழற்கா ளினைவோடு நிகழ்ந்தவண்ணங
கனனங் கரியமுகில வண்ணவென் கண்ணனின்றுண்
டுன்னுங் நினைவை யொருவாதருண் மன்னவற்கே. 1

கோதைச் சிலதி குறுகும்போழ் தங்கரங்கள்
மேதகக வெணிற் சிறப்பெடுத்து மிக்கலாச[illegible]
போதுற்ற பூசகா விடையேந்தி [illegible]
சீதத் தணிந்து திகழ்மணை[illegible] 2

அங்கின னொருசிய பலபல்லிய [illegible] திசைப்பப
பொங்கும் மறையின் புகழ்வைணவர் [illegible] ற்றிசைப்ப
வங்கம் குளிரு மபிடேக மடைவிறு
யெங்கும் புகழுமணி யானைய மேய்த்தமன்றே. 3

தொண்ணைடக கனியின் றவர் [illegible] தடத்தில்
கொண்டிக குரலு மணியாழு முவந்துபாடக
கண்டுற் றறுசுவையி லுண்டியுங் கண்டுவந்து
பண்டைச் சடங்கு பலவும்முறை [illegible] முற்றிமற்றம 4

பக்கம் படர்ந்த மலர்[illegible]
டொக்கங் கணித்த நிழல்[illegible]
புக்கங் குலாவு பொழுதின்னிளந் தென்றல் வீச
நிற்கும் வசந்தத் தொடு[illegible] 5

[illegible] சமணதத்திர[illegible]
தங்கே ஏரிய வனமாலை யணிந்து[illegible]
அங்கா மசனக மெனும்ப[illegible]
பங்கே ருகமுன் னுறைம[illegible] 6

பரபுட்ட மாகுமெழிற [illegible]
விரைவுற்ற மந்த பவனத்திரு[illegible]
யருகிற பொருந்[illegible]
விரவிக் கணிவ் முன் விளை[illegible] 7

பைங்கிளி ளையின்றே ரனங்கன்மல[illegible]
செங்கண் ணரங்கன் றிருவுளஞ் சிறந்துகந்து
இங்கந் தருப்பன் கணைக்கெமுள முங்கெடற்கென
றங்கெண் ணுசிங்கை யுடனேர்ந்தன னாதிதேவன். 8

அக்கா லணைந்த வெழிற்கோதையின் றாதியங்குப்
புக்கா வருகிலொரு பூங்கொடி போ[illegible]த்தவில்லுன்
மிக்கா வலோடு மறைந்தேயிருந் தையன்மேனி
யொக்கா தசெவ்வி முழுதுங்களித் தற்றறிந்தாள். 9

வேறு

அப்பன்மத னற்கும்மிவ னவன்பூங்கணை பாய
வெப்பும்விர கவனல்சுட விரைமாமலர் விரவுஞ்
செப்பந்திகழ் சயனத்திடை செறியுமயிடை யிடையே
தப்பொன்றில தொருபேரறந் தன்சிந்தையி லுறுமே. 10

அறியாதரங் கொண்டேயது நிகழும்மரை யலரை
மறியாதொளி ரிருகண்களு மலர்ந்தேயுறு மிமையா
மதியார்வத னமுமெங்கணு மவியும்புள கங்க
ளிறியாததி வியர்வும்முழு தெழின்மேனியு மெழுமே. 11

பரசிந்தையி னுழலுந்திரு வுள்ளம்படு பாடும்
முரசேந்துவை முனம்வென்றவன முகமிங்குரை செயலால்
அரசுந்தெரி வையாகட கெது வோவொன றிவ னணைவான்
பிரசந்தரு மலரம்பினிற பெரிதும்படு மன்றே. 12

எம்மானுள மிலகுந்திரு வெஞ்செல்வியோ வெனவே
நமமாலொடு மளவுமது நணுகிப் பெருமான்முன்
செம்மாமன முணர்ந்தேசெலுஞ் செயலசெபபுது மென்றே
யம்மாமயி லரங்கன்திரு முன்மேலென வடைந்தாள். 13

பலவின்சுளை விரியப்பெரு குறுமின் பிழிபாயக்
குலவுஞ்செநெல வளருந்தட வயல்சூழ் விலவிபுததூ
ரிலகும்விண்டு சித்தனமகட் கியைதூதியிவ் வடியாண்
மலருன்பதம் வணஙகுமமென மகிழாநனி தொழுதாள். 14

செவியின்னமிழ் தனையின்களி யுடனெம்பரன் செலவுண
டவிழ்மென்மல ரமளிததலை யெழுந்தார்நதெழில வலஞ்சேர்
சவியின்சுடர் நயனந்துடி தருமெமபய னிதுவென்
றவிருங்குழை மணியாளவ ளழகார்முக நோக்கா. 15

பட்டாக்கிறை மகடன்னரு ளுடனிங்கெழும் பாவாய்
கட்டப்படு மென்சிந்தையுங் களிகூர்ந்திடு நின்னால
வட்டகலை நிதிசேர்திரு வதனததவ ளுடனவ
வெட்டககரை விதயத்தனு நன்றேயில குவரே. 16

என்கட்கரு மணியன்னவ ளென்னுண்ணசைத் தூளையிக்
தன்பிற்செல விடுத்தானதை யறியப்புகல் கெனலும

மின்கட்டழ கியனுக்கிர கையுமா முத பேதைய
பின்பப்பெரு மாளின்புறத் திருவாய்மொழிந் தேடம. 17

மாயாவிண்டு சித்தன்மகண் மருவும்முன நருளின்
னேயாவரு சுகமேயுள ரெழிலாருநின மேனி
தோயாமினுவ முழலன்னவ மேடாயுக்கெத வைட புலுப்பை
யியாங்னக் கிருகைகுவித் திவைவ ஞ்சைபி யமமடம். 18

வரையாதன வரகந்திரு வைகுபவரை மார்பா
வொரிராவுள முருகப்புலி யதுபெமினை பவமேத
கரையாமன மடிய ன்படும கட்ட மபல கக்குல
விரையாய்மதன் பதாகமெனை யிங்கிடபாது பழமேசா. 19

சேடிக்குல கைகாதலிற் சிதைப்பமென யலரின்
மாடிததிகழ் சயனத்திட மனைத்துனி டக்கப
பாடற்றடி யார்செண்பக வனமூட திற் படுபமேன்
வாடிக்கரிக் திடுமபட்டணி வாசபபல மகரும் 20

அன்றைவரி னடிமைக்குறு மானமபறு பாமே
நன்றின்ன ந ளாங்கேயிழைத் தனையினைறுவ ணைவிபக்
கன்றுமமலர்க ணைபானழி மானைதனைக் க பபா
யென்றின்னன விகசயாவவ ளிக்கென்றனை விந்ததாள். 21

ஐயாவவ னைடனைதனக் கமபோருபு மற்சும்
மெய்யாமுறு வற்பரகிபின் மெளவமா முகட வாடுஞ்
செய்யாமுலை களுககதிர சரிமத்தகஞ் சிதைபக
துய்யாவலை கிபி ஞைசயுக துவளுங்குர லிசையின. 22

வேறு

காதள வோடிக் கடைசிவந் தகன்ற
கண்மலர்ப பார்வைமுன் னனங்க
னாதரம் பெருகுங் கனைலுங் கையு
மாயன வரதமா டிடுமாற்
பேதையி னிளமைப் பருவமா மதிபாற்
பெருகுறுஞ் சவிக்கட லிடையே
மேதக வெழுந்த வலம்புரி யென்ன
மிளிர்தருங் கழுத்துக் தரமே. 23

பூங்கழைக் குமரன் பகடெனும் பாளை
பொங்குறுந் திங்களின் கரமாய்
மாங்குயின் மழலை மாதராள் காணு
மாந்தரின் கண்களுக் கொளியி
னோங்குமா மணியி னொருசுட ராகி
மும்மையா முலகினு முறையும்
பூந்துழ லரிவை மாரெனும் பாளை
பலபடப் புதுமையின் வளையா 24

நெடுமடக லயின்ற விரணிய சருப்ப
னிலைவுறு மோர்வித துறையிற்
படும்பயன பெரிது மிலனெனத் துலங்கும்
பங்கய தளவிழி யிணையள்
ளிடும்பையிற் பொருது மம்பினிற் கரந்தே
ரின்முறு வலித்தலுந் தணந்து
தடம்பெருங் குபதத்துட் டயங்கெழில் வடத்துத்
தாளமும் பொரிந்திடத் தளரும. 25

பிரிவெனு மழலிற் பேதுறு மனத்தின்
குரலெனத் தழகழு ரைக்கு
மரிதினிற் புறம்போ நெட்டுயிர்ப பனல்பாயந்
தானனங் கரிகறுத் திலகு
முருகவிழ் முல்லை யாய்ச்சியர் முன்ன
ரிணைதெழில படிந்திடும் படியே
மருவியிம் மாதுன் மரைமல ரடியே
மணந்தன ளிடைவிடா துறையும். 26

காவதங் கமழுங் கடிமலர்ப் பராகம
கயர்வுறத் தொகுத்ததிற் செறியு
மாவலின் வண்ட லயர்தரு சிற்றி
லிழைத்ததை யாயர்பா டியினின்
றேவுரு தரிய கோவியர் குரவை
யுவப்புற விழைத்தமா மாயன்
மேவிய சகடு படுத்திடு மடியின்
மிதிப்பதென் றேவென மிழற்றும். 27

படர்தரு குந்தத் தருநனி யிவர்ந்து
தன்விலை யரியபூம் பட்டை

யடலுறு முனைறன பலாக்காத தேந்தி
யாகமார்ந தனைமானை மாறனா
மிடைதரு வனத்து ளேடமயி லொருந்த
தருவினை யிசையுற விழியாப
புடைவை யருள்வாய் பூமகள் கணவா
வென்றுரைத் தஞ்சலி புரியும. 28

தேன்றுளித் திடுசெந் தாமரை மலரைச்
சிவணிடுங் கணைகணீர்த் ததும்ப
வான்றுதித் திடுநின் வரைநிகர் மார்பின்
வனமாலை புதைதரப் புலல
வேன்றுகுத் திடுமுன் னலவினை புனைதே
விதுசெறிந் திடுகெனத் தானந்
தான்றெருகுத் தனதேனைக குறுமிடை சாகுனங்
தரைமிசை மண்டல முறவே 29

மாந்தளி ருருந்தி மாதவிப் புதருண்
மறைதருங் காலகண் டதைக
காந்தளங் குயியாற் கருததசைந் தழைததுக
காதல விலனுறும் வனணைக்
தேர்ந்திசைக் குறியே நிகனி தினமுங்
தருகுதாங் கீங்குற வனங்கள்
போந்திட விசைகிற பூம்பொழிற புறத்தே
போம்படி தூரத்துத தெழுமால. 30

உறங்குழி யுனதங் கரங்களிற றனதின்
கந்தாத் திடையொளிர் மாழை
நிறங்கிளர் தாலி நிலவுற முடிந்து
நெருப்பிடை பூம்பொரி சொரிந்து
மிறங்கியின் பதகின் னெழிற்கரத் தெடுத்தாங்
கம்மியின் மேலுற வியைத்தே
யறங்கெழு வதுவைவத் திருவிழா வாற்றக்
கண்டவ பேதிலுணர்ந் தயர்வான். 31

காவுழி யகன்ற வாவியா ரன்னங்
கண்டது கடல்வணன் வளையென்
றுவகின் மருளா வதைவிளித் தைய
வாரண நாயகன் வதனம்

மேவிய மணமம் புயத்ததோ வன்றி
மிகுமரி சந்தனத் ததுவோ
கோவியர் விழையு மிதமுறு சுவையு
மியாவதோ வெனுமகங் குளிரா 32

அம்பரங் குழுமுங் கார்முகிற் படல
மையஙின் படிவமென றுயிர்த்து
நம்புமின் னசையி னருகுறு மாயந
தனைவிளித் தரங்கமா நகரா
னெம்பிரா னீதோ வெழுந்தன னிடும்பைக்
கிலக்கமா யினையுமென் றிறத்தைச்
சம்பரா ரியினு லவனுழை யேகிச்
சாற்றுமி னெனவுறை தருமால் 33

மற்றுவெங் கதிரின் வெயின்மறைத் தகல்வான்
மலிபல துகிலரங் கேசற்
குற்றவா ரார மெனுங்கரி கிரிவேங்
கடமுத லுயர்தலம் பலவு
முற்றுறு முலையீ ரெழுந்தவ ளொளிரு
மூலகா ரணமதற் கிவளை
யெற்றுறு திருந்தா வினியுயிர்த் துறையா
ளெனவிரங் கிடுகென விசைக்கும். 34

பையுறு வரவப் பாயலான் கையி
னொருவளை பற்றுறு தென்றென்
கையுறு திலகு மதனையும் பையக்
கழன்றிட விழைத்திதைக் கவர்வான்
பொய்யுறு விரகொன் றிழைத்தனன் போலும்
பொருந்திய கண்முகப் பிரந்தான்
மையுறு மணியி னிறத்தினுற் களிக்க
மற்றெனக் கருத்தியே னிலதோ. 35

வேறு

அடியிரண்டி னுலகுமூன்று மபகரித்த நாற்கரன்
கொடியின்வாடுங் கொழுக்கொம்பற்ற கொள்கையாய வென்கரத்
திடுதரித்த கங்கணத்தி னின்னுமாசை யெய்திடன்
மிடியின்மீது செல்வனூரு மிருத்தியை யினக்குமால். 36

விரகின்மீது வெம்மைகாலும் விதுகரங் குளிர்ந்ததென்
றுரைதருவ துவனுதித்த வென்னையிங் குழன்றிட
வரைகடுங்கண் வாரிவண்ண னீரமற்ற சிந்தையைக்
கிருபைதங்கு நிதியதென்று கிளக்குந்தன்மை பொக்குமே. 37

மாணியாய ரங்கனன்று மாவலிக்க ணேந்துதன்
பாணியார்ந்த கங்கணத்தை யப்ரபூத மென்றுணர்ந்
தேணியன்ற வென்கரத்தி னிலங்குகங் கணத்தினை
நாணிகந்தொ ளிந்துமெல்ல வவ்வுதற்கு நாடுமோல். 38

அன்றயோத்தி மன்னகன்ற வம்புராசி மீதனை
சென்றிழைத்த ரக்கரைச் செகுத்தெழிற் சனகிபை
யொன்றுசெய்தி கண்டரங்க னொருமுயற்சி யுமுறா
தின்றெனைப்பு ணர்ந்துமீனப மெய்தவென்கு மட்டலோ. 39

மூக்கிரும் பிரளயக் கடற்கணூடு மூழ்கிய
விந்தமே தினிபவெனுய்ய வேனமா யெடுத்தவ
னொருதுசோக சாகரத்து ளுடங்குமென் கரம்பிடித்
தந்தமா யெடுத்தளிக் கிலாததென்ன பாவமே. 40

முன்னுருக்கு மிணிகவர்ந்து முன்னலா லளித்தவன்
றன்னெழிற் குருகுமாதர் கட்கருளுந் தானென்ப
துன்னிலுண்மை யேனுமிங் குணர்ந்துனையு மொழிவிலா
தென்னையாங் கெழுந்தளிக்க கிலலதென்ற னெளிமையே. 41

தந்திகோத மன்மனைவி தசகளத்தன் தம்பியோ
டைந்துவீரர் பன்னியின்ன வடியவர்க் கருளுமே
விந்துவூரும் பிரணவத்து ளிலகரங்க ளினையுமென
சிந்தைகோ யறிந்தளித்த லின்றிதென்ன செய்தியோ. 42

அவனுருகி யான்பிழைக்கே னென்னுமுன் னறைதருங்
கவளமா கரிக்குலத்த கதிரவன் குலத்திறை
பவளவா யரங்கனின்ற தைமறந்த பான்மையுந்
தவளகஞ்ச ராவினென்றுந் தங்கியூறுந் தன்மையோ. 43

என்னவின்ன பலசெறிந்த திருமொழி யியம்புறு
வுன்னையெந்த வண்ணமேனு மொன்றவொன்று நசையினு
லன்னமன்ன வவளெழும்பு மாருயிர்த் தகைத்தெழின்
மன்னுகண்ட மன்னரிற்கு மென்றுசேடி செப்பினள். 44

வேறு

செப்பக் கேட்ட சிரீதரனைச் செவ்வாய் மயிலி னசைநோயை
வெப்புச் சிறிது விண்டனனா மெனினு மவளார் வேதனையின்
கப்பக் கவலுங் களிப்புமணங் கமழுங் குழல்சேர் சிலதிமுகத்
தற்பிற கடைகசண் பாய்தரவிங் கறைத லானா னருணிதியான். 45

மின்னே யென்னை மதன்பகழி மிளிருங் கோதை யிதயத்தும்
பின்னே யிங்கும் பீழைமிகப் பிளக்கு மிந்தப் பெருங்கொடுமை
தன்னா னன்றோ நின்சகியின் றனிமை நோயி னிருமடங்காய்
மன்னே யானிங் குழன்றலைவேன் மலையீ துண்மை யறியீரே. 46

ஓவா துன்றன் றோழியினை யுள்ளத் திருத்தி யவளுருவ
மேவா நின்றே யளிகீட விதியி னானே மேதினியிற்
பாவாய் நின்றே னிதுவாய்மை யன்றே லந்தப் பைங்கிளியின்
பூவா ருடல நீவாமே யென்னோ வுயிரிற் பொருந்துவதே. 47

ஓரோர் பொதுவ ரொண்டொடியா ளன்றென் னார்வந் தனிலுழந்தே
நேரா தன்றே யுயிர்நீத்தா ணிலவும் பூணா யதன்பயனிங்
காரா தல்லும பகலுமுன தழகார் சேடி மணவின்ப
மோரா னைந்து மனமுருகி யுடல மின்னுங் கரிகறுத்தேன். 48

மானே யென்று மரகதமா மணியே மானா மென்னுடலந்
தேனே யுன்றன் றிருமொழியா டிறமா யொன்று நசைப்பிணியிற்
றானே யிங்கு வெளுத்ததுகாண் டண்ணங் கதிரி னிலவுறலு
நீனா றியல்பி னெகுவான நிலவும் வண்ண நீள்குழலாய். 49

அவுண ரஞ்சு மடலாரென் னையா யுதமு மைங்கணையான்
றுவளும் பூவா ளியைவெல்லுந் துப்பின் றென்னே துவளுறுமால்
குவளை நாறும் நீள்சகியார் குழைசேர் விழியின் கடைகணிப்பிற்
றிவளுஞ் சிறிய பங்கடலைச் செறிந்த செருக்கின் றிறமதுவே. 50

அழலைச் சொரியு மம்புலியா திகளா லலமந் தென்னிதயங்
கழலற் கரிய வுயிரினையிங் காலக் கருதி யதுமற்றம்
மழலைச்சொல்லி விழைவானே வாளா விருந்த தெனிலுயிரி
னெழிலிற் குறையு ளாமவளே யெற்கிங் கரிய திருவன்றோ. 51

தென்றற் குழவி யென்விரகத் தீயை வளர்க்கு மதுவெனிறு
மன்றற் குழலி மகரிகைசேர் நகிலந் தோய்ந்த மலர்த்தெரிய

லொன்றிப புதிய மணங்கொணடிங் குலவுந் திறத்தா னதைபுடலங்
கன்றிக் கருமை யெய்திடினும காரால் விஞ்சிக் கலந்துறுமே. 52

அல்லார் குழலி னன்புமிகச் செருகிக கண்டிங் கவள்விடுதத
மெல்லா ரரிய விம்மலரின் விரைசேர் பிணையன மேனளின்
மல்லால் வஞச மல்லடர்தத வென்றன் றேண்மே லம்மயிலின்
புல்லா நின்ற பைங்கழை நீர்ப் புயமே போலு மிதமருணமே. 53

பீடார் கீசப் பெருமகனின் பிறங்கன் மீதிற் பிரிவழுலால்
வாடா நிற்க வளரனுமன் வயியா ரரக்க ருரிடைநின்
றேடார் குழலி யின்புறவன் றீயக் கொண்டங் கெற்களித்த
சூடா மணியைச சூடுசுகந் தருமா லெங்கித் தொடையலரோ. 54

கன்னன் மொழியா ளணிந்துதவுங் கமழுந் தொங்கல் கட்புலனுக்
குன்னுந் திங்க ளுயர்கலைபா முள்ளக் கிரசா யன மிதுவாம
மன்னும் படிவ மணிந்திடுகான் மகிழுங் கடலின் னமிழ்தமுமா
மென்னின் னுயிரு மிதனனே தளிரா நினறிங் கிருந்திடுமால. 55

வேறு

முனியும் மாழ்குறு முகிழ்மென் முதசணி முலையா யிப்புவிமேன்
மினுமென் னூறொரு மிடையெண் மூாத்திக ளெல்லாம் குருகையாகோன்
புனையும் மின்றமி ழெனுமொப் பொன்றறு புதுமா மறவருநதப்
பொனின்மா ளிகைபல சேரத் திருநகர் விரைவிற் போந்திடுவார.

ஆங்குப் பொய்கையி ழுழ்வா ராதி யாஙகே யார்த்தரனுடன
கோங்கிற் பொலிதரு கொங்கைக் கோதையின் கூடப பட்டர்பிரான்
பாங்கிற் படர்தரு மக்கா லென்னுபர் பதத சொன்றுபடா
வேங்குற் றூர்தரு மெஙகட் கேய்திரு மணநன் கிழைத்திடுவார். 57

என்றங் காதலு மிசையா வின்றிரு நாமம் பொறித்தொளிரு
மின்றன் னுழியு மிலங்கே யின்மண நாறும பிணையலுமீங்
துன்றன் றேழியு முவந்தின் புறுவண முதவித் துயர்சிறிது
மின்றென் றும்வண மியம்புற் றூற்று கென்றிசை விட்டனனால். 58

கொண்டக் கொம்பனை யாளக் குறைவறு கோளா ரின்பொருளக்
கொண்டற் கிணைய னரங்கன் றூடொழு தருளுங் கொண்டவனை
விண்டத் திகரன் வெயிலா னேழுது வேனிற் கண்வெம்மை
மண்டத் தியவ ளிக்கம் பரமெழு மழையின் னுளியென. 59

வாடும் கோதை யிடத்தில் வாளியும் வந்தப் பொருளுதவக்
கோடுண் கொடியி னெழுந்தா ளுள்ளமுங் கூரப் பெருமிதமே
நாடுங் கதிரவ னுதயங் கள்ளியி னவிலுந் திருவரங்கன்
கூடுஞ் சமயமுங் குறுகுந் தினமவள் குறியா விருந்தனளால். 6ᑐ

10-வது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 10-க்குச் செய்யுள் - 613.

ஆண்டாள் வைபவம்

11-வது சருக்கம்

வேறு

மாமறை மொழியின் வண்ண மலிதரும் பொழில்க ளெல்லா
மாமள வறிந்து காக்கு மாதிமூ லத்திற் கூனந்
தீமையிற் றெரிக்கு மாநத ரீன்றெடுத் தளித்தோர் தேத்து
நோமுறை பகரு மாக்க னுகர்வதே நுகர்வ ரன்றோ. 1

பட்டர்க ளிறைபு மைந்து பகழியான் விழவுக் கேய்ந் த
கட்டழ குடைய கன்னிப் பருவமுங் கரிய மாலைத்
தொட்டனை தரவி ழைந்த வவளது தூய வாய
விட்டமு முணர்ந்து ஞானத் திழைத்திடற் கிபைந்தா ராமகே. 2

சடந்தனை முனிந்த யோகி சன்னிதிக் கடியா ரோடு
மிடைந்திடு மரங்க னென்று மினிர்தரு மனத்திற் கொள்ளாப்
படந்திக ழரவி னல்குற் பாவையிற் றமது பாத
மடைந்திடு மதுரை யாளு மாசனுந் தொடரப் போந்தசர். 3

வேந்தருக் குரிய பல்ல வீறுடன் குருகை கூடி
மாந்தளி ரனைய மேனி மாதரா ளிறைவ ரோடும்
வீழ்ந்தடி வணங்க நம்மாழ் வாரகம் விழைவிற் பொங்கிக்
காந்தளங் கரத்தி னுனைக் கடைக்கணித் தருளி னால் 4

கோதையின் பெரிய தந்தை பின்னரங் குரையிற் கொள்ளா
வேதமாந் தமது பாடற் றமிழமிழ் தருந்த மேவி
யாதரம் பெருக முன்ன ரமருமா நூற்றெட் டாய
மேதரு குலத்து மாய னருச்சைகண் மிளிரக் கண்டார் 5

மற்றுமாம் பிலத்தி னிழுன் மலிதரு மரங்க ளாதிக
கொற்றவெண் குடைக விக்கக் குலவருச் சைகளைக் காண்பான்
கற்றிடுங் கலைம கட்குக் கணவனை முதலாந் தேவர்
பெற்றநற் குழாங்கொண் டண்டவெளி யெங்கும் பொலியக் கண்டார்

பொய்கையார் தலையா யெங்கும் புகழ்மது ரகவி யிரு
யுய்யமா வுலகம் வந்த வுயர்வரு வாழ்வா ரெல்லா
மெய்தியாங் கொருவர் தம்மை யொருவர்க ளிறைஞ்சத் தாமு
மெய்திக ழகத்தி னானே யளவளாய் மிகக்க ளித்தார். 7

அடியவர் முறையின் முந்தும் பராங்குச னடியிற் றந்த
முடியுறப பணிந்தே யந்த முதலாழ் முதல யாரும்
வடிவுறு மவரின் வேத வாய்மொழி புரிந்து கேட்டுப்
படியறுந் தமது பாவை யவர்கொளப் பணித்தார் மன்னோ. 8

குருகையர் கோமான் பின்னுங் கூடு மாழ்வார் களோடு
மொருகலை நுதலாள் செய்த வுவமையொன் றரிய பாடல்
மருவுறு பிரபந் தங்கண் மனமுறச் செவியுற் றின்பம்
பெருகுறு மவற்றின் சாரம் பெரிதென வுவந்து மற்றும். 9

அனங்களின் றுணையா மந்த வாய்மயிற் பருவ மன்னன்
மனங்கணன் மருமம் புல்ல மாழ்குவ திவற்றை யோராக்
கனங்குழைக் கருத்தின் வண்ணஞ் சுபம்வரங் கடிதின் முற்ற
வினைந்தனர் நிருப னோடு மதுரமா கவியை நோக்கா. 10

ஏல நிரையைக் கைர வத்தினு ணிரைத்தன் மானு
மொத்தவெண் ணகையா ளிந்த வுயர்திரு மணத்திற் கேய்ந்த
பத்திர மமையு மெல்லாப் பணியினீ ரமைக்கு கென்ன
வத்திரு மொழியின் வண்ண மவர்விழைந் திழைக்க லானார். 11

பளிங்கினாற் சுவரா மோங்கிப் பருத்ததூண் வயிர தானும்
விளங்குவெண் பொற்றகட் டான் வேய்ந்ததா மீதின் முற்றுங்
களங்கமிற் றுகிரி னானே யுத்திரங் கலந்த தாங்கீழ்த்
தளங்கிளர் மரக தத்தின் பலகைகள் படுத்த தாமால். 12

பித்திகைத் தலங்க டோறும் பீதக வாடை மாயன்
வித்தக விபவ முற்று மோவியத் துறையிற் றீட்டி
யத்தகை யமர்ந்த வெண்பட் டாடை மீதலங் கவர்த்துக்
கத்திகைத் தரள மாலை கலந்துஞான் றிடுமா மெங்கும், 13

மணிவிளக் கொழுங்கின் மின்னு மகரதோ ரணங்கண மன்னு
மணிகிளர் வரயி ரேறு மரம்பையுங் கமுகுந் துன்னுங்
கணனருச் சைகளின் மூர்த்தி யிடையுறக் காணத் தானே
மணியிழைத் தமைத்த நூற்றெட் டாதன மன்னு மாமே, 14

இன்னுமம் மகதநிற் கெய்து மிருடிக ளிறைவ ரீட்ட
மன்னுற வவர்க்குத் தக்க மாழையந் தவிச னேகந்
துன்னுமா மதனுள் வெப்பந் தோன்றுரு திளங்கால் செய்யு
மின்னிருஞ் சிவிறி யேந்து மெந்திரப் பாவை பல்ல, 15

இடைவதூ வார்கள் சேறி யிருந்திடற் கியைந்த மேடை
யிடையினின் றெழும்பு நாலு விரத்தினத் தொளியின் சேர்க்கை
யிடையினி திருந்து வேட்கு மெம்பிரா னெவர்க்கு மெட்டா
திடையனுயப் பலவா யிங்கே யிலகுவ னென்ப போலும். 16

பகடினு முணர்ந்து ரைத்தற் ககப்படாப பண்பிற் றுய்வெண்
பகடிவர் சுனசி ரன்றனு லகமேற் படிய மின்னு
முகடின்மா மணியின் மண்ட பந்தனை முடித்தா ரெங்கு
முகடிருந் துவது மீதே யொளிர்தர நாட்டி னூரால். 17

மங்கள மதற்கு மும்மை யுலகினர் மணத்த லாலே
யங்கவர்க் கியையும் வண்ணம பொருளெலாந் தொகுத்த தன்றிச்
செங்கணற குளளா யிந்தச் செகத்த மரிதர தேவ
சங்கமுஞ் சாருமாறு முடங்கலுந் தீட்டி விட்டார். 18

அவனியி னரச ரெலா மடைகவென் றறைந்து விட்டா
தவகிறாஉந் தவசி யெல்லாந் தகைகவென் றியம்பி விட்டா
குவிமுலைக் கணிகை யெல்லாங் கூடுகென் றுரைதது விப்பா
ரவரெலா முடனே யந்தக் குருகையி லணுகி னூரால். 19

மூவகை யுலகி னுள்ள யாவரும் யாவு மோத
மேவரு மிந்த மண்ட பந்திரு மிளிரு மார்பன்
றுவரு முலக மெல்லாந் தாங்குமா றிடுக்க ணின்றி
யாவெனத் திறந்துட் கொண்ட வகட்டினை யடுக்கு மன்றே. 20

அம்மணி செறியு மண்ட பத்தொளி யலநகு மாற்றுற்
செம்மலர்த் தடங்க ளாருந் திருநக ரியுமாங் கல்லும்
வெம்மைசேர் பகலும் வேறு யறிவுறு தமர ரோடு
மிம்மகி யிழிந்த தேவ நகரியை யியையு மாதோ. 21

சயம்வர வமையத் திங்குத் துவைத்திடும் பணைக ளோடு
யியம்பின வியைந்து தேவ துந்துபி குலமு மிம்பர்
நயம்பட நடிக்கும் வார மாதரி னடனத் தோடு
நயக்குலுங் கமர மாதர் குனிப்பதுங் குலவித் தம்மா. 22

மதிமுகந் துளங்கா தங்கண் மானென மருண்டு நோக்கச்
சுதைநில வெறிந்து மின்னு முருந்துறழ் மூரல் தோன்ற
மதாவுறு மயிலன் னாரிய லிசைத்திடும் பாட லோடு
மிதுனகின் னரத்தின் கீத மிடைதரு மென்ப மன்றே. 23

எனைத்துல கினரு மாங்கே யளவளா விருந்தே யின்பஞ்
சினைத்தெழச் செறிந்த வந்தச் செழுமணிப் பவள மூதூர்
வினைதிரள் விலக்கி நாளும் விரசையிற் படிந்து கூடு
மனத்தினு நினைத்தற் கெட்டா வைகுந்த மதனை மானும். 24

சடசித ரருளி லந்தச் சதுரர் களிரு வரும்பின்
மடலவிழ் துளவத் தாரா னருச்சைகண் மஞ்சர தம்மி
லடைவுடன் பொலிய வாங்கா னிருத்துபு வவர்கட் கேய்ந்த
படிபல பகடு மாற்றிப் பணித்தனர் பிறகு மார 25

புட்பவந் தருமா காயம் பொலிதர வணிவ தேபோ
னுட்பமா ரிடையா டன்னை நுவலரு மணிக ளார்ந்த
பற்பல பணிக ளானும் பன்மலர்த் தொடைய லானும்
வட்குமா ரிரதி தானும் வகையுற வணிந்தா ரன்னோர். 26

வகுளபூ டணர்முன் னாய தந்தையின் வருக்க முன்னும்
மிகுபுகழ் விமலை முன்னா மன்னையின் வருக்கம் பின்னு
மிகுளையர் தொகுதி யன்பா ரெழிலனுக் கிரகை யாதி
மகிழ்வொரு மருங்கும் போத மணமக ளடைந்தாண் மன்றே. 27

நடந்தவ ணவிலற் கெட்டா நகைமணி யொளியே சூழுந்
தடம்பெரு மணிமா மண்ட பத்தினைச் செறியத் தாவுஞ்
சடந்தனை முனிந்த வாழ்வார் தவிசினி லிலகும் வையங்
கடந்தவ னுருவ மெல்லாங் கைகுவித் திறைஞ்சி னாரால். 28

துடியிடை யவளு மற்றைத் தொண்டரும் வணங்கப் பின்னர்
தடவயற் குருகூ ரண்ண றனையை விளித்துப் பாராய்
முடலையி னொருநாற் றெண்மர் முனைமணித் தவிசி னுள்ளார்
மடவரா லுனது மன்றற் கெழுந்த மாலவதா ரங்காண். 29

கண்முகப் புறையு மிந்த விருவருங் கலசாம் போதி
யொண்மையிற் பொலியும் வைகுந் தம்மிவை யொடுவிப போந்த
பண்மரு வமர சூரி படலமு மருவச் சூழும்
பொன்மனை வயருஞ் சூழும் புராதன புருட ரம்மா. 30

நாற்பதின் மர்களாம் பொன்னி நாடடினர் வழுதி நாட்டிற்
கேற்பவ ரொருபத் தொண்மர் கேரளர் பதின்மூன் றென்ப
தோற்பருந் தொண்டை ர்ததா ரிருவர் சேரிரு பதின்மர்
மேற்படு நடுநா டார்வோர் மிளிரு மோரிரு வராமால். 31

உத்தரத் துறைவோ ரேகா தசரிவ ணொளிரு நூற்றெட்
டுத்தம தலத்தோ ரென்ன வுரைத்தருள் புரிந்தன் னோர்கள்
வித்தக மனைத்து நன்குவி சதமாத் தெருட்டு கென்று
சித்திர வனுக்கிர கைக்குச் செப்பினர் மறித்து மாதோ. 32

வேறு

மணிவரமு மறுவுநானகெனு மலரின் கரங்களுந்
துணையறு சங்காழியுந் துகளறு நீனிறமொடு
மணிபெற வேறறிவுறு தலங்கரியின் மூர்த்திகள்
பிணைவிழியாள் கண்ணுறுப் பெருவரங்கன் றெரிவுறுள். 33

ஐயமுண்ட நெஞ்சினுட் கனுக்கிரகை யவரவர்
துய்யநாமம் விருதுக டொடக்கமாய யாவையுஞ்
செய்யவாய் திறந்தனள் செங்கையிற் குறித்துரை
செய்யுமுன் னிகழ்ந்தவோர் செய்தியுண்டு செப்புவாம். 34

அந்தவிண்டு மூர்த்திக ளவள்வனப்பை நோக்குறு
விந்தையெய்தி யிவண்மதன் வெல்விலோ தனங்கொலோ
செந்திருவின் பதித்துவ மிவடமூவுஞ் சீரினுக்
கெந்தமுலை யென்றக மெழுகுபோல வுருகினு. 35

அங்கயட்டி பொற்கொடி யம்புயான னந்தனி
லெங்குமுத் தெழிற் சக் ணையரும்பு நீர்த்துளி
செங்கிடைக் கிணையிதழ் சிறிதுறக் குவித்தன
டங்குவெம் மையிற்சிறுகா லுயிர்ப்ப டண்ணென. 36

வெண்மைமின்னு சன்னமும் வேனில்வே ளணிசெயுந்
தண்மையாய முகுரமே தடறுரீஇய வாளெனுங்
கண்மருண்டு மானெனக் காண்வனப்பி றொன்றுமே
விண்மணங்கும் விலைகொளு மென்னில் வேறியம்பலேன். 37

உள்ளமொன்று மாசயம் விழியரைக்க ணெடம்பரற
கள்ள பின்ன தென்றுநாங் கண்டறிய கிற்கிலே
முள்ளமெமழு ளவரிட மோதுமோ சரந்தெரு
வுளரியைய மென்னுமா வுததியுட கிடக்கினர். 38

கடியுரததுண மனனுறுக கௌததுடசதுண மின்னுறுங்
துடியிடைப படிவமக துலக்குநாற சிறவெண்மநும்
முடிகுனிந்து கண்டவண்ணம முராக்குன மோகமாய்ப்
படியுமென்று மதர்வொடும பயப்பயப பகர்வரால். 39

ஒருவர்கோதைப் பைங்கமு குறழுநக கரத்தனை
பரிவினேகி யொளிர்கரப பாந்தசனிய னேக்குவா
ரொருவருந்தி மணடலமுற்று நோக்கி யப்பணகர
மருவிமின்னு கிகிரியை மற்றுமே நகி மகிழ்வரே. 40

சிலர்பிறழுஞ் சேலெனும வேல்விழிடை விழிபபுரு
நிலவுதங் காததிடை நெடியவாள ளோக வா
பலர்கரும் புருவமே பார்த்துவப்பி கத்துடன
குலவுசார்ஙகங் கண்டுளங் கூவரின களிப்பரே. 41

மாபமன்னு மணியினை மநாகவிச் சாகினிறசில
ரார்வமுந்த வவண்முக வம்புயத்தை நோக்குவா
கூவலாசை கோயினிற கூர்ஙகைபபு முதவிலலாரு
சேர்வரோடு பேசுகாற் செயமபோற் சிலர்செயவார. 42

இனைவண்ண மனனவ ரிலகுநாலே யினனவ ன
மன்னுபூம பொதுமபருண மலருசாதி தனனையே
யுன்னிநேடு மளிமெனவோ ரரஙக நாயகன
தனனைநாடி கைசயெழுத் தாளிருக்கு மேலைவயில. 43

ஆளிமுன்ன ராழுவா ரருள்புரிந்த வணணமே
வாளியன்ன கண்ணினள் வகைபெறத தெருண்டிட
நீளயாவு மவர்செயல் வேறுவேறு நிகழ்த்துவான்
வேளினனை யன்னவள் பாலபிடித்து மூந்தினள். 44

வேறு

பஞ்சூட்டும் பதமலரா யித்தவிசிற் பார்மகளு நீளை மாதும்
மஞ்சூட்டு மணிமாமைத் திருமேனி தனிவிறையு மகலா தொன்றி
நஞ்சூட்டு மயிலனைய நயனங்கள் செலுததியுற றகுமா மாயன்
செஞ்சூட்டுக் காதம்பஞ் செறிவயல சூழுகுறையூ ரிற்றிலகு மென்றும்.

சோர்தரிலங் குதியடியைத் தொடுகுழலா
யித்திருமா றுயர்செய் தஞ்சைப்
பேர்தரித்த வவுணனுரம் பிளந்து
நரகரியா யபயெய ராருரில
வார்தருசெங் குருதியினு லுடலெங்குஞ்
செவ்வான வனப்போ தோன்ற
வார்தருமா வருந்தஞ்சை மாமணிக்
கோயின் மிடையு நீலமேகன் 46

ஆலினிளந் தளிர கட்டா யிவ்வரியு
மணிமுத்த மெனுமா வாற்றின்
பாலணைய துளாசிதற விண்மணிகள
படிந்ததெனப பொலியுங் கோட்டிற
காலனெனுந் தண்டகனைக் கடிந்து
கடிதடஞ் திகழுவனை யுஞ்சங்கு
மேலுமணி மாடமலி திருமுட்டி
னத்திலகு மெழில்வ ராகன். 47

செய்யவிள வரம்பையுநா ணத்திரண்டு
திகழ்குறங்கு செறியும் பாவாய்
பொய்யகலும் பிருகுமுனி முன்னொருகால்
மும்மூர்த்தி களிலும் போதந்
துய்யபரம் பொருளெதுவோ வென்றயிர்த்துத
துகளொழியத் துணிந்து தாளான்
மெய்யமருந் திருமாலை மிகைத்துதைக்க
வப்பெருமான் களிப்பின் மீறி. 48

அய்யாவென் கண்மணியே யுன்பாத
மளியுமென வலமர் தேதன்
செய்யாரின் கரத்தவன்ற னடிவருடச்
செழுந்தவத்தோன் சிந்தை தேறு
மெய்யாரு மித்தலைய சத்துவமே
மிடைதருமிப் பெருமா னன்றோ
பொய்யாத பரம்பொருளென் றுளம்பூரித்
தப்பவத்தைப் போக்கும் வண்ணம். 49

எம்பெருமா னிணையடியை யிதயமலர்க்
குள்ளிருத்தி யிகவா தென்றும்

வெம்பரிய தவமிழைக்கு மத்தவத்திற்
றிரும்பயனாய் விமலை யோடு
மும்பர்தொழ வுரகணையி லுறங்கிடுமோ
ரிப்பரம னுறங்கு மந்தச்
செம்பதிக்குக் காரணப்பே ரன்பிலெனச்
செப்புவர்கள் சிறப்பின் மனனே. 50

வயிரமணிக் குழையிலகும் வள்ளை தனைப்
பழித்த செவிவனையும பூணாய்
செயிரறுமிப் பெருமானாஞ் செந்திருவாழ்
மலர்வயல்சூழ் கரம்ப னூரி
லயலமரு மயனரனா ராரணமுந்
திரிபதகை யரவ மும்பொற்
பெயர்நதியி னின்னிசையும பூரித்துக்
கேட்டுறங் குத்தமனா ரன்றே. 51

சிந்தூரத திலகமுறு தெழிற்பிறையுஞ்
சிவணாத நுதலாய் கேட்டி
யெந்தாயின் திரையானைக் கெவ்வுலகுந்
தாணுமியைந் திருகக வணட
னந்தாத விப்பெருமான் கரிமறைப
வளர்சா லிப்பழன நண்ணுங்
கொந்தாரும் பொழிற்றிருவெள் ளறைகுலவும்
புண்டரிகக் கண்ணன் கோடி 52

இரிந்திடலிற் றீம்பாலு பொருவாத
தேமொழியாய் திகழு மிந்த
வரிந்தநெடுங் கோதண்டன் வானரத்தால்
வல்லரக்கர் பதியைச் சுட்டுப்
பெருந்தசகண டன்முதலா மவர்குலத்தை
வேர்பறித்துப் பிணைந்து சீதை
யருந்திருவுஞ் சயத்திருவும் புள்ளம்பூ
தங்குடிவா யலங்கி ராமன் 53

சஞ்சலையுங் கண்டொளியு மொழிலாயிச்
சலசவிழிச் சங்கரா னைய
னஞ்செறியும் பலாசவனஞ் சூழ்திருப்பே
ரனுககரு ளனந்தன் மீதே

செஞ்சுவைய பூபனிறை கும்பத்துந்
திருமாதின் குயகும் பத்துங்
கஞ்சமலர்க் கரமனகை ளமைத்துமுறை
துயிலப் பககுடந்தான் கணடாய 54

கண்டேவரா னிரொளிக்கக திகழ்கணைக்க
ளார்ந்த கருங்கணொ யிர்த
வண்டர்பிரா னுலகனைத்துந் திருவருளா
லளந்தளிக்கு முரகசாயி
யண்டர்களும் விரமுய [illegible] னாரதிப
னுண்டளிக்கு மையப் வேண்டி
லன்டியிவ ளோ [illegible] த தேதுயில
வம்புயமென் [illegible] ர்ளைதப பற்றாய். 55

நிரமைக் குருகா [illegible] து துறமுமினாய
புற [illegible] லவ யிந்தச்
சொறுந் திரு [illegible] ரநுகனா
செழுக்தரு [illegible] ளக்கக
ந ராருங் கட் [illegible] ன் சிறுபுலியூர்
கலநதடியைக கருநா மேவார்க்கே
டோரனக் தம்விளோர்து [illegible] பிறங் குமா
கடலமு [illegible] டெற்று [illegible] டோ [illegible] ரான் 56

அறிவரிய [illegible] னகை [illegible] சோ [illegible] ரணை [illegible]
னிலவுனையி [illegible] ன்ற [illegible] ளுைய்
விறலரிய புட் [illegible] டியில் விண் [illegible] திருச்
செ [illegible] றையமரு [illegible] மனை பேரு
நறியாசிகு [illegible] யகறு காடியில
னடிமலரை தெடு [illegible] ன் வெ [illegible] ள்ளி
யறையவருந் தவமிழைத்தே யடையவரும்
பேறடைநதா னென்ப மாதோ. 57

மாகந்தத் தளிர்நிறத்தா யிம்மாமன்
மண்ணமரர் மகஞ்செய் தாமம
மேகங்க ளனைநாளும வெயின்மறைக்குந்
தலைசசஙக மெனுமூ துரா
ருகும்பேர் நாண்மதியென் றறைதரலு
மவள்வதனங் கரங்க ளென்று

மோகங்கொண் மரைமலரை மறைக்கவென்
முறுவலித்து மொழியும் பின்னும். 58

நின்முறுவ னிகர்த்திடவோர் பித்திலகான்
றுறுதவஞ்செய நிலவு நாசி
மின்மதியார் முகமாதே யிபபெருமான்
மிகுநலஞ்சார் குடந்தை தன்னுள
வினமணியோ ராயிரமாஞ் சுடரேந்தும்
பணியுடல வமளி மீதே
மின்மருவு விமலையுடன் மேகமெனத
துயிலாரா வமுதன கண்டாய் 59

வேறு

பொற்று மரையலரும பொய்கைபரு கிப்புனிதன்
முற்று முலேயினபம் பருகமுயல கெனவிவளு
எற்று வெனவிரவி கண்டசகோ ரங்களுப்ப
மற்று ளியுநகையா மகிழ்ந்தனைய ஆற்றனளால. 60

மானேயிம் மாமாயன் கணடிநகர் மணந்து
மேனுள ரன்சாபந் தீர்த்தருளு மேன்மையினே
யானுவ ரன்சாபந் தீர்த்தபெரு மானென்று
வானுட ரும்புகழ வாழ்வருளி வைகுவனல். 61

பொன்னேயிப் புண்டரிகக் கணணன்முன் மாவலியின்
மன்னே கிளர்செருக்கை மூவடியின் மாற்றியவன்
பின்னேதன் றுளடையச செயதபெரும பேருடையான்
றன்னே ரருதிருவின் ணகரப்பன் றுனென்பான். 62

தேனேயித திருவுறையுந் திருமார்பன் றேன்சொரியுங்
கானுறி ரும்பொழில்சூழ் கண்ணபுரததே யடியார்
நானுவி தம்பெருக நண்ணுசவு ரிப்பெருமா
னீனுறி ருநகுழலா யொண்ணுமெனி னேர்குதியால. 63

கண்ணேயிக் கண்ணபிரான் காரணப்பேர நண்ணிபவன
பெண்ணேவெண பாற்கடலின் பெரியதவ மிழைகக
வுண்ணேய மோடிவனே யுவந்து தழுவியதால்
வண்ணேர் வயலாலி மணவாள னென்றிலகும் 64

நாகநக ரழக னங்காயிந் நாரணனே
சாகரநா னுமணிக டிரையென்னுந் தன்கரத்தின்

சுந்தரவல் லிகைதனக்குச் சுரக்குமின்பச் சுந்தரனு
மிவனு ரதனை முயங்கு மென்னக
கந்தமுறுங் குடிலா ளகையு நாணத்திற்
கமுகுநிகர் கந்தரத்தைச் சிறிது கோட்டி
யந்தமுறு மயன்மஞ்ச முவந்து கண்டா
ளவளுமுவந் தம்மணியிவ வனங்கன் றந்தை
பந்தமுறுங் கோட்டி புரத்துரக மெல்லணைய
னென்று பனுவலெல்லாம் பகரு மாதோ 78

அரவமணி மேகலையா யந்தவமமா னழகாருஞ்
சவுமிய மாபு ரத்தே யாளுங்
கரகமலத் திருமெய்யன் காண்டி யிந்தக்
கட்டழகன் புல்லாணி யெனுமாதே யத்திரை
திரை யெழி ருங்கடலைக் கடகத் தூய வெழிற
குகையின் சயனத்தே கிடந்த வீரன்
மரைமலர்க்கைக் கோதண்டந் தரித்தோ னென்ப
மற்றந்த மணிவண்ணற் காணாய் மாதே. 79

அவனரிய திருத்தண் காலதிப னிந்த
வழகனுமோ கூரொளிரும் காள மேகன்
இவன்மதுரை யுறைகூட லழக னுன்னை
யீன்றவர்க்கிர் திரையோடு மெதிரின் மின்னு
வுவர்புரி மங்களா சாசனங்க ளென்னு
மலாருச்சை யருள்பொழிந்தே யுவந்தான் முன்னந்
திவளொளிசே ரித்திருமால் வில்லி புத்தூர்
திகழ்வீதி யாரவரு வானே யன்றோ. 80

நடமாடு ஞமலிமுன்னீ சூடித் தந்த
நறுந்தெரியல புனைந்திவ னன்றுளம் பூரித்தான்
குடமாடி யிவன்குருகைக் குலவுமாயன் பொலிந்து
நின்ற பிரானுமஞ் சடகோ பன்செய்
யிடமாரந் தமிழ்மறை யின்னமிழ்தந் தேக்கி
யெழிலுருவ நாடோறுஞ் செழிக்க வாழ்வோன்
வடமாடுந் தரள வனக்கனக கும்ப
வாரேறு பயோதரத்தாய் வழங்கக் கேண்மோ. 81

தொலைவில்லி மங்கலந் தென்திருப் பேரை
வைகுந்தந் தென்குளந்தை சிரீவர மங்கையே
யுலவிதிருப் புளிங்குடி வரகுண மங்கை
யுபாதிருக் கோளூர்வற் றின் முறைமுறையே யுள்ளார்
நலமுறுமா வரவிந்த லோசனனை
மகர நெடுங்குழைக் காதன் களர்பிரான்
பலமாயக் கூத்தன் றேவபிரான் காசின்
வேந்து விசயா சனனேனைக ரொன்றிலரா 82

திருவைத்த மாநிதி யென்றெவரும் போற்றுந்
திகழு மிந்தத் திருநாமம் தரித்ததேவர்
மருவுற்ற மணிக்குழைபாய் குருகூரணைடை
மன்னுமிந்தத் திருப்பதிகண் மகிழ்ந்து பாராய்
பெருகுற்ற குறுங்குடியிற் பிறந்த நம்பிப்
பெருமா னீண்ட பொன்மேனி யனுமந்த
வுருவுற்ற வுமபர் பிரானையனுரந்த
வுத்தமனை யெழுபதினம ருச்சித் துள்ளார். 83

இம்மாய னருகணைந்த வரற்கு முன்ன
மிட்டரிய வையமல ர சாபந் தீர்த்தா
னம்மாய னனந்தபுர பற்பநாப னலங்கு
மணிச்சுடிகை யோராயிரமார் சேட
னம்மாமென் போகமெனுஞ் சேக்கை மீதே
யனகயிலே மிசையமர் சாமுகிலோன் றென்னச்
செம்மாந்தே யறிதுயிலி னுலகாக காக்குஞ்
சேக்கையிதிற் றிருவுளமேற சோதி யென்றாள். 84

வேறு

அன்னனைந்து னாரதயன் மஞ்சம்மனு குற்றாண்
முன்னுடலை முழுதுமமுள மோராறுற வுருற்றுங்
கொன்றுருமூ மூலகந்தனை யெனறேயறை குவராற்
பின்னுளியும பிறர்வீறையும் பேசறகடி யிட்டாள் 85

திருவண்பரி சாரதிரு வாழ்மார்பனித் தேவ
னரியன்னவன் றென்காலக ரையபபன்னுறி குதியாற்
றிருமூழிக்க ளத்தார்குடக் கூத்தனிந்தத் திருமான்
மருவுந்திருப் புலியூரதி பதியாமந்த மாயன். 86

திருச்செங்குன்றூ ருறைவானிவன் சிற்றுயனென் றுரைப்பா
ரிருக்குந்திரு நாவாயவ னெழிஞரண நம்பி
யுரைக்குந்திரு வல்லவாழி லுறையுங்கோ னுவரிவனே
பெருக்குந்திரு வண்வண்டூரின் கேசவனிப் பெருமான். 87

காணுயவன் வாட்டாற்றினுட் கண்வளரெம் பெருமான்
மாணூரிவன் வித்துவக்கோட் டம்மாறை மலியு
மேணூர்திருக் கடித்தான நதி னிலகுமப்பவ னிவனே
பேணுய்திரு வாரன்விளை பெருகும் பரவனே. 88

வெவ்வேறர விந்தத்திரு மிடையப்பிறங் கிவாகள்
செவ்வாய்மட மயிலேபதின் மூவர்விறல செறியு
மெவ்வாயிலுந் தெங்கேசெறி கேரளத்திலி ருப்போ
ரிவ்வாரணர்க் குள்ளேநினக் கியைமாயவ னெவனோ 89

என்றேயவ ளிசைத்தாளிவ ளின்னேரிடம் பெயர்ந்தா
ளொன்றேகட னசைத்தோடுமந் தாகினியு முலையா
நன்றேயருள் படியிற்பல நாடுகடந் தயலே
சென்றேகிடு செயலேயெனப் புயலேய்செறி குழலாள். 90

சகியேயிவன் கலுழ்த்தரங் கிணியின்கரை சாரும்
முகிலாருயர் மாடத்திரு வைகுந்தபுர முதலவன்
புகலார்தெய்வ நாதனெனும புனிதத்திரு நாமன்
மகவானிவன் பதசேவையை யிகவாதொரு நாளும 91

சேடியிவன் றிருக்கோவலூர் சிவனுந்தேக ளீசன்
பீடாருன்றன் பெருந்தகையர் மூவர்க்கிடை கழியில்
வாடாமல ரவளோடுத ரிசனம்முனம் வழங்கா
நாடாவுவ ரிசைபாடலு நன்றேன்றருள் புரிந்தான் 92

திரிவிக்கிர மத்தேபொரு திருத்தாள்புவி மணக்கும்
மருவிக்குல வுறுமற்றது மாகம்மலர்க கரங்க
ளருகித்திசை யலங்குந்திக ழங்கத்திரு வுளமேன்
மருவித்தனி மகிழ்வாயஃதொன் றேமிகுந் துளதால் 93

இலவந்திதழ் மானேயிவன் கச்சிப்பதி யிடையே
நிலவத்திகி ரியினம்புயன் விழிசாதக நிதமுங்
குலவத்திரு முதமோடுபே ரின்பப்பெயல் கூரு
நலவித்திரும் பெருந்தேவியி னனுகும்வர தன்காண் 94

இன்றும்மிவன் கார்காலம தெழிலிக்குழு மெழிலா
லன்றந்திசை முகனுற்றிய வபமேகவேள் விபினே
துன்றுந்திகழ் ஹோமம்புரி குண்டந்தனி லெழுபோழ்
தொன்றுஞ்சவி யுடனன்றெருளிர் கிற்கிற்பது முணராய் 95

உளமேலிவ ளொருமார்பக மொன்றிங்கென வுவனும்
இளவாதெதி ரயனேக்கினள் இளரும்புவி யொருவ
ருளமொன்றிடை பொன்றிற்பின ருயர்வாயதொன் றதுவே
கொளுகென்றெதி ருறுவிற்கினுங் குறுகாததை யன்றோ 96

மணிமேயிவன் வெஃகாவுழி மன்னந்திரு மன்ன
னணி யாருமுன் பெரியபபன்மு னறையுந்திரு மொழியின்
வணநாகணை யுடனேயுடன் வந்தானது முதலிம்
மணிலேசொனன வண்ணத்செய்த பெருமாளென்று மொழிவார் 97

இத்தேவனின் மலரின்கர மினிதிம்பிடிப புறினீ
யெத்தேமொழி சொலினுந்தனை பினறிசசெயு மெனவு
மத்தேயெழில வாயாளப லகன்றுள் பெருங் குறுகும்
புத்தேரிருந் திங்கட்கலை புழைபேயுளம புகுமோ 98

பரமேசுர விண்ணகரன் பாடகமு முறைவோ
னருமாதிருந் தண்காவிளக் கொளிநீரகந் தானே
திருமாவேனுக் கையாளரி திகழ்காரகத தேவன்
சொரிமாநிலாத் திங்கடகுண்டங் துலகுந்துள வந்தோன் 99

கார்வானகத் துள்ளான்றிருக் கள்வனுமூ ரகத்தான்
பேராமலென் னெஞ்சினனுளா னட்டபுயப் பெருமான்
சீராரிவ ராங்குள்ளவர் திகழுகின்றவித் தேவ
ருரார்மதி யணிசேர்முக முடையாயுணர் கிற்பாய் 100

திருநின்றவூ ரிறைவன்னிவன் றிருப்புட்குழி யவனே
திருநீர்மலை யிவனப்பரன் றிருவிடவெந் தையனும்
மருவிந்திருக் கடன்மல்லையிம மணவாளனம் மாமன்
பெருதுங்கடி காசலத்திற் பிறங்குந்தக்கா னென்ப 101

கேளாயிவன் றிருவவ்வுளூர் கிளரத்திகழ் பெம்மான்
வாளாரரி வழியாயிவர் வளரம்புவய மார்போ
டாளாகுவ ரெவரேனுமோ ரமலற்புணர் கெனலுங்
கேளாவிவள் வாளாவகல் கிற்கப்பகர் தருமால். 102

வேறு

சோதியின் மயமாய்த் துலங்கு வைகுந்தத்
துணைபெருந் துகளறுஞ் சேடன்
மேதகு முறுமாம் வடமலைக் குவட்டின்
மிளிர்சுரர் மருவினிம மேலோன்
பாதமே பரவு மெஞ்ஞனி யவரின்
பலபடும் புறத்தகப் பிணியின
காதர மகன்று களிப்புறற் கன்றே
வயனியி லவதரித் திலகும் 103

பரிமளத் தலர்மேன் மங்கையின் மார்ப
மொழிவறப் படிந்துறும் பண்பான்
மருவுறுந் திருநிவாசனென் றொருபேர்
மருமலர்ப் படப்பையெப் பகலும்
பெருகுறப் பெருகுங் காவிரி யரங்கப்
பெருமணற் குன்றினிற் பிறழுங
கருமுகி றனக்கு மிவற்குமோர் சிறிதும்
வேறுபா டின்றெனக் கருதாய் 104

அங்கயற் கண்ணி யருவியின் னரவ
மமர்திருஞ் சாமிபுட் கரணிப்
பங்கயப் பரிமளத் திளம்பவனந் தவழ்தரச்
சுமன கற்றிரள்கள்
பொங்குறும புனித வேங்கடப் பொருப்பின்
றடத்திகிரிப் புங்கவன் கரத்தின்
செங்கையிற் பற்றி யுலாவரு மின்பந்
தினந்தின நுகர்கெனத் தெரித்தாள 105

சூடியே கொடுத்த சுகமொழி யவளுஞ்
சொலற்கரும் வேங்கடத் துறைவான்
பீடுறு மரங்க னஞ்சமே யெனினு
மவன்வயிற் பெருகிய விழைவிற்
றூடொழு திவனை யகன்றன ளினிய
சருக்கரை சுவை மிகுங் கழையை
யாடிய விரத மெனினுநீர் வேட்கை
யவரதே விழைகுவ ராமால் 106

மின்கருங் குடிலா ளகைமினுப் பிறைநன்
மிளிர்கடை விழிசிறி திலன்மே
லன்புடன படிக வழுத்துறுந் சனக
ச்ராமமா வரைமசை ...ந்
நன்கிலக குமிரா ரா... ளினிங்
நாளில விபணியி னறுகு
மன்பினர்க் கபவருக் கமாமழி யாப்பன்
டமினை ருளுட னருளும 107

கருநிறத திந்தி வரக்கறை யிந்தக்
கார்வண விணடுவின் புரியின்
மருவி மாமல ராளொடு மணமாலை
யுடலெலா கான்றுறத் துயில்கை
விரிகருஞ் சவியார் மணிவரை யொன்று
வெண்ணறு மருவிநாற் புறமும்
பெருகுறப் பிறக்கும பண்பினைப பொருவும்
பெட்பினிற் கடைகணிக தருள்வாய் 108

அனிச்சமென் மலரின் மிதிப்பினும் பனிக்கும்
மடியினை யம்புயத தணங்கின்
மனத்திரு மலருண் மனந்துறு மளியிம்
மாய வனைமிக வென்னும்
வனத்தினுட் சூதபு ராணிகன் முகமா
யறமெலாம வண்டவ மிழைக்கும்
முனிததிரள கேட்ப மொழிந்தரு ளொக்கை
மோகமா யிவன்கரம பிடிபபாய் 109

ஆரணத் தந்தத் தாய்பவர்க கொன்றும்
யலங்குமிவ் வமபுய வழியோன்
வேரினைப் பவதநின் வீட்டிருஞ் சானவி
யினெழிற் றடத்தினின் விரும்புஞ்
சீரினைத் தருகண் டம்மெனு கடிகக
ரத்திடைத் திருச்சிகி களிக்குங்
காரெனக் கிளரும வண்புரு டோத்தமன்
கருத்து கந்துநீ காணாய் 110

தொண்டைவாய் மயிலே தோய்கவிப் பெருமான்
றேளனைத் தோழியாங் கிசைப்பக்

கண்டனை யளிக ணீலமென் றெண்ணி
யலமரக் கடிமலர்க் கரத்தாள்
விண்டன ளவனை யகன்றனள் காள
கண்டமென் பெடையகம் விழையுந்
தண்டலைத் தலைமாந் தளிரினைத் தணந்தோர்
தளிரினை நதைதலுந் தகுமோ 111

இளம்பிடி நடையா யிப்பரந் தாமன்
வதரியி னரனொடுங் கிளையா
வளம்படு தவத்தின் வைகுமுற் குணமே
வளர்தர விரண்டையும் வாட்டி
யுளம்பதந் தனதி னொன்றுற நோற்கு
முத்தமற் குண்மைநா டோறும்
விளம்புறும் வண்ணம் வீற்றிருந் திருநா
ராயணன் விருப்பினுக் குதியால் 112

காரகிற் புகையுண் டிருமணங் கமழுங்
கதுப்பினு யித்தடங் கண்ணன்
சீருறு கெடிய சிங்கவேள் குன்றிற்
சுரநர ரொருவருஞ் செறியா
தாரவே யுள்ளி யடவிர ணியனை
யடர்த்தவெம் சீறமுறந் தணிந்தே
பேரபி மானத் திலகுறு நரசிங்
கப்பிரான் பெட்பினுக் குகவே. 113

நினைந்தன வருளு மைந்தருச் சினையி
னீழலா ரம்பையர் கணமு
மனந்தளர் வெய்தக் குமுறுயிந் நார
சிங்க மூர்த்தியு முமைநியா
தினந்தனுக் கிடுக்க ணிழைத்தவெம் பகையை
யீர்ந்தவா லுகிரொடும் பிருதி
யெனுந்திருப் பதியி னிலகிடு மினிய
வெம்பிரா னிவன்றனை மகிழ்ப்பாய் 114

வெங்கதிர் மரபின் முனைக்கிலுந் தன்னொன்
றிறவென விளங்குமிப் பெருமான்

பொங்குவெண் டயரத னெனுங்கட லிற்பூத்
    துலக ருளனை யெனுமா
மங்கள சனகி யெனுமணி பிறந்து
    மங்கையர்த் திரளையோ ரனுவா
யங்கலு ழுளங்கொண் டயோத்தியி னெபோ
    ளளிதகா குத்தனென் றறிவாய் 115

இத்திரு மலர்க்க ணெம்பிரா னட்டம
    கிடிக ளின்பமும் பருகி
யுத்தர மதுரை மாமகளிப் படுத்தோ
    னனக துந்துபி யுளோந்து
பெற்றிடுங் கணணன் புதுமணப பெண்ணி
    னின்பமே பெட்டிடுமெ பெருமான்
சித்திர மனையா யிவன்புய முயக்குஞ்
    செழுநற வருந்துதல் சிறப்பாம் 116

பூதனை சகடு மருதிவை சிசுவாய்ப்
    பொலிகையிற சிதைதரப் பொடித்தான்
காதலி னிவன்றன் வனபபெனுங் கடலிற்
    படிந்ததைக் கடக்கலா தங்காண்
மாதரா ளொருகோ வலன்மனைக் கிழத்தி
    மாழ்கியே மாய்தர வவனின்
றீதறு முயிரைத் திருடிய கள்வன்
    வெணணெயின் றதியுட னிவனே 117

வேறு

துவரைவா யெண்ணிரண் டாயிரந் தோகையர்த்
துவரித ழின்னமிழ் தொருங்குணுந் துப்பினு
னவிரிழை யன்னமே நீயுமிவ் வாயனின்
னுவரறு மின்பமே யொண்ணுமே லுண்மையால் 118

காண்டியித் தேவதே வன்றனைக் கண்முகப்
பீண்டுபூ மாதினிந் திரையினின் னகைநிலா
வாண்டெழும் வெண்டுளிப் படலமோ டம்புதத்
தேண்டிகழ் தன்திரு மேனியெங் கணுமுறல் 119

நீலவா னெங்கனு நிமிர்நிலாக் கற்றையு
மேலுதும் முடிசெழு கஞ்சனும் மிலகுறுங்

கோலமே போலுமென் றெவர்களுங் கூறிடப்
பாலிரும் பரவையிற் பள்ளிகொள் பரமனே 120

இத்திரு மாயன்வை குந்தமா வெழினகர்
நித்தர்முத் தர்தொழ நிலவுசெங் கேமியா
னொத்தலூ காதிக ளுததிவா யலைகுமிழ்
தத்துவெண் ணுரைமுதற் றுமபல வெழுவபோல் 121

இம்முதற் பொருளினின் றெழுமரங் கேசனுஞ்
செம்மையப் பொருளிலோர் நித்திலஞ் சிவனுமா
லம்மலர்க் கரமுன திவனதை யாயுதக்
கைம்மலர்த் திருவிரல் கருத்தினிற பற்றுக. 122

என்றவ ளியம்பலுங் குடிலகே சத்திவ
ளொன்றுசெங் குமுதமா திகளொரீஇ யோதிம
மன்றலா ரம்புய மன்னுமா றரியலாங்
துன்றுரு தொருவினு மின்னினு ளரங்கமுன் 123

கண்டதைச் சிலதியுங் களிமிகக் கழறுமா
லொண்டொடீ யிததிக ழுவணகே தனனயன்
கொண்டமா தவசினுக் களவுறுங் கூர்பயன்
மண்டருந் தனமினன் மரபினர்க் கொன்றுமே 124

மலயவெற் பீன்றமா மங்கையின் மடியெனக்
குலவரங் கத்திடைக் கிளிர்மதிப் பொய்கையின்
தலைபிர ணவவிமா னததினுட டதைமணி
குலபணிப் போகமாங் குளிர்நறுஞ் சேக்கைமேல் 125

யோகநித் திரைசெயா வுலகினைப் புரந்திடும்
போகவை குந்தமா புரியினின் றுதியிம்
மாகடற் புவியிசை மன்னினன் மலர்மக
ளாகனர்ச் சைக்குளே யாதியிவ் வனந்தனே 126

தாரகைக் குழுவினத் தண்கரன் போலுமாப்
பாரகப் பருப்பதங் களில்வட மேருபோ
னீருறும் மணிகளுட் கவுத்துப நிகரெனக்
கூர்தரு மிவன்குணங் குறிபபதற் கார்கொலோ 127

மான்மதத் திலகமார் மதிநிகர் வதனமுங்
கான்மணத் திடுகலா ரத்தொடை கமழ்தரும்
வானிகர்த் திடுமகன் மார்பமும் மீனவன்
றனினைத் திடுபெருந் தகைமையுந் தன்மையும். 128

மன்னுமிம் மழகிய மாமண வாளனைப்
பண்ணரும் பாவெனுந் தொடையலான் மறையினின்
முன்னணிந் தென்னவிம் முருகவிழ் கைத்தொடை
தன்னிலிங் கணிகநீ தாழ்த்திடா தென்றனன். 129

வேறு

இன்னண மிசைத்த லோடு மெம்மனை யெழுமா னந்தந்
தன்னினின் றுளிய ரும்பு மகரந்தத் திமைக டன்மை
மன்னுமிஞ் சகத் துடார் கருமணி யளிய கண்க
ளென்றுதன் னிலத் தார்முன் னரங்கன்றோ ளியைச் சாத்தி. 130

மற்றுமோர் மலர்ந்த வல்லி யருகுறுந் தருவைத் தாவிப்
பற்றவங் கெழுவ தென்னப் படர்கதுகைம மலரிற் பற்றும்
பொற்றகல் லார மன்னும் புதுமணத் தொடைய றூஉ
முற்றிழை யணிந்து முன்னர் முகமதி வணங்கி நின்றாள். 131

சுரகணஞ் சொரிந்த பூமா ரியினின்றும் பொய்கை யோகி
வரர்முத ரடியா ரானந் தக்கணீர்த் துளியின் மாயன்
விரவுறு மலதா ரத்தோர் விழைந்துகா ணுக்கத் தோடும்
விரைகமல் தொடைய லந்த வரங்கன்றோள் வீழ்ந்த தம்மா. 132

சூடிமுன் கொடுத்தாள் சூட்டுஞ் செங்கதக் குவளை மாலை
யாடிய வரங்க னோரா ரகலஞ்செங் கதிரோன் கீழ்பால்
மோடுறும் பொருப்பி னுச்சி நின்றுதன் கரங்கள் முந்த
லோடுறப் பரப்பு நீல வானென வொளிர்ந்த தன்றே. 133

ஆங்குதென் னரங்கத் தம்மா னறநெறி வதுவை யாற்றற்
கோங்குயர் பரவை மன்னன் மீதிவர்ந் தொலிய விட்ட
கோங்கின முலையா ளோடும் வகுளபூ டணன்றன் கோயிற்
பாங்குற மிடையும் வையம் படர்மறு கெழுந்த காலை. 134

அவனருச் சாவ தார வரிகளு மயனே யாதி
திவிசர் களுமின் பொய்கைத் திருமழி செழுந்தோ ராதி

நலையறு மாழ்வா ராரு நானிலம் புகழ்ந்து போற்றக்
குழுவொடு தொடர்ந்து போந்த கோலமார் குறிக்கற் பாலார். 135

நித்திலக் கவிகை யாங்கே பணிபதி நிழற்றி னுற்
கற்றைவெண் கவரி காற்றின் கடற்கிறை வர்களுங் கொண்டார்
சித்திரச் சிவிறி மின்னு மிருசுட ரேடுகக வீச
சுத்திரா மர்களும் பொன்னரு தண்டமே சுமந்து போந்தார் 136

இயக்கர்தம் பதியு மாங்கே யேந்தினன் மணிக்கா ளாஞ்சி
மயக்கிடு முனிவ ரேனு மாதர்க ணடனஞ் செய்தார்
துயக்கறு மறைக ளோதித தொழுதுகாள மறையோ ராழ்ந்தார்
புயற்குல மிடிப்ப தென்னப் பறைக்கு லம் பொதுளி யார்த்த. 137

12-வது சருக்கம்

வேறு

பலவாய பொழிலாய பலகைக்க ளுலையாத
பசுவென்னு மளவினறியே
நலமாய கழகங்க ளவைசெய்த வினையென்று
நலியாது முறைநாடியே
வலமாய தன்செய்ய தயைகொண்ட வுருவாய
மலர்மங்கை யுந்தானுமே
குலவால கந்துய்ய வட்டாடு திருமாலி
னடிகண்டு குறைவிணடதே. 1

பெருமானெ ழுப்வீதி நிரைகொண்ட வரையுண்ட
பெருமாட மணிநீடெலாம்
விரைநாறு மந்தார மலர்மாலை யணிசெய்து
வில்வீசு மணிதுன்னிய
வுரையானு ஞற்றுந்த சும்பன்று பலவாரி
பூரித்த வொருநீரன
திரையாய மைத்தோங்கு கடைதோறுங் குலைவாழை
முதலாய நிலைநாட்டினுர். 2

மறுகெங்கு மாகந்தை வருபல்ல வணமுண்ட
துகிலந்து சகைகோடியே
நறுமின்ப னிப்பாணி தேக்கிப்ப சுங்கால்க
ளேந்துள்ள நானுவித

முறுமென்ம லர்க்குப்பை முழுதும்ப ரப்பித்த
ளொளிசிதறிலக் தொளிபதா
நிறைமாம ணித்தோர ணங்கண மிசைத் தாங்கி
நிலைப்பிணிக் கிட்டனர். 3

அம்மாம ணித்தோர ணத்தோளி நிலவுற்ற
தாகாப தலைவங்கணு
மம்மாமி னும்வான மிசைவளி கொல்லென்ற
யிர்த்தாரக் கூள்ளாமேலா
லம்மான ரங்கத்தி னொழுமந்த வெழில்காண
வம்மாந கர்ப்பெண்டீண்
யம்மாம கந்தோறு நசையானெ மூந்திட்ட
கோலாக லந்தன்னமோ. 4

ஒருமாத சொருகாத ணிந்திட்ட குழையோடு
முயர்மாட மிவர்தந்தன
டிருமாதி னொருபூவை யிட்டஞ்ச னத்தேக
வழியோடு செலவுற்றனள்
குருமாம ணிபபொற்சி லம்புற்ற வொருதாளி
னொருதோகை குருகுற்றனள்
வருமாமு லைக்குறற கலைசோர வொருதைய
லுணராது வலிதோடினள். 5

மற்றோரெ ழின்மங்கை மணிமாட மீதேறு
விரைவின்கணை திர்மின்னுறும்
பொற்றோம றுங்கஞ்ச னப்பித்தி யுண்மன்னு
பொருவற்ற தன்னிழலை
நற்றோழி யெனவுள்ள மருளாம கிழ்ந்தன்பி
னங்காய்வி ரைநதேகுகண்
பெற்றோம தன்பேறு பெறுவோம ரங்கன்ற
னுயர்கோல மிவணோக்கியே. 6

புரியாழ்ந ரம்பன்ன புகலாரு மொருநங்கை
பிறையாரு நுதலிட்டிட
மருவாரு கறுநான மலராரு நுனியங்கு
லிக்கண்வ கித்திட்டனள்
டிருவாழு வனமார்பன் வருகோல மதுகாணும்
விரைவுற்ற செயலானொளிர்

விரியாடி யூடிற்ற முகநீழல் வளையிற்க
விழைவுற்று வக்குற்றனள். 7

தன்றோழி யொருதாலை யன்போடு செம்பஞ்சி
யின்சேறு தானூட்டுவான்
மென்றும ரைக்கையின் மிசைகொள்ள வவளந்த
விழவிற்கெ மூஞ்சிக்கையி
னன்றேக்கு மலருடு கனிநாற சோகத்தி
லிடுதோக ளச்செய்கையுந்
துன்றேரி ரிங்கூந்த லத்தோகை மேற்செய்து
துணைவிற்ற ணங்தேகினன். 8

பேரோர்சி தம்பத்து இல்சோர முகிலொன்று
பெருகோதி யுஞ்சோர்தர
காராய னன்றன்னை கனிவீழ்ந்த லங்கோல
மாயோடு மொருமெல்லியல்
சீராரு துவராப இப்பேரை முன்கூவி
முறையிட்ட செலவாயினு
ளோரார்ந்த னள்ளேனு மிவளோரி டும்பைக்கு
மிடனுத லின்றிங்கரோ. 9

வேறு

மின்னு நூபுரந் தோளிலுங் கேயூர மினிரும்
பொன்ன டிக்கனு மேகலை பொலியுகங் தரத்து
மன்னு தண்மணி வடங்கடி தடத்துமோ கமங்கை
யின்ன வண்ணமே யிழைபல வணிந்தனள் விரைவால். 10

நீறு காணவைம் பாலவிழ்ந் தலையவோர் நங்கை
யேறு போழ்துமே லகங்குழ லிருந்துவீழ் பிணையல்
வீற ணங்கனீ விரைகென விடுத்தவம் பலங்க
ணூறு இன்றது கடுத்ததங் கவருட னடுவன். 11

கோதை யென்னயின் கோதையார் கோதையை யுதவி
மாத வன்புய மறைப்பனென் றுன்னினு னெனவோர்
கோதை சேர்தருங் கூந்தலி னொலியலைக் கொண்டா
ளாதரத் தரங்கன்மு னின்றகங் குழைந்தன ளாமால். 12

நான மாசொடு நகைநிலா வெறிந்தொளிர் வதன
மீன நாயகத் திரள்பல மின்னனார் தங்கள்
வான நாடுறு மேலக வரிசைகள் முழுது
மான பொறபல கணிகளுள வளைதொறு மமர்ந்த. 13

உழையி னோக்கியர் நாணமொ டகப்பணி யொருவா
மழையி னின்னிற மாயவ னெழுதரு மருகிற்
கழையி னேர்கர கங்கணத் தொடும்பொறி சிதறி
குழையி னுறலர்க் கணைகளா னோக்கங் கண்டார். 14

மேலின் மின்னிய விமானமீ திடையிடை யிமையா
தேவு மின்விழ விதம்பெற நோக்குறு நாருங்
கோல மாரிமை யவர்களுங் குறித்துவே றுணரார்
நூலி னோர்களு நுடங்குறு மனத்தொடு நின்றார். 15

அண்ட நாயகன் மருகனை யடைவுறுந் திருவைக்
கொண்ட கோதையை யீன்றிடுங் குரவர்கள் முன்னை
மண்டு தீயிடை மணந்தரி திழைத்தசெந் தவமேபோற்
பண்டு மண்ணிடைப் பரிந்திழைத் தவரெவ ருளரோ. 16

தெங்க ரம்பையுட் டிகழ்தரு வரங்கநா யகன்றன்
தொங்க லர்ந்ததா ருரத்தகல் கிற்கிலாள் குலவப்
பொங்கு மாசையிற் கோதையின் புதுமண முறலான்
மங்கை மார்களிற் பெருந்திரு மணந்தவ ளவளே. 17

கோதை வானவ ரியாவரு நோக்குறக் குலவுந்
தாத விழ்ந்ததார் தடம்புயஞ் சூட்டிய தகையான்
மாத வன்றிரு வருச்சைக ளனைத்தினு மறையு
மோத ரும்பகட் டரங்கனே யுயர்ந்தவ னுமால். 18

அங்கி யைம்முக னுதவ னுயிரங் கண்ண
னங்க மில்லவ னரியிவர்க் கருஞ்சுவா கையுமை
தங்கு சாயையஞ் சசிரகு தாககணங் கிவர்போ
லங்கி னர்ந்தகோ தையுமரங் கற்குரித் தானாள். 19

என்று ளங்களித் திசைத்திடும் புரிபரி வையரின்
நன்றி ருஞ்சுவைத் திருமொழி திருச்செவித் துணையா
னன்று கொண்டவர்க் கருமையைக் களிப்புற நக்கிச்
சென்று மாறனின் திருமனை வாயிலிற் சேர்ந்தான். 20

ஏகு காலையிந் தீவர விழியினா ரின்மேன்
மோக மோடிருந் துய்த்திடு மரங்களின் முன்னர்ப்
போக மென்மலர்க் கந்துகம் புள்ளர சிறகின்
வேகவாயுவிற் றகைபபுறப் புறம்பெலாம் வீழ்க்க. 21

ஓங்கு வாயிலி லுவணன்மீ தாறை நர வுலகம்
பாங்கி னுய்ந்திட வெழுந்திடும் பராங்குச னதி
யாங்கி ளர்ந்திடு மடியவர் கருப்புர முதலாந்
தீங்கி கந்தநீ ராசன விதிதெரிந் திழைத்தார் 22

மேரு வில்லின்ன மென்மலர்க் கரம்பிடித் தவனன்
சீரு றுந்திருச் செங்கயிற் புறத்திருந் திழியா
வார ணத்தயன் சுவத்திய னஞ்சொல மாற
னோரி ருந்தடங் காட்டிட வெழுந்தன னென்ப. 23

வேறு

எங்குங் கதலி கமுகங்க ளியைந்து முத்தந்
தங்குந் தொடையன் மலர்த்தார்களுந் தாழ்ந்து பல்ல
தொங்கும் மணியின் சுடர்மின்னு மனேக தோகைச்
சங்கம் முதல பலபுட்ப டலங்கள் சான்ற. 24

மெய்யார் துகிலிகை யுளாண் பெடைமீது காதல்
செய்யா வனப்பிற் சிறகாடல் செறிந்து தூக்கி
யொய்யா ரமாயங்க தன்பின் படரோண் மையாக
வேயாயி ரங்கோடிக ரெங்கு மலங்க லார்ந்தும். 25

லத்தின சரமேற் பலகா லஃந்த
வெண்ணற் சவியின் விசித்துள்ளது கூல மற்றும்
வண்ணத் துயர்ந்த தவளத்தொளி மகி மின்ன
வெண்ணற் கரியவிருஞ் செம்மைக ளின்னு மேய்ந்த. 26

வதுவைக் கமைத்த மணிமண்டப நாப்ப ணூலிற்
சதுரத் திழைத்த மணிமேடையி னிட்ட சந்தம்
புதுநற் றவிசின் மணவாள னும் பெண்ணும் புக்கு
முதமுற் றிருக்கச் சடகோப முனிவர் செய்தார். 27

விண்ணின் குரவன் விளம்புஞ்சுப மூர்த்தந் தன்னிற்
பெண்ணும் பிணையு நறுநீர்படிந் தாடை சாத்தி

மன்னும் மணியி னணியோ பெறுமற் றணிந்து
கன்னுமை கருத்துமை கவர்ந்தாள்வா கா சி தந்தே 28

மணைமீ திருக்க மலரோனவா பூங் கரத்திற்
பணைபல் கறங்க மணிக்கங் கணம் பண்பி னார்த்துத்
துணையா மமரர்க ளெரிவானவன் றூய தெய்வி
னணையா தெழும் பசிலைபோடவி யார்த்து பெய்தான. 29

சீரார் பழுமினி யிவ செம்மலர்ச் செங்கரங் கொண்
டோராய் வருடி யிலகுமவெயில் வேந்த னென்னப்
போரா ரயினோர் விழிமாதரின பூங்கரத் தேக
காரா ரரங்கன் கரம்பற்றுபு மிக வொளிர்ந்தான். 30

ஆசைப் பெருக்கத னெங்கன் சொரி யம்பதென்ன
மாசற் றவத்தம் ¡ திகணமலர் மாலுங் கையில
வாசச் சுவேத வளநீரும் புறற தாங்கே
நேசத் தபாணி கரகணந் திசழ்ந்தந் நேரம். 31

ஒருவர்க் கொருவ ரவரோகுறு மொத்த பார்வை
பெருகிக் களிபயி னெழுவயிற் பெருகி காண
மருகித் தளர்ந்து மிகவாஞ்சையு மாங் கெழும்பப
பருகற் கிளையா யுடன்மற்றெழும் பாங்க னானதே. 32

அத்தம் பதிகள் வலஞ்செய்சிகை யாங் கெழுந்த
சுததம் பெருகு முயாதிவலஞ் சூழ வந்தார்
புதகம் புதிய வரவிந்த மலரை கைக
லொத்தங் கரச வணஞ்சுற்று பிரண்டை யொப்ப. 33

பொன்னன்ன வூர்தி புகலப்புகழ் கோதையை யன்
றன்னின்க ரத்தி லொளிர்தன மலர்த்தண் கரத்தான்
மனனுஞ்ச மழ்ப்பின் மருளும்மட மானி ஞெகின்
மின்னுரு சுடரிற் பொறியோம மிடைந்து செய்தாள். 34

அக்கா லவியின் மணமுண்டெழு மந்த வோம
மிக்கா ரொழுங்கின் கருந்தும மிளிரு மின்னு
மொக்கா தகோதை யொளியார்முக வாரி சத்திற்
புக்கா வெழும்புங் கரும்புட்சல மாலை போன்ற. 35

மற்று பிரங்கன் மகவானரன் சொல்ல மாயன்
சிற்றே ரிடையா ளிதயக்திகழ் செம்ம ணிக்க
னுற்றே யிலகற் கொணும்பூவடி நான்கு கையிற்
பற்று வெடுத்தம் மியின்மீது பதித்து வைத்தான். 36

இவ்வா றவனை மணந்தே யயனீ சனுநி
யவ்வா னவர் போற்றிசைப்பத் திகழ்ந்தன்ன வைய
னெவ்வா வமுத வுததிக்க ணெழுந்த காமர்ச்
செவ்வாய் மயிலைச் செறிகாவினுங் கண்ட தின்றால். 37

வேதன் கபாலி முதற்றேவரை விண்டுசேனை
நாதன் மதுர கவிகாரணன் மூர்த்தி யெல்லா
மோதும் மதுரைக் கிறைகாவலர் தம்மை யோர்ந்தே
யேதம் படாது சிறப்புச்செய வீங்கு மன்னோ. 38

வகுளா பரணர் பணித்தாருடன் பொய்கை வந்த
தகையார் முதலாந் திருத்தேவியின் றந்தை யார்கண்
மகிழா வனேகத் திருமங்கைளா சாச னத்திற்
குகவா வரங்க ளுயர்முதலி யவர்க் களித்தான். 39

வேறு

சூடிமுன் கொடுத்த கோதைத் தாயருந் தாதி மாருஞ்
சேடியர் குலமு மென்னும் வரமெலாஞ் சிறப்பி னீந்தே
யாடியிற் கபோலத் தாளோ டறைதரற் கரிய சீரின்
மாடிய சயன கோல மணவறை மணந்தான் மன்னோ. 40

ஆவிபோ லரிய மேனி யவையுமொன் றாச வாங்கே
காவியங் கண்ணு ளோடுங் கலசநுகஞ் வளருங் காலை
மேவிய புலரி கண்ட சடசிதர் முதல மேலாந்
தீவிய வடியா ரையன் றுயிலெழத் தெருட்ட லுற்றார். 41

ஐயதன் பதக்க ளாலே யடியுணு மாழ்ந்து மாசைச்
செய்யபற் பிணியின் செய்தி யுணர்ந்துருத் தெழுந்த செங்கேழ்
வெய்யவற் கிரிந்து தண்ணென் விதுகலை தளர்ந்து சோர
வெய்யெனக் குடயில் வெற்பி னொளிந்துய வோரு மன்றே. 42

அம்பரந் தணந்து இன்ன மவிரவம் பராசை யாய
கொம்பனை யவனைக் கூடித் தாரகை மறைந்து மாழ்கத்
தம்பொலி விழுந்து சோருங் கரங்களிற் றளருங் காமி
யிம்பரிற் கிடப்ப தென்ன விலகுமம் புலியு மாமே. 43

குமுதினி குடக்குப் பெண்ணின் மலைமுலைக் கோட்டில் வீழ்தக்
வமுதமா கிரணகாய்க ணகத்தையை யறிந்து சாம்பி
யமதிலாம் வதனங் கூம்பித் தயங்கிய கயன்மா னூர
முழைதவி ழிறைவு னும்றன் மானினி னுழு முன்பே. 44

பரிதிமுன் னுதயஞ் செய்த வருணராகு பரவிப் பாட
யிருளெலா மிரிந்த தப்பா லெழிலடா ரீடஞ்சார் பற்ற
திருவினர்க் கெதிரின் மாறுப்க திரிந்தநந் திறந்த வன்மை
யரிகளு முளரோ வெந்த மரகதமா நகரு ளானே. 45

கயங்களின் மலர்ந்த வின்பங் கயங்களின் மடையுங் கன்னி
நயனகொள வருந்திப் பாடு நாகிள வளிக ளூத
முயங்குமின் முழவுத் தோள்கண் முண்டாக சனையின் பங்காய்
வயங்குமம் மலராள பாத நூபுரத் திசையே மானும். 46

கூம்புமோர் குமுதத் தூடோர் பெடை மூரல் குரலைக் கேட்ட
வேமபலா ரளியொன் றந்த விடுககனுக கிரங்கி யாங்கே
யாமபல படியே தாணமூழக் கவைகளா லுழுது செய்யும
போம்படி புறத்துச் செய்ய முயற்சியைப் புரிந்து பாராய். 47

இன்னிசை யிழற்று மங்கே ரறுபத மினிது தோயு
மென்னறுங் குமுத நீத்து மலர்தர மிளிருஞ் செய்ய
கன்னய முளரி யூடே நனுந்தமா லெனாக மீனுங்
துன்னிய விபத்தர் தம்மைத் துறந்தப லெழுவ ராமால. 48

முயலின்கூ டிறைவ னோடோ முயங்கிய நிசியா மங்கைச்
சயனவம் பரத்தின் மினனும் தாரகைக குலமாங் கோதைப்
புயலினின் றுதிர்ந்த பூவுந் திமிரமா னானைப் பூச்சு
மயலகல் வுறவா நித்தன பத்மங்களா லகற்று மாதோ. 49

வைகறைப் பொழுதி லெழுந்து வாசவத் திசையா மாதர்
கைகளா யிரமாம் வெய்ய கதிரிளங் குழவி யினை
மைகலு மூளிக ளென்னுஞ் சிறையினர் மனமே மிகக
வைகலந் தலங்கு மம்பு யத்தினின் விடப்பட டாரால். 50

தருத்தளிர் வெற்பின் றூது தடங்கிள ரரிய செந்தா
மரைத்திரு மலரின் மின்னூர் மார்பொளிர் மாலவத் தோடித்
திருத்தகு பொருள்க டோறுந் திகழ்செஞ் சவிலையை யீங்கே
மருத்துவன் றிசையின் மன்னு மிளக்கதி ரீரடிப் பிக்கும். 51

பங்கய மலரை யீனும் பாசடை மிசையே பால
பிங்கலன் வெயிலாற் சேர்த்து பிறங்கம்பு கனத்தைப் பேடை
தங்குமுன் னுயிர்த்த வண்ட மெனநினைத் தவற்றைத் தைவந்
தங்குதன் சஞ்சு தன்னா லனமலே துணர்ந்த சிக்கும். 52

கதிரவ னுதய வெற்பி னுயர்முடி கலந்து வையம்
புதைதரு திமிட வந்த காரமும போகி வைக
லதுவர மலர்ந்த பூவி லளியின முரலத் தூய
மதுவிருந் தொழுகும் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 53

பனிப்பகை வெயில்க ளாசை யெங்கணும் பரவி விண்மீ
னினத்தொடு மதியின் சோபை யிகந்துபைங் கமுகின் பாளை
தனிற்படு மணத்தை வாரி வைகறைக் குரிய தண்கா
லினிப்புற வுலவும் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 54

பல்வகைப் பறவை தோடு பைம்பொழி றொறுங் கூகாவேன்
றல்கலி யிரட்டு மல்போ யாழியின் றிரையி னோதை
மலகுறு மமர ரீட்ட மருமலர்த் தொடைய லோம
புல்கிய புகழ்பூம் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத தம்மா. 55

குடம்புரை செருத்தன் மேதிக் குலங்களைப் புடனே தோழத்
திடந்தனை யொருவி மேயற கிருங்கழை வயலுக் கேகுந்
திடமபெரு கிடபத் துங்கா ரதவொலி திசைசூழ் வைய
மடங்கலு மெழும்பும் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 56

ஆனிரை பழுவத் துய்க்கு மாயர் வேய்ங் குழலி னோசை
தேனசைத் துழலுந் தும்பி யிசையொடு திசையின் மலகும்
வானவ ரவனிமாண வகர்களுக குரைக்குஞ் சாம
கானமுங் கழுகும் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 57

அருக்கர்க ளிரதந் தம்மி லுருத்திரர் விடைமே லாடு
முருக்கிளர் சிகியிற் கந்த னுகிய விவரோ டுற்ற
இருக்கிளர் மருத்த ரட்ட வசுக்களுந் திரண்டுன் கோயி
னெருக்கினர் நிலவும் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 58

இவர்சுர முனிவ ரீதோ மருத்துவன் மருத்தர் சூழத்
தவளமா வியக்கர் விச்சா தரர்கந்தி ருவரும் போத
நவமணி பதித்துப் பொன்னி னுட்டுமுன் வாயி னிற்கத்
தவநெருக் குடைத்துப் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 59

நிதிக்குவை கபிலை யோடு தருப்பண மினது பாதந்
துதிப்பதற் குரிய வெல்லாந் தும்புரு நார தாதி
மதிப்புறு முனிவர் கொண்டு மணந்தன ரிரவி மாகத்
துதித்தனன் கொளிரும் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 60

மாடக மணியா ழின்ப மணைமை முழவ மாதி
யாடருங் கருவி யேந்திக் கின்னரர் கருடர் நன்கு
பாடுகந் திருவர் சித்த ராதியர் பதர்ந்தங் கோட்டி
கூடுறக் குவிந்தார் பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 61

நின்னெழி லடியா ருள்ள நிகர்க்குப் பொன்னியினீர் தோய்ந்து
பொன்னிணைப் பொருவு மாதர் பூந்துகி லளகந் தம்மை
மென்னறுங் கரத்தா னன்கு பிழிந்தக மிடையும் வேளை
யின்னறும் புலரி பள்ளி யெழுகவின் னரங்கத் தம்மா. 62

என்றுதேன் பெருகுந் துக்லை யிணைந்ததார் மலரின் கூடை
யொன்றிய புயத்து தொண்ட ரடிப்பொடி யுவந்து பின்ன
ரின்றுயி லெழுச்சி செய்த வியல்பென விசைக்க வைய
னன்றுள மகிழ்ந்து பள்ளி நன்குணர்ந் தெழுந்தா னன்றே. 63

வேறு

காலைபுரி கன்மமதன் பின்னைமுறை யாற்றி
மாலைவன நாறுமண மார்பரிக டம்மை
மேலையொளிர் சூரிகளின் மேதினிபு ரக்குங்
கோலையடை கொற்றவர்க ளாதியரி ஞேகா. 64

விமனொளிர் வென்னிடை விரைக்குழலி போடு
மாமணிவ னேறியுடன் மற்றவரு மேகப்
பூமகண்மு கத்திலக மென்றவரும் போற்று
மாமறைம ணங்கமழ ரங்கமெழ லுற்றான். 65

அங்கமா ராதியனை யோருமவர் தங்க
டங்களுறு மூர்த்திகளி வர்ந்தனர்க டண்ணெண்
றிங்களொளுங் கவிகைமுத லானவைதெ ரிந்தே
யங்கரமெ டுத்தருக ணைந்துசெல வுற்றார். 66

நாரணர்கள் வியிறைக ணன்முதுகி வர்ந்தா
ராரணன ரத்திறும ரன்விடையெ ருத்துஞ்
சீரியவ லாரியயி ராவதசி ரத்து
மேருறுவி மானவல மிமையவரு மார்ந்தார். 67

மன்னவர்த மக்குரிய வாகனமி வர்ந்தார்
பண்ணரிய பத்தரவர் பண்ணுமுறை யோக

மன்னுவல மாகியவி மானமதி வர்ந்த
ரின்னவகை யெம்பரனை யேயருந்தொ டர்ந்தார். 68

அஞ்சிறையின் வேகமதி னம்புதமொ தூங்க
விஞ்சியெழு முவணன்மிசை கோதையொடு விழைவிற்
கொஞ்சியெழு மெந்திருவ ரங்கன்களி கூரநதே
மஞ்சனமா யின்னவண மற்றனைநட லுறருன். 69

மாலெனுமெ னக்குமிரு மாலைவினை விக்கும
பாலெனுமொ ழிதிருவே பாதெதிரு யர்நத
கோலமுறு பொன்முடிகள் சூலவுறவ னேகம
மேலுலகு மேலுறைய ரின்னுமலை யிதே. 70

செங்குலைய வேலநறும் பைங்க டி கிளைக்க
ணெங்கணும்ப டர்ந்துழனை யைர்சருவி யும்
குங்குமமுஞ் சந்தனமுங் கோடியனைழ நகும்
பொங்குநிரை யுண்டமணி புக்கிலநு வாம் 71

சந்தகிலு நித்திலமுஞ் சார்ந்தொழுகு மிக்க
வுந்தியுயர் தாமிரப ருணியிதைபில் வோகல்
சிந்துவெனு மருமகனு மொன்றினி சேர
முந்துமனை யாளென மு தடைய வந்தான். 72

அந்தவரை மாலிருஞ்சோ லைமலையென் றுருஞ்
சிந்தைமகிழ் வோடுசெறிந் துய்ந்திவர் சென்றார்
விந்தையுறும் வேட்டடையாந் திந்தவரை பேர
மெந்தமயர் வேகவில ணிருந்தகங்க ளிபமேம. 73

நாபுரங திததனறு தானடிவலை கொண்டு
பூயலம லாந்தவையின் பொன்விரையை மொண்டு
தாபமக வத்தவழுந் தண்வளியை யிரதத்
தாபாம ளிக்குமுப காரமென வென்றுப. 74

ஏறுசினை யின்முனைக ளிந்துவுடல் பாய
வூறமிழ்த டித்தலமு றைந்துவள ரோளி
நாறுமல ரின்மரமிங் காகமிலை யொன்றுங்
கூறருந றுஞ்சுவையே கூர்பழன ளிக்கும். 75

பற்றிறையு மின்றியெ மம்பர தலததி
லொற்றையுரு ளன்பரியெ ழுற்றநகளை யாறச்

சொற்றகழி தூயவிள வாயுகொடி வீசும
பொற்றசிறு நுணடுளிகள கொணடுதிரட புரியும. 76

பானுகிர ணகதிரியி ருட்படலம டர்த்தி
யானதுக ரண்புகலெ னப்பசுமை டான
மேனிறம ணிதிரளின் மிக்க வொளி மேவி
வானளவு மிந்தவரை வாயெளிர்கல கனுப. 77

இருபுடையும் வெள்ளருவி யிழிபமதி மீதே
மருவுறவ யங்குமிது மன்னுகுடை நீழல்
விரிநிலவெ ழிற்கவரி வீசவிரு பாலும
புரிகுவது பூதரவி ராச்சியமே போலும. 78

நூபுரந திசசிறிய தோன்மைபெறு கால்கள்
வீபுதிய மாதவியின் மேலவிரவி வீழும்
மாபெரிய மஞ்சுளம ராளநிவ கஙகள்
பூபருக ளித்திரள்பொ ருந்திவி கரிகத்த 79

வேறு

பாரா யெந்தம் பைங்கிளியே முன்னே காணும் படர்வனத்தை
யேரார் சென்னி செழியர்களி னெல்லைக் கிடையே வருமீதிற்
பேரா யிரவெங் கதிரோற்குப் பீதி யடைந்த விருட்படலஞ்
சேரா வொருங்கு குடிகொளுஞ் செப்பற் கரிய திதன்பகடே. 80

காணு ரிங்குக் கானவரின் கரிய குழன்மங் கையர்முறையன்
மேனர் சிகியின் துஞ்சுவிடை யிடையு காக மணிவிளக்கந்
தானு யெரியப் பொருதழிந்த தரணி பாலர் குடைக்கதவ
மானு வாயி லதனுணுறைந் தன்பர் தப்பா லாடுவரால். 81

பொன்னித தெண்ணீர் பாய்தாலும் புகழி னோங்கும் பூகங்கண்
மன்னித திகழும் பொனபுரைபூம பாளை தங்கண் மணநாறு
மின்னற் பசிய தென்றுளிக ளென்று மெழுந்தம் பரமறைப்ப
மின்னிப் பெரிய தூர்த்திளமாய் மேன்மைப்பொழிலேசோணாடாம்.

பாரா யிந்தப் பரவையிது பரசு பாணிக் கடுகளையா
யோரா ரிந்து வெழுமிடமா யிரத்தி னகட் காகரமாய்க்
காரார் குழலி யாமுணர்ந்தே கண்டுஞ் சுமபேர் மணவறையாச்
சீரா ரவனி மடந்தையிடை சேரும் கலைபா யிலகுமால். 83

ஆற்றிற் செல்லா மாதரமா யயிரா ணிக்கேள் வன்காற்றிற்
கூற்றிற் கிளருங் குலிசத்திற் குடைந்து குலைந்து சரண்புகுதும்
போறற் குரிய பொருப்பினத்தை விரைவிற் போது மெமதகமென்
றாற்றிக் கூவு மெனலாகு மலையா மத்தத் தலங்கிடுமால். 84

தவளக் கரியுச் சைசிரவத் தமரர் கோனைத் தண்புனலா
லவனி யுய்யப் பெய்முகிலைச் சோமன் றன்னா லைமுகனைச்
சுவையி னரிய வின்னமிழ்திற் சுரரை மணிக ளிறையினெமை
யுவகை பெருக வுஞற்றிடுமா லொளிரும் வள்ளைக் குழைச்செவியாய்.

ஏற்றா ரேற்ற படியெய்த வீயுஞ் சிந்தா மணிதேனு
ஊற்றா யொழுகு மகரந்த மலரைந் தருவா முவையின்று
கோற்றேன் புரையு மலரவளைப் பெற்றுக் கொடுத்த குரைகடலுங்
காற்றா தாரே பகைத்திடுவா ரமையு முலகம் வள்ளியர்பால் 86

இவ்வா ரவ்வா றுறுவளங்க ளென்றெம் மன்னைக் ஐயம்பியெழுந்
தொவ்வா தொன்று முயரரங்கத் தோங்கும் பொன்மா முடிச்சிகரி
யவ்வா யிற்க ணடைந்துவட மலையான் றன்னை யன்புமிகுஞ்
செவ்வாய் மொழியின் விடுதானை மலையான்றிருமா முகநோக்கி. 87

இன்மா முறுவ லிழைத்தனுப்பி யெழின்மா விருஞ்சோலைப்பரனைப்
பொன்மாகடைக்க ணிப்பிழைத்துப் போக்கிச் சிரக்கம பணம்புரியா
தென்மா வயல்சூழ் திருக்குடந்தை நிமலன் றன்னை விடுத்திந்த
மன்மா வுரத்தார் களைப்புருவச் சேகை தன்னான் மகிழ்ந்தனுப்பி. 88

திருக்கண் மலரை விழித்தனுப்பித் திசைமா முகனைச் சங்கரனை
யுரைக்கும் பிரிய வுரையானே யொருவா னாறுமகன் முதலாந்
திருக்க ணீழல் வதியமரர் தமையுந் திசையின் பாலரையும்
பெருக்குஞ் சேனைத் தலைவனையும் பிறங்கு வையத் தரசரையும். 89

கூட லார்தங் கோவினையும் விரலை யசைத்துக் குளிர் கடைக்கண்
மாடி விடுத்து மறைமுதலோர் கார வுருவாய் மற்றொளிரு
நீடும் பொன்வி மானமதி லடியா ரோடு நீள்குழலிற்
சூடித்தந்த கோதையொடுஞ் சுகமுற்றெங்கு முறைந்தொளிர்ந்தான்.

13—வஸந்தசருக்கம்

இள வேனில்

ஒருவி லாவொரு பெண்ணையொ ழித்தனை
யொருவி லாவொரு பெண்ணைபு முற்றனை
பொருவி லாதவின் பொன்புரை யாடலைக்
கருவி லார்திரு வாளருங் காண்பரே. 1

சேர ச்சாளர் சிறுமியர் தம்மொடும்
வார ணிந்த வனமுலைக கோதையோ
டேர ணிந்த விலக்குமி தன்னொடு
மாரு மம்பொன்ன ரங்கத்தம் மாலையே. 2

அண்டி மூவிரண் டாயவி ருதுகள்
கண்டு தம்முறை யினவணங் கைதொழு
தண்ட நாயக னைந்த மேயுற
மண்டி மன்மத னேடும ணந்தவால. 3

குரவ மாவொடு கூர்தருஞ் சம்பகம்
விரவு சிந்துவா ரதொடு வெம்மணம்
பரவு பாடலங் கன்னிகா ரங்களு
மரவ வண்டுகண் மூதுவ லர்ந்தன. 4

பூக மூகம் பொலிந்தும லர்ந்தன
நாக நாடும சோகமும் பூத்தன
சாகை யன்னுறுங் கூவிள சாலமுங்
காக லந்துக மழ்நதலர்ந் தோங்கின. 5

இந்த வண்ணமெ ழுந்திடு வேனில்வாய்க்
கந்த வாகன லர்ந்துக மழ்தரு
மெந்த வின்மல ரின்மண முஞ்சொரி
தந்த தேனையுந் தான்கொடு வீசினன். 6

வைய முற்றும் வயங்கொ ளிலங்கிடும்
வெய்ய பூங்கணை வேடனக் கேவலஞ்
செய்ய வந்த செழும்வயத் தந்தனின்
மைய வின்றிய மைந்தனர் யாவரே. 7

அந்த வம்பரு வத்திரு மேன்மையாற்
சிந்தை நன்கு சிமிழ்ப்புற ரங்கனுங்
கந்த வாரத துடன்கள கண்டதகின்
சந்த நாத நிறைபொழிற் சார்ந்தனன். 8

கோகி லத்திர ளங்கு குழுமிவள்
வாகை நணை வருகெனக் கூவுமால்
சாகி தங்கள டித்தலர் தேங்குமேல
வீக லந்து விழுந்த நறவமே. 9

வேறு

தாழிருஞ் சினைக ளாகுந தனுவிடை நறவம் வேட்டு
வீழளி நிரைக ளாய நாரியி னிசையின் மேவி
பூழுற மலர்ந்த பூவா முளைவுறும் பகழி கொண்டு
காழுறு மனதத காமன் கெடவரல களிப்பி னூற்றும். 10

பன்மலாப படலவல்லி படர்ந்தபைம் பவனந தன்னுள
வன்மையார் பவனன் றன்னு லருஞ்சுவை மதுவை வாச
மெனமலர்ச் சகடந் தண்ணுண் மிழற்றளிக குடிகள் மேவி
யின்மையார் பெடையாம் பெண்டி ரிணைந்துறப் பருகி யார்ப்ப. 11

அறுபத நிகவம வலலி யடர்மனை யலர்ந்த பூவி
னறுமது வருந்திக கோகி லங்களி னறிய பாடல்
செறிதரத் தளிர்க ளாய செங்கரச் சதியுஞ் சேர
வெறியுறு துளபன் காண விழுநடம புரியு மாதோ 12

கருமபுளொன் றலராம பான பாசனங் கழுமுந் தேனில்
விரும்புறு பெடையி னீழல விளங்குறு வதனில் வீழ்ந்த
தரும்பெடை யெனவே யார்ததங் கிர்ததிடற் கணுகு மாற்றூற்
பெருங்குடி யர்களின் றன்மை யிற்றெனப் பிறங்கு மன்றோ. 13

மென்பெடை யெனுமோர் நங்கை மிகுமதுப பருகி யாடித்
தன்கருஞ் சிறகாந் தானை தனையெடுத் தகன்று நாணு
மன்புறு மளியாங் காமு கன்களித் தருகிற காண
மன்பெரும் பொழிலி னூடே மகிழ்தடம் புரியு மாதோ. 14

வரிமணிச் சுரும்பின் கும்பர் வகையிலா துன்றி மெய்யி
லிரும்பொடி திமிர்ந்து தள்ளாட் டத்துட னியங்கிக் கண்க
டிரும்பியே சுழல வுள்ளக் களிப்பொடு திரிதல் கள்ளை
விரும்பியுண் டுழலு மாந்தர் விறலினை விளக்கு மற்றும். 15

நந்தனத் தர்ப காம வல்லிகை யணிமேற் சந்நச
சூதரத் துடனே தோன்றுங் கற்பகத் தருமமென்ன
வந்தநற் பொதுமபா நாபப ணரங்களின மகரி டமம
பந்தமுற றருகிற சூழந் துலங்கினன் பவள வாயான. 16

மணிவளை யொலிபபக் கணகண மாவெனவென மருள மேலா
ரணிகோளே காசஞ சோரத துயிலவரத தரளத் தாரம
பிணையனா முனமு னென்று பேய்முலை சுவைத்தாற காஙகே
மணநறு மலாகள் கொயய முநதினா மயிற குழாமபோல. 17

நாண்மல ருணாந்து கொய்யு நஙகைமா ரைமபா னுறுஞ
சேண்மண மலரில வீழ்நது சிலீமுகத் திரள்கள சோந்த
நீணமகி தலததி லாயு நேர்மையை யறிவி னீண்டோா
மாண்மலி பொருளில வீழ்நது மறறவை வணவ ரன்றே. 18

மயிலெனு மகவு மஙகை யொருத்தியின மணமீ தாரு
முயாவுறு மேரு பூத்த மலரெலா முவந்து கொய்துமம
பயிலவுறு நுனியின் மறற மலரையும பறிததற கெடடாண்
முயலவுறும விழுமி தென்றுன முழுதுமே விழைவ ரனறே. 19

தழைகிளை குழையப பூத்த தமனியச செண்ப கததோ
ரிழைபுரை நுசுப்பின் மின்னு ளெய்துபு பறிக்கு மெலவைக
குழைபொரு நயன நீழல பாய்ந்தவண குலவன முறறு
நுழைதரு கரும்புட் சஙகச் சஙகையை நுவலு மன்றே. 20

நடைமணிச் சிலம்பின் னுதங் களிலன மெனுமோர் நங்கை
விடையெனக் குலவுங கணகண் மீதுமென் பதம்வைத் தேறும்
புடையுயர் தருவின் மலகும் பூபபறித் திடுத ஞெமபர்
மடவர லவாமீ தேறி யாடுதற் கெழுவ மானும். 21

மற்றொரு நா ளுங் கோவை மணியொளிர் நிதமப மாதர்
சிற்றிடை யிடுகச் சென்ற லத்தகஞ் செறிந்த தாளி
னெறறனு முயர சோகஞ் செம்மல ரொருங்கு பூத்த
துற்றிடுங் கருவித் தன்மை காரிய முலகி னென்ப 22

கூடுறுங் குடத்தி மார்கள் குவிமுலைக் கண்ணின் வண்ண
மாடிய வரங்க முன்னே ரணியிழைக் கமர ரூரி
னீடுபூந் தருவை யிங்குக் கொணர்ந்துட னிலவச் செய்த
வாடலா னினக்கு மிந்த வருஞ்சினை குறித்த லென்னே. 23

சேவடி செறிவோா தஙக டமசிரச சுக்க டேய்கரும்
பாவனை யதனு னினறன பனனியா விழிமேல வீழும
பூவிரச சையும பொஙகு மளிநிரைத தமசை யுமபே
ராவலின மலாககை தன்னு லகறறுபு வருநது கின்றுய 24

எனறுமா டகயாழ் நாண விசைததிடு மகளிா தமமை
நன்றுவந் தருளிமாய னறுமலா பறிதது வாசத்
துனறிடுங் குழலிற சூடி யெழிறபுயம புளகம பூாகக
மனறலின மலாககை தனனு னீவலு மகிழ்வு பூததாா. 25

கோதையுள ளிடட கோதை யாரினி வசன நோகக
மேதகு பொருளிற றணணென னிலவெறி முறுவ லினன
கோதறு விதியி னுகு நகைமலா குளிாநது பூத்த
மாதவ னுகும பாரி சாதததிற பயனும் வாய்ந்தார். 26

முதுவேனில்

வேறு

வேனி லின்னணம் விலகலுஞ் சுடுமுது வேனில
கான்ம லிநதலா பாடல மலருரு கலலாத்
தேன மா்ந்தமா லதிமணத திறைபபொருள் கொணுரா
நீனி றநதிக ழாஙகனுக கெதிருற நிகழும 27

வேனி லினறுணா வீந்திடச் சுசிமலா மலரா
வானி யஞசில வவறறிடை யிரதியி னனபன
பான லந்தரு மொழிஞா பானலங் கடைகக
ணுன வாகைசே ராசுகந துரநதடல் செறிந்தான. 28

திஙக ளினகுடைச் செலவனுந்
பொஙகு தெனறலா மூா்திமுன் வயங்கொளப புவன
மெஙகு மெய்திய வயாவொழித் திடஙினைந ததனைத
தங்கு மந்திரஞ செறிதரத தளைத்தனன் சுசியில. 29

ஓறறை யாழியான படியமா பயமெலா முறிஞசி
யெறறி ரும்பெருங் கானலா யியற்றின னியதி
செறற மோடரு வளமெலாஞ சிதைத்தரு வினையின
மறறு மின்னலின மனிதரைப படுபபது கடுபப, 30

பூவை யாரகளின பொட்டுபக கசசபெ [illegible] ரளச
கோவை போலநுட பிடிவிபா னையினநாரிக துக ஙகண
மேவு [illegible]மயபய பவிதா மினிரதுட டொ[illegible]
தாவ ருமபெபா தருநதரு டொவிளை கிடோ 31

கோடை யித்தகைக கொடுமுது வேனிலவா பரஙக
நாட லுறறக நறுமபுன லாடகங கொழிகத
நீட லைககரக காவிரி நிளதுழைப படரும்
பாடு பெறறெனப பகாவதற கெழுநதன முடிகும 32

பொதிப வெறபரை யனறிருத தனைடையாயப பொஙகும
விதுக ரத்தலைக கடலெனுப வேந்தனின மனையாயச
சுதைபெ னபபெரு குறுமபொனி யுவளகந துனறும
மதுகை பெறறநல வாயிலகாப பாளனு மாகி 33

கான வஙகியின கவினபெறு நணபனை மலய
மான மானநா கனுசெலுத துயிாபபென லாகி
மேனி வநதொளிா தருககளின சினையெலாம வீழ்ததி
வான நாடச லஙகளுஞ சலித்திட வஞ்சிந்து 34

அருவி யினகட மலைகளுஞ சலிபபுற வசைததுக்
கருவி மாமழைத திரள்களும புரணடிடக் கலககி
யிருவி னைனிரை யிடிதர விசைத்தெழிற பொனனி
மருவி மீதெழு திரைகளுந தகாந்திட மாடி. 35

வெளளை நுண்மணல விசைததெழுந் தமபரஞ் சிதறி
தெளளு தாரகைக குலமகற பொழுதினுந் திகழ்மென
றெளள யாவரு முளுறறுபு திசைதொறுந் தாவங்
கொள்ளு மன்னுநீ ராசன விதியெனக குலவ. 36

ஆறறி யுஞ்சலித் திடுமெயின சலலமா மயிலாா
கூறறு மஞசுறு மெயிறடைந் தெரிதருங் கொடிய
மாறற ருமவன வன்னியின் சிகையெனு நாவு
மேறறு வேயதருங கூறறை மிசையெடுத் தெறிநதே. 37

ஆவெ னததிறந் தமாந்திடு மகமெனுட வாயும்
மேவி மண்ணெலாம் விழுஙகிட விரும்பிய தெனவே
யேவ ரும்வெரு வருமபபி றவத்துரு வேய்ந்து
நாவி னுஞசொல நடுங்குறும் படிநனி கிளாந்து. 38

வீசு வெம்மையின் வெறபிருந் தருமுக டிடறிப
பூசி மெய்ப்படும் புணணிருந் தொழுகுசெம புனலா
லோசை யுறறெழூந் ததுவெனச செந்துக ளுடனே
யாசு கம்மது குணகடல் குறிதெழுந் ததுவாம. 39

வேறு

ஓவா முறையி னெழுந்துகரை யுடைககுந தரஙகசசீகரஙக
டாவா வெளியிற பாயந்துதிசை யெஙகுந தரணிக கதிரமறையப
பூவா ழுழுவாக் கருந்தனமாயப பொஙகிப புதிய செமபுனலின்
மேவா வளியிற கவேர னெழின மகளே மிககுப பெருகினளால். 40

முடுகும பவனத் தெழுநதுதெழித திடுபே ரலையின முழககினளாய்த
தடமா பாத பஙகளினேத தனனுட் படுககுந் தனமையளாய்க
கடமா மலையு மீதததிடுமுட கரே மாகும சுழியினளா
யடருந் தவள நுரைததுளிக ளசைநது செலலு மழகினளாய. 41

அவனி மாதி னுரத்திலகுந தண்ணந் தரளத தனிவடமாய்
நவையிற் பொதிய வரைமதமா நனிகின றாறறு மதபபெருககாயப
புவனத் திருவை குநதமெனப பொலியு மாஙக மெனும பூவை
யவிரு மிடையி னளிந் தொளிரு மழகார வெண்பட டாடையுமாய். 42

அள்ளிற கினிய விசையின்மே யனனத தொழுஙகா மம்புயமு
மௌளற கரிய திரைமறியும் புருவத் திலஙகும பஙகயமாங
கொள்ளற குரிய வதனமொடு துனிமீ தூரந்து கலககமுட
னுள்ளற கரிய விரைவினளா யரஙகத தம்மா னுழையுறறுள. 43

ஆடித் திஙக ளீரொமபா னுய திவசத் தகலபொன்னி
யோடிக் கரிய திருவரஙக னூரைச சூழநது கரைபுரளா
வாடற் பெரிய திரைககரத்தா லணியு பணியு மாடைகளு
மேடுற றலரு மலஙகலொடு மெலலா மேறறுப பெருகினளால். 44

காழா வாசக் காரகிலுங் கரியும பரியு முதறபலவு
மாழா ரோதத் தடிததொழுகு மதனுன மூடுற் றேமுருவாய்
வாழா மொருவி மானமதில வளரு மரஙகன பிரளயநீர்
சூழா வலையி னனறினிடைத துலஙகு மாறு தோன்றினனே. 45

உலக முண்ட பெருவாய னைப்பா கட்டு நூலிழையா
விலகுந திருமா மணிப்பணிய பெருமா னூடபட டாடைகளு
குலநற கனனி வேடபவாழுன னருளுட பொருளகள கொணடின்று
மலரா ளாதி மனைவியாகள சூழபபொனறிந தடஞ செறிந்தான. 46

சென்று மதுவைச செகுததபிரான செமபொற பணிமின சிகரந்த
லொன்றும பலவு மூவநதுதவி புறறு நோகக வவளடுதிட
மன்றன் மகளி ரென நாணி மறியு மின விரிமினளாயத
துன்றுங் கீழபான் முகததினளா யொழுகும வனபபிற றுககினளாம. 47

நீரே யாட நீலவண னிமிருங் கோட்டி னின்றதனுட
காரா கரிய குழலரவக கணமா மணிசோ மேகலையா
வாரா முலையி னுடனபோத வனமா மதத வாரணமொன
றேரா பிடிக ளுடனுடற கிழிவ தென்ன விறங்கினளால் 48

காயா மலரின மேனிதனிற காளிநதி யென்ன வெண்ணகைபிற
பாயா நின்ற பாகிரதி யெனவே பைமபொ னமபரததின
வீயா வொளியிற சோணையென விளமப நோக்கும விழுமிதரு
மோயா தொழுகு மொருநதியை யுவண கேத னுளுற்றினனே. 49

பன்னற கரிய பனனியரப பாநதா மன்றன் பாகுகளைப
பொனனற் கழைகோ புயலதையிற புகன்று பிடித்துப புனல்குடைய
மினனற கொடியோ ரிரிணடின மிளிர்ந்து தொடங்கு மேன்மையினே
மனனப பொலிந்தா ளுறபுயமு மணந்த பயததை மாயவனே. 50

தாழுங குழலா தரஙகிணியூ டிழிய நிதம்பந் தாடபுகலுஞ
சூழுங் கறையிற புரண்டருகிற சொலலா ரகன்ற வயலபாய்நத
வீழுஞ் சுவையா ரினபயமும விளஙகு நாபி யழுநதிடலு
மாழுங குன்றிச் சமமுறவுள ளடஙகிற் றெனப மீண்டிடனே. 51

வேறு

மாயவன் கந்தர மட்டுமேவ வருபுனற்
றோயமார்க் கிடவவன் றுணைவியாத தொடிபுனே
வேயெனும் புயநதி விரிதிரைக கரமொடத்
தூயநற் களந்தனைத் துணைவுறப் பறறிய. 52

பாடகச் சேயடிப பாவைமார தோயவே
யாடகக் கடிகை ரவர்குயம் படிதரு
மீடிகத் தினனதி யிமயநற சேய்முன
நீடகத தாழ்ந்தநீ ளுததியை நிகாத்ததே. 53

கஞசநோ கண்ணினா கஙகணங கறஙகவே
மஞசினோ மாயவன மீதுநீ தூவினா
விஞசுமோ கடகரி மீதுவெம பிடிபல
துஞ்செலுங கைகொடு தாமிறைத தெனனவே 54

பிறழுமஞ் சேலுடன் பிறங்குகண ணொததன
நறியசை வலதொடுஞ செறிகுழ னண்ணின
நிறைதருங கோகமுங கொஙகையு நிகாததன
வெறிமலாக குழலினா வெமபுனல குடையவே 55

ஒருமயிற சிவிறியா லொருதுயி லெந்திரத
தொருசுகங கைகளி னுந்தியின் புனலகொளா
வொருபொருப பஞசனத துசசியிற பலமுகின
மருவுபு பெயதென மகிழ்வொடுந் தூவினர் 56

ஒழுநீாநாள் பங்கய மொராடர வலகுலாள்
வழுவுறு தோசசவவ வாரிசக கணணனுக
கெழுதரும பூங்கணை யெனனவே வீழ்ந்ததாற
பழுதறும பாவைமற றெபபடி வெலவதே. 57

அமபினுண மூழ்குமோ ராயிழை தன்னுட
னெமபரன மூழகிமே லின்கரத தேந்தினை
முன்பிர ளயவுத திககுளே மூழ்கிய
வமபுவி தனையெடுத தாதரித தெனனவே. 58

கந்தரத தளவமிழ்ந் தமாதருங காநதையா
சுநதரத திருமுகஞ செந்நிறத தோடகத
தநதமாா மலாநிகா தவிருபோ தவாகுழல
வநதுவீழ் வைமிசை வணடினஞ சிவணுமே. 59

பூந்துகி னெகிழ்தரக களபமும போதரக
கூந்தலுஞ் சோர்தரப பணிகளுங குலைதரக
காநதையா கணணினிற கழுமு நீராடின
ரேநதுபூம் பகழியா னுடல்செய்த தெனனவே. 60

ஆடியிவ வாறரிச சிலம்பினரோடமா
னீடுரும் பிரணவ நோவிமா னத்துளே
யாடலா ரொருகளி றருகுபல பிடியொடுங
கூடுநீ குஞசமு டெனனவே கூடினா. 61

வேறு

தோகைக கருநதுன டாட தோகைசசி ...
பெகத திரளகளை கெருதசலி டாட...
வாகைச சுக்ககப்சா ரததினொழுட ...டை
யாக்க கனசயப மாககடைநத தெனபவரோ. 62

மினனெலெனுங கூத்தியாகண மேவு டவளிககயாய
மனனுமுக வெபரததின மனனும விதான மேனாக
கனனன மதனன் கரககணையி னிலெழும்ப
பனனரிய தூமமெனப் பாநதனபைங கொணடலெங்கு 63

பூவின கணைகருமான பேராமுரச வெனமுழுககாய
மேவும விசுஙகத் திரளிரியும மநதிரமாயத
தூவும காடமலைத தொழுதுபுரி யுமபினிருய
வாவும கருமுகிலகள வானெஙகுஞ் செனறிடிக தம 64

கரிய முகிறபடலங காணடலுமன னபபடல
முரிய வலவெனவாங் கோடிகக ரநதனவிப
பெரிப படியுழிவெண ணியவரும பெறறியாகள
கரிய வியலபுடையாா கணமுகபபிற காணகுவரோ. 65

தணநதங குழலபவாகருத தருமன வீட்டூதாய
மணந்தங கரவிந்த மலாவீட்டும வெம்பசையாம
புணர்நதின புறுகவெனப் போதிககு மந்திரமாய்க
கணந்தண புனலசிதறுங கொண்டல கலந்தெங்கும 66

சிதபபு யலவளியாற செறிந்தெஙகுந் தானபரவு
மேதக்க செந்தாழை மெனகுடசத தின்மலரின்
றுதிறக மழுபொடிவே டனறுதாா தமைவலிகக
வூதிககி ளாமாயத தொண்பொடியி னேகக்கியதால. 67

கொண்ட லெனும்வெய்ய வுயிர்பபெறிநது குரைகடலை
மொண்டு கிளம்பம்புதகா கங்கவறற மொய்மபழியுந்
திணடிறலி னிளைஞாகளுக காாவமுறுந் தேமொழியாா
தண்டாளத் தாரகலந் தழுவுகையே யினமருந்தாம. 68

பெய்யுமுகில விண்டெழிககப் பேரா ரெதிரொலிபோல
வையமதில வாரணமண கேகிகி சாதகங்கள்
செய்யுந் தமதிதயஞ் செம்மாந் திருமுழுகக
நையும விரகியர்பா னஞ்சாய்ப் பாவியதால. 69

தாமரையி னுபத்துத தணாநதோா படுங்காளம்
மீமழையென் குஞ்சரங்கண மேவுமபெருங கொம்பா
நாமமுறு மிரவி நலியுங கொடுவெயிலும
போமரிய வெஞசாபப பொங்கும புனலாகி. 70

கணணு யிரனுடனோ கலவமயி னலவினையாய
நண்ணு வருந்துபுன னலிந்தேங்குஞ் சாரஙக
முண்ணு மகிழ்மருநதா யும்பர்முழு துமபரநத
பண்ணா புயல்சொரியும பைமபுனலும் வீழ்ந்ததரோ. 71

பாரெங்கும வென்றியுறப படையெடுதத வங்கசறகுக
காரனபிற் செய்முகிலாங கவினுபட மணடபததின்
சீரொனறுந் தந்துவினுற செய்திடுவெண் ணுனினமபோ
லேரொன்றுந் தாரைமழை யெததலையுஞ சொரிந்ததுவே. 72

மேலோடுங் கால்விசையின மேகபட லங்கரிய
வாலாலம போவிரைந்தாங கமபரத்து ராய்தரலும
பாலாமு டுககணங்க ளுக்கதெனப பார்முழுதுங
கோலா கலமாகக குடமலர் பூத்தனவால. 73

கொண்மூ வெனும் விசைய கொய்யுளையை யூர்ந்தொழுகும
பெணமோகத தாயிரங்கண் பெறற சதமகவான
கொண்மா மலாககரத்திற கூருங் கசைநிகர
வொண்மா சபலையொழுங கமபர தலததொளிர்ந்த. 74

பாயுமப யோதரததால வெஙகதிருந் தண்கதிரு
மாயும பொழுதுவெயின் மறற மதிககலையும்
வேயும மலர்க்குழலார் விமமுங் குயங்களினு
மேயுந் திருமுகத்து மிருந்து சுடாவிடுமால. 75

ஆவணியிற் பின்பக்கத் தட்டமிரோ கிணிநிசிவாய்ப
பூவலயந் தானுயயப பூத்த திருவிழவை
மாவகலும வாய்பிளநத மன்னு திருவரங்கன
றேவாகளும் போறறிசைபபத் திருவிழ்யிற கண்டருளும். 76

சிங்கமதி யிடையிற சீரார் திருவரங்க
னஙகபரி வாததனமா கரிவாசர திவசத்
தெங்குமுள வெம்பரம ரெல்லோருந் தாங்குழுமப்
பொங்கும் பவித்திரமா வுறசவத்தாற பூரிக்கும். 77

செம்பொற் சுரு தா [illegible]
ஆம்பொற் கம்பா [illegible]
பம்பிப பவா தொ [illegible]
விம்பாக கிதமாந [illegible] 78

வேறு

எங்கிருந்தக் காப்பதும் பிரசித்துப்
வெண்முகிலா மெகா சத்திய
நிங்குரலின் மாரகதி படறும்
னிரையெனும்ப திவ்வாதத்திய
பாங்கினில் கம்புப் பாமின் முகமும்
பங்கம்பா விழியர் தாங்கித்
தேங்கமழின் றுளவொனச் சாரகத்
திருமங்கை திகழுந்து சொந்தார். 79

வெண்டிங்க ணிலவானும் வெண்கால
மலரானும் வெள்ளை வண்ணக
கொண்டல்களின் குழுவானுஞ் செங்கானுஞ்
செஞ்சூடினு செறிந்து வெண்மை
யுண்டவெழி லோதிமங் ரோனியினுங்
கூதிரெனும் வனிதை யேனை
வண்டலம்பும் போதலரு மிருதுகளை
முறுவலிக்கும் வகைமெ மானும். 80

ஆசையெனு மங்கைக ளிளவேனி
லலாபுடைய வதிகளாகி
வீசனிலத் தான்முதிய வேனிலெழுந்
துகளாமேல் திமிர்ந்து காரின
மாசொழியப் பொழிதருபைங் கொண்டலெனுந்
தசும்புகளின் மண நீராடி
யாசகலுங் கூதிரிடை நிர்மலமா
மம்பரமு முடைய ராளா. 81

கலைசசல நிதியென்னும் பாயன் மிசைக்
கண்டுயிலுங் காமன் றந்தை
யிலகுசரத் திருதுவினிற றுயிலெழுந்தா
னென்பதுவுஞ் சாத மின்றேற்

பலசனமு முதமுறவப பரநதாம
னிருவிழியாயப படைகக மினனுங
குலசசியு மேழபரியைக கொணடவிர
ததோனுங குலவு வாரே. 82
வெணகடனுட கணடியிலவோன விழித்தருளு
மரிவிரத திவசன தனனி
லொணபெரிய நிசியுளியே பிறபொழுதி
னுமபா தொழு மரஙகத தமமான்
பணபொழுகும் பாணாகுலம் பாவலனுற
கௌசிகமென பணணுமுளள
மணகுலவக கௌசிகனென மிழறறியஙதைச
செவியுறறு மகிழநதான மனனே. 83

வேறு

படியெலாம களிகொள செயய ஙளிமதி யிசையிற பாயற
கடிவிறை யுடைய கணணன காததிகைப பருவ வைகல
விடிதில வெறிகருந் திஙகள வெணகலை யவையுந தாழ
மடஙிகழ் மகளி ரேறறும விலககமின சிறபபுங கணடாள. 84

புலரியி னறுநீ ராடிப பொலிபல கலனும பூணடு
கலவமா மயிலக ளெனனுங காளையா மகளி ரோடு
மிலகுறு முபகாரஙக ளேநதியின கரததி னிறப
நலமுறுந் தனது சேவை நலகின னருளி னேககா 85

தரணியோா பறறு மினறு மமபர தலத்தின வரவு
முரணுறுங குரக தஙகள குளிததிடக குடபான முநநீா
விரவுறு வெழுவான போல வெஙகரனு சுருஙக மீண்டு
மரணெனும் படியி னேஙகு மததவெற படைநதா னனறே. 86

முயலொழு குதிர மெனன முதிாசிவப புடைய வெய்யோன்
வயஙகொளுங கரஙகண மேலே யிடருமேல வளாயு மனறேன்
செயிரறு மயஙகண மாபிற சிகரியின் சிகரந தேய்ககப
பெயனுறுங குருதி தோயநத செலெனப பிறஙகிற றமமா. 87

வையக முயயும் வணணம வானகம் படருஞ் சூரன
செயயவெம பதங்க ளெலலாஞ சிவநதிடுஞ செயனு நோக்கின்
மையுறு மளவொன றில்லா வைகலி லிருந்து மாகத்
தொயயென வொழியா தகே வுறறதென றுரைககலாமே. 88

முழுமைடைந்து சேர்ந்த [illegible]
செழுமதி [illegible]
நிறைந்த செழுந்த [illegible]
மளவிறந்த கதிரோ நிகழ்ந்த [illegible]. 89

அருணமாக கிரண கேசரமகலி லருணா ஞகை
மருவிபே தாகத்து சோதி மணடல முகை முளை
முரிமையின வேற்ற கொணறு பொழுதுதென மகர மேடமோன்
பிரிவின நடலம போழவா னெடுத்திற பிறந்து மாதோ 90

ஆயிபம பெரிய வெள்ளத் தழுந்தினன கரகக ளந்தோ
விழுதுவன விரிந்த வெண்ணி னெடுத்தனை விடுவா நுணடேல
வாழுவே னெனிரா ளெனறு வாபவெரிஇ புடலந் செந்து
மாழ்கிமே லெடுத்த கைக ளெனவவன கிளந மாதோ. 91

நளினியாங் கறபின் மிகக நாயகி யெனது நாயக
னளிபெருந கடலுள் மூழக ஞணகணிற காணே னென ஞக
களிமது கரங்கள பாடுந கமலககண மூகிழுதது மாடந்தா
ளளிபபுறுங் கறபின மங்கைக குயாநெறி யிழிநதா மனறே. 92

பணிப்பகை குடககு வாரி தியினிடைப பருபப தத்தி
னனிததலத் திருந்து வீழ்ந்தா னெனவிரைந் துளளந சாமபிச
சணககுரைத் திடுவ னெனனப பறவையின் சஙகங் கூவா
வினிப்புற விழைத்து நீடத் துண்ணுழைந் தொடுங்கிற றன்றே. 93

மூடிய வசனத் தூடு முரலளி முடங்கிற றெனறே
யாடுறும் போககின் வெய்யோ னுந்தவன பட்டா னென்ன
வாடிய விமைா ருத நளினியாம வனிதை வாயிற
பாடறுங கரிய நஞ்சைச சரதமே பரிந்து பெயதாள. 94

அளிகுல மழுங்க னண்பன புலரியி லடைவா னெனறு
நளினியா நஙகை தன்னை யிசையெனு நறிய மாறறங்
குளிர்வுற மொழிந்து புன்கண் குலைதரத தெருட்டிற றமமா
வளியின தியறகை னோறு தயலவர் பழங் கணனறே. 95

பரவைமேற் படருந் துப்பி னிழன்மிசைப் பாய்ந்ததுண்டோ
விரவிமேல் வரையின் செய்ய தாதுமின விறங்கிற றேயோ
வருணனின் மனைவி யங்க ராகமேல வழஙகிற் றுமோ
வருணமா யாய மேலபா லம்பர முழுது மாங்கே. 96

அம்பர வுவரி மீதே யலாநத செந துகிரோ பூவி
னமபினன வலிய தோளி னடலழற சிகையோ மேலபாற்
கொமபனை யடியி லூட்டிக குலவலத தகமோ மேலை
யும்பரின முடியாா வெறபி ஞெளிாசெவி யசோக மாமோ. 97

கறபகத தளிரின சோதி கலந்ததோ திமிர வணடின
பொறபுறங குழுவிற பொஙகுஞ செயயபங கபததின காமே
விறபன நடாா சறகு விளஙகுசெந் திரையோ நீஙகு
மறபொழு திரதப் புளளி ஞைசநோ யனல மேயோ. 98

* * * *

வேறு

உதயவெறபி ருங்களிற்றி ஞெளிருகணட சஙகமாய
மதனமன்ன வறகுமுத்த மனனுவெணக வீகையாய
விதுவிருநத ணிந்த விமபம விரியுநீல வானமாஞ்
சதமுறுநத டதெழுநத புணடரீகஞ சான்றதே. 110

அமுதநெய்க ரத்திரீய மாந்ததிஙகள விமபமா
மிமிழுறுந்த களியதனக ஞுதயராக மெனறிடு
நிமிாதருஞசு டரையந்தி யெனனுமினனு நேரிழை
முமதமாவின் கொம்பொசித்த வறகுமுன்ன ரேறறிஞள். 111

மங்களததி ஞேரை தன்னின் மணிமயத்த தகளிவா
யெங்குமெண்ணி ஞனநெயயி னேறறருஞசு டரெலா
மெங்களைய னரஙகஞதி யிண்டையின விழிகளிற
பொங்குடனகண டருளபுரிநது பொனவிமானம விணடுபின். 112

ஒன்பதாய மணிகுயிறறி யொளிருதண்டி கைக்குளே
யன்பினுற் றெழுந்து வெமப டைககணததி னரசனுந்
தன் பெருந்தி கிரீயண்ண றனசினக ரந்தனின
முனபுகீடடி சைககஞட்டி முகடுவான முடடவே. 113

திசையினெங்குந் தெரியுமாறு தீபமொனறு முனையுற
வசையிகநத தாளவோலை வரையிகந்த திறபுரிந்
தசலமெனன வோஙகதின்ன டித்தலததி னெரியிட
மிசையெழுந்து சடசடென்று மிககுபூள நோக்கிஞன். 114

* [நூலாசிரியா எழுதியுளள கையெழுததுப பிரதியில் ஓரேடு செல்லுக்கிரயான மையால இவ்விடததில் 11 செயயுடகள் விடப்பட்டன]

தாளநாள மினபொ[illegible]
மூளருஞசி கைதகாககண [illegible]
லோளியாபொ [illegible]
வாளலாந்த பககபத்தை [illegible] 115

மீதுமூளு மநதவெபப வனபசிகைகா [illegible]
தீதலிறசி றநதவைநதி நநதருக்க ளாவளொக
தாதிநாய கனமுனஙகெ ரிநதபோத வெகறுளு
சோதிவலலி யெனனவா நந் சொலலுமாடு ரளிநதவெ. 116

புரமெரித்த புனிதன்வீரி யந்தகித்த பொகதல
வரநதிககண வெம்மையாறறு வானெழுநக துணைமைபெ
சுரர்தமககி வனகொடுகக மவிகளைசசு மநதுசென
றெரிகாததி னீயவஙகெ முநதிதென்று மிசைததுமே 117

நீடுசொக்கப பணிதணிநத பினனாநீல மேனியா
ளுடுபாம்ப ணைபபரனறி ருமபியஙகு நின்றுபொற்
கோடுயாந்த நாயகிதன கோயின முனவ ழிச்செலா
நாடரும்வ ரவரமண் டபநடுவெணணணிறுன. 118

அங்குசேர பாண்டியனசிங் காதனத்து விறறிருந்
தெங்கு மோகை போயமங்கை யெழிற்கலிய னிசைதலும்
பொங்கு முள்ளத் தொடுசெவிபபு லனகொளாம கிழ்நதுபோ
தங்கிரும்ப தின்மராமூ வார்கடர்ம திக்கவே. 119

சடமகற்றி ஞரிழைத்த தமிழ்மறைபபு துநருக்
குடமெடுத்த கூததிஞெடு கொண்டுளஙக ளிககவே
யிடமடுதத வாடன்மூனறி னேதுவாய சாசனம
மடமகறறு மாலையாதி யோடவர்கக ளுய்ததகின். 120

அந்தமாற ஞறுதைல கந்தரத்தி ஞங்கெழுந்
தெநத மாய ஞணைதன்னை வீழ்ந்துவீழ்ந்தி றைஞ்சியெ
சந்தமாய தந்தலைபபு றத்தியைந்து கானமங்
கந்தமாயு வந்துபாடற் காமுவந்து சென்றனர். 121

வேறு

முன்பனியெ மூந்ததுபின முளசியுரு மென்ன
மன்பெரிய மாகமொடு மெணணகமு மொன்றுய்க்
கொன்பனிவி ழுந்திடுகு றநதுளிகண் மூடப்
பொன்புரையு மேனிகளும் பொற்பொருவ மாதோ. 122

மூடுபனி முனன ரெழு வோரகடெரியாமே
நீடிரவி யினகதிாக ஸிகரும்வலி யினாுற
கூடுறின னுததிரஞுந கொணடவக மொனறே
பாடிலது பாசினதை யேனறெதிா படுகக. 123

அவவிருது வானவன டார்துபெயி மததின
கவவைபுரி நுண்டிவலை கொணடுகம லததின
செவவியொடு செநதவன கன்றமட மாத
ரொவவறுமு கததலரி ஞெண்மையையுஙு கொண்டான். 124

ஆங்கயிலவி ழிசசுரிகு ழுன்மகளி ராடும
பாஙகினெனு வன்பவள வாயிதழவ லிநது
தேஙகமுத முணாவவா சிறகரமுஞு செயயா
ரேஙகுவாக ளூடுவாக ளின்பனிவெ டிபபின. 125

அத்துகின மாதவன டாகருமவலி யினறு
லொததவ வனுககுரிய நீரசமொ றுககும
குததலைவ லபபகைவாக குறுகும்வலி யில்லார்
மொததுவர வாக்குரிய மொயம்பிலரை யென்ப. 126

தண்ணிமக ரனறுகின நுணடுளிக டமமா
னண்ணெழிலை நளினமது நன்கபக ரிததான்
றனஞெடுபி றநததிரு வதனமலர் தனனை
யொனமையினு றழுநததிது வென்றுளம ழுன்று. 227

நூறிதழ்ம ணததிஞேடு நாணபனிய ளைநது
-ய தண்வளித வழ்நதுவிளை யாட
நாறுமல ரினகணைய னணணரிய வெந்தீ
மீறியதி கந்தவர்க ளுளளமும்வெ துமப. 128

மாயனுரு வாயமதி வைகறையி லாரும்
பாயொளிய மைம்பொனில யககதிாப டிநது
சேயநறு நெயயடிசி லேழுதல செயய
வாயகர மாரந்துதிருப பளளியெழுப புற்முர். 129

அமபொஞெளிர் கம்பமவை யாயிரமு யாந்தும
வம்பவிழம லர்ததொடைய னித்திலமு நாலும்
உம்பருறு கொட்டகையு மொன்றெதிரி ஞேங்கும்
இம்பரெதி ரினறியவின் மண்டபமெ ழுந்தே. 130

வடகலைத் தென்கலை [illegible]
புடைபொழுது பொ[illegible]
நடமுதல கணடருா [illegible]
வைடவுடனை [illegible] 131

வேறு

பின்வெஙகதிர மகரந்தனிற பிள்ளைபொழு தரஙகள்
பொனவெமபிதிர பொருநதுஞசனங கி[illegible]லை பவரின
மினவெமமணி பூசநறறிரு விழவாட[illegible] வி[illegible]டா
மனவிமமெழு நாளாமணி மணடபமு மனைநதான 132

பூமாமுத லைமதனனைபா பொதுமாததி நூசல
நாமாயிர னனுகாமத க்ஷாநகைபா நசைபாக
காமாகர டோலைததலை களிநதநிற கவிஞம
வாமாகர வீழ்கிண்டுள மகிழாவருள செபதான் 133

பெண்மாமணி களின்மேலடி யாகசசசூல பெரிதும
மணமாமணி மினிரெநதிர மதனனவப மடைவா
னெணமாவுரு வேறுறுஞசெப மாலைக்கிளா பிதுபென
ஞெணமாவனை யொளிரகைபபர னுவநதெண ணுபு கணடாள. 134

சுடுவெநதப னனும்வெங்குளி ராறறுமவனி தொப்பா
முடுகுஙகனன் முதலவன்றிசை முன்னிசசெறி தரமா
குடைதந்தெழு வாசஙகமழ குந்தத்திர ளவரும
படிபின்பனி பின்வந்தது பரந்தாமன துழையே. 135

மாயனமல ருறைவோனரன மராவமமுக மரைமெய்
யாயுநதிரு வெழிறுமக ளயிராணியென றிவர்க
ளேயும்படி தினையுமவரை வின்றேயெழுந திலரேல்
வாயுமபெரு நளிரபபொழு தெவவாறவர் வதிவார். 136

அடலாரர விந்தககணை யலககககனல விலலோன்
மடலாகுழ லவர்மைந்தரை மருவபபுரி வகையே
விடலாகணை யொன்றினறியவ வேலைப்படு குளிரே
மிடலார்விசி கஙகள்ளென மேவிதொழி லாற்றும். 137

காழாரகி லூட்டும புகை கமழும்பவ னத்தும்
வீழாவன மகளிர்முலை மிடையுஞ்சுடு கையினுங்
தாழாதெரி தணலார்தரு குண்டத்தரு கிடையும்
வாழாவுறை தருவாரந்த மதிவாசர முழுதும். 138

மீனநதனி லாதிபபிர மசசாறுளம விழையா
வானநதிகழ வோரைககூய வரிவாா முர சறையா
மானநதுரோ கிணியிறகர மதுகஙகண மனன
வானநதாமோ டவிருநதுச வாரோகணம வளைநதான. 139

குமுதாதிக ணேசாகளிற குலவேழவ ரணததி
னமுதறகுரு பலிதநதனற் கருமஙகளு மயரா
விமிழினனிர ணியசபபர மிவாங்தெலலியின மறுகின்
முமதககரி முரசாாபொடு படாநதாலய மணநதான். 140

மறுவைகலின மணியிறபுரி சதுரநதயா னமிவாங்
திறைவனனுப வனமனனியங கிருவைபவம பருகா
வுறையாகுர கதமூாந்தவன மறுவைகலை யுலையா
நறையாகுக நகரோபவ னந்தங்கினன கழிததான். 141

நாலாவது தினநாகவ சனன்மண்டப நணுகா
மேலாயவன மணதோரண மிளிருமமறு குலவாக
கோலாகல மொடுமாலையிற குளிரபபல வியமும
மேலாவெவர் களுமேத்திட வெழுநதானில யததுள. 142

மூன்மாகடி புரியுநதிரு மூதூருறை யூரிற
பின்னுளெழுந தவணுடரும பெருமைககுறு பலவும
மன்னுநிசி மலரின்சிவி கைபினாாந்தம ரருங்கார்
மனமாகம திடைநின்றுகை தொழமந்திர மணநதான். 143

ஆறுவதி னருஙகுமபமு னியினுசையி னணுகா
வீறுாபகல விபவத்தொடு கழியாவிரை மதமே
யூருவொழு குமபறறிரு வூதிபபிட னூாந்தே
மாறுமறை வடிவத்துவி மானந்தனை மணந்தாள. 144

மறறும்படா மறுகினவிளை யாடல்வளைந் திரவி
லுறறுங்குச மொளிாவானக மபிடேகமு னெலலாம
பெற்றங்கிருந் திருமாமறை பின்முன்னரு மிசைக்கக்
கொறறங் கொளுந் தெருமேடைந்தமபொற் கோயிலகொண்டான் 145

இருநான்கினிற் புரியின்கிழக் கெயதித்தின முகத்தின்
மருமாமலாக் கதமபம்மெனுந் தீாத்தககரை மருவில
பரிமாமிசை யூாந்தேமறு படியந்தியங் கிருநதே
கிரிமாமனை மறுகிறசெல வயர்ந்தாலயனு செறிந்தான். 146

புலர்ந்தறி இணைத்தடப [illegible] பதத்திடப் [illegible]
வகைநமெ ருள் மனத்தோற்றி முப்பாற்று [illegible]
மலை [illegible] நித்தப்பார மகிழ்வி கொள [illegible]
நலமுற்றிருள் நவமுற்றினி [illegible] 147

சென்றவருபர் செமிருமபுட பசுமைதேரினி லேறநத்தே
மனறனமல ரவள பூமகளை மருங்கெய்தற முனை
மினறங்கிடைச சனகனமக ளுடனராகவன மேவிப
பொன்றங்குவி மானநதொடு போறெனனப போகி 148

துவசனுஞ்செறி தெருவெங்கணுந தோனறிடபடாந கந்திக
திவசமடவ பிருந்தபுரிக தநனபினமற திரமே
யவசஙகளை புடபயாகத தருஞசெயகையு மாற்றி
நவசந்திர நுதலாரொடு கணுகுமபரை நோககா 149

நீநீாதும தகஞசென்றுறை கிறபிரென விசையபப
பனிரேரு ளொழுதுங்கடைக கண்பாரவைபி ந பகரா
நனிநீர முகில படியேழர ணளியினவலம் வந்தே
தனிநீருறு மோஙகாரவி மானததுறை தந்தான. 150

கோயிறறிரு மலைகச்சியை முதலாகிய நூலவு
நேயததுறு தனகோயிலக டொறுமிததிரு நிமலன
மேயறகரு விழவிததகை வருடநதொறு மேவாப
பாயிபபெருப படியாநலம் பருகததிகழ கிறகும. 151

பொயகைககிள ரடியாரெழு வாயாயொளிர புனிதா
மெயகற்றனை வோருநதிரு மாமனபத மிடைவான
செயகைககுறுஞ தமசிடாகள வழியிறபயின மிருகக
தெயதபபிற விலஙகேவையு மீாகருஞசெய லெனவே. 152

அனனோர்தமை யருளிததபட தழகார்பிர பந்த
மென்னும்பல கிளையெங்கணு மெய்ததிகதழை தருவின
மன்னுங்கனி திருநாடென மனமுன்னுபு யோகந
தன்னின்னெறி தவறுததது தழையப்படி தந்தார் 153

ஆணடாள வைபவம முற்றிறறு.

*உறையூர் நாய்ச்சியார்

15-வது சருக்கம்

தனகலை யலைககட றனககரிய போலு
மனபிஞெரு மாமறைய னணடைநவில கூறறும
பின்பவனி றநதமக வைதகருபி றஙக
லெனபெரிய மாமணியெ னககரிய பேறும. 1

இனமணிகொ ழிக்குமலை யேறுதட மோஙகும
பொன்னியது தெனபுறமி ருமபுவிபு ரககுங
கொன்னவில யிறசெனியு றைந்துமகிழ கொளளு
நனனகர மெனறுறையூ ரென்னவெழின மனனும. 2

பத்திமணி மாடமிசை வைததமணி பாயு
மததுநிற வென்முழுது மமபரங திககண
ணிததியமி லஙகவதி லந்தரணி நீடு
மொததவெயி லென்றுதிகி ரிபபுண்மய லொனறும. 3

காநதுமணி பூமியிடை யுமபரொளி காலுஞ
சோநதிடுமு டுததிரளின் செயயநிழ லின்றேன
மாநதளிரம லாககணைம தன்கிலைவ ளைகக
வீழநதொளிர தனபருவ வெணடரள மானும். 4

நீடுமணி மாடமிசை யைநதருவி னீழல
வாடுமிடை யாரகளொடு வானவாக ளெனறும
பாடலுட னடலவளைந தஙகுறையும பணபா
லாடுவர தறகுறையூ ரென்னுமெழி லுமம. 5

வேறு

இனன நனனக ரிரவியின மரபினி லெழுந்த
தனம வன்மனின் குலத்தினிற நராபதி யொருவ
ஞென்ன லாமணி வாயிலவா யுறஙகவும பொலிநது
மனனு மேழுல கொருங்குறப புரந்தனன் மாதோ. 6

---

* இது தொண்டரடிபபொடி யாழ்வார் வைபவததைதத தொடாந்து வருதலவேணடும் [ஆண்டாள் வைபவத்துககுப பிந்தி அசசிடவேண்டிய ஷை தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் வைபவம், 8-வது சருககமாக முந்தி அசசிட்டிருததல பிழையென்பது முனனரே அறிவிககப்படடது நேயர்கள்

கவ

கந்தி [illegible]
பந்த [illegible]
புந்தி [illegible]
மைந்து [illegible] 7

வீறு மன்னவன் சாத்திப் [illegible]
வேறு நிலவம பாரத [illegible]
நாறு பைந்துழாய் மணிவண்ணன [illegible]
[illegible] மின்றுயில புரிந்தொளி [illegible] 8

பேண லாத தமை வபகொளப [illegible]
சேணி லாங்குர கதங்களிற செறிந்தெழு துகளின
மாணி லாங்கருங கடலெலாம பங்கமாய் மற்றங
காண லாங்கரிக திரணமதக கலுழியிற கழுமும். 9

மற்று மின்னன மாண்பளப பிலனவன புவத்திற
பெற்ற னனகம லாகாந திகழகப்ப பிறந்த
கற்ற தூபபுகை பரவதற கனகமும் பொழிந்த
பொற்ற தாமரைப பூமக ளனமக ளனவே 10

அந்த விந்திரை யொருபகற சிவ திய நடாக
கொந்தி ளங்குழைச சினைபொ துள குளிர்பொழில குறுகிச
செந்த ளிர்க்கரச கொடிமலர்த திரள்பல கொய்து
சிந்தை யினபடி புல்லினள சிறையனந் திகைக்க. 11

ஆங்கு மாமறைக கோசர வரங்களின மேவட்டம
பாங்கி னுடுறப படர்தலு மவனெழிற் படிவங
தாங்கு மாமையிற படிந்தவே றனதிரு விழியும்
வாங்கு மாறுறா தவன்மபல வளர்தர தபங்கி 12

தைத்த வாள்விழி வலிதினிற பெயர்ததவள வாங்கிப
பைத்த பாம்பக லல்குலார பரிந்துசூழ் போதத
தத்து நீள்கொடி மந்திரம் புகுந்துதன் றுணைக்க
கெத்திறத்தினு மெனையவற களிததியென் றிசைத்தாள. 13

ஆறு பாதமுன் டுமிழ்தரு நறுவொழு கலங்க
லேறு திண்புயன் செவியுற களிப்பிறும் பூதின்
மீறி யின்களிப பினுமவண் மிழற்றிய திறமே
சாறி திற்புவி யெங்கணு மிலையெனச சாற்ற. 14

முட்டமை சாலுல் கெங்கணுரு செவிடுற முரச
மிடமெ னதெழித் தெழுபபல சிறபபொடு மகளைச
செம்மை சாலர வணைததிரு வரஙகளின் செஙகை
யமம லாதழு வுறமறை முறைபபடி யளிததான். 15

பத்து முபபதோ டறுபது செறிந்திடும பார
மொதத தணடலம பைமபொனிற புரிநதவை யுடனே
சிததி ரதெழில செறிதரு மரமபையா
முதத வெமமுலை நூறறுவா தமையவட குதவி 16

மருக ளுமணி வண்ணனு மரஙகனுக காவில
குருமணிச்சுடா மணடபங கோபுரங குலவுங
கருமு கிறகுலந துஞ்செயின் முதலன கனகத
தருமை யிறபுரிந துதவினன பொருளெலா மவறகே. 17

பின்ன ரபபெரும பிணையனு ளரஙகனோ பெருகும
பொன்ன கனமரு மந்தனை மகிழவுறப புலவி
யினனு மாமணி யிடையொளி மிளிரவது கடுபபத்
தனன முமவரை யாதருந் தனிசசுகந துய்ததாள. 18

திருப்பாணாழ்வார்

16-வது சருககம்

குயிலென் னவளாந் தொருகோ குலமா
மயிலன னமருங கருமா னினிடா
பயிலகொள் குரவைக் கிறைபா தமலா
மயிலீர தருமன் னுபெருஞ் சுகமே. 1

முன்னம புகனமூ தெயிலசூழ் தருமப
பெனனம் பெருநன் னகாபீ டுபெறுரு
சென்னென் மலிநீள குலையிற செயிலா
பன்னன முனிபா ணரெழுந் தனரே. 2

காரா மதிகாத் திகையிற கமழுஞ
சீரா ருமுரோ ணியிலெங் திருமா
லோரா ரகன்மா பகவின் மறுவே
யாரா வமுதா யவரா யதரோ 3

முந்நூ றெழுநாட் டிருமூ நமிழ்நாட்
தென்னனு கவித்தனை மதித்தனை யிருந்த
தருனை மதியா ரவதா ரமதாடச
செந்நெல வயலின் றெளிசெய வருமேவ. 4

ஒருதம பதியார் முனையோ ரயரோன்
பரிதிற செய்மக குழையுண டதனை
வருபா ணர்களின் மரபிற் பிறவி
மருவா வறமன ரிடமுண் ணினரே. 5

அமமா பழனத் தடமாக கலைபோழ
திமமா மகவின னொழிறகண் டுமகிழந
தமமா வரிதந் ததிதென றணவாய்த
தமமா கரமேந திகடந தனரே. 6

சேயின் றியுழன றவளச சிசுவின
வாயின முலைவைத திடவும் மறுத்தே
பாயும பொழுதம முலைபா ணமிரா
றுய்விற பருகா மலமாந் தனரே. 7

வேறு

கண்டு பாணர் கருங்குழ லானறு
மண்டு தீம்பய மாந்தப்பு கட்டலு
முண்ட தினபுற வோர்ந்ததி விம்மிதங்
கொண்டு நாளுங் கொடுத்தன ளன்னதே. 8

தூய பாலத ருந்தியத தூயவா
சேய ஞானநுசெ ழிக்கவு டன்செழித்
தேயு மக்கலை யாவையு மேன்றனர்
மாய வன்னருண மன்னிய பான்மையால். 9

கான லோலன் கருணை கரன்குண
மான முற்று மமுதிற நலப்பெயுந்
தேனை மானத தெவிட்டற யாழுட
னூனு முள்ளு முருகிடப் பாடினர். 10

பிரம ஞானியா பெட்புட னெங்கணும
வரைவி லாதுவ ழங்குத லுண்பரால
பரம பாவனர் பாணரின் பானுமித்
தரும சீலர் பருகித்த யங்கினர். 11

ஆயி னுமமுல கததிய லணமியே
தீய புனபறைச சேரியு றைநததால
தூய தன்மையர் தூர விலகவே
ருய நாலவகை யோரைய கனறனா. 12

திருவ ரஙகன றிகழ்மணி மந்திர
மருகி யமமலாத் தாடொழு மாறுறு
துருகி நாளு மொழுகுறுங காவிரிக
கரைசெ றிந்து கமழும மணல கொடு. 13

பூங்க ரஙகளி னேழெனும பொன்னெயி
லோங்க மாடி யொளிரும பிரணவந்
தாங்கு மின்னுரு வததுரு தாஙகுமா
றுஙக தறகிடை யாறறிவி மானமும. 14

அதனி டைத்திரு மாதின ரஙகனைத
தனைம ணிபபண நாகணை தனனக
மிதமு றததிகழ் கிறகவி ழைததியா
ழதுக ரங்கொட கஙகளி கூரவே 15

பாடு முனபரந் தாமனைப பணபினம
பாடு வானெனப பாடவு நாளுமவ
வீட ருளபெரு மானகம விமமிய
நாட ருநதுயி னணணிம கிழ்வுறுல 16

ஈங்கு நாளு மிவரிழைத தாரகையி
லாங்க ரங்கன றிருபபணி யாற்றுவோ
ரோஙகு லோகசா ரஙகமு னியெனபான்
பாங்கின் மஞ்சனத தீரததம பரிததிட. 17

துபபி தழ்முலைத தொய்யில மகளிரும்
முபபு ரிபபுய முநதுகு லததரும
மைப்பு யறகிணை மனனுக யங்களு
மொபபி லின்னுமு யர்பரி வாரமும. 18

சூழ்நது போதரச சொல்லரும பலவியந்
தாழ்ந்தி டாதொலி தநதிடத் தணபுன
லாழ்ந்து பாய்தரு மாடக வாறறினிற
சூழ்ந்தி ருநதவச் சுந்தரர்க் கிடடினை. 19

கிட்டி டட்டுறட் டட கொக்க கொட்டார
கொட்ட வொனைய கொணட வனைபந்த
திட்ட சிந்தைய டாகிட் டட்ட டந்த
தட்ட வக்கிட கந்தரி லாதந்த — 20

குற்றி போலவா கிடந்து நீட்டார
வற்று வெருநோத தன்ன தேறாகி
னைறுநி மேலவா விச்ச நெருநணார
நெட்டபாரத மெனந்தன றேனுற்றி 21

செய்ய புண்ணி னொழுகிச் செந்தவ
ரைய தாமென வுகன்றது மடமுனி
துய்ய நாபடிந் தகைத்து வந்து
மையி லாதிரண மடமணட ணந்தனோ. 22

பொற்ற சுடமியினிற பூட்டபுனை பொணடோ
மதத்த கத்திணின் மங்கையா சாடரை
பற்றி வீசப பாநதக்கு கைநிழ
லுற்றி யங்களி கறஙகிட ஆர்த்தனன். 23

முன்ன ரேதிருப பாணரு மூதெயின்
மன்னு தனனில யதைமை ணநதுற
வின்ன ருள்கொ டிருந்தவ ரங்கனுந
துன்னி னன்சினந தொலபணி யானகம. 24

அந்த வேலை யளவிலசி றபபொடும
வந்த சாரங்க மாமுனி வானமுட
மந்தி ரத்துட்பு குந்தும ணிக்கடந்
தன்ற லைபபுறந் தாங்கி ய நகியே. 25

பாம்ப ணைபபரன பள்ளிய றைக்கணி
யாம்ப சும்பொறக வாடம டைந்துறத
தீம்பி தென்கொலெ னத்தன திணகரத்
தேம்ப விற்பல காலிடித் தெறறினன் 26

முட்டி யுந்திற வாதுற மொயம்பினிற்
கட்டு ழிந்துக ருதந்துவெ ருககொளா
மட்ட விழ்துள வதொடை மாயவா
பட்ட தென்பிழை யென்றுப ரவியே, 27

ஒன்று போகில னெனறங்கு ணஙகனுமம
பொனறி கழகத வங்களுமம பொளளென
நனறு நீங்கந னிமகிழ்ந் துட்புகுந்
தென்ற னுயக னினமுக நோககினுன் 28

வேறு

வைகறை யிறபெரு வணகயம விண்ட செங்கம லததலாமேல
கைகளொ ராயிரங காணும ருககன செங்கதிர பாய்வதென
வைகம ழெழந்தைய லாநதமு கததே யாாந்திழி செஙகுருதி
மைகிளா மேனியில வீழ்தர ஞேககி மஙகிய சிந்தையனுய. 29

ஆரண னேபரி பூரண னேயன் றைவரை யாண்டவனே
காரண னேயிந் நீசனி ழைதத காய்வினை யைக்கருதா
தேரண வாவித தீயனை யாளவா யெனறவன கண்கலுழா
நாரண வென்றும னேக முறைததா னுடிவ ணங்கினுல. 30

தாளடை கிறபவா தமவய மாகுந் தன்மையெ ழிறறிருமான்
மூளுகி னநதணிந தோரடி யார்மேன் முந்துறு மாவெசமாயத
தோளில வன்றனை நீகொடு முன்னந் துனனுக விஙகென னுமம
மீளவு மமமுனி மிககசி றபபின் மேவினன் காவிரிவாய். 31

மேவிய வாககரு காயிரு கைகண் மீதுகு விதநெழனு
மாவடி யேஞெ நீசன டாதே நீரரு காயுறவென
நேவென.வோட வநதண ணைய வெந்தமை யாளகவென
வாவலி னேடி வி ழுந்தவர் தாளின் னஙகை மறித துடனே. 32

முபபுரி நூல்செறி தோளி லிருத்தி மூனரும் பின்னருமா
யறபுத வாரண வோதையு நாஞ தூரிய வாரவமு
முபபுற விமமவெ ழுந்தகல வீதி யுளளன முறறுநடந
தொபபி லரங்கன சன்னிதி யிறசென றுணபத மிடடனனே. 33

விடடதும வெமபிய கனறனை யாவின் வெமமுலை பறறுவபோன
மடடவி ழுநதுள வததொரு மாலின மண்முன ளந்தபதந்
தொடடொளி சோதரு தாமுடி காறுந தோன்றுமெ ழினமுழுது
மிடடமு டனபரு கிககணி லநத வெலலையில சீபலவும 34

பாடிய ருஞசுவை பாயும் மமல னுதிபிரா னெனமண
னுடியு யும்வண மோரெழி னுலை நறறமி ழாரணமென
ருடிய கஙகளி கூரவு மண்டா மாடியு ணாவிலிகள்
வீடுற வையம ரஙக னெழிற்பொன் மேனிக லந்தனரே.

திருமங்கையாழ்வார்.

17-வது சருக்கம்.

சகடுதைத்த நாயகி றேநி [illegible]
னருமணிச சடிலை [illegible]
விகலுறுங குருடன செயபா வெழு [illegible]
மகிதனை யளநத தாளகண மநதி [illegible] 1

காமபபயில சகரன மைநதா கனகப புவிக ளாக
வரமபடத தொட்ட நிழ்பா ஆததிமின மேகப [illegible] பொனனி
மரமபயில கரைப லனன மரைமல நடாத நாரை
யரமமைபயில வதியு மாலி நகரென வுளதென றுஙகே. 2

அன்ற நம தவப பேற றுனே மலரவ னடர்நது வீறு
மனநலங கூவி ளஙகண மலிதரு பொழிலி னுஙகே
கனமுரு குணிலாக களளக கனிதனை யுகுதத தேவாற
குனறிரு குருககண மார்பிற நுளிதகிடப புகல லுறறுன 3

அதனிரு புடையு மின்னு மணிமணி யார மெனனத
தனைதவுற மலரு நீல நீரசங களிலே தங்கும்
விதவளி பருக வீழ்ந்து பாய்நற வுடனே பாடுஞ்
சிதைவறு றாபு ராப காவெனுஞ சிரநத வாறே. 4

அதனரு கரனரன சாப மகறறிய விடலை கேள்வன
மிதமறு கருணை பாயு மெனமலாக கடைககணா பாயச
சுதைபரு கமா ருரின் சுந்தர மிடைந்த வோரூர்
பதலையி னரவ மாறு மஙகையென றொளிரும பணபின. 5

அமமணி மலைநேர் மாட வணிபல நிரைந்த வூரிற
செம்மணிக் கோலன சென்னிச சேனையின றலைவ னீலன்
மும்மையேழ் முறையா தனனன் மரபினர் முனனும பின்னுஞ்
செமமைசேர் தரவோர செல்வ மைநதனைப பயந்தான மனனே. 6

இவ்வுகத் தொருமுக் நூற்றுத் தொண்ணூற்றே டிணைந்த வெட்டா
மொவ்வரு நளவாண் டோணமைக் கிருததிகை மதிநாண் மாயன்
றிவ்விய தனுவின் பாக மாயுதித திட்ட வந்தச்
செவ்விய சிறுவன் றுனே கலியனென் றிசைககுஞ் சீரான். 7

அத்திரு மங்கை யாழ்வா னவதரித திடனு மாழி
நிததிரை நிமலன செய்ய கடைககணின னமுதி னுடடச
சிததிர பானு வெயய வரணியிற செறிபு மாபோ
லெத்திறத தகையு மனமோ ரிடங்குடி யிருநத மாதோ. 8

மங்கையா மதன னென்று மாறறலா மறலி யென்றும
மங்கிய வறிஞா வானத தலாந்தவைந தருவே யென்றும
பொஙகிய புலவா நானகின கவிபாடும புலவ ரெனறு
மெங்கணு மவரை யேததி யிசைததனா ளிபபன மிககார. 9

மலாககரத தொளிரு மஙகை மன்னவ னயிலவா ளெண்ணா
சொலறகரும வனபபு வாயந்த சுரிகுழன மகளிா கண்க
ளிலைததிழி யருவி யேயகஞ மஞசனங கலந்த நீரின
விலககருந் தமது சீரததி வெணமுளை வளாக்கு மாதோ. 10

உலமபொரு திரணட தோளா ருககமு முரனுங கணட
வலமபடு மபய னனனா வயிறசிறி தவனி பார
நலமபட வளிகக வைததா னுனில மதனின முறறும்
பலமபடு மவாதண முத்தக் கவிகையுட படட தாஙகே 11

காறறினுங கடிய மாவின றிரள்களுங கடமபாய கன்ன
மாறறடக கரமாத தோடும வெகுளியின விழிகக மாஞா
தோறறெழு வலதத வாளின றொகைகளு மருளும பொனனி
னுற்றலசா லவாதங கோயி லளவொழிந் தடரு மாதோ. 12

தாளுதுந தகைய னீாமே னடபபவ னிழலின மாயவான
றோலாத வழகக னென்னு நாலவராந துணைவா துனனக
கோளாரு மசலை யெங்குங குறைவுறு துவநது போறற
வாளாலே வலிய டககிப பகையினை வலிதின வாழ்நதான். 13

இன்னண நிகழ வீஙகே யிலலறம பருக வாழ்வான
கனனலின குதலை வாயந்து கனமணிக குழையைப போழந்து
மன்னகன் றரிப ரநது மானின மருளுங கணகண
மினனிய வொருமின னன்னுண மணநதது மிழறறு கிறபாம. 14

திருமங்கைக கருகி னுங்கூ ரென்றருந திருநா மததை
மருவிய புரியொன றுண்டு மகிமையை யறைத றேறறுங
கரியிறை புரந்த் காயா வண்ணனத தலததி லொனறோ
டருகிய வீரைந தாய சினகரத தமரு மெனறும 15

உலகெலாம் புகழ் [illegible]
[illegible]
விலகிடா தருந்தி [illegible]
தலை [illegible] னனே. 16

உமபாதம் பதித்து [illegible]
சமபர விளையாட டிடமே தலைபபடு [illegible]
தமபதச சதஙகை யோதை தனிநடை யிரணடுங கணடு
குமபரி னரச வனனந தனிததநதங குழைநது நினறுடம. 17

ஆரககேரி குமுத யாஙகே ளவிலா தலாநத வாறறு
பரபபுள சிவநத வநதப படலெலாம பவள வாயார
வரைகுல நிகர்க்குங கோஙகை வாயநதது துமபங கஙகள்
கறைபபுறக குளிபப படுறுங கமழ்ந்தொடு சேநத தமமா. 18

நறுமணஞ செறிபு மநத நாணமல ரொனறின மாயோ
னுறுமன மங்கை மனனற மோதநீ ரவனிக கேகிகன்
றறைதர முருங்கே மானு மணியிள முறுவ லாளோ
சிறையனம பொருவுந தெயவ மாதெழுந திலகி னொளால. 19

முராரியின முளரித் தாள்கண் முனனியப் பதியில வாழும
விராவுநற றகைய பாக வதனொரு வணிக வேநதன
றிவாகர னுதயஞ் செயயத் திமபுனல படிய வந்தப
புராதனப பொயகை போநதப பொருவரு மகவைக கணடான. 20

வந்திய ஞகை யாலே வாஞ்சையி னதனை யேநதி
மந்திரம புகுந்து தனனின மனைவியின் கரத்தி லீப
விநதையி னவடன கொங்கை விமமிவெண பயமும சோரச
சுந்தரி யதனை யூட்டிச சுகமுற வளர்ததா ளனறே. 21

பெறறவ ரவளை நொந்து பெறறதிற பிரியம் விஞ்சி
நறறவம் பழைய துண்டா னளினைநே ரிவளைப பெறறே
மெற்றெனை விதயம பொங்கிக குமுததகதி னெழுந்த நீரா
லுற்றநற குமுத வலலி யெனுமபெய ருவபபி னிட்டார். 22

பெண்மணி யவளு மாஙகே பிரமணைப பெறற தாதை
யொண்மலர்ப பதமே யுள்ளி யொழுகுபு செழித்துக் காமன்
திண்மையா கமத்தின் வாய்மை தெரித்திடு மெவரு மோகங்
கொண்மதாப் பகலகி லாத பருவமுங் கூர்ந்து நின்றுள். 23

வேறு

குரும்பையென முலையுங் குமிழ்செறி மூக்குங்
கொவ்வையங் கனிநிக ரிதழுங்
கரும்பினின் மொழியுங் கழைபடு புயமுங்
கமுகடை பசியபொற் கழுத்து
மரும்புகண் முல்லை நிரல்பட வமைத்த
தாமெனப் பவளவள் ளத்துள
விரும்புறு முறுவ லொழுங்குநீ ளிருவாள்
விரையசெம் மரைமலர்க் கிடையில் 24

கிடத்திய தொக்குங் கெண்டையின் விழியிற
கிளர்தரு வெண்மதி முகமுந்
துடைத்துமின் படிமக் கல்லெனத் துலங்குந்
தோமறு கபோலமுந் திங்கள்
புடைத்தெழத் தளைத்துப் பின்புறத் தடைக்கப்
பொருந்துறு மிருட்பிழம் பென்னக்
கடைக்கணைத் தகைந்து நானமும் புழுகும்
கமழ்தரப் பொலிகருங் குழலும். 25

இன்னமு மிசைத்தற் கியலகிலா வனப்பே
யேய்ந்திடும் பிறவவ் வயமு
முன்னிய வஃளின மாணலங் கண்டு
மதாவுறு மீணறவ ரினியிக
கொன்னவில் கூர்வேல் விழியிளங் குயிற்குக்
குணமுறுங் கொண்கனை மணக்கத்
தன்னிருங் குலகோத் திரஞ்சிறி தறியே
மெனமனந் தளர்ந்தன ரிருந்தார். 26

அயிற்கரத் தாளைச் செருக்கிய கனகக்
கிம்புரி யலங்குவெண் கோட்டுக்
கயக்குலஞ் செறியு மங்கையர்க் கிறைவர்
கயிரவத் தெழுந்தவக் கனியின்
வியப்புறு சுவையி னெழினலங் கேட்டு
வீழ்வுறு வகநனி துளங்கி
மயக்கினிற் சுழன்றம் மலர்க்குழன் மயிலை
மணந்திடும் வகைமனந் துணிந்தார். 27

பாதசர் மா[illegible] [illegible]ந்தரா மந்த
அருச்சன படந்தலைக கிரீடை
காதலிற் கருத வொணாறுமோ வருக
கான்முளை பிலெனைப பரவ
ாதலி னினைதது மற்றுமேன வேனமோன
மாளிகை மகபுக ளிகன
மேதக வவாகமோர மிளிர்தவி சளிதது
மிழறறினை முகமனுட பலவே 28

அவன் செய் மாதித தியமடைந தாழ்வா
ராவனுலா வருமவ ளழகைக
கவாமனத தினராயக கண்களிற் பருகிக
கமலமாா கடவுளுந தனது
நவமெனப் பயின்ற கைவலங் கொண்டு
நானில வனபபெலாந திரட்டி
யிவளுரு வமைத்த தாமகொலோ விவளோா
வாசவ பிஞசமோ வறியேம 29

வானவர் மகளி னெலவிடு மாழை
வலலியின மிளிருமிவ வனிதை
கானுறை தவததோ ரடஙகுமைம் பொறியின்
கவாடமே போழ்கரும படையோ
தேனிருந தொழுகைங கணைமலாக கிழவன்
றெரிததிவண் விடுததசா சனமோ
வூணையு முளததி னுடனுருக கிடுமென
றுழந்தனா துணிந்தனர் மற்றும. 30

வணிகருக் கிறையைப் பணிவொடு நோககி
வந்திய முனிவராய் வதியு
மணிகிள ருமககிவ வங்கனை மகளா
யடைந்தவா றேதென வவனு
மணியெழு வளைய மலலடு புயத்தா
யொருதின நறுமபுனல் படிய
வணுகினன் கயத்தை யதிலொரு குமுதத்
துதித்திவ ளவளொளிர்ந் தனளால். 31

கணடெடுத திவளைக களிபபிஞின விருசிக
காதலாய வளாததுயா கதிசேர
மணடலம புகழு மகபபெறம பேறறை
மனனினன கண்ணுவா முனனந
தொணடையந துவாவாயத துடியிடை யரமபை
வயிறுளோந தீனறயைந் தோகைக
கெண்டைநீள விழியாா சகுந்தலை யெனுமோா
கிளிமொழி தனைவளாத ததுபோல. 32

ஈஙகிவள் கருபபு விலலியி னுணைக
கிணஙகியின னேவலசெய் பருவந்
தாஙகின ளிலகா நின்றன ளெழிறகுந்
தணபபருங் குணதசெதாகை தமககும
பாங்குறப பொருந்து மோாபதி தனணைப
படைததிலன பருவர லெயதி
யேஙகிய மனத்தி னிருந்துளே னுலக
மியமபுதற கிலகசென விசைத்தான். 33

இசைததது கேடடவ வெழிறபர கால
னிருதயங் களித தெழ விசையே
நிசிககிணை யெனலா நீனிறக குழனுங்
நோபெறுந தனையையா மிவடன்
நசைககுறு சிறபபி னலமெனக குளவே
னுனிவ ணளினமென கரத்தைப
பசைபபுடன பறற லொணணுமோ வெனனப
பரமபா கவதனும பரிவாய 34

சாளரவழியா யாளரி யுறழக்
கோளரித் தவிசினமேற குலவும்
வேளையும் வென்ற கலியன தழகால்
விழிககரு விருநதுசெய் தொளிரும
வாளையின மிளிருஙு கருஙகணி வயிற்சென்
றவாமலர் வலககரம பற்றப
பாளைவாய பசிய கமுகுகந் தரத்தாய்ப்
பறறுமோ வுளமெனப் பகர்ந்தான். 35

உறபிறிந டாநந கைட்டோ [illegible]
டஙகரு முடறபு [illegible]
பொறபுறு டடவா ணைனரோ சநது
பொலிநரு நிகிட [illegible] பதகி
விறபுறப டொறித்து நிதடோரா [illegible]
புனிதராம பாகவ தாரரந
கிறபுகழ்ந் திருமூன மினசனை [illegible]டிசி
விடுபவற கிடைவனு னொனருள 36

வேறு

என்றனு மங்கை மன்னவன் செவியி னேவுறி னிவ வணமே
நன்றிழை தந்தே நானவரு கிறபே னென்றவண விடை மருவிச
சென்றெழி னறையூர் நின்றிடு நமபிச செய்டல ரடி தொழுது
துனறிட நாடி வேண்டின ருள்ளந்துனிட நகை முழுதும. 37

சீதர னந்தச் சீாகவி யனறே வீரகமுந் திகழுந்
தீதறு பானுச சன்னிய வளேயின் றிருவிலச சினே யிலகட
பேதைய ராருங காணுத லின்றிப பெட்புட னருள [illegible]பப
பூதர மாணுமப பொறபுய வாழ்வார் பூரண வெனவா ராய 38

சைவ மொழிந்தே பாகவ தாகொள் சமபிர தாய மெலாங
கைவர வீரா ருமெறின் மணணங கஙகளி னனகொ ளிர
மைவளா மேனி மாயவ னுளாய மனனிய வினேவோ ருர
வைவடி வேலார் சூழ்தர மறறும் வாணிபன மனே புககார. 39

பாகடு சொலலாண மண்ணிய மணியிழ பளபளெ னததிக பூஞ
சேகுறு பொன்னின் மேனியி னுழ்வாா செவவிய றிந்து மகிழந்
தாகவி வாகமென ருளது கூர வததிரு வைப பயந்த
மாகன கமபொன் மாளிகை யெலலா மாகநி றைநதவ னும. 40

சோதிட நூலோ ரோதுமொ ரோரை சூழ்ந்துற வோாபல ரும்
போதர மோதுங தூரிய வோதை பூமுழு துமப ரவ
மாதர சின்கை மஙகையா கோனறன கைமமல ரற பறற
வாதரம் விஞசி நீரொடு கன்னிக தானம ளித்தன னே, 41

ஆரண நூலி ஞறறி விவாக மனனந டைததிரு வோ
ரேணை தநதவ வுத்தமி யுள்ள மோகையு றததி னமு
நாரண ஞாதா ஞூடிவ ணங்கு மாயிரம பாக வதாக
காரண வோடு நாலவகை யுண்டி 'பாயவி ருந திழையா. 42

அன்றலர் செய்ய வமபுய நோகா தின்னற வமப ருகுந
துனறளி யெனனத் தோகையி னினபத் தூநற வம பருகி
நன்றுற வைமபால வேளவியு மிலவாழ் வென்றுந டநதிட வே
கன்றென வாளேச சிநதைக ளிததுக காவலபு ரிநதன ரே. 43

பாகவ தாரா தனமதி ழைக்கப பணபடை தமபொரு ளும்
போகவு நேரி யற்குக வுமபொற கபபமும போய பயன்
வாகையின் மங்கை வள்ளலி ழைகதும வணமைய றிநதித யம
வேகவு மூளா வெஞசின மாஙகே வெமபியி யமபு மரோ. 44

மஙகையின மனன னஙகரு ணைக்குண மனனியு முய்ந் திடுவ
திஙகும றநதே யெததிறை யீயா தேதுமிலா துலாகட
கஙகுதி னஞ்சோ றிடடிறு மாந்தே யுள்ளன ஞைகபி னீா
நஙகட னங்க ளிநநொடி யேகிக கொண்டிவ ணணணு மினே. 45

ஏகுமி னினனே யென்றுசொ லததிண் ணேவலா செனறு சிலா
வாகைமி டைந்த வணபர காலன வாாகழ லேபப ணியா
நாகிள வண்டுண் ணுண்மலா மாலே நணணிபு யனபணி யின்
வேகமு ரைத்தவ வேந்தன ளித்த சாசன மீந்தன ரால. 46

கணடவ ரந்தக் காலைய ரஙக னன்பாக ளின் புறவே
யுண்டநி மிதத மொணபொரு ளெலலாம விணடொரு பொனனு மிலா
தெணடிரு வுள்ளத தோடுறை தநதா ராசைசயி னென்று மிலா
மணடிய வெஙக தத்தெரி யிறகண் மனனுசி வபபுற வே 47

வேமபுவி யனன தம்மரு குள்ள வீரரை நோககு முனம
வெமபியெ ழுந்தவ வீரரெ ருததில வனகர மிட்டு கையாத
தம்பெருங் கோயில வாயில கடககத் தள்ளுபு மீள வவா
கமபமு றககை காறடு மாற வோடியொ ளித் தனரே. 48

போயவர் பொன்னிச் சோழன வைககண புக்குட லஙகு லேயா
வாயெழ லினறி நாகுழ றபபோய் வந்தகொ டுந்துய ரே
யாயவ ணைதது மஞ்சலி யதத ராயுரை செய்ய வவன்
சேயம லாககண் சேநது சினநத செயதிமி ழறறுவ தே. 49

வேறு

பொங்கிய வடவையிற் புழுங்கிச் செற்றுட
னிங்கித முணர்ந்தவோர் படையி னேந்தலைத்
துங்கவெஞ் சேனையிற் பொருந்த நண்டனை
யிங்குறப் பிணித்துமீள் கெனவி டப்பிறன். 50

கேட்குமு னம்மொழி கிளர்ந்து சேனைமன்
பூட்கையின் புரவியி னணிப்ப பொங்கழல்
வாட்படை வயவருந் திரண்டு சூழ்வரக்
கோட்புலிப் போத்தெனக் கொதித்துச் சென்றனன். 51

துரகதந் தெண்டிரை துலங்கு சாமரை
நிரைநுரை கரித்திர ணிறைதி மிங்கிலம்
விரவிய வாகினி வேலை யோடுசென்
றுரைபெறுங் கலியனைத் தூரவ ளைந்தனன். 52

உருமென விடிப்புறு முரசவோ தையுங்
கரிபல பிளிறுவெங் கலிப்புங் காலென
விரைவுறு மைங்கதிப் புரவி வெள்ளங்கள்
வரைவில கனைத்திடு மிசையின் வன்மையும். 53

வெகுளியிற் றுடித்திவீசை மன்னர்க
ணகநிகர் புயம்புடைத்த திரையு நாதமுஞ்
செகமெலாஞ் செவிடுறக் கிளரக் கேட்டுளம்
புகைதரப் புழுங்கினர் கலிய னுங்கரோ. 54

ஆடன்மா வலவனு மங்ஙனே யெழுந்
தோடுருச் சிறுவயப் படையி னொன்னல
ராடுக ளிரிந்தெழ வடர்க்கும் வேலையின்
வீடுறத் தமினுயிர் வீழ்ந்து டற்றினர். 55

கதிர்விடு மணிதனிற் கரிகுலத்தினை
முதிர்சின மடங்கலொன் றுகிரின் மோதுபு
சிதைவுற வகிர்வது கடுப்பச் சேரலார்
வதைபட மறலியின் வலிந்து வாட்டினர். 56

வந்திடு மூவகை வரூதி னீத்திர
டந்துயி ரந்தகன் றனக்கு வீழ்தலும்
வெந்திற லனீகினி வேந்த னேடிய
விந்தையைப் பவனனே வியந்து நோக்கினன். 57

இட்டனன் புறமவெரீஇ யேதிலா னெனக
கட்டழ குரையுளாங கலியன் சீறறமும்
விட்டிழி குருதிவாள விளங்கு பொனறட
றிட்டன ரரண்மனைக கெழுந்து மீணடனா. 58

கதிர்மணி மந்திரங கலகககக கைரவத
துதிதருந் துடியிடை புலந்து புலவிஞண
மதிமுகச சனகிமுன் மறதத ரககரை
வதைபுரி மணுளனை யணைந்த வாறெஞு. 59

பின்னரப பராந்தகன பெருகு கிளளியை
யொன்னல னெனத்தமக குணாந்து வேலைசூழ்
மணணெலா மெதிரபபினு மடிககு மாறறலசா
லின்னமும பெரும்படை யியையக கூட்டினா. 60

வென்கொடுத திரிந்தவச சேனை வேந்தனும
பொன்கொழித திடுநதிக கிறைவன் பொறபதந்
தன்கரங குவித்தனன் ருழ்ந்து நாவெழா
தென்கழ றுவதென விரங்கி நின்றனன. 61

கணடது காவலன கறுத்து வாய்மையை
விண்குறை யெனவவன் விதிர்தது வேந்தனே
திணடிற லவனது தெரிக்கற் பாலதோ
கொண்டென துயிரையே குலைந்து மீண்டனன. 62

தருமனுங் கலியனுந தகக வன்மையின
விரிபடை யுயிரையும் விளங்கு மாமணி
யரியபொற பணிமுத லனைத்தை யுமபகிர்ந்
திருவறு முறைவழு வின்றி யேகினர். 63

என்றனு மிறைவன திருகணுஞ சுடா
துனறிய கொழுநதினி லாலஞ் சூழ்ந்தபோ
லன்றிருஞ சிவபபுற வகங்கொ திததிட
வென்றிகொ ளமைசசரை விளிததுக கூறுவான. 64

15-வது சருக்கம்

வேறு

தானைத் தலைவன் றன்னுடை நினைத்தா டைவேக
கோனைப் பொருவ விழைந்திட் டெண்ணு துடனேபோ
ஆனைக் கெதிராய் வெருவேனென்னென் றையோமீறிச
சேனைத் திரளைக் கண்டது மவனைச் செல நீக்கினான் 1

காணிற் கல்லுருங் கருதா தவர்கா லனஞ்சுங்
கோனைக் களிறு முதலவா கினிகூர்ந் தவெல்லாம்
மாணப் புனைந்து கடிகத் திருமங் கைமன்ன
னேணுற் புரிசை வளைந்தெற் றுகவென் றுதாழன. 2

நணுற்ற வணங்கு மிளிற்பொற் கழலன் குவிக்கிக்
கணுறு ருசத்தின் மணிபோர்க் கவசங் கவித்துப்
புண்ணீ ரொழுகு மயிலவாண் முதற்போற் றும்வெய்ய
வெண்ணுன் குடற்றும் வயவே திகளோற் றுமன்னே 3

கையாற் கரிய முகிலவெம் பகையென் றுகன்றி
மெய்யா வலிக்கு மொருவெங் கரிமீ திவர்ந்து
பொய்யாத் தருமற் கெதிர்போ யமுன்போர் கலத்த
வெய்யோன் பகதத் தனின்வா கினிவே லைசுற்ற. 4

கன்னங் கறுத்த சயிலக் கனகத் திமேனுங்கி
மின்னுங் குவட்டின் மிசைவெண் மதியூர் வதொத்த
வெண்ணின் கவிகை நிழலிற் புடைவீ சுவெள்ளைப்
பொன்னங் கவரி குளிர்கால செயப்போ கினுலை. 5

வனப்பிற் குறுகார் புறந்தந் தெழவாட் டுவீரத்
தனத்தின மதனைத் தருமன் றனைவென் றகீரார்
தனக்கெந் தராளுந் திறைதந் ததா ணிபாலா
சினத்திற் கணக்கற் றவர்பாங் காடர்ந் துசென்றா. 6

சோனைப் பெருக்கிற் சொரிதா னக்கவு ளும்வாழைக்
கானைப் பொருவு முடலும் பனைக்கையுமார்ந்த
வானைத் திரளம் புவிவெற் படையத் திரண்டு
சேனைத் திரளிற் கருங்கா லொடுசெல் வபோலும். 7

காற்றும பறவைக கிறையுங் கதிகண் டுமொ லும
பாறறங் கெழிறசா மரைப்பண் செறிபா ரசீகத்
தாறறங கரையில வளர்நதா டமரிற பயினற
வேறறம் பயிலுந் துரகத தணியெண் ணலெனனே 8

தும்பிக் குலநது ரகமான் களிறறேன றுமார்பபுங
கம்பிக் கவெங்குங் குணின்மோ துபறைக கலிபபும
பமபிக கிளமபப பரவம பாதமேதா ருமாஙகே
வெம்பிக் கலஙகி லிவாசெய திவிளம பலென்றே. 9

எணணற றவெய்ய வணிகத் தினெழுந தரூளி
வண்ணக கருமபோ மகரா லயந்தூாத துவானின்
கண்ணுற் றதிஙகள கதிரமாயத் தெழககண் டதெயவத
தண்ணற றாள நகைமா தாகடாங களிததாா. 10

சுடரும் பலலே தித்திரை யுமபல சுமமையுமமிக
கடருந தளமா மகலவா ரிதிககா லெவெற்பின
கடனின றெழுநத கடமா நதிபா யுமநதப
படையின் பெருககைப பரகா லனன்றா படுபபாா. 11

பேணு ருடலைப பிளக்கும விளையா டலுநதம
வாணுண மதியா விறலும மிகுவீ ரரோடு
மாணுன கலியன் மறமுங் குறிததும் பாமாத
ரேணூ வதுவை யெழிற்கோ லமியைந தூகின்றா. 12

சென்றின் னவண்ண மிறைவன் பெருஞசே னைமாடக்
குன்றம மனேகங் குழுமுந் திருமங கையென்னும
பொன்றங குழுரின் புரிசைப புறஞ்சூ ழுவாழ்வார்
மின்றங் குதந்தம மிளிரச சிரிததீ துரைபபாா. 13

தாளூ துமெனறன றகுமா மதிவல் லபததோய்
வாளா ரரியைப பலதும பிவளைக் குமாபோற
பாளா கபயன பலவா கினிபோ டுநமமை
யாளா கிவெலல வகந்தைக் கிறையா கிவநதான. 14

றூறு யிரமா ளொருவீ ரனொருக் கவீழும
வீறு ரளவில் விறலா ரினஞசே னைவெளளஞ்
சிறு வெழுக வினியென றவாசெப் புமுனன
மாறு வலததி னவையா ரவததாங கெழுநத. 15

வேறு

கலியனு முடனே போர்புகக் கருதலார் காளிய மாதுத
வலியுறு மணியி னுனக்கு மந்திரத் தலைவா ஈதுக
கலியொடு முத்தி யூழிக் காலக்கனை பரணந் வைய
நலிவுற வெழுந்த தென்னும் பதாகினி நடுவிற் சென்றார். 16

காவான முதல நாளூர் கருத்தர்ப் படைக டாக்கிப
பரகாலன் படைக டேசாந் தரத்தி னெதிழுந்த கொண்கற
குரமாருங் கறுபின் மின்னு ஞாவந்தெதிர் படர்ந்தெ தொப்ப
நரபால னபயன் றானைக் கெதிருற நடந்த வன்றே. 17

எண்ணறு மிருவா தானைச் சுமையி னிறுக்க லுற்று
கண்ணகன் மங்கை யூரை யனந்தனங் கர்ப மாலின
பண்ணமா வழிவிளக்கும் பராந்தகன் பதியென் றுன்னி
யொண்ணறு முடிகளாலே யுவந்துரத் தெந்திறனுலை 18

இன்னண மெழுந்த வந்த விருதிறப் படையு மாரப்பிற்
கொன்னவில் பரியகோட்டுக் குஞ்சரத் தொடுகைம் மாவும்
பன்னரு பரிக ளோடப் பரிகளு மாறொ டாளுந்
துன்னிய வமரா காணத் துனிமிகப் பொருத மாதோ. 19

மறங்கெழு மொருவன் பார வாளினுங் கொடியை மாறறுன
றிறங்கெழு களத்தின் வீழ்த்து முன்னரத் திணிய கந்தி
லறங்கெழு விசும்பி னாவத் தெதிர்ந்துறு மமர மாதி
னிறங்கெழு கரத்தி னுறி நிலவுதார் வீழ்ந்த தம்மா. 20

மற்றொரு வயவன் வீட்டு மதமலைத் தலையோர் சென்னி
யற்றவ னடிக்கு முண்டத் திசைந்தாட லரவம் பூண்டான
பெற்றநற் கரிமு கத்துப் பிள்ளையார் கலியன் வெய்ய
கொற்றம தறிந்தா னந்தங் கூத்தாக் குனித்தன் மானும். 21

ஆங்கொரு மறவன் சென்னி யறுபட்ட கவந்த மீதி
னோங்குமோர் குரக தத்தின் றுணிபடு சிரம்வீழ்ந் தொன்றத்
தாங்குறுந் தோற்ற மாயோ தனங்காண விசும்பி னின்று
மீங்குற விழுந்த ஙமபு ருடனது வடவ மேய்க்கும் 22

காலனுக் கிணையோர் காளை யொருமதக் கயத்திற் கும்ப
மேலிருங் கதையிற் றாக்க மிகுசெருக் களத்தி னெங்கும்
வாலொளி சிதறச் சிந்துந் தாளங்கண் மங்கை மன்னன்
மேலுறும் வயப்பொன் மின்னுட னிறைத்தவெண் பொறியின் மின்னும்.

ஒன்றினொ றடியுண வெயய வொளிரபடைப புலிஙக மனனா
கனறிடு சினததிற கண்ணிற கான றிடு மவையும விஞ்சித
துன்றிய குடைப தாகைத் தொகைகளி னெருககி னெஙகு
மொனறிய கரிய மிக்க தமநதனே யொழிககு மனறே 24

இன்னண மறவா பொஙகி யெதிரெதி ருடறற மங்கை
மனனவன் றிரிததுக கேட கநதனே மலாககை பறறுங
கொன்னவி லசியுங் காரா கொணடலி னிடைய ருது
மினனுறுங் கொடிமின் னெனன மிளிாதர விரைவி னுறறும. 25

பஙகயஞ் செறியு மிகுப பரவுமோா தடததுட் பொஙகி
வெஙகளி றுழக்கு மாபோல விரைமனத தடமே செலலுந்
துங்கமாங் துரக ததிற றோறறிவேண டலனபோ தானே
யெஙகணு மொருவ ராகி வடவெயி னெரிததா ரனறே. 26

குணபமோா குனறினுயத தனகுவட டிருநது பாயு
நிணமிகு குருதி செநதா திருநதிழி யருவி நேருங
கணஙகொடு கழுது பாடக கவநதமங கியைய வாடு
முணவுயி ருதரம் வீஙகி நமனறெவிட் டுறவு நோககும. 27

படுகளங கிழிததுப பாயு முதிரவா றிடையின மாய்ந்தா
வடுவறு முகமே செய்ய மலாநதசெங கமலஞ் சென்னி
யிடைகருங கசமே சைவ லந்திகழ கபாலமே மேய
வடைதரு பகததின் சஙக மாஙகுறித தடைவோாக கமமா. 28

மணடையாஞ சடக மாருங குருதிகண மதிததுு மாந்திக
கண்டையைக களிறறின கஞச மெனக்கொடு கணஙகொள் பூதம
பெணடுக ளுடனே யஙகு நாறகவிப பெருமாள் சீர்த்தி
பண்டனிற செறியப பாடுஞ சதிமுறை பிறழ்வின மன்னோ. 29

வளவன்ற னளவில சேனே யடவிமா வலவன் மஙகை
யுளவனுந் தாவந் தன்னி னீறெழ வுலைதல காணு
வுளமிகக கொதிபபுற றாழி யுருததிர னெனவே பொஙகித
தளகருத தாகளு மறறத தரணிபா குலமுஞ சுறற. 30

சதமகன் சதியி னன்று சலதரம் பலவு மாயர்
சிதைவுறப பொழிநத வண்ணங கவியஞா சேனே வெள்ள
மதமுற விசிகை யாதி யடுபடை யளவி லங்கம
புதைதர வெறிந்த போழதில விபுதருந் துளஙகினூால 31

குமுதமா மலர் கொண்கை [illegible]
தமதுயா விவாதது [illegible]
[illegible] வசியமாக [illegible]
வழுதராங் கறிந்தா [illegible] 32

எலிக தல பெரிந்து ராக [illegible] தன்ன
நிலைக்கிறை தனது தானை [illegible]
குலககொழுந தாழ்ந்த [illegible]
கலக்கமுற றிவனைப போரில வேறனுங கடிதென றுனனு 33

தனியனுய மீண்டு போந்து தனனக தனுக டகைய
புனிதனும வாகை பந்தா புணைந்துவிண பொழுடிட வாசப
பனிமலா மழையி னூடே செயமுரா சியமபப பாணா
வினைபுரி விறலைப பாட மீண்டுதங கோயில புககார் 34

காவிரி புரக்கு நாடன் கருதியோர் விரது மறறும்
பூவமர் விபுதர்க குறற வேடமும பொருக்கிப போநது
தேவரு முவககும் வாகைத திருமஙகைக் கிறைமுன னின்றுன
மாவலி யிடையி லேறக வணைந்தமா மாயன போல்வான. 35

போந்தவன் கரவி னுசி புகறலு மவருமப் பூரித
தேந்துமுப புரிவெண ணூலோ யியம்புக விழைந்த தென்னக்
காநதையாக கனஙக னன்ருய் கருதிய தளிபப லெனறிங
கிந்திடி னுறுதி வாய்மை யிசைக்குவ னிசையின மிககோய. 36

என்னவக குமுதவலலி யிறைவனுங கியைந்து தந்த
பின்னரப பெரும கன்முன் கோசிகன பிழையொன் றிலலா
மின்னினன மரபின் வேந்தன மெலிவுற விரந்த வண்ண
நின்னிருந் தரணி காவ னோர்கென நிகழ்த்தி னுனல. 37

உடைதிரைப பரவை மீதூரக் தெழுவபோ லுறுகன் வந்தக
கடையுமுள் ளுடைத விலலாக கலியனுங குணர்ந்து வாய்மை
யுடையதம முறைசெய் காவ லுதகமோ டுதவ வேறறு
நடைமிகுங கோர மூரு நரபதி வெளியி னுங்கே. 38

வரையிலா வலிய ரேற்று வருகினு மடர்க்க வல்ல
புரையிலாக் கலியன் றன்னைப புன்சிறைப படுத்திப பொன்னி
னிரையிலார் நறையூர் நின்ற நம்பியி னிலவு காலு
முரையிலாஞ் சினக ரத்துள் ளுறைந்திடக் காவல் செய்தான். 39

வேறு

எஙகளிறைக கிதிறையை யீநதிடென வமைச்சன்
றஙகியரு கெப்பொழுதுங் தான்வெகுளுந துனியுரு
செஙகமலக் கண்ணனடி யாரமுது செய்ய
வஙகுததி யாரதன மாறறுகிலா விடருமம. 40

படடினியின பருவரலும் படடுமெனங் குனறிக
கடடழகன வாய்மையெனும பாசமதிற கடடுண்
டடடவெழுத தையனையுந் தாமரையா ளடியு
மிடடமுட னிட்டதிரு வுள்ளமுட னிருநதாா 41

ஈஙகுங்கழ காலையிலவ வெழுனிலயத் துலகும
பூங்கமலப பூமகளார் புத்திரனுண புனகண
டாஙகவருந் தாயரெனத் தனனுளமும வெமபி
யோஙகியுயா நமபிதிரு வுளளமுறச சொன்னுன. 42

தன்கருணை யினனுருவாம பன்னியுரை தன்கா
தினகணுற முளளமுவந தினகனலிட் டடட
நனகினிய பாறினமு நாடறிய மறையோன்
றனபடிவ மாகியவ ரங்கையுறத தருவான. 43

செஙகுமுத வலலியிறை செய்தமுதப பாலை
யிஙகிதுவு மெமபெருமா னினகருணை யென்றே
பொங்கரவப் பாயலரங கன்னனனந்தப பொருபபண
துங்ககரி கிரியனிவர் பாதமலா துதித்தே 44

எததனைநா ளிசசிறையி ருந்தடியே னினைவல
சிததிரமாஞ் செய்கையுன தாருணருஞ் சீரா
நிததனெயுன் னிகரரிய பொறபதமென றூவே
னத்திகிரி யருளவரத வெனறுமனங கசிவாா 45

இந்தவணம பலலளவை செலலவுமோ ரிரவி
லந்தவர தனகலிய னினகனவி லையா
நநதமிருங கசசிநகா நணுகுவையே லுனறன
பந்தமறும படியரையன் பொனறருது மெனறுன 46

பொள்ளெனவப புணணியரும விணடுதுயில வாசக
கள்ளமலர்த தணடலைசூழ கசசியரு ளாளன
களளனவ னீதனுரை கணடுமனம் பொங்கி
யுள்ளவரு கிறைபணிசெய் வோாகடமை விளியா, 47

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 48

கேட்டலும் [illegible] கிள்கரவி[illegible]
வாட்டிநக்ந கருத்தியோரு[illegible] குருவின் கடிமை
மாட்டுமநி வாநதளரா நதிபுகன மாகப
பூட்டிவிளங்கு கொடிகொடிசோ போதுகொளப் [illegible]. 49

சென்னி படை யினபட்ட சேகரநி மினிரவான்
பொன்னுறையி னிலருவிப பொருகரநதி வெநதித
தனனிவரத தூயவரத் தொனனகரந தொபநதும
பொனனருலின நின்னனமி கபபழுஙகி பலமநதார. 50

அனறுநிசி யானைமலை யையனவா கனவிற
சென்றினையல வேகவதித தெனகரைமேல வீசும
மன்றலிளம் பூம்பொழிலி னிடைமலாகண மலிபப
பொனறிகழும் புனனைமர மொனறுதழைந துளதால. 51

அதனடியி னுதிவிரலி னமமணல கழந்தே
மிதமறுபொன மேவுதிரீ யென்றுமிழற றுதலும்
புதையிருளபோம் வைகறையப புண்ணியாகண டிறவா
முதமொடுதங் கனவுநிலை முன்னிவியந் தனறே 52

சிகமெனவெ முநதிறைவன சேவகிற சென்று
புககரிய வபபொழிலிற புனனையடி நணணித
தொககமண றுணடவள வுககரிய தூய
பொற்குவைபொ லிநதுளது கணடுமனம பொஙகி. 53

இசைகொளு மட்டுமெடுத தேதுமென வாரிப
பிசையிடு பீடுறுக ரஙகளின ளிக்க
வசசனமு மையகரந் தன்னிலுமே லாய
திசசுமையெ டுககிலே மெனறதிச யித்தார. 54

கந்தரம்வ ருந்தமிகு பாரமொடு காவல
வநதவர்சு மநதுகலி யனறனையே வாழ்த்திக்
கந்தரணி பனறனைய ணைநதுதனந் தந்த
விந்தைமுழு துஞசெலவி ளம்பினர்க ளன்றே. 55

[illegible]
[illegible] கனைத்திட
[illegible] சந்திரு[illegible]
[illegible] 56

அ[illegible]
தி[illegible]
[illegible]
[illegible] பாவமே 57

[illegible] பூந்துளவ
[illegible] கணைப் பூச்சகா
[illegible] பூந்தவா
[illegible] டைந்துபின் 58

அலை[illegible] பனைப்பன்னை பாறு நருசி சிறைகந்தோ
[illegible] சித்தி நக்க வாறுறுதிமை பகலுமோ
[illegible] திருப்பொ[illegible] பூககப் பென்றுன
னலைந்து பணிப்பொது வெய்துகொது மேந்திமே. 59

எனதுக்கத்தி வைரத்தபலை மூகமனங்கி மயபுருப
பிறைத்தி [illegible] பணிகள பித்த
மின்றமைந்த பாடைபாதி மிக்கபல மெய்யபட
கன்றளித்து விடவெழுந்து நணுகினாத நகரமோ. 60

வாசமுற்புயிலுறக்குணை மிழுந்துவந்த மதியென
கிளக்கத்து நிலவிரி மேனியைப்பத்தத்தினாக
காளக்கத்தராகிராஜ மதிதிப்பூசை யாறுவ்ரு
வாளிக்கக் கணையோட ருந்தியைப்பம் வைகினோ. 61

மதியை வென்று மங்கைமன்ன னிளவணை மாயவன
பதமடைந்த பணியினர்க்கு மைகனுமப டைததபின்
னிதியியாழ்ந்தி னிசசெயறகு சொதலினறி ருமபொருண்
மதிமயங்கி னருசற்று மாழுகியுள்ளந் தேறியே 62

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 63

முன்னுரைத்த நாளையச்சா முன்னரிங்ஙன் மூடிச்செலக்
கன்னிறத்த நெஞ்சர்காள படைச்சினன்ன காளைமா
வன்னிவெட்டக் கிளிட்டனம் பிட்டுக்க பாதகைப்பா
பொன்னிழைத்த தனுவினத்த வெள்ளா நத்தத்த பொறுத்தர. 64

துடிக்கறங்க முரசிரங்க மிதுவாகத் தாக்கத்த
தடிதுலங்க வைத்திவாக்க வேகவாள் கத்திரா
படிகலங்க வெடிபொம்பப் பாகமோங்கு பாக்கப்
பிடையமுங்கு காண்பநங்கி னடைப்பதிரந்த பேவிரா 65

கள்ளரேனு முள்ளமுட்டுங் கருத்தநத்தி ரிந்திடம்
வெள்ளெயிற்று வெங்கைகோகப் பிங்குமங்குப் விரவிடம்
முள்ளடார்ந்த வுடலவேன முடுக்கிப்பங்கு முழுனற்றிடம்
புள்ளினங்க ளினியபல்ல புதுமையாப மிழற்றிடம் 66

தடவரைக்கு கைக்கிடந்த தழைச்சிறைப்பஞ் சானன
மிடுமுழுக்க மெங்குமாரு மின்னதென்று ணாவற
தடாதருச்சி ணைக்கலர்ந்த பல்வித்தத்தி னவாகள்ற
படுமணத்தை யணிலமுறறும் படாதரப்ப ரப்பிடம். 67

வீழ்ந்தசம்பு கப்பழத்தை வீழ்ந்துசம்பு கந்திலுங்
தாழ்ந்தமாங்க னியினைவேட ரேழ்ந்துகையிற் றாவுவார்
போழ்ந்துமணிணை முந்தமுட்பு றக்கனிப்பைப் பொழ்ந்ததின்
றாழ்ந்தவினசு ளைகளங்கு வாழ்ந்தவில்லி யாகொள்வார். 68

புதுமையின்னு மிதிகமாய பூவைவண்ண னினபுறம்
மதுமலிந்த கானகத்தை மங்கைமன்ன வனமணந்
ததினடந்த பதிகள்கொள்ளை யாடினாரெடா றும்முனம்
மதுவைவென்ற வைணவர்க்கு மாடினாவி ருந்தரோ. 69

களஞ்சுகாளை மாயவன்ற னருண்மிடைந்த காட்சியா
லொளியினரின முகங்குறித்த வாகவெருறு முனுறறிடார்
கள்ளலர்ந்த குழன்மடந்தை வறியமென்ந்து காய்ப்பிணி
யுள்ளவன்சி றாவனினனே ருடைமையொன் றுங்கவர்ந்திடார். 70

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 71

வேறு

இலையணைந் திருக்கவி [illegible] திருமேச
னுடையாள் [illegible] திருந்தகிடை [illegible] மேகலை
மலை [illegible] திருப்பு
[illegible] பகைகுறுக [illegible] டாகி
மெய் [illegible] மைத்திரார் மத்தனாக்கை
யிருப்பனத் திருமார் மிராமகக்கண்ட
வை [illegible] பணிபதியாய் பாபனமீதே
பள்ளிகொளும் பரந்தாமன பரிந்துமனமே. 72

அனையதிரு வில்லிபுத்தூ ராண்டாளன்னை
யணிமதிலார் குருகூர் திருநகரி யடைந்துவேத
நன்றுபசுந் தமிழ்ப்படப் பாடித்தந்த
நம்மாழ்வார் திருமுன்னர் மணந்தனனால்
மன்றனமலர்க் கோதையுட னெழுந்தகோல
மணந்தனந்த பரிசனமு மருந்துபோதச
சென்றாங்கிவ் னகராவு செப்புமந்த
செழுந்தகனற வாரணியந் செறிந்தானன்றே 73

செறிந்தங்குப் பாககோரளிர் சூடிக்கொடுத்த
சேயிழையின் முகநோக்கி யமுதேமுன்ன
முறக்கம்பன நீனைந்தாக்காய நெறியிற்செலலு
முயிலாயியர்ன பொருளபறிதம் தம மடியார்க்கூடி
யுறைந்திடுவ னினறவரும் பட்டர்க்காரு
நோகுமந்த பொதியாத துசசியேறி
யறிந்துசொல வடைபவரை மறவாதமமை
யடைந்துமனத் தயாவுமிக நினைறுநோகே. 74

பஞ்சூட்டிய பதுமமலர்ப் பதந்தாயுனைப்
பயந்தவர்க்குப் பின்பிறந்த பரகாலனற
னெஞ்சூட்டிய படாகனைந்தித திவசமபாக
வந்தாரந்தத் தனிவிருந்து நிகழ்ந்தும் வணண

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 75

கல்பாணப [illegible]
கலந்தருக் [illegible]
வல்லியாரு பட்டத்தா றுடனெத்த
திப்புரோகி [illegible]
மல்லியாடும் பணக்கவினை [illegible]
முகனமுதா [illegible]
வொல்லியாரு [illegible]
வுறுபுல்லிய நன்பவனு [illegible] 76

விலையரிய தெய்வமணி யிழைத்த பூணகள்
விலவிலங்ய மேனியெலா மஞ்சட்கூறை
குலவரப் புதிதரிப்போர் புதியபொத்தக
கொண்மலர்ச்சி கொண்டுபல படைப்புங்கைப்
நிலவுகளப் படாகமொடு நெருங்கியார்த்
ரிந்நெறியி லைமதியா தேகலுற்றார்
பலபணியுங் களைந்துவிரைந் திடுமின்பாமே
லெனக்கரவா னுனியசைத்து மறித்திட்டானே. 77

ஆனகங்கள் கலகணவென றதிரச்சோர
ராமவயவ ராப்பரிப்பத் தடுக்கக்கண்ட
வானைமுகன் முதற்சேனை யதிபரோடு
மமரரெலா முடுகியெழு மளவிற்பாயுஞ்
சேனையிறை யெம்பெருமா னுளந்தேர்ந்து
செங்கரத்துப் பொற்பிரம்பை யசைத்துநின்மின
மோனமுட னெனக்குறிப்பி னுணர்த்தயாரு
மொய்யமடங்கி வாய்புதைத்து நிலைத்திட்டாரே. 78

விபுதர்தா வேகமடங் கியதுவெய்ய
கதிருவர் கருவமயங் கியதாஞ்சித்தர்
தபுதலறு வெந்திறலுஞ் சமழ்த்ததோய்ந்த
கடலெழுவிச சாதரரின் யனனனத்தி

னடரியிந்த சிறைவளி பயாந்தகந்தி
ணனைன்றனெ நதெகாவியும வலாரிபெறு
மிபாழுதிகி யிதேமயினிற மிகநதவிபன
னி நதெசிநகி னெழுமவிரைகா னெடாடிககிறறம்மா. 79

வேறு

பறவையின களரவ மடங்கிப பாயசினத
தெறுமவலி யடங்கவே மறதல் வெண்ணறு
மூறுவிலங் கோட்டமு முடங்கி யாருதத
தெறிதரு கமனமு மின்றி யெங்கணும. 80

தருககளி னிலைகளுஞ சலிபபொன றின்றியே
யருககிள ரோவிய மென்ன யாவையு
மிருககவுந திரையடங களகக ரென்னவே
மருககமழ் துளவிறை னசைவின மன்னினன். 81

கயிரவத தணங்கினின் கணவ னங்ஙனம
வயிரவத் தெழுந்துபூண் மலிந்த பேழைபைச்
செயிரறக கொண்டெழிற செங்கண மான்முகின்
மெயினுறப் புனைபணி யடைய மீட்டரோ. 82

பரிததுயா பதமருண் மூல மந்திரம்
பொறித்தொளிர் மணிவிரற பொன்னன் மோதிரம
பிறித்திடப பெயாகலா துணர்ந்து தனபவிற
கறித்திழுத் திடுதலுங கனிததுக் கண்ணனும். 83

நந்திருக் கவியனை வெனந வின்றருள்
சிந்திடுங் கடைக்கணி னைக்குஞ் செம்மையிற்
புநதியின் மெய்த்திற மொருங்கு பொங்குமச்
சுநதரர்க கபபெயர் சொல்ல லாயதே. 84

கலியனுங் கதனையுங் கழற்றி யாவையும்
பொலிதரு பேழையுட் பெய்து பூட்டிடா
வலிகொடு பெயாத்துமவ வயிர மஞ்சிகை
சலிவறக் கிடக்கமெய் சலிததுச் சிறியே. 85

புரோகிதனா யகாந்து மாசறு போகத்து
வராவதை மந்திரத்தை யென்ன பந்திர
பாரவினை யதனைப் பென செயிர்ப் பாபந்துக்கிவ
விராவிட முறைமையின் விராய கென்றனா 86

ஐயயான வநூரவ ராளிகருந் திகைக்கினை
குப்பயவில் துவாதகிப ருகி பொபோறினை
பொய்யிலா மந்திரம் புகல விதத்தி ரு
மெய்யனே வல்லவ னென்னவ மூங்கினன. 87

மிழற்றலு மினிதமால் வதன னோக்கந்து
வழுவறு மகிமைதை யறிந்து பேழையில
கெழத்தகு மறையெனக கியம்பு கென்றதைச
சுழற்றலு மணிவண னைத்துச சொல்லுமால. 88

புலியினேர் புகலரு மதுகை மனனுவெங்
கலியனே கழறுது மதனை யிஙஙனம
பொலியினே ரிருமபுனல படிந்து போந்துநீ
வலியினே நின்னது வயமுறு தரோ. 89

என்னவப பராந்தக னெழுந்து பாஙகரின்
மன்னுமோர கயத்தினை மணந்து பூம்புனல்
பனனிரு நாமனைப பரவி யாடிமீண
டன்னவ னருகுற வகங்களித தவன. 90

கரையறும பவககடல கலஙகு மூழகியே
புரையுறு மவாககரை புகுததும் வன்மையா
முரைபெறு நாலிரண் டெழுத்தி னொன்றுமாம
வரையிறு மநதிரங களுககி ராசமாம. 91

ஆரணப பொருளெலா மகத்த டக்கிய
நாரணன் பகட்டையே நவிற்றுந் தன்மைய
வேரண வெழுத்துகண் மூன்றங் கேய்ந்துள
காரண பிரணவந் தலைப்பிற் காணுமாம். 92

எய்திடுங் குறிபிழைப் பென்று மெய்தரு
மெய்திகழ் சனகியே மேவு நாயகன்
கயதனின் விடுபடுங கணையிற் சொலபவர்
செயதிடுந் தீவினை செருக்கற் பாலதாம். 93

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 94

வேறு

தீய[illegible] கோரங் கெடுத்துயர் பூண்டனன
கவ்விய [illegible] காரங்கழுன நெடுமைய
திவ்விய நாமமாகத் திகழ்தட [illegible]
செவ்விய மந்திர முதலை நத்துமுக காட்டுறை 95

மறை[illegible] நு வாட்சேர பழமையமை நெறிமுறைச
நறையமலர் மணமுரா நசைமேயா டனறுதாண
பிறந்தது கோதையுட பின்னைநத்ததுத தானவா
கறைகெழு படைக்கோா ரைநதுமின காவலுட. 96

நாமகள கணவனை நாரியா கனறுக
காமமிகு திடுதறக கநதனுக கதிபனை
பாமனை பூநதகனை பிவாழுதற சுரசேலா
நாயமா விரநதி நாவினிற பாடவுட. 97

செனனா தனவலச செபவிச யன்பூத
வானவா ளிததிய சூரிய ரஙகரம
மேனகக குவிகொளா மிதமறங குணமெலாங
கானமா பினிதுறக கவிதனிற பாடவுட. 98

தரிசனத தநதிடத தாமரைக் கண்ணனைக
கரிசகன் றிகெணிற கணடதும புளகமெய
வநசலங் தனனிலா னநதமன மறைதரக்
குரிசிஞந தனைமறந் துளளகங கூதரும. 99

வெளளவா னந்தமே விரிபெருந் துதியுரு
வுளளதாமப புநமெழுத தொளிருமேவ றறைதாத
தெளளுடம பெரியதற றிருமொழி யாதியாங
களளருந தொழுதநா லாறுடன கழறினை. 100

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 101

வேறு

ஆ[illegible]
யாயிருந்தா னக்கட்டத்தா டாடனுப [illegible]
தாபத்தி ரு வெட்டெழுத்தா ரேறுபவித்தா னென்றனக்குச
செடப்பொ ருணமலடி [illegible]ரைத்து செ[illegible]னரு 102

செள்ளா ரமுதினினி ரைசுவையே மிக்கொழுந்த
தொள்ளா யிரங்கவிபு ரெல்லாக [illegible]ணி பிழைக்கொ
னெள்ளா திவருமொரு தாழ்நெட்டி [illegible]பதியைக
கள்ளா வினைதுளவக் காரங்கன புன மொழிந்தான. 103

எம்பெருமா னென்றவெழி லீரைந்த வதரிப்பை
யம்பாதொழு தாழ்றூபத தொ நானக ரங்கவிப
லிம்ப ருபவருளி னறதிரு வீரைந்தின
வம்ப விழுஞ்சோலை யரங்கனடி வாழ்த்தினனால 104

பாம்போ டொருகுடியிற பயிலு பவன்போலுந
தீம்பா யெறிவளியிற றிகைக்குங்க லம்போலும
போம்போ புனலலைக்கு மாறுறங்க ரைபோ நந்தி
யாம்பால தின்றி யடிசாயும ரம்போலும். 105

இருதலையுற கைக்கிடையி லெங்குமபு மூபபோலும்
வருபுனலி னீர்ப்புணடு வாடும நரிபோலும
எரிதருதா பத்திரப மெனுமலைசேர் பவக்கடலுட்
கருக்குறுமென றீவினையைக களைநதளித்தி மாயவென. 106

குறியதொரு தாண்டகத்திற கூறியெழு கூற்றிருக்கை
நறுமலரின் கைப்பிடித்த சாரங்க நாதனினை
யறிவுதனிற கண்டடியே னனைந்தங் கொள்வதுபோன
முறைதனிலுன் பணிபுரிய முனனுமெனறு நிறறியென. 107

பெரியசிறுத் திருமடலக ளென்னும் பெருநூலக
ளரியபுரா தனபுருட னடியேனபெ ருமபேறறி
னுரியவுபா யாந்தரமா யுறறு னெனவனறித்
திருமா மணவாளன திருநெடுந்தாண் டகமதனில். 108

[illegible] நெலகா மளிததாமெனன
[illegible]
[illegible] தாணமறைநகட கஙகமெனப
[illegible] பபயபகாநதா ரெயயமடையே 109

பார்சகளி [illegible] ஆழராஙகன
[illegible] மடை நபமாழவா ராதிபாக டாஙகளிககக
கோ [illegible] கேடடுகதது ளிகதுராமு
[illegible] பனனரிய ந நெந்துக டைககணககக 110

[illegible] பநதமனு [illegible] யாதிபந
[illegible] செவிமேறக வததமனு மிககமேன
[illegible] மெய்யடிய வநணமனனுஞ சிறபபுடையான
[illegible] ராமசொழிமைச செபபுகையே 111

எனறேபபகா நதருளி யெநதந யாதிபாா
பொனறோ சுரகணஙகட குறற விடைபருளித
தனறேப பறவைமிசைத தனபரிவா ரஙகளுடன
நனறுய மளிமாடப பொனனரஙகங கூடினனால. 112

19-வது சருக்கம்

உரையுணரா தழலகிற்பீ றண்டென்றுணரு தமமிறையு
மணமுனகடந்த மாலநளான மனனுமுலகி லெனபபழநால
கணமுனகழறக கணடிருநதுங கணணனகழலகள கருதியிடாத்
திணமைபிடிதத பிடிதளரா விடஙகாககுறற திறமானும. 1

கோயிலெனநத குரைகழலன கொறறககலியன் குளிர்புனலசூழ்
செயவரஙகன விடையதநளகொண் டிமையோரேததுஞ சேடகிரி
மேயவனாமென மஙகைமண வாளனமினிரும பதமபணியக
காயுடபடைஞ நுடனபோதக கடுகிவடபா னடநதனனால. 2

சினனாளகனறோ தினமருககன் சிரமேனிலவு நணபகலிற்
பொனனுடனைய கசசிநகாத் தெனபாறபுனித நீரொழுகும
மினனாவெளளி மணலசெறியு மிருந்துபாநத பாலாறறின
கொனனாகரையிற கூடியவண கூாநதவெயிலில வெதும்பினனே. 3

செறுவினார் ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 4

[illegible]
[illegible]
மாராநடையிற் றுளாநக்கொ நதனை டைகைக... [illegible]
பாராவழிச்செல பாதத்தெனப பரகாலன்முன் ... [illegible] 5

கள்ளக்கிழவன் றனக்கேயென கண்டுவிட்டு ... [illegible]
குளறுப்பதோர் ... [illegible]
குள்ளச்சுவடு பெதுவின்று ... [illegible]
மெள்ளத்தனைப மிசைபிறழா தெம்பாலு ... திசைததிவைட்டே. 6

யானுமென்றன் வாகினியும் யாதுமந்தத் தனக்கேயாய்
... [illegible]
மேனினவருள் ளருளுவையென மிசைதருபபிழைத்து மெனபபெரு
முனைனுவநது தாரபதியே தருமென்மொழிபைச் செவியுறவாய 7

அரிதாரகையின் றரித்திய மரிமாகரண மரியோக
மரிவாரமிதி னையமிலை யறிவாய்ந்த வடிசிலுமுன்
பரிவாரமதற் கொருசிறிதா மேனும்பகுத்துப படைப்பிலெனத்
தெரியாவெவ்வோர் பிடிவலசி தோங்கெதலோக்கு மளித்தனனே 8

அந்தவன்ன மனைவாகு மிருமூன்றுறுசி யமைந்தபல
விந்தையாய பணிகார வகைபாயோரை விதமபலவாய
முந்தவிரமப நாசிவழி முன்றின்னவிழும புறம்போதத
தந்தமவயிறு தடிப்புறவே யநதககரணை தாஙகளித்தார். 9

சடையாக்கந்த கனுமாங்கே யருந்திக்களித்து விண்ணவரும்
படையாபபகடார பானமையினை பதிபெதிங்கு படாநதிதவன்
கிடையாவுன்னை மணதகொளிரும பெயரதென்று கிளக்கவைம்
படையாநான்கு கரமூன்று குணவிரவிளையாட டொருவனுமே. 10

தணணிததிலவெண ணிலவெறிக்குந் தந்தத்தொளிபா மினனமுதின
மணணுககிறைவை யாட்டுவபோன் மலாநதமுகததின மனுநெறியா
யெண்ணுககியலா முடலையினிக் கசசிநகாககுண் மேலபாலில
வெணணாற்சுவையி னேங்குமொரு விமானநிலயத் துறைகுதுமே 11

[illegible] 12

[illegible] 13

[illegible] 14

[illegible] 15

[illegible] செறிந்தான். 16

வேறு

[illegible] 17

திருவோர் சீனப்பகானத்தொர [illegible] யகனு பாறு
வருமன மாக்கமண [illegible] டற்கெனு மிட [illegible] தியற்ப
பெருந்துறை செல்வர் கோவிந்த தாவெனும் பெரிய வாரப்பு
மிருபூக வர்பன் றொக விசைத்திடு மறையின மாமே. 18

வரையெலா மலிய மனற்ச சாமிபுட் கரணி யென்னும்
பரைபறு கபத்தி னூடு பொதுளிய மலருஞ் செய்ய
மரைமலர் விரையை யேந்தி யிளவறி மலையி னெழுகும்
விரவிய வமரர் இனப மெய்திட வீசு மென்றும். 19

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

முடிமிசை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 21

கதிரவ னுதித்த [illegible]
மதிநிறை [illegible]
தனைநிலா வெறிந்து மேலை [illegible]
விதமணிப் படமே [illegible] விரித்தென விளங்கு மன்றே. 22

இன்னுயிர்த் தகைய வாட்டு கிளைகிளைத் துவள வாடத்த
பன்னகப் பதியின் வெருவி வாதரால் பழுத்தன் னன்னிக
கொன்னவின் முன்னவா ளாழ்வார் தலைப்பப் பொருப்பின் பாங்கர்
மன்னினர் திவச மூன்று மாபவன் மலர்த்தா ளெண்ணி 23

வேங்கடக் கிறைவன் பாதத் தரிசனம் விண்ணப்பம் செய்யப்
பாங்கினிற் பயிக்கு மென்று பரிந்தவ னுரைப்ப வுந்தத்
திங்கனூர் திருவாசன் மருவுள மிரங்கி யாழ்வார்
பாங்குற வெழுந்து முன்னாம் பழிச்சுறத் தொழுதன் றன்றே. 24

நிதிகொண்ட விதமே வெண்மை கொண்டதத் துவளைப் போக
மதிகொண்டு நந்திக வொன்றை யானைப்ர மோத நாவால
சுவைகொண்ட பொருள்கள் சுவைபடத் துதிக்க மாய
னதுகொண்டு கடைக்க ணித்தே பாங்குடன் மைந்தானன்றே. 25

அங்கிருந் தகன்று பின்னர் நடைபெற்ற சுற்றுச் சூழக்
கொங்கிருந் தலர்ந்த தாரான் தென்முகங் கொண்டு மீண்டு
தங்கிருந் தடத்தில் விண்டு தலைமேல் தொழுது போந்து
பொங்கிருந் திருவரங்க மெனும்பதி புகன்று புக்கார். 26

தானுசென்ற தடத்தி னுங்கா ங்கடிய தனத்தி னோடு
மானசென்ற வழியிற் சென்றோன் வழுத்திய வரங்கன் பாதம்
வானசென்ற மறையின் னோதி வணங்கினன் பணியின் வண்ணம்
நானசென்று மீண்டு நெஞ்சு மகிழ்கென நவின்று நின்றார். 27

நின்றவர் தம்மை யாய னிளக்கடைக் கண்ணி னோக்க
வொன்றியக் கருணை யாங்கே பொங்கெப் பிழைக்க வுன்னி
மன்றலா ரகன்று செப்ப மடைப்பள்ளி முதலா யங்குத்
துன்றிய பரிசை யானந் துன்றுறப் புரிந்து போந்தார் 28

பரிசையங் கொருநான் காய திழைக்கையிற் புவியி னூடே
கரிசகன் றொழிய நோற்று மொருமுனி யிறையைக் காணு
வரிசையிற் பணிந்து யோகம் வல்லனே பயிற்றீ தைய
தரிசனஞ் செய்தத் தெந்தந் தனைத்தலைத் தகவி னீயே 29

ஆடிய புனிதத் தீர்த்த மெவ்வள வவையு மெல்லா
நீடிய வருளிற் சாற்று கென்னவவ் னிலைவும் விண்டு
நாடிய தலைநூற் றெட்டி னானகண்டு தொழுத் தைய
வாடிய விறலவ தின்றே யாடிய புனலு மென்றான் 30

இருசியின் பணியி டேற விருடியை யினிமை யாய
செஞ்சொலாற் கூற்ற வப்பால் செய்விதி யுணர்ந்து வாழ்வார்
மஞ்சுள முனிவ னனும் பனிவரை மிசையின் மேல்பா
லெஞ்செறி முழையொன் றுழ மாயுள் தத்தனக் கணமமா. 31

பொன்னென் தூரத்தைப் போழ்ந்து பொலிதரு முகில்கள் வாய்ந்து
மின்னிருங் கரமோ ரெட்டின மேவுவார் விழைம றந்து
மன்னுமெய் பெருமா னுய நரசிங்கன் மறைசொ லோத்தி
தன்னைநீ யறிபாய போது மென்றனர் தடங்கை கூப்பி. 32

பரசித் னுரைத்த மாற்றம் பட்டதுஞ் செவியு னன்னோன்
விரைவுட னெழுந்து போந்து விழைவுடன் குறுக வாங்கே
முரசித னடியன வாத்தை மெய்யம்புற விழைப்ப லென்றவ
வரையரு குகையி னூடே வைகினன் வழங்கும் வண்ணம். 33

கண்டிர ணியனைக் காதுங் கண்டீர வமதை யோகி
கொண்டிறும் பூதுநீடக் குகையுழி யுறைய வீங்கே
விண்டுறை யரணக ளாற்றி விண்டனன் பணங்க ளெல்லாங்
கொண்டனன் சீர்த்தி வாசக் குமுதமா வல்லி யாளன். 34

பின்புமுன் னுய தோங்கிப பிறங்குவ திழைக்கக் கையிற
பொன்சிறி துள்ளல லானுய்ப்ப புந்தியி னுணர்ந்து கள்ள
மனபெருந் திறலார் தம்மை மறைவினி லழைத்து மாயன
றனபெரும் பணியீ டேறத் தடஞ்சிறி தறியேங் கண்டீர். 35

திருட்டினும் பாட... றையுந் [illegible]
தெருட்டிடாத் தெளிந்த [illegible] திருத்தியாத் [illegible]
விருட்டினு மிழைத்த தென்னு [illegible]
வெருட்டிப மிட்டுமாற விளாசு [illegible] விளம்ப லுற்றார். 36

மாதவன் பணியின மனமு மாதரா [illegible]
பேதையார் பிறப்போ தைய பெற்றவ ரிளமை [illegible]
காதவன் பிறப்ப தனதெழு வடிப்பே [illegible]
நீதிரு வுள்ள மைய னிகழ்மோ சிகரான [illegible] 37

பகலினும பதிகா கைத்துப பறிபபமல கைத்துட் செகை
விகலுறாநு சுவரைக கிணடி கோடி நட பொருளைக காணபான்
பகலவிளைத திடுமை யோடு சலபமின சுடரை மாய்கருநு
சிகதைநீள கயிறு தொணடி யின்னன சிறகக வுளளம. 38

நீகவ லறக கிழபா னீரதிக கரையி லோரூர்
நாகபபட டணமென் றுணடே யதனிடை மறைபை நாடா
யூகபுத் தாகளினபுத்த விமபமொன ஞெளிரும் பொன்னி
னேகியப புணர்பபி னேனுங கொணாதுமீங கதனை யெனறூா. 39

செவிபபுலத தவரின வாயமை யெனுஞ்சுதை தெவிட்ட வுணடு
புவிககிறை பவுததா வேடந தாங்கிவெம புரவி யூாந்து
தவிபபுற வயலாா வீறுந் தானையிற பமந்தின சோலை
கவிககுமப புரியை நணணிக கண்டன னிலயந் தனனை. 40

மாருத மசக மேனு நுழைகிலா வலிய காவ
லாருமக.கருபப விட்டுட புகுதரு மாறற லேலான
யாரிதின் மறையைச சொலவா ரெனநினைந தலமந தநத
வூரதின் முதிய பாண னெருவனை யணுகி மெலல. 41

வானகத தசசன போறறும் வலிகெழுந் தொழிலை வலலோய
மேனகிச சுகதன கோயின மேவரக கரவின் வாயி
ருனகத் துளதோ வெனனத தசசனுங கெமமு னோக
ஞனகத துணர வீஙகு நவினறனா நவில்வன கோடி. 42

புததாதங் கடவுட டங்கும பொனவிமா னததின் மீது
வைததிடு முடியி னின்றோா வன்சிருங கலஙகிழ் வநது
சிததிரத தமைதத தூமபிற் செருகிய முளையிற சோத்துப்
பததிரத் துணாத லின்றிப பிணிததுள ததனைப பறறி. 43

ஏற்பு மூடியின் வாய்ந்த வெள்ளிநற் கட மதனை வாமத்
காற்றுறத் திருகி வாங்கி யதனுளத் தொடரை வீழ்த்தி
யூற்றூறு திறங்கி யெற்ற கொளாம்பப் புழைபோ மிக்க
சிந்து சிறிய காயற் கன்றது செல்வற் றன்றல. 44

என்றவ னுரைப்ப மங்கைக் கிறைவனு மகிழ்ந்து துள்ள
குன்றிடை மேல்பா லேகு மமைய மூங் குறித்து நிற்க
நன்றவற் கிரங்கி னன்போ னரனுமே றசலதி யன்னை
சென்றழுந் திடலு மிக்க தம்மெங்குஞ் செறிந்த தம்மா. 45

வேறு

கள்ளநகுங் காமுகநகுங் களிபுரியுங்
கனவிநளுங் கலந்த காலை
மெள்ளச்சென் றக்கவியன் சிற்பிமுன
மிழற்றியவா றிவர்ந்து சோதி
கொள்ளப்பொற் சிகரமதிற் குலவுசூடந்
தனைத்திருகித் துவக்கை யூடே
தள்ளப்பின் மெலிந்தவுடற் றங்கைபுரு
டன்றனையு நிறைக்கி னானல. 46

அவனடியி லெறிந்ததுகண் டாடகப்பொற்
பதுமையரு கமர்ந்த பல்ல
சவிமழுங்குஞ் செய்பாதித் தாதுவினாற்
சமைந்தபிர திமைக ளஞ்சி
யிவையுதவா லோகமெம்மை யெடுக்கற்க
வென்றிரங்க விரணி யத்தைக்
கவனமொடு நோக்கவதிற் கலந்துள்ளான்
கனகவுடற் பயனீ தென்றே. 47

கோண்டுவெறுப் பிகந்தகல விக்கிரகந்
தனைக்குதித்துக் குசலன் மேலாற்
கொண்டுவந்த வட்டமதனிற் பிணித்ததனைக்
குறித்திடமேற் கவிய னீர்த்துக்
கொண்டருளிப் பின்பிழிந்தோன் றனைவலிக்கக்
கோபுரமுன் னிழைத்தோன் சூது
கொண்டிழைத்த கைத்திறத்திற் பின்புழையுங்
குறுகவவன் கொள்ள லின்றே. 48

எவ்விரகா லென்செய்து மைத்துனனை
மேலெழுப்ப வியலா தாழ்வான்
கவ்வைமிக்க கருத்தழிந்து கண்ணருவி
காயமெலா நனைப்ப மாழ்கி
யிவ்வினையே னென்செய்கே னென்றேழா
வினியுனையீங் கிகந்து போதல்
வவ்வுபொரு ணன்றொழிலுக் கூற்றமே
யாமுய்யும் வகைவே றின்றே. 49

எனவிரங்க வெதிராச னெனுமவனு
மெழிற்கலியா வினிநீ வேறு
நினைவின்றி யென்சிரத்தைக் கொய்துகொடு
நீளரங்கஞ் செல்வா யென்னக்
கனலெரியுஞ் செவ்வேலைக் காதினுழைத்
தாலதுபோற் பதைத்துச் சோரும்
வனநாறுஞ் செவிகளைத்தன் வண்கரங்க
ளாற்புதைத்துப் பொருமு வானால். 50

உயிரனைய வுளையிழந்து முயிர்பிழைப்ப
தென்னைநா னுறவின் மிக்காய்
செயிரறுநற் குணமணியாய்ப் பாகவதக்
கைங்கரியச் செல்வி யாகிக்
கயிரவமென் வாயினளாய்க் கன்னலினின்
குதலையளா யாண்டா ளென்னும்
பெயரினையு முடையவெழிற் பின்பிறந்தாள்
வைதவமும் பெறுத லென்னே. 51

இனியரங்கன் கைங்கரிய மேதுக்கிப்
பொன்வடிவப் பாவை யேதுக்
குனையிழந்திங் கலமாவோ ரவனையான்
திருவுள்ள முவந்த வாறென்
றினைவதுகண் டெதிராச னின்முகனு
யூக்கமுட னெழிற்கை கூப்பி
வினையெருவும் பாகவத சேகரனே
பேதையினி விம்ம லென்னே. 52

திருமாலி னருளகொணடன றவன்கரத்துத
  திண்டனுவி னருச மாய்நீ
யிருமாவிம் மணமெணழுந்து சேதனாக
  ளீடேற விலகா நின்றாய்
பெருமாளின பணிதனக்கிப பெருமுடைடநாற
  றந்ததும்பு முடலம் விண்டு
வருமாவின னரியபத நானணுகி
  னீயதறகு வருந்த லென்னே. 53

மினனனைய நிலையிலலா மெயயிருந்தென
  றெமமுனனோ மிழற்றக் கணடு
நினனனையா ரிதறகழுஙகனெறிமுறையோ
  சிவிமுதலோா நிலமீ தனனு
ளினனனைய தநதனுவை யிழந்தனரெ
  சினனெறியி லிணைமே லில்லாப்
பொன்னனைய திருவரஙகன் பொருட்டடியேன
  போகருவதும் புதுமை யொன்றோ 54

கஙகுலினிக் கழிநதது நீ காாவண்ணற்
  காபபிதமென றெழுநது தாழா
திஙகடியே னினசிரத்தை யீாநதெடுததுத்
  திருவரங்க மெழுந்து கோயி
லெஙகுமெழில குலவுவகை யிரும்பணிசெய்
  தொருதிருவை குந்தமேறி
னங்குனை தடிபணிவேன கடுகவினி
  யறிகுதியென றுைதல செய்தான். 55

எம்பொருமான் றிருவுள்ள மிக்குளதா
  லெழிற்கலிய னவதா ரஞ்செய
திம்பருய வெழுந்தமையா லிதரகதி
  யினமையினு லிறுகி யுளளக்
தன்பெரிய கரவாளங் கையேந்தி
  யதிராசர் தருமுப் பாதத்
தம்பெருவி பூதியிறை நீயன்றோ
  வெனக்கிளர்ந்தா வேசங் கொண்டு. 56

அவன் சிகையைப பறறிவலித் திடககைகொடு
பொனனரங்க மமாநத மாயா
விவன்றனுயிர்க் கடைக்கலநீ யென்றிறைஞசிக்
கந்தரத்தை யீரநதா னஙகே
யிவாதருமோ திமனெருத ஞதியிமை
யவாவியந்து விழைநதெங் கேனு
மவிரசியி னஞசிரததை யளிபபவனு
மறுபபவனு முணடோ வநதோ. 57

நஞசுயிர்க்கும் வெமபணியி னடித்தரிய
துயிலபுரிவோற கிதுவு மினபம
விஞசுமொரு விளையாடடோ வெனவிரங்கி
யவர்பபழிசச மஙகை வேநத
னஞசிரமு மெதிராச னுடகவிக
கிரகமுஙகொண் டகனறவவூரை
நெஞசுழல வததலைபை நெறியநகோர
புதரிடையின் மறைததுச செனறன. 58

வேறு

இங்கிந்த வண்ணமாக வெழிலசேர ரங்கததிருங்கோயி லுட்
கொங்கம்பு யந்தங்கு திருமாது கொணகனமு கஙகணனுரு
நங்கணவ ருமமன்பி ளங்தொணடி மைக்கசசி ரங்கொய்தனன்
றங்கம்பு ரைதங்கை மணவாளன் றனைமங்கை தனகா வலன். 59

நின்னெஞ்ச நானென்று நீங்காது றுமபொனம லாநே ரவே
மெனனெஞ்சென் றிதுகாறு நினைதங்தேன் வெளியாய தின்றே கடுங்
கன்னெஞ்ச னலையேனி யெனையன்று கருதாதி லங்கைக் கனே
பினனஞ்செய பிசிதாச ரிடைநீடி ருக்கப்பி ரிந்தார் வையோ. 60

என்றேசு ளித்தேற விலலொத்த புருவத்தி ணைமின் னிளங்
கன்றேர்ம திப்பொன்னு தற்கண்மு கஙகோடல கண்டெம பிரா
னன்றேந கைத்தெனற னளினபபெ ருங்கோயி னங்கா யுளங்
கனறேல வன்றன்னை யுய்ந்திங்கு றககாணு கென்றங் ஙனே. 61

கனுழன்ற னைக்கூவி யெதிராச னுயயக்க ணத்தேயி ழைத்
துலையுந்த ணந்தந்த வுபர்தங்கை காய்கற்கு றுங்தொண்ட னின்
னிலைகண்ட வன்கணவி டுத்தேகெ னக்கண்ட நிமிடந்த னின்
மலையும்ப றிங்தோட விரைவிற்ப றந்தானம் மறைமெய் யனே. 62

போயவ்வி மானத்து முடிமூக்கி னைக்கொண்டு போழ்ந்தவ குறுங்
காயந்த னைக்கொண்டு வந்தச்சி ரத்திறக லங்கெதம்பி ரான்
பாயனற னடியெண்ணி யிருநானகெ ழுத்தாய மறையோத லும்
போயினனு றக்கமமெ ழுந்தன்மை போலவெழுந்தான வன. 63

தாளவினற வனறன்னை முதுகிறகொ டேசென்று தனமைதது னன
வாழுந்த லக்கணவி டுத்தங்கி ருந்தேகி வருகா விரி
சூழுமம ரங்கபப ரன்பாத மலாகண்டு சொல்லினனபி ழைத்
தெழுந்த னெதிராச னெதிர்கண்டு பரகால னிறுமாந தரோ. 64

கோவென்று கதறிகக ரங்கொண்ட னைத்தென்கு ணககுன றமே
பாவயப ரிததுபப டுதேதனு னைபபங்க யத்தா ளிறை
யெலங்க டிந்துளள நினனெணண ருஞ்செமமை யிதயங்கொளா
வாவிகெ மீளபபி ழைததார வேயைய வருளசெய தனன. 65

சாநதிப னினபிள்ளை தவவைதி கன்பிள்ளை தாமுயய முன்
னாந்தண்ண ருளசெய்த வடைவேயெ மிறகண்ண னவனுன னையீங
கிநதானெ னத்துளள வெலலோரு மானந்த நீாவார வே
தாநதாமெ னததாண்ட வஞ்செயத தகவெனன யாஞசொல வதோ.

பரகால னெதிராசன முதலாய வந்தப்ப ருநதிண ணியா
விரகால யனமூன றுவிழியோனு முதலாய வெவாவந் துநம்
மொருகாரி யததிறகொ ருறுகணவி ளைததானு முவரேபுறந்
தருகாரி யஞ்செயது தளராத ரங்கனப ணிகளாறறு வேம். 67

எனறங்கெ ழுந்தேதத மிருதோளபு டைத்தந்த விரவிற பினே
செனறந்த மிலலாசசெ ருககோடு கண்ணன்கு டியையண மினார்
மினறங்கு சூரனகு ணககுன்றின் மீதேறு பமையம் முறக
கொனறங்கு மாழவானும் பினறங்கு வண்ணங்கு றித்தாற்றி னான். 68

வேறு

ஆடக விக்கிர கந்தனை யங்கோ ரின்னலி ருஞ்சேரு
நீடுவ யற்க ணகழ்நதுபு தைத்தே நின்றிட வங்கதனை
மாடுக லப்பையி னேடுழ வந்த மன்னுப னைக்குரியா
னடிய டைந்தபி னென்புல மீது நாடியி டேலெனவே. 69

வநதச துததனும் சிந்தை மயாநதென விநதையி தென்றுணரா
வெநதமு ஞோர்களை யிந்நி லததை யநதம றுமபகலாயத
தநதமு றைபபடி துயததிட நியாா வநதுத தெதஙியா
லிநதவ ழககினை யிநதவூ ரமபலத தினனிடை வைத்துமென. 70

அபபழ னததனு மாரவாரிக்க மெயபபர காலனுமாங
கெபபடி தன்னினு மிபபகலைக மெறகுறு மெனறு கொளா
வபபடி யாருக வெனறுழை யோரை யஙகுற வைததவனே
டொபபுற வபபதி யேகிய வைககண னுறறது செப்பினனால. 71

நனனெறி துனனிய நலல வகைகக ணண்ணுறு மைவாகளும
பனனிய வன்னவா செயதிய னிததும பணபுற வாயநது ணிந்
தினனல மனனிய வெமபர காலற கிசசெறு வுளளதென
மன்னிய சததிய மாருக வெனமுா மாயன ருநதிடவே 72

துய்ததது மினறது பததிர மினமு தொலகரி யினறதனு
லததிரு மஙகைமன சததியமாட வாஙகவா சொறறிடலும்
பததியின விஞசிய வன்னவன மாயன் பாதமலா பரவா
விததம மாயிடு வெஞ்சப தததின விமமிதம விமமிதமே 73

எமமவா கடகுமுன வாமன னென்பா னினனில மனனவனே
செம்மையி னீடடிய செமமல வனறன காலவழி வநதவனு
னிம்மறை யுண்மையே யாகையி னிசசெய யென்னது கேளிதுவென
றம்மனு நூலவை யாாகள வியகக வஙஙன றைந்தனனே. 74

கோட்டிய ரனனது கேட்டது மஙகைக் கோன தெனப்புகலக்
கேடடது பாதமெ மூநதவ னுசை கெட்டக மீளவுமம்
மோட்டிய ஞரிடை மன்னுமு ராரி யர்சசகன் மூலமதாய
வாட்டறு தன்பிர சாதம வற்கங் கியவ ழங்கினனால. 75

தனபரி வாரமுந் தானும துண்டு தந்தவ தெம்பெருமா
னின்புறு மையிரு பாடல வற்கங் கின்னமு தென்னவிழைத
தனபுறு சுற்றமொ டவ்விர வின்கண் ணப்பொ னெடுத்தகலா
மன்பெரு மணணி நதிததட மீதே மற்றுந டந்தனனே. 76

வேறு

அத்தரங்கி ணித்தடத் தாருமாயன் சன்னிதி
முற்றுமொவ்வோர் வைகலங் குற்றவன்றன் முளரிநேர்
சித்திரப்ப தந்தொழு தின்கவிகள செய்துகொண்
டொத்தசேனை சூழ்வர வொழுகுகின்ற காலையில். 77

தாமரைத்த டங்கணன் றங்குமோர் தலந்திரு
நாமஞ்சங்க மபுரமென்று யாவருந விலுவா
ரேமமார வங்கொர்நாளி ராவிலுண்டெ ழுந்துதன்
னமேவலா ளமைவிளித் திந்தவண்ண நவிலுவான். 78

இத்தடங்கொ டுந்தட மேந்துவில லுங் கையுமாய்
வித்தகத்தி னொருவிறல வீரமுன்னா விழிப்புடன்
பத்திரத்தி னேகுகென்ற றைந்தியாரும் பயப்புறப்
புத்தவிகர கத்துடன போயினன்வ ழிக்கொளா. 79

அந்தவேளை யத்தலத் தமருமாழி யங்கரன்
மைந்தமைந்த சூரனைய மனனுகையுந் தனுவுமா
யிந்தமங்கை மனனவற் கெயதினனவ ழித்துணை
தந்தையைக்கு ளாவரே தங்கிரும பகட்டினா. 80

குமுதவல்லி கொண்கனக் குனிசிலைக்க ரத்தனை
யமுதுகண்ட தெனவுளம பொங்கியைய யாரகோனீ
யெமதருங்கு லத்திறை யெனனகிறறி யெனனலு
மமதயானை மனனைமுன காததமாயன் மொழிதரும். 81

ஐயவித்த லத்தையான மாந்துகாவ லாறறுவேன
வையங்காத்த வனெனன வழங்குவாாக ளெனபெயர்
பொயயிதெனறெ னபபல புகன்றுகொணடு போந்துமுன்
செயயபானு வுதயமபின செயததுமம.றைந்தனன். 82

மாயனமாய மானபின் மங்கைமன்னன் பாலகா
நீயெவண்ப டாந்தனைநீ கழ்த்துகிலலை யொனறுமென
சேயவெய்ய விலலியே வையங்காத்த செம்மலே
மாயமாய் மறைந்ததென மாறறமொனற லிக்கலாய். 83

என்றுபனமு றைவிளித் ததிருமை கண்டுளந்
துன்றிமிக்க விமயிதந் தோனறிவந்த தூயவன
கன்றுகொணடு முன்விளங் கனியுகுத்த் மாயனை
யின்றெமைப்பு ரந்திடற கெயதினனெ னக்கொளா. 84

கண்டுகனன லின்னமிழ் தொன்றுமாது ரியங்கலந்
துண்டுமுண்டு வருநா வோரீரைந்து பாடலங்
கணடரும்ப ருகியா னந்தமாரு மாறுவாய்
விண்டுபாடி யெயதினன் வீறரங்க மென்பவே. 85

திருவரங்க னடிமலர் தொழுதெழுந்து தீஞ்சுவை
விரவுபாட லாறுபல பரவல்செய்து விம்மம
துருகிவிற்ற வளவறும்ப ணப்படைக்கு மூரங்கொளப
புரையிகந்த சினகரம பொலிவிழைக்க வடியிடா. 86

சாலிசாலை மானசஞ் சாலகோபு ராதிகண்
மேலுறும்வ ணம்வளைந் தினனவணண மேவவங
காலையம்பு குந்துவை கறையிலாதி யடியவ
ரேலுமேக தேவனைக் காணுறுதி டநதரோ. 87

விணமணியின் வெயிலுறு விமழுபங்க யமமெனக
கண்மழுங்கி வாடுதுண டததுடனக லங்குறுத
திணமைகொணடொ ருவழி திரணடுநனகு ணாநதுபின்
விணமிடைந்த பொன்விமா னமபிளநத விதஙகண்டார. 88

அடிபிடிக்கு மாறறலசா லாடகளைககொண டங்கிருந
தடுகளாப டர்நதமே லாறுகொணடு சென்றிருங
கடிமலாத்த டம்பொழில் காவிரிதத டஞ்செழித
திடுமெயிலக ளேழ்வளை திருவரஙக மெயதினா 89

எய்தியூகை யாலுணாந தெழ்றகலிய னணுகுரு
மெயதிகழு மனனவன மெலலடிச சுவடுகண
டைதிகழு மதுபிடிதத டைந்தோடி யைந்ததால
செயதியுணமை கணடனா சிநதையையம் விண்டனர். 90

வேறு

மெலல மங்கையா மன்னனை மேவிநீ
நல்லை நங்கன கதொளிற தெய்வதத்
தொலலை யாயப துமையைத் தோன்றுறு
தல்லெ டுத்திங்க ணுகினை யென்றலும். 91

கொண்டு கோபநீ ராருங்க டவுளார்
கண்ட வாறுக ழறுகின் றீறுமை
மண்ட ருங்கிர கங்கண்ம ணந்தவோ
பண்டு பேயிற பயித்திய முண்டதோ. 92

புந்தி போனப டிபுகல் கிற்கிலா
துந்த மூர்முக மாயொன்று ணர்கிலா
திந்த வூரையி கந்துவி ரைந்துநீர்
வந்த வந்தவ ழிக்கொளு மென்றனன். 93

கலிய னேகொணாத துளளது கண்டவா
வலிமி டைநதுள மஙகையின வள்ளலே
பொலியு மெங்கட வுட்குறு பொன்முடி
நிலய மங்குத காததனை நியரோ. 94

ஊடி ழந்தெம தொண்பொற்க டவுளை
நீடி ருககர நீகொணட டைந்தனை
தாடி ருசசுவ னெனது தானுணாந்
தாடு கின்றனங கானுதி யையநீ. 95

உணமை கணடபி னென்றுமோ பொயயெதிர்
ஒணம ணிசசுடா முனனிரு ளொஙகுமோ
தணமை கொணடெம தஙகபப கவனைத்
திணமை கொணடுத வென்றுதெ ரிததனர். 96

களள மினனவா கணடனர் நாமினி
உளள தனமையொ ளிககுவ தொன்றிடா
துளளி வேறு விரகி வருககுவ
மெளள வென்றுது ணிநதுமி ழற்றுமால். 97

நந்த மந்தநவ லும்ப துமையான
சந்த மாய்விர றன்னள வீகுவென
வநது மேலைவ ருடம்வ ழஙகுமி
னிநத வோலையென் றீந்தன னென்றரோ. 98

தந்த பததிரங் கொண்டவா தாமுத
மந்த மறறத டைநதகன றேகலுஞ்
சந்த வஙகுலி தன்னைய ரிந்துவைத
தந்த விககிர கத்தைய ழித்தனன். 99

சிகரி யிஞ்சிமு தலறு செஙதொழி
னிகரி லாதுக லியனி கழ்ததிமேல
புகரி லாதபொ ருள்கரத் தினமையான்
மகரி லாதம னையென நின்றனன. 100

கோயி லின்பணி நன்கு குலவுற
வாய பின்ன ரஃதிழைத் தோரெலாஞ்
சேய யாமிது காறுஞ்செ யுந்தொழிற்
கேய கூலியிங் கீகென வேண்டினர். 101

சிந்தை தேறியச் செலவனு நந்தமக்
கந்த மில்பொருளோவல தறபமோ
வெந்த வூதிய மீதுமெ னவ்வவர்
முந்து சொன்ன தருள்கென மொய்ம்பனும். 102

வமமின் பொன்னி நதிக்கு வடகரை
செம்பி னததிரு வெள்ளறை சோநதுநந
தம்ம னபபடி தநதிடு துமமெனப
பொமமெ னப்புறப படடனர் பொஙகியே. 103

அந்த யாணர னவரை யுமவிரைந
துந்து மம்பியி னேறறியொ ழுகுறாஞ்
சநத மாததி யேகுஞச மயமல
விநதை வெள்ளத திடைகவிழ்த் தானரோ. 104

நாவி கர்க்கு நவினறதின் முன்னரே
மேவி வேறவா தந்ததின் மீண்டுடன்
தூவி யன்னமு றஙகிருந் தணபணைக
காவி வாவிய ரஙகங கலநதனன. 105

மீண்டி டாத கதியை மிடைந்தவச
சேண்ட யங்குமெ யிறபணி செய்தவ
ராண்ட பெண்டிர்கண் மக்கள னைவரும்
மாண்ட தம்மவர் மாயம றிந்தரோ. 106

வாய டித்து வயிறு மதுக்குறுப்
போய டிக்கண் விழுந்துமப் புங்கவ
னீய டித்தெமர் நீணதி வீழ்த்தினை
யேய டித்திடெ மையுமென் றேங்கினர். 107

கண்டு காமருங் காமுறுங் காளையம்
மிண்டு செய்யு மிடுக்கரைத் தேற்றிநங்
கொண்ட கொண்கரை நாளைக் கொணர்வனீ
ரண்டு நுந்தம் மகமென விட்டனன். 108

விட்ட ரங்கன் விரைமலர்த் தாணினைந்
தெட்டெ ழுத்தைப் பலவுரு வேற்றியிக்
கட்ட மென்னைக் கலக்கி யடாவகை
வட்ட நேமிய வந்தருள் செய்குவாய். 109

வீட ணற்கு விழுத்திரு தந்தவெம
மாட ராவணை யாயென வேத்தவத்
தோட லர்ததொடைத் தோன்றல கனவிடை
யேட விழ்துள வன்னிதி யம்புவான. 110

வேறு

எம்பக ணொரந்து சீவ ரெழிற்பத மேறும் வண்ண
மமபுவி யெழுந்த சீரா யழுங்கலை யவர்வந் துனபால
வெம்பிடின் விடிய வன்னோர் விழுநதி யமுதிறுடி
நமபெரு நிலயந் தனனுட் பிரணவத் தருகி னண்ணி. 111

துஞசிய தமரி ஞமந் தூய்மையின் விளிக்கும் வண்ண
மஞசலை யறைதி யென்ன வாங்கருந துயிலவிண் டாழ்வான்
பஞசவா மயிலுக காடை பாரமின் றருளுந கண்ணன்
மஞசுள வருளை யெணணி மனமகிழ்ந் திருந்தா னன்றே. 112

புலரியி லெழுந்தபபோன தொழிலரின் றமாகள் போந்தெந்
தலைவரைத தருதி யெனனக் கலியனுந தனைவி னீவி
ருலைவரும பொன்னித் தெண்ணீ ருவபபொடு படிந்து தூய்மை
நிலவுற வம்மி னெம்பா னிகழ்த்துது மெனமற றுங்கே. 113

சொலலிய வணணை மன்ஞா தூயநீா தோயந்து மீள
மலலடு புயத்து மங்கை மன்னவ னவாகொண் டேகி
யெல்லெறி ப்ரணவத் தெம்ம ரஙகனின விமான மெய்தி
வலலைநும் மிறந்தோர் நாமம வாய்விடுத் தழைமி னென்றான். 114

என்னலு மிருகை கூபபி விளித்திட விறந்தோ ரெல்லாம்
மின்னிய விமான மீதே தென்புலத் தவராய்த் தோன்றித்
துன்னிய தமரைக் கூவித் தொல்லைநல் வினைமுன் செய்த
தின்னெழி லரங்கத் தம்மா னிரும்பத மிணைத்த தெம்மை. 115

இத்திருக கலிய னுலெம் மிருவினை யகன்று மீளா
முத்தியின் பருந்து கின்றோ நீருமிம் முனிவன் பாதம்
பத்தியிற பணிந்து வாழ்ந்து மிறுதியிற் பரந்தா மன்றன்
சத்திய வுலகஞ் சார்ந்தே யவணமை யடைதி ரென்றார். 116

ஈங்கவர் தெருள முன்ன ரிசைத்துடன் மறைய வின்னோ
ரோங்கிய வுவகை விம்மி தங்களுக் குறையு ளாகிப்
பாங்கினிற் பரகா லன்றன் பதமலர்க் கடியராகித்
தாங்கின ரரிய வின்பந் தழைப்புறச் செழித்தார் மன்னோ. 117

ஆண்டொன்று கழிந்த பின்ன ரறவன்ற னடியா போந்து
காண்டிடக் கலியன் புத்தன் கடைவிர லதுவொன றீய
மூண்டிடு சினத்தி னனனார் சென்னியின முன்ன ரேகி
நாண்டுறந் ததுவுஞ் சீடடும் வைததனர் நவின்றா ரெல்லாம. 118

புலிகொடி யிறைவன பொங்கிக் கலியனை விளித்து நீமுன்
னளிததிடு முறியின் வண்ண மளித்திடற் கெனன வென்னக்
கலக்குறு கருததி னுயநீ கணடிறந தமாந்து நோககின்
புலபபடு மதன்ற னுண்மை யென்றனன் புகழின் மிககான. 119

கொறறவன் சிறிது சீடடைக் குறிததுநோக கினனு யந்தக்
கறறவன் கருத்தைக் கணடு முறுவலித தைய காணீ
யெற்றிருங் கடவு ளால யததிடை யிலகுந் தெயவக
குறறவிம பததைப போழத னூனெறிக குறுவ தொன்றே. 120

எறகுமிப புவிககு மாகா திஃதெனக கலிய னைய
நிறகுள நெறியின் ஞான நோபடு மெனது கேணமோ
பொற்புறு மறைநெறிககுப புறம்பினர் வழுததுந தெயவ
விக்ரக மதனை வீடடி னூறெவ ருழையு மினறால. 121

எனமணிப் பணியன் மற்று மிலக்குமிக் கிறைவ னேயவ்
வனந்தலோ சனனும் வநதிங் கவதரித் துளதி னந்தக்
கனகவிம் பத்தைப போழ்ந்தால் கலைக்கடல் கடந்த நீயவ
வனகனுஞ் சுளித்து நின்னை யருள்கெட வகற்று மன்னே. 122

தெரிந்தவ ரிழைக்குந் தீமை திண்ணிதென் றுரைப்ப ரென்ற
முருந்துறழ் முறுவ வல்லி வல்லியின் கொண்கன் முன்னி
யிரிந்திட லிகலோ ரேந்து மில்கயிற் கரத்தா யென்னிற்
பரந்தமர் தைலம போலும் பரந்தாம னெங்கு முள்ளான். 123

அவனல துலகி லொன்று மசைதலின் றுயிர்த்த லின்றாற்
புவனமூன் றொடுங்க வாட்டு முப்புரத் தவுணர் புந்தி
கவிழ்தர வவனே யந்தக் கடவுளா யுதித்தா னேனுந்
திவளொளி யறிவி னூரத் தேவனை வணங்கல் செய்யார். 124

இன்னுமொன் றியம்பக் கோடி யெம்பிரான் வசன மைய
பின்னுகன் மறையின் மாறுஞ் சமயங்கள் மேவு மென்னை
யன்னவை யிருது காலத் தப்புறத் தகற்று மைந்த
னென்னவாங் கிகந்து வேத நெறியின ரொழுகற் பாலார். 125

எள்ளியிவ் வுரையைத் தேவ தாந்தா மிறைஞ்சு மாந்தர்
தள்ளிய வெனதின் னுணை யகந்தனைத தாங்கிப் பூதி
யுள்ளுறைந் திடுவ ரென்றே யுரைத்தன னருளிக் கண்டாய்
வளனலே யெனவே மற்றுங கிளாந்தனன் வழங்க லுற்றான். 126.

பொழிதரு முகில்போ லார்த்துப புததாவாய் புதைபபப பொங்கி
யிழிபுறச சமய மெல்லாம் பாதல மழுநத வெங்குங்
கொழுமலாக கனையான் றநதை கொளகையே கொழுக்க லாத
மழைசுகம பெருகப பெய்தான மன்னனகை குவிததல செய்தான 127

ஆயிரம் பரம பாக வதர்தின மருநத வூட்டுஞ்
சேயனே செங்கண் மாலுங கலியனென் றிசைக்கப் பெறற
தூயனே னருளி னுலே தொலவினைத் தொடரும் விண்டேன
போயதென னையை மைய பொருந்தினேன் வாய்மை யினறே. 128

உடபகை யுடனே மறறைய புறபபகை யிரண்டு மோடுந்
திடபமாாக துளதி னன்றே தெரிககுவர் தெரிந்தோர் நின்னைக்
கட்கினி துடைய காடசிப் பரகால னெனறே யெங்கும்
புடபக மனையா யெனறு போறறினன் புலவு வேலான். 129

கரடமுற றிருந்து பாயுங் களிறுகண் முதல பல்ல
வரிசைக ளளிததுப போகி வருகென வழியும் விட்டான்
றிரடன மனைததுங கொண்டு திருமங்கை மனனன் பின்னர்க்
கருடவா கனன ரஙகன் கழலிணை வணஙகி மாதோ. 130

ஓஙகார விமானத் தூடே யுரகபோ கனையை யென்று
நீஙகாத நிமல னநத நியமன மியைந்து தன்பாற
பாஙகாய பரிவா ரங்கள புடைவரப் படர்ந்தான செய்ய
தேஙகாயின் பொழிலகள சூழந் திருவாலி நகரை நாடி 131

வேறு

பனிமலையு யிர்த்தவெழிற பைங்களி யளித்த
தனியமத ருந்துதிரு ஞானமுனி தானுங்
குனிசிலைவ யக்கலியன் கொற்றவன வைக்கண்
ணினிமைபெறு வாதவமர் புத்தருட னேனறே 132

வென்றவரை வேந்தனுத வின்பரிச டைந்த
நன்றினைய றிந்தவனை நணணியெதிர் காணப
பொன்றருமின சாலிவிளை பொங்குவயற் காழி
யென்றதிரு வூரினிலி ருந்துபுறப் பட்டான். 133

காகளமு தறகருவி காதினேரி ரபப
வேகுவழி தன்னிடையெ திாபபடுமி டுககண்
பாகுநிகர் நாலுகவிப பரகிதனைக் காறு
வேகமுறு தன்றுரகம் விட்டருகு சென்றுன். 134

ஈருதகி யெனனவிரு வோருமெதிா பேசு
சீரதொரு வாககொருவா செவவிதின விறுவ
நீரதுத துமபுகலி யனவசன நோநதே
யாரெதிரி வறகெனவ வன்முதம டைநதே. 135

கனனலடு வெமபுகையுங காசினியி னுமபர்
மன்னுமக விந்தனமு மாகமெழ நாளும்
பனனவரு கார்பபருவ மெனனவரும பண்பா
ரெனனகர நீவருக வென்றுபரிந தழைததான. 136

காவலனி லாநகருங் கஞசமறு கயமுங்
பாவலரி லாவவையும பன்னியிலா மனையும
பூவைவணன் பொறபமருங் கோயிலிலா வூரு
மோவலுறு மென்னுமுல கமுறையி னோநதே. 137

காழிநக ருங்கடலவ ணன்சினக ரம்விண்
டுழிலதி னங்குவர யானுளமு மொலலேன்
வாழிதிரு ஞானவென வன்கலியன் மறறும்
வீழமன மொன்றவனீ கேளெனமி ழறறும். 138

ஐயமுனங் தாசரதி யரக்காகுலம் வீயத்
துய்யவன வேட்டமொடு துன்றினனவ வூரின்
மெய்திகழ்கா ழிசசிராம விண்ணகர மென்று
செயயவொரு செந்தலமுண் டாகையின தன்சார். 139

அங்குமது கைடபரை யன்றடுமு ராரி
தங்குமெழி லாலயமுங் தங்கியது முன்னம்
பொங்குமறை யின்புறம தத்தரது போழ்ந்து
மங்கநில மட்டமுற மாடினர்செ ருக்கின். 140

அன்றுமுத லவ்வரியின் விக்கிரக மந்த
நன்றுவளர் பூசனைந டத்துமர புள்ளா
ரொன்றியம னைக்கணுற வைத்துநவை யொன்றுங்
துன்றுதலி லாவகைபு ரந்துதொழு கிற்பார். 141

ஆதலினத் திருபபதியும விண்டுபதி யாமால்
போதுகெனப புண்ணியனும் பொஙகிமனம போகித்
தீதகல வெண்ணெயுனுந் தேவனடி மேலங்
கோதினனே ரின்பதிக மொன்றுமறை யெனன. 142

அபபதியு றைந்தபல சைவர்திரண் டாஙகே
யொபபறுமெ ழிற்கலிய னேடுசெய வாதந்
திபபியக வித்திருஞா னன்றனிடஞ் செபப
விபபெரிய னொருகுறளா யென்றுகவி பாடி. 143

வேறு.

நாட ஞவி நண்ணலா தீய மருண்மாரி
நாடுங் கொங்கு மலரக் குழலியர் நல்வேளா
பாடுங கொற்ற வேறபர காலன் கலியன்சீர்
சூடும் மங்கை வேந்திவன் சொன்ன தமிழென்றே. 144

வீறு ருந்தன் சிருறு காம விதமெலலாங
கூறு நின்றக் கொற்ற மிடைந்த கவிதன்னை
யாறே வெலல வன்னவ னின்னே னருள்வாயநின்
றூறு நின்ற வொண்மொழி யென்னு மமுதுண்டே. 145

பாற்கட றுஞசும் பண்ணவன் றுமேள பரவும்நீ
நாற்கவி யேயிந் நானிலமீது விருதெல்லா
மேறகுநி னககென் றிவவண மேத்திபி வன்மீதோர்
மாறகவி பாட மற்றவ ரெல்லா மகிழ்ந்திடடாா. 146

தன்பான் மிகக தண்மன முள்ள தழைகொண்ட
பொன்பாய் கங்கைப் பூஞ்சடை யான்ற னடியாரை
யன்பாய் நோக்கி யாடுது மீங்கொண் றதுகேண்மி
னின்பா நீவிர் விண்டமுக் காறென் றிசைக்கிற்பான். 147

ஊரு மோங்கும் புகழு மோங்கு முலகோங்குந்
தார கன்னிவ வெண்ணெ யருந்துந் தாடாள
னுருங் கோயி லும்பெரு கசசெய் தவற்கென்றுஞ்
சீருங் குன்று தெய்துசி றப்புஞ் செயுமென்றான். 148

ஆங்கே யந்தச் சைவரெ லோரு மதுகொண்டே
யோங்குங் கோபு ரத்தொடு சால முயாகூடந்
தாங்கும் விமா னத்துட னெல்லாந் தயங்கச்செம்
பாங்கிற செய்தோர் பைம்பொ னிலயந் தனிலம்மா. 149

தன்கா னீரா னைம்முகன ்வணி தழைத்்தாஙக
மின்கா வண்ணன் றன்னை யதறகுண் மிளரசசெய
தின்கா லத்திற கேற்றசி றபபோ வெவவையுந்தா
நன்கா யாறறிப போந்தன ரென்ப நவையின்றே. 150

சம்பந் தன்பின் னுளளமு வந்தே சவிசேரு
மம்பொற பிசச மாதிய யாவு மயலசூழ
வெம்பப் பேணா வீறறு மங்கை மனனேகப
பம்பும் பல்ல சீர்க ளிழைத்துச செலவிட்டான. 151

ஊதக் காள மாதிக டன்பே ருயாவெலலாம்
போதப பாடி யன்பர்கள போகிச சிவிகைககுள
வேதக கோனா ரின்றிரு வாவி மிடைந்தந்த
நாதற காணா நலலடி போறறி யருணண்ணி. 152

சென்றத் தேய நின்றத னேயத் திருமங்கை
துன்றத் தேவி கண்டுகு ருககண் டினைமீதே
யொனறப புலல வுள்ளமு வநதா னவள்பூரித
தின்றக கண்ண னேவலின வணணா நிறைவுறறேன் 153

மாயன் பாத மன்னிய வன்பீ டுலகெஙகும்
பாயின் பாரப் பண்ணுமு னக்கென் றனையந்தச
சேயன் விண்ணி னின்றிழி யெனனச செலவிட்டா
னேயன் னீயென் றன்னதி னிங்கே நினக்கானேன். 154

எண்ணும் வண்ண மன்றிலங் கைக்கண் ணெரியேறப
பண்ணும் வேத நாயகற் குறற பணியாவுந்
திண்ணங் கொள்ளச செயதனை யென்று தெரித்தந்தத்
தண்ணந் தாரா ளேடுடன் றந்தைப் பதிபுக்கான். 155

புக்கங் கேதன் பொன்புரை நாயகன் புகழ்முறறும்
மிக்கங் கோதித் தந்தையுந் தாளு மினிர்மங்கைக்
கொக்குங் காவ லன்னெதிர் வந்த வுயரல்லி
நிற்குங் கும்பர்க் குளளிழிந் திட்டா ணிகரற்றாள். 156

மற்றும் பொன்வி மானமதூடே குருவோடும்
பற்றுந் தேவப் பண்புரு வத்தம் பரநின்றே
கொற்றங் கொள்ளுங் கொண்கனை நோக்கித் திருவுள்ளஞ்
சற்றுந் தாழா தையவ ரங்கந் தனைநண்ணி. 157

ஆடுஞ செஙகே ழுமபண நாக வணைமாலினை
வீடுங் கொளவாய மற்றவன் மிகக வருணமேவி
நீடும விண்ணோ டேகுவ லென்று நிகழ்த்திபபின்
போடும மூதி போதும றைநதா ளுயாவானில். 158

பேணா காலன் விம்மித மெய்திப பிணையனளண்
மாணா தேவ மஙகையென் றனளு ளுடனடி
வீணு மாவ வேவரைய ரிந்தே மகிழ்விறபின
பேணார் பொன்னி சூழும ரஙக மிணைந்திடடான். 159

அங்குப பெமமா னம்மரங கத்தா னடிதம்மிற்
தங்கப பாரம் வைத்தரு வைகுந் தமதன்கட்
பொங்கிக் கண்ணனை பூம்பணி யென்றும புனைநதார
விஙகிப பொன்ன ருசசைய வெனறு மிலகிறக. 160

ஏரா ருள்ளத் தெண்ணியொ ரர்சசை யிடையேதன்
சீரார் சத்தி முற்றுமி ருத்தித் திருமார்பன்
னேரா ருங்க டைக்கணுநேம கழுமாநதே
காரரா காவா ரின்குறுங குடியிற் கழுமுறறான். 161

நம்புந் தாளை யாவரு நாளுஞ் சுகநண்ணும்
நம்பியின் பாதந் தனனை நாடி யவணுழ்வான்
நமப ளுதி தேவரு நாடாத் திருநாடே
நம்பி போக நணணுச மாதி தனிலாநதான. 162

20-வது சருக்கம்

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் வைபவம்

மனித னென்ன மனைவியைத் தேடியும்
பினதி மன்னன் பிழைகண் டெரித்துமென்
றனது தெய்வ வொருமையைக் காட்டிய
வனக னேயடி யேந்தமை யாளுவாய். 1

காரு ணுங்கா விரிக்கரைக் கண்ணெழில்
வீர நாரா யணபுர மென்றொரு
சீரு றணந்தணச் சேரியொன் றுண்டதை
யாருங் கானத் தகமெனச் சாற்றுவார். 2

கண்ண னங்குக கருணைக் கடைக்கணி
னண்ணி மன்னு ரெனுநதிரு நாமமே
பண்ணு மோர பயனறவம பணபுற 3
மெணண றுமபய ஞயங கிலகுமால.

பாலி ருங்கட னீத்த பரன்றனைச
சாலி ருஞ்சர சாயவண் சாந்தததென
றேல யாருமி யம்பவந தீமபுனன்
மேலு றுந்தட மிககதொன றுணடரோ. 4

வேத மாதி விரிந்த கலையெலா
மோதி யங்கை யொழுகுறும் வேதிய
ரேத மின்றொரு நாலா யிரவர்கண 5
மாத வத்து மணநதுறை கிறபரால

அன்ன பாவனர் தம்முள ருந்தவ
மன்னு சொட்டைக குலததினுள் வந்தவர்
மின்னு மீச்சுர பட்டரெ னுமபெயா 6
துன்னி யோரருந் தூயவா தோனறினா.

இத்தி ருத்தவர்க் கேய்ந்த குமரரா
யொத்த நாதமு னிகளு திததனர்
பத்தி யார்படை மனனவன் பததரு 7
ளத்தி மாமுக னஞசமெ னவரோ.

மகதி யாழ்கர மாமுனி யன்னவர்
நிகர றுஞ்சுவை நீளிசை கேட்டலும்
மிகவு நாணி மிளிர்திரு மேனிவெண் 8
முகிலை மானமு ழுதும்வெ ளுத்தனர்.

ஆய ருங்கரு வாய்ந்தவ மயமே
மாய வன்கடைக் கண்செயு மாட்சியாற்
சேய பல்கலை யாவுஞ்செ றிந்துளங் 9
தூய தாகித்து லங்கின ரென்பவே.

தக்க காலையி லில்லறந் தாஙகுறற்
கொக்க கன்னியை நேடியு றைகையின்
மிக்க லங்குவங் கீபுரத் தாய்ச்சியிவ்
வெக்க லைக்குமி றைக்குணங் கண்டரோ. 10

இன்றை விந்தப் பாடையெ னும்பெயர்
மனனு தந்திருக கன்னிகை மாமணி
தனனை வேதநெ றிபபடி தாரைவார்த
தனன மாதவர்க் காங்களித் திட்டனர். 11

ஆட கததின மர்ந்தொளிர் மாமணிப்
பாடு பெறறவர் பண்புறு மில்லற
நாட கததக கனிவியந் தேன்றுற
மாடி மிக்கம கிழ்நதுறை காலையில. 12

பூஙக ரும்புகு ழைந்தொரு முத்துயிர்த்
தாஙக ரவிந்தப் பாவையு மங்கருத்
தாஙகி வையந்த ழைப்புறத் தககவோ
ரோஙகு புததிரன் றன்னையு யிர்த்தனள். 13

இனிய யோகிபு தல்வனு மீசசுர
முனிக ளென்றுமொ ழிந்துதி ருபபெயர்
நனிவ ளர்ந்துவ ரத்தகு நாள்களிற
புனித வேதமு தலபு கட்டியே. 14

கறற நாவலர் கண்டுகே ளிபபுறற்
குறற வாறுவு ணறறுபு யோகமுஞ்
சொற்ற வண்ணம் வளைந்துசொ லிப்புற
முற்று ஞானமு திரவி ழைத்தனர். 15

நாடு நாடுறு நாதமு னிகளும்
பீடு யோகப்பெ ருந்துறை யிவ்வணங்
கூடி நன்கு லவலி லோர்தின
நாடி யுள்ளமொ ருநெறி நன்கரோ. 16

பெண்டு பிள்ளைக ளோடுபி றங்கிடுங்
கொண்டல் வண்ணனி லயங்கு றுகியவ
வண்டர் நாயக னம்மலர்த் தாண்முடி
மண்டு மாறுவ ணங்கியெ ழுந்தரோ. 17

தேவ தேவதி ருவடி நம்புவோ
ரேவ ரேனுமி ருஞ்சுக நண்ணுமா
றேவ லின்றியு வந்தரு ளுன்றிருக்
கோவில் கொள்ளும்வ் டமது ளரமுதல். 18

ஆன திவ்விய தேசம னைத்தொறு
நான டைந்துவ ளருமுன் னற்பதத்
தேன மர்ந்ததி ருமலர் கைதொழு
வான யந்தருள வாயென வாழ்த்தினா. 19

அந்த மாயன ருச்சகன் மூலமா
யெந்த மூர்த்தியி லகுந்த லமெலாஞ்
சிந்தை யின்படி சென்றுதி ருப்புகென்
றிந்து வென்னக்கு ளிர்ந்திசைத் திட்டனர். 20

கடைக்க ணிப்பிறை யும்மவர் கைக்கொடு
புடைப்பு தல்வனும் பன்னியும் போதரப்
படப்பை யார்பல நாடும்ப டர்ந்துசென்
றிடைப்ப டுந்தல மெங்குந்தொ ழுதனர். 21

மதுரை சாளக்கி ராமமே வைகுந்தம்
முதுவ யோத்திது வரைமு தலிய
பதிக ளியாவும் படர்ந்தவண் பாவன
மதுபொ ருந்தும்பு னிதநீ ராடியே. 22

அந்த வந்தத லத்தொளி ரெம்பிரான்
றந்த சேவைபு ரிந்துத ளிர்த்துளஞ்
சிந்து தீவினை செம்புனற் காளிந்தி
யுந்தி யின்கரை யோரம ணுகினா. 23

அங்க ருட்புரி கோவர்த்த னமென
வெங்கு மேத்துவ தின்னிடை வீற்றிடுஞ்
செங்கண் மாலெழு னைத்துறை வன்பத
இங்க ரச்செயல கேண்மையிற் செய்தரோ. 24

பெண்டு பிள்ளைக ளோடுபெ ருமிதங்
கொண்டு வாழ்வுறுங் கோதறும் போதினில்
விண்டு வீரநா ராயண புரத்தனற்
றொண்டர் தம்மைத்து றந்துத ரிக்கலான். 25

நள்ளி ருட்கன வின்னிடை நண்ணிநீ
பொள்ளெ னப்புறப் பட்டுநம் பொன்னெயி
லுள்ள கோயிலு றைதியெ னவ்வவர்
விள்ள வெந்துயில் கண்விழித் திட்டனர். 26

இந்தச செய்தியெ முனைத்து றைவனுக்
கந்த யோகிய றிக்கைசெ யவவன்
சிந்தை யுணமகிழ்ந் தின்னருள செய்துபோய்
வந்தி டென்றுவ ழங்கிய ருளினான். 27

வேறு.

கொணடா ரந்தக் கோதி லளியும் விடைதானும்
விண்டா ரந்த வெம்பதி வாரா ணசிதனனைக்
கண்டார கண்ட பின்ன ரகன்றா கடிதேகித
தணடா வினசிர் தங்குச கந்நா தமுநணணி. 28

அநதச சகநநா தனனடி யிணையில முடிசாயத்துப
பநதப பாசம் பறறற லாகென் றிசைத்தேத்திச
சிந்தத தீவினைத் திரள கோபி லஞ்சார்ந்து
நநதப பொன்ன னாகம வகிர்நத நரசிங்கன். 29

செம்பொற பாதஞ் சிந்தையின வீழ்ந்து தொழுதேத்தி
யுமபாக் கேயு மொண்முடி வேஙக டமுநணணி
நமபற் கேயு நாரி யுருவா மதைமுன்ன
மமபொற் கைக ளஞ்சலி யாகத் தொழுதபபால். 30

ஏறு மீதே யெமபெரு மான்பொன முடிமினனும்
வீறா கோபு ரநதனை நோக்கா விழிநினறு
மாறா யானந் தககணீா வார வணங்கிககொண்
டாறா வன்பிற சாமி கயத்தை யணுகுறறார். 31

உள்ளுந் தூய்மை யொன்ற வுளுற்று மதினாடிக்
கள்ளஞ் செய்யும் வெண்ணெயெ னத்தாள களைநாளு
முள்ளுந் தொண்ட ரொன்றுசெ டியுந் திருமார்பன்
கொளளுங் கூரா னந்த தரிசன முங்கொள்ளா. 32

அந்தச் சீனி வாசன் விடையு மருளுங்கொண்
டெந்தத் தேவ ரீட்டமு நாடு மிணையில்லாச்
சந்தச சோளங் கபுர மென்றல மாஙகெய்தி
முந்தச சிங்கன் றன்னை வணங்கி முதமுற்றார். 33

பின்னே முத்தி யின்னக ரேழிற் பெருகுற்ற
பொன்னோ மாடக் கசசி யணைந்து பொருவற்ற
மின்னேர் பெருந் தேவியெ மன்னை மிடைதந்த
தன்னே ரில்லா வத்திகி ரியின் றலையார்ந்த. 34

எண்ணும் வரங்க ளெண்ணி யளிகரும் வரதன்பூ
நணுனும் பாத நண்ணிவ ணங்கி நடந்தேபின
கண்ணும் வேத வேதிய ரீடடங் கவினகொளளும்
விணணும் வீழு மயிந்தை நகரந தனைமேவி. 35

செங்க மலவல் லியெ மனனை செறிதந்த
துங்கன் றேவ நாயகன் றாய மலரபபாதம்
பொங்கிக் கணடும் போறறியெ ழுந்தே புகழ்பெணணைப்
புங்கத் தீரக் கோவலூர தனனிற புகுந்தன்றே. 36

ஆய னூர்த மம்மலர்ப பாதந் தொழுதேத்தித்
தாயும் பிள்ளை தாமுடன் போதப் படர்ந்தேகி
யேயும் பொன்னி யின்னிடை யேரா ரரங்கமபுக்
காயுஞ் சேடப் பாயல ரஙக னடிகாணு. 37

மற்றும் மாகந் தேவரு தென்னம் பொழில்சூழுங்
குற்றங் குன்றுந தண்குடந் தைக்கண் மிளிராகப
பொற்றண் பாய லின்றுயில கொள்ளும் புனிதன்று
ளுற்றங் குள்ளம் பொஙகிவ ணங்கி யுடனேகி. 38

தம்மூர் நண்ணித் தம்பெரு மானைத தொழுதேத்த
வம்மூர மன்னா வேறொரு தேய மடையுந்தன்
செம்மூர் மைந்தன் சேரம கிழ்ந்த வளையென்னக்
கம்மூர் மேக வண்ண னுங் கண்டு களிததிட்டான். 39

வேறு.

கண்டிருகட் கடைநின்று மருளுறறுங்
காகாயஃ தறிந்து நின்ற
நுண்டிருவின் னறிவாளர் நுவலரிய
நாதமுனி யோக நாதா
கொண்டவெழிற் பத்தியையுஞ் சிரத்தையையுங்
கூருளுங் குறித்து நாமித்
திண்டிறலா ரியர்வழியே திருமன்னன்
பதமடைவே மென்று தேறி. 40

திரடிரளா யவரடியி னுச்சிரயித்
திருந்தனர்க ளவரு மாங்கே
மருமாலைக் கயிங்கரிய முதலாய
விழைத்தருநூன் மறையின் வண்ணங

திருமாலே பரமென்று தெருட்டியுறை
கையிற்றிரு நகரி னின்று
மிருமாவை ணவாசிலர்க ளொழுந்தனாக
ளத்தலத்திற் கொருநா ளெனப. 41

வந்தவர்கண் மன்னுரைத் தொழுதுகொடு
வகுளாப ரணன்முன் சொன்ன
செந்தமிழோ ராயிரத்துட் சிருறுமா
ராவமுதே யென்று செபபுரு
சந்தமுறும் வாய்மொழியைச சாறறியவன்
குணகணத்துட் பயிலக் காணு
விந்தையொடு பெருநகையும் விம்மியவ
ரிவ்வண்ணத் துணிய லானர். 42

காராருங் கண்ணபிரான் றனைபோகத்
தானுகாந்து களிக்கு மாற்றிற்
சீராரு மித்திருவாய மொழியானே
பருகுவது சிறப்பா மென்றே
யோராவவ வுத்தமரைத் தாள்பணிந்து
கொண்டதனை யுரைத்து நெஞ்ச
நீராக நெகிழ்ந்துவகை நீளவவா
மீண்டவரை நிகழ்தத லானர். 43

பாகவத சிரோமணிகா ளிப்பத்தும்
பராங்குசனு ரருளிச் செய்த
மோகமுறு மாயிரத்துட் கண்ணபிரா
னவதரிப்பை யுளத்தின முன்னி
நாகநிகர் திருக்குடந்தை யமுதனையே
காதியுரைத் திட்ட தன்றோ
போகவிது மற்றவையும் புகன்றருள்வீ
ரெனப்பணியப புகல்வ ரன்னோர். 44

முனிநாதா யாமுதித்த தலநகரி
யென்னுமிதை மொழிவா ராங்கே
தனியாரு மின்றவனி தலங்கடொறும்
படர்ந்துதிருக் குடந்தை சார்ந்தே

கனியாரா வமுதினைககண டடிபணியுங்
காலையந்தத் தலததின மேலோர்
நனியாழிற் கலநதுதிரு வாய்மொழியை
நவிற்றிடயாங களிபபின மாநதி. 45

மற்றவரைக் குறையிரபப மகிழ்நதவரிவ
வீரைந்து மருளி னுரென
றுற்றதுரைத் திடவவாக்கு யோகியுள
மகிழ்ந்துகண்ணன் பிரசா தஙகண்
மற்றுதவி விடுததரிய மனனுரின
விடைகொண்டு குடந்தை மன்னிப்
பெற்றதிரு வமுதானே பேசியநத
வமுதனைத்தாள பணிந்து போற்றி. 46

அங்குள்ள வடியாரை யாயிரமு
மருள்கவென நயந்து கேட்பப
பொஙகுள்ளத் துடனவர்க ளிபபத்தும்
போற்றுமற் றறியே மென்ன
வெங்குள்ள வோவவையென் றேஙகியவ
ணின்றெழுந்து நகரி னண்ணிக்
கொங்குள்ள வகுளமலர்த தாரானைப்
பொலிந்துநின்ற பரனைக் கூடி. 47

வந்தனையும் வழிபாடுஞ் செய்தந்த
வளநகரு ளுறையு மான்றோ
ரந்தமுறுந் தாள்பணிந்தவ வாயிரமு
மளித்தருள்கென் றறைய வன்னோர்
தந்திரளிற் பராங்குசரென் றொருதாசர்
தடக்கைகுவித் தடியே மீங்குச்
செந்திருவாய் மொழியென்ப தொன்றறியே
மிருந்ததென்ச செவியுற் றுள்ளேம். 48

மறையுருவா மரியதமி ழவைமறைத்து
மண்டலத்திற் கரந்த போது
மறையவரு மவைமொழிந்த வாழ்வாரை
மதுரகவி யறிந்து போற்றுங்

கறையகலுங் கண்ணிநுண்சி றுத்தாம்பு
கழறுதமிழ்க் கவின்கொள் பாட
லறைகுதிரே லீராறா யிரந்தானுங்
கண்முகப்பி னாழ்வா ராவார். 49

என்றதனை யுபதேசித் திடவிவரு
மேன்றுபுளி யெழிலார் நீழ
லொன்றியரு ளேமமுட னவ்வண்ண
நவின்றபடி யுறைய மாயோன
மன்றலுறு மலர்மாதி னிவவமயம்
வாய்த்ததென மகிழ்ந்தாழ் வாரை
யின்றெழுந்த நாதமுனிக் கிந்துவர
மீளகவென விசைத்தா னன்றே. 50

நம்மாழ்வார் நனிமகிழ்ந்து நாரணனார்
நவின்றபடி நடத்த நாடி
மும்மாய மலமுருக்கு மதுரகவி
யுடனெழுந்து முனிவர் ஞானஞ்
செம்மாந்த விழிப்புலனிற நிகழ்ந்திலையுஞ்
செய்யவரம் வரிக்கு கென்ன
வம்மாமை யகத்தினரும் விம்மிதமுற்
றாழ்வாரி னடிகள் போற்றி. 51

ஆயேயு மருள்சுரக்கு மந்தணநீ
யறைந்ததமிழ் மறைக ளோடு
வீயேயுந் திருமார்ப னிராசியமும்
விளம்பியருள் கென்ன வேண்ட
வாயேயு முலகருந்த வனமாலிக்
குரியதிரு மந்தி ரத்தை
நீயேயும் வண்முறைகென் றருத்தமுடன்
குருகையர்கோ னிகழ்த்திப் பின்னும். 52

நால்வேதங் கடைந்தெடுத்த நல்வியாச
சூத்திரத்தைப பொருளி னல்கி
மால்வேதத் தமிழ்களையு மற்றருளிப்
பின்னாமள மறைக ளெல்லா

மேலவேவெருன் றிலதாகி மிககருளத்
தெருண்டவரு மிரண்டை வீட்டி
நூல்வேதங் களிற்றுளஙகா நுணனுாவி
னுணமையுணர்ந் தொளிரநதா ரன்றே. 53

திருஞானக் கொழுந்துவிட விவவணணந்
தெருணடமுனி யோகி யாழ்வா
ரிருமாமை யடிகளையும் பொலிந்து நின்ற
வெம்பெருமான் பதமு நாளும
மருவாநன கருசசனைசெய் துறைந்திடனு
மந்நகரை மணநதோ ரெல்லா
மருகாவவ வுத்தமரி னருங்குணத்திற்
கதிசயித்தாங கறைய லானார். 54

ஒருமாற னிருவிழிக்குக் கோசரமாய்த்
திருமந்தி ரமுமுய்ந் தோங்கு
மருமாநற் பொருளகளுமற றிததகைய
விராசியமு மறைந்தார் நிறகிப
பெருமாபே ருரடைந்தா ரிதுநிற்க
பிறங்கெழிலோய் கலியன் முன்னாண்
மருமாலைத் துளவரங்கன் பதமபழிச்சி
மற்றவன்ற னருளின் வண்ணம். 55

இச்சடகோ பன்றன்னைத் திருவரங்கத்
தெழுந்தருளப பண்ணி யாரு
மெச்சவுயர் மார்கழிசுக் கிலவேகா
தசிமுதலீ ரைந்து வைக
அச்சமுறு மறைத்திருவாய் மொழியோரா
யிரந்தமையு மோது வித்தே
யச்சொலருஞ் சிறபினுககாங் கத்தியய
னேறசவமென் றறைந்தோர் நாமம். 56

ஆண்டுதொறு மிவ்வண்ண மாகுகவென்
றருளினு மந்த வண்ண
மாண்டவெழிற் குணத்தினர்கண் டத்தினரா
மனனுபக லதன்பின் காலம்

பூண்டதொரு வேறறுமையாம் புகாரலவ
வேற்பாடுமே போகி யெங்குந
தேண்டிடினுங கிடையாதித தமிழ்மறையுங
கரந்தமெனத் தெரிககக் கேட்டேம. 57

வேறு

எனறியமப வநதயோகி யிதயநன் குவப்புற
நனறெனைககொ டென்னையாளு நாகமீ துறஙகுவோ
னெனறிருங்கு றைதணித்த தென்னவினனு மொன்றையு
மினறெழுதிதெ னைப்புரக்க வெனறுதோத் தரித்தரோ. 58

கோயிலேகி யரஙகநாதன் குரைகழல்வ ணஙகவம்
மாயவன்ம கிழ்நதுயோகி மனத்தின்வண்ண நிகழ்த்திடற
கேயுமாணை யீயமறறு மெழிறகலீய னாணையு
நேயமோடு நேரவேலை நகர்செலல விடடுடன். 59

ஆழ்வா ரெழுநதரு வாறறுவத்து பாங்கமாம்
வாழுமுத லாயிரமுந் திருமொழியும வாமனன்
சூழுமாக ழியினடைநத சுக்கிலத்தி ரைந்துநா
ளாழிநாத னிலயந்தன்னு ளடியரோத வாறறியும். 60

அநதவேகா தசிதுடங்கி யையிரண்ட ருமபகன்
முந்தருந்தி ருவாயமொழி யுமமறுதி னததினிற்
சாநதமாகி யறபாவோரா யிரஙகளையும் சாற்றுவித்
திந்தவாறு மேழுமெடடு மாகிருமப கலகளில. 61

ஆகரும்சி றப்புமத்தி யயனவுற்ச வம்மென
நாகமும்பு கழுமாறு நலலநாம முமபுனைந
தேகியின்கு டநதைதன்னி லிலகுமாரா வமுதனின்
வாகைசூடு மடிகணமற்றும் வணங்கியும்ப ழிசசுறு. 62

அங்குமாற னருசசைதன்னை யெழுந்தருள மைத்துநீர்
பொஙகரஙகத் திழைத்ததென்னப் பொருவிலாத மார்கழித்
திங்கடோறுந திருவிழாந டத்துமாற மைத்துவான்
றஙகுசாரங்க பாணிநாதன் றுள்களைப்ப ணிந்துபின். 63

இத்தமிழ்ம றைகளிந்த வெம்பரன்னி லைகொளச
சித்தநன்கு செய்ததாலா ராவமுதாழ வானென
வொத்தநாம மினியிவறகு ரைக்கலாகு மெனவுவந்
தததமாம லிரணடு டங்குகூபபி நினறனா. 64

நின்றநாத முனிகளெங்கு நிகரிலாத தன்மையை
நன்றுவநது கடைக்கணித்து நாகணைத்தி ருவுர
னெனறுவோர்த மகவிவறறை போதியெங்கும பரவுறச்
சென்றுசெய்க வெனமிழறறி விடையளித்து விட்டனன். 65

அப்பரன்பு ணைநதளித்த துளபமாலை யருள்களு
மொபபொழிநத வுவரடைந்து மாடவோளி யூரமிடைந்
தபபனுமன னாரடியை வணஙகிநின்றெ னையனே
துபபனேநின் றுணிபுநன்கு நீபுரிந்த கருணையால். 66

தொணடனேன்மு கத்தினெஙகுந் துலங்கலாய தெனமுதங்
கொண்டுதோத்தி ரிக்கமாயன் குளிகடைக்க ணேக்குருக்
கணடுநம்வி றல்களிந்தக் காசினியு யுமவணம்
வண்டமிழ்ம றைபெருகும வழிதுலங்க வளைந்தையால. 67

ஆகையாலி னிசசுகித்திவ வருந்தலததி லுறைதியென
றுகைமாலை முதலவாய வரிசைக ளளித்தனும
வாகைகொண்ட வந்தயோகி வரிசையோடு மிறைமிடைந்
தோகைகொண்டு மத்தலத்தி லோகமுற்றி ருந்தனர். 68

வேறு

பின்னரப பெரிய யோகி மேலைகீ ழகத்தை யாழ்வார்
முன்னுறும் பலர்கருத் தேவ கானத்தின முறையி னானே
யின்னறுந் தமிழ்வே தஙக ளிசையுறப பயிறறு விததுத்
தென்னரங் கனுக்குப பாட வவர்களிற் சிலரைப் போக்கி. 69

சிலர்களைத் தமதூர் மன்னார் செஞ்செவிக கியையப பாட
நலமுற வமைக்க வந்த நறுஞ்சுவை யொழுகும் பாட
லலைகட லவனி யெங்கு மகலங்கொண் டொளிரக் கேட்போ
ருலைவறு மமுதக் தன்னை யுண்பவர்க் குவமை யானார். 70

பராசரன் மகன்முன் வேதம் பாங்குறத் திருத்தி னன்போற்
சராசரம் பிழைக்க விநதச சானறவா மதுரங் காலும்
மராமரம துளைத்தான் பாடு மன்னிய தமிழ்வே தத்தை
யராவிடுஞ் செயலே யெனன மணியைகன் கலங்கச செய்தார். 71

இப்படி யவனி யெஙகும பரவிய தேவ கான
மொபபுற வுணர்ந்தா ளான வொருசிறு கணிகை போந்து
தப்பறப புரககுஞ் சோழன் றன்னவை யணுகிப பாட
வப்பொழு தொருத்தி மானு டத்தையு மிசைத்தா ளாங்கே. 72

மன்னவன் மனுட கான மருந்தையே மகிழந்து மாந்தி
யன்னவட் கணிக ளாதி யருஞ்சிறப பளித்து மறறைப
பன்னருந் தேவ கானப பாவையை யவம திததான்
கன்னலுங் கசக்கு மொட்ட கத்தினுக் குமென்ப மாதோ. 73

பரத்தையிற சிறந்த வந்தப பைஙகிளி பரந்தா மனறன்
றரைககணுர் தலங்க டோறுந தகையுறுந் தேவ கானஞ்
சிரத்துற விசைத்துக் கொணடே சிறந்தகா தமுனி வாழு
முருககினா வீர நாரா யணபுர முவநது புக்காள. 74

புககவண் மன்னா முன்னாப் பொருவருந் தேவ கானம்
பக்கமா கலனு மாங்கே யுருகிடப பாடக கணட
வககலைக் கிறையா நாத முனிகளு மதிச யிதது
மிககதோா சிறபபுஞ செயது மேமபடப புகழ்நதா ரன்றே. 75

முன்னவ மதிதத பொனனி முதுபொழி லிறைவ னிநதப
பன்னரும் புதுமை கேளாப பரமயோ கியுந்தன் பாஙகர்
மன்னெழி லவைக்குப போத வொற்றரை மகிழ்ந்து விட்டா
னனனவ ரணுகோ மெனறு ரவர்க்கவ னடனு மென்னே. 76

ஆங்கரு குறையுந் தொண்ட ரவனுமக் கிணையின் றேனும்
பாங்குறுந் தேவ கானப பாத்தையின் பொருட்டா லைய
வீங்கெழுந் தருளக வென்ன விதுவுமோர் முறைதா னென்று
தாங்குற வவளை மன்னன் றன்னவைக கெழுந்தா ரன்றே. 77

புரவலன புனிதர்க் காங்குப் பொள்ளென வெதிர்கொண் டேன்று
மரைமல ரடியில்வீழ்ந்து மண்மிசைப் பணிந்தெ ழுந்தே
யரசவை யடைசிச சிங்கா தனத்தினி லிருத்தி யாற்றும்
வரிசைகள் பிறழா வண்ணம் வகைபெற விழைத்து மாதோ. 78

வேதியா குலத்து வேந்தே தேவகா னத்தின் பாடு
பீதென வறியே னென்ன வெழினமுனி வருமங் குளள
மேதகுந கற்றான் மீதோர் களுசதகை யமைத்து மின் னின
சோதியார் தேவ கானச சுந்தரி முகததை நோககி. 79

ஓமென வவளு மாஙகே யொருகுயி லிசைப்ப தென்னத்
தூமணி முறுவ ரூேன்றத் தொண்டைவாய் திறநது பாடக்
கோமகன் கம்ப நீரா யுருகிடக குறிபபின் மற்றுந்
தேமொழி யிலைமா தோர்ந்து நிறுத்தின டிவிய கானம். 80

நிறுத்தலு முனிவா சொலலா னிறுபனு மெடுககத் தாளம
பறிததிடற கரிதாய்க கம்ப மிறுகிடப பாத்தை மற்றுங்
குறிபபறிந திசைக்க மீணடு நெகிழ்வுற வெடுத்துக் கொண்ட
நெறிபபடு வளவ னுள்ள நெகிழ்ந்திறும் பூதுற் றானல். 81

பின்னறு மொருநா ளூறு பிறங்கஞ்ச னங்க டம்மை
யன்னவ ரொருங்கி சைபபித் தவைகளி னிறையொவ வொன்று
மின்னதென றிசைக்க வேந்த னிதயமிக் குவந்தி யோகி
மன்னரின் பதத்த னேகந தரமவிழுந் தெழுந்து மறறும். 82

ஆரிய மணியே யுன்ற னருந்திற லறிவு ரூத
பூரிய னவைக ளெல்லாம் பொறுததியென் றிறைஞ்சிப போற்றிச்
சீரிய மணிகண மின்னுளு செயயபொற பணிக ளாதி
கூரிய சிறபபுப பலல கொடுததிவை மணகக வென்றான. 83

மலரவள் கொழுநன் பாத மலரலான் மற்றத் தெய்வ
வுலகிருந் தொருகோ லோசசு மதனையு மொதுக்கு மந்தக்
கலைவலா ரவற்றை யேறகா திறைவனைக கடைக்க ணித்தே
நலமுறு முகமன் கூறி நடந்துதந் நகரஞ் சார்ந்தார். 84

காவலன் தன்பின் றேவ கானத்திற் கைபோ யுள்ள
பாவையின் றிறத்திற் கேற்பப் பைம்பொனு டைகளு மின்னுந்
தீவிய மணிக ளாழுந் திகழ்பணி களுமே யாதி
மேவரும் பொருள்க ளெல்லா மேன்மையை யளித்து விட்டான். 85

வேறு

மருவி முனியூரை மன்னுரை வணங்கிப
பெருகு காலையந்தப பெருமையோர திறததிற்
குருகைக காவலபபன குளிர்புண்ட ரீகாககன்
றிருநம்பி கருணை கரத'ச னென்றும. 86

திருககண்ண மங்கை யாண்டா னுருபபட்டி
ருருககிளரு மாசசான் பிளேபோடு மறறும
பெருககமுறு வேறு டையான பததி
யிருககு ஞானவான மாதேவி யாண்டானும். 87

சோகதது ராழ்வானு மாகுமிநதத தூயோ
ரேகிபபி னைததுயய வடைநதி றைஞசிபெததப
பாகொகதுக திருவாய மொழியு மதனபணபு
நாகர்ககு மரிய மறைகளு நவினறூா. 88

செம்மை பெறுஞாய தததுவ முஞசெயய
உண்மை பெறுயோக ரகசியமு மெனனு
மம்மை பெறுநூலக ளமைத்தடி யாாகளுக்
கெம்ம கிமைகளுமி யையும்வண ஙினறூா. 89

வேறு

சங்கிவ ரொளிரக கிளளி யொருபக லிவரின் யோகப்
பாங்கினைச செவியுற் றேகிப பார்த்திடும் விழைவிற றன்னின்
மாங்குயி லனைய வாசை மகிடிக ளுடனே போந்து
நீங்கருந் திருமன் னுரை நீளபதந தொழுது போற்றி. 90

மற்றரு முனிவர் பாத மணமிசை விழுந்தி றைஞசிப
பெற்றிடற கரிய யோகப பெருமைகண டதிச யித்துப்
பொறறதாட் புனலு மனனா கருணையும் புகனறு கொண்டு
மிடைச சிகளி னூரைச சோதரப் புறப்பட் டானலை. 91

திருவுடை மன்னாக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டே னென்னும்
கிரமமா யவனுந் தேவி மாாகளுங் கிளருங கண்ணன்
மருவிய கோபி மாாக ளெனமருண் டவாபின் போக
வருகினி லுறையுஞ சிட ராஙகிரு வியபபிற காளாய. 92

முனிவரி னடிக ளாகு முளரியென் மலரைத் தத்தந்
செனிகளிற புனைந்தெ ழுந்து செஙகரங குவித்தெட மைய
தனியுறும் பிரம ஞான மென்றிடுந் தழலின முற்று
கனியுணப் படுகை யாலே யோகியாய நலத்தின மிக்கான். 93

ஆரண சிரத்தி னூர்ந்தே யடிமையங் கிழைக்கா னென்னுந்
தோரணை மருவி நீயுந் தூவியி னெகின வூர்தி
யேரணி யெருத ளுதி யிமையவர் தமக்கு மெட்டா
நாரண னடியின ெறுண்டை நனிமறந் தனையோ வென்றார். 94

கேட்டது கிளரு ஞானக் கெடலரும் பெரிய யோகி
மீட்டெழுந் தொகரு மொகரு மிழற்றுதற கரிய தொண்டி
னூட்டமா நுமககவ வாறு நலமுறு தெனவே மீண்டு
நீட்டரும் பரமன சீரைத் திகழ்தர விளககிப் போந்தார். 95

இன்னண நிகழ வோராகா லெழினமுனி மனைவி யாரை
நன்னயம் பெருக வீன்ற நலமுறுந தநதை காண
மன்னிய வொருவன் றன்னை மனைககழைத் தடைய விடடா
ரனனவ னதனை யேகி முனிவரர்க கறிவித தானால. 96

கணடதை யவரு முளளக களிபபுடன் றகைமைக் கிலலாம
புணடரீ காக்கா தம்மைப பொருந்துறுந் துணையாய்க் கூட்டித்
திணடிற லரிய கறபிற றேவியை விடுக்க வன்னா
கொணடுபோ யாசசி யாதங குலவுமா ளிகையிற சோத்தே. 97

அடிதொழு தவரை யைய விடையருள கென்ன வாசசி
யடிசிலுண டெழுக வெனன வவரதற கிசைய வாஙகே
தடிநிகா சிலகு றும்பா புரசசிகை தரிதத தாலே
விடுவென விழித்தன ளரை மனைபபுறத திருகக வைததே. 98

நெருநனீ ரிட்டு வைத்த பழையதை யளிகக நேர்ந்தே
யரிதிதென் றமுது செய்தே யகங்குளிரந் தாசசி தந்த
திருவிடை மணநது மீண்டு திருமுனி யகத்தை யண்மி
மருமல ரடியி றைஞசி மலாமுகத் தெழுந்து நினறார். 99

யோகியு மலாமு கத்தை யுற்றறிந் துளத்தில விஞ்சு
மோகையை யுணர்நதி தற்கே காரண மெனவென றுன்னி
யோகமா நெறியி னுண்மை யுணாநதுகந் துனக்கங் கென்ன
வாகருஞ் சிறபபு நோந்த தெனவவ ரடஙகிச் சொல்லார். 100

மேனிலை யருளு மென்றன மிதுபுகழுக குரவ மேறே
யானடைந் துயந்த பேறு யாரடைந் துலகி னுயந்தார்
போனகஞ் செய்த சேடந் தருவரேற புனித மெனறே
யானவர் விழுமி யோாமுன் னுவந்துள மறைந்த வண்ணம். 101

ண்ணிய புனலின் முன்னூட் டகைபெறப பெயது வைத்த
வொண்ணுறும பழைய வலசி யூறுமன புடனே யாககி
பண்ணிய நியம னத்தாற பணபுட னருந்தப பெறறேன்
விண்ணவ ரமுது மீதின விழுமினுக கிணைய துணடே. 102

எனவவ ரிறைஞசி நிற்க முனிவரு மிதயம பொங்கி
யனகனே யெமமை யுயயக கொணடனை யழகா வெனறு
பனிமலர்க கரஙக ளாலே பரிவுட னிறுகப புலலிச
செனிமிசைத தமது பாதம் பொலிவுறச சேர்த்தி னால். 103

முழுமதி யெழலு முந்நீா கிளாவது கடுபப வாங்கே
விழுமிய விவருமப பொங்கி வினையினேன் சிரத்தி னுந்த
மழகுடி மடியாம் பஙக யந்தனை யணியப் பெறறேன்
விழைவது மினியொன றுணடோ விமலவென் றிறைஞ்சி னால். 104

வேறு.

இசசெயல றிந்தருகி ருந்தவர்க ளிந்த
வுசசமுறு மாசிரிய சீடரிரு வோரும்
பச்சைமுகின் மாலொடுபி ராட்டியது பண்பே
யிசசையொடு மேன்றிலகு கின்றனர்க ளென்றே. 105

பொங்கிமுனி பூவடிவ ணங்கியெம தைய
விங்கிவர்த மகிழக்கொண் டாரெனுமெ ழிற்பேர்
தங்கவருள செய்திடினி னித்தரையி லாரு
மெங்குமிகு கொணடியுநெ றிபபடுவ ரென்றார். 106

மாமுனியு மற்றவர்மொ ழிந்தசொலு மெனறே
நாமமது தந்தவரை நன்குறம திததுத்
தாமரைய ணங்கிறைவன் றன்மையுல கெங்கு
மேமமுற நன்கிலக விழைத்தனரி ருந்தார். 107

அங்குநற பரி[illegible]கட [illegible]போர்ச்[illegible]மென [illegible]
சங்கையற வுணர்ந்தவர்கள் சாற்றுவதின் முன்று
டங்கிபச [illegible] [illegible]கசனந் [illegible]ககடி[illegible] [illegible]
யெங்களுடை [illegible]நிக்கிலை[illegible] யென்று சில [illegible] 108

உம்பருமு வந்துதொழு மோகமுனி பாபத்
தம்பதரு மத்திரிப தன்மையுணர் ராதரா
வம்புரைவ ழங்கிவின வனமறைபு ணர்ந்த
நம்பெரிய நலவழியை யென்புரியு மென்றார். 109

இத்தகையி னத்தகைய ரொழுகுதலு மிந்த
வித்தகமெ லாமவரின் வீழரிய மாமன
சித்தமுற நன்குசெவி யுற்றுமகிழ் செறியா
வத்தகைந மக்கிலெதென றெண்ணலுமிஃ தானார். 110

ஓர்குடியின் றன்புதல்வ னொருவனுள னாகி
னோபெறுமீ ரைந்துதலை நோக்கிடினோ கன்னி
யோர் பெறுமீ ரைம்பதென வின்னறமு ணர்ந்தோ
ரார்கலியி னுடையவ னிக்கணுரை செயவார் 111

ஆகையினெம் பெண்மணியி னத்திருவ டைந்தே
நாகமுந மக்குநிக ரன்றெனம கிழ்ந்தே
யேகிமரு கனமனையி ரும்புகழ்ப டைத்த*
வாகறிவி னுய்யமுனன் கொண்டவரை யண்டி. 112

ஐயவுண ராதுனத ருந்திறலி ழைத்த
வெய்யபிழை யுண்டதுபொ றுத்தருள்க வேதந்
துய்யவறி வாளரகந் தோனநிவ தென்றும
பொய்யெனவு ஞானியபு கன்றிவ ரன்றே. 113

என்னவவ ராசசிகளி னின்னடிவ ணங்கி
நின்னருளி னுனரிய நோமைபெரு குற்றேன
முன்னவமெ னக்கரைய மூதறிவி னன்னோ
மன்னியொரு மைப்படம கிழ்ந்துளமி ருந்தார். 114

வேறு

சிலபக லிவ்வணஞ் செறிய யோகியுந்
குலவுறு குருகையங் காவ லப்பனுக்
கிலகுறு யோகசாத் திரத்தை யேன்றதி
னலமுற நவின்றுபி னடத்திக் காட்டியே. 115

மற்றுயக் கொண்டவா ரூதல மாதவாக்
குற்றமற் றம்புயமை போதி யெங்கனும
பொற்புறு மெய் தாந்தமே பொலிய வாறுமா
நிறபித்தன ரொழிலுற விசைதது மறறரோ. 116

நந்தி நக நுயரனுக கரிய னமைக
வுடநதிட வதிதகிரி மவறாகு காமமுநு
சுந்தர பாரீணயின ஈறைய வென்றளித
தந்தபார மறைரக சிபஙகள யாவையும. 117

புண்டரீ காககரே புகட்டற பாலரா
மணடரு மறிவுறு போகத தறறீணக
கணடநங குருகைபங காவ லபபனே
கொணடிடக குமபபறிந துரைதது கென்றரோ. 118

உரைததருள புரிந்துபின போகத தாரநதனா
தரைததலை தரிசனாத தங்கள யாவையு
நிரமபினர் நிகரறு முயயக கொண்டவ
ரிருககையி னிகழ்நதவி யமபு வாமரோ. 119

சேட்டலூர் செணடலங காரத தாசருந
திட்டநக திகழபுகழ் மணககா ளுமபியுங
கூட்டறுங கொமடவின் ணகரத தபபனுங
காடடருமம புண்டரீ காகக தாசருமம. 120

அல்லியங் கேணியி னமாந்து வாழதருஞ
சொலலுறும பாணபெரு மாள ரையரு
நலலுல கபபெரு மாணங் கையொடு
மெலலுறு மிவரெலா மீணநதங் காஙகரோ. 121

அவவுயக் கொண்டன ரடிம ணந்தனர்
திவவிய ஞானமே தெருண்ட டைந்தற
வொவவவறு முவர்களின மணக்கா னமபியே
கவவையின றீரறு வருட காலமே. 122

பணிவிடை புரிந்தனர் படரும் போழ்தினின்
மணியெனு மாரியர் மனைவி துஞ்சவே
யணிபெறு மனைபபணி யதுவு மாறறுறுக்
கணிவிமை யெனமிதங காத்து வந்தனா. 123

நகழ்கையி [illegible] டாபச
னுகவொடு போதன வைகா[illegible] சாவிரி
யகமுணை வநதாக கனரிய[illegible] ரொாந்
சிகிகளின நூலெயனத் திரணடு சென்றனா 124

தஙகுரு புதலவிப ரநவா தஙகளை
யங்கவ ருடன்கொடு படர வாறுநினைச
செஙகயல புரைவிழிச சிறுமி யாரகளும்
பொஙகிய மனததராயப புசிததது மீளகையில. 125

சென்னெறி தவறிய யோகா லவவழி
தன்னிலா மூழகிய வன்று தாணடுதற்
குன்னியே திகைத்தவ னுறுதல கண்டிவர்
வெனனிடைப படாகெனக கவிழ வீழ்ந்ததில். 126

சிறுமிய ரகன்றதுங் குளிககச சென்றனா
நறுநுத லங்கைமார் நடந்த செய்தியைக்
குறுகினர் தந்தைபா லுவநது கூறினர்
பிறகுசென் னமபியு மீண்டு பெட்புடன். 127

[illegible]ய ரடிகளி லங்க மெட்டுடன்
பார்மிடைப படிதரப் பணியுங் காலவர்
சீருறுந் தமதுதாள சீடன சென்னிமே
ரோபெற வமைத்தன ரிதுமொ ழிந்தனா. 128

குரவரி னுயர்ந்திடுங குரவன் யானெனச
சிரமிசைக கரமெடுத தெழுநதுஞ் செப்புவேன்
புரையறும் புகழுறுந் தொணட னுகவே
வரைநிகர் குணத்தநீ வாய்ந்த தன்மையால. 129

இதுவெனக் கெனகுரு வுவந்து முனனருள
கதிதரும் வெகுமதி களங்க மறறதா
மதுநினக் கறபினீங் களித்தேன் காணென
மதுவழி யருள்சிறக கணிபபு மாடினர். 130

நம்பியு நனிமகிழ் தைய நாடொறு
நும்பணி யிழைத்துநுங் கோன்மை யார்பத
வமபுய மடைந்தன னரிய பேறிதற்
கிமபரு முமபரு மியைவ தெங்ஙனே. 131

உடம்பினைத் தமருக்கு நம்பியளா மெனக்க
கடம்புரா னையுளிந் தளித்தக் கையமைன
விடமிபொறு கருமென வளமப வாரிபா
சபமூனக் கொனவு நள சாரந்து வந்தனா. 132

ஆளவந்தார் வைபவம்

21-வது சருக்கம்

கணமறைவுடர் குருவினருக்க கருணைதன்னை மனமாதே
னனமறைவுள தடிநாணமல கெவாமெனறு மிருந்து
நணறெநற யடிமெனமன காடாநடி நடிக்கப
பணமறைவருள புரிவாயிது பணமேபனின தெழிறகே. 1

பின்னையுயக் கொண்டாரெழில் பெருந்திரு வரங்கத்
தன்னைமணக் துறைபொழிலிற் றமதாரிய மணிபா
முன்னையுணா முனிநாதரு மொழியுமபணி புரியற்
கென்னையடைத் திலையென விதயந்தளர் வெய்தி 2

குழுதாமகளி னந்சந்தனிற் குதலைக்கெழு மொளிரு
மழலையெனு மணக்கானம்பி கதையைப்படையி னழையா
னமதாரிய பணிபாற்றிடு கின்றேமுது மையினே
யுமரோடயி னலுநேர்பெற வுனிலுமென லோடும். 3

திருநம்பியு மவர்தாமொழு தெனையாண்டருள் டேவே
யொருநாதமு னிகளேபெரு மகையடியேனவழி யுருற்றும
பெருநன்மைகள் பெருந்துமத் திருநன்மைக ளலவோ
வருள்கொண்டடித் தடியேறுகருள் கென்றஙகரங் குவித்தான். 4

கோளாரவ ரதுகொண்டுளங் குளிர்கொண்டுறை தந்தார்
வாளாரறி வினார்நம்பியும் வனமாலியின் விறலைத்
தாளானனி தானிததலை முழுதுந்தயங் குறவே
கேளாவனை வருமுயக்கிடக் களநத்தேகிளாந் தனரால. 5

பின்னேயொரு ழிலாடித்திங்கள் பெருகுத்திரா டத்திற்
கொன்னொருமீச சுரமாமுனி குளிரும்வகை யொருசேய்
மன்னேயுதித் தொளிர்கின்றனன் மணக்கானம்பி முனியே
யென்றுவொரு திருவைணவ ரெழுந்தன்னவாக் கிசைத்தார். 6

சுருதிக்கிடை சுருக்கிக்கினை யுடையொடு பேற்று
மருகிக்கது விட்டுக்கணி யுத்தமனோடு சாத்த
கருமத்தொரு நிட்டமைக்க சுத்தியுடன் விதித்த
மருவுற்றிடு மெழுந்தத்தனை மாமேனனைப் பாவைத்தார். 7

அநந்தத்திற மகனைத்தந்து வடிவினழகினைத் தொகுத்து
சந்தச்சிறு குழவிக்கினை சாரத்திகளைத் தருமை
பிரத்திதருமமயதினமறை பயிலும்படி பெற்றோர்
தந்துபபுனை தருகவமழுக தகவிற்புனை தாவே. 8

மகியுயர்ந்திட மதிதந்திடு மணக்கானம் மற்று
மகியிந்திர னென்னுங் குணமுளவ வடிவுபடைத்தவ ரந்த
நகுசகொடு திகிரிப்பொறி தருகொள்ளி நாட்டு
மிகுமந்திர ராசந்தனை மேவசசெவி சோத்தார் 9

வேறு

பின்னங் கலைச் சிலைவகை பெருத்த போகந்
தன்னின் னெழுந்த முனிநாதருந் தம்புதல்வன்
மன்னும் மகனை மகிழ்கொண்டு சிறக்கணித்தே
மின்னுங் குரவன் மீளிசெய் மவன்றன் சேமம். 10

தாங்கற்ற கல்விகளை யிந்திடத் தக்கா ரென்றும்
பாங்குற்ற ஞானத் துயர்ந்தோர்களுடை பணிந்தெனுற்ற
காங்கொற்ற வாசிரிய ராகுவ ரென்று மேலோர்
மோங்குற்ற நீதிநெறி தன்னி னுரைத்த தொகிர்ந்தார். 11

ஆங்குற்ற காலை யொருவைகறை யாட னனிர
வாங்குற்ற தீரத் தடமேகி மனைக்கு மீளப்
பாங்குற்ற தமபொற பதுமைக்கினை பாவையாக
ளோங்குற்ற தாதையுயர் பொற்பதம் போற்றினரே. 12

அம்பொற் கரத்தி னமாவிலலுட னுடனணும்
வம்புற்ற குஞ்சி யிருவிலவியா வலலி யொன்றி
னம்பிப்பொ ருந்துங் குரங் கொன்றுட னுடியைய
னெங்குபப டாந்த தெனவேகிய தீங்கிசைத்தமே. 13

மற்றந்த வெய்ய மதுகைக் கிடமான மைந்தர்
பொற்றந்தை நுந்தம் பொருக்கெனற்றெமை நண்ணும் வண்ணஞ்
சொற்றந்து காணமி னெனவின்புறச் சொல்லி யாங்கே
குற்றந்த விர்க்குந் திசை தென்புறங் கொண்டு சென்றார். 14

என்றே பயாக விசைத்திட்டதை யென்று வையன
கொன்றே யமுனையை முழுங்கிப்புத்தந்த செயார
மன்றே மாலையே நடாத்தன்றே மேவுமக்க
னன்றே சனகி யனுமானுட னெவந்தார. 15

பண்டே யிழைத்த தவமுண்டதிற் பாதத் துகந்திர்
கண்டே பிழைக்க வினைபெலங் கண்டதினறே
தண்டென றளிகநப குதலிரென நைநது தாழார்
கொண்டே நயனறன நிசையினடங கூர்த்து சென்றார். 16

காகுதத வெறகிங கருளசெபதிபி காரா நினைப
பாகுறற சொலலி யுடனெனறு பரிநதிரஙகி
பெருந்த காலை யெதிரகஙகை காள சோழனூரிற
போகிகு ழைநதிங கிருவிலலியா போயதுணடே 17

எனறங்கெ திரந்த வரையெயதி யிரைபவெலலை
கொன்றங்கு மிநத வழிசசெனறன ரெனறுகூறச
சென்றங்கு பின்னா செறிதபபிழும பெனனவொங்கு
மின்றஙகு தநத நரசிங்கனின மேனிகணடார 18

முனனங் கமாலை முருகாரதொடைப பீதகனசெய்
மன்னுந தகவிற ரெழுதென்ன வணஙகிமறறுங
கன்னங் கரிய மணிமானு மிராம னெனறன
முன்னங குறுக லிலையெனன நனமூாசசை யானார். 19

எற்றேடி வந்து மிரவிகுலத தொநதைதனனை
யெறறே யிருகண கனிகூாதர வெயதுகிலலேன்
பெறறே காததி லமிழதிஙஙனம பெயதிலேன்வா
யறறே னருநதனமு மெனறகஞ சாமபிவிழநதார. 20

தாயைப பிழைதத கொடிதனனையுந தாஙகுமையன்
வேயைப பழிதது விளங்குமபுய மானும் பினனு
நேயத் தருகு நிலவததணப் பினறி நினறு
சேயாக கெதிர்வந தனுமானுடன சேவைதந்தான். 21

ஆரா வமுதம பருகும்மவர் மானுமன்றா
காரா ரெழிலன கருணைககட லாடிமறறுஞ
சீரா ரிவனற னழுகுணடவென் செயயகணகள்
பாரா வினியிங கெவையேனும் பரிவினெனறே. 22

வீறு ரவன றூரகநாயப பிராபடவாழி
னேறு விறபகராக திருநாடு மஙகைகிருதார
பேறுக முநநாய் செரு நாரபதுர செய்றவர்று
ளேறுக விககெட செய்தாக முனிகளனேற 23

வேறு

குருகைபக காவ லபபனே முதலோர
கொடுநதுப நூழநதிதைக குறியா
விருகனீ வரா விசுவர முனிவை
யிரஙகவி ரெனமனந் தேறறிப
பிரமமே ததநத ரிககடன முழுதுட
பிழைபடா தவாகரத திபறறி
மருமலாப படபவை வீரநா ராய
ணனபுர மெழுநதனர் மறறும. 24

ஆங்கருஞ சரம கைங்கரி யஙக
ளளவறும பொருடசெல வயரா
வோங்கிரு மறைமந் திரபபுரை பணுகா
துமபரின விழவென வுஞறறிப
பாங்குட னெவரு மகன்றபின் குருகைக
காவலபப னும்முனம பகாநத
நீங்கரும் குருவி னியமனப படியோ
கநதனை மணந்தனா நின்றா 25

உரைப்பரு முய்யக கொண்டவர் முனிக
ளுயர்பத மிடைநததை யுணராக்
கரைபபுறு மனததிற கலங்கினர் தேறிச
சுணபபரி பாலனம் புரியா
விரைதெழுங் கரிய கடலவணன் பகட்டை
யெழின்மறை முறைதரு வழியிற
பரப்புறு முலக முணாந்துயும் வணணம்
பகர்ந்தன ரொளிரநதனர் பரிவின. 26

இன்னண மிருப்ப விவரொரு பகலி
னெழிறகண மங்கையாண் டானும்
பன்னரு மறைசேர் மநதிர செபஞ்செய்
துறைகையின முகததெதிர பரிய

மன்னிய சினத்தி ரெக்கனைப் பிழைக்க
வலா றினுக சூரியபுன் பறவர்
துன்னிய பிரகி ருதிபுணாப பதினை 27
தொலைவறுஞ சமாதொடங கினரால்.

ஒருவரோ டொருவ ருரத்தினி னடித்து
முறைப்பெரு மொனரு டொன முறுத்தக
கரிகளோ ரிரணடிற கனறபொறி சிதறக
கண்களிற பொருதுபின மடிபப
பரிவுடன் கணடப பகுதியின புணாபபிற
குரியனப பைநதுழாய் முகிலே
தெரிதலி லவனருள் சேடரா நமககுத 28
தெறுநகை புரிவதுந திதே.

பிறபபினுக கொருவா விதுதெனு மதனிற
பெருகுறுமம விழைவினை யறுத்தே
பிறபபெதிர விகந்த வவன்பதத் தெமது
பரந்தனை யிருததபி னென்று
மறப்பினும் புரியே மெனத்துணிந துணவு
நித்திய கருமமும் வரைந்தே
வெறிதுள வெழிலி வண்ணனை யகத்து 29
ணிறுததிய நினைவுடன விளங்கி

அப்பரஞ் சோதி யரும்பத மதன்பி
னடைந்தன ரெனசசெவி யுணரா
விப்பெரும் புவியி லுணவுறக குளாகமே
சநதியே முதலவா மெவையுந
தபபற விழைதத றகுமென வருளித
திருககண மஙகையாண் டானம
மொபபறு நாத முனியினு முயாந்தா 30
ரெனவுவந் துயர்பதம் புககார்.

பின்மணக் கானம் பியுமுளம வெம்பிப்
பெருந்தன மிழநதன னுறழப
பொனமலாக கிணையா மாரியாக் ககலம
பொலிதரச சரமகைங கரியந்

துன்ம னத்தர்து களகற் றம்பதி
தனம சமுசசய மென்னும போபெறு
மினம றைபபொரு ளேனறவந் நூலினை
நுண்ம னதமொடு நோககியு வநதனா 186

வேறு

இங்குரி கழுந்த வெல்லவு மேரா ரின்னரங் கததிடையே
தங்குதொ ழுனெத துறைவரின் பாத தாமரை யாளரெலாம்
பொங்குசெ விபபு லனகொ டரங்கப புகழுபெரு மாளரைய
ரஙகம லப்பூ வானனங் காணு வஙகைகு விததடைவே. 187

எணணு மேமப மொன்முடி யாரு மின்சிக ரிததளிக
ணணணிய கசசி நனனக ரேகி நான்முகன் வேள்விமுதன்
மணணக முய்ய வந்தருள் கண்ணன் மன்னும ருண்மணவாக்
கண்ணிய சனனி யாசி யிறையைக் கண்டுவ ணங்கியரோ. 188

இததலை யேகு வித்திடு கெனனக் கெஞ்சி யிரந்திடவவ்
வித்தக ரேகிக் கசசியை நாடி விணணவா கடகிறையி
னிததிய செலவ நேரிரு தாளை நீண்முடி கொண்டிறைஞ்சி
முத்தமிழ வேத முந்திய தேவ கானம தின்விரவ. 189

கன்னெகிழ் போகக் கன்னலும் வெள்கக் கானமி சைத்திடலும்
பின்னைம ணாள னின்னமிழ் துண்ட பெற்றிய னுகியுவந்
தெனனவி ழைநதி ரென்னவ ரைய ரெம்மெதி நாயகரைப
பொன்னிய ரங்கம போதவ ருள்க வெனனவி ரநதனராம. 190

ஆகுவ தோரா வவ்வண மேகு கென்னவருச சகனு
லோகையி னுேத வோமென வன்னு ருததர வேதியனைக்
கோகன கத்தின் ருடொழு தேயங கூரமெ ழுந்தவாமுன்
னுகவி எங்கும் பாகவ தத்தோ டன்றும ருங்கெழுவே. 191

அரையரு டன்பு றப்பட வாங்கே கச்சியி னமபிமுதற்
புரையறு கேள்விப் புந்தியர் தன்னம் போந்துபு றம்வழிவிட்
டுரைசெய மங்க ளம்புய லோதி யொண்ணுதல புககவகந்
துரிசுமு வப்புந் தோன்ற நடப்ப தென்னவெ ழுந்தனரே. 192

பொன்புரை சாலி யின்கழை யோங்கும் பூகமு தறபலவும்
மன்பெரு பண்ணைச் செங்கயல பாயு மனனுபு னலவளநா
டனபொடு பலல பிற்பட வேகி யறபகல் வேறுபடா
மின்பல செஙகேழ் மாமணி மாட மேவரங கமடைந்தார். 193

வேறு

இருமை யுமபுவி யெயதிட வொழுகுநீம புனலிற
பரவு காவிரித தடமவா படாதரல செவியுற
றரவ ணைபபர னடியவ ரனைவருங குழுமி
மருமலா தடதொடை முதறபல வரிசையு மகிழவாய். 194

கொணடு போதாக குதலமீ தறுபபெலாம படியக
கணடு றைஞசினா களிததன ரவைசிரம வகியா
மண்டு மாடநீண மறுகிடை வலமுறப போககி
கொணடல கணபடிசினகாங குறுகினா நுழைந்தார். 195

பணடை யினமுறைப் படிமுன மாஙகநாச சியரைக
கணடு தாடொழு தழகிய மணவாளின கழலக
ளிணைடை தனனையு மிறைஞசினா திருமணித் தூணி
னணடை நின்றனா பெரியநம பெருமாளி னழகும. 196

அமல னாதிப்பி ரானபடி யடிதொழு மளவிற
கமலை நாயகன கழலகளூஉந தி ரகதமே முதல
மமலம வீயுமா றுதவினன முகிழநகை யுடனே
நிமல ரினமுகங கடைககணித தின்னண நிகழ்த்தும. 197

நமபெ ருமபக டவனியி னருணாந துய்வா
னிமபா மேபாதிரென் றிபாமுன மிசைததிடு மியைபி
னய்பு வித்தல மவதரித் தனிரதி ஞாயந்
தெமபெ ருந்திரு விருவிபூ தியையுமீங கிழைக்க. 198

உலக மூனறுநம் முடையவ ரெனறினி யுரைகக
விலகு நாமமு மீன்றன நுமககென விசைகக
வலகில கேளவியவ வுடையவ ரஙகணமுத் துகுப்ப
விலகு நாயக னியமன மியைநதுமீண டிருநதா 199

மற்று மன்னரு மிருவிபூ தியையுநா மணககட
பெறற துமபெரு நம்பியின பெய்கழற கழலென்
றுறற வுளளமு முவந்தக ளஙககாட் டாழ்வா
னற்ற வன்றனைக கொடுதிரு விழாமுத னடவி. 200

கோயி லின்பணி குறைவறப புரிதரற் கவனர
யேய திண்டிற லிறைவரா யியற்றுறு நாளுந்
தேய மெஙகணுந் திருவரங் கத்திரு விழவே
சேய தென்றுகொண் டாடிடச செயதன ருறைந்தா. 201

வேறு

உடையவரிவ் வாறுறையப் பெரியதிரு
மலைநம்பி யுழையுறைந்து போய
மிடைகிருமட குறியீரா றங்கமீனூர
திருவைண வருமுன் மேவி
யிணைமலரி னடிதொழுதே யிருகரமுங்
குவிந்துசிரத தேறு நிறகப
புடையிலகு முதலிகளின் சமவாயஞ
செவிமடுபபப் புகலா நினறா 202

திருமலைநம் பிகணைமுதலித் திரளோடுந்
திகழ்தருகா ளததிக மேகி
பரனுழையன பொடுபூசை யாறறிவருங
கோவிந்தப பட்டராக காறைப
பிரியமொடி லௌகிகமாச சிலபகரத்
திரும்பமனம் பேறு தந்த
வுரையுதறி மலாகொயதற கிவாநதனரோரா
பூநதருவி னுரமேவா ராஙகே. 203

நம்பியவர் கருத்தடலை நாங்காண்டு
மெனவலியா நறவே சோரப
பம்புமலாத தருவின்கீழ் மகிழ்மாற
னருடிருவாய மொழியுட பண்ணோர்
வமபுசெறி பூவும்பூ சையுந்தருமே
வாமனனுக கலலா லெனனு
மம்பொதுளும வாககியத்திற் காம்பொருளு
மாரணததின் முறையே யோத 204

செவியுறும்ப பட்டருடன் றகாதுதகா
தெனமொழிநதே சினைநின றஙகட்
புவியிழிந்தி லிஙகமுதற புராரியுறைஞ
சினனமெலா மரிந்து போகட
டவயமெனை யாதரிபபா யெனநமபி
யடிமலரின முடிசாயத தாநதே
யுவமையறு முபயவிபூ திததிருவிற
கொணமகுடஞ சூடா நிறக. 205

முடைவீசுந் தலைபோட்டின முன்னிரந்தா
   னன்னுடைய முடிசாய்த் தேனே
கடையேனைக் கடைத்தேறக் காத்தருளக்
   வெனவழுது கரைந்து நைந்தே
யுடையவனுந் திருவடியே யொருவேனு
   னெனவிழுந்த படியே போற்ற
வடைவேயா மவையுணர்ந்த வவரிவரை
   யெடுத்தருளித் தெருட்ட வாங்கே. 206

தலைத்தனி லுளாசிலர்போந் தகங்கொதித்துத்
   தீவிழ்ந்துத் தகவினறெங்கள்
வலத்தவரை யிங்ஙனீர் வணகிறழு
   பருட்டுவதும் வலமோ வென்னக
குலத்துயரம் பட்டருமங் கொயிற்றந
   திடுகோலே யெழுவா யாய
நிலத்தெறியா நினமலரா நமபிமல
   ரடிவழிமே நின்றே மற்றும். 207

அடலசெறியு மந்திரவா தியினருகே
   யுறைபவரை யலகை வாட்டுந்
திடமுளதோ நுமதுவிர கினியென்மாட்
   டொருதினையுஞ் செலலா தெனனக்
கெடலரிய திருஞான நமபியுமப்
   பட்டருடன் கிளர்ந்து போந்து
படவரவி னலகுலாம பையாவதியும்
   வடவரையைப் பணிந்து சேர்ந்தார். 208

சோந்தங்கே சவுளமுதற செய்வனகண்
   முற்றுவித்துத் திருத்த மைந்துங்
கூர்ந்திலக வணைந்தனர்நம் பெரியாழ்வார்
   திருமொழியே தொடங்கிக் கூருஞ்
சேர்ந்திரத மொழுகுபல செந்தமிழ்வே
   தங்களையுந் தெருள வூட்டிப
பேர்ந்துவனஞ் சென்மகவைப் பின்மணந்தா
   ரின்மகிழ்ந்தா ரென்றூர் பெட்பின். 209

வேறு

பொற்புடன்பு கலும்பபெ ருளகணமுற்றனு செவிகொளா
வறபினந்த வைணவர்க கருளசுரநது மகிழவுறு
நிறபயதி ராசாஙமபெ ரியநமபி நிலவுமக்
கறபுயாந்த கனமிருநத கணணியாக கியம்புவார் 210

சென்றுதிருக கோடடியூர நமபிசெயப தாளபணிந
தொன்றுமநதி ராரததமோடு முயாசரம சுலோகமுந
துன்றுசெயய பொருளினைனறு தொலவுலக முபவணம
பின்றரஙக நதியரங்கம பெட்பினெயது கென்றனா. 211

அந்தவணண மவர்நடந்து கோடடியூர ரடிகளில
வநதிறைஞசி யஃதுரைகக வாயதிறநத வாவளம
முந்துமநதி ரார்ததமொயமபி யாவருககு முணாநமா
றிநதவேளை யேகிமறறு மெயதுமெனறி சைததனா 212

மீண்டரஙக மிடைந்துசில்ல பகலகன்று மீணடெழுந்
தாணடருளக வென்னவனறு மவவணம்பு கனறிட
மாண்டதொலல ரங்கமேகி மற்றுமறறு மவவண
நாண்டிறந்தீ ரெழுமுறையு நடந்துமொனறு மினமையான. 213

ஆசையன்ற கஙகலங்கி யவரிருக்க வொருபக
லோசைபெறற கேட்டியூர ரூராஙக முறறெளிா
காசையுற்ற பணிபடுத்த காரரங்கன் றுளிணை
மாசைமொத்த மங்களாசா சனமிழைக்கும் மையமே. 214

முதலிகள்வ ணங்கியங்கு வாழ்வுளார்கண் முகிழ்தரத்
துதவலினறி யுடையவாக்கிங் கொதுககுமாறெ வென்னென
விதயமாண்டொ ரெலலைகாணு கென்றுநூன்மு கததுமுன்
மதுவின்வைரி வழங்கினுனென றவருமறறு டாடினுர். 215

ஆண்டரங்க னருச்சகன்மு கத்தினமபி நீரினிக்
காண்டலின்றி யிவர்கருத்து வக்குமாறு கழறுகென்
றேணடயஙக வியம்பநமபி யேன்றெழுந்து தங்நகா
மாண்டயங்கு முடையவாக்கோர் மறைவலாரை விட்டனா. 216

விட்டவேத வாணர்வந்து விளம்பநம்பி யாணையை
மட்டொழிந்த மகிழ்விராமா னுசனடாதூ ராழ்வானுந்
தட்டொழிநத நூனமுதலி யாண்டான்கூரத் தாழ்வானு
நட்டொருங்கு மருங்குபோத நடந்துகோட்டி யூருரு. 217

மூவர்தம்மை மடனிறந்தி கம்பியாத மூளரியை
மேவியொன்றி மாமிறைஞ்சி மிக்கொடுங்கி நிற்கவப்
பூவமரா மாமுனைகருட் பொற்றிளவாக்குப் புகலிலா
தாவன்று புரக்கவென்ன றருளசுரந் தளித்தனர். 218

கோணநிற்றறை யவ்விரா சிடக்குலங்கு கோட்டியூ
ருணநடுவெண்ணென் பொளிநாட லுபாதிருவோ லக்கமங்
கண்டிடவுள்ள வனைவருந்த மனலகங்கொண் டுபயுமா
றண்டருமபழிச்சமுமன ராடந்துதூற்றி விட்டனர். 219

நம்பியிந்த நல்லுணர்ந்து நாடிடந்த யதிபனை
யெம்பகாவி லுகந்துபோற்றி யுத்தரந்த தென்னென
வம்பொருந்து நருவிறைஞ்சி மகம்பியெம்பது பூதியே
வெம்புவனனை மடியனேற்கு விளைசூதி யம்பிற. 220

என்னவன்ன யதிபிராச ரேனறிந்த கந்தனை
முன்னவின்றி யுத்திரென்ன மீளவந்த முதியரு
மன்னியிந்த நிரயமவெய்ய மதியிலேனு முலகினும்
பின்னேனைச் சிலகோடி பிழைக்குமென்றே யவர்தொழ. 221

கோட்டியூர ரவருரைத்த குணநிரம்பு மொழிகொளாக்
காட்டொழிந்த வவாகநந்தின கண்ணியாக்கு வியப்புறு
வாட்டமுற்ற மனத்தினிந்த வகையிழைக்க வறிகிலேம்
வீட்டிருந்தே மென்வெதும்பி மற்றுணர்ந்து விளம்புவார். 222

இற்றைநாடொ டங்கியைய விதத்தரிச னத்தினை
முற்றவிரா மானுசசித் தாந்தமென்று மொழிகயாஞ்
சொற்றவாணை கடந்தபாவ மில்லையென்று சொல்லவங்
குற்றயாருந் தாமடைந்த பேற்றையுள்ளி யுவப்புறு. 223

சொல்லருந்தி றலபடைத்த விமமுனிவர் தோன்றலு
மெல்லுறமெம் பெருமானாரே யென்றிரைந்து கொண்டவர்
மெல்லருப்ப தத்துணையின மேயிறைஞ்சு மெல்லையி
னல்லிருப்பு கழ்க்குழூல நம்பிமற்று நாடியே. 224

எந்தஞால முங்கரியி ருக்குமாறி யம்புகே
னிந்தஞானி யெம்பெருமா னாரேயிந்த தரிசனஞ்
சந்தமாரு மிவரதென்று சாற்றயாருங் கரமெடுத்
தந்தமாக வாகுமாகு மென்றரற்றி யாடினர். 225

வேறு

பின்னம் பெருமானார் நம்பியடி மேல்வணங்கி
யின்னன் முகமனொடு மேகதுவிடை முதலிகளிற
றென்னம பொழிரங்கத் திருநம்பியணந் தங்குறையும்
பென்னம் பெரியதிரு நம்பிமலர்த் தாடொழுதே 226

பேசா தவருறையப பினபோந்தார் கோட்டிநக
ராசா ரியருழையே யாயவெலா மாங்குரைக்க
நேசா பிமானமொடந் தினமலரு மிகுவந்தே
வாசா லகரிளையாழ் வாரை வருகெனவே 227

சென்றே திருவரங்கப பெருமாள ரையரிட
நன்றே திருவாய் மொழியாவு நன்குணர்ந்து
பின்றே டரியசில வார்த்தைகளுட பெற்றிடுக
வென்றே யருளிவிட வேனறங் கெழுந்தனரால 228

அவவரையாக காறுமதி யாற்றி பருபபணிகள
செவவியெதிர்ந் தொருகாற செமமனுசட காபபியற்றனு
செவவிக கடைக்கணித்துச செமமாந் துளமவரை
யெவவ மகன்றொழியு மினமொழிக ளீங்குரைப்பார. 229

பீதகவா டைபபரனே பிரமகுரு வாகிவந்தென்
றோதுமு றைபபடியே யுறங்கும் பெருமானே
நாத னெனவுலவு நம்பெருமா ளாயவந்த
வாதரமே மிக்கவெழி லாசாரி யன்புடையே 230

திருமந் திரமருவிச செனுசரம சுலோகததில்
விரவும் விரகொன்றே விழுமி தெனவெியாத
தெரியேன குருவலதோர் தெய்வமெனத் தேறியவன்
மருமா மலரடியின் மன்னும் விழைவுடனே. 231

பத்தி புரிபவர்க்கே பரமபதப பேறுறு
முத்தி யணுகுமிது முன்றொழுனே யந்துறைவர்
நத்து பவாகுரைதத நலவார்த்தை யென்றருளி
வித்தகததின மாமதுர கவிகள விளமபுமுனம. 232

கண்புரையுங் கண்ணிளெழி னுணசிறுத்தாம பின்பொருளும
பண்பெருகுஞ் செயய பரகாலன வாய்மொழியும
பண்பொழுக வோதவிவை பானமையுறக் கொண்டவரு
நண்பினவா தாளபணியா நணணிவிடை மீண்டனரோ. 233

மீணடும் பெருமாயி மெலலடியில விழ்ந்தெழுதுங்
காண்டுந் நமதுதிருங் காலமிகத காழாமே
வேண்டிய விழுப்பமுறுந திருமாலை யாணடான்பா
றேண்டுந திருவாய மொழிபபொருளுந் தேறுகெனு. 234

அமமான் பினாருள மறறவரு மாஙகேகி
யமமா மவரடியே லன்பிற படிநதெழுநதே
தமமா வரவுரைககத நணணனியி னுஙகவருங
செம்மாந தகமநதச செமபொருளுந தாமுரைகக. 235

கேளா வவரறியாக காலததுக ளொன்றுரைகருங
கோளா நம பாசுரத்திற காணடான் கொடுததபொரு
ளாளா தொருபொருளவே றுயநதனைநதி தாகிடுமோ
வாளா வழங்கினனே யெனறு வணஙகினரால. 236

ஆணடா னதுகேளா வாராயந் தகமகிழ்ந்தே
யேணடாங் கிருங்கோட்டி யூர்பெரிய நமபிகளுஞ்
சேணடாங் கருமுதலிச் சஙகமொடுஞ சேரவையில்
வேணடாா களும்விழைபு மபபொருளைச செபபினரே. 237

மிககுயரு மப்பொருளின மேலோ ரவாவியவாத்
தககவிது முனனுள வநதவரே தாமுரைத்தா
ரககருணை யிவவிளையாழ் வாருழையே தான்மலிந்த
பககுவமுண் டோளபடி யானையிப பணணவரும. 238

சாந்தி பினியிடமன் றின்னறவைத் தண்ணளிகண்
மாந்தித் திருவிளரி மன்மிழற்றுந் தண்டுளபப்
பூந்தாப புயல்வண்ணன் பொறகலைக ளொன்றதெனத்
தோந்தே நமதகமே தெண்ணூல பயிலுவரே. 239

ஓரா திவருளதோ வென்றே யுவந்துரைப்பச்
சீரா திருமாலை யாண்டான செழுநகையி
னோராய மொழிநதருள வெமபெருமா னார்வைக
ணோரார் நெறிபிறழா துண்ணிலவ நோந்தனராம். 240

விழிவழி யொழுகு ரருவி மெடபினை
முழுமையு மூடவினை கழிந்த காளெலாந்
தொழுதன னரவணைத துலகந சோதியின்
றெழுதரு நகையுட னருகை கூபபிபே. 89

பருகிடப பருகிடத தெவிடடு முதவின்
சுராகளுங கணடிலாச சுவைய ருநதுமா
றுருகிட வுளமுமவ வனுப வந்தனை
யருகணை நதிரும்பொழு தயின்று மறறரோ 90

தந்திருப புதலவரீ ரிருவர் தமமையுஞ
சுந்தரத் தமகுரு துணைபப தஙகளி
லுயந்துமற றயாதர வுஞற்றி னரடும்
பந்தமற் றவரெலலாம பரவும பணபினா. 91

ஆயபின பாரிய ரருளிச செய்தசெம்
பாயிரங கொண்டாங கததிற பாமபணை
மேயவன் மிளிரபத மலர்ககட டமபரந்
தோயதரச சமர்பபணம புரிநது தூயமையின 92

இத்திருப பொருளுணர்ந் தெங்கு முயாநதிடச
சித்திரத் திருபபிர பதனஞ் செய்ததை
யொததநற சதுசசுலோ கியெனு மொனறுநூல்
வித்தகத திணையற விளமபி மறறரோ. 93

தோத்திர விரததின மெனுமோர் தூயநூல்
பாரததனின வலவனின பதத்திற சோதலை
யேத்திட வுலகெலா மியறறி யெயதினா
ரீததிரண் டாவதை நானகி னின்றதை. 94

வேறு

அக்கா லவரதயி லாளவந்தா ராழவாரு
மிக்கார் விழைகோட்டி யூர்பெரிய நமபிகளு
மொக்காப் பெரியதிரு மலைநம்பி யுததமருந்
திக்கா மடையவர்கருத திருமாலை யாண்டானும். 95

வையம் புகழ்தெய்வ வாரியாண் டானுடனே
யைய ருயர்வான மாமலையி சாண்டாரும
மெய்யன் திருமோகூ ரப்பனொடு நின்றானுந
தெய்வப் பெருமா டிருககுருகூர் தாசனுடன். 96

பின்யாற னேரிநம்பி பெருமகனின் காதலியாந்
தென்யாத் திருவரங்கத் தம்மைதிருக் கச்சிநம்பி
நன்மா விருளுசோலை தாசருமிந் நந்தான்காம
மன்மா மகிமையவா மன்னினாக ளுயவண்ணம். 97

ஆங்குமணக் கானம்பி யாளவந்தா ரின்பகட்டி
னேஙகு முவகையுடன் கண்டவரி னொணமுகத்தைத்
தேங்கு புகழ்க்குருகைக் காவலப்பன் றேததுமக்குப்
பாஙகின்ரு ளப்பகாநதார் பாட்டனெரி ராகியமே. 98

என்றே யிசைத்தருள விவரவரின் ருமொடொழுது
நன்றே யென்னையாள நாளருளி யாட்கொள்ளா
மினறே யிடையைவர் மெலலியலின் றுயர்களைந்த
பொன்றேயும் புட்கொடியான் றிருமந்தி ரம்புகன்று. 100

மறறுமுள வருத்த மெல்லா மகிழ்ந்தளித்துச
சிறறறிவி னேனுய்யச் செய்தருளும மாணையினைப
பெற்று வளைகுவதே பேறடியேற் கென்றேதத
முறறுந்தந் தரிசனமே மொய்த்திலகச் செயதுறைநதார். 100

மாமணக்கா னம்பியடி மன்னினர்க ளாளவந்தார்
திமையகல செட்டைநம்பி தெய்வத்துக கரசுநம்பி
யாமத்தி ருவரஙகப பெருமாள ரையருடன்
காமாசிறு பிள்ளையுடை யாரிங்கச் சோளாணடான். 101

பிள்ளை யரசுநம்பி பின்னே ரரசுநம்பி
வள்ள லிருமபகட்டார் வங்கிபுரத தாசசியெனு
மௌள லறுமொன்ப தின்மரின்னோ ரியனுலகம
விள்ளவகம பேரினபம் வீறக் கிளாந்தனரால. 102

ஆளவந்தார் சேயடிக்க ணவவொன்பா னுத்தமருட்
கோளமர்ந்த திருவரங்கப பெருமா ளரையாமிக
நீளவந்த பத்தியொடக் கின்மலனா நன்குதவும்
வாளமாந்து வாழ்பொருள்க ளெல்லாம வகித்தருளி. 103

ஓவாத வைகளையே சிந்தனைசெய் துற்றவர்கண
மேவாவு யிர்பிழைகக மிழற்றுவதுங கண்டுகந்து
தாவாபபெ ருங்குணத்தோ தந்தனரோ பேரவாகக
யாவாவென ருளவந்தா ராழ்வா ரெனநயந்தே. 104

ஆன்றோ ரறைதருமவ் வாளவந்தா ரஃதுமவா
தென்றோ யியலிசையிற் றிருவாய் மொழிபாடமே
வான்றோய வகையுணர்ந்து வண்மைபெறு மூதாதை
ஆன்றோர் தருள்புரிந்த வாணை பதுவழியே 105

கிழை யகத்தாழ்வா னென்னக் கிளரரங்கற்
காழி நிகர்பிரபந் தங்களீசீ ராமாறே
வாழும் வகையுணர்ந்து பாடுகென வார்கருணை
வீழும் படியவர்மேல் வீழ்ந்து கடைக்கணித்தார். 106

அன்பா யவர்பாவ ராக மொடுதாள
மின்பா லியைந்தமுத மேன்றோ செவிபருகப்
பொன்பா யுரவரங்கன் பொன்முடியுங் கண்டசைப்ப
மின்பாய் முகிலெனவே மேன்மையுறப் பாடினரால் 107

அம்மா வெனவவரு மார்வ மொடுபுகழா
விம்மா வுணர்வினாக்கிங் கேனற் திருநாமஞ்
செம்மாத் திருவரங்கப் பெருமா ளரையரென
விம்மா நிலமுரைக்க வென்றுதனை யிந்தனரே. 108

மண்டலமெல் லாமணக்கும் மாமணக்கா னம்பிமறங்
கொண்டயமு னாரியரைக் கூவியினி நீருலகிற்
றிண்டிறலார் நம்போனந் தர்சனத்தைத் திகழ்வுறுத்தப்
பண்டைநெறி யொருவா பயின்றொளிரப் பண்ணுகென. 109

திருவாய் மலர்ந்தருளித் தேசிகர்தந் தாண்மலரைப்
பரிவா யுளத்திருத்திப் பயின்றுகொடு பண்ணவர்கண்
மருவா வழிகாட்ட வண்டமுக டுகடந்து
திருவாழ் வலமார்பன் றிருநாடு புக்கொளிர்ந்தார். 110

முனிகள் புவுத்திரனார் முதலா முனிவர்களுங்
கனிவா யுளமுருகிக் கரைந்தே தெளிந்ததன்பின்
னினியா ரரசுநம்பி யெழிற்கையா னங்கவர்க்குத்
தனியார் சரமகயிங் கரியந் தாமுடித்தார். 111

வேறு

கோட்டின மோதுங் குரைகடலின் றிரைசேர் மேதை குலவுளத்துத்
தீட்டும் புகழா ளவந்தார் பின்னே சின்னா ளவணகலக்
காட்டுங் கைதை முகைகுருகிற் கழனி சூழுங் கவலையெலாம்
வீட்டும் வீர நாரணமா புரமாந் தம்மூர் விழைந்தடைந்தார். 112

ஆண்டு குருகைக் காவலப்ப னடையே போகத் தனிலிருப்ப
மாண்ட தவத்தோர் மறையுறுமென் றஞ்சிப் பின்னே மறைந்துறைய
வீண்டு சொட்டைக் குலத்தவர்கள் குளரோ வென்ன வவாவினவ
மீண்டன் றொருமிகவிறைப்பூ தெய்தி யப்ப னடிதொழுதே 113

அடியே னொழிந்த துறைவனும தழகா ரவரின் புறத்திருந்த
படியே கண்ட படியெதென றங்கை குவித்துப் பரவவார்
கொடியேன் பின்னைக் கெருந்தெழுந் தன்றே விட்டாத்த நங்கணன்ன
கடிப்பட்ட சொட்டைக் குலத்தவர்த்தங் காகத்தங் கடவு ளாகையினே. 114

நூலவர் மகனை யிங்கவனுங் குளிரத் திருமுகங் கண்டுடையார்
நலமா யறிந்தே நமையென்ன நகையும் வியப்பும் விஞ்சவிவர்
பமா மயிலோர் பொதுவியாபால குரவை பிணைந்த பரனையகப்
புலனா லுணர்ந்து பொருவருமின் புறவே நமபோல விழைந்தனனால். 115

ஐயப் பதற னகவியா னளித்து முணரு மருமயாகங்
கைபட்ட கமழுக் கருணைபுரி யெனவே யடியிற கிடந்திடலு
மெய்யே கமழு மவரிவரை மெல்லச் செங்கை கொடுவெழுப்பி
மையே நிறைந்த வுடலொருவு மையத் தத்துவ மகிழ்ந்தளிப்பேம். 116

வருமைத் மதியி லதுவுமென வரைந்தோர் திருமா முகமளிக்கக்
கருத்தற கரிய களிப்பினைத்தக் கையேன றவாபூங் கழறெழுது
நிருதா வியப் பொருதழித்த நிமலன றுஞ்சு மயர்வகலக்
கரிதோய் முகில்கள் கணனுறங்கு மெயிலசூ ழரங்கங் கலந்துறைந்தார். 117

ஆங்கோர் வைக நிருவத்திய யயனேற் சவமா மமயமதிற்
பாங்கே பெருகுந் திருவரங்கப் பெருமா ளரையா பலர்மகிழத்
தீங்கே கெடுமிட ராயவெலாங் கேசவ வெனனுந் திருமொழியை
யோங்குக பொருளே சரபிநயத்தி னுரகசாயிக் கெதிரோத. 118

முனிகள் பேரன் றிருமுகத்தை முனனிப் பல்கா லெதிர்நோக்கிக்
கனிவாய் நடமி னோநமாக ளுளனீ ரெனறு கழறவவா
நனியார் புகழி னம்மாழ்வா நவிலு மானை யிதுவெனவே
பனியா ருள்ளங் கொடுவனந்த புரத்திற கனறே படர்ந்தனரால். 119

சின்னா ளங்கு செல்வப்ப னருளுஞ் செய்ய திருமுகத்தை
யுன்னா நோக்க வதனறவனை யொருவ காணா வுளமெலியாத்
தென்னா தெனவென றளிமுரலும் பொழிலசூழரங்கந் திருமியெழு
[illegible] பாக நிறைஞ்சினராம். 120

தம்மா சிரியன் பிரிவழலே தணறறத தளாநது கிடந்தவவ
ணிமமா வவனிக கிசைபறபபுந தெயவ யாரி யாணடாரை
யம்மா நீரிங கழுஙகலெனனெ யாசா னடியிற பரமளிததுச
செம்மாந தொழுகும பிரபன்னன் செஞசொறு குரவா பணிததகைதயே.121

வனைநது வைக லதுவன்றே வழஙகும வண்மை யெழிறகுரவா
புனைந்து களிககுங கயிங்கரிய மெனறே தெருளப புகலவவா
நினைநது தேறி நிலவவவ ணினறே ராய முதலிகளு
மினைநதுதெருண்டவிவரினறத தியறகைதுணிநதோ மெனமகிழநதார்.122

வேறு

அநதவணண மானியம பலநிகழ்நத பினனுல
கிநதமுந்து தரிசனத்தை யினிவிளககு மாறெரு
சநதமுநது குருவரஙகன றந்தளிக்கு மெனறுள
நொநதிரநதி யாமுனேயர் நோககினெற வெலலையில 123

ஒழிவிலகால மெல்லாமெனனு முயாதிருவாய மொழியினை
வழுவிலாத பொருளுடன செவிபபுலத்து மாநதுபு
கெழுதகைத திருமலை நமபியுமமொா கிளர்தினத
தெழுதருந திருமலைகக ணேகவாமெ ழுநதனா. 124

கண்டைதை யரஙகனங் கருத்தையிப் பெரியால
கொண்டருண் முடிபபனென்று கூறிருஙக ளிபபுடன்
றெணடிருபப தததிலஙகு தீர்த்தமீநது விட்டன
னுணடுவநது விடைமணந்து மாளிகைகக ணுட்புகா. 125

தந்தைதெயவத் துக்கரசு நமபியோடு தமமுடன்
வந்தநான வாாகுழலி ரண்டுதஙகை மாரொடு
மைந்தருவின் சினையடாந்த லஙகுபொன முடிகள்சே
ரிநதுவூரும் வேங்கடததை யேகியெய்தி னாரரோ. 126

கலியுகக கடவுளெனறு கழறுமநத மாயனைப்
பொலியவெபபொ ழுதும்பூசை புரிநதுவைகு போதுபேர்
மலிபெருமபூ தூராசூரி கேசவபபெ ருமாளும்
மழலைமஙக லககமல நயனபட்ட ருஞசெலா. 127

நும்முடன் பிறந்து மின்னு நுண்ணிடைக் குயிலகளை
யெமமுடன் மணந்து வாழ்வீ ரம்புனலி னீகெனத
தமமனம விழைந்தவர்க்குத தாபமாதி யைந்தையுஞ
செமமையின் விளஙகுமாறு செயலுணாந்து செய்துமுன். 128

முன்னவாபூ மிப்பிராட்டி யென்னுமாதை முப்பகவும்
பின்னவா பெருமபிராட்டி யெனனுமாதா பிணைபவும்
பன்னரிய தூரியம் பரவையிற கருங்கவு
நன்னராகு மோராகடிககண டத்தினாவ துவையே. 129

தயாதற கரும்புதல்வா தரணிபுயய வாருகென்
றயாகலைககோட் டொருமுனிவ ரருளினமுன் னுரைத்தவா
மயாவகற்று மதலையிந்த மாதவாக ளுககுமிங்
கியலிருக்கும் வகையுதிகக வென்றுமாசி கூறினா. 130

ஆயபினன ரவிரணடு தூயருபவிடைகொளாச
சேயரிககண் வதனமனனு திருவனுரொ டுஞசெலா
நேயமாய சேவலோடு நீலகணட முறைதிருத்
தேயரமபை வளாதமபாடி யெயதிவாழு மெலவையில். 131

கண்ணனு ரணத்தினுண்மை காசினிகக ணெளிருமா
றெணணியாதி சேடனுயி ரமவதன நோககிநீ
முனனனந்த னிலக்குவன்பின மோதிலாங்க லீமிசை
நணணியிந்த வவதரிபபை நானிலத்து மறறுமே. 132

இககலிகக ணின்னுமோ ரவதரிபபை யெயதுவா
யொக்கவென றுரைபுராண விரதினத்தி னுரைவணஞ்
சிககிமாயை யினமயஙகு சிவராசி யுயயுமா
றிககணததி ராமானுச னென்றுதிக்க வென்றனன். 133

எம்பெருமானர் வைபவம்

22-வது சருக்கம்

இசசையினெ திரானதபகு திக்கணெழு மைந்தை
வைசசவிர விறகிளரி தறகுளிவண் வாழு
நசசெனும்வி னைக்குரியா காடினெரு மூன்றைப்
பசசைமுகிற் பாதமிணைத் தென்றுமவண் வாழ்வார். 1

வையமெனும் வாரகடலு டுக்கைவள மாதின்
மெய்யமரு மிபபாத கணடமெனு மின்னுஞ்
செய்யவத னத்துறுதொண் டீரமெனுஞ் சேணு
... யொளி செய்யமணி யகிலக மாமே

நாடதனு னனாறுபெ நய பூதூரெனு நலலூா
நீடுதில கததுளிடை ெநமத மனரிற
பிடினையெ ழுநதிலந பெருலக முயபச
சேடனெனி னுஞசகலஞ செபபவரி தாமால. 3

நம்பரிய பாயலினி யந்கர நணறு
மிம்பரின வன்பிரிவை யெபதுகில மென்று
வம்புயையு டனகரிய மாலவண டைநதா
னுமபருமு வந்தறையுங கேசவனெ னப்போய். 4

அந்தணர வண்புரியு மவவரிய வேளவிச
செந்தணலி னினறெழுசெ ழுஙகரிய தாம
மிநதிரனி ருந்தவுல குககிவந மேணிச
சுந்தரமி டைந்ததுவெ னசசொலுவ ரென்றும. 5

செயயவெதி ராசனில யக்கெதிர செகதநேதா
ரையவுயா வும்பரும னும்மறிய லாகாத்
துயயகருங கல்லெழுவைத தூககியதிற பூதம்
பொய்யகலும் பூதபுரி யெனறதுபு கலவாா. 6

அருசொலிய ரனபருழை யிறமெருக லாமும
பஞசணையி லன்னவர்ப காந்தவொரு பொயயு
மஞசுங்கி ரோதியாவி ழிககணைம லைபபும்
விஞசிடுவெ தன்றியவண் வேறுபுரை யினறால. 7

இருகடையிற் கச்சிமணி யிந்திரன தூரே
புரையரிய சென்னைமணி பொருநதுமொரு பொன்செய்
வரையமுமி ரததினவ டககிடையில யங்குந்
தரையினது தஙகுநடு நாயகமெ னத்தான். 8

இன்னநகா தன்னிலன வரதமுல கேத்தும்
பன்னிரபி தானன்பத பஙகயங் ளைந்தே
மனனரிய வாசுரிகே சவரெழின்ம றுடடி
தன்னெருத வத்தினிலெ ழிறகருத ரித்தாள. 9

முபபுரமெ ரித்தவனை முன்னருளு மாய
னபபொழுது ரைததகிரு வாணையுள முன்னத்
திப்பியக ருப்பையத னுடுதலைப பெயதான்
மைபபுயனி றததரியின் மன்னமணி யானுள். 10

ஆயிரமு நான்குசத மொன்றொ நபத் தொன்பா
னேயகலி யிங்களமெ னுமவருட மேய
தூயமதி சித்திரையி னுத்திரையிற் றோன்றிய
பாபொளிப ரந்திடவொ ளிந்தனன வன்பின். 11

வேறு

இவ்வண்ண மெய்ம்பெருமா ளருகித்தா
ரெனுமமுதி னிளைநக மாறற
முயவண்ணம் பெரியதிரு மலைநமபி
யுளங்குளிரச செவியின மாநதிச
செவவண்ணச சிசுவைமிடைந திதமபெருகக்
கடைககணித்துச செய்ப வைய
வொவ்வெண்ணற கரியமுக வொளிவிடமுத்
தமகுணங்க ளுற்று நோக்கி. 12

இலக்குமியின சம்பன்ன யிலகுவதி
னிலக்குமண னெனுமங் நாம
நலகுரிய விளையபெரு மாண்முன்ன
நணணியவா நணணறபாற றான்
னலக்கணறத் திருநாம கரணமிழைத
தரியதிரு விலசசினை செய
துலபபரிய வுலகறிய விளையாழவா
ரெனமுவந துரைததிட் டாரால. 13

மறறவரு மணிவடமா வனமுலையார
மருங்கணைய வதியும் பாங்க
ருறறபல முறைபொதுவு முரைமுடிக
ளாயிரமா யோங்கு மினபம்
பெற்றதமிழ் வளம்பொழிலின் வடக்கெலையாய்ப்
பிறங்குதிரு மலையைச சார்நகார்
கற்றவாக ளுளங்களிககு மிளையாழ்வார
கனனலென வளாந்தார் நாளும். 14

ஈன்றவெழிற குரவருமவ் விளையாழ்வார்க்
கியலசாத கரும மாதி
யான்றவுப நயனமுடி யாயியற்றற்
காமனைத்து மடைவே யாறறி

வானறுநூ றாண்டானதும் வகைபெறவே
போதுவித்து வயதிரெட்டி
லேன்றகுல மெழுவாயா மெவறறினுமோர
நன்னுதலை வேட்பித்த தாரால. 15

மூவகையோக் காதரமா மொழிவரிய
மனையறமு மனநத வனறு
ராவலகொடு வேதாந்தத் துறைபடிய
வதன்முதறபங காய முன்னம்
பாவலர்க ளனவரதம பாடியுந்தன்
பணபடைய வளகக லொலலா
மீவருடந் துகிறபடலம் வெயின்மறைக்குங்
கசசிநகா மேவா மன்றே. 16

ஒருதடியே யுளளவொரு துறவியவன
யாதவபர காச னெனபோ
னருகணையா வவனமுகங்கொண டஃதோதி
யுறைநதனராங கவரங காரத
திருமழலை மஙகலத்திற றிகழ்கமல
நயனபட்டர் தமக்கு மீங்கே
யொருகருவிற றிருமணந்த வுரைப்பரிய
தகைசசிசுவொன் றுதித்த தம்மா. 17

கொன்றுருங குரோதனததிற் குலவுறுதைப்
புனாவசுவி லுதிககக் கேட்ட
தென்றாக் தணரிறையாங் திருமலைநம்
பியுமெழுநதாங் குவநது செய்ய
மின்றாங குழவிதனைக் கடைக்கத்து
மிகுகுணஙகன் மிளிரக் காறுப்
பொன்றாங கோவிநத படடரெனும்
பொருவறுமோர் பெயருமிட்டார். 18

தந்துபெய ரிலசசினையுந் தகவிழைத்து
மிகவழுத்தித் தமதூா செனறார்
பிந்தியுயிாத தவாபுதலவா பெருகுதொறு
மமையமெலா மியற்றற் கேய்ந்த

வேதவிதி களுமியற்றி யெழின்ஞானப்
பிறப்புமளித் திரண்டாய
வந்ததனி மறையாவும் வரன்முறையே
யோதுவித்தா வளாசெந் தியார். 19

பட்டருமே னிரம்புதற்குப் பணபுறுபன்
னூறகடலைக் குடைந்து தீர
மெட்டியபின் பஞ்சலகா ரம்பொருந்து
மொருமையிலை யில்லா ளாக்கி
மட்டவிழ்ந் துளவமணி வண்ணனையே
மனத்திருத்தி மறையி னந்தம்
பட்டவொரு பரம்பொருளப் பண்ணவனே
யெனத்துணிந்து பணிந்து போந்தார். 20

வேறு

பின்னே யவர்பெட் புறுகச் சிநகர்
மன்னே யடைந்தெம் பெருமா னிரு
பொன்னே ரடிகண் டுபொருந் தியுட
னன்னூல் பயில்வுற் றவண்ண ணினரால். 21

அங்குப் பலவை கலகன் றிடலுந்
துங்கத் தடியோன் றுளவத் துறவி
சங்கத் துறுசி டாசவைக் கிடைநூற்
சங்கைத் திரள்சா டிடவோர் தினமே. 22

சீவான மவிசிட் டமுஞ்செய் யவுரு
வோவா வுயாஞா னமுமா யொளிருந்
தாவா வொளிதங் குபரம் பொருளென
றுவாழ் பொருளா மறையொன் றினையே. 23

வேறு யதுமா றிடவீண் பொருளைக்
கூறு வருகோ ணலுணர்ந் ததுபின்
மாறு விழுமன னுறுமெய்ப் பொருளை
யாறு யிளையாழ் வாரறைந் தனரால். 24

அவரோரா தினமா ரியனின ரலைமே
னவமார தயிலக் கனைநன கிடலு
திவளுக் தினகா தன்செழுங கதிரா
னவிழும புரியம் புயமா மலாபோல 25

கண்ணன முகங்கா ணுமெனும பொருளை
நண்ணும் மொருநன மறையின பொருளவே
றுணணும வகையுபத துணாவின றிளிவாயத்
திணணங கொளுமா றுதெரிக கவவன். 26

செவியுற் றதுசெப பவராற றகிலா
தவியத் திருவுள ளமமூழ விழிநீர்
சவியுற றெரிதி பிகைதன னெபென
வவனிட் டகுறங் கிடைவீழந ததுவே. 27

வீழா வதுவெம பவெரித திடலுங
காழா ருளனகம் பமுறத துடியா
மாழாந துளமற றழுவிங கெவனீ
தாழா துரைதா வெனவெங குரவா 28

உபமா நிடதத துறமொண பொருளுரு
சுபமா மிதுவென் றுசெலச சொலவீ
ணபவா தமுறும பொருளா டியநீ
நிபமா மனநெக குறுகின றனளுல. 29

எனளு வவரேங கியிம் பிடலும்
முன்னு வவன்மூ ளுசினத தொடுநீ
யெனளு வுரையேன றிடினீங் குகலே
யுன்னு துளமோ திலதே லகலவாய். 30

வேறே ரிடமென றுவிளம் பிடலும்
பேறு யுலகுக கெழுமென றியவர்
தேறு தயலெத தலஞசெல குதுமே
லூறு கியதென னவுயங கினரால. 31

வேறு

அள்ளலங் கரிய பங்கத் தாமைகண் படுக்கும் பூதூா
வள்ளலுண் கையினின் வாயின வலசியைப பறிகொ டுத்த
கொள்கையா யுழல வந்தக குத்திரன் மறைவிற றன்னை
யள்ளுநர் சிலரைக கூவி யறைந்தனன பழிதத தொன்றை. 32

பரலொடு கலந்த நீர்ற பயிலவுறும பண்பி னீர்நம்
மேலுறு மதமு மிந்த மேதையிற சிறந்த நீரான
சேலுகள் செழுநீர்ப் பணணை செறிபெரும பூதூர ானுல
வேலைசூழ் புவியி னெங்கும விளஙகுறு தவியுந் திண்ணம. 33

முணமர முளைகக வாஙகே யுகிரகொடு களைத லினறேற
பின்மலிந் தடர்பபோர கையும பிழைபடப் போழு மன்றே
தண்மையி னிவனைக் கொணடே தடம்புனல படிய வேகி
யொணமைசேர வரந திககண் விழுத்துவ துறுவ தாமால். 34

அஞசலி ரிதனு னஙக ணகமொனறு மணுகா தெனறு
செஞசொலாற றெருட்ட வன்னுர் தெருணடொருப் படலு மந்த
வஞ்சகன் பூதூர் வளளல வருகென வருகே கூவி
யெஞசலை யகநீ யைய வியந்ததுன் பொருளே கணடாய். 35

நின்கருத் துணாவா னிங்கு நிகழத்துமிம மாற்றங் கொண்டே
பொன்கருத துணரேல வேறெுன றென்றவன புகல வைய
னனகருத தவையே நாடி நாடொறும் பயின்று வநதா
ரென்கருத் திவனுக கெனறே யோரநதிடார் தினையு மென்றேன். 36

சிலபக லகல வேக தணடியு மொருநாட் சீடா
பலரொடு மிளையாழ் வாரைப பண்புறத் திரட்டிக் கொண்டு
மலாதலை யுலகி னெங்கு மலகிய புனித நீரி
னலமுறப படிது மெனறு நவினறன னடந்தான மன்னே. 37

செல்லலு மொருநா ளெய்யுஞ் செழுமத கரியு மாதி
யலலலசெய் விலஙகின் சஙக மடர்தர வுலவு மாமோா
புலலருங் கரிய கானிற் காலகழூஉங கருமம் பூணுத்
தொலலருமபூது ரையர் தனித்தொரு துறையி னின்றார். 38

ஆங்கொரு தடிய னிநத வாரியர் திறத்திற் கொண்ட
தீங்கது தெரிந்த முன்னங் கோவிநத பட்டர் பைய
நீங்குக வயலே யென்று நிகழ்த்தின ரதனை யனனுர்
பாங்குறப் பரிவின் மறறுங் குழூஉக்கொடு படர்ந்தா ரன்றே. 39

சிக்கிய கொலைஞர் தமபாற் செவ்வியோ னொருவன் பைய
முற்புரி தவத்தி னுயநத செயலென முதிய ஞானத்
திபபெரும பூதூ ராரும் வெருவுறு விகந்து வேறோர்
கபபுறு நெறியிற பாயநதார கலங்குறுங் கானத் தம்மா. 40

பணிப்பகை யிளையாழ் வாரைப் பைம்புன லிடையில் வீழ்த்த
வினிக்கணிற் காண லொல்லே னிதன்முன்னர் யானும் வீழ்வே
னெனக்குடக் கடலுட் பாய்ந்தா னிருளெங்குங் கொடிய மாந்தர்
மனத்துறழ் தரவே பாய மண்விணுங் கறுத்த மாதோ. 41

அரணிய மடையப் புண்ட ரீகங்க ளலவ லாய
முரணிய வலைகைத் தோடு முடுகியே திரிய லாய
கரணமூன் றொருமை யாமக கலைஞரக கங்கு லாங்கோர்
மருணனி மனத்தின் வான்றோய மரததடி யொதுங்கி மன்னோ 42

ஆவாரார் துணைநீ யன்றி யருளாளா வென்ன மாழ்கி
நாவாரப பழிச்சி யேத்த நான்முக னபர்ந்த வேள்வித்
தீவாருங் குணடத் தனறு திகழ்தர வெழுந்த தேவன
பூவாரும் பெரியதேவி புடைவரப புறப்பட் டானால. 43

மருங்கிலா விலிசசி யனபின் மருங்குறப் படர வேகுங்
கருங்கலா ருரத்த னேமோ ரிருளினை யென்னக் கணண
னெருங்கலாற் குரவ ரைய நீவிரா ரென்ன மாய
னிருங்கலா ரிந்தக் கானில வதிதரு மிருள ராவேம். 44

நாமமும் வரத னென்ப நானிலத் தவர்க ளென்னைப்
பூமலி நறும்புன் னைகம பொதுளிய மருகே யார்ந்த
காமுறு மமரர் நாளுங கச்சியம பதிககுச் செல்வேந்
தேமரு குழலா ளிந்தத் திருவுமெற குரிய ளென்றான. 45

யானுமப் புரியே போவ லெனையு மழைத்துப போதி
நீனிறப் படிவத் தாயென் றியமபவந் நிமலன் மாயன்
பானிறப படிவத் தாய்நீ படர்கவெம் புறமே யென்னாத்
தேனிமிா துளவத் தாரான் றிகழ்தர நடந்தான் முன்னம். 46

ஆரிய மணியு மாங்கே யகங்குளிர்ந் தவர்பின் போக
நேரிய னெறியு மிக்க திகழ்தர நிலவே கானுஞ
சீரிய வதனத் தானுஞ செல்வனை யினிது நோக்கி
வேரியந் தொடையா யுண்ணீர் வேண்டுமீங் குளதோ வென்றான். 47

வரதனு முறுவல் பூத்தோர் வாவியை யவட்குக் காட்ட
வருகுறு மிளையாழ் வாரு மான்றரு முதவி யாய
திருவின ரிவர்க்கு நாமோர் கைம்மாறு தெரிந்திங் காற்ற
லரியதோர் தரும மாமென் றிழிந்தன ரதனு ளாங்கே. 48

நறுமபுனன் முகந்தி வாநது நலகலும பருகி யந்த
மறங்கிளா மறவ னுசை மஙகையின மறைபின வல்லோய்
பிறங்குவ ததுகாண செய்ய பிதக முடிய னெனறு
மறஙகினர் புணியகோடி விமானமென றறைவ ரமமா. 49

எனறிசைத தவரு மாஙகே விழிபபுலன் கதுவா தேக
முன்றிசை வெளுத்து வைகன் மணநதது முரார் கோயிற்
பொனறிருப புணிய கோடி விமானமும பொலிவ துங்கண்
டென்றிருக் குரவ ருளளங் திகைததன ரிறுமபூ தெபதி. 50

மூலமே யெனவாய விண்டு முன்னரற் றியநால வாயை
நீலமே கமென வோடி நோபெற வளிதத நீணட
தாலமே வியவி ராமன றம்பியே யெனேயு மிந்தக
காலமே நெறியுங காடடிக் காததன வருளி னன்றே, 51

எயத்தவாக கெயிலபோ லைய னெம்மனே யுடனே வநதிப்
பித்தனே யளிதத வாறே யெனறவ னருளேப பேணி
மெயததிரு வுளமு மாழகி முகிததனா கிடநது மோகித்
துயததறி வதனின மறறுந தேறின ருவப்பி னுஙகே. 52

அஞ்சனேச் சிறுவ னீந்த வாழியா னனறு மோதம
விஞசிய சனகி யென்ன விளமபருங களிபபி னுடி
யெஞசலி னுதயகன்ம மருகுள விருந்த டாகத
தஞசெறி புனலி னுடி யாறறுபு நகருட் புக்கார். 53

புககவ னனநதப பொய்கைத தடத்தினிற் பொலியு மத்தி
வெறபிடை யருளா ளனறன் விரைமலாப பதமு மனனேச்
செககரின மலரந தாளுஞ் சிரங்கொடு வணஙகிக் கானிற்
றககதங் கரத்துத தண்ணீா பருகிய தயையு முன்னு. 54

ஆனநத பரிந ராகி யனறுதொட டருளிற 'காட்டுந்
தேனுந்து தெளிநீரச சாலைக் கிணற்றுநீர் திரட்டிக் கொண்டு
வானுந்து புகழார் செயய மஞசனம புரிய நாளுந்
தேனந்து துளவத தாற்கே யுதவினர் திகழநதா ரன்றே. 55

வேறு

எங்கருங் குரவரிங கில்கவவ வடவியிற
சமபரன் மானுமச சன்னியா சியுமவ
ரெங்கழிந் தனாகொலோ வெவ்விலங் கயின்றதோ
சஙகையின் றினியெனப பொஙகினன றனனுளம. 56

பெருகுகோ விந்தபட் டரையவன் பெட்பினந்
திருவளா பூதுரன திறமுமொன நறகிலை
னுருகுமென னுளமென வுணமைபோ லுரைசெயா
மருவின னகஙகையை மறறவ ருடனரோ 57

மாகமா நானமா டிறவவண மறறவன
மோகமா விஞசையின் மொயமபோடோ ரிலிஙகமவ
வாகையார பட்டரின் வலக்கரத தோன்றிட
வேகமா யியறறிப விமமிதம பெறவுடன. 58

பட்டரே நுமதகத தரனருள பட்டவா
றிட்டமே காணுநம மிட்டதே வதையிதே
கட்டமே யகலுமிக கடவுளே கதியெனத
திட்டமே தொழுகெனத தெரித்துளம் பிறழவே. 59

மயர்வுறும படியதோர் மோகன மந்திர
வயமுறுஞ் செபமிழைக கலுமவா வளமன
மயர்வுறத தகுமென வரனையே நாடினர்
பெயாவரும் விதியினும பெலமுளா ரெவர்கொலோ. 60

அன்றுதொட் டுள்ளங்கைக் கொணர்நதநாய னாரெனு
மொனறுடைப பெயருட னெழுகமற் றவரெலாரு
சென்றுதத தமதலஞ் சோவுறப பட்டரு
மொன்றியுத தமதமூ ரொண்டிலிங் கந்தனே. 61

வைத்தருச் சனைசெயா வருபொழு தருவளந்
தத்துகா ளத்தியிற் றகையுளோர பலர்கள்வந
தொததழைத் தேகவங கேகியவ வுயர்தலத்
தெததிறத தவர்களு மேத்துமா வதிந்தனர். 62

ஏகதண் டியுமெழிற கசசியே யெயதியங
கோகைகொண் டொளிருமெங் குரவரைக கண்டுந்
ரேகிலெங கானிடை யமையகன றெத்தகைச
சோகமுற் றலைந்திரோ வெனவகந் துளங்கினேன். 63

மணியிழந் தழிவுறும் மாசுணம் மற்றதை
யிணைதரக் களிகொளும் பெறறியே யிங்கியான்
றுணையிலா வுமையிணைந துளமகிழ தூங்கினே
னணிகெடா வந்தவா றறைதிரநீ ரென்றனன். 64

கரவடந் தினையெனுங் காண் தரு வவருமப்
புரையறும் விலங்கின புகழுறுஞ செயதியை
யுரைசெயப பின்னவன் றுளநடுக் குறறிவர்
வரையறும் பீடினா வலியுறும பத்தரே. 65

இபபரம் பாகவ தரையிழித் திடுவதிங
கொப்பதன றெனறவ ருழைதவ நசைகொளா
வப்பொழு திருந்தவ ரகவழிக் கூறுறு
தெப்பொழு தும்மவாக் கியலுமா றெழுகினான். 66

வேறு

ஈதிங்கி யங்கிரு பாகவத ரிங்கிருந்து
மீதெஙகுப பொறகிழிகன மிககுவெ யின்மறைக்கு
மாதஙகத் தேழெயிலசூழ் மனனரங்கம் போயரங்கன்
பாதஙகளைவணஙகி யாளவந்தா பாலணைந்தார். 67

அம்மா முனியடியு மஞ்சலிசெய் தாஙகெழலுஞ
செம்மாந் துளமவரை நல்லுதவுஞ செயததநபி
னும்மா நகரிலெது நோன்மைபெறுஞ செயகையென
வெம்மா விளையாழ்வாக் கிருளநளித் ததுமுதலாம். 68

எலலா விளைவுகளுஞ மியம்பவெமு னைத்துறைவ
ரெலலா ரரவணையா னெமமரங்கன் றாளிணையிற்
புலலாச சரண்புகுநது போற்றியதும் பலித்ததியா
மல்லார்ந்த திண்புயமா மாயனபி ராட்டியுடன். 69

பேரா ரணிய மெழுந்தெம பெருமானாக்
கேரா வழித்துணையா யெழினகர நண்ணுவிததுச்
சீரார் புனலபருகித திருமஞ் சனநீரு
நேரா வுகந்துளனங் நின்மலனா தாங்கொணர. 70

கோயிலெழு வாய்மூனறு கோளார் திருப்பதிகண்
மேய திருமாலின் மிககவருண் மேயினரா
லேயுந தரிசனமிவ வெம்பெருமா னார்வழியே
தோயும் பெரும்பகடென் றுள்ளந் துணிந்துடனே. 71

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயி ரத்தாண்டென்
றலலார் திருவரஙகற் கியமபிமகிழ் மங்களமுஞ
செல்லா விளையாழ்வார் கண்டருளச செய்யவிடை
புலலா முதலிகளிற புறபபட் டனரடைவே. 72

தேமொழிகண மாழுகமென நீநமா மலரென
மேமமுறும பெண்ணை யிருங்கோட்டி னிடையிலதம்
வாமமுறுங கோவ லூரின் வழிநடநது
காமுறுபொற கசசிநகா கண்டு களிததனரால. 73

வந்தங் கெதிர்கொ டருக்கசசி நமபியையுஞ
செநதண் கடைககணிபபுச செயதே யவாகொணாந்த
பந்தங களைசடகோ பஞ்சிரத்திற பணிந்தேன்று
கந்தங் கமழ்துளப தீாததங்களு மறைந்தார். 74

ஏகா விபமலைக்கே பெமமான வரதனையம
பாகா ரெழினமொழியே பசுநபெருந தேவியையுங
காகா வெனததொழுது கண்ணரு டனமறைபப
நாகா சனக்கொடியா யெனறு நனிபோற்றி. 75

வாழவாய் வலமவநது வணகரிய மாணிககத
தாழ்வா ரொடுமிரகு நாத னடிதொழுது
பேழ்வா யரக்கியுரம் போழநத பெருமானை
போழ்வா ளெயிறறுகிரன புலிதிரியுங கானததே. 76

ஒபபரிய னிபகடே யுலகெங்குந் தானொளிர
விபபெரிய மண்ணெழுந்த வெம்பெருமா னார்க்களித்த
செப்பரிய செய்கையினீ யிளையாழ்வா ரெனறிசைக்குந்
தபபரிய போபொருளிற் றுனிலகுந தனமைத்தே. 77

மாலே யெனபபரவு மனனமயத தோர்சிறையோர்
கோலே யுளன்பயிலவோா கூட்டத்து டனெறுஙக
நூலே யிளையாழவாா நூறறுவரு ளேவரெனப
பாலே யிவரென்றோர் பாகவதர் சுட்டினரால. 78

கண்டா மரைமலரக் கணடருளி யிததகைபார்
தண்டாகந தரிசனததைத தாங்குநரா போங்கவென்றுந்
தொண்டாயிவ வொருததடியன் றாயவர்பா லாகவென்றுங
கொண்டார் திருவுளத்திற கூபபுகரத் தோடிருந்தே. 79

காதற் றவர்கேட்பக் காலற் றவரோட
வோதச் சுவைபடவே யூமன் விழியிலிகண்
மோதத் துடனகாண முனனித தொழுதிறைஞசிற
சீதக கருணைபுரி யருளாளா செயகருணை. 80

கணணுறு வெனத்தொழுது கட்டழகா ரோடளவித்
தணணுறா மொழிபகாத தககதென்றென றிககடியும
பணணுறா முதலிகளின சஙகம பலசூழ
விணணுறா புரிசைபல விளஙகாஙகளு சென்றனரால. 81

வேறு

பின்னை கசசி நனனக ராளும பெருமானின்
மன்னை ரேயு மினமகன் றனனை மறையோதுங்
கொன்னை யோர ரககன வலிததுக கொடுநாளு
மென்னை யென்னை யெனறுபு லமப விழைததிடடான. 82

வையம போயே மாறறலா வீய வயமேவா
வையங காவன் மனனிய வள்ளன மகனவாதை
செயயும பூதம வியுமு பாயஞ சிறிதோரா
னையுங காலை நணணின ஞோரா ரணநாவான. 83

காளா யாத வபபிர காச னெனுநீதமதோன
கோளா ரெந்தக கூனி கணங்க ளெனினும்வின
டாளா யாளா யேகுது மென்றே யழுதோட
நீளா தினனே யாறறுவ னுங்கே நிகழ்த்தென்றான. 84

தேனே யனன வமமொழி கொண்ட திறனமன்னன
பானோர் வெளளிப பலவின னநதப படிவத்தோன்
பானே ரேகித தனறுய ரோதப பலர்போத
நானே வலலோ னென்றுந வின்றே நடந்தன்னோன். 85

கோவின் புத்தி ரன்றனை யணமிக் குணநாடி
மேவும வெயய ராகதத விண்டே விலகென்ன
வாவுந தானை நீட்டிந கைததவ வளர்பூத
நாவின மந்தி ரமபுகல வாயகே ளெனமற்றும. 86

ஓதும முன்றன் மநதிரங் கொணடென னுளமஞ்சேன
றீதின முன்னாச செயதிடு நநதனு சனனங்க
ளோதும வனபிங் குணடெனி னனறே யுரையென்ன
வேதும் வல்லே னெண்ணுவை யேனீ யிசையென்றான். 87

விடடோ னநத வீதமி சைககு விருமபேய்நீ
மடடே வாருந் தண்பொழில சூழு மரங்கத்தி
னட்டோர் பாத நனகுற வீறு நளினைக்கோன்
முட்டா ளிணடைத தாளினை முன்னு முனைவோர்கள. 88

பலலோர் வேங்க டந்தொழு தேத்தப படாபபொழுதி
னல்லோா வாழு மாமது ராநதகர தனைநண்ணித்
தொலலோர் போற்றுந் தொலைபதி பெரிக துறைநீரி
னெல்லோ ருந்தம் மின்புறு நிம மியற்றிபபின். 89

கொண்டல வணணனை கொண்டருள சேடச சுவைஞர
ஆண்டங் கேக வனமிக மொனறி லுடமபாக்கி
விணடவ குளள வேதிய ரசகில விழைந்துண்டே
யெணடவ கிநத வேதிபா சனம மெடுத்தினனும். 90

முனனு நாளில் முனபல முநநிக கரைகணடா
யென்னு நிநதச சனம மபபபு வதுஙகோடி
முனனு ளியானு ரநதனா னுகி முதுவெளவிப
பொனனு டுண்ணப பொனசெல விட்டே புரிதநதேன. 91

அபபே ரிட்டி மநதிர லோப மடைகுறற
தபபா னிந்தத் தனமைப டிநதே னினதாட
லொபபே னேகறு குனமுந லோது மிளையாழவாா
செபபான் விணடே செலகுவ னெனறன் செடியும்போம். 92

உபவே னிந்த வுத்தமர் செய்ய வருளாலென்
செய்வேன் வேறு சேர்கதி யிலலே னெனவேகி
மெயமவே ரூன்றம் மிககவர் தாளின் மிசைவீழ்ந்தே
பொய்வே ரற்ற புணணிய காவென றிரைந்தன்றே. 93

அககா லேக தண்டியு மன்னுர் முகங்காணு
விக்கா லேக வீ துரை தமமி னெனவாழவார்
புககா விந்தப் பூருகம் வீழப் புரிந்தேபின்
பெக்கா லேனு மேகுதி யென்ன வஃதனறே. 94

மனனன் சேயை விண்டுமெ ருங்கே மலராதி
துன்னும் பேரோ ரநதரு மதனைத் தொலைவூட்டிப
பின்னங் கோடப பேரொலி யோடே மரம்வீழப
பொன்னங குன்றிற பூபதி மைந்தன் பொலிவுற்ருன். 95

கண்டே காவ லன்முத லாருங் களிதூங்கத்
தண்டா வந்தத தாபதா தனமை தனைநாடிக
கொண்டா டகமோ லொன்றுளா னுள்ளுங் குளிர்தூங்க
மண்டா ஸின்னின மானுறு மெனறே மடமபுககான 96

வேறு

வெயிலே நழை வினறிக்குயி னுழைதண்பொழில வீறு
மயிலாடியா மனைசேரெழிற் பூதூரிறை மற்றும்
பயிலாவரு பொழுதனனவ ஞெருகாறபிர பஞசம
வெயிலாரிறை வறகேயொரு விசேடண மாகும். 97

என்னுமபொருள படுமாவுப நிடதநதனக் கியையாத்
தன்னினமத மியையுமவகை மறறோபொரு டாளும
பனனுமபொரு ளதுவெனறன மறியாநலம் படியத்
துன்னுந்திரு வாய்மைப்பொரு டுறையிற்றுலக் குற்றா. 98

நெறிமெயபடு மதன்மேலவ னிகழததுமவளி யிலலான்
பொறிமெயபட வெகுளிககனல போகீரயல பயிலவா
னறிமெனுமக் கறையும்வகை யென்றுவகல விக்க
வெறிமேகமழ் துளவத்தரி விரையார்மல ரடியை. 99

சிந்திததகஞ் சிதைவுறறவா திருமாளிகை செறியா
வநதித்தனை யடிமேலதை வழஙகிககரை தாலும்
புந்தித்திரு மாதாமனந் தெருளும்படி புதலவர்
செநதுபபெனுந் திருவாய்மலாந் திதமுணமொழி செபபும். 100

எம்மாவுயா மரபுமபடி யெங்குமபக டுறவே
யிமமாநில நீவந்தனை யெலலோர்களு நின்பா
லபமாவுள கலைபெனபன வடையபபயில் வமையும
முமமாமல முழுகுமமவ னுழையேகுத லென்னே. 101

தனறுளடை தரும்வாாவ்ழை தருமேவையு மருளுஙு
கன்றுலடல விளவினகினி யுகுதகோன்கழல களின்மா
சொனறுவகை யுயருழியம வனைவாயென நாளும்
பொன்றுமூா வரதறகவா பணிசெய்தனா போந்தாா. 102

வேறு

சஙகிது நிகழ விருமபுன லரஙகத
திலகுறு மெமுனையந் துறைவர்
தாஙகுறு மமையத தாமயம் பெரிய
கோட்டியூா நமபிக டகையே

யோங்கிய பெருமா ளரையரை முதலிட்
டெழுந்தன ருவர்மல ரடியைப
பாங்குடன பணியா வெமக்குயு முறுதி
பகாதிரே யருளினென் றிரந்தார். 103

ஆரிய ரருளிற பிரபன ராவோர
திகழ்தரு மாரியா,நிரைவாயக்
கூர்தர நனறி யறிதரு குணமுங
குருகககளே பாகவ தாகளே
சீரிய பெரியோ ரேயிவாக் கியையச
செயகடன் சிதைவுறு தியறறி
நேருறு தரிய பிழைகளெங நெறியி
ஞயினு மகநிலை நிறுவி 104

தகைபெறு மயலோர் தாமுமீ ரிரண்டா
முறுபயன் றணபபற நுகர
நகைபெறு வதனத தியம்பிய வணண
நாடொறு நாரணன பதமே
பகைதடிந் தருளு மெனவலிந் துறலே
பான்மைய தெனம்பகர் தரலும்
வகையுடன் செவியுண முதலிகள் பலரின்
றிரியையம் வரைந்துளா தெளிந்தார. 105

மறறிரும பூதூர் மாதவ ரியாத
வனறனை விலககினர் மலரின
புறறன ருறைத நிருசசெவி யுறவு
முவநதன ராளவந் தாரெம
பறறிய பிரபத் தியுமபயன படுமா
றருளினன் பேரரு ளாளன்
பொறறதா நமது கொள்கையே பொலிந்த
தெனத்தமா முதங்கொளப புகலா. 106

தருந்தகை யிளையாழ் வாரைநீ ரேகித்

திருந்தகைப் பெரிய நமபியு மடவார்
மேலக நிறைமிசை யைம்பால்

வருந்தகை யினராயப் புலாத்துலா வருதன்
மஞ்ஞையின வரிசைக ளகவிற்
புருந்தகை யெனலாம புனிதநீர் வாவி
பொதுளுமங் கச்சியுட் புககார். 107

புக்கவண் சாலைக கிணையறா கிருந்து
புரைபறு மெழுனியா துறைவர்
தொக்கவின் னழுதிய புகன்றரு ளூலிற்
றாயமைய சிலவெடுத துரைபப
வககலைப பூதூ ரவாசெவி மடுததா
ரருளின ரிவையென நம்பி
யெககலை வலரு மிறைஞசுமெம் முனைத்து
றைவரே யிசைததன ரென்றார். 108

எழுதிடாக கேளவி யினறுளரி பிமைநத
விணைதபு மிவைபுகன றருளுந
தொழுதகு பெரியோா துணையடி யினனே
தொழுவனென் றுளததகங் துணியாக்
கெழுதகு திருமஞ் சனந்தனைக கொடுபோய்க்
கிளர்திரு வாதனுக குதவிப
பழுதறு விடையு மனாந்தனர் படாந்தார்
நமபியின பதஞெசெலும் படியே. 109

இஙகிது நிகழ விருமபெரு வைய
மிடையறு துருளகன் மறுகா
ரஙகுல வரங்கத் தாளவங் தாரு
மடுபிணி முதிாதர முதலிச
சங்கமுஞ் செறியத் தளாவொடும் போகிச
சககரத தடங்கரத தரஙகன்
பங்கபப பதங்கனை முடியுறப் பணிந்து
பரிவுட னெழுநதெதிா நினறா. 110

பூவையார் மேனிப் புங்கவ னவரின்
பொற்புணர்ந தருசசக முகமாய்ப்
பூவைநீ ரிகநதெம பெரும்பத மின்னே
புகுமினென றருளமற் றவரு

மேவரு விடையு முருகவிழ் துளப
மாதிகண் மிடைநக ருடனே
தாவருஞ் சூழன மீண்டணைந் துள்ளந்
தயங்கிமுத தருநகனா விரியின. 111

முதலிகள காணு வியப்புட னவரின
முளரியா ரடிபணிந் தெழுநது
முதமுறு நமது திருவுளஞ் சிலைதய
முதலெனு வெனக்கரங் குவிபபட
பதமுறு மனத்திர மைமபொழிற பூதூ
ருதித்தவா பஙகய முறமும
வதனமென் கண்கள் காணகுருச சிறுமை
வாட்டுமா லென்செயகேன மறறும. 112

வேதமே விழுபபம பெறவகுத தருளும
வியாதருத் திரப்பொருள வாயமை
மேதினி வழங்கப் பாடியம வனைந்து
மேம்படு திருமகள கொழுந
னேதமின் மிறலை யிலகுற விரிதத
பராசரன் பெயரையோர மகற்கு
மோதுமின் றமிழமா மறையுயர் மாற
னுமமோா மகறகுமிங குதவி. 113

கூட்டுணக கூருந தவததின ரமுத
மென்றிடு மமுதினைக கொடுகரும்
பாட்டுள வாயி ரமபெருந திருவாய
மொழியினைப பாரகம விளககி
மாட்டினுக் கருளு மாயவன பெருவீ
டணைதர விருநதன னிவைக
ளுட்டிடா நவிவி னுனெழுத துணிந்தே
னெனநவின் றழுங்கினா நனியே. 114

வேறு

அந்தா மரையிற பாய்நறவி ளங்கண மலரி னிருகுப்ப
கொந்தே மூன்று விரன்முடக்கி நுண்ணே ரறிவின் முதலிகளுங்
கொந்தார் துளவன் கூட்டுவிபபன் குழையி ரினியிங் கிழைப்பனக
ளெந்தா யனைய ரியம்புகவென் றிறைஞ்ச வவரு மியம்புவரால். 115

ருரகப் பாயன்மிசைக் கிளர்நம பெரிய பெருமாளுங
ரா ரபிசின முகூர்த்தத்தின றுயரம பதீ கூடுமென
வருளின மிழற றினனை மேலோர் பாத தீர்த்தமுவந
ர யருநதற காரிவனிங் கறைமி னென்ன வவா பணியா. 116

ர மானு மாரியரே யடியே மிங்க ணனைவோருந
ப யுந்தந் திருவடியைச சேர்நதே யுளளே மாகையினீர்
யப் பாதந் துலகக்கிபநற றேபங கொளளற காருளரே
பெ காணே நுவலுகென நோறறா மறறு நுவலுவரால 117

னே நாத முனிகளுயக கொணடா ரம்பொன முடிமீதே
ந ரிரணடு தாளகளையுந் தயங்க நயநதே யணிநதிடலும
னனே புரியு மோர்படநதிற பொருததி யந்த வடிசசுவட்டைப்
னே பெரிய பரதாழ்வா னெனவே யதனைப் பேணினராய. 118

ர தனைசெய் தவர்கடையின மணககா னமபி யாங்குருவிற
ா யருள வெமககவரு மீந்தா ரதனை யதனநீர்தகரு
யருநதிச செங்நெறியே சேறு மெனன முதலிகளு
ா தித்தவ வடிநிலையின நீர்த்த மவர்க்குப் புகட்டியரோ. 119

மகே ளெமககு நும்மடியி னிலைபும பாதத் தரும்புனலுங
டியே போகிச சீர்பெறபாரு செய்வீ ரருளென றவாவேண்டும்
யே தநது வுபநிடதந திருவாய மொழியும் படிககவெழுங்
யா ரொலியுந திருசசெவியிற கமழந துவயோச சரிபபிறெடும். 120

சா ரியர்க ணிரையடியை யகவா யிருததித் திருமுடிமேற
ா நாத முனியடிகள பொருந்து நிலையைப போர்ததடைவிற்
சா மோனி யாயபபிரமத துனைபே திறநது பெறறகரிய
சா மலரிற கருமாய னுலகங் கழுமிக களித்தனரே. 121

வார் செய்ய திருவரங்கப பெருமா ளரைய ரெழுவாயா
வார் முதலித திருககுலஙக னெண்ணும வேரற றடிசாயும்
வா ரரிய பூருகமே போலப் புரணடு விழுந்தரறறி
வா வென்றே யழுங்கியுள மறிவிற றேறி யாற்றினவே. 122

ழுந தொகையி னடியாரகள சுருதிப் பிள்ளை யரசுநமபி
ழுங காததிற றிருசசுணண பரிபா லனமும் வனைவித்தே
ழு மரஙக னருளியதண் விரையார் தொடையன முதலடைய
நி னணிநதே பிரமரதத் தொழுதும் பொன்னித் தடமுப்ததே. 123

முந்து தித்த மைந்த னுக்கு முன்னி யெம்பரா மூலமா
நந்து நற்ப ராச பட்ட ரெனனு நாம நல்கியே
சந்த யாமு னேயர் தம்பி ரண்ட னுட்க ருத்தையு
மிந்த வாறு முற்றி மற்று மிருந்த யங்கு ளிர்த்தரோ. 9

மற்ற மைந்த னுக்கு நல்வி யாச பட்ட ரெனவளித்
துற்ற யாவு முவரை யேயு ஞற்று வானு ரைத்திடப்
பெற்ற நாளி னும்ம லாசசி பெருகு மாற பெற்றவாக்
குற்ற வேலை யுள்ளி முற்று மொளிரும வண்ண மூட்டினர். 10

இப்ப ராச பட்ட ரிங்கு ணார்ந்தி டாத தின்றெனத்
தப்பு றாத தன்மை யாளர் தாமு வப்ப யாவையுங்
கைப்பு றாது கற்றி லங்கு மவ்வா கனத்தை யதியிறை
மெய்ப்ப ராவி யருக ழைத்து மேம்ப டப்பு கலுவார். 11

ஏத்து நற்பு லம்ப டைத்து மேத மற்ற சிந்தையார்
கோத்தி ரைக்க ணுய்யும வண்ண மதுப ரப்பு நகுணமிகாப்
பூத்து மின்பு றத்த ழைத்தும் பொருந்து மினப லன்கொடா
தூர்த்த லத்தி னுள்ளி ருக்கும் பூருகத்தை யொப்பரே. 12

பணிப திக்கு ஞசிரம சைக்கும் பான்மையாய கல்வியின்
மணிவ ணற்கு மன்னு நாம மாயிரத்து மகிமையை
யணிபெ றக்கொண் டெய்யு மாறோர் பாடியத்தை யாற்றுமின்
மணிலெ வர்க்கு மன்னு மாமை யருளினென்ற சாற்றினர். 13

குருமொ ழிக்கொர் மறுவு றாத கோள மாந்த பட்டரத்
திருமொ ழிக்கி ணங்கி யாருந தெருண்டு வக்கு மாறொரு
மரும லாபபொன மன்னு மாபன் மகிழ பாடி பமவனைத்
திருமை முற்று மீயு மந்த யதிப திகக ணிட்டனர். 14

)ட்ட பாடி யந்த னைதத ம்ருக ளுர வுளமுணாந
மாயி லங்கல கண்டு மிதுமு ளுய பாடியம்
வட்ட வாக டறகு ளாய வைய கத்தி னிதுவுமேம்
பட்ட காலக் கேப கூடம் படிக வென்று பகர்ந்தனர். 15

வேறு

கோனை யார்மதக் குறும்பரின குலங்களைக் தடலா
ரானை யானுயர்த் தியவயத் துகிலென வயங்குங்
கான யாவருக் தண்டமூன் றனை தரு கரத்தெம்
பாண யாழினர்ப் பதந்தொழும் யதிகளின் பதியே. 16

மற்று மோர்பகன் மதுவழி மகிழ்மனத் தொடையார்
நற்ற வன்திரு வாய்மொழி தனைமன நாடிப்
பொற்ற தந்திரு மடத்தினு ளுலாவரு போழ்திற்
கற்ற நங்குரு கைப்பிரான் பிள்ளானைக் கழுமி 17

மாழை யாலவனை மணிபுனை வாடம திடையே
தாழை வாங்குகோ னுழைதரு புழைவழித் தமகண்
வீழ நோக்கியவ் விமலனு ரபிநயங் குறியா
யாழி னோதிரு வாய்மொழி யிதுவென வறிந்தார். 18

இங்கு மாலிருஞ் சோலைமா மலையென்றே னென்னும்
பொங்கு பாசுரப் பொருளனு பவங்கொலோ வென்னத்
தங்க ருத்தினு ளடங்குறுந் தனிமதா வெய்தி
யெங்க ருத்தினுக் கிசைந்தபிள் ளான்கொலோ வென்றார். 19

என்ன வாரிய ரிவருமா மடியனு மென்னப்
பொன்னி னற்கவா டம்பொருக் கெனவவா போக்கிப்
பின்னை யத்திருப் பிள்ளான் றனை யெடுத்துர மணையாச்
சென்னி முத்தமிட் டெழிலெலாஞ் சிறக்கணித் தன்றே. 20

பெரிய நம்பிமுன் னாகிய முதலிகள் பிறங்கு
மரிய கோட்டியி லற்புத மதுசெல வறையாத்
தெரிய யாவருங் கேண்மினித் திருவுளார் சரிதம்
பரிய பாடியா திகள்வயிற் பகருந் திறமே. 21

இன்ற மிழ்ப்பிர பந்தம திடைவள ராற்ற
னின்ற பாகவ தாவயி னிகழ்தரு நேய
மொன்று நல்லனுட் டானம துழையுறு வூக்க
மென்ற னின்னபி நயக்குறிப் புணர்ந்தநல் வீடும். 22

ஆய வித்தகை யடைபவு மறிந்திடு மளவி
னேய மாமலை நம்பிமுன் னியமனப் படியே
யேயு நம்பெருங் கடைக்கணிப் பிவரிலக் கென்ன
வாயு மப்பெரு முதலிகள் வயங்குபே ரவையில். 23

ஞான புத்திர ரிவரென நயந்தடைந் தருளி
வான நற்குரு கைப்பிரான் பிள்ளானென வழங்கும்
மான மாறனற் றமிழ்ப்பெய ரளித்தன ரொருமூன்
றூன யாமுனா ரியர்கருத் தமைவுற விழைத்தார். 24

சில்ல நாள்கள்பின் செல்லுற பதிகளின் செம்மன்
மெல்ல மீறிய கலிதனின் மிகுறநரு மாறன்
சொல்லி மின்றிரு வாய்மொழி சுருதியின் பொருளைப்
புல்ல வினறயற புரைபடிப் பொருளெலாம் புகல்வார். 25

நாம தனமுன நலம்படு மோருரை பதருக
காமு றும்வண முனுறறுத றகுமெனக் கருதா
வாம மார்குரு கைப்பிரான் பிள்ளானை வருவித்
தேம மார்வரெ ழின்முக நோக்கியங் கிசைப்பார். 26

தேனை யன்னசெந் தமிழ்மறை திருமந்தி ரமுத
லான மன்னுவே தாந்தமா மெய்ந்நெறி யடைய
வான நாடிழந் தொளிர்தரு வகுளபூ டணன்பா
லேனை யாவரும் வியப்புற வெளிதினிற் பயின்று. 27

அவையெ லாமிடை யறுதலிற் குருபரம் பரையா
னவையு றுவண நலமுற நனிநிலை நாட்டுஞ
செவை கொணுதமா முனிகளின் செழுங்குலத் துதித்த
சுவையி னும்பெருந் தொழுனையந் துறைவரா ணையினே. 28

நிறைவு றப்புரிந் தொழுகிய திருமலை நம்பி
பொறையு யிர்த்தசெம் புதல்வராய்ப் பொலிந்திடு கையினு
மறையி னற்றமி ழியல்பினுன் மகிமையுற் றதினு
மறைது நுந்தமக் கொருசெய லயாதரற் கிங்கே. 29

ஈரி ரண்டென விலகுமா யிரந்தமிழ் மறையு
ளோரி டுந்திரு வாய்மொழிக் கியையுமோ ருரைநீர்
சீரு றுய்ப்புரா ணங்களுக் கிரத்தினக் கெனவே
யேரி னுற்றுகா றாயிரப் படியென வென்றார். 30

வேறு

ஆரியரின் றிருவாணை யாமெனவஞ்
சிரம்வகித்த வவரங் குன்று
நேரியசெந் திருமந்தி ரார்த்தமென
நிகழ்தருசூத் திரவார்த் தத்தைப்
பாரினர்கள் கூட்டுண்ணப் பைந்தமிழிற்
பரகால னருளும் பண்பா
னேருமதன் பாடியத்திற் குடையவர்செய்
மங்களமே யிதற்கிங் கொன்றும். 31

எனவிதர மகைளமொன் றியறறுகிலா
ரேன்நதைதயே குருவின பாத
மனமருவி மண்ணகமும விணணகமு
மகிழுவண மியறறி யொனறைக்
கனமருவு முடையவரின றிருமுன்னர்க்
கழலபணிந்து காட்டக கணடு
நனிநகையி னலஞசெறியு நமமெமுனைத
துறைவரதா ணையினுன முன்னம். 32

திருக்குருகைப் பிரானபிளளா னெனுநாமந்
திகழ்தரவே நுமகருத தந்த
துருகிளறப பவித்ததிற குயாபகவத்
விடயமென வுரைக்கும போரந்
திருக்கிளர யாமியறறுந தௌளரும்பா
டியத்துடனே காலக கேபத
திருககவினி யிஃதுமென விசைத்தருளி
யெவருமுய விதயங கொணடார. 33

பெரியநம்பி மலைநம்பி முனனுய
பெரியவரிப பெறறிக் குள்ளம்
பெரிதுவந்து கொண்டாடப பினவடுக
நம்பியதன் பொருளகண முறறு
மருவியுள மெதிராச விபவத்திற
சருககமுடன் மணக்கச செயதா
ரரியவதன் சுவையுணரா வகமொழியப
பேரின்ப மடையா ராரோ. 34

பின்புதிருக கோட்டிநகர்ப் பெருகுநம்பி
திருமாலை யாண்டா னின்னோர்
மன்பெரிய திருநாட்டுக் கெழுந்தனரென்
றுடையவரு மறுகக கேளா
வன்பினெழின் மன்றுருகிச சுண்ணபரி
பாலனமு மயர்ந்த பின்னர்
பொன்புரையுந் திருவரங்கப பெருமாளென்
னரையருமப் பதமே புக்கார். 35

அச்செஞ்சொன முனிவருககும பௌத்திராரு
சொட்டைபபமா ளழகார் கையா
னுசசஙகொள சரமகவிங கரியமதை
யொருபுரையு மருவா தாறறி
யசசஙகொண டன்மகனுசொல வாதியராங்
கரிகுலஙக ளழுஙக நலலோர
நச்சுஙகே சரியெனவெ நாரணனா
புகழபெருக நனிவீ றுறறா. 36

எமபெருமா னாரிய விபவமெலா
மிதரமதப புலவா காணு
வெமபியுள நனனெறியே வாதமெனும்
வெஞ்சமரம விளைதது வெலலு
மொய்ம்பிலரா யழுக்காற்றின் மூழ்கியொரு
விரகுணாந்து முழவுத் தோளி
னம்புவியைப பரிததிடுமோ ரபயனுழை
யணுகியவற் குபதே சித்தே 37

சைவத்திற் பற்றதிகஞ் சமைந்திடவே
யறிவூட்டச சழக்க னன்று
னுய்வித்தை யுணராயை முனவமொரு
தென்னவன்பொற் கிழியி னெட்டஞ்
செய்வித்துச் சாதமுணர்ந் துய்ந்ததுவுஞ்
சிறிதோரான் சிவத்தெல லோருங்
கைவைத்துக் கலந்துறவே காசினியின
வலிமைசெயக் கருதி னைல். 38

நன்றுசிவாத் பரதரமே நாத்தியெனு
முறியொன்றை வரைந்து நலகி
நின்றதிரு வைணவரே தலையாகி
நிலவறினு ருலகில் யாரு
மொன்றுமிது வெனவுவந்து கையொப்ப
மிட் டவர்க்கே யுயிர்மே லாசை
யென்றுசொலி விடுக்கவதை யெங்கெங்குங்
கண்டவர்க ளிறும்பூ தெய்தி. 39

பொருளவேட்கை கொண்டுசிலர் புந்திகலங்
கிச்சிலர்கள் வெருவிற் பலரோ
ருருளாழிப் புரவலன்பா லுறுகண்ணோட்
டப்பிணிப்புண் டுழன்றனர் சிலரோர்
மருளாலின் னனபலவாற் றனதனின்
மனனுறுகை யொப்பப் தந்தா
ரிருளாரு மிதயத்தா ராலூரா
னெனப்பவன்கண் டதன்பின் மாதோ. 40

திரையாக்கிக் கடலுடுக்கை திகழவனிக்
கிழத்திதனைப் பொதுவொன் றின்றி
வரையாரும் புயவலியி னுகாநதொழுகும்
வயவேந்தே வைப்பத் திந்த
விரையாரு மோலைதனில விழுப்பமுள
வுடையவரை விலகி மற்ற
நிறையாருங் கலைஞர்களின கையெழுத்து
நிகழிலெலனை நிகழா தெனவே. 41

அம்முனிவ ரொருப்படினம் மரன்மதமே
யன்றியயன மதமொன றின்றுந்
தெம்முனியின் மறலியெனத் திகழ்தருணவ
வேலவெனத் தெரிக்க வனறு
னிம்மெனுமுன் படர்ந்தவரைக் கொணர்திரென
விறுமாப்பிற் சிலரைத் தூண்ட
வெம்மையொடு மவர்வருமுன் விழுப்பமுறு
நடாதூராழ் வானுங் கண்டே. 42

நீராடப் போந்தவரந் நித்தியகன்
மடபுரியார் முனிவின் மீண்டு
சீராரு முடையவருக் கதுமொழியச்
செவியுறுமச் சிறப்பின் மிக்கா
ரேராரும் பாகினேய ரென்பவரு
நீரன்றோ வெனக்கொண் டாடிக்
காராருங் கடல்வண்ணு விக்கடியி
னிழைப்பதுநீ கருதா யென்றார். 43

வேறு

கூரத் தாழ்வா னங்கவா பாதந் தொழுதேபின்
வீரத் தநத வேலரை யன்ப டிற சூழ்வோ
னோரத தேவ ரீரவ ணேக ளிகரனறே
சேரச செலவல யாமென வாககஞ் செறிதிநதே. 44

ஏரா ரெம்பூ தூரவர் செஙகே ழுடையாதி
நேரா வாருந் நேடரு நீத்தா ரெனமினனிச
சீரா ருமபோ நம்பிமு தற்சிற கிலாபோதப்
பாராண் மன்ன னின்பட ரோடும படர்தற்றா. 45

மறறும பூதூா மாண்பினா சோத ரியினமைந்தர்
கொறறங் கூரும் புநதிந டாதூ ரெழிலாழவான
சுறறங் கூருஞ் சொன்முத லியாண்டா னெழுவாயா
யுறறங் குள்ளா ருள்ளின ரன்ற னடிபோற ற. 46

இங்கே யையே யின்னினி நியி ரிருககோண றை
தெஙகே யேனு மேகுத றகக தெனவாழவாாக
கங்கே செயய வநதுகி னீககி வெளிசாததிப
பொங்கே பூக்கும மேலெழி னடிற கொடு போனா. 47

போயங் கேயோா பொங்கடி பலல வடாந்தெங்கும்
மேயுங் கானஞ் சூழ்தர விண்ணின் முடிபலல
தோயும பளள ரேனு மருளுந் தொடர்வெறபின
பாயுந் தாளின மன்னினர் மன்னும் பருவத்தில. 48

மணனு ராழி மாக மனைதது மலிநதென்னக
கண்ணு ரமபு தம்பல கண்ணு யிரனேவப்
பணனு ராயர் பாடியி னனறு பொழிந்தன்ன
வெணணு வன்னு ரெண்ணி நடுங்கச சொரிந்திட்ட. 49

ஆடும் போர்முன் னூர்க்கு முரச மெனவார்த்துப்
போடும வீரா வாணனி போழ்ந்த நெடும்புண்ணி
னோடும் வேழத் தோளியின மின்னி யுலகெஙகும்
மூடும் வெள்ளம் முந்துற மேகம பொழிந்தன்றே. 50

நம்பூ தூரார் நண்ணுந ரோடு நனைந்தங்கம்
வெம்பா வந்த வெங்குளி ரானே விதிருண்டு
பம்பும் பூரு கத்தடி யொனறிப் பசிநோயு
நமபுந் தொண்டர் தம்மையு டற்ற நலிந்தாராவ. 51

அந்தச சார லொனறிடு நைந்த வடலவேடர்
சந்தச சிட ரினபலை நலலான றனகெனறு
மிந்தச் சேயா ரெமபெரு மாறு ரெனவுனறு
வந்தத் தூயார் வண்பத நாடி வணஙகிபபின. 52

மன்னே செலவ மன்னிய ஞான மலைவேடர்
முன்னே தான முன்னிய ளிககக கொடுவநத
பொன்னோ கூறை யொவவொரு வாகரும புதிதீந்து
பினனே சிதப பிழைய கறறு மெரிமூட்டி. 53

தேனும் மேனற் றீங்கதிர மாவுந திரளாக
வானும பாடும வண்புக ழாளா முனமவைததுக்
கானம வாழுங் கானவ ராய வடியேமபொன்
மானுற நலலான் சககர வாதறி மகிழ்தொணடர். 54

ஆசொன் றினறே யிங்கிது நீவி ரயினநெம்மை
மாசொன் றின்றி மனனுயி ருயயும வணஙுசெய்வீ
ரேசின முனன மெங்குல மாத ரிடுமூணை
நேசங கொண்டே நோந்தன னன்றோ நெடுமாலும். 55

பூவே லுந்தம் பொற்பத மேயெம் புகலென்றெந்
தேவே நீவி ரென்றவா தேமா மலாபபாத
மேவா வீழ மேயினர் நீடுங் களியனனர்
பூவா வின்னம் பொன்முறு வறசெங் கடைநோககால். 56

கண்டே வேடர்க் கினமொழி கனன லெனவீந்து
கொண்டே யநதக கோதறு மாவு நறுந்தேனும்
பண்டே போலத் தம்வர தற்குப படைததுபபின்
னுண்டே யாரு முண்டபின் வேடாக் குவந்திட்டார். 57

வேறு

தமபக ணோர்ந்து கானிற் றருவிருந் திழைத்த மாக்க
ளும்பரு முணாதற் கெட்டா வுயாகதி முறையி னென்ற
நமபெரும பூதூராரு ளனியுவந் தளித்துத் தனமம்
பமபிய வுறுதி சிலல பகர்ந்தனர் பரிவின் மாதோ. 58

வானுறு படரு நல்லா னெனும்புயல் வளருங் கானுந்
தேனுக வெமக்குப் பெய்து திகழ்ந்ததென் றிருளிப் போற்றிப்
பூநாறு முழையிற் சிங்கம் பொருபபிடை முழங்கு மோதை
கானுற்றங கரையி னன்று நிசிதனைக் கழிததா ரன்றே. 59

புலரியி லெழுந்த ரங்கப் புதுமையைப் பரிந்து பின்னென்
றிலகுமோ ரடியார்க் கோதி யெதிர்வரின் னெறியே காட்ட
நிலவுற வருண்ணன் றிகந்து நேர்ந்தா ரெழுந்து சென்று
ரலகறு முதலிவெள்ள மருந்துப் படர வாங்கே. 60

சேணெறி நடந்து சென்றோர் செழுமறைக் கிழவர் பலரோர்
மாணுற வுறையு மூரின் மனனுமோ வளவிற் றங்க
வாணவ மகலு மந்த மறவர்க ளடைந்தோர்க் கெல்லா
மூணமிழ் தெனவே யார்தப் துறந்தனர் பலவு நாடி. 61

தநதளித் திளையாழ் வாரின் றடோழு திறையுங் கொண்டு
தந்திருக் குன்றகக் கெகதத் தமனிப் பெருப்பா ராழ்வார்
முந்தென விலகு செங்கேழ் முதிர்த்துகின் முகக்கோ லாதி
யைந்தவித் தவர்கட் குற்ற யாவையு மணந்து மன்றே. 62

தாந்தினம் புரியு மாரா தனத்திரு வரதன் பாங்கி
னீந்தவா யவன்முன் வைகத் திட்டேடுத் தவை புனைந்து தோன்றத்
தோந்துசிற சிலாக ளோயன றிகழுடைய யவரே யென்று
போந்தடைந் தடியே நந்தந் தொண்டுறப் புரக்க வென்றார். 63

அங்குவந் தடுத்தோர் தம்மை யடியரா யருளி னென்று
மங்களம் பெருகு மாறு விலச்சினை முதலா மாடித்
தங்கியங் ககன்று சின்னுட் டடவரை பலவுந் தாண்டிப்
பொங்குசெம் சாலக் கிராம மெனுந்தலம் புரிந்து புக்கார். 64

புகுதலு மவண னேகம் புரிந்துமுள் பொதிந்து வைத்த
நகுதவ முடைய பலரோர் நணுகித்தஞ் சரணம் போற்ற
மிகுதர வவர்க்கு மேன்மைத் திருத்தமைத் தனைதது மீந்து
தொகுதரு மவர்கள் கேட்பத் தூநகை துலங்கச் சொல்வார். 65

இன்றிருந் திதறகுச சாளக கிராமமென் றியையு நாம
மொன்றுக வெனவு ரைத்தாங் குயர்தரு வருக நம்பி
நன்றுறு தரிச ஞாத்த மடையவு நணுக நலகி
னின்றவ ணெழுந்து சிங்கர் கோயிலை நிலவச் சார்ந்தார். 66

பதிகளி லுயர்ந்த வந்தப் பதியதி பதியும் புக்குக்
கதியென வடைந்தோர்க் கெல்லாங் கரையிறு மின்பங் காணுங்
கதியுறத் தெருட்டி நிறகக கமழுமத் தலத்திற் பூசை
மதுரிபுக் கியற்றி வாழு மருச்சகர் சிலாகண் மன்னி. 67

தேசிக மணியின் பாதந் திருந்திய வணங்கி யைய
ஞசிவை மணந்து மேறு டவரெழுப காப்ப கந்தம்
பேசிட லுடையார் கேளாப் பெருமகன் சொழு னன்றே
மூசிடு கிருமி கண்ட ஞபவன முடிக வென்றே 68

உருத்தெழுந் தபசா ரத்தி னேமமங் குரூற லானு
ரிருக்க விலவினை முற்று மிங்ஙன மெழிலா ரத்த
திருந்தத் பொழிலை யாளவோன விடலட்ட தேவ ராயன்
முருக்கித்து முருந்தின மூர வொருமகா முயன்று பெற்றான். 69

கணமென்ன வயிர ரண்டு கயல்மென முகத்திற் கொண்ட
பெண்மயி லவளை யனறன பெட்புடன் வளாகத்து நாளி
லுணமென்ன வலைகைப் பற்றித் தொலைவுறச் சுழற்ற வன்றட்
கணமலங் களிறற் வெந்த னகமவறி துலைந்து மாழ்கி. 70

மந்திர மலிபகக் கற்ற சமணாகள் பலரி னென்ன
தந்திர மிழைத்து மஃதோ தளிக்கரம புடைத்து நக்கு
மிந்தநம விரகி றோன யிகந்தொழிக திடுதற் கொலலேன
வந்தநம வழியை நோக்கி வழங்குகென றுறைந்த தனறே 71

குரிசிலக கொடுமை காணுக குழைந்தகம் பெரிது மந்தோ
வரிசெலப படிந்த சேலி னங்கையி னகன்ற கணணாள
கரிசினை யகற்று மேலோர காசினித தலையி லுணடேல
வரிசைகள பலவு மீதும வாபமையென் றுறைந்திட டாளல. 72

தொணடரூா நம்பி யென்று துலங்குறு மொருவா கேளாக
கொணடலின் வணணன வீறு பெருகுறக குறித்தும் போந்து
மணடலத் திறைவன மாடே மனனியெம பெருமா னாத
மண்டரும புகழ்தற கொதத வலகறுங குணஙகள போற்றி. 73

முனமொரு முழவுத தோளான் மூரியந் தானை வேநதன்
பொன்னெனும புதலவன் வாட்டுமெ பிரமராக கதனைப போக்கித்
தொன்னலங் கனியைச செயத தோமறுந திறலை யோதி
யன்னவ ரெழுந்து ளாரீங் கென்னவு மறைந்தா ரனறே. 74

வெஙகதிர் வெயிலிற சாம்பு மிளையபைங கூழக ளோங்க
மஙகுலங கெழுந்து பெய்தன் மானுமவ வுரையைக கேளாப
பொஙகிய வுரதத னைய பூபதி யவரை முனனிட்
டங்கெழுந் தவரின பாத மடைவொடுந தொழுது போற்றி. 75

தன்றுறை பிறப்ப வந்தத் தாபத சுகர்போ லோரை
யங்கவன் மொழிபிற் கேட்டோ னரசனை நாடிக் கண்ணன்
பங்கயப் பதத்தின் சேரப் பணிந்திடப் பட்டப் பேர
மங்கில ரரையன் பெற்று வணக்கினா லக்கா லுற்றான். 76

இத்தகை யிறைவா பாதத் தேகிலேன் றேத்த மித்தப்
பித்தனுக் கென்று வாட்கந்த கோலமென் பிறிடா நுள்ளத்
தெத்தனை பகலா ராடந்தே யிந்நிறைந் திருந்தேன் பேண்டு
தோத்துற் பவங்கள் விண்டே யாய்ந்து கதிடக் கொண்டேன். 77

பிறப்பினை யகன்று மீளாப் பெரும்பதம் பெறுக வெண்ணி
துறைக்கணை தக்கடன் செறுந் தனைச்சா ரவாம் போற்று பாத
நெறிப்படி புகுத்த லொன்றே மன்னுதல் கதிக்கு நோக்கின்
பொறிப்புலன் கதுவை பாகதும விசயமின்றி டக்க தாபால 78

கன்னவில் குவவுத் தோளக் காவலன் கருத்துட் கொள்ளா
தின்னகை யிறும்பூ தென்று மிரண்டுமே லெழுந்து போக்க
வென்னரும் குலத்துத் தெய்வ மிவரென வெழுந்து சென்றோர்
பொன்னடிக் கமலம் போற்றிப் பரந்திட விருந்தா னன்றே. 79

படியெலா முய்த்தற் கென்றே பரமபத மிழிந்து போந்த
வடிவிலா வலரும் வைண வந்தனை வளாக்க வுன்னு
வடியனு மவனை யாக்கி யைந்திருத் தங்க ளாதி
நெடியமா லேற்கு வண்ண மடையவு நிகழ்த்தி மற்றும். 80

விண்டுவாத் தனநா ராய ணன்னென விளங்கு நாம
மண்டல முவக்கத் தந்து மண்ணிய மணியின் மாடப்
பண்டைய வினையின விண்டேன் பாமபுரி கழன்ற தொத்தேன்
றொண்டனே னென்ன மன்னன் றுதித்தன னடித்தா னன்றே. 81

வேறு

கலுழிக்கவுண் மதமாபல கஞலப்புவி காப்போ
னிலகத்திரு வடியாரென வெழிலிக்கரு வண்ணற
குலைவுற்றனர் சமணக்குரு மாரகாவலி னுழைப்போய்
விலகிப்பழ வழிதீயுறல் வேறென்னிது வென்றார். 82

நிருபன்குறு முறுவலபுரி தந்தேநிவி ருணராத
திருவுள்ளவர் திகழெம்பெரு மானாரெனுந் திறமுங்
கருகுந்நும கருதத்தேயிவண டெரிவுற்றுள தன்றோ
பெருகுங்கதி யெதுவோவது பேணுற்றன னென்றான். 83

கேளாவதை யாசிவகா கெதுசெ ஈசின வளமேல
மூளாவெழுந தொருபெயினை முபனறோடிய விறலெந்
தாளாணையின வளாபறபல தது நாவல மாமோ
கோராாகனு பூன்முன்னிகல கொளுமோ சிறு புறவும். 84

அவரெநதிசை வாதாடுக வடவாரிக லதனி
லெவாபிநதுவ ரெனினுமபவா கறகாணட திடையே
யவிர்தமமுட லரியதகிரி வுணபாரென வரைய
னுவருணமன துடனனனவா கடினநதனை யுனறு 85

சிநதித்துற வெமதெமபெரு மானைரது தெரிவுற
றநதபபுர வலனினமுக நோகநிக களிறனையா
யிநதசசம ணர்களினபன மியையமபடி யிழைத்தும
புநதிகொரு புனகணபட லெனறினனருள புரிநதார். 86

அபபோதிறை வனசாவக ரவையெயதுகென றறைய
வெபபோதென விருநதாகளி ராருயிர மருகா
தபபெதவி ரரையனனவை தனிலவந்தனா குழும
வொபபோதரு மினையாழவாரு முககமகொடு புக்கார. 87

புககமகொரு மறைவிங்கிடு கெனவாடனும பூபன்
பககநதனை நோககுநதுணை யதனுட பண்ிபுரிவோர்
தொகநுமகதி ரெறியுமமணி துதையும்பொனி னெழினி
மிககமகொளி ரெமதாரிய ரெதிரமேவர விசித்தார. 88

படகத்தக முறைதநதவா பாராவண மெவரு
மடனுறரொரா யிரமாமுக மவையானுரை யாட
வுடைவுறறன ரொனனாகளு மெதிராடட லோயத்
திடமுறரொரு சமணக்குரு திகைத்தேமனத் தகத்தே. 89

புரமாடுதல் போககாவிவ ரகமாடுத லென்றே
யறநாடிடி லொருவனறிரை யகத்துளளவ னுரையோ
திறனெடொரா யிரநாவலர் தெரிகருநதிற மானும
விறனுடுது மெனவுன்றுபு வீக்கித்திரை மெலல. 90

காணபபண மோராயிரவ கவினத்திகழ் பணிகட்
கேணுற்றிடு மிறையாவொளிர கிறகததிடுக் கெனவே
மாணறறன மெனவீண்டுதன் மலிசுறறமு மறுகக்
காணறகரி தவர்வெந்திறல கழனுறறன வியப்பின். 91

கெட்டேமென வவரேவருந் தேளாநடு நடுங்கப
பட்டோடிய முனமானிரை கவரப படுபெருவத்
தொட்டாரென நாணுகக்கேதி ரோடப்பல தெறிபான்
மட்டேவழி மலாமாலேயம படமன்னன னென வெருளா. 92

வயமள்ளரி னிரிந்தோடிய முழுமககளை வளைபா
நயமினறமு னவிலவின்படி கறசெககிடை நவிய
முயலும்பொழு தத்தெமபெரு மாரைருணை முளையாப
பயனறிய மொழியொன்றிது செவிசோக்கெனப பகாவா. 93

நெறிதப்பிய நெறியுற்றவா நிக்கபபடு நெறியை
யறிவுறறழ காதேருத லன்றேநம தகமும
வறிதிறபல வாயவிணைடோரு வடமுமபெற மினறிக்
குறிதபபியு முயிர்தபபுற விரிந்தோடுவ கோவே 94

மனுவின்னெறி தவறுதொழு குநதிணடிறன மன்னா
முனிவெங்கள முனையும்பொழு தொனறாமுது கிடலும்
பிணையன்னவ ருயிர்வெளவுதல பிழையெனபது மறிவா
யினியென்னிவா தம்பாலென விறைவன சினம விண்மன. 95

கடிமாமுா சொலியோவறு கடையோஙகிய நிருபன்
கொடுமாவருள விடவன்னவா கொண்டாபெரு நகையெ
தடமாரெதி ராசாக்குள தயையாதிய தகைகள
படிமீதெவா பாலுள்ளன வெனவிமமிதப படிவாா. 96

தாழாதெதி ராசன்மலர் ததையுமபத மிசைய
வீழாவெமை யருள்கென்னலும விரகாருரு மணியஞ்
சூழாவவ ரனைவோாகளுஞ சுகமெயுற வெனரு
மூழாவிலேச சிணையாதிக ளுவநதெயளித திடடாா. 97

எனனுவிஃ தென்னுவிஃ தெலலாமதத தினரு
முன்னுவிவா திருவேயுயர் திருவெனறுவந் தள்ள
மன்னுவிவ ரடியுயகுவ ரெனயாவரு மகிழ
மினனுவளர் திருவைணவ மிகவாறறுபு போந்தார். 98

வேறு

இங்ஙனந் திருவை ணவபபெருக் கிலகக்
குடதிசை யெங்கணும் பெருக்கி
மஙகள மலிசா ளககிரா மத்தின்
மறறெழுந் தருளினர் கில்ல

திங்களங் கலைத் திருமணம்புரிந் கொண்டுபோந்
தந்தினந் தொடர் ருசருங் கிடலா
பெங்கினி யிஃதெத்த திறம்பெறற் றுறமென
றினைந்துகண் டிடுறுபோ ரிரவில. 99

ஆதியி லெபனு நெசசனை யிடைந்து
மதன யிசைச சனா துடா ரனநன்
மெதரு பரசு மெயினன மிகைசெ
ரேதுகிரி யிசைபெயழுந் தருளும
வேதநா ராய ணனவர் கனவில
விளங்குபு வெதிபாக காமெசே
யாதவ கிரியி னிலைகிருங் கம்பா
ணைத்திருந் தாகநகெதன மெறகில. 100

மணங்கமழ் பங்கயத் தயபாதந் தடவு
மதனது தென்புறத் தையை
கண்ணங்கொளுங் கருவண் டுண்டுமிழ் தாவின்
னறவொழு கருங்கதிர் பொதுளும
வணங்குறுந் துளபம் வளர்ந்துள தொன்றி
னடிபொரு வளமிகப் பெருகுங்
துணங்கொளு மதனுட குலவுறு மெய்ம்பேர்
கூறுவா நாரண னெனவே 101

திகழ்தருந் திருமண திருக்கலி யாண
திரத்தத்தின வடதிசை மிசையே
யிகலுறு மெமதின றாதியே முனன
மேகிவெண டவிளிற கொணரா
மிருதரா வதனை வமைத்தன னுங்கே
மேவுதி யகழதொறும் பெருகும்
பகலவன் குணபா லெழுலும்ப பசிய
துழாயடிப படர்கெனப பணித்தான். 102

துயிலுணர்ந் ததனை முதலிகட் குரைத்துத்
தோமறு முதத்துட னயிலா
ரயில கர்த்தரைய ஞனையா னடவி
யழித்தவ ஞதியா பலரும்

பயினறுடன பரவிப போதரப படாக்து
வேதட்ட காரணியிற படாநது
செயிரநத துளபத தடியுறம பறறைச
செறிநதனைதத தொழுதெழுந தனரால். 103

வலமுறச சூழவந தகைரங குவிபா
வழங்கலும புரவலன பணியாற
பலாகிளா கருவி கொணடுவன பீகந
தகாவுற வகழ்தரப பையபோன
னிலததுமோர் விமானங கடபுலன காண
வெடுததுமண புடைவெளி படுறந
மலரவ னுதிதத மலாதருட கோபபூ்
மாமனு மதனகட பொலிநதான 104

ஆயிரத திருபத தொன்றெனுஞ சகாத்த
மாம் வெகு தானிய வருட
மேயபங குனிவெண பகக பிரேழாந
திதிதனின மிளிர புநாபபூசத
தாயமா மகளிர் குரவைமுன னபாநத
வாதியஞ சோதிமுன வழுததுக்
தூயனைத் திருநா ராயணன றனைத்
தொழுதனா கண்டெடுத தனடைவே. 105

தனதனைப பொருவந தராபதி தனறுற
றபனிய நவமணித திரளின
சினகரம் புதுபபித தடுககலி னிரை போற்
றிகழுபல மணிபணி செறியக
கனமிகு மிருநான காகிய வருணத்
தவாகளுங களிததுறற மேறப
நனிவளா நகரொன் றிழைத்தனர் நாரா
யணபுர மெனும்பெயர் நணுக. 106

புனிதராம் பல்ரை வகைவகை யதனுட்
குடிபுகப புரிந்தகம் போகரு
நனிமிளிர் திருமண் டிருக்கலி யாணப்
பொய்கையி னருவட மேல்பா

வினிதுரக காறு வெவாகளுட வனைவா
விழைததனா பாஞ்சராத் திரததின்
புனைதரு வழக்கினை புகழ்தரு தேவ
ராசபட் டரினைபோலி கரததான. 107

வேதனும விழையா ராதன முழுஙக
வினைமுர சரமபையா நடிககக
கோதறப பனுவித தருடகடன மாற
ன நளிய கொழுநதமிழ் மறையுண
மேதகு மொருநா யசுமெனுந திருவாய
மொழியினை மினிதர விசையா
வாதரம பெருக வவனுறைந தனரா
லனைவரும விநவிடுத துரைபப 108

வேறு

இன்னணம னேகபக லெபதவெதி மனனா
முனனிரகு நாதனயா பூசனைமு கநது
மினனுவிழ வுண்ணுதிரு விககிரக மேவார்
மனனுதிரு வுள்ளநனி மங்கியுறு காலை. 109

ஓரிரவி ஞெண்கனவி னூழிமுத ஞதன
சீர்கெழுமு டிலலியரை யனமனைசெ றிந்தே
நீரவனெ மூநதெமையு நேர்நதுகொணா கென்ன
நாகுளமு வநதனாவி ழித்துநய னமபின. 110

மற்றுடனெ ழுந்துதம மாண்படியர் வெள்ளஞ்
சுற்றவிரா ருயிரவா சோதிவடி வெனனக
கொறறமொடு சேனெறிக டந்துகுறு கக்கண்
டுற்றவய வாகுதருக கனமன மூலைநதே. 111

ஆனைநிறை தானைவல மம்புயவ லங்கொண
டேனைநில மனனவர்க ளேவரையும வெனறே
யூனமற மணமுழுதோ ருங்குபுரங் துளளே
மானமொடெ திர்நதிடுமோ மாறறலரு மின்றே. 112

வங்கநெடு வாரிதிய ரண்டுவர லெனன
விங்கெழுமெ ரும்படையு மெபபொழில தாமோ
சங்கமில கஞ்சமில சாறறுமுர சினறே
துங்கமறை வாணர்களின் றெருகுதியுறழ கிறகும். 113

எல்லவரும் விலகெட்ட மட்டுநிலைக்கோ
ரெல்லவரு மாராமிசைக நம்பெ லவாயா
ரெல்லவரு நானெறியி யங்குமன முள்ளா
ரெல்லவரும வைணவரெ ழிநதநிட ணாநதோர் 114

சுற்றுமலை நாடபமிறளிர செனனமல் பொலிலர
நற்றவர தற்றுந்தி வடபொ யுகிரபார
மற்றவரெ வாகத்துமுயு மனனுநெறி காடடுக
கொற்றமுறு மாரியகு ருககளிவ ராமே. 115

என்னமன முன்னுபுவி பமபெருந்த மன்னன
பொனனிறுபா மேகைமபொ ருகிடபி பொழுதிற்
றானவெறிந்து லககமெழு துாபபலர் சூழ
வனனவன ருஞசவைய கஙகுழுமி னாரால. 116

ஓயயெனமி லேசசபதி யுற்றெதிர வாகத்த்
துயயமணி யாதனம ளித்துமகிழ் தூஙகச
செய்யவுறு செம்மைபல செபதுவுயா சேயிர்
பொய்யொழியு நமபனித பூமிபெது வென்றன. 117

வேறு

என்னலுங் குருவிறை யேந்தல வாழிநின்
றன்னமுந் தவறுறக கொளும வாழிநின்
மனனுறு கிளைஞரும வாழி வாழிநின
கொன்னவில கூரவே லுறமுட வாழ்கவே. 118

மறங்களைந் தறமபொலி மாட்சித் தாட்செறி
திறம்புறுப புரபபது தெரிநது பூணடவ
ருறங்கினு முறஙகிடா தொளிரு மாணையாற
புறம்படு நவையெலாம் புதையு மெனபரால். 119

அணையசெந் தனிபபுயத் தமல மன்னவன்
வணைகழல் வலியின்மண முழுதும் வாழுமா
லிணைவுறு கடவுளந நிமலன மேலுறு
மெனவிரி கலைஞரும் விரும்புவா ரரோ. 120

கற்புறு மகளிர்தங் கண்ணென கூரயில்
பொற்புறுங் குறிதனிற் புகுந்து பாய்வது
நிறபது மழைபெய நிலஞ்சு ரபபது
மற்புறு மவரதி னாட்சி யென்பரால. 121

தகையவை தணப்பிலாத் தராகத்தக கேளவனை
வகைபெறக் காணட்டுடி வருத்தமெதனபதான
முகைபலாத் திரேயளி மூசயா ஊயபய
நகையினிறக ணகுவா னசைந்திய கெழுந்ததாம். 122

பூவெலாம் பொறறுந்த புகழ்ந்த தவிடேனு
மேவளாந் தகைபல மிடைந்த கொணடநா
டேவெலாம் பணிகொளு மெழிற்கை விலவினு
யாவலா யாமுறை யரிய நாகோணா 123

இலகதுவ புனியென விசைபப ரேமமையே
புலககுற வருமபொருள பொலியப போறறுவேன்
நலககுறு மிவரெலா நமது சிடரென
நிலககண மமைவுற விபபி னரரோ. 124

யவனமா பூபதி யாவுந கேடடவா
நவையறு திருவுடற பொலிவு நாமக
ளவிாதரு மரியவாக கினைய யாவுஙகண
டுவகையிற கிளாநதன னுரைத்தன மேயினன். 125

அளப்பரும பகடுடை யரிய மாதவ
ருளபபடுங குருவிறை யொளிய வாளகொடு
முளைபபுறு புறபபகை முரிய வாட்டுமிவ
வளபபடு மரசரின வலியொர் வனமையோ. 126

ஞானமாந் தானையி னலிபு முட்பகை
தானிரிந் தொழிதரத் தகர்தது மீளகிலா
வானமா முரைபபரு வாழ்வு தநதருள
கோனெனத் துலங்குரின குணத்துக கீடெவன். 127

என்றன பலவிசைத தெவாககுங் கேளிரும
பொன்திரு வுளமிவட் புரிந்த தேதுகொல்
என்றவப் பயன்றனி னெதுவெ னுந் தரற
கொன்று பட் டுளனஃது ரைகக வென்றனன். 128

ஆழியா யரியவ தரிபபொ ரைந்த னுண
மாழையா மருசசையு மொன்று மற்றத
னூழுற பழிவமொன் றுளதுன் பாலதே
வாழ்வுற வெமக்கினி வழங்கு கென்றனர். 129

கேட்டன னடையல ருடலங்கண் டொளிர
வாட்டிற லவனிபன் வரைவின் றபபொனிற
நீட்டுபல படிவமே செறிந்த சாலைக
காட்டினன கொளகெனக் கருத்துடன் கொண்டரோ. 130

அளவறு கோடிபா மனைகளு முறறுறன
கிளவலா முனிவரு மனைந்து நாடிபங
கிளைகளு மெதுகிரிப பரனைக காணகிலா
துளைவுற வுளமவ னுறைவாக் கணடிபின். 131

எமதிறை யிவணிலை யென்ன வளளறு
மழுதெனு மொழியினு ளரைடன கண்ணிரி
னமைவுறு பவனமே நிறைதான றமெனக
கமையொடு மவரிவா கருத்துட பொஙகிபே 132

காவலற் குறுகிபெங கடவுள் காசினி
யாவமெற புரந்துவா ழரையாக கேறுப
பூவையைப பொருவுநின் சுதையின பாஙகரி
ஞேவறத் திகழுமென றுரைநதே னெனறனா. 133

வேறு

வேதபாகி யத்துருக்க வேந்தனின முறுவலசெய்
தாதிராய கனனெழுந்து மகிழ்ந்த தடைதரக
கோதொழிந்த குணமலிந்த கொளகையி ரமைநதுகன
றோதினு னவர்க்குயாந்த வொணமை வீறு மாறுபோ 134

நன்றெனப புகனறெழுந்து நனமுனிக கிறைவநங
குன்றெடுதத கோவலன வழுததுமநத மாயனை
மன்றலங கருத்திருததி மூலமந்தி ரமபுகன்
றென்றனைப புரக்கமனறி லெழுகவென் றிரந்தனர். 135

அழுங்குமானை காத்தவைய னைவர்கொண்ட பைங்கிளி
தொழுங்கணத் தளித்தவையன் றாயவம்ப ரீடனமுன்
புழுங்குவெய்ய முனியினுய்ந்து போகுமைய னெங்குரு
வழங்கிரந்து வார்த்தையே ருளத்துவைத்து மற்றரோ. 136

பொன்னரிச கிலம்பொலிப்ப வன்றநுந்து போயதும்
மன்னுமண்ணும் விண்ணுமொன்றி தன்றளந்து கொண்டதும்
துன்னுமா மருதிறத் தவழ்ந்துதுப்பமை செய்தது
மின்னதன்மை யாயதா ளெடுத்துவைத் தெழுந்திடும். 137

ஐயெனப் படர்ந்திராம னனுசனா மடித்தலஞ்
செய்யதா யமர்ந்தசெய்கை செய்யகோல னாதியோர்
மெய்யதா யுணர்ந்துமெய்ம் மயிர்ப்புளக மேவநந்
துய்யவாரி யன்பகட்டை யேவியந்து தொழுதனர். 138

தானயானை மன்னவன் தகைவிழைந்த வாரியாக
கானமான முழுதிழைத்த திராமநேய ரையுமளித்
தேனையோரு மென்றநன்மை யெய்யுமா றிழைத்திடுமெ
வானநாயக னுறசிறப்பு மளந்துசெல்ல விட்டனன். 139

வந்துதங் குரங்கிருந்த வானவணங்கு மையனை
நந்திருப் பொலிந்தசெல்வ நந்தனுமென னண்ணதரு
மெந்தமாரி யருமெழுந் தருளவிழைந்த தகனறன
ரந்தவூரை யடுத்துநக்க ரியல்புணர்ந்து விரைவினே. 140

வேறு

வீயா வெய்ய பவக்கடலின் கோடே யுப்பத்து விளங்கு மலர்
வீயா ரந்தா ளிலக்குவமா முனிக ளிங்கே விலக்கியபின்
தோயாவினைச்செவ் வரிகள்பல துலங்குஞ்சேலைய விழிமகளு
நியாவினிய துயிலெழுந்தே நெடுமாலருகே நேடினளால். 141

அந்தத் திருநா ராயணனற னஞ்ச மாய வழகிரியை
கந்தக் குழலா ளருத்திமிக்க கங்குன் முழுது முயங்கிநகர்ந்
தெந்தப் பகலுங் கண்டயிலா விரவி படுகா லெழுந்தணவா
ளந்தப் பொழுதும் விழித்தயலி லவனைக் காணு தயாவுறவே. 142

உழையோர் தம்மை யுயா பாவை யொழிந்த தன்மை யுரைமினெனக்
கழையே புரையுங் கருந்தோளி பயந்தோ னின்னைக் கண்டிரந்த
மழையே யொருமா மறையவனுக் களித்தா னென்ன வவர்மறுகிக்
குழையே தடவுங் கூர்விழியா ளுரைபொற் கழலான் றனைக்குறுகா. 143

ஐயே யென்ற னுயிர்ப்பாவை யாருக் களித்தா யதுவினறிப [ருதாய்
பொய்யே யினியா னுயிர்பொறுத்தல் பொய்த்தாள் புதல்வி யெனக்க
மெய்யே பாவை யளிக்கிலையென் மேலாமுயிரே வழங்கினையென்
செய்கே னென்று விளந்தவிரா ரகடு செங்கை யதுக்கினளால். 144

தந்திக் கோடுந் தளருமுலைத் தையன் மாற்றந் தனிலரையன்
சிந்தித் தடையா சிதைவயவர் சில்லோர் தம்மை விளித்துடனீ
ரந்தப் புவிவா ழமரர்திர ளிரிய விழைத்தம் பொனனுருவை
யிந்தக் கணமே கொணர்திரென விசைத்தா னவருங் கிளர்ந்தனரால். 145

திரையிற் பொங்கித் திகடரைமேற் சேர்த்துப் படரும் பரவையென
வரைவிற் படரும் வெப்பமடையின் வருநைப் புணர்ந்த குருவிறையும்
விரையச் செல்லு மதாப்பிற் பூர்வ சிகனை யெழுந்தோ பாணருறை
கறையற் றகலுஞ் சேரியடைக் கலந்தார் கழுமுந் திரையுடனே. 146

அந்தச் சேரி யுறைபடவா ரனைவ ருயி ரவாதிரளா
முந்தச் செய்த திருவினையான முனையா ஞான முனிவரிவ
ரிந்தப் பறைய ருபமெழுந்தா ரென்ற பலவரை பனநிரவி
னெந்தப் புரையு மின்றயலி லிருந்தார் காவ லெய்த் தடவே. 147

கதிருங் கீழைக் கடன முளைக்கக் கழுமப் புலவார் வேறகரத்தி
னதிருங் குரலி னெம்பெருமா னைரந்தலா மன்னவரைத்
துதியும் புரிந்து சூழ்போகிச் சொலக்கூடப் பெப்பரைடக் கழூடு
பிதிரும் பொன்பா யருவிபெது வரைப்பே பணியப் புகவிருந்தார். 148

அனந்தன் பங்கா மரியரவ வைநதா மவாசெய் பருகலக்கே
நிலந்தன் னிடையின றிணையெனவே நிலவுந் திருவுள கைக்கிதா
முனந்தொல் லிரவி குலமுதலவன முனனி வழுந்தருந செலவினையின்
மனந்தன் னுடனே திருநாரா யணனனன மாட்டே யிசைந்துவித்தே. 149

ஆதி நூலின் வழிபிறழாப் பிரதிட்டை யடைந்தன காட்டுவித்துக்
கோதில் விழவும் வானவருங் குழுமு மாறு குறித்தடரா
மாதம் பக்கம் தினம் வருட மலிய விழைக்குஞ் சிறப்பெவையு
மீதி லென்றுங் கிகழுமவண்ம படியும் மிளிர வருளினரால். 150

காணு வுதவிக் கணடிழைத்த கருதும் பாணர்க் கவணொன்று
மேணா சிறப்பொன் றுண்டுதொறுந் திருநா ரணன்ற னெழிலவிழவிற
பூணு மகிழப் பொன்னருளசெய் துலகப் போற்றப் புகழ்வுடனச
சேணா சிகரிச சிகைத்திருநா ரணமா புரதமேத திகழ்ந்தனமே. 151

வேறு

ஈங்கிது நிறக வெமபெரு மானாத் தொடாநதேதும்
வீங்குறு தோளா விறபடை யாளர் விறல வீரா
பாங்குறு மந்தப பாகவதாமோம படிகாணு
ரேங்கின ருளள மெஙகு முழன் றரிவெப புறறு. 152

மீணடனர் மற்றும் மேவினர் தமமூ ரிறைவர்க்கண்
டாண்டகை யேயவ் வந்தணர் போமா றறிவின்றே
தேண்டின மெங்குந் திண்மை யழிந்தே திருமுற்றேம்
பூண்டிகழ் மாரபா வெமமுறை பொய்யன் றருளகென்றார். 153

பொலன்றொளிர் கொங்கை மின்னிடையாளைப் பொருவார் சொல
லென்னு மட்டே வேளுறு வெய்யி யினி யந்த
வென்னுயிர் வாழ்ம பொன்னுயி ராய வெழிறுதன்
பொன்னுரு வென்றே புகலுவ தன்றிப் புவிவாழ்ேன. 154

தாமரை யின்பூ பாசடை மானும விழி பெயயுங்
காமரு செங்கே ழுந்தவா வாயுங் கதிர் வீசும
பூமரு பித வாடையு மொனறிப பொலியந்த
வாமன னன்றே யானுயிர் வாழ்மட மணவாளன. 155

என்னை யுயிர்தத மன்னவ வொனறு மினையாமே
யன்னை யினினறும புகக்க மேவுமவனுயக்கும்
மன்னிய சிரி னென்னையு மந்த மலைபுயப்பாய்
என்னவு மாவத் தினறவன் றனமே விறைஞசிட்டாள். 156

கந்தடு செமபொற கிமபுரி கோட்டுக களிறன்று
னிந்திரை யனறு ளினனுரை கோளா விறமபூதிற
சிநதை மகிழ்ந்தே சீபல செயதச சின வேறகட
பைநதொடி யாளைப பறபல வேமத் தொடு விட்டான். 157

மைம்முகின் மானுங் கைம்மலை மீதின் முரசாபப
வெமமுனை வேலா ரெண்ணிலா சூழ விரைந தேகிப்
பொன் மலை போலு மயமலை புசிப பொலிந் தோஙகுஞ்
செமமலா மஙகை சேருர நாதன மருஙகெயதி 158

வெள்ளிய தந்தத துளளிபிழைத்தே விலை யோரா
தொளளொளி காலுந் தண்டிகை நினறே யொருவிப்போந்
தளளுறு பந்தி யினமணி யாழு நிலயகஞுட்
பொனனென வேபுக கஙகுள யாருமபுதிதெய்த. 159

நினற திருக்கோ லனறிரு நாரா யண னேரில
பொன்றி கழினபூந தாளிணை நாபபண பொனின் மின்னு
நன்றுறு தெயவத் தின்னுரு வோடு நளினததா
டொனறி யிலங்குமமினனென வாங்கே யொளிர்குற்றுள். 160

கணடன ராரும் கையிணை கூம்புந் தலையேறக்
கொண்டி வளநதக் கோகனகத்துக் கொடிமின்னே
பணடென விந்தக் கொண்டலின் வண்ணன பதமுற்று
யெண்டிசை யுயவா னிஙகினி யென்றே யிரைந்திட்டார். 161

மாடு படர்ந்தோர் பழுமுட னேகிப் புகவெழுந்த
தோடு பலர்ந்த தொனைக ரணிந்த துநக்கனு பால
பாடு கிடந்த பைங்கிளி பாடன பகலெல்லா
மாடலை வனமிக்க காப விருப்பூ தடைந்தனரே. 162

செம்மல ராமனை மெய்யனை செய்ய வவதார
மம்மமு னென்ன வாழ்ந்திட னோனமென நகைபொங்கி
நன்மல ரேந்திட தாரைக ளணிட மெனநாடி
மம்மரி னின்ற வாலவனை முத்தத்த தடைவைந்த 163

பல்வள மாரும பளர வடமருந்து பதிபாக
செல்வ மனைகரு சேர வயட்ட தச செலவிட்டான
மல்வரை மாபன மஞ்ச நருநகா ணிகமொனன
நல்வரை நாடாக கனனது தொலலை நடையனரே. 164

பின்னெதி ராசா பறப கிரிக்கண் பெருகுற்ற
பன்னரு புத்தச சங்க மிரிந்து படவென்று
பொன்னகா நாடும யாதவ சைலம் பொலிவுற்ற
வென்னரு நாரண னின் னடி கண்டே யிருந்திட்டார். 165

சருக்கம் 25.

மண்முதற பூதமாய் மலரவன் னரனைமுன
விண்முதற றேவராய் விளங்குமன ருமரைத
தண்மலர்க கண்ண னின் ருளடைந் துறுமெமைப்
புண்மனத தடைவுறு துயவுறப போறறுவாய். 1

எம்பெரு மானுரவ வெதுவரைத் தலைமிசைத
தம்பெருந தரிசனாத் தமவளாத தமையவின்
கமபெருங கூரமா ராழுவா னரசவை
முன்பு சென் ருயதும் மொழிகுவா மங்கரோ. 2

நீத்தவர் வேடமாய நிருபனமாட் டடைந்தவ
ரேததுறும் பனுவலா னேனறவ ரெவர்களுந்
தோற்றிரிந் தொழிதரத் தொடுத்துவா தசசமர்
பார்த்தநுண் ணறிவினா பாவவே வேறலும். 3

நஞ்சிவாத் பரதாம் காத்தியென் றுருமுறி
யஞ்சவே லரையனங் கெழுதியத் தோட்டினுள்
றஞ்செலுங் கையெழுத் திடுகநீர் றொய்தினென்
றஞ்சலின் றெழிகுவா னுததியங் குளறினன். 4

உரமுளா ருகிறுரைத் துரோணமத் தித்தப
பரமெனும் பணபுறங் கைமெழுத் திட்டதும
முரணுறச் செறிய பூழுயக ருதமென
வரனருட வாாத்தைபோன நூனிலா தறைந்துவான். 5

கணடக ரிவாகளின் கணகளைக களைகொனத
துணடிவல மேமெபரு நமபியின றுணைமலா-
கணடைகக களைதலுங கடுகிபாழ வானசினங
கொணடுகோ டுமெநறிக கொாறறவா கோடிபால. 6

பாவிகட குயருற்ற பாாததவிவ விழிகளை
மேவுமற னிணடிபா னேவிடுப மெனெறுப
பூவியல விழிகளைப பொாளெனப போககினுர்
திவியத திருவககக கணடிகத திகழவுளாா. 7

இருவருங் கணணிழுக் கெழிலரஙகம படிக
தருளுகா னெறியினம பிகளுமிக கரநதையான்
பொருவருபம பரமபதம புகுதலுங கூரேச
ருருகிமற றவாதமக் குறுகடன புரிந்தரோ. 8

வெணசுதை தீறறிமேல விளஙருமா டநகிறை
தண்புனற கோயிலபுக'கடியவர் தாந்தொழப்
புண்களின் றெனினு நோ பொலியுமா ஞானமாங்
கண்களா லடையவுங கண்டுவந் துறைந்தனர். 9

அணங்கிழல கணடரும பெடையுமீ பகலகெனுச்
சினவிவே றுளதுனக் கென்றனைச சோகிலா
யெனுமதைத தேறறியின சிறகரா லேதழூஉம்
புனலவய லரஙகநின் மேறகிலா மேபாகியே 10

ஆழுவா னம்பியா ரடைவெலா மறைதலும்
வாழுவாா வாழவெனும் பூதலூா வளளலகேட்
டேழையே மாயினே மினியெனு வெம்பியே
மாழ்கினு ரெம்புயம் மறறொழிந் தனவெனு. 11

கனறொழிந் துழலுகற றுமெனக் கலங்கினுர்
பின்றெயவா தீனமாய்க் கூரமன்னுயினும்
பொன்றிடா துய்நதாரே யென்றுதம புந்தியா
னன்றுதே றெய்தினுர் நலமுறுங் கேண்மையார். 12

நமபிகருச சுணண பரிபாவன நன்கி தைத்து
வெமபுறற வாழவான தனைதநேறபிட வேணடு மெனறு
வும்பாக குபாநத சிறியானடனை போரநது விடடார
செமபொற சிகரி யரஙகததவா சென்று சோநதார. 13

சென்றங்க ளூழவான் தனைதநேறபிடச செயபம வேலை
யினறஙகு வேலைச செனிகணட மிகபபு ழுகதே
பொன்மஙகொ ழிநதா னெனபபோக்கவா போறற லாண்டான்
கனறுஙக லியிப படிவிணடது காண வென்று 14

அமமஙகி யமமா ருடனுடமைத தோளி றரின
கமமென் றலரைந தருதேஙி னணட ராடிம
பொயமன் முதிபோங கெதுமாவரைப போநது றூதார
செமமன மகிழ வபடனபடை செபபி னூராக 15

ஓண்டார் தமக்கு முறுகணசகி பாத வனூர
கணடாங கவனசா வுளமபொங்கினா காசி னிகக
ணுண்டா மெவாகரு மினி யோமபடை யெனறு கோயி
லண்டா வரஙக ளடிகாண விழைநது மனறே 16

பொன்னன மகனமுன பொலியசசெயும் சிஙகன தாரு
மின்னுந திருக்கா ருநநாரணன் மிகக தாருங்
கொனனெனறு செலவப் பிளையின்மலா கொணடதாரு
மனனும படிதஞ் சிரநன்கு வணங்கி மறறும 17

தீாததப பிரசா தமுமென்று மருங்கு சுறறு
மேததற குரிய முதலித்திர ளோடு மெகிப
போததுப் புகுது மெனவோதிய பினன ரனபிற
பார்ததுச் சிலரின் முகபஙகயம பணபி னனறே. 18

திருநா ரணறகிங் கருநதொணடுகள செயமபி னென்ன
வுருகா விதய மவாநம்மடி யெனனு மொண்பூ
மருவா திறையு மகலேமென மறறி றைஞசப
பரிவாற் சிலேயிற றமைபபோலொரு பாவை யாறறி. 19

தஞ்சத்தி தன்னை யதினூட்டி யவர்கக ளித்து
முஞ்சிப படிவத தொழுகுமென வோதி யாறறி
மஞ்சுற்ற கூட மலேயன்ன தகன்று போகிக்
கஞ்சத் தினங்கள் படுநீாவயற் கோயில கணடார. 20

அண்டாக கிடையி லெழுபாயிரங் கண்ண னுகத
தொண்டாக கிடையிற் றுருவந்தன னென்று சொல்லப்
பண்டைப் பரிப் பதிபற்றவர் பத்தி போடு
கொண்டிற் றெதிர்ந்தார் நிறைபொற்குடங் கூர்ந்த யாவும். 21

அந்தா ளரங்கா னகம் போயவ யோத்தி மன்னன்
பின்னா வரவந் நகர் பொங்கிப் பெற்றி யென்ன
வுன்னு வுவகை யொடுமன்னவ ரோனற் பெத்தப்
பொன்னா ரரங்கம் புகுந்தார் புகழ் பூப்ப மன்னே. 22

நானு மணியாழ் கருப்பகக்கிர கத்து ளானும
பானு நனந்த னறுமேனியிற் பள்ளி கொள்ளு
நின்று மைங்கொண்ட வேனமப்பு நேர்ந்த பாதந்
தானு தரமா மென வீழ்ந்து பணிந்து மற்றும். 23

கோடாத கோலா ரொருபஞ்சவர்க் கொற்றத் தூதாயக்
கோடாத வன் விண்குளிர் வெண்மதி யம்பக் கந்து
விடாத வாமா விரையார் மல ராரு மந்த
வீடாத வாவும் விரகுள்ளத்தற கெங்கு மென்றும் 24

முற்றத் துறந்த முனிவர்க் கருணை மூர்த்தி நிறபொன்
முற்றத் துறந்த முழுமாமணி யேனு மாவேன்
கற்றத் துறந்த ரரும வீடருங் காத னனக
கற்றத் துறந்தன மலர்ச்சேவடி கண்ட வெற்கே 25

கண்ணு நலங்க ருளபத்தொடைக் காரரங்க
கண்ணு நலங்கு முனக காங்கொல்லன வைய காணங்
கண்ணு நலங்கண் டுயில் வாயருட் காத லேழுக
கண்ணு நலங்கண் டிருமபுள்ளிறைக கந்த ரதத்தே. 26

வேதங்க ளாதி விரிநூல்பல கற்றும் மற்ற
வேதங்க ளாட நலைபாயவை விண்டு நன்குப்
வேதங்க ளாவி னிறத்தைய நினவெம் பதப்பூ
வேதங்க ளாவி யுயுமாறென வேண்டி டாக்கே. 27

என்றின் னவாய வெண்ணுதற்கருந் தன்மை யெல்லா
நன்றுன்னி யேத்தி யவனின்னருண் ணண்ணி மற்றுங்
குன்றன்ன செய்ய குணங்கூர முதித்த வையன்
பொன்றங்கு மாளி கையினூடுற நொந்து புக்கார். 28

வேறு

புக்கங் கனனவா பொன்னி னனமுகத
துக்கங கண்டிரு தோன்று கண்களு
முக்கங கேடக வொணணுறு மிபபுவி
யக்கங் குலமென வெனறு மாயபேதா. 29

ஐயா வெற்குள மாழ்கி யஙகெழுந
தெய்தா வின்னலு மெய்தி யெயததனிா
பொய்யா ரிககலி யென்றட பொபததலின்
மெயயா ரேபட ரெபதன டடமைபே. 30

மணணெங் குட முய மறறெழுந்து நீா
விணணெங குமபுகழ் வெயத வெனறகக
கண்ணெங் குந்தவி ா காண லாரைபூன
கணணெங் குஞ்சொல விணடு கனறினீா. 31

மின்னே ரிவவுடல கொணடு மெடகந்றாஉம்
பொனனேர் புந்தியா நுமமி னைஙகுவா
மன்னே யுள்ள முவந்து மன்னுவீர்
முன்னே யெனறு மொழிந்து தேற்றினார். 32

தேறு வன்னவ ரைய செயவினை
வீறுர் மூவாக ளேலுமு விளவரோ
பேறு மென்றது பேணி யுணபதே
யாறு மென்ப தறிந்து வீாகளா. 33

எம்பெ ருகிய நீவி ரேயினி
தம்பெ ரம்புவி மேல லங்கிடி
னம்பேர் கண்டிரு வாளன ருெண்டரோ
யின்பே யெய்தி யிருத்து மென்றரோ. 34

ஆனந் தக்கணீா வார வாரியர்
வானம் வாழ வணஙகு தாடொழ
மானந தன்னொடு மறறு கந்தகன்
ஞானம் போமட முறறு றைந்தனர்.

வேறு

ஆக்கன மரங்கத் தன்னி லத்திப னன்மென சாற்றிற்
கெக்களின மாற்றுரை பெரிந்தெந்து நகரி நின்றும்
பொங்குடன் கொடிபோ கற்றுப் பொருந்திடாப் புயல்கண் மின்னி
னெக்குறுப கலந்து பெய்ய மெய்ப்பெரு மாறு ரெண்ணி. 36

விபவமே போன்ற தாமோ விக்கிர கமதை யாற்றுத்
தபுதத்தின மறைநூ லிற்பி ரதிட்டைசெய் தகவி னுற்றி
யப்பவே தாந்த நாத முனிகளி னுரையின் வண்ணஞ்
சுபமுற வெவரு மந்த விழவினைத் துலங்கச் செய்தார். 37

பின்பெருங் கூரத் தாழ்வா னடிகளிற் பெருகும் செய்ய
வன்புறு திருவ ரங்கத் தமுதனா ராழ்வா மீதே
முன்புசெய் மதுர வாக்கார் முனிவருட் பனுவ லார்ந்த
வின்புசெய் பொருளுஞ் செப்பு ளொன்றதைப் பிரைந் தாக்கி. 38

ஈங்கதன் பொருளை யெல்லா முடையவர் விடப மெய்தப்
பாங்கினோ ராற்றந் தாதி யென்றரும் பனுவ லாக்கி
யாங்கதை யவர்ந் தாளி லிட்டிறைஞ் சிடலு மன்னார்
தாங்கடைக் கணிப்பு மின்றி வெறுப்பொடு தவிர்ப்ப மற்றும் 39

முதலிக ளவரின் பாத முளரியை முடியிற் சோத்தி
யிதமுற விறைஞ்சி யையன் மீரிதை யிக்கக லாமோ
முதமுற முன்பு நாத முனிகளுக் கிணையின் மாறன்
மதுமலி பிரபந் தத்தை மனமுறப் புகட்டிங் காலை 40

இலக்குவ முனிக ளென்பா ரின்னினி யுதிப்ப ரன்னார்
புலக்குறும் படிவ மின்ன தன்மையாய்ப் பொலியு மென்னு
நல்கதுமுட் பொருளை யன்று நவின்றிடும் பொலிக வென்னும்
விலக்கறு மெவர்க்கும் பாவி னிலங்கிட விளக்கங் காட்டி. 41

அவர்திறத் துதிக்குஞ் செய்ய பனுவலுஞ் சிவணி யாரு
மிவர்தமிழ் மறைபு நாலா யிரமெனக் குலவு மென்று
மவிர்தர வருளிச் செய்தா ரென்பது மடிகள் கேட்டு
மெவர்களு மிசைப்ப ரீதோர் மரமென விரந்தா ரன்றே. 42

இன்னண நிகழும் வேலை யருச்சக முகமா யேழு
மன்னிய மதிள ரங்கன் மாறன்முன் னளித்த வண்ணந்
துன்னுக விதுவுமந்தத் தமிழ்மறை துலங்க வென்னப்
பன்னக பதியின் பங்கார் பரிவுட னகத்துட் கொள்ளா. 43

மற்றதைப் பெற்றபோ வீற மனந்திட விளைத்தது காண்கா
யுற்றவின் பிரபந் தங்க ளுபாதந் கவிக ளாலுங்
கற்றவர் புகழ நாலா யிரமெனக் கவின மாடி
யெற்றிக ழியற்பா வோதல் முதலாகக் கருளி யென்றும் 44

திருவிழ வதனை நன்று சிறைவுற்ற திகழ வாற்றி
யிருமையைப் பலரா னென்று மங்களா சாச னஞ்செய்
தருளலுங் கண்டு பிள்ளா னுங்கெழுந் தருளி மற்று
சருவதேச தசா காலே யெனுமதைச் சாற்றிப் பின்னும். 45

கண்டிரா மாது சாய திவ்வியா ரூரவென் றுள்ளங்
கொண்டரு முதலி யாண்டான் கூற்றொடு பெருமா ளுரும்
பண்டுசீ மன்சி ரங்க சரியமும் பதர வாமென
றண்டர்நா யகனைப் போற்ற வங்குளா ரிறைஞ்சி னாரே 46

கற்புறும் பிரபந் தங்கள் முடிவிக்க கவிசெய் மூன்றும்
பொற்புணமங் களங்கள் போற்றப் பரிகந் தெனவும் வாழ்த்த
வற்புட னவரு மாங்கே யருளிடப் புகழ்வா ரெல்லாஞ்
சொற்பெரு காங்கந் தனிற் சொல்லிப்புஞ் சிறப்பி னரால். 47

வேறு

இவ்வண்ண மியற்றுபுநன் கிசைத்தங் குள்ளார்க்
கெழிறிருவத் தியயனமாச் சிறப்புஞ் செய்யச்
செவ்வண்ணத் திருமலர்மாக் களிறு மாயக்குஞ்
செந்நெலினுள் வளருசெழும் பணைசூழ் போய
வெவ்வெண்ணத் தவர்களுநன் கெடுத்துப் போற்று
மெழிற்குருகைக் கெழுந்தருளிப் பொலிந்து நின்ற
மைவண்ணத் தண்ணலையும் வகுள மாலை
மாறனையு மறைமலர்த்தாள் வணங்கி மன்னோ. 48

முக்கனியின் சுவையிரியுந் தமிழ்வே தத்தை
முதலிகளி னிருந்தாரா யமையத் தன்னா
தொக்கமலர் முகநோக்கித் தூயோர் கேளீர்
தொலையிகந்த வாழ்வார்கட் டொகுதி தனுணை
மிக்கபராங் குசர்விடய மிளிறு மாதா
பிதாவென்னுஞ் சுலோகமதை யிழற்றி முன்னந்
தக்கபிர பந்தமதன் பிறகே யோதிற்
றகையறுமாழ் வாரையெலாம் வழுத்தற் கீடாம். 49

எனவருளப் பள்ளானை யெழுந்து கூப்பு
மிருகரத்தோ டாதரவாக வொருங்கோ வைகுண்
மினவுறாத் தஞ்சராசச வெனுஞ்சுலோ கத்தின
மிடைத்திபோ ரித்தியமென பதைபஞ் சாற்ற
வினியருள வேண்டுமென வவரு மாகி
லெக்குமீநா தமாதா பூக மெனனுந
தனியனொன் றுரையின்முனருஞ் சாற்று கென்று
தாமருளி மீண்டாரக மணத்தா மற்றும். 50

ஈங்கொழுக மலைநம்பி திருநாடென்று
ரென்றாபினனை மலைநம்பி யிசைப்பக் கேளா
வாங்கவர்க்கச் சணப்பரியா லன்முன றுற்றி
யனந்தாரு வரோமாரி வேங்கடத்தே பெயதிப்
பாங்குபெறக் கலியகத்தில் பரவுந் தாபோர்
பருப்பத்தி னிடையிலகும் பாந்தா மன்றன்
நேங்கொலித்த திருவுருவைத் தெரிசித் தாயன்
றிருவுருவை யிடைந்தனராங் குறையுங் காலை. 51

திகழுதிருச் சித்திரகூ டத்தை யொன்றா
ரிதரசம யத்தவர்கள் சிதைத்தா ரென்று
நிகழுமதைச் செவியுற்று நிலத்துத் தில்லைக்
கோவிந்த ராசனெனு நெடிய மாலைப்
புகழுதிரு மலைபடிமுன் பொலிப்பச் செய்து
புரையறயாழ் வார்களெலாம் புகலப் பெட்டா
மகிழுதிரு வேங்கடமா மலையே கண்டு
மறுநிறைஞ்ச வமையுமென விழைந்த வாற்றால். 52

அண்டமெலா முயிர்த்தளிக்கு மன்னை யாகு
மழகுகுடி யிருக்குமகி ழாண்டா ளோடும்
பண்டைமறைப் பயன்விளக்கு மாழ்வா* ரேனை
யாரியர்க ளனைவரையும் பொலிவித் தாங்கே
மண்டலமு முய்வணமத் தியயனச் சாறு
மாடுகென நியமித்தே மலைவா ழப்பன்
புண்டரிக நிகரடியைத் தொழுது மீளாப்
புண்ணியத்தி னுறையுளெனுங் கச்சி புக்கார். 53

வேறு

வான நாடரும் விழைதரும வளமபடு மதனுட்
போன மாதவர் புரைதபுங கூரவா ரியனைத
தேன வாங்குலலைத் தெரியலான வரதனை விழிவேட்
டான வன்னவன றவமவனை கெனவருள செயதார. 54

வரத ராசனின றவமென வழஙகிடு மதனுள்
விரத சிலருண ணயனமே யருளகென வேண்டப
பரர நெருயர் பாரகொளைப பணபெதிக் கிறைவர
பாத விதுள மலமர வருநதினா பரிவால 55

இன்பு றககணை யிழைபபுற வரிககென வென்றே
வன்பு றககணை விடுததகக கணணை வரிதத
நனபு றபபுவி நகைகிலி ரிழநதனி ரென்றுத
துன்பு றததிக முறிஞருந் துணைககர குவிததே 56

நேர லாகளும் புகழ்திட நிலவுறு மடிகே
ளார லாமெனி லகவிழி புறக்கனு மாகும்
பாரெ லாமபர வுமகதது பழுதறந தெரிநது
நீர லாதவென் னிலைகொள நிகழத்தினிரெனறே. 57

ஆனை மாமலைத் தலையொளி ரயன மகத தழகன
மேனி யாரந்ததின் மிக மிளிர முழுமணிப பணிக
ளான யாவையு மிதுவிது வெனக்கரஞ் சுட்டி
யேனை யாவரும வியபபுற வெடுத்துரைத தனரால. 58

கண்ட வெம்முடை யவரபெருங களிபபெறுங் கடவுட்
கொண்டு ளாநதுநம கூரநா யகாதமைத் தழுவிக்
கொண்டல வண்ணனின் கூரதரு மருட்கிட நீரே
மண்ட லநதனி லெனமனங குளிர்நதனர் மற்றும். 59

அத்தி ரிததிரண் மேய்த்தெனு மழகுறுங் கசசி
முத்தி யீன்பதி வதிகெனு முதுமொழிக் கிடனு
மத்த லத்தினும் பிறுண்டினு மாமுனிவரர்ம்
பத்தர் தஙகளைப் பழமறை விதிபபடி நிறுவி 60

மன்னு மத்திய யனவிழா விழைத்திடப் பணித்துக்
கன்ன லினகணிற கழன்றிடு மணிவளை யுயிர்க்கு
மினனு நித்திலக் குவை யொடு நிலவுமிழ் வயல் சூழ்
செங்கெ லின்னிடைத் திருமது ராந்தகஞ் செறிநதார. 61

செப்பத் திருக்கடற் சிவனுறை கோயிலைப் பாடி
பற்பல வந்திரு மடத்தி யாதிரா னணிபா
வெப்பத்த வினையனி நிழைத்தபோற சினகரம் புக்கு
நற்றதி நந்துரா பதமெந்தாடை நாயகற் பணிபா. 62

வேரி மாமலர்ப் பூவந்தழல் விரைமலர்த் திருவின்
பாரை யாணயப்ப பாதனைப் புனைந்த நவகானந்
சிரி ஞாணடனைப் பவனிவண சிபடாப புரத்தற
கேரி ஞானமடி நிகந்தனை நிசிசரன பதிபில 63

தூரகத்து நாடக ரிந்தவரி கொருவனிக கூதலம
புரகக மறாவன் பொன்றுல களித்திடப பரிந்தாய்
தரைகக நுங்கட லானசெலக் கிணமையி னிழையார
வரகக நரினை பெரிதகிளைத் தசசிர மரிந்தாய 64

பின்ன போதத்திற சனகியை மருவதுப பிறகக
மன்னி மாமணிமகுடமும புனைந்து வாழ வண்ண
மின்ன வெந்திருப பதியினு மிலஙகுதி யென்றுப
பன்னி பன்னியின பதமலர் தொழுது முற பரவி. 65

ஏரி காததவ னருளொடும பிரசாத மெயதிச
சேரி காததபுன பறையருக கருளிய செப்போர்
வேரி காததபூம பொழிலசெற பரங்க மீண்டேகி
மாரி காததபாம பணைப்பரன மலரபதம பணிந்தார். 66

வேறு

பின்பவ ணிருந்துமு தலிததிரள பெருககத்
தனபினரு பாடியமும் மநதமிழமா மறையு
மினபுறவி சைததிடவு நாறுநறும பொழிலென்
பொனபுரையும பாடலகளும புகனறெழிய வாங்கே. 67

கோதையபது வேணடுகைககு ணமபெறமு டிபபா
ஞுதரவி னககனமெ ழுநதருளி யேகி
சிதகிர ணனனகடி ரிஞசுகிக ரஞசே
ரேதமறு மாலிருஞ்சோ லைபபதியை யெயதி. 68

நாறுவெணணெ நாடரு மக்கார வடிசிலனு
நூறுதடா வீதமுற நோன்மையி னருத்தி
வீறுமழ கன்றனைவி ழுந்தடிப ணிநதே
கூறருமவ னகிருபை கொண்டுநனி மீளா. 69

விண்ணவாவி ழைந்ததிரு விண்டிசித்த நரா
நணனுவட நாடுபெருந கோயிலுடை யானை
பெண்ணரசி யாயபெரி யாழ்வாரன்று பெற்ற
வொண்மணியை யும்பதமு வந்துதொழு தோறும். 7)

செயயவள ளிததபிர சாதமது சேரா
வையகம ளிததபுகழ வருநகரி பேகித
துய்யவகு ளாபரணன தோமறுப தக்கண
டையெனவெ ழுநதுபின டந்தனர ரஙகம. 71

வேறு

தந்தரிச னாததமவ ணகலமுறச
சிலகாலந தகவிற போறறிப
பிந்தியவ ரிணையடியைப பெடபினடை
முதலிகளின் பெரிய சங்க
மிந்தவள வெனவுணாதற கிபலாமே
யிருந்ததினை ரிதமே யெணணி
யந்தமுறும் வரையறையொன ருறறுகிறபான்
றொடங்கினரென றழியாவணணம். 72

நானகிறுதி நணனுமெழு பானாவாந்
திருவாழி திருசசங கஙகள
பானமையுற வனைநதுதிருப பாடியமோ
ரீரிருகோ சஙகள் பணணித
தேனசொரியத தமதருளின றருகதுருமகப
பிரான்பிளளானை றேறச செய்த
வான்கமழுந் திருவாறு யிரப்படியா
மிவையடைய வகிததுப போகி. 7)

தந்திருவா ராதனமாய்த் தயங்குதிரு
வருளாளன் திருமுன வைத்துக்
கந்தமலாப பதம்பணிநதீர் முப்பானே
ழாந்தமது முதலி கட்குப்
பந்தமறும் திகிரிவளை தமையுமவர்
தமிலொருநால் வர்களின் பாணிச்
சந்தமுறும் பாடியகோ சங்களையு
மவரிலொரு சதுராக் காங்கே.

திருவாறு பிரப்படியுந் தந்தருளி
பவவெழுபானேசி காக்து
விரிவாருங கடலுலகில் வேண்டிபவாக
கிலசசினைபே முதல நகை
வருளாவச சிஙகாச னதிபதி
யாககளினில வாககே காக்து
நிரலேபா டிபவுபய வேதாநதா
திககியமு நோநதா ரன்றே 75

இவவிருதை பேனறவாக ளன்றியுபோ
ரெழுநாறு சீயா மறறு
மெவவமறு பிராறு யிரமபரமை
காநதிகளை யிருநதொண டாநறும்
பௌவமெனும கைஙகரிய பராபரம
பாகவதா பதமே நாடிக
கவலைவயறுந தாசநமபிக கணஙகணக்கி
லமைமையர்கள கருதுந் தூயோர். 76

இததகைபோ ரவரவாகட் கியனறபணி
யிழைத்தொழுகத் கூர நாத
ரெததிசையும புகழெம்பா ராதியர்கண
ஞானமக னெனவே யேய்ந்த
பததிமிகும பிளளானைப பண்பினுயர்ந்
தாரென்றே மதிததுப் போதச
சிததமுவந தெமபெருமா னாரியின்
சிறபபுமிகச சிறந்து நினறா. 77

திருககுருகைப பிரான்பிள்ளான் கூரத்தாழ்
வானடாதூ ராழ்வான் நேர்ந்த
வுருககிளரு மெஙகடெறகோ டிணைகோம
டம்சேட்ட லூரவே தாந்தி
திருககிளர னந்தநடு வின்மிளகு
நெய்யுணட னக்க றோடுந்
திருக்கோவ லூர்திருமோ கூர்கோயி
லருணபுரத தாழவான கண்மேல். 78

படியெங்கும் புகழ்கணிய றாசிற்பாழ
வானதிருமா பலைநல் லானுந்
திடனசெறிகி டாமபிவஙகி புரவீசசம்
பாடிகொஙகி லாசசான் மாாக
ணடுநிலையாா திருககணண புரத்தாசசா
னணனுபுக ழெமபா ரோடு
முடைசிறிய கோவிநதக கிடாமபியமங்
கிபபெருமாட் களுமமற ேறரும். 78

ஆசூரிய பெருமாளபிள ளையபபன
பிளளை திரு மலையினமபி
மாசோடும் வங்கிபுர சொடடைமுடும்
பைநமபி களுமே மற்றுந்
தேசாரப ராங்குசதி ருககுறுஙகு
டியினமபிகளுமே தோக்த
ஆசாரு மருந்தொண்ட ராாதணபு
ரமருதூர நமபி யாாகள 79

பின்னுமழை யூர்வடுக குரவிநமபி
களுமபுண்ட ரீககாத தனுரும
முன்முதலி கந்தாடை மாருதியி
யுணணிமது ரையாண டானகள்
பனனுதிருச் சோமாசி சியாபெரி
சிறியிசான் டான்கள் பாடே
மன்னுமமங் கியாளவநதா ராண்டானகள்
சுந்தரத்தோ ளுடையாா மன்னே. 80

உக்கல்பருத் திககொல்லை சொட்டைமுடும்
பையம்மாள களுமே யோங்குக்
தககவைதத மாஙிதியார் பராசரசீ
ராமபிள்ளைப பட்ட ரோடு
மிக்கசிறு பளளிதேவ ராசபட்டர்
பிளளையுறைந் தையுடையா
ரெக்கலையும் வல்லபிளளைத் திருவாய்மொ
ழியரைய ரென்ப மாதோ. 81

பிள்ளைதிரு நறையூரப்பி ளைராச
மகேந்திரப்பெ ருமாளரையர்
வள்ளலதி காரிதிரு நகரிக்குமாண
ரப்பிள்ளை களுமே வையங்
கொள்ளனந்தக் காருகிசோம யாசியார்கள்
கூடியந்தக் குறையாஞான
முள்ளமெழு பானுலவ ருயாசிக்கா
சனுதிபாக ளுலகஞ் செய்வார். 82

வேறு

திருக்குருகைப் பிரானபிள்ளான் திருநாட்டா ராழ்வானே
யுருக்கிளாமு தலியாண்டா னெணகிடாம்பி யாச்சானிப
பெருக்கமுறு நாலவருமப் பெரியோர்ற பாடியத்திற
குறைகளறுத்த சிங்காச னுதிபரா பொளிர்பவரே. 83

இனனொரிர பிள்ளானை யிரண்டிசிங்கா சனத்திறைவர்
பொன்னரு மருளாளப் பெருமாளெம் பெருமானா
தெனனொருட் சீரங்க நாராய ணச்சீயா
முனனோர்ச சமபாடிச சீயர்முதன் முனியிறைவர். 84

ஆடினெழு நூற்றுவரா மலங்கார வேங்கடவர்
கூடுநமபி குறுங்கேதவா முனபரமை காந்திகளுந்
கேடிலொரா யிரத்திருநூற் றுவரெனறே கிளநதிடுவ
ரேடுதிருத தூயமுனி வேழனெழு வாயார். 85

நறைகங்க ரியபார் நாமறைதற் காமளவோ
பொறகாவல புரிநதொழுகும் புனிதாகளெம பெருமானாக்
கருகாத திருவரங்க மாயோ னவர் முதலோ
ரொறகாநத தத்துமுத விகண்முதலோ ருரைக்கினின்னும். 86

அறிவனப கன்றவரே யவாவறச்சூழ் வாரவரே
பொறியின்வ ழிமனத்தைப் போகவிடாப் புனிதநலஞ்
செறியுமபிள்ளையுறங்காச சீர்வல்லி தாசாமுத
லறையுஞசீ ரமமைகளே யாயவிவ ரளப்பரியார். 87

இததகைய வெல்லோரு மெம்பெருமா ளுா கழலிற்
பத்திமிகத தொண்டிழையாப பரமபாக வதரென்று
வெத்திசையு மேத்தெடுப்ப வீங்கொழுகப் பூதூரா
ரத்திகிரி யான்பகடே யாங்கிலகச செய்தொளிர்நதார். 88

வேறு

பின்பெருகு கூரபதி பெரியபெரு மாளேயடி
பெட்புட னிறைஞ்சி யடியே
னினபெருப ரமபதநி ரந்தரமி ருந்தொழுக
நினமல வருளபு ரிகென
வன்புடன வன்னுளமு வந்துதிரு மாலேயடி
யாமவைய ணேதது முதவத்
துன்பறம ணந்தரிய தூயபிர சாதமவர்
மீண்டெடதி மனேதமொழு தரோ. 89

அந்தவிவு ரம்சொலிநு யம்புயம லாப்பத
மலமுபுண லீநத நுளகென
நொந்திவரு மெறகுமுன நீரெழுவ தோவெனவு
நோனமைசெறி யவவ நிஞரும்
முநதவண டைநதடியன் பிநதியெழு காலடிகண
முன்னெதிர்கொ ளுமப ரிசினு
மெநதநல முளளதென வாயிடையி ருநதவர்க
ளெய்தினரிரும்பு துமையே 90

சிட்டியர்த மக்குரிய செயயகுண மேவையுஞ
செறிநதுளவ ரிபபெ ரியரே
மட்டவிழுத ளததுளவ மாலேபன ருட்கிடனிம்
மாசகலு மாணபின ரேயென்
றிட்டமுட னேபுகழு வேதமுறு பூதபுரி
யெமபெருமா ஞரு மகிழா
விட்டவல மினறிருவ டிபபுனல ளித்தனரும்
வேணடுதுவ யததி னுடனே.

பெறறதவ ருஞெசனனென னூட்டுணிவி னேயதிப
திக்கமலம் பேணு மடிகள்
சொறறபடி யேபெரிய வீடுசெல வன்னவருஞ
சொன்னவண நாதமுனி முன்
கொற்றமுறு சுண்ணபரி பாலனம தாதியொரு
பனனிரு தினத்து மயரு
முறறமறை யின்கிரியை யாவையுமு ஞற்றியுயர்
பட்டரி னெழிறகர மதின்.

பிற்கவுத மாதியர யாநதபடி பேணியபா
சஙகிதா பாராயண மதிந்
கறகவரு பொறறதிரு வாயமொழிபு முககிய
மெனகொடு கலந்து பாவி
நற்கதிய ளிததிடு நூறநதாதிபி ஞெனயியல்
சேவையிழை தநது நவிலற
கொறகமறு சிரவதுள மாலையினக கோதசம்
பாவனை யுஞறறுக வெஞ 92

வேறு

வழங்கிட முதலி வெளளாம வகையினத தகவிற செய்யாத்
தழங்கு தன முரச மாபப ததனிமையத் தியனச சாற்றை
முழங்குநீா வைய முபப மூனைததவப முனியீ சாக்கும
பழஙகணங் ககலச சமபா வனைபது பாநது செய்தாா. 93

செய்ததை யவரு முள்ளக களிபபொடு சிறபபிற கொள்ளா
மைதவழ் மணிவண ணனறன மலாபபத மடைவோர்க் கிங்கே
யுயதிட வுலகி னெனறு முஞற்றுக வினியென் றோதி
மெயதிகழ்ந துயர வெஙகு மேதினி புகழ நின்றாா. 94

ஈங்கிவ ரிருள்சூழ் ஞாலத் தெழறகரு மன்றா டாழ்ந்து
தேஙகுழல புருடா தோநது தததுவத் திரய நன்கு
பாங்குறு மரிய நூலின படிநசைந் தமாந்து பாவம்
வாஙகுமா ரியரி ஞணை வருகடைப பிடித்து வாழ்வான. 95

சாதியாச சிரம தன்மந தவிாகிலா தவறறிற் குறற
நீதிசா லொழுகக நிட்டை நிறைவுறப புரிய மாடிக
கோதிலாத் திவியதம பதிகளுங குளிர வைய
மீதெலாம புதுமை யெயதத திருததருண மேன்மை யானே. 96

எமபெரு மாஞ ரோங்குந் தரிசன மிதுவென் றன்று
நமபெரு மாளு முளள நனிவிழைந தருளிச செயதா
ரிமபரி லிதனை நனகு தலைபபெயதுயந் திடுத றேறரு
ருமபரு நயக்கு மிநத வுடலெடுத் துறுவ தென்னே. 97

வேறு

ஆனியஞ் சிலபிற ககல வாரியர்
கோனுமெம் மாங்கனின் குனாக ழற்றொழு
தூனமின றுயர்தரு முனது மேலக
நானினி நணுகுறற கருளி னலகுவாய. 98

நினபெருந திருபபணி நிகழ்ததி யிததலை
யெனபரங கழிநததிங கிளைபபில வீடினி
யனபொடு மடைநதன வகன்ற காலெலா
மினபுறு மிருமபணி யிழைத்தற கெண்ணினேன. 99

மரையிதழ் புரைவிழி மாமகா னெனுக்
கரைமன தொடுமிரு கரஙகள கூமபுநம்
புறையறு விழிவழி யொழுகு பூமபுனல
விரையுறு மேனியெடப புளகில விமமவே 100

பராவிடக கண்டவப பரமன கூர்ந்தருள
விராவிய மணததொடை முதல வேயநதன
குராமலர்ப பொதுவியா குழலில வேயந்தவன்
றராவவ ணெழுதாற கிறையுந் தந்தனன். 101

தந்தவப பொருள்கடந் தலையிற ருங்குரு
வநததம மடத்தகம் வணைந்த சீடாக
ளிந்தவெஞ் செயலுணாந் தினைந்த சிந்தையர்
பந்தமற் றவருடன படாதற குற்றனர் 102

நீளவந் தெரிந்தவந் நிமல னீவிரிவ
வேளையி னொருங்குடல் வீடி னெந்தொடா
பாளவந் தாரினே ரடியி னிணையே
தாளரிந் தனிரெனத் தழங்கச செப்பினா. 105

செப்பலுஞ் செவிசுடச சிதைந்த சிந்தையா
ரெபபடி யடிகடா ளிணைபைக காணகுறு
திபபடி யிருத்துமென் றினையக தேறறுவாா
முப்பபடி யினுமிசை முதிாந்த தேசிகர். 106

வேறு

கேளிரிப் புவியி னுள்ளங் கிளர்தர விசயன் றேரின்
மாளவப பற்றி ரண்டு மகவிளக் கேறறு மாயன்
றுளடை பிரபன னாக்குத் தயங்குமான் மாவின் காப்பக்
காளமா முகினோ் வண்ணன் கடமையாங் கலங்கல் செய்யீர். 107

தேகயாத் திரையுங் கன்மா தினமா மிவற்றி லன்றோக்
காகவோ ருரிமையின்று முண்டென வருளி லன்று
ரேகமுற் செய்த வான்ம சமர்ப்பண மிறையுந் தங்கா
தாகையி னுடலம் போற்ற வகமருண் டுழல்வ ராயின். 108

நாத்திக ரவரே யிந்த நானிலத் ததனு லந்த
யாத்திரை யிரண்டன பாலு மவாககொரு கருமமின்றே
யேற்றதிங் கிதுவா மென்னி லேனற்முக காணத் தானும்
போதத்துள மெழுந்த வண்ணம் மயாதலும் பெறுமோ வென்னில். 109

அங்கனன றுபாயத் தன்னு ரவற்றைபன வயிக்கா ரேனும்
பங்கய நயனன பொற்கைங் கரியத்திற் படுத்தற் பண்பா
மிங்கிஃ துரையு நானி லியற்றற் கியனற் வைந்து
பங்கெனச் சிறந்த தமமா பகருதும பரிவிற் கோடா. 110

பாடியம படித்துப பலலோர செவிகொளப பரபப வின்றே
ஞூடிமற றருளிச செபத னனிவிழைந் துகவிற கோளா
நேடிய வெவ்வாகருஞ் செபப னிலவுமைந தததற்கு மின்றே
லாடுறு குடக்கூத் தனற றுைய மதனுட் சாநதே. 111

அலகிடன் மெழுக ஞறு மலருபூந் தொடைய லாற்ற
னிலவுமின றமிழைத் தந்த குறுமுனி நெடிய வெறபிற்
குலவுசெஞ சாந்தந் தேய்த்தல கொழுமணி விளக்க மேற்றல்
விலையறு மிவைக ளாதி விழுப்பணி புரித லின்றேல 112

இரண்டையின் பொருளி னென்று மிடைவிடா தநுசந்தித்தற்
றெருண்டிவா நமது செய்ய திருநெறிப்படாவரெனறு
முரண்டபுங் கருணை செபயு முனிவறும வைண வாக்கண்
ணரண்டரும் விழைவி னென்று மகலகிலா தடுத்தி ருத்தல். 113

என்றிவை யரிய நூலி னிருந்தட மெனவங் கோதி
நன்றுறத் தெருட்ட வன்னா னனியுணர்ந் தையனு செற்றுத்
துன்றுறு கவலை போக்கித் துணையடி தொழுது நிறபக்
கன்றிய கலியும பூதூா க்கலைஞா முன கலந்தா னங்கே. 114

கலந்தவன் கரங்கள கூபபிக் கழலிணை பணிந்தெ ழுந்து
நலந்திக ழிருடி நாய்க நாயுதி னனுகா வண்ண
முலந்தியா னொருவி யோட வொதுக்கினீ ரினிநீ யிந்த
நிலந்தனி லொருசா ரேனு நிலைத்திடற் கிடங்கொ டேரேல். 115

நந்திருப் படிவ மெய்தி நுமதுசித் தாந்தந் தோயந்தே
சிந்தவம் பகடு தன்னைச் சிதைக்குவல விரகி னென்று
மைந்துறப புகல வன்னா மறுமொழி பகரார் நிறபப
பிந்தியக் கலியு மொன்றும் வழங்கலன பெயர்ந்தா னன்றே. 116

சிபெருமை பூதூர வள்ளல் சிந்தித்துச் சிறிது பின்னாக
காபல கமழூட பொன்னிக் கரைவா ரரங்க மேயினம
மாபெருந் தரிசனக்கோ மன்னனு மதனைநந்த
வாயபரம் பொருளே பூண மடையுறு திதனை பாறக. 117

எனவவன கழலை பெணணி யியறறினா பிரபத திபபின்
னனகமா மரிய மேனி பாயப மடைந்து நிறக
மன்னயர் பிளளா னுஙகே மகிழககரங குவிததாழ் வார்க
ளொனறும தெரி லாா விககி ரகமெமக கியறறி யிக. 118

'யுளா ருயயும வணணா மருசசனை பிழைததற கெனனக்
கனிவுளார முதலி யாணடான கருணைபங கிழைததிடமேர
னனியுளார சிறந்த விந்த நலநதிகழ துறையு நாளும்
பனியுளாரந் தகனமே யெனறு பரிவொடு மிரநதாரனறே. 119

கருணையங் கடலன் னுருங் கருததுகந் தருளித் தாழார
திருமலி வடிவ மூன்று செமபொனிற நிகழத் தீட்டி
யரியதங் கரங்க ளேய வவையுறத் தழுவி மறறு
மிருள்கெடும் பிள்ளா னுண்டா னுசசாமென் றிவாகட் கீந்தே. 120

முறைமையின முகிலகண் குஞசு முழுமணி யெயிலகளேழா
ரறைதருங் கோயிற கணணு மணியிரும் பூதூருளனே
நிறைதவத் தினரே நேரு நாரண புரத்தின் மேனு
மிறைகொள விருத்தி யுய்மி னென்றருளி புரிந்தா மன்னே 121

ஆரணம் பழுத்த நாவி னங்நாடா தூராழ் வானங
கேரணி புகழி னொக்கம் மிலகதுவ மூனிகா ளந்தப்
பேரரு ளாளன் செய்த பிழையெனனே வறிபே னென்ன
நாருள முவந்தன் னுரு நகைதரு முளத்தி னோகா. 122

குலைமுதிர் கனிய ரப்பைக கொடுவயற் கூரத் தாழவா
னிலவுறும பிரிய பாகி னேயரென றும்மைச சொறற
நலமுறும் வாய்மை வாய்மை நன்றுநன் றென்று நாடி
...நறுந் திருமா னின்ற வெழிலுறுந் தலங்கண் முற்றும். 123

நுந்திருக் கருத்தின் வண்ண நுவலுமெம் படிவம் பண்ணித்
தந்திழைத் திடுக பூசை தருமென வருளி நிறபச்
செந்துகிற் பவள வாயான் சிதா னரங்கற் குற்ற
வநதிருப பணிக ளாற்று மவர்திரண் டெழுந்தா ரங்கே. 124

வேறு

வந்திலக்கு மணமுனிப பதாநதலைக்கண் வணஙகுறு
வநதவெததை யடிகளவினை டகலகிலிந்த வடியவரமே
வெநதமறறு விறையிறைய வெனறகங குழைநதிட
வநதமறற பரிசினனன ரருளசுரந தறைநதுவார. 125

நயபுஞான மகனெனச சிறந்த விநத நறபிளா
னிமபாநன கிருககநவி ரேனகமகள ரதிரா
லெமபிரா னரஙகருக கிமைநதசெய பணிகளெலா
முமபர்கண வெகுமா றுஞற்றுகினன ருரை கொளா 126

இனியெனப பகார்துமறறு மிணையிலபபிள் ளாணையுங்
களிவொடுங கிடாயபபாசசா ணையுமலாநது கணடழைத
தினியசிலல மறைபொருளக ளோதுமா றியமபிமுற்
சனகி கொணக னறமறக கருமபுரிநத தனமை போல் 127

காலததது வப்படிக்க ணுளளகாறுங் கமழுமிச
சிலமுற்ற தரிசனஞ் சிறககுமா றவாகளின
கோலமுறற முடிமிசைதங குரைகழலக டமையணிந
தேலமுதத மிலகுமா றியமபுகிறப ரிஃதரோ. 128

எமமதெம்ம தெமமதென றிபம்புபலல சமயமுஞ்
செமமையின வழுததநின்ற வொருவனைச சிதரன
தன்மதந் தழைககவென்று நுமமுகம கொண் டசலமே
லம்மவுளள மினிவிழைந்த தன்மையாமு ணாநதுமேளம. 129

ஆகையானி ஃதரியபாததி ரக் களித் தலாத்துமின்
வேகவெங்க லியின் புளாமபின வேறு சிலல ரிளியோாகா
லாதுமிந்த வருநெறிககி ரணடிமைபப ராயினு
நாகணைபப ரன்பினன்றோ நறு தருவை நலகியே. 130

குனறுமுந்து மறறிலங்கு குணமுணாங் திழைபபறு
லெனறுவாயம லர்ந்துதாமா ராதனஞ் சேய்தேததிய
வெனறனினன ருள்வரத னயமுகத்த னிவாகளை
நன்றுபிள்ளா னைசசிறக்க ணித்தவர்க்கு நல்கினர். 131

நாடுபிள்ளா னறகிடாம்பி யாசசானிந்த நலவரின்
பீடிணைந்த வொககறம்பின முடிகழலகள பேணிவைத்
தாடியன்ன முகமலாநது கண்வளாந்த ருளகையின்
மாட்டர்நத முதலியாணடான் மறறுமுள்ள பெரியரும். 132

பிரமவல்லி யாதியாய பெருத்தபட்ட தங்களும
விருத்தருஞ்சூத் விசுமபெறுதி வெந்திருவாய பொரிகளு
நிரைநிரையி னின்றுபாட நேருதார நம்பிகள
பரவியோதை யன்னபக்ஷி யம்பணில முழக்கவும. 133

பெரியநம்பி யடிநினைந்து பெட்பினுரு மேலைவீற
பிரமரந்தி ரந்திறந்து பெயாந்தமே லெழுந்தெழ
வரிசையா யிலங்குமண்ட லத்திதையும வானவா
பரிசினோடெ திரந்துசெய்ய நெறிபணிந்து காட்டவும. 134

இந்தவண்டம் விண்டுமினவை தூந்தவிட்டதி பெமபிரான்
ஞுண்டரோட ளாவிடந்தத தூயமாரிய மண்டப
முநதடைந்த கூரநாதன முதலிபோரி னையந்துமா
ரந்தமிலபே ரின்பநணணி பாகுறைவ ரென்பமே. 135

வேறு

பிள்ளா னெழுவாயாம் பெரியமுத லித்திரள்பின்
கொள்ளாத் துயாக்கடலுட் கொண்டழுந்திச சேர்நதுகிடந்
தெள்ளாக கலையுணர்வி னெண்ணித தெளிந் தெழுந்து
விள்ளாத திருமிடறு வெமபுற ருறறினவே. 136

மறறுமொரு வர்க்கொருவர் மன்னித் தெருட் டவுணர்
வுறறெழலு மெலலோரும் பிள்ளானு ரொணகரததிற்
பொறறசர மபபணிகள புரையின்றன ஞௌவந்தாக்
குறறுவனைந் தெனன விழைத் துடையவருத தரபபடியே. 137

அத்திய னசசாறு மாஙகடைவே யாற்றுபுசெம்
பததிமிகச சிபாத தீாததமப ருகினாபின்
முததிதரும பிள்ளானு முனபேமுன் னுருபிர
பததியனை வோரும்ப ணிந்திழைத்துயங் தொழுகினரால். 138

பின்பிள்ளான் கோவிலினும பெருமபூதூ ரென்பதியுள்
ளன்புள்ளா ரமமுதலி யாணடானகி டாம்பியாச்சான்
வனபுள்ளா நல்லானு தியாசிலர்மண் வாழ்ததுபவா
நன்புள்ளா நெதுகின்மே ஞாய ணபுரததும். 139

செம்பொனனு னெம்பெருமா னூமுன்னஞ் செய்தளித்த
தம்பொன்னு ரும்முருவை மூலவரிற ருமிருத்தி
யம்பொன்னு டாளபவரு மன்றுடம் வந்துதொழ
வெம்பொன்னு ரும்பணிய விழாவயர்ந்து போந்தனரால். 140

வேறு

கசசிதனிற கனயபெருகு நடாதூ ராழ்வான்
கலேபுறையும பிளளேதிரு மலேயினமபி
மெசசரிய திருமலேயி னடிநாப பண்மேன்
மூவுழியு மிருந்ததிருத தலங்க டோறும்
பசசைமுகிற பரமனேயங கஙகே பாடிப்
பணிந்தொழுகும பாகவத ரிளேயாழ் வாரி
னிசசைகொளுமு விககிரக மெழிலின பாடி
யிலகுவிததா ரடைந்தெவரு மெனறு முய்வான். 141

இவ்வணண மீரறுபா ளுண்டு லீலா
விபூதியிடை யெமபெருமா னிணேயில வாய்மை
தெவவெணணும பரசமயத தவருந் தீண்டாப
பஞசமருந் தெளிநதுபரம பதமே சேர்வா
னுய்வெண்ணு மழுககாறு னிகளொன றின்றி
யுயாமறையைக கோபுரததி னிவாநது நூறறு
மவவெண்ண ற கரியகுணத் தவரின் பாடு
மரவணேயான பகடெனவே யலங்கு மாதோ. 142

வேதாந்த தேசிகர்

29—வது சருக்கம்

திருததகும் பாய லனநதனேப பூதூர்
தேசிக ரென்னமுன் னுதிபபித்
துரைக்கருந் தனது வாயமையை வைய
முய்யுமா றுணாவறப பரபபித்
திருப்பவின் னிசையார கணடையைத்தூப்புற்
றேசிக ரெனவுதிப் பித்தும்
பெருககிய வதனே வேஙகடத் திறைவன்
போ சொலார் நோசெலா தவரே. 1

பினதிருக குருகைப் பிரான்பிளா னிலக்கு
மணமுனி நியமனம பேணி
நன்றினுக கியையு மெங்களாழ் வான்முன்
நலந்திகழ் முதலிகட் குவமை

யின்றிமற றெளிரும் பாடிய பகவத
விடயமுன் னரும்பொரு ளெவையு
நன்றுளத தொளிர நவினறருள புரியா
நாளிலம் புகழ்தர நடந்தார. 2

ஆரியர்க கமுத மடிமபணி யிழைத்த
வழகமெரங கிடாமபியாச சானுஞ்
சீரது விளககிச செல்கையி லவாகமேோா
செகஞ் சொ லும திருமக ருதிகக
நேர்பெறி ராமா னுசபபிளா னெனறங்
நினமலர்க கெழிறபெயா கிறவி
யேர்பெறும பருவத் துடையவ ரளித்த
பொருளெலாம புதலவருக் கீநதே 3

இபபெருஞ் சமயத் திறைவரா யிலக
விழைததன ரிணையிலவை குந்தத்
தபபுறம் படர வெங்களாழ் வான்முன்
முதலிக ளவர்மகாக கரஙகொண
டெப்பெரி யவரு மியம்புமா சரம
கிரியையை யியறறினா பிறகத
தபபறும் பிள்ளார்க் கவதரித தனாசி
ரரங்காாச ரும்புவி தழைகக.

அவர்தமக் கறைதற கருந்திரு வாருங
கசசியிற் சித்திரை மதியி
லிவர்தருந திருவா திரையிலோா புதலவ
ருதித்தன ரிவரிடீ கேசற
கவிர்கண நாதன் சுப்ரதிட் டனற
னஞ்சமா மவா பிதா மகனபே
ரெவாகளு முவகை யெய்துமா றெண்ணி
யிட்டன ரீன்றன ரவர்ககே. 5

அத்திருக் குமா ரிளமையிற றனே
யருமறை யாதியாம் பனுவ
லெத்தனை யிவைவ வவையெலாம் பயின்று
புரையிகக் தொழுக்கமு மேன்று

முத்தரிற் சிறந்த முனிவரர் பொழுகக்
கணையுடு மூனைவாக லிவரொண்
புத்தியப் புள்ளா ரோவெனப் புகழ
வந்துமுத் பார்த்தப் பெயரும். 6

அப்புள்ளா ருவகை யாயெழிற் கிடமா
மணங்கிள ளொருத்தியங் குதிக்கத்
துப்பிதழ் மடந்தைக் கின்றவர் தோதா
ரமமன்ன ற்குயமெய ரளித்திங்
கொப்பருந் தனயாக் குயாதிரு மந்தி
ராரத்தமு முதலவிசே டங்கண
மெய்ப்பபுறப் புகன்று மிசையுறுந் திருநா
டெழுந்தனா விழைந்துமே ரினபம். 7

தந்தையாக சூரிய தனடாமேச கடனக
டகவினின வணங்கெவற ருளளு
முந்துமே தாநத நூன முறைப பயிலு
முதிர நசை மிடைந்தன ரிருப்பப்
பிந்தியங் குருகைப பிரான் பிள்ளா னெங்க
ளாழ்வா ருதியா பெருக
நந்துநற் பொருளகண மொழிந்தனர்பாத
தீர்ததமு நலகியின புரிவால். 8

தாழுமின பூதூ ரிரைவரின் பாத
தாமரைத் தண்புன லருந்தி
நாமமீ ராறு நவிறருமப பரம
னுடெழுந தருளனு மவாககுத்
தோமறும பிரம மேதமா யாவுந
தொலமுறை பிறழ்தலின் றயாத்தா
ராமவர புதலவா புணடரீ காகக
ரஙகரத தடியவா திரளா. 9

ஆனமா மலைபா னமர்தருங் கசசிப
பதிதனிற் சித்திரைத் திங்கட்
கானசித் திரையி னடாதுராம் வானுக்
கருந்திருப் பேரனு யதன்பின

மானையா ரிசைசேர் தேவரா சபபெம்
மானிடத் தவதரித் தொளிரு
மானடா தாரம் மாள்சுபத திரன்ற
னருசமாய மகிதலம புகழ்வார். 10

சிறுதிருப் பருவத தெகலை யனைத்துஞ்
சிககறக் கறறனா மற்றும
மறுவருஞ் சீபா டியநதனைப பயிலவா
னிறவர் மலரடி தொழுது
மறிந்தவர் தமது மூபபையுந் தாதைக்
கஞ்சினா தனயரென பதைபு
முறுபா பாபபு முவரிநட பனுவ
லோதலின மறறுளாந் துணியா. 11

எங்குலம் வளர வுதிததிடுஞ செல்வ
வெங்களாழ் வானிடம படரா
வங்குமுன் குருகைபபிரான்பிளா னருளிச
செய்துள வருமபொரு ளோடும்
வெங்கதிர்க் கடவு ளனவொளிர் சீபா
டியததையும் விழுமிதாப் பயிலச
சங்கையொன் றினறி யினதுகண டுதி
யடங்குறச சாறறுவ ரெனறார். 12

ஓமென வதனை யென்றவர் மீளா
வுவர்தமைக் குறுகினா தொழுது
தாமுளம் விழைநத தனமையு மதறகுத்
தாதையார் மொழிந்ததும செப்ப
காமகம் கொளளுமபுததிரத தன்மை
நணுகுது மென்றுகூ றுரைககி
னுமள வுமதுள ளருததியிங் கொழிய
வறைகுது மெனறன ரன்னார். 13

வேறு.

அம்மா ளந்தத் திருமொழியை மீளா வையாக் கறிவுறுத்தச்
செம்மாந் தவருஞ் செய்குதியச சேயா ருரையின் வண்ணமென
வம்மா வென்று திருகிமகிழ்ந் தாழ்வா னடியிற் றாழ்ந்தவர்முன்
செம்மா பாடி யஞ்சிரமேற் சேர்த்தே சபத மாஙகிழைத்தார். 14

அனனு ரின்றாக் ககடகிழா வரிய வுசவி னிறையோடும
பொன்னா பாடி பாதொடஙகிய பொயயும பொருள்க ளவையாவுஞ்
சொன்னா சொன்ன படிபடையச சோாவின் றெழும்பு நிரைநிரை
முக்கீ ரலையிற கிளாகததுண முகிரககொண்டாா முகமலரா. 15[யாய்

ஆரா வமுதம பருகுவபோ லவைகண முறறு மவாவுபவ
ரோா யடையப பினபமமா ளிசைசகரு காலக கேபமதை
நோா நோககி யருளாழவா னிகரி லவரின் பெருநதிறனுஞ
சீரார் குருவி னிடையகலா வன்புங கணடு சிறககணியா. 16

பின்னும பெருதும் விசேடமெனப் பிறங்கும பொருள்கள் பெறவருளி
முனனெனம் பெருமா ளுரைநத முதனமை செறியு நித்தியத்திற்
சொனன பரமை காநதிகளின சொலலற் கரிய தனமையரே
யுனனற சூரியா ரெனவுமநத புலபா நிட்டை யுறுகைககே. 17

தேடற கரிய கததிபததிற றெரிதத வுபாயா றாட்டானங்
கூடற் குரிய தெனவுமதின கோடற குரிய பொருடெரிவா
றூடற கரிய பாடியமு மழகார் கீதா பாடியமும்
வீடற கரிய வெனமதியா விழவிற பயில வேணடு மென்றும். 18

இபபே ருணர்விங கிலலவர்க ளெழிலா ரோரா ரியரடையா
வெபபோ பரமு மவராளே யிருடீ கேச னடிநிறுவித்
தபபே தொன்று மிலராகித் தனிய ராயுய் குவரென்றுஞ்
செபபா விதனை நறபாத்தி ரத்திற் செலுததது கெனவருளா. 19

போா நந்தம பெருகுதிரு நாட்டிற் குடனே பெயர்ந்தருளச்
சீரா ரம்மா ளுளமாழகிச சிந்தை தெளிநதே யவாககியன்ற
நீரார் ஞானப புதலவரெனு நியாயங் கொண்டு கிரியையெலா
மேரா யாரு மெடுததுரைப்ப விழைததாா பரக்க வீஙகென்ப. 20

பயந்தோர்க கியறறும பண்பெனவே சரம கிரியை புரிந்திழையா
நயநதேல புத்தி ரத்துவததை ஞாலம் புகழ நனிநாட்டி
யுயாநதா ராய வாரியரி னேங்குங் கருணைக கடைககணிப்பான்
மயர்ந்தார் தெருளும வகைவணயு மறுவின ஞான பூரணராய். 21

அருநதத் துவசா ரமமெனுமபே ரடையும் பனுவ லாதிபல
மருந்திற் பெருகப் புரிந்தருளா மதிளோங் கருளா ளன்மணிக
ளிருநதெக் காலும விலலெறிய விரவும் பகலும் வேறறியாப [ரும். 22
பரந்தொப பின்றிப பரமபதமபோ லிலவுந் தனியுட் பாயந்தொளி

கச்சி வாய்த்தா னெனக்கழறுங் காலங்கள் பலவாம் மண்டபத்துண
மெச்சகஞ் சிபா டியப்பகவத் விடய யாதி மெய்ந் நூல்க
ளிச்சித் தடையு மெழின்மதியாக கிமையா நாட்டத் தருங்கரவா
கச்சிச் செவிசோத தூவநதொழுக நாளும் பகாநது வந்தனரால். 23

காணு வதனை யிதுத்தக்க கருதுங் குருவின நலமெனவே
பேணு விழைநது கிடாயபியெனும் பேரா ரயபுள ளாருமொழின
மாணா குசையி னுதிமதிசேர் வடக்குத திருவீ திபபினையு
மேணு ரவர்பா லியைந்திருவே தாநதங்களையு மேயநதனரே. 24

எங்கெங் குள்ள விருபிறபபி னியையுந திருவை ணவாகளெலாஞ
சங்கங் குழுமி யம்மாளின சவிசோ சனனி தியினமிடையாத
திங்கண மருவு மெண்ணரிய திவ்யின ஞெருதி யெனசசூழந்து
பங்கம பறியும் பனுவலகளின காலக கேபம பண்ணுழியே. 25

சிலலோ ரிங்குச் சிகாலக கேபஞ் செயதற கேதெனுஞ
சொல்லா ரேது வுண்டுகொலோ சொலலீ ரென்ன வமமாளு
நல்லோ ரேத்துந் திருக்கச்சி நம்பிக கிவனே யருளாள
னெல்லா ருய்யு மிருமூன்று வாாததைை புகன்றா னெனப்புகன்றார். 26

வேறு

பின்னோதினம் பெருகுந்திருப பாராசர பட்டா
பனுனுந்திருப பேராகும சுதரிசன பட்டா
மின்னும்பல சிகரிசசிர மேயெங்களும் வசவின்
பொன்னினகர் சிகருமெனப பொலிகசசியிற புககார். 27

அம்மாளருள் புரியங்காலக் கேபத்தழ கரிடா
வம்மாவிதி னழகேயழ கெனறேயவ ரடியின்
னணமாமுடி யிறையுஞசாவவ ருளுஙகொடு நாளுந
செம்மாநதுளம் வேதாந்தகா லக்கேபமுஞ் செயதாா 28

அந்தப்படி யொழுகததிரு ஞானததொளிா பட்டா
வந்துறறில ரொருவைகலி லெனவம்பொழு தம்மா
ளந்தப்பெருங் காலககேப மறையாதவா வரவைச
சந்தத்திரு வுளமுன்னுபு சமழ்த்தேயிறை தாழ்த்தாா 29

அப்போவை தனிலனனத ரொருமூலயி னமரா
வெப்போழ்திரு மலரினறை வளியுணடுவ கெனலா
யொபபோதரு முறையின்பொரு ளுளமேவுவ ரதனை
யிப்பேதையை ரென்கணடன ரென்றேனைய ரெண்ணு. 30

சவையாமற் றெனையாயினு மயபாரடி தொழுதே
யவையனைவ ரடபாதுர தொருமூலெப வறிதே
நலவெடனறுது வெறுன றுந நவிலாதவ மேயிங
கெவையுநது பொழுதுஙக ளெபதபபு லெனறா. 31

ஆசாரிய ரெவரனைவ ரடியனைழு மறபார
பேசாதுள நானுபவகை யவர்டறு பெருமை
வீசாவொளிர் தரமாநது மெனவுனனி டவேளாத
தேசரவா தூணவிரபடந தூநறாவை தேகதே 32

வநதோரமுக தாககாவிவண வைபகலபல வெமமான
மைநதாதந சிபாடிய மருவிசசெவி மடுததி
ரெநதேடதி லெதுரபொரு ளொனுநசிறி திசைபயிர
சிநதாவகை யளவாசிறி தறிதுமெ னறெசபப. 33

கைபஞசம செயபடாவவா கநதுகதுந மணிகாள
வையஞசொரும் வகைபனமுறை வழஙதுபறனி ரவையுண்
மெயடெஞசம லெதுதொணடேனன மிழறறநதுள மெனவே
யையஞெசல லினறேயவை யடையபபுகல கெனறார. 34

கேளாவவா கேட்போருளங் கிளருமவகை யாசா
ளைாலுரைத தருரந பல முறையின்பொரு ளுடிக்
கொளாரககருங கொணடுபல குமுறிபபொழி வதுபோல
வாளாவகை தநதோரகம வடகபரசிங கிததா 35

குருவுநதம தொளகொண்டவா குளிரத்தமு வினராய
வெருவுமவணம முனனேசினா விழைவிறபுகழ தாலுந
தெரிவினறிவா திறல சொறறன மெனபாவரு மவாபான
பருவுமபெரு மதிபபினனது முதலுறறனா மாதோ 36

ஆஙகேசுதா சனபட்டரு மாசானுரை பலவுந
தாஙகேடடருள வணமேமட றனனிறறினம வரையாப
பாங்கேபெரு கம்மாடிரு முன்னிட்டனா பணிய
வாஙகாவவ ரடையததிருக் கண்சாததுபு மகிழா. 37

இபபாடிய வுரையேவையு மியைபுஞ சுவடிக்கே
யெப்பாலினுஞ சுருதபபிர காசிகையென றெழிறபோா
தபபாதொளிா தருமாலிகை யினிநீதரை யெங்குஞ
செபபாவிரி தரவேநனி செயவீரென வறைநதாா. 38

படியிற்படி டரிபின்மதம் பரவச்செய வம்மா
ளிடியிற்கிளர்ந் தபலாயுத வாதச்சம ரிழைப்பா
னடிவைத்தறை கூவச்சவை யமரப்புளா ரடிகே
ளடியற்கரு டரினன்னவ ரகன்றாரினி யென்றார் 39

கண்டன்னவ ருக்கத்திரு வுளங்கூர்தரு களிப்பி
னுண்டெம்முடைய யவரின்னருள் போயவயமினென் றுதவக்
கொண்டத்திரு மொழியேகியக் கூடாரகிர ளிரியப்
பண்டைப்பெருந் தருக்கந்தனின் வெற்றிகொண்டனர் பண்பின. 40

அவ்வாலயி னவ்வாதிய ரழிந்தேகவப் புள்ளார்
தவவெற்றிமி டைத்தேசிய கோடந்திடர் தழுங்க
வவிரவெங்கதி ரெனமிண்டெழு மழுதுணைமுகங் காணு
நவின்றாவா திகசாம்புத ரெனனுந்திரு நாமம் 41

வேறு

இன்னண மிளையாழ் வாரன றெழிலபெற்ற திருத்தி யென்று
மின்னுறு சமய மென்னு மிககெழு மழுந்த வெள்ளம்
பன்னருடப் பிள்ளா னாசா னென்றிடும் படியிற் பாயந்து
தனனிக ரரிய வைண வப்பயிர் தழைக்க மற்றும். 42

அப்புளா ரெனனுஞ் செய்ய வகலமா தடத்துட் டங்கி
நிறபவே றுடற்று மூண்மை நோகிலாச் சமயத் தோரு
மொப்பருந் திருலக்காணு வுவந்துளங் கரைந்து தூப்புற
செப்பருமப் பிள்ளை செபதி செப்புதும் பிழைக்க மற்றும் 43

முத்தியின பதிக ளெழுண முக்கிய மெனும்பொருட் கச்சி
யுத்தம தலத்துள ளோங்கு முப்பாதரு மெழுபா னைந்து
சித்தரச சிங்க வாத னுதிபா களிலோரா சிரமை
பெற்றவர் னந்த சோம யாசிய ரெனுமப் பெயரோர். 44

அவர்திருக் குமரர் நூலோ மாழியின் கரைகண் டாதி
யவாகரத் தரிய னனபிற குறைபுளா யலங்கு மெங்கு
நவிற்றரும் புண்ட ரீகாக கபசசுவா வெனனு நாமச
சவிகொளும் புதலவர் வையத் தழைப்புறு மனந்த சூரி. 45

வேதமா மூர்த்தி யென்ன விளங்குமவ் வனந்த சூரி
யோதிடா தொழிந்த நூலிங் கொன்றுமின் றெனவே யோதிக்
கோதறு மடியுந் தேசும் பருவமும் வனப்புங் கூர்ந்து
மாதவர் புகழா நிற்க வினறவர் மற்றுங் காணு 46

நங்குலம் பெருந்து யாரோ நங்கையை வதுவை யாற்ற
விந்துவாக கிசைத்து மென்று வெண்ணினார் படாந்தப் புள்ளா
ரங்கரம் பிடித்து நந்த யனுசையாந் தோதாரம்ம
னெங்களின் புதல்வற்கில்லா ளென்னவர் வருள்க வென்றார். 47

நாளையே நவில்வ துள்ளா ரடியென் றவரைப் போக்கி
வாளையேய் விழியாள் செய்தி வரதனை யருள்க வென்று
தாளையே யவன தெண்ணித் தாந்துயில் கொள்ள வந்த
நாளையே யவரின் செப்ப னத்திடை யவனு நண்ணி. 48

நாகநா சோரு வானுந் தங்கையி னலத்தின் மிக்க
தா நுமா லகட்டி ராமா நுசனதின் சிகதாந் தத்தைப்
பூகலத் தொளிர வெங்கும் புரியுமோர் புதல்வ னந்த
வாகைசே ரனந்த சூரிக் குதிப்பனீ வழங்கு கென்றன 49

அப்புளார் துயிலு ணர்ந்தென் னருளாள னருளை யுன்னித்
தப்புளா வுள்ளம் பொங்கித் தக்கதோர் முகூர்த்தந் தன்னில்
வெப்புளா ரயரா வாழ்த்தத் தூரியந் துவைப்பத் தங்கைக்
கப்புளார் கொடிய னூணப் படிமண மிழைத்தா ரன்றே. 50

குன்றுறுக் குணக்குன் றன்ன கோதறு மனந்த சூரி
பின்றிருக் கற்புக் கில்லாம் பெண்ணவ ளுடனே நாளு
நன்றுறும் பஞ்ச கால பராயண ராகி நண்ணிக்
கொன்றிகழ் மனையின் வாழ்க்கை குறைவற வனைந்து போந்தார். 51

வேறு

இங்கிவ ராரக் கலிதோடத் தேன மிழைத்தொன் றுணாவின்றி
மங்குப வர்க்கேழ் மலையானே மன்னு சரணவே றின்றென்று
வெங்குழு ரைக்கும் படியோங்கு மென்றிரு வேங்க டமுடையான்
சங்கொளிர் சக்க ரங்களெமுன் றுளடை வோர்க்கே தாமொருவர். 52

தன்றன மின்றித் தாமொளிர மற்றவை யின்றே தன்னியல்பு
மொன்றிட வுள்ளப் பரிதிழைத்த வெம்பரு மானா தரிசனத்துட்
கன்றிடு வெய்ய கலிபுணர்ப்பின் காசினி மீதே சிலரயரா
நன்றுற வங்கங் குளதொல்லை வைபவ வாதங் களைநாடார். 53

தம்முள மோடுங் தடமோடித் தக்கது ரைக்கும் பனுவல்களுக்
கம்மவ ரித்தங் களையோதி யாரும ணங்குஞ் செயலானு
மம்மட முள்ளா ரினிமணமே லாருவ ரென்ற வருளானுஞ் [54
செம்மையி னின்றோ ரணைகட்டிச் செய்குது மோர்கைம் மாறெனவே.

ஏருறு முள்ளத் தென்றுபுவெர தானவ ரேங்கி யிர்தரவுந
சீருறு மணடா வீறுகளி கூரவு மோதை செயதொளிர தன
பேருறு நேரின மணியாழவான பிடுறு தூபபுற றனிலுதிககக்
காருறு மேனித் திருமாபன கணடுக ருததிற றுணிவுறனன். 55

அஞ்சன வெறப னஃதிழைபபான் பினபொரு வைகற் காமிராவிற
றஞ்சரு ளந்தச சூரிகளின தோமறு செபப னத்தினெழா
வெஞ்சலி லெனறன் வேஙகடமா வெறபினை நீயி ரெயதுவிரேன்
மஞ்சனை யீடின் மறறருளவே னெனறன னேககக கணவிழித்தார். 56

கண்டிறந் தந்தம் பொற்கனவைக கணமணி யெனனுந் தஙகிழத்திக்
கொணடளிர மேனி வெணணகைபா ஞணமகிழ் வெயத வோதனுமக்
கெண்டையங கண்ணு ளெருதுபொரு கேடரு மஙக லநதரிததா
ளண்டம ளாய வம்மலைக்கே வாவென றைநதா ளெனறனளால. 57

காணவ ருங்க ளுவொருங்கே கணடதி னந்தத தமபதிக
ளேணுறு விமமி ததது டனே யீடரு மோகத தோடணையாப
பேணின ரன்றே சென்று திருப பிடுறு வேஙக டமபடார
மாணுறு சாமி புட்கரணி மனனெழி றாநீ ராடினராப 58

தங்கன விறகண் வநதுதெனத் தாமெனளிர சிகி வாசனடி
யங்கமொ ரெடடு மமபுவிமேற் றுகவி றைஞசிப பலபடியே
பங்கம கறறுந் தீர்த்தமுடன் பைஙதுள வுஙகொண் டினனருளி
னெங்களிராமா நுசனடியு மீண்டினர் பலகா லிறைஞசுபபின. 59

ஆயிடை யோர்பா லின்னிசிவா யின்றுயில் கூர வஙகனவின
மேயினன வேஙக டத்துறைவான மிகவொளி வீசும் வாவிபனு
மேயும றைசசீ வைணவனு யேதமி லநதச சூரிகளி
நேயமுடன் செந் தாமரையை நேரெழி றுண்ட நோககுபமுன். 60

வாரிதி யாடை வையமெலாம வாழ்த்துமோர் சேயை யீதுமுமக்
கேருள தீதோ வெனறுதவ வினனிசை யாருங் கண்டையினை
நேரிதி னன்னா கொணடதுதங் கேரிழை யானின கையினிடச
சீரதி ளந்தப பைஙதொடியார் சிக்கென வுண்டார் கொண்டதனை. 61

வேறு

இத்தகைக் கனவினை யெழுந்து வைகறை
யத்திருப் பேறுள ரகததுட் பொஙகியே
சிததிரச செயலின னருளை யோவறப்
பத்தியி னினைந்தனா வியந்து பாடியே. 62

அரபுறந தனனுநரு கக்னச சொநறனுந்
தருபரன செடலினை பவநட தமாழளாம
பொருபுரு ரினைநதனா ரினைந்து பொரறிபக
கறபினா திறதகைபும விபநது கணடனா. 63

சஙகிது ிகழுவங கெழுநத நுசசகா
வீஙகிப வெயினமணிக ககவம விகதபு
வோங்கிப சினகரத் நரிெ செனறகண
டாஙகனை தரனமணி யாழுவா னினமையை. 64

தஙகர நெரித்தனா தயஙகி புனவெரிறுப்
பஙகபங தரசாறுபரிய மார்பினை
பெநதனை திருமாி காநக தெனசெபகும்
மஙகளம பெருதற வழஙந மாடவா 65

கேசவா வெனரடிக கிடததித் தமமுடி
பேசறுந திருபபணிக கிறைவா மாட்டிதைக்
கூசினா ருரைததலுங குழுமி மன்னவ
ரோசனை புரிந்துமற றெனறுங தோகிலார் 66

அருநதொழில் புரிகில ரகத்த மிாததுடன்
னிருந்தன ரொருததிடற கிருந்த போழ்தெலாந்
தெரிநதுளத திருமலைசு சியா போததவண்
வரிநதலி ரறிந்தது வழங்கக கெணமினே 67

அமபுவி புகழதிரு வனந்த சூரிகட
கெமபிரா னெரின்மணி யீநத தெனனயான்
வமபுறங கனவிகண டெழுநதென வைகறை
நம்புமி னெனவவா நவில மறறமரா 68

சூரிக டமைவிளித் துசவ சூரிகள
சீரிய தமதுசொப பனமுஞ் செபபிடத
தோகில ரவாயினுங திகைத்து நிறபுறக்
காரிய முணாநதருள கருணை யாழியான 69

சீயமே லிவாந்தவர் செய்ய வாயகொடு
தாயபா மிலவுல கினததுந தாஙகுறற
கேயமெம மிலகருவ முனியி னினமதஞ்
சாயவுறு திணடினி தழைத்தர கெண்ணிபே. 70

தேசிக ரொருவர்த் திகழுறு சூரிகட்
காசறு புதல்வரா யவதா ரஞ்செய்த
தேசுறுங் கணடைபைத் தெந்நாக வீந்தனட
வீசுமி னுமத்துளத் தைப்ப விள்ளவே 71

ஆதலா லின்றுதொட் டாட்டுங் கைப்பணி
நீதிலா விணனினைத் தெழுந்தற நீமினென
ரோதினு ளுகையி னுபரு மத்தலத்
தேதமில சிறுமணி யிசைத்த னின்றபின் 72

உண்டுமி ழுலகினர் தருந்த பூசையிற்
கண்டையின் றெனிலது தனுசர்கா பவிடி
மண்டலத் தெனி னுடங் கர்ப் பாமணி
விண்டலரு செவிடுறத் தெழுந்தது வீறுமால 73

இத்துணைப் புதுமையங் கிருந்து கண்டவா
பித்தனுக் கருளிய பீத்த ராசின
னுத்தம வருடனை மணந்த வுத்தம
ரத்தவப் பேற்றினை வியந்துங் காடினா 74

அனந்தமா சூரிக ளதன்பின வேவிப
னனந்தலை யுலகொருங் களந்த நாயகன
மணந்தரு மலரடித் துளவுந் தீர்த்தமு
மினுந்திகழ் வனபொருளைவயு மேயந்தனா. 75

தொழுதெழுந் தவனடி துதித்துப் பீணடுவின
முழுதுபொற சிகரிபொன் முடிகள் பெங்கதி
ரெழுதரு மெனபல விலகுங் கச்சியுட
பழுதறு தாபபுலென பதியை யணமினா 76

வேறு

தோகைநிக ருந்தகைய மேதாதாரமமன கண்ட
வாகையுறு சொபபனதி னததுமுதல மேவப
மோகையுறு மொணகருத ரிதததுவு நாளு
மீகையினவ ளாநதநல மெனனவள்ந தனமேற. 77

அக்கருமி டைந்தமணி யாழுவானு மந்நா
ளெசகலைஞ ருமபுகழ்ப ராசரனை யெயந்தே
யொக்கவரு டங்களுமீ ராறவனு றைந்தே
பககுவம றிந்துபினு திததனாப டிக்கண். 78

ஆயிரநான கோடிசெறி பூந்தாறறெழு பானமே
லாயனமுஞ் சுககிலம டைந்தமதி கன்னி
நாயதிரு வோணமது தோனறுதின மெனப
மாயிருஞா லங்களர மாயனருள கொணடே. 79

அததகைய பேறுடனு திததைய றிநதே
யெததகைய ருமபுகழ வேயநதவரப புளளா
ரொததமரு மானறனையு வபபினெழுந துள்ளம்
சிததிரமு றககணடருள செயதுவகை பூததே. 80

சாதகரு மமவனைநது சூரிகளக ரததின
னேதமறும வேஙகடவ னையநததிருத தீர்த்தத்
தோதருவி பூவினிட மகயமதி றனு
மாதரவி னபபரம னவதரிதத தானும. 81

அத்திரும காககருளி யககடவு ளுமம
விததகவி லசசினையும வேண்டிவனை விக்க
வெததிசையு மபபுதலவ ரின்சொல்வளாந் தென்ன
நித்தமொரு வண்ணமுற நேரிதினவ ளர்ந்தார். 82

ஆயபரு வந்தனைய றிநதனம ருக்தி
யேயபனி ரணடுமதி யெய்தியபி னுண்டிற்
காயதிரு வுறசவமு மாற்றியரு ளாளன்
சேயதப னீயவொளி செப்நிலயனு சேர்த்தே. 83

முந்தியெம தனனைபெருந் தேவியருள முன்னிப்
பிந்தியரு ளாளனிரு பீதகவ டிக்கண
வநதுதொழு திட்டிடலும் வணங்கரிய வனனுன்
சிநதுகரு ணைத்துளியன செயதுகடைக கண்ணால். 84

பூசகன்மு கந்தனிலிப பொருவரிய மைந்தன்
மாசறுமி ராமாநுச மாமுனிவ னெனன
வாசறும வனறரிச னககிளறவ னுகக
காசினியி டைபபுகல்க வினபெறுவ னென்றே. 85

இன்னருள்பு ரிந்துதன தினியபிர சாதந்
தன்னையும ளித்துவிடு தன்மையதி னன்றே
யன்னவரன் றேயடைகக லங்கொணம ததி
மன்னுமலை யானெனபபின மகிழநதுமொழி குற்றார். 86

மற்று மூன்றினிற் சௌளமும் வனைந்துபின் னைந்தி
லுற்ற சூரிக ளக்கரப் பயிற்சியு முஞற்றக்
கற்ற யாவருங் களிப்புற வேங்கடா ரியருஞ்
சொற்ற தோத்தரஞ் சொலிப்புற மதியினுட் பயில்வார். 87

பயிலு பாலிய பருவம திடையொரு பகலே
வெயில்வி டுந்திரு மேனியில் வேங்கடா சிரியா
மயல றுந்திரு மாமனோ டெழுந்தன ரம்மா
னயனு றும்பொரு ளுரைத்தருள் கோட்டியைக் குறுகா. 88

விருத்த ராமிரு வித்துமப் பாளபதம் பணியா
வருத்தி யோடெழுந் தொருசிறை யடங்குபு நிற்கக்
கருத்து மம்பகங் களுமலர் மேனியிற் கலக்கச்
சிரித்த வானனத் தொடுமிவர் திகைத்திருந் திட்டார். 89

வடக்கு றுந்திரு வீதியிற் பிள்ளையும் வனப்பிற்
கிடப்பெ ருங்குணத் திணையிலாச் சிறுவரிபா ரென்ன
வடுக்கு மென்மரு மானென வப்புளா ரறைய
வடக்க வின்றுளத் ததிசயங் கிளர்ந்தன ரவரும். 90

பின்ன ரெங்குரா நிருத்திம பெருங்குரு வென்ன
மன்னுஞ் சீடரை வினவலு மலர்முகத் தம்மாள
பன்ன ருந்திருத் தூப்புலன் பழுதறு வடிவின்
மின்னு கண்கருத் தழுந்திட மெய்ம்மறந் தவர்கள். 91

விட்ட தானமு மயர்ந்தனர் வெருமனே விரிக்க
மட்ட றுமலர்ச் சோலையந் தூப்புலார் மன்ன
னிட்ட மாயிவ னொழுகையி லெளியனென் றிடுக்கப்
பட்ட தானமு மிதுவன்றோ வெனவுதைப் பகர்ந்தார். 92

கேட்ட வத்திரு மொழிதனைக் கிளர்தரு மம்மான்
மீட்டு மிக்கிரும் பூதொடும் பெருமித மெய்தித்
தீட்ட ருந்திற லவாதமை திகழ்புயத் தணையா
வேட்டு மோர்ந்துபின் புசசிமை விழுமிதிற் பல்கால. 93

முன்ன ரின்புலத் தியன்பரா சரனெனு முனிவன்
றன்னை யின்னருள் புரிந்தவத் தகையென வருளிப்
பொன்னை யொத்தவே தாந்தமிப் புவியிடை யிலகப்
பண்ணி வேறுபுன் மதமெலாம் பாறிடத் தகர்த்தும். 94

வேத பாரகா பண்டிதர விளங்குபு மற்றை
கோத றும்பல குணனிலாங் குனமெனக் குலவும்
பூத லந்திகழ் குருவெனப் பொலிகெறும் பொருளான்
மேத குந்திருச் சுலோகமொன நிலகுற மிழற்றி. 95

ஏயு மோரவ தாரமா மிதுவென வாழ்த்தித்
தூய பூதமா புரியிறை துடக்கமாங் குரவா
வாயி லாயவரு மரபினின பொருளெலாம வழங்கற
காய பாத்திர மாமவ ரொருவரே யென்றும். 96

மூப்பி னெந்தன மாதலா னுமிவா மூகப்பக
கோப்பு டன்புகன றுவப்புறக கொளகிலே மென்றும்
யாப்பி னுளளயாந் தப்புளா ரருந்தற விளிதத்துத்
தூப்பு லேயனை தீனொடுத் துலங்குறு மிவர்க்கு. 97

மந்தி ராத்தமு மருவுசீ பாடிய மதுவுஞ
செந்த மிழத்திரு மறைதனிற் செறிந்தசெம பொருளு
முந்து நமமுடை யவருள முவககுமா முழுதுந
தந்து காண்பினென றவாகரம் பிடித்தனர், தந்தார். 98

வேறு

சினனு ளாங்குச செனறபி னமமா டிருநாடே
வுன்னு வேகத தேசிகா பாத முளங்கொணடே
துன்னு வபபுள ளாரெழு வாயாங் துகளறமோ
ரனனா செலவப புத்திர ரம்பொற கரத்தானே. 99

வீறா வேத மந்திர லோபம விளையாமே
யாறு மாயி ரமபொ னதறகுச செலவிட்டுக
கூறு வாருங் கூடதர மோதரு சரமததுப
பேறுஞ் செயகை பேணியி ழைத்துப பெருகுற்றா. 100

ஆடுஞ சிலைக கமபர மெங்கும வெயிலகாணு
நாடுந் தாப்புன னுதனுபன யனங்கொளளாப
பாடும வேத மேவையு மோாகால பயிலவுறறே
தேடும யாமு னைத்துறை வாரிற் றொருண்டாரால. 101

அபபுள் ளாரப் பிளளையி னுணணே ரறிவிறகிங
கொப்புள் ளாரா ரென்றுளம் பொங்கி யொளிசத்தம
வைபபுள ளாடும வாதறு லெலலாம் வழஙகபபின்
னப்புள ளாடுங் கேதன னுண்மை யறிவிப்பான். 102

வாயா மந்தி ரத்துட னேயப பொருளுமபண
பேயா வீறும பாடிய மாதி யெழினமனனும்
காயாவணணற காதுவ லெலலாங கலைவலலோ
ராயா விமமி தஙகொள வலலே யறைதநதார. 103

சத்தஞ் சோதி டத்தொடு சாலுஞ சுவையாவுந்
தத்துங் காவி யஙக ளலஙகா ரமுமெலலா
நத்துங் கன்ம நாடி பிரம நவினமீமாஞ
சத்தின நூலுஞ சாநறிட வொனறே முறைகேளா. 104

என்னே கற்ற லெலலேயி லெனறாற குவையாவும
முன்னே யெட்டெட டெனறல கோது முது நூலகண்
மன்னே செயதற காமுர மறறும மகிழநதுளளார
பொனனே யொபபார போல பவ ரிநதப புவிமீதார. 105

கணடா ருள்ளங் காமுற விந்தக் கலைஞாககண
மண்டா மூழவார மறறய நாத முனிபுளளக
கண்டா மூநாற் பேரனு முனஞங கலைவலலோரா
கொண்டார் வாசங் கூதர வென்றுட் குளிரநதிட்டார. 106

வேறு

ஞானமோ டொழுகக மாதி நற்குணக கிடமா யிஙங
ஞனிலத் ததிச யித்து நாலைந்து வயதி னெலலா
நீணிற முகிலைப் பேணு நின்மல ரடியு மாசா
ஞனவ ரிவரோ வென்ன யாவரு மறைய நின்றா. 107

நின்றவப பொலிவைக காணு வபபுளளார் நிலவு மில்வாழ்
வென்றெடுத் துரைபப தேமிக கினியதென றிரணடி னுன்று
மின்றொடுத் தனைய மேனி மங்கையா ரெனுமின பேரோர்
துன்றறற குழலி னுளைத தூயமா மாமிற பேசி. 108

பல்லியங கறங்க வேத பாரகர் மறைக ளோத
மெலலியற சுமங்க லிகள் சோபன மிடைந்து பாட
நல்லியன் முகூாத்தங் கனனி னுவல ராசி கூறச
சொலலிய விதியின் வண்ணஞ சூழ்மணம் புரிவித தாரால. 109

குழைகிழித் தகன்ற கண்ணு டிருமங்கை யெனும்பேர் கொண்டா
ளழகினுக் குறைபு ளாளவ் வணங்கனு ளுடனே யையன்
பழகியிற் றரும மெலலாம் பண்புற விழைத்து வையம்
விழைதரத் தரிச னத்தை விளககுபு விளங்கி னாரால். 110

பிள்ளையார் திருவா சததை யபபுளரா பெரிதுங் காணு
வள்ளனம வரத னனறு கனவிடை யளிதத மாறறந்
தெள்ளிதிற பலிதத தெனறு திருவுள மகிழ்மீ தூர
வெள்ளரு மவாககுக கண்ணி னெசசிலொன றெயதா வண்ணம். 111

பரமதப பறககப பணணிச சுயமதம பலகச செயதற்
குரமிகும் வணமு முனனி யுவாதமை யருக ழைததுக்
கருடமந் திரததைக காதிற புகட்டுபு யதிமன செலவந்
தாணியிற றழைககு மாறு தாஙகுகென றருளிச செய்தார். 112

கழிவுறப பகலுஞ சிலல வஙஙனங கருதப புளளார்
மழைநிறக கரிய மாலின மகிழ்பதம புகுத வீழாக்
குழைதருந திருநோய மேனி கூதர மருகற கூவி
விழைவொடுங கடைககண செயது விளமபுவ ரிதனை மாதோ. 113

தடைவயற பூதூ ரையன றர்சின நமது வாயா
லுடைதிரைப பரவை ஞாலத தொஙகிட வவரி னுளள
முடையதென றுரைததுள ளாரநம முயாஙடா தூரம் மாளத்
தடமதி னடையு மிநத வவரடி நிலைக டாமும. 114

அகமெனு மாணி யததை யழிததிடுஞ் திகிரி சங்கும்
வகையுறப பெறுதி ரெனனு வழஙகிட வவரும் வாங்கி
யுகவொடு சிரததிற்சூடி யுஞறறுநா டோறு முய்வான.
மிகுதருந் திருவாராத னத்துடன மிளிரவைததார். 115

வைததவா வனச மானு மடிகளைத தமது கணணி
லொததுபு விழிநீா வார வுளைநதன ரொாதுஙகி நிறபத்
தொததறு மவருமப பிள்ளை யாரொடு துதைநது நிறகும
பததாகட் கருளிப பாத தீரத்தமும பரிவின் மறறும. 116

தநதிருக குரவா பாதந் தகவுற நினைநதுகொண்டே
முந்துறத் திருவைகுநத முதமுடன் மிடையத தூபபு
லெந்தையா ரெழுவா யகய முதலிக ளிரங்கிச் செய்தா
ரநதவப புதலவர் கைபாற் சரமகைங் கரிய மாார. 117

வேறு

அதன்பிறகே வேஙகடவா ரியர்காசி
யாதியெழி னகரி யெலலா
மிதம்பெருகுங கசசிதனக் கிணையாகா
வெனவிலகு மதன்வா யொன்றி

முதம்பெருக மொழிமுனிவ ருரைகளெலா
முகிலவண்ண னுவகக வனறுன்
மதமபெருக மொழிகுறவா வாரத்தைதனக்
கிணையாகா வெனனும் வணணம 118

எப்பொழிலும போபோய வெழிறகுரவ
ரிசைத்திருவாய மொழிகள கொண்டே
யொப்பரிய சித்தாத்தப் பிரவசன
முனேற்றயுகன் கொழுகு நாளிற்
செப்பரிய வீரவலிப் பேராருளா
ளையனேடுஞ் செறிந்த ஞானத
தபெரிய கிருட்டினமா சாரியரே
யாதியர்வந் தடைநகா ராஙகே. 119

வந்தவாககுத திருவிலசசி னையமுதலா
வணைந்தருளி வையக த போன
மநதிரமந் திராாத்தமினு மஙகளஞ்சோ
விசேடமெலா மயாவின றினறே
பிநதியுய்யப பெரியதிரு வடியரைநோந்
தடிபணிநது பிறஙகக காணபான்
முநதுமயல கொடுநினைந்தம மூாத்தியருள்
புரியுமிட முளததா ராய்ந்தாா. 120

அன்றுலக முண்டுமிழ்நதா ஞணைதனிற்
றன்மூககி னகழ்ந்து போழ்நது
குன்றடருங குடதிசையிற கொணர்ந்ததனை
னப்பெயாி னெழுங்கிக கூறுங்
துனறுபுனற றாஙகிணியின கரையினவ
றுளமுவககுந் துணைய தாயும
மனறலரும செஙகமல வலலிமண
வாளனிதம மணபப தாயும. 121

விண்முடிசே ரோடதியென் விழுப் பெயரார்
வெற்பருகே யொளிர்வ தாயுங்
கண்மனமுங் கண்டவரைக் கவர்வதுமா
வளரைந்த புரத்துட் காண

வுணமகிழத துளசிவெடடி யெழுநதிடைபே
யோஙகுமனு ராகத கததின்
மண்மலிய வெழுநதருளுஞ் சானகியி
ராமனடி வணஙகி வாழததி. 122

கடலாடைக காசினிநற கதிகொளவா
னவதரிதத பூதூர வளளான்
மிடலாரு மைநதிருநத மிடைநதமலா
மலிமகிழை யிறைஞசி மீளா
விடலாகா விழைவதனுக் கிருபபிடமாங
திருவைநத புரததே மேவி
மடலாறுந தாமரையுட பெடையொடன
மருவுகளு மனற ஞறறில 123

நீராடா நிததியகன மமபுரிந்து
நிவந்தேறி யதனீள கோட்டிற
காராருங கடிமதிலசூழ கனகமுடிக்
கோபுரநீள ககனந தாவுஞ்
சீராருஞ சினகரத்துட் சென்றுமுனஞ்
செஙகமலக கொடியின் பாத
மாராவன் புடனிறைஞ்சி யன்னையருள்
மனனியவ ணகனறு மறறும. 124

அயனரனிந திரனாதி யமரரெலா
மருமேனைக்கா மாணைக் கஞசி
நயனுறவே தநதொழிலை நடத்துவதா
ளருந்தெயவ நாத னென்னும
பெயருடைய பெருமாளின் திருவடிமுன்
முடியாவும் பெட்பிற் காணு
வியனழகைப் பன்முறையே வீழந்துதொழு
துள முருகி விழநீர வார. 125

ஆயிரநா வுடையானு மளவிறநத
பொழுதுணர்ந்தும பழிசசற காகா
மாயிருசெங குணமபலவு மெடுத்தேத்த
மகிழநதுதிரு மலராண மாயன்

சேயதிருச சிறககணிபபுஞ செயதிவனுஞ்
சிததியுற மெனவே செபமை
யாயைவிட வொடுபிரசா தமுபளிகக
வவைமணாநதுட களிபபின் மீண்டார். 126

மீண்டிவரா வோடதிவெற புயாமுடியை
யிடைநதஙகா ரமுநு சிஙகன்
வேணடியுறைந தருணிலயக கெதிரசோம
சவனமெனத தழைநதது வீறித
திண்டிமல ரைநதருவைச சினைககரததிற
றிகழரசி னடியைச சோநது
காணடகுசெங கருடனது மநதிரததை
யுரு வேறறிக கடிது சோறறூர. 127

வேறு

வைகல சிலலங ககல மாமறை
மெயக லக்தொளிர் மேலரி வீடனும
பொயக மூனறவப புனித ருககெகிர
வைக வனனவர் வளாமு தததுடன 128

பாடி யாடியப பன்ன காசனன்
ஞட கபபொருப பணைய மேனியை
வீட ருமவியப் புடனும வீழ்ந்துகண
டாட லேவையும மறிநது போறறினா. 129

போற்ற வத்திருப புட்க ரிசன்முன
பாறறல சானுகம மாமு வாரனுகண
மாறறு மநதிரார்த தஙக ளொடெலா
மேறற நாதமா முனிகட கிநதபோல. 130

பூத மாபுரிப புனித ரினறுறை
மேதி னித்தலை மிளிரமி டுகருறற
கோதி ஞரவ ருயாசெ விகருளே
யாதி மாவயக கிரிவ னமமறை. 131

அநத மந்திரஞ் செறிந்த வாரியர்
செந்த லைத்திரு வயின தேயனைப்
பந்த நாகனே பதும நாபனின
முநது வாகனு முடிவி லாற்றலாய். 132

ஆர ணககட லமுத மீதெழுங்
கார ணததுவெற பாய காவலா
சீரெ ணறகருஞ் செவவி யோயதிரு
நார ணற்கடி யவரி னுயகா. 133

தூயநின்றிருத் தூவி யானெழும
வாயு வாலவட வரைந டுஙகுமே
மாய வென்வினை யருள்க மறறெனச
சேய பொறபதந தொழுது செபபினர். 134

காசி பனறரு கனக வெறபனு
ஞசி சொல்லிமற் றரிய தூபபுலா
தேசி கனறனை சிறகக ணிததுடன்
வீசி வெஞ்சிறை மிசையெ ழுநதனன். 135

பினபு பிளளையா ரன்று வேதனுக
கன்பி னுரண மளிதத மாமுகத்
தென்ப ரனபத மலரி ரணடையும்
வன்பி னுண்மலா வளர வைத்தரோ. 136

தாமொ ருதியந தைையு மெண்ணிலார்
பூமி யெஙகணும பூத வூரிறைக்
காம ருநதரி சனம லஙகுறற
கேம வமமறை யியைய வெண்ணியே. 137

அனன மநதிரம பகனு மலனுமே
முனனி நாவினுன் முணுமு ணென்னவே
பன்னி யனபுமீ தூரு பான்மையா
னி னுரெ ரோங் தருளு மாயனே. 138

வேறு

உள்ளா யவாறு பகையோட வொறுதத வையன்
விளளா தவன்பின் விறலீாததிட நாறு குலலைக்
கள்ளாட லஙகள் கமழமபுய மாக்க ழுததன்
றளளா வருளி னவாகண்ணுறத தானெ ழுந்தான். 139

அண்டங் குலுங்க வதிருங்கணைப போகு வெள்ளைக்
கண்டங் துலங்க வொளிருந்திரு மேனி கண்ணிற்
கண்டங் கமெங்கும புளகுறறிடக் கைகள கூபபித்
தண்டம் புரிந்து தரமறறமு தத்தி னுடி. 140

பாடிக் குதித்துப் பரவப்பல வாய கல்விக்
கூடற் றெளிரு மொருமூலம தாய வையன்
மேடுற்ற பூதூர் முனியின்னெறி முற்று மோங்க
நாடிப் பகர்ந்து நலமுண்கென நன்க றைந்தே. 141

காலுங் கருணை ரதமாகடைக் கண்ணி னோக்கிப
பாலுங் கறுக்கும் படிவத்துடன விண்ணிற பாயக
கோலங் குலவுங் கொழுந்துப்புலா முன்ன ராங்கே
யேலுங் கலைக ளெவையோவவை யாவு மெய்தி. 142

இந்தீ வரத்தி னெழிற்றுசா திக்கு முன்னா
வந்தே வலுற்ற வகையத்திர வித்தை யெல்லா
மெந்தா யருள்க வெனநிற்புற வேன்ற வற்றைக்
கந்தா யுலகங் கரையேறிட மின்னி னால. 143

முன்னே பரியின் முகன்றோத்திர மின்ப முற்றும்
பொன்னேய் கருடற் குறுபைம்பதும் பொற்பி னாற்றி
மின்னேய் கமலை மிடைதேவநாய கனப்பன் பாத
மென்னே யமென்றங் கெழுந்தாதொழு தேத்தி னாரே. 144

என்று ளடைந்தாக் கடுக்கண்வினை கீழ் றங்கு
மென்றே குறிப்ப தெனக்கைம்மலர் தமமி லொன்று
பொன்னேய் விரல்கள் புவிநோக்கம லாத்தி நிற்கு
மென்றே வநாத னிதயங்குளிர்ந் தன்பி னாகி. 145

செந்தா மரைக்குஞ் சிறுகக்கருந் தாளி னீருங
கொந்தார் துளவுங் கொளவீந்துகு ணத்த கத்தில்
நந்தார் காத்து நமதினவிட யமபொ ருந்து
சிந்தா தநூலுஞ் செயுமிங்கெனச் செப்பி னானே. 146

வேறு

சேலாரும் வேலவிழித்தோ தாரம்மன் செய்தவத்தின்
பாலால வதரித்த பார்புகழ்வே தாந்தகுரு
காலாய வாரணமு நாடரியா னன்மொழியை
யேலாவி டையுடனே யெழின்மாளி கைமணந்தே. 147

என்றேவ நாயகபஞ் சாசத்து மின்பொழுது
நன்றேயச் சுதசதக மென்னு நறுநூலு
பொன்னேய் வடமொழியிற் புகன்றுபுவ னஞ்சிறக்கப்
பின்றேன்பெ ருகதமிழ்வ னைந்தருளப் பேணியுளம். 148

ஊசற்பா பந்துபபா வொணகழுப்பா வமமனைபபா
வேசறபா வெழிலவளரு நவரத கினமாலை
தேசறகாத திருவழி பு மும்மணிக்கோ வையெனவே
பேசற்கா யொனபதுநால பெடபுறவங காறறியபின் 149

ஏதேறு நிகரரிய விதத்தைநா ஸின்முனைவா
யாதார ஞானாதனை யாறறியதே யருடபயனென
றேதாவ வையாவு மொணமருவாழ மாரபணிரு
பாதமபு யதத்ளிததுப பணிநதவனைப பழிச்சினாரால. 150

எமாம்பு யகமொடிபு மெமபெருமா னுங்காண
வாமாமெ னவுகநதெம மாறறெறலா மிலவரிய
வாமரக ரனுமின் உயானவி ளககிபதா
ஞமாயெ திரியநறு நறசிறபபா நநதமக்கே. 151

நஞசமேகா பாதனையே நசகுஞமென றேயருள
வஞசனைனை மேபவரு மேனறுதலை யுணமகிழ
வெஞசலிலென றரிசனததை யீணடுறைநதே யெவ்வுலகும
விஞசவி ளாநதுவி ளககுமென மீணடுரைததார். 152

மறறத்தி ருத்திவிப தமபதிகண மாறறமதைப
பெறறபப டியதிரா சனமதமே பேறுளதென
றறறறற கமவறிதே யயறசமயத் தாரிரியக
கொறறத்தி றஙகொடுசெய தஙகே குலவுறறுா 153

நணணுதா ரனறிரிப ரபடுமபெ ருநூலைப
பண்ணுாப ரமதபங கம்மெனறே பகருமுல
கணணுரு மேதகதிகத மபமெரிய ராறறுதவி
யெணணுத வைணவரும வைணவரா மென்பதென்னே. 154

அமமானபின ரேரமையத தாரகர்கு லஙகளோநத
பெமமான டிதொழுது போழுகைக கணடிழைத்த
செமமாம றைகிருந செபபரிய தோததிரததை
யெமமார குவிர கததியமென றுரைபபவரே. 155

முலலைமு கைமலரு மொயகுழலா ரின்குரவை
யலனுமப கலுமயாற தவனைக கணடிழைதத
சொலலரிய தோததிரத்தைக் கோபால விமசதியென்
றெலலவருங கண்ணுறறே யினபுறுவ ரன்புறவே. 156